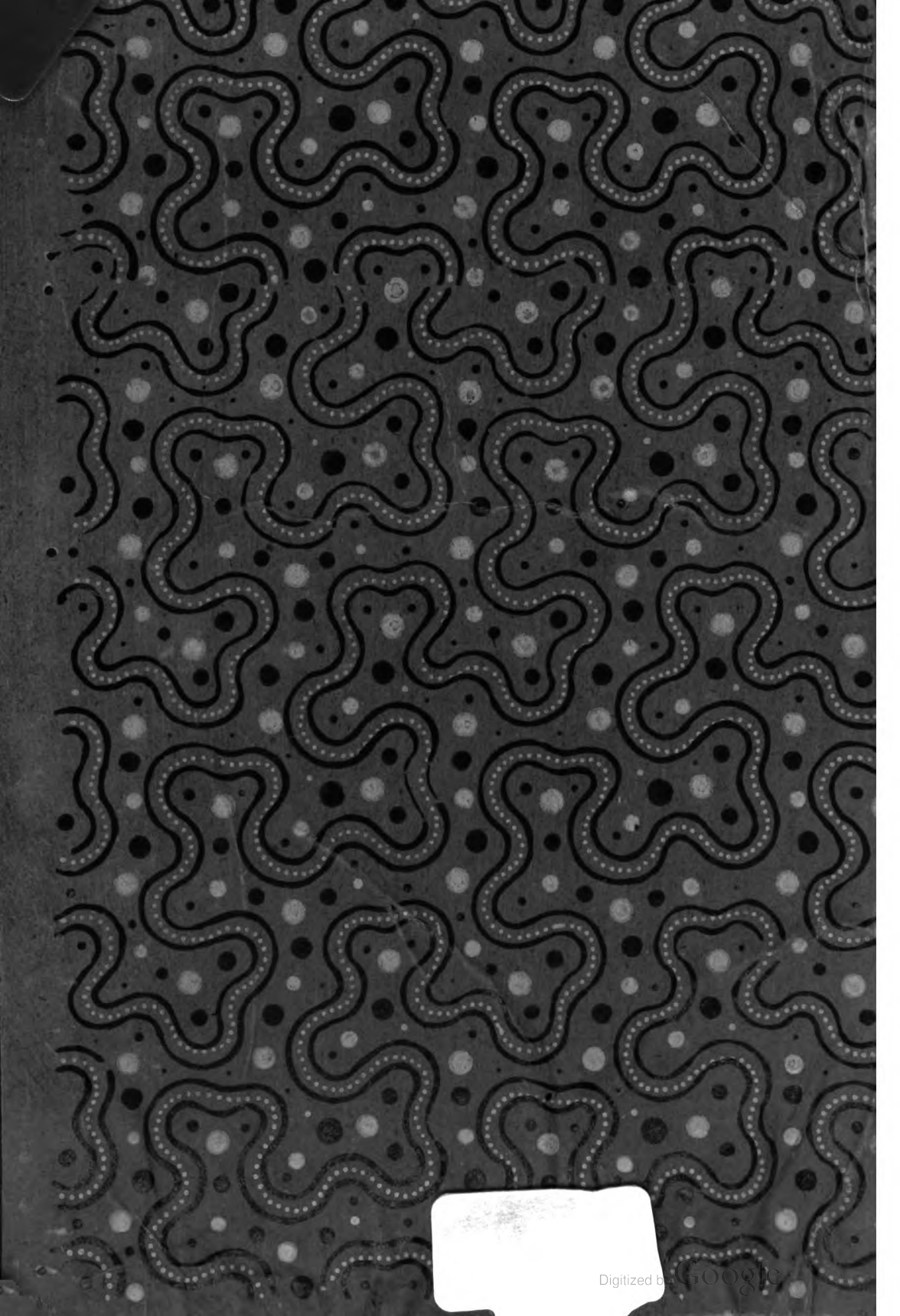

*GW□rológiōn tò méga, diorcwcèn
kai eīs@ tría méry diairecèn ũpo ...*

Horologion Gr. rite

1381

d. 19

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟ ΜΕΓΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ

ΑΠΑΣΑΝ ΤΗΝ ΑΝΗΚΟΤΣΑΝ ΑΤΤΩ ΑΚΟΛΟΤΘΙΑΝ, ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΑΞΙΝ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, ΚΑΙ ΞΕΛΑΙΡΕΤΟΣ ΤΩΝ ΤΗΟΚΕΙΜΕΝΩΝ ΑΤΤΗ ΕΤΑΩΝ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΩΝ,

ΔΙΟΡΘΩΘΕΝ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΡΙΑ ΜΕΡΗ ΔΙΑΙΡΕΘΕΝ

Τ Η Ο

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ

ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ

ΤΟΥΤ ΠΡΟΣΕΤΕΘΗ ΚΑΙ ΣΤΥΤΟΜΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ ΤΟΥ ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΤΤΟΥ,
ΚΑΙ ΜΟΛΛΩΝ ΤΩΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΥ ΑΓΙΩΝ,

νύν δι' ανατολικήν, κατά την εν Κωνσταντινουπόλει γενεμένην έκδοσιν, δι' έκδοσιν:

ΣΗΥΡΙΑΩΝΟΣ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΖΕΡΒΟΥ

ΑΡΧΙΜΑΧΑΡΙΤΟΥ ΤΟΥ ΟΙΚΟΤΜΕΝΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΝΕΑ

B E N E T I A

ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ο ΦΘΙΝΙΣ

1870

**Λέγω ὑμῖν· Πάντα ὅσα ἂν προσευχόμενοι αἰτεῖσθε, πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε,
καὶ ἔσται ὑμῖν. Καὶ ὅταν στήκητε προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατὰ τινος·
ἵνα καὶ ὁ Πατήρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφῆ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν.**

Μάρκ. ια. 24-26.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΥΣΕΒΕΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ.

Καθ' ἦν ἐποχὴν, ἡ μελιτερπῆς τῶν ἐνδόξων ἡμῶν προγόνων γλῶσσα, θαυμασίως προοδεύει ὁσημέραι ἐπὶ τὸ κρεῖττον, οὐχὶ μόνον καθ' ὅλα ἐκείνα τῆς περικλεοῦς Ἑλλάδος τὰ μέρη, ὅπου ὀρθοδόξως ἐξυμνεῖται καὶ ὀλοφύχως λατρεύεται τὸ τοῦ Ὑψίστου πανάγιον ὄνομα, ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλαις ἐνδόξοις, εἰ καὶ ξέναις πόλεσι, παρ' αἷς ἡ μισοφίλητος αὕτη γλῶσσα μετ' ἀκορέστου πόθου καλλιεργεῖται· κατὰ ταύτην λέγομεν τὴν ἐποχὴν, πολὺ δικαιότερον καὶ ἀναγκαιότατον μάλιστα εἶναι, ὅτι αἱ Ἱεραὶ τῆς Σεβαστῆς ἡμῶν Μητρὸς Ἐκκλησίας βίβλοι, ἀνατυπούμεναι ἰδίως ἐν ἀλλοδαπῇ, γὰρ ἐπιθεωρῶνται παρ' ἀνδρῶν ἐμπαιδευτῶν, οὐχ' ἦττον δὲ καὶ θεοσεβῶν, ἵνα αἱ τοιαῦται ἐκδόσεις καθαρεύωσιν, ὅση δύναμις, σφαλμάτων, ὅσα πολυτρόπως ἐν ταῖς πρόλαβούσαις παρεισέφρησαν.

Καὶ δὴ προέκυψαν εἰς φῶς ἐκ τοῦ Ὑπογραφείου ὁ Φοῖνιξ, αἱ πλείονες τῶν εἰρημένων Ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων, μετὰ πλείστης ὄντως ἐπιμελείας διορθωθεῖσαι, καὶ δι' ἀτρύτων πόνων ἀποπερατωθεῖσαι, παρὰ τοῦ αἰμινήστου Ἱεροδιδασκάλου Κ. Βαρθολομαίου τοῦ Κουτλουμουσιανοῦ, ἐφ' ἱκανὸν χρόνον διάστημα ἐνταῦθα διαπρέψαντος· μείνασαι ὁμως ἀδιόρθωτοι καὶ ἕτεροι, χρηζουσαι ἐπιστασίας οὐ τῆς τυχοῦσης, ὡς ἡ τοῦ Μεγάλου Εὐχολογίου καὶ ἡ τῆς Παρακλητικῆς, ἀνεδέξατο ταύτας, καὶ ἐξεπέρανε μετὰ ζήλου ὄντως θρησκευτικῆ, καὶ ἀκραιφνῆς εὐλαβείας, ὁ ἐνταῦθα Ἱερομόναχος Σπυρίδων Ζερβός, ὡς τῷ 1850 δι' ἐπιστολῆς πρὸς αὐτὸν τοῦ Π. Οἰκ. Πατρ. Κ. Ἀνθίμου, ἐπιτετραμμένος ἀναδεχθῆναι τὸ τῆς ἐπι-

στασίας ἐπίπονον ἔργον· διὸ καὶ ἀνεδείχθη μετὰ ταῦτα Π. Ἀρχιμανδρίτης δι' ἐτέρας Πατρ. ἐπιστολῆς παρὰ τοῦ Π. Οἰκ. Πατρ. Κ. Κυρίλλου κατὰ τὸ 1856. Καὶ ταῦτα μὲν ἱκανὰ, πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἐνδεχομένης παρατηρήσεως ἢ καὶ παραξηγήσεως.

Ἐκλιπούσης δὲ ἤδη τῆς τῆ Μεγάλου Ὁρολογίᾳ τελευταίας ἐκδόσεως, καὶ ἐπομένως βουλόμενοι ἡμεῖς ἀνατυπῶσαι τοῦτο, εἰ καὶ ἀκριβῶς διορθωθὲν ὑπὸ τοῦ ῥηθέντος ἀοιδίου Πατρὸς Βαρθολομαίου, καὶ παρὰ τῆς καθ' ἡμᾶς Μ. τοῦ Χ. Ἐκκλησίας ἐπικυρωθὲν, ὡς δῆλον ἐκ τῶν ἀμφοτέρωθεν ἐπιστολῶν καταχωρισθεισῶν ἐν ταῖς προλαβούσαις τοῦ Μ. Ὁρολογίου ἐκδόσεσιν, ἐνεπιστεύθημεν ὅμως τὴν τούτου ἐπιστάσιαν, τῷ εἰρημένῳ Πατρὶ Σπυρίδωνι, ὡς τοῦ ἔργου τῆτου οἰκείου αὐτῷ μᾶλλον ἢ ἡμῖν. Ἄλλ' ἅμα ὁ ῥηθεὶς Ἀρχιμανδρίτης ἀνεδέχθη τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἔργον, ἐστάλη πρὸς ἡμᾶς ἐν ἀντίτυπον τοῦ Μ. Ὁρολογίου, ἐκδοθέντος ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὑπὸ τοῦ ἐντίμου Κ. Γ. Σεϊτανίδου, τῇ ἐγκρίσει τῆς Κεντρικῆς Πατρ. ἐπιτροπῆς, ἐπιδοκιμασία δὲ καὶ ἐπικυρώσει τῆς Μ. τοῦ Χ. Ἐκκλησίας· καὶ λοιπὸν ἀπεφασίσαμεν, ὅπως ἡ μελετωμένη τοῦ Μ. Ὁρολογίᾳ ἐκδοσις ἐν τῷ ἡμετέρῳ Τυπογραφείῳ, γεινῆ, βασιζομένη δικαίῳ τῷ λόγῳ, ἐπ' ἐκείνης τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ διὰ τὸ ὀφειλόμενον σέβας πρὸς τὴν κοινὴν τῶν εὐσεβῶν Μητέρα, καὶ ἵνα τὸ ὁμοειδὲς τῆς ἀναγνώσεως ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς Δέλτοις ἀπαντᾶται.

Διεξελθὼν τοίνυν ὁ ῥηθεὶς ἐπιστάτης, μεθ' ὅσης οἶον τε ἐπιμελείας, τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει γενομένην ἐκδοσιν, καὶ ταύτην ἀντιβαλὼν μετὰ τῆς ἐν Ἐνετίαις, εὔρε μεταξὺ αὐτῶν παροράματα τυπογραφικὰ οὐκ ὀλίγα, καὶ τοιαῦτα προφανῶς ὄντα, ἀδιστακτῶς διώρθωσεν· ὡς φερεῖπεῖν, μεταθεσιν στίχῃ τινὸς ἐν τῷ Ἀμώμῳ, μεταθεσιν Ἀντιφώνων ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην ἐορτὴν, ἐσφαλμένας ἀναγνώσεις τινὰς ἐν τοῖς ἐν αὐτοῖς ψαλμοῖς, σύγχυσιν ἐν τοῖς Πασχαλίοις, καὶ ἄλλα τινὰ, παροράματα πάντως, ἅπερ, ἐσκεμμένως ἕκαστος ἀναγινώσκων τὴν ἀνά χεῖρας Ἱεράν βίβλον, εὐρήσει πεποιθᾶμεν καλῶς ἔχοντα·

ὡς ἔκριεν ἐπίσης εὐλογον, καὶ λίαν κατάλληλον νομίζομεν, ν' ἀφαιρέσῃ τὸ κατὰ τὴν 16 Σεπτεμβρίου προστεθὲν νέον Τροπάριον τῆς ἁγίας Εὐφημίας, καὶ νὰ ἀφήσῃ τοῦτο ὡς εὐστόχως κεῖται, κατὰ τὴν 11 Ἰουλίου, ὡς κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν τελεσθέντος τοῦ ὑπερφουῦς θαύματος ὑπὸ τῆς Μεγαλομάρτυρος· ἐνόμισε δὲ καλὸν νὰ συντυπωθῇ καὶ αὖθις τὸ Σύμβολον τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου, ὡς ἐν ταῖς προτέραις ἐκδόσεσι.

Καὶ ταῦτα μὲν ἐκρίναμεν δέον ν' ἀναφέρωμεν πρὸς διασάφησιν τῆς σὺν Θεῷ ἀποπερατωθείσης ἐν τῷ ἡμετέρῳ Τυπογραφείῳ νέας ταύτης ἐκδόσεως· κατ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν ταύτην περικοσμοῦσαν καλλονὴν, τοῦτο ἀποδεικνύουσιν αὐτὰ τὰ πράγματα, διαρρήδην κηρύττοντα τὴν τῶν λόγων ἀναμφίλεκτον ἀλήθειαν.

Ἐρρώσθε.

Ο ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ. Ο ΦΟΙΝΙΞ

ΧΡ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

ΜΕΡΟΣ Α΄.

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Ν

Τὴν εἰς τοὺς ἑπτὰ καιροὺς τοῦ ἡμερονυκτίου διατεταγμένην Ἀκολουθίαν τῆς προσευχῆς· τουτέστι,

Α'. Τὸ Μεσονυκτικόν, οὗ τινα προηγεῖται ἡ Προοιμιακὴ προσευχὴ λεγομένη ἅμα τῷ ἐξεγερθῆναι τοῦ ὕπνου.

Β'. Τὸν Ὁρθρον, μετ' οὗ συνάπτεται ἡ Πρώτη Ὁρα καὶ τὸ Μεσῶριον αὐτῆς.

Γ'. Τὴν Τρίτην Ὁραν μετὰ τοῦ Μεσῶριου αὐτῆς.

Δ'. Τὴν Ἑκτην Ὁραν μετὰ τοῦ Μεσῶριου αὐτῆς, μετ' ἧν ἔπονται τὰ Τυπικά, τὰ Ἀντίφωνα τὰ τε καθημερινὰ καὶ τὰ τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν Ἑορτῶν, καὶ ἡ ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐν τῷ Ἀρίστῳ εὐχὴ καὶ εὐχαριστία.

Ε'. Τὴν Ἐνάτην Ὁραν μετὰ τοῦ Μεσῶριου αὐτῆς.

Σ'. Τὸν Ἑσπερινόν, μετ' οὗ κεῖται ἡ ἐν τῷ Δείπνῳ εὐχὴ καὶ εὐχαριστία.

Ζ'. Τὸ Ἀπόδειπνον, τὸ Μέγα καὶ τὸ Μικρόν.

Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε, ἐπὶ τὰ κρίματα
τῆς δικαιοσύνης σου.

Ψαλμ. ριγ. 163.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟ ΜΕΓΑ

ΠΡΟΣΕΤΧΗ

ΤΗΣ ΟΔΗΣ ΗΜΕΡΟΝΥΚΤΙΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΠΡΟΟΙΜΙΑΚΗ.

ΑΓΙΟ ΤΟΥ ΥΨΗΛΟΥ ΕΞΕΓΕΡΘΕΙΣ, ΚΑΙ ΒΕΛΑΝΣΤΑΣ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ,
ΣΤΗΘΙ ΜΕΤ' ΕΥΛΑΒΕΙΑΣ ΚΑΙ ΦΟΒΟΥ ΘΕΟΥ, ΚΑΙ ΕΙΠΕ·

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Αῆγιος ὁ Θεός, Ἁγιος Ἰσχυρὸς, Ἁγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐκ γ'.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Καὶ πάλιν, Δόξα Πατρὶ, ἕως τελοῦς. Εἶτα,

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἔλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ τὰ παρόντα Τριαδικὰ Τροπάρια, Ἦχος α΄.
Εξεγερθέντες τοῦ ὕπνου, προσπίπτομέν σοι, Ἀγαθὲ, καὶ
 τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι, Δυνατέ· Ἅγιος, Ἅ-
 γιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, Ἦχος β΄.

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου ἐξεγείρας με, Κύριε, τὸν νῦν μου
 φώτισον, καὶ τὴν καρδίαν καὶ τὰ χεῖλη μου ἀνοιξον, εἰς
 τὸ ὑμνεῖν σε, ἀγία Τριάς· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ
 τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, Ἦχος γ΄.

Αθρόον ὁ Κριτῆς ἐπελεύσεται, καὶ ἐκάστου αἱ πράξεις
 ἀγυμνωθήσονται· ἀλλὰ φόβῳ κράξωμεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς
 νυκτός· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου
 ἐλέησον ἡμᾶς.

Τό, Κύριε ἐλέησον, β΄. καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην.

ΕΥΧΗ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ΜΕΘ' ΙΚΕΣΙΑΣ.

Εκ τοῦ ὕπνου ἐξανιστάμενος εὐχαριστῶ σοι, ἀγία Τριάς·
 ὅτι διὰ τὴν πολλήν σου ἀγαθότητα καὶ μακροθυμίαν,
 οὐκ ὠργίσθης ἐμοὶ τῷ ῥαθύμῳ καὶ ἀμαρτωλῷ, οὐδὲ συνα-
 πώλεσάς με ταῖς ἀνομίαις μου, ἀλλ' ἐφιλανθρωπέυσω συνή-
 θως, καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν κείμενον ἠγειράς με, εἰς τὸ ὀρθρί-
 σαι καὶ δοξολογῆσαι τὸ κράτος σου. Καὶ νῦν φώτισόν μου
 τὰ ὄμματα τῆς διανοίας, ἀνοιξόν μου τὸ στόμα, τοῦ μελετᾶν
 τὰ λόγια σου, καὶ συνιέναι ταῖς ἐντολάς σου, καὶ ποιεῖν τὸ
 θελημα σου, καὶ ψάλλειν σοι ἐν ἐξομολογήσει καρδίας, καὶ
 ἀνυμνεῖν τὸ πανάγιον ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ,
 καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ.

Δόξα σοι, Βασιλεῦ, Θεὲ Παντοκράτορ· ὅτι, τῇ θείᾳ σου
 καὶ φιλανθρώπῳ προνοίᾳ, ἠξίωσάς με τὸν ἀμαρτωλὸν
 καὶ ἀνάξιον ἐξ ὕπνου ἀναστῆναι, καὶ τυχεῖν τῆς εἰσόδου τοῦ
 ἀγίου σου οἴκου. Δέξαι, Κύριε, καὶ τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς.

μοῦ, ὡς τῶν ἀγίων καὶ νοερῶν σου Δυναίμων· καὶ εὐδόκησον ἐν καρδίᾳ καθαρᾷ, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως, προσενηχθῆναι σοὶ τὴν ἐκ τῶν ῥυπαρῶν χειλέων μου αἴνεσιν· ὅπως ἀγάθῳ κοινωνῶς γένωμαι τῶν φρονίμων Παρθένων, ἐν φαιδρᾷ λαμπηδόνι τῆς ψυχῆς μου, καὶ δοξάζω σὲ τὸν ἐν Πατρὶ καὶ Πνεύματι δοξαζόμενον Θεὸν Λόγον. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΥ.

Εἰ μὲν ἐστὶν Ἱερεὺς, λέγει· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· εἶδὲ μὴ ὑπάρχει Ἱερεὺς, λέγε·

Δὶ εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρῶν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγὸς, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τρισάγιον. Μετανοίας τρεῖς (*). Δόξα, καὶ νῦν, Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστίν. Κύριε ἐλέησον, β'. Δόξα, καὶ νῦν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Μετανοίας τρεῖς, καὶ εὐθὺς τὸν Ν'. Ψαλμὸν.

(*) Ἡ λέξις Μετανοία ἐν ταῦθα, ὁμοίως καὶ ἐν τοῖς ἐφεξῆς, ὁσαύτως εὐρίσκειται μόνη, δηλοῖ τὰ θία τῆς κεφαλῆς μόνον, χωρὶς κλίσεως γράτων, γινόμενα προσκυνήματα, ἅπαντα καὶ Μετανοίας μικραὶ καλοῦνται. Ὅπου εἶ κίται μετὰ τοῦ ἐπιθέτου, Μετανοίας μεγάλαι, ἐκεῖ σημαίνει τὰς κοινότερον καὶ ψῆν λογιόμας Μετανοίας, ἃς καὶ ποιοῦμεν κλίνοτες τα γόνατα, καὶ προσκίπτοντες ἕως ἰσάφους τῆς γῆς.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σε, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν αἰκιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίστησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνεσίαν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα λέγομεν τὸν Ἄμωμον.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΗ'. 118.

Σ Τ Α Σ Ι Σ Π Ρ Ω Τ Η.

Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου.

Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν.

Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν.

Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου, τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα.

Ὅφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου, τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου.

Τότε οὐ μὴ αἰσχυνθῶ, ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου.

Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας, ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μὴ με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα.

Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου.

Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε, μὴ ἀπόσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγια σου, ὅπως ἂν μὴ ἀμάρτω σοι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἐν ταῖς χεῖρεσί μου ἐξήγησα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου.

Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην, ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ.

Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχῆσω, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδούς σου.

Ἐν τοῖς δικαιομασί σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου.

Ἄνταποδος τῷ δούλῳ σου, ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου.

Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου.

Πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ, μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.

Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.

Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις· ἐπικατάρατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

Περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα.

Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάλουν· ὁ δὲ δούλος σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιομασί σου.

Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστὶ, καὶ αἱ συμβουλῆαι μου τὰ δικαιοματά σου.

Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχὴ μου, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

Τὰς ὁδούς μου ἐξήγγειλα, καὶ ἐπήκουσάς μου· διδάξόν με τὰ δικαιοματά σου.

Ὅδὸν δικαιομάτων σου συνέτισόν με, καὶ ἀδολεσχῆσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου.

Ἐνύσαξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.

Ὅδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με.

Ὅδὸν ἀληθείας ἤρετισάμην, καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἐκολλήθη τῷ μαρτυρίοις σε, Κύριε, μὴ με καταισχύνῃς.

Ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.

Νομοθέτησόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν δικαιοματίων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός.

Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.

Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλανεξίαν.

Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητά, ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με.

Στῆσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου, εἰς τὸν φόβον σου.

Περίελε τὸν ὀνειδισμόν μου, ὃν ὑπώπτευσα, ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά.

Ἰδοῦ, ἐπέθύμησα τὰς ἐντολαῖς σου, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με.

Καὶ ἔλθα ἐπ' ἐμέ τὸ ἔλεός σου, Κύριε, τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου.

Καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί μοι λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου.

Καὶ μὴ περιέλῃς ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφῶδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα.

Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντός, εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολαῖς σου ἐξεζήτησα.

Καὶ ἐλάλουν ἐν ταῖς μαρτυρίαις σου ἐναντίον βασιλέων, καὶ οὐκ ἠσχυρόμην.

Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, ἃς ἠγάπησα σφῶδρα.

Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολαῖς σου, ἃς ἠγάπησα, καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.

Μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου, ὃν ἐπήλπισάς με.

Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἐζήσέ με.

Ἵπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφοδρα, ἀπὸ δέ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα.

Ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος, Κύριε, καὶ παρεκλήθην.

Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἀμαρτωλῶν, τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.

Ψαλτὰ ἤσάν μοι τὰ δικαιώματά σε, ἐν τόπῳ παρουσίας με.

Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

Μερίς μου εἶ, Κύριε, εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου.

Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου.

Διελογισάμην τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου.

Ἦτοιμάσθην, καὶ οὐκ ἔταράχθην, τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολαίς σου.

Σχοινία ἀμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην, τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Μέτοχος ἐγὼ εἶμι πάντων τῶν φοβουμένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολαίς σου.

Τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, πλήρης ἡ γῆ· τὰ δικαιώματά σου διδάξόν με.

Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου, Κύριε, κατὰ τὸν λόγον σου.

Χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν διδάξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα.

Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι, ἐγὼ ἐπλημμέλησα, διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα.

Χρηστὸς εἶ σύ, Κύριε, καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμέ ἀδικία ὑπερηφάνων, ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολαίς σου.

Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἢ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα.

Ἀγαθόν μοι, ὅτι ἐταπείνωσάς με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου.

Ἀγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα, ἐκ γ'. Μετανοίας τρεῖς.

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με, καὶ ἔπλασάν με· συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολαίς σου.

Οἱ φοβούμενοί σε ὄψονται με, καὶ εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ἔγνων, Κύριε, ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου, καὶ ἀληθεῖα ἐταπείνωσάς με.

Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με, κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου.

Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου, καὶ ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν.

Αἰσχυνηθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ, ἐγὼ δὲ ἀδολεσχήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου.

Ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε, καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου.

Γενηθήτω ἡ καρδία μου, ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυθῶ.

Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου, λέγοντες· Πότε παρακαλέσεις με;

Ὅτι ἐγενήθη ὡς ἀσκός ἐν πάχνη, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου; πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδικνόντων με κρίσιν;

Διηγήσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου, Κύριε.

Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια· ἀδίκως κατεδίωξάν με, βοήθησόν μοι.

Παρά βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῆ, ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολαί σου.

Κατὰ τὸ ἔλσός σου ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου.

Εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε, ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ.

Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἢ ἀλήθειά σου· ἐθεμελίωσας τὴν γῆν, καὶ διαμένει.

Τῇ διατάξει σε διαμένει ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμπαντα δῦλα σά.

Εἰμὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστὶ, τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου.

Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιοματίων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με.

Μ Ε Σ Η .

Σὸς εἰμι ἐγὼ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαίωματά σου ἐξεζήτησα.

Ἐμὲ ὑπέμειναν ἀμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με· τὰ μαρτύριά σου συνῆκα.

Πάσης συντελείας εἶδον πέρας, πλατεῖα ἢ ἐντολή σου σφόδρα.

Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου, Κύριε· ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἐστίν.

Ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμὴ ἐστίν.

Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστίν.

Ὑπὲρ πρεσβυτέρης συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντολαί σου ἐξεζήτησα.

Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου.

Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.

Ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγια σου, ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου.

Ἄπο τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα, διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.

Λύχνος τοῖς ποσί μου ὁ νόμος σου, καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου.

Ἦμωσα, καὶ ἔστησα τοῦ φυλαίξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Ἐταπεικώθην ἕως σφόδρα, Κύριε, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

Τὰ ἐκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δὴ, Κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου διδάξόν με.

Ἡ ψυχὴ μου ἐν ταῖς χερσί σου διαπαντός, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἔθεντο ἀμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην.

Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσὶν.

Ἐκλίνα τὴν καρδίαν μου, τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀνταμίψιν.

Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

Βοηθός μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σύ, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπῆλπισα.

Ἐκκλίνετε ἀπ' ἐμοῦ πονηρευόμενοι, καὶ ἐξερευνήσω ταῖς ἐντολαῖς τοῦ Θεοῦ μου.

Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζῆσόν με, καὶ μὴ κατασχίνης με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου.

Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι, καὶ μελετήσω ἐν ταῖς δικαιώμασί σου διαπαντός.

Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν.

Παραβαίοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς τῆς γῆς, διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μάρτύριά σου.

Καθῆλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου ταῖς σάρκας μου, ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην.

Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην, μὴ παραδῶς με τοῖς ἀδικοῦσί με.

Ἐπδεξαι τὸν δούλόν σου εἰς ἀγαθόν, μὴ συγκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι.

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου, καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου.

Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου διδάξόν με.

Δούλός σου εἰμί ἐγώ· συνέτισόν με, καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου.

Καιρὸς τῆ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, δισκέδασαν τὸν νόμον σου.

Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπάζιον.

Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην, πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα.

Θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου, διὰ τοῦτο ἐξηρέυνησεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου.

Ἡ δῆλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ συνετιεῖ νηπίους.

Τὸ στόμα μου ἠνοιξα καὶ εἴλκυσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, ἐκ γ'. Μετανοίας τρεῖς.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ.

Επίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσαίτω μου πᾶσα ἀνομία.

Λύτρωσαι με ἀπὸ συγκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δούλόν σου, καὶ διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν αἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

Δίκαιος εἶ, Κύριε, καὶ εὐθεῖαι αἱ κρίσεις σου.

Ἐντειλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἀλήθειαν σφόδρα.

Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἔχθροί μου .

Πεπτρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό .

Νεώτερος ἐγώ εἰμι, καὶ ἐξουδενωμένος, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην .

Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια .

Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὔροσάν με, αἱ ἐντολαί σου μελέτη με .

Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, συνέτισόν με, καὶ ζήσομαι .

Ἐκέκραξα ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου· ἐπαίκουσόν μου, Κύριε, τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω .

Ἐκέκραξά σοι, σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου .

Προέφθασα ἐν ἀωρίᾳ καὶ ἐκέκραξα, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα .

Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον, τοῦ μελετᾶν τὰ λόγια σου .

Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον, Κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με .

Προσῆγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομία, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἔμακρύνθησαν .

Ἐγγύς εἶ σύ, Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια .

Κατ' ἀρχαῖς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά .

Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ ἐξελοῦ με, ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην .

Κρίνον τὴν κρίσιν μου, καὶ λύτρωσαί με, διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με .

Μακρὰν ἀπὸ ἀμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν .

Οἱ αἰκτιρμοί σου πολλοί, Κύριε· κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με .

Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ θλίβοντές με, ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα .

Εἶδον αἰσυνετοῦντας, καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγια σου οὐκ ἐφυλάξαντο.

Ἴδε, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἠγάπησα, Κύριε, ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με.

Ἄρχῃ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Ἄρχοντες κατεδίωξάν με δωρεαῖν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδία μου.

Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγια σου, ὡς ὁ εὐρίσκων σκύλα πολλά.

Ἄδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε, ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.

Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ ταῖς ἐντολαῖς σου ἠγάπησα.

Ἐφυλάξεν ἡ ψυχὴ μου τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφοδρᾶ.

Ἐφυλάξα ταῖς ἐντολαῖς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σου, Κύριε.

Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

Ἐσέλθαι τὸ ἀξίωμα μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ρῦσαί με.

Ἐξερευζονται (*) τὰ χεῖλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξης με τὰ δικαιώματά σου.

Φθέγγεται ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγια σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη.

Γενέσθω ἡ χεὶρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἠρετισάμην.

(*) Ὅρα τὴν ἐν Μόσχᾳ Ἐκδόσιν τῆς Θεῆας Γραφῆς.

Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μέ-
λέτη μου ἐστί.

Ζήσεται ἡ ψυχὴ μου, καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου
βοηθήσει μοι.

Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλὸς, ζήτησον τὸν δούλόν
σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Δόξα, καὶ νῦν.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν
οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ
εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονο-
γενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώ-
νων. Φῶς ἐκ Φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεν-
νηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα
ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν, κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντα ἐκ
Πνεύματος ἁγίου, καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου, καὶ ἐνανθρω-
πήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου,
καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ
καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον
μετὰ δόξης, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας
οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον,
τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πα-
τρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ
λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν. Εἰς μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν,
καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς
ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ Ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ Ζωὴν
τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Τρισάγιον. Μετανοίας τρεῖς. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν.
Ὅτι σου ἐστίν. Εἶτα τὰ Τροπάρια ταῦτα·

Ἦχος πλ. δ'.

Ιδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται, ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός· καὶ
μακάριος ὁ δούλος, ὃν εὕρησει γρηγοροῦντα· ἀνάξιός δὲ
πάλιν, ὃν εὕρησει ῥαθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ τῷ
ὑπνῷ κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς

βασιλείας ἔξω κλεισθῆς· ἀλλὰ ἀνάνησον κρᾶζουσα· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ.

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν φοβερὰν, ἐννοοῦσα ψυχὴ μου γρηγόρησον, ἀνάπτουσα λαμπάδα σου, ἐν ἐλαίῳ φαιδρύνουσα· οὐ γὰρ οἶδας πότε, πρὸς σέ ἐπελεύσεται, ἢ φωνὴ ἢ λέγουσα· Ἴδου ὁ Νυμφίος. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ νυστάξης, καὶ μείνης ἔξωθεν κρούουσα, ὡς αἱ πέντε Παρθένοι· ἀλλ' ἀγρύπνως καρτέρησον, ἵνα ὑπαντήσης Χριστῷ τῷ Θεῷ ἐν ἐλαίῳ πίονι, καὶ δῶῃ σοι τὸν νυμφῶνα τὸν θειὸν τῆς δόξης αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ ἀπόρθητον τεῖχος, τὸ τῆς σωτηρίας ὀχύρωμα, Θεοτόκε Παρθένε, ἱκετεύομεν. Ταῖς τῶν ἐναντίων βουλαῖς διασκεδάσον· τοῦ λαοῦ σου τὴν λύπην εἰς χαρὰν μετέβαλε· τὸν κόσμον σου ἀνακάλεσον· τοὺς εὐσεβεῖς κραταίωσον· ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου πρέσβευε, ὅτι σὺ εἶ Θεοτόκε ἡ ἐλπὶς ἡμῶν.

Εἶτα τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος, Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν, καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντα καλῶν πρὸς σωτηρίαν, διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν. Αὐτὸς Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ταῖς ἐντεύξεις, καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς ταῖς ἐντολαῖς σου. Ταῖς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, ταῖς ἐννοίας κάθαρσον, καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν, καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα, τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι, καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς · Ὁ Θεὸς οἰσπειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

(Καὶ εἰ μὲν ἔστιν Ἀλληλοῦϊα (*), ποιῶμεν μετανοίας Γ'. μεγάλας, λέγοντες μυστικῶς, ἐν ἐκάστη μετανοίᾳ, ἀνά στίχον τῆς ἐπομένης Εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραΐμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας μῆ μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς, καὶ ἀγάπης χάρισαι μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαι μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου · ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ ταύτας, ἐτέρας μικρὰς ΙΒ'. εἴτ' αὖθις μετάνοιαν μεγάλην μίαν, λέγοντες πάλιν τὸν τελευταῖον στίχον τῆς ἀνωτέρω Εὐχῆς. Εἶτα τὴν Εὐχὴν ταύτην

Τοῦ ἁγίου Μαρδαρίου.

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία Δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν · καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δούλόν σου · ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.)

(Εἰδ' οὐκ ἔστιν Ἀλληλοῦϊα, καταλιμπάνεται τὸ · Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, καὶ αἱ μετάνοιαι, καὶ λέγομεν μόνον τὸ Δέσποτα Θεέ, Πάτερ · καὶ τὰς Εὐχὰς ταύτας. Ἰστέον

(* Ἡ λέξις Ἀλληλοῦϊα, Ἑβραϊκῆ ὄσα, μεθρμηνεύεται Ἑλληνιστί· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον. Μετχειρίζοντο εἰς αὐτὴν ὡς σημεῖον χαρᾶς, καὶ εὐφροσύνης ἐπιφάνημα εἰς χαρμωδύνας περιστάσεις, αἰνῶντες τὸν Θεόν καὶ εὐχαριστοῦντες διὰ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ὡς γίνεται ὅλον ἐκ τῆς υποθέσεως πολλῶν Ψαλμῶν, εἰς οὓς ἡ λέξις αὕτη ἐπιγράφεται. Ἐτι δὲ καὶ ἐξ ὧν ὁ Τυβὶτ λίγει περὶ τῆς μετὰ τὴν ἀλωσιν οἰκοδομηθεσομένης κἀκτὴν Ἱερουσαλὴμ, ὅτι τότε πάσαι αἱ ῥῆμαι αὐτῆς ἱεροῦσιν Ἀλληλοῦϊα (ἸΓ'. 18). Πρὸς τοῦτοις ἐκ τῆς Ἀποκαλύψεως Ἰωάννου, ὅς τις, μετὰ τὴν πῦσιν καὶ τὸν ἀφανισμόν τῆς μυστικῆς Βαβυλῶνος, ἤκουσε φωνὴν μεγάλην ἐν τῷ οὐρανῷ λίγουσαν συνεχῶς· Ἀλληλοῦϊα, (ἸΗ'. 3, 20-21. ἸΘ'. 1). Ἡ κατ' ἡμᾶς ὁμοίως τοῦ Χριστοῦ Ἑκκλησία μεταχειρίζεται αὐτὴν οὐ μόνον εἰς λαμπράς καὶ χαρμωδύνας ἡμέρας ὡς εἰς τὰ Ἀντίφωνα, φερόειπν, τῶν Δοξοτικῶν ἑορτῶν· Σῶσον ἡμᾶς... φάλλοντες σοι, Ἀλληλοῦϊα· ἀλλὰ καὶ πολλαχθῶς τῆς κατ' ἐκαστὴν ἡμερομνηστίου Ἀκολουθίας. Πλιονάζει δὲ μέγιστα ἡ λέξις αὕτη εἰς τὰς νεκρωσίμους τελετάς καὶ τὰς κενόθυτους ἡμέρας, ὅτε καὶ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ ἀντὶ τοῦ συνήθους Προκείμενου, καὶ ἐν τῷ Ὄρθρῳ ἀντὶ τοῦ Θεός Κυρίου, φάλλεται· Ἀλληλοῦϊα. Περὶ τούτου οὖν τὸ Ἀλληλοῦϊα λίγει ἐνταῦθα καὶ ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἡ τυπικῇ διατάξει ὅτι, Εἰ μὲν ἔστω τιν Ἀλληλοῦϊα, τουτίστιν, ἰάν ὑπάρῃ νηστία, ἰάν μὴ φάλλῃται ὁ Θεός Κύριος, ποιῶμεν τὰς μεγάλας Μετανοίας· εἰ δὲ μὴ, κτλ. Σημειώσον δὲ, ὅτι ἡ Δυτικὴ Ἑκκλησία, ἀπ' ἐναντίας τῶν ἰθίμων τῆς κατ' ἡμᾶς, πρὸ πολλοῦ ἀπηγόρευσε τὴν χρῆσιν τοῦ· Ἀλληλοῦϊα εἰς τὰς νηστίμους ἡμέρας, καὶ τὰς κενόθυτους τελετάς, καὶ περιώρισεν αὐτὸ εἰς μόνας τὰς χαρμωδύνας, ἑσπερίτως δὲ εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, ὅτι καὶ πολλαίς φάλλει αὐτό, ὡς ἡμεῖς τὸ Χριστός ἀνέστη. Ἀλλὰ καὶ ἐπισκεπτόμενοι ἀλλήλους πολλοὶ τῶν Δυτικῶν, τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα, ἢ συναπαντῶμενοι κατ' ἴδον, ἀσπάζονται διὰ τοῦ προσηρηματος· Καλὸν Ἀλληλοῦϊα· ὡσπερ ἡμεῖς διὰ τοῦ· Χριστός ἀνέστη.

δὲ, ὅτι ἡ Εὐχὴ αὕτη λέγεται ἀπὸ τῆς ΚΒ' τοῦ Σεπτεμβρίου Μηνός, μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων.

Εὐχὴ Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.

Κύριε Παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, καὶ πάσης σαρκός, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν· καρδίας τε καὶ νεφροῦς ὁ ἐτάζων, καὶ τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων σαφῶς ἐπιστάμενος· τὸ ἀναρχον καὶ αἰδιδιὸν φῶς, παρ' ᾧ ἔκ ἔστι παραλλαγή, ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα· Αὐτὸς ἀθάνατε Βασιλεῦ, πρόσδεξαι τὰς ἐκείας ἡμῶν, ἃς κατὰ τὸν παρόντα καιρὸν τῆς νυκτός, τῷ πλήθει τῶν σῶν οἰκτιρμῶν θάρρουντες, ἐκ ῥυπαρῶν πρὸς σὲ χειλῶν ποιούμεθα. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, τὰ ἐν ἔργῳ, καὶ λόγῳ, καὶ διανοίᾳ, ἐκ γνώσεως, ἢ ἀγνώσεως πλημμεληθέντα ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ναοὺς ἡμᾶς ποιῶν τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Καὶ δώρησαι ἡμῖν ἐν ἀγρύπνῳ καρδίᾳ, καὶ νηφούσῃ διανοίᾳ, πᾶσαν τοῦ παρόντος βίου τὴν νύκτα ἡμᾶς διελθεῖν, ἀπεκδεχομένους τὴν παρουσίαν τῆς λαμπρᾶς καὶ ἐπιφανοῦς ἡμέρας τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ἧ μετὰ δόξης ἐπὶ γῆς κριτῆς τῶν ἀπάντων ἐλεύσεται, ἐκάστω ἀποδοῦναι κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· ἵνα μὴ ἀναπεπτωκότες καὶ ὑπνοῦντες, ἀλλ' ἐγρηγοροῦντες καὶ διεγρηγερμένοι ἐν τῇ ἐργασίᾳ τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ εὐρεθῶμεν, καὶ ἑτοιμοὶ εἰς τὴν χαρὰν, καὶ εἰς τὸν θειὸν νυμφῶνα τῆς δόξης αὐτοῦ συνεισελθῶμεν, ἐνθα ὁ τῶν ἑορταζόντων ἡχος ὁ ἀκατάπαυστος, καὶ ἡ ἀνέκφραστος ἡδονὴ τῶν καθορώντων τοῦ σου προσώπου τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον. Σὺ γάρ εἶ τὸ ἀληθινὸν φῶς, τὸ φωτίζον, καὶ ἁγιαζόν τὰ σύμπαντα, καὶ σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ κτίσις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ὑψοῖ ὁ Ἱερεὺς τὰς χεῖρας, λέγων·

Εὐχὴ τοῦ αὐτοῦ.

Σὲ εὐλογοῦμεν, ὕψιστε Θεέ, καὶ Κύριε τῆ ἐλέης, τὸν ποιῶντα αἰεὶ μεθ' ἡμῶν μεγάλα τε καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἐνδοξά τε καὶ ἐξαισία, ὧν ἔκ ἔστιν ἀριθμὸς·

τὸν παρασχόντα ἡμῖν τὸν ὕπνον εἰς ἀνάπαυσιν τῆς ἀσθενείας ἡμῶν, καὶ ἄνεσιν τῶν κόπων τῆς πολυμόχθου σαρκός. Εὐχαριστοῦμέν σοι, ὅτι οὐ συναπώλεσας ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, ἀλλ' ἐφιλανθρωπεύσω συνήθως, καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν κειμένους ἡμᾶς ἠγειρας, εἰς τὸ δοξολογῆσαι τὸ κράτος σου. Διὸ δυσωποῦμεν τὴν ἀνείκαστόν σου ἀγαθότητα, φώτισον ἡμῶν τοὺς τῆς διανοίας ὀφθαλμούς, καὶ τὸν νοῦν ἡμῶν ἐκ τοῦ βαρέος ὕπνου τῆς ῥαθυμίας ἀνάστησον. Ἄνοιξον ἡμῶν τὸ στόμα, καὶ πλήρωσον αὐτὸ τῆς σῆς αἰνέσεως, ὅπως ἂν δυνηθῶμεν ἀπερισπάστως ἄδειν τε, καὶ ψάλλειν, καὶ ἐξομολογεῖσθαι σοι τῷ ἐν πᾶσι καὶ ὑπὸ πάντων δοξαζομένῳ Θεῷ, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα· Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ Γ'.

Μετανοίας Γ' καὶ τοὺς Ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚ'. 120.

Η ῥα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἦξει ἡ βοήθεια μου:

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Μὴ δῶῃς εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσωσων σε.

Ἴδου, οὐ νυστάξει, οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσωσων τὸν Ἰσραὴλ.

Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου.

Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα.

Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντός κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριος.

Κύριος φυλάξει τὴν εἰσοδόν σου, καὶ τὴν ἔξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΓ'. 133.

Κδοῦ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου.

Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Εὐλογῆσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα. Τρισάγιον. Μετανοίας Γ'. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ἦχος πλ. δ'.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμάρτον, συγχώρησον· ἕδεις γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Ο βᾶθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων, μόνε Δημιουργέ, ἀνάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ, καὶ πλάστῃ, καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ.

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμὸς, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος. Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαί, Θεοτόκε Παρθένε· ἐν σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν χωρηθῆναι ἠδούκησε. Μακάριοι ἐσμέν καὶ ἡμεῖς, προστασίαν σε ἔχοντες· ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτὸς πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας ταῖς σαῖς ἰκεσίαις κρατύνονται. Διὸ ἀνυμνῶντες βοῶμέν σοι· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Κύριε ἐλέησον, Β'. καὶ τὴν ἐπομένην Εὐχὴν.

Ε Υ Χ Η.

Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ

πάντων τῶν ἐν εὐσεβείᾳ καὶ πίστει τελειωθέντων, καὶ συγχώρησον αὐτοῖς πᾶν πλημμελημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν πλημμεληθέν ὑπ' αὐτῶν. Καὶ κατασκηνώσον αὐτοὺς ἐν τόποις φωτεινοῖς, ἐν τόποις χλοεροῖς, ἐν τόποις ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα παῖσα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός, ὅπου ἡ ἐπισκοπὴ τοῦ προσώπου σου εὐφραίνει πάντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος Ἀγίους σου. Χάρισαι αὐτοῖς τὴν βασιλείαν σου, καὶ τὴν μέθεξιν τῶν ἀφράστων καὶ αἰωνίων σου ἀγαθῶν, καὶ τῆς σῆς ἀπεράντου καὶ μακαρίας ζωῆς τὴν ἀπόλαυσιν. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ζωὴ, ἡ ἀνάστασις, καὶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Υπερένδοξε, αἰεπαρθένε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἴτησαι, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εὐχὴ τοῦ ἁγίου Ἰωαννικίου.

Η ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Τριάς ἁγία, δόξα σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μὲ, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ· φυλάξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον, Γ'. Εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν, λέγων· Χριστὸς ὁ Ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, κτλ. Μετὰ δὲ τὸ λαβεῖν τὴν συνήθη συγχώρησιν, λέγει·

Εὐζώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

(Καὶ ἡμεῖς τὸ, Κύριε ἐλέησον, συνεχῶς.)

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοφυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν.

Ἐπὲρ εὐδωσίσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου Στρατῆ.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (ὀείνος), καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Ἐπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ἵπέρ τῶν μισούντων, καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.

Ἵπέρ τῶν ἐλεούντων, καὶ διακονούντων ἡμῖν.

Ἵπέρ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχέσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

Ἵπέρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Ἵπέρ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων.

Ἵπέρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὐχόμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.

Καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν ὀρθοδόξων.

Μακαρίσωμεν τοὺς εὐσεβεῖς βασιλεῖς.

Τοὺς ὀρθοδόξους ἀρχιερεῖς.

Τοὺς κτίτορας τῆς ἀγίας Μονῆς ταύτης.

Τοὺς γονεῖς ἡμῶν, καὶ διδασκάλους, καὶ πάντας τοὺς προαπελθόντας πατέρας, καὶ ἀδελφούς ἡμῶν, τοὺς ἐνθαδε κειμένους, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξους.

Ἐἴπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν, τό· Κύριε ἐλέησον, Γ'.

Ὁ Προεστῶς.

Δὶ εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Πρόσχες, ὅτι οὕτως ὀφείλει ψάλλεσθαι ἐν ὅλῃ τῇ Ἑβδομάδι τὸ Μεσονυκτικόν.

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

Μετὰ τὸν Εὐλόγητόν· Βασιλεῦ Οὐράνιε· Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἔστι. Κύριε ἐλέησον ΙΒ'.
 Δεῦτε προσκυνήσωμεν Γ'. εἶτα τό· Ἐλέησόν με ὁ Θεός.
 Ὅρα σελ. 4, καὶ τοὺς ἐφεξῆς Ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΔ'. 64.

Σαί πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχή ἐν Ἱερουσαλήμ.

Ἐισάκουσον προσευχῆς μου, πρὸς σέ πᾶσα σὰρξ ἤξει·

Λόγοι ἀνόμων ὑπερεδυσάμωσαν ἡμᾶς, καὶ ταῖς ἀσεβείαις ἡμῶν σὺ ἰλάσει.

Μακάριος, ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου, κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου.

Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου· ἅγιος ὁ ναός σου, θυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θάλασσῃ μακρᾶν.

Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχυί αὐτοῦ, περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ· ὁ συνταράσσων τὸ κῦτος τῆς θάλασσης· ἤχους κυμάτων αὐτῆς τίς ὑποστήσεται;

Ταραχθήσονται τὰ ἔθνη, καὶ φοβηθήσονται οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου· ἐξόδους πρωΐας καὶ ἑσπέρας τέρψεις.

Ἐπεσκέψω τὴν γῆν, καὶ ἐμέθυσας αὐτήν, ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτήν.

Ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων· ἠτοίμασας τὴν τροφήν αὐτῶν, ὅτι οὕτως ἡ ἐτοιμασία.

Τὰς αὐλάκας αὐτῆς μέθυσον, πλήθυνον τὰ γεννήματα αὐτῆς· ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα.

Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πιότητος.

Πικανθήσονται τὰ ὠραῖα τῆς ἐρήμου, καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται.

Ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, καὶ αἱ κοιλάδες πληθυνούσι σῖτον· κεκραίξονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΕ'. 65.

Αἰθαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ· ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.

Ἐῖπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου· ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροὶ σου.

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ ψαλάτωσάν σοι· ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Δεῦτε, καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ὡς φοβερός ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηρὰν, ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδί.

Ἐκεῖ εὐφρανθησόμεθα ἐπ' αὐτῷ, τῷ δεσπύζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέψουσιν, οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑψίσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς.

Εὐλογεῖτε, ἔθνη, τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἀκουτίσατε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ.

Τοῦ θειμένου τὴν ψυχὴν μου εἰς ζωὴν, καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον τοὺς πόδας μου.

Ὅτι ἔδοκίμασας ἡμᾶς, ὁ Θεός· ἐπύρωσας ἡμᾶς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον.

Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα· ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν· ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν.

Διήλθομεν διὰ πυρός καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν.

Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὀλοκαυτώμασιν· ἀποδώσω σοι τὰς εὐχάς μου, ὡς διέστειλε τὰ χεῖλη μου, καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου.

Ὀλοκαυτώματα μεμυελωμένα ἀνοίσω σοι, μετὰ θυμιάματος καὶ κριῶν· ἀνοίσω σοι βόας μετὰ χιμαίρων.

Δεῦτε ἀκούσατε, καὶ διηγῆσομαι ὑμῖν, πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου.

Πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα, καὶ ὑψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου.

Ἄδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου, μὴ εἰσακουσάτω μου Κύριος.

Διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ Θεός, προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

Εὐλογητός ὁ Θεός, ὃς οὐκ ἀπέστησε τὴν προσευχήν μου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΣ'. 66.

Ο Θεός οίκτηρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς· ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῆ ὁδηγήσεις.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες· γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν· εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, ἐκ Γ'.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΖ'. 67.

Α'νασθήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισῶντες αὐτόν.

Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλείπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ.

Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν, Κύριος ὄνομα αὐτῷ.

Καὶ ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον αὐτοῦ· παραχθήτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, τοῦ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν, καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν.

Ὁ Θεός ἐν τόπῳ ἀγίῳ αὐτοῦ· Ὁ Θεός κατοικίζει μονοτρόπους ἐν οἴκῳ.

Ἐξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρείᾳ, ὁμοίως τοὺς παραπικραίνοντας, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις.

Ὁ Θεός, ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Γῆ ἐσείσθη, καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ Σινᾶ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ.

Βροχὴν ἐκούσιον ἀφοριεῖς, ὁ Θεός, τῇ κληρονομίᾳ σου· καὶ ἡσθένησε, σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτήν.

Τὰ ζῶά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ· ἠτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ, ὁ Θεός.

Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ, τῇ ὠραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκυῖα.

Ἐὰν κοιμηθῆτε ἀναμέσον τῶν κλήρων, πτέρυγες περιστερᾶς περιτηγυρωμένα, καὶ τὰ μετάφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσοῦ.

Ἐν τῷ διαστελλεῖν τὸν Ἐπουράνιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς, χιονωθήσονται ἐν Σελμών.

Ὅρος τοῦ Θεοῦ, ὄρος πῖον, ὄρος τετυρωμένον, ὄρος πῖον.

Ἴνα τί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα; τὸ ὄρος, ὃ εὐδόκησεν ὁ Θεός κατοικεῖν ἐν αὐτῷ, καὶ γὰρ ὁ Κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος.

Τὸ ἄρμα τοῦ Θεοῦ μυριοπλάσιον, χιλιάδες εὐθηνούντων, Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινᾶ ἦν, ἐν τῷ ἀγίῳ.

Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἠχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν, ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις, καὶ γὰρ ἀπειθοῦντας τοῦ κατασκηνῶσαι.

Κύριος ὁ Θεός εὐλογητός, εὐλογητός Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευδῶσαι ἡμῖν ὁ Θεός τῶν σωτηρίων ἡμῶν.

Ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ Θεός τοῦ σώζειν· καὶ τοῦ Κυρίου Κυρίου αἱ διεξοδοὶ τοῦ θανάτου.

Πᾶν ὃ Θεός συνθλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ; κορυφὴν τριγὸς διαπορευομένων ἐν πλημμελείαις αὐτῶν.

Ἐπε Κύριος· Ἐκ Βασάν ἐπιστρέψω, ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης.

Ὅπως ἂν βαφῆ ὁ ποῦς σου ἐν αἵματι, ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν παρ' αὐτοῦ.

Ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαί σου, ὁ Θεός, αἱ πορεῖαι τοῦ Θεοῦ μου τοῦ Βασιλέως τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ .

Προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενοι ψαλλόντων, ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν.

Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ .

Ἐκὶ Βενιαμὴν νεώτερος ἐν ἐκστάσει, ἄρχοντες Ἰουδα ἡγεμόνες αὐτῶν, ἄρχοντες Ζαβουλῶν, ἄρχοντες Νεφθαλεὶμ .

Ἐντειλαὶ ὁ Θεός τῇ δυνάμει σου· δυνάμωσον, ὁ Θεός, τοῦτο, ὃ κατειργάσω ἐν ἡμῖν .

Ἄπο τῆ ναῦ σὺ ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, σοὶ ὄσσει βασιλεῖς δῶρα .

Ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου, ἢ συναγωγή τῶν ταύρων ἐν ταῖς δαμάλεσι τῶν λαῶν, τοῦ ἐγκλεισθῆναι τοὺς δεδοκιμασμένους τῷ ἀργυρίῳ .

Διασκόρπισον ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θείοντα· ἤξουσι πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτου, Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ Θεῷ .

Αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς, ἄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ Κυρίῳ τῷ ἐπιβεθηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνάτολάν . Ἰδέ, δώσει τῇ φωνῇ αὐτῆ φωνὴν δυνάμεως .

Δότε δόξαν τῷ Θεῷ· ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτῆ, καὶ ἡ δύναμις αὐτῆ ἐν ταῖς νεφέλαις .

Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· ὁ Θεός Ἰσραὴλ, αὐτὸς δώσει δύναμιν, καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτῆ· εὐλογητός ὁ Θεός .

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, ἐκ Γ' .

ΨΑΛΜΟΣ ΞΗ'. 68.

Σῶσόν με, ὁ Θεός, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου .

Ἐνεπαῖγην εἰς ἴλυν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις .

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ καταίγισ κατεπόντισέ με .

Ἐκοπίασα κράζων, ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου, ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου .

Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου αἱ μισοῦντές με δωρεάν.

Ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου, οἱ ἐκδιώκόντές με ἀδίκως· ἃ οὐχ ἤρπαζον, τότε ἀπετίγγουν.

Ὁ Θεός, σὺ ἔγνωσ τὴν ἀφροσύνην μου· καὶ αἱ πλημμέλειαί μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβησαν.

Μὴ αἰσχυνθῆισαν ἐπ' ἐμέ οἱ ὑπομένοντές σε, Κύριε, Κύριε τῶν δυναμῶν.

Μηδὲ ἐντραπέισαν ἐπ' ἐμέ οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός τοῦ Ἰσραὴλ.

Ὅτι ἔνεκά σου ὑπήνεγκα ὄνειδισμόν, ἐκάλυψεν ἐντροπή τὸ πρόσωπόν μου.

Ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρός μου.

Ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με, καὶ οἱ ὄνειδισμοὶ τῶν ὄνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ.

Καὶ συνεκάλυψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐγενήθη εἰς ὄνειδισμοὺς ἐμοί.

Καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον, καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν.

Κατ' ἐμοῦ ἠδολέσχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλαις, καὶ εἰς ἐμέ ἔψαλλον οἱ πίνοντες οἶνον.

Ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ με πρὸς σέ, Κύριε, καιρὸς εὐδοκίας.

Ὁ Θεός, ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἔλεους σου ἐπάκουσόν μου, ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου.

Σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ· ῥυθθῆιν ἐκ τῶν μισούντων με, καὶ ἐκ τῶν βαθέων τῶν ὑδάτων.

Μὴ με καταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος, μηδὲ καταπίετω με βυθός, μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμέ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.

Πρόσχεσ τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν· ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥῦσαί με.

Σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὄνειδισμόν μου, καὶ τὴν αἰσχύνην μου, καὶ τὴν ἐντροπήν μου.

Ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με· ὄνειδισμόν προσεδόκησεν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ταλαιπωρίαν.

Καὶ ὑπέμεινα συλλυπόμενον, καὶ οὐχ ὑπῆρξε· καὶ παρακαλοῦντας, καὶ οὐχ εὖρον.

Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρωμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα, καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν, καὶ εἰς σκάνδαλον.

Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν ὥτον αὐτῶν διαπαντός σύγκαμψον.

Ἐκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργὴν σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτοὺς.

Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἡρημωμένη, καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν.

Ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν.

Πρόσθετε ἀνομίαν ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ αὐτῶν, καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου.

Ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων, καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν.

Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγώ· ἡ σωτηρία σου, ὁ Θεὸς, ἀντιλάβοιτό μου.

Αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου μετ' ὧδῆς, μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει.

Καὶ ἀρέσει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον, κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὀπλάς.

Ἰδέτωσαν πτωχοὶ, καὶ εὐφρανθήτωσαν· ἐκζητήσατε τὸν Θεόν, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν.

Ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ Κύριος, καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν.

Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἡ γῆ, θάλασσα, καὶ πάντα τὰ ἔρποντα ἐν αὐτῇ.

Ὅτι ὁ Θεὸς σώσει τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας.

Καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν.

Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων σου καθέξουσιν αὐτήν, καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΘ'. 69.

Ο ἦ Θεὸς, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαι μοι σπεῦσον.

Αἰσχυνήτησάν καὶ ἐντραπήτησάν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου.

Ἀποστραφήτησάν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνήτησάν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Ἀποστραφήτησάν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι, οἱ λέγοντές μοι· Εὐγε, εὐγε.

Ἀγαλλιάσθησάν καὶ εὐφρανθήτησάν ἐπὶ σοί, πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεὸς, καὶ λεγέτησάν διαπαντός· Μεγαλυνητήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχὸς εἰμι καὶ πένης· ὁ Θεὸς, βοήθησόν μοι.

Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, Κύριε· μὴ χρονίσῃς.

Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ εὐθύς τό· Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν.

Ὅρα σελ. 15.

Εἶτα, Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Παῖτερ ἡμῶν· Ὅτι σου ἐστὶ· Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα·

Ἦχος β'.

Α ἦ κτιστὴ Φύσις, ἢ τῶν ὄλων δημιουργός, τὰ χεῖλη ἡμῶν ἀνοιξον, ὅπως ἀναγγέλλωμεν τὴν αἴνεσίν σου βοῶντες· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί.

Τ αῖς ἄνω Δυνάμεις μιμούμενοι οἱ ἐπὶ γῆς, ἐπνίκιον ὕμνον προσφερόμέν σοι, Ἀγαθέ· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Τ ῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου ἐξεγείρασ με, Κύριε, τὸν νοῦν μου φώτισον, καὶ τὴν καρδίαν καὶ τὰ χεῖλη μου ἀνοιξον,

εἰς τὸ ὑμνεῖν σε, ἀγία Τριάς· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον Μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Ὅρα σελ. 16.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς. Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ. Ὅρα σελ. 17. Εἶτα τὴν παροῦσαν

Εὐχὴν τοῦ ἀγίου Εὐστρατίου.

Μεγαλύνων μεγαλύνω σε, Κύριε, ὅτι ἐπέιδες ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν μου, καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, ἀλλ' ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχὴν μου. Καὶ νῦν, Δέσποτα, σκεπασάτω με ἡ χεὶρ σου, καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμέ τὸ ἔλεός σου, ὅτι τετάραιται ἡ ψυχὴ μου, καὶ κατώδυνός ἐστιν, ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτὴν ἐκ τοῦ ἀθλίου μου καὶ ρυπαροῦ σώματος τούτου· μήποτε ἡ πονηρὰ τοῦ ἀντικειμένου βουλή συναντήσῃ καὶ παρεμποδίσῃ αὐτὴν, διὰ τὰς ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει ἐν τῷ βίῳ τούτῳ γενομένας μοι ἀμαρτίας. Ὡς γενοῦ μοι, Δέσποτα, καὶ μὴ ἰδέτω ἡ ψυχὴ μου τὴν ζοφεράν καὶ σκοτεινὴν ὄψιν τῶν πονηρῶν δαιμόνων· ἀλλὰ παραλαβέτωσαν αὐτὴν Ἄγγελοί σου φαιδροὶ καὶ φωτεινοί. Δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σε τῷ ἀγίῳ, καὶ τῇ σῇ δυνάμει ἀνάγαγέ με εἰς τὸ θεῖόν σου βῆμα. Ἐν τῷ κρίνεσθαί με, μὴ καταλάβοι με ἡ χεὶρ τοῦ ἄρχοντος τοῦ κόσμου τούτου, εἰς τὸ κατασπάσαι με τὸν ἀμαρτωλὸν εἰς βυθὸν Ἄδου, ἀλλὰ παράστηθί μοι, καὶ γενοῦ μοι σωτὴρ καὶ ἀντιλήπτωρ. Ἐλέησον, Κύριε, τὴν ρυπωθεῖσαν ταῖς πάθεσι τοῦ βίου ψυχὴν μου, καὶ καθαρὰν αὐτὴν διὰ μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως πρόσδεξαι· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα· Δεῦτε προσκυνήσωμεν, Γ'. καὶ τοὺς Ψαλμοὺς· Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη. Ἴδου δὴ, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἐστι· καὶ τὰ Τροπάρια· Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθός. Ὁ βᾶθει σοφίας φιλανθρώπως.

Δόξα.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ. Καὶ νῦν. Μακαρίζο-
μέν σε πᾶσαι αἱ γενεαί. Κύριε ἐλέησον Β'. Εἶτα τὴν Εὐχὴν
Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐπ' ἐλπίδι, κτλ. Ταῦτα πάντα προεγρά-
φησαν εἰς τὸ ἕτερον Μεσονυκτικόν. Ὅρα σελ. 20, 21, 22.

Ἀπόλυσις παρὰ τοῦ Ἱερέως καὶ ἡ συγχώρησις.

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ.

Μετὰ τὸν Εὐλόγητόν, τὸ Βασιλεῦ Οὐράνις, Τρισάγιον. Πανα-
γία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἔστι. Κύριε ἐλέησον Β'.
Δόξα, καὶ νῦν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν Γ'. Ὁ Ν'. Ὅρα
σελ. 4. Καὶ εὐθὺς λέγομεν τὸν Τριαδικὸν Κανόνα τοῦ ἐν-
διατάκτου Ἥχου. Καὶ μετὰ τὸν Κανόνα, ψάλλομεν τὰ
Τριαδικὰ ταῦτα.

Αῒξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, τὴν ὑπέρθεν ὑμνεῖν Τριάδα, ἀναρ-
χον Πατέρα καὶ παντουργόν, συνἀναρχον Λόγον, πρὸ
αἰῶνων ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἀρρέυστως τεχθέντα, καὶ τὸ ἅγιον
Πνεῦμα, τὸ ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως ἐκπορευόμενον.

Αῒξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς τοῦ δοξάζειν σὲ τὸν Θεὸν Λόγον,
ὃν φρίττει καὶ τρέμει τὰ Χερουβίμ, καὶ δοξολογοῦσιν αἱ
Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, τὸν ἕξαστάνα τριήμερον ἐκ τά-
φου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην φόβῳ δοξάσωμεν.

Υμνήσωμεν πάντες θεοπρεπῶς, ἄσμασιν ἐνθέοις, τὸν Πα-
τέρα καὶ τὸν Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα τὸ Δεῖον, τρισυπόστα-
τον κράτος, τὴν μίαν βασιλείαν καὶ κυριότητα.

Εκ νεκρῶν ἰδοῦσα τὸν σὸν Υἱόν, ἄχραντε Παρθένε, ἀνα-
σάντα θεοπρεπῶς, χαρᾶς ἀνεκφράστου, ἢ κτίσις ἐπλη-
ροῦτο, αὐτὸν δοξολογοῦσα, καὶ σὲ γεραίρουσα.

Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπά. Τὴν Ὑπακοὴν τοῦ Ἥχου τὸ
Κύριε ἐλέησον Μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν Τιμωτέραν. Ἐν ὀνό-
ματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς Ὁ Θεὸς οἰκτειρή-
σαι ἡμᾶς. Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον Γ'. καὶ Ἀπόλυσις.

Εἶτα· Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, κτλ. Ὅρα, σελ. 21-22.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ.

Εἰ μὲν ἐστὶ μεγάλη Τεσσαρακοσὴ, λέγομεν πρῶτον, Τρισ-
 άγιον, Κύριε ἐλέησον ΙΒ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν Γ'. καὶ τοὺς
 ἐφεξῆς δύο Ψαλμοὺς. Εἰδ' οὖν, μετὰ τὸν Εὐλόγητόν, εὐθύς·
 Δεῦτε προσκυνήσωμεν Γ'. καὶ τοὺς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΘ'. 19.

Επακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι
 σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλά-
 βοιτό σου.

Δησθεῖη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου
 πιανάτω.

Δώῃ σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν
 βουλήν σου πληρώσαι.

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυ-
 ρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Ἰληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου. Νῦν ἔγνων,
 ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν Χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυνα-
 στεῖαις ἢ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὗτοι ἐν ἄρμασι, καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι
 Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν
 καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν Βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν ἡ
 ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

ΨΑΛΜΟΣ Κ'. 20.

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεὺς, καὶ
 ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλῃσιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηριῷ σου· δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι δώης αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῆ.

Ἐὐρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

Ὅτι θῆσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτοὺς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι ἐκλίναν εἰς σέ κακά, διελογίσαντο βουλαῖς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στήναι.

Ὅτι θῆσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίοις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν, καὶ φαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Εἴτα· Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἔστι. Καὶ τὰ ἐφεξῆς Τροπαίρια.

Σ ὦσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ Βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ.

Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡ-

μῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων. Τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τράπαμον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερά καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς ἀγαθὰ ταῖς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον ὀρθόδοξων πολιτείαν· σῶζε οὖς ἐκελευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεομεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐκφωνήσις· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός.

Ὁ Λαός· Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς· Δόξα τῇ ἀγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Ἐξαψάλμου, πάση σιωπῇ καὶ κατανύξει ἀκροώμενοι· ὁ δὲ ταχθεὶς Ἀδελφός, ἢ ὁ Προεστώς, μετ' εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ, λέγει·

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ἐκ Γ'.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ἐκ Β'.

ΨΑΛΜΟΣ Γ'. 3.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ὁ φόβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι. Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου.

Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τῆς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τῆ Κυρίε ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σε ἡ εὐλογία σου.
Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΖ'. 37.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψοαὶ μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφοδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγισταί μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· καὶ οἱ ζη-

τούντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἠλπισα· σὺ εἰσακήσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρήμησάν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάλιστα ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμὲ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχε εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχε εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΒ'. 62.

Ο Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου, ἐν γῆ ἐρήμῳ, καὶ ἀβάτῳ, καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὠφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύνάμιν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωαῖς, τὰ χεῖλη μου ἐπαυγέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν ταῖς ὀρθοῖς ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ Βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνῶν ἐν αὐτῷ· ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλόντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὀρθοῖς ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα Γ'. ἄνευ Μετανοιῶν. Καὶ ἐξέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἐκ τῆ Βήματος, καὶ λέγει τὰς ἑωθινὰς Εὐχὰς ἔμπροσθεν τῆς Εἰκόνης τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ μυστικῶς.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΖ'. 87.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν.

Ἐθθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμέ ἐπεσηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θουμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθῆσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θουμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένη;

Καὶ γὰρ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτ' ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἴνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθείς δέ, ἐταπεινώθην, καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμέ διήλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΒ'. 102.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου .

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς .

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου· ἀνακαινισθῆσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου .

Παιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις .

Ἐ γνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ .

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθῆσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ .

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν .

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν .

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀπὸ ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν .

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱοὺς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν .

Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει .

Ὅτι πνεῦμα διεῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ .

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν .

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς .

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει .

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχυῖ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ .

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ Δυναμίεις αὐτῆ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ πακοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτῆ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.
Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ'. 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσονται τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶτ' ὃ ἐλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τὸν ἐχθρὸν μου· καὶ ἀπο-

λεῖς πάντα τοὺς ἑλθόντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.
Καὶ πάλιν.

Εἰσακουσέν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσελθῆς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. Δίς.

Εἶτα.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλουῖα Γ'. Μετανοίας Γ'. Εἶτα Συναπτὴ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως, καὶ μετ' αὐτὴν τὸ, Θεὸς Κύριος (κατὰ τὸν Ἦχον τῆ τῆς ἡμέρας Τροπαρίου), μετὰ τῶν Στίχων αὐτῆ.

Στίχ. Α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Στίχ. Β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦς.

Στίχ. Γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Εἶτα λέγομεν τὸ Τροπαρίον τῆς τυχούσης Ἑορτῆς, ἢ τοῦ Ἀγίου, ἢ τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ τυχόντος Ἦχου. Τῇ δὲ ἀγία καὶ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, μετὰ τὴν Συναπτὴν, ψάλλομεν τὸ, Ἀλληλουῖα ἐκ Γ'. κατ' Ἦχον, λέγοντες πρότερον ἓνα ἐκ τῶν ἐφεξῆς Στίχων.

Στίχ. Α'. Ἐκ νυκτός ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Στίχ. Β'. Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Στίχ. Γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαιδεύτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Στίχ. Δ'. Πρόσθε αὐτοῖς κακὰ, Κύριε, πρόσθε αὐτοῖς κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀλληλουῖα, ψάλλομεν τοὺς Τριαδικοὺς ὕμνους τοῦ τυχόντος Ἦχου.

ΥΜΝΟΙ ΤΡΙΑΔΙΚΟΙ.

Ἦχος α'.

Σωματικαῖς μορφώσεσι τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, πρὸς νοεράν καὶ αὔλον ἀναγόμενοι ἔννοιαν, καὶ τρισαγίῳ μελωδῆ-

ματι τρισυποστάτου Θεότητος, ἐκδεχόμενοι ἔλλαμψιν, χερουβικῶς βοήσωμεν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Μετὰ πασῶν τῶν οὐρανίων Δυναμέων, χερουβικῶς τῷ ἐν ὑψίστοις βοήσωμεν, τὸν τρισάγιον ἀναμελποντες αἶνον· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν,

Εξεγερθέντες τοῦ ὕπνου, προσπίπτομέν σοι, Ἀγαθὲ, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι, Δυνατέ· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος β'.

Ακτιστε Φύσις, ἡ τῶν ὄλων δημιουργός, τὰ χεῖλη ἡμῶν ἀνοιξον, ὅπως ἀναγγέλλωμεν τὴν αἰνεσίαν σου βοῶντες· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Τὰς ἄνω Δυναμεις μιμούμενοι οἱ ἐπὶ γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφέρομέν σοι, Ἀγαθὲ· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Τῆς κλίνης καὶ τῆ ὕπνου ἐξεγείρας με, Κύριε, τὸν νοῦν μου φώτισον, καὶ τὴν καρδίαν καὶ τὰ χεῖλη μου ἀνοιξον, εἰς τὸ ὑμνεῖν σε, ἀγία Τριάς· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος γ'.

Πατέρα ἀναρχον, Υἱὸν συνἀναρχον, Πνεῦμα συναἰδιον, Θεότητα μίαν χερουβικῶς δοξάσωμεν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Τριάς ὁμοούσιε καὶ ἀδιαίρετε, Μονὰς τρισυπόστατε καὶ συναἰδιε, σοὶ ὡς Θεῷ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον κραυγάζομεν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Αἴθροσν ὁ Κριτὴς ἐπελεύσεται, καὶ ἐκάστου αἱ πράξεις γυμνωθήσονται· ἀλλὰ φόβῳ κρᾶζωμεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος δ'.

Τὸν ἀναρχόν σου Πατέρα, καὶ σέ, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα, χερουβικῶς δοξολογεῖν τολμῶντες λέγομεν· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Ως αἱ τάξεις νῦν τῶν Ἀγγέλων ἐν οὐρανῷ, καὶ σταίσεις φόβῳ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφερόμέν σοι, Ἀγαθέ· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Τῶν νοερῶν σου Λειτουργῶν προσφέρειν οἱ θνητοὶ τὸν ὕμνον τολμῶντες, λέγομεν· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός.

Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς. Ἦχος πλ. α'.

Υμνωδίας ὁ καιρὸς, καὶ δεήσεως ὥρα· ἐκτενῶς βοῶμέν σοι τῷ μόνῳ Θεῷ· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Εἰκονίζειν τολμῶντες τὰ νοερά σου Στρατεύματα, Τριάς ἀναρχε, στόμασιν ἀναξίους βοῶμέν σοι· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Ο ἐν μήτρα παρθενικῇ χωρηθεῖς, καὶ τῶν κόλπων τοῦ Πατρὸς μὴ χωρισθεῖς, σὺν Ἀγγέλοις καὶ ἡμᾶς πρόσδεξαι, Χριστέ ὁ Θεός, βοῶντάς σοι· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος πλ. β'.

Ασώματοις στόμασιν, ἀσιγήτοις δοξολογίαις, τὰ Ἐξαπτέρυγα ἄδουσί σοι τὸν τρισάγιον ὕμνον, ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς, ἀναξίους χεῖλεσιν, αἰνόν σοι ἀναπέμπομεν· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Παριστάμενα φόβῳ τὰ Χερουβὶμ, ἐξισταίμενα τρόμῳ τὰ Σεραφίμ, τὸν τρισάγιον ὕμνον προσφέρει ἀσιγήτῳ φωνῇ· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἁμαρτωλοὶ· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Τριαδικῆς Μονάδος Θεότητα ἀσυγχύτῳ ἐνώσει δοξάσωμεν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοήσωμεν· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος βαρύς.

Ο ὑψίστῳ δυνάμει χερουβικῶς ἀνυμνούμενος, καὶ θεϊκῆ δόξῃ ἀγγελικῶς προσκυνούμενος, πρόσδεξαι καὶ ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς, ἀναξίως τολμώντας κραυγαῶσαι σοι· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Τῇ ἀπροσίτῳ Θεότητι, τῇ ἐν Μονάδι Τριάδι, τῶν Σεραφίμ τὸν τρισαγίον ἀναπέμποντες αἶνον, μετὰ φόβου βοήσωμεν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Ως ὕπνον τὸν ὄκνον ἀποθεμένη ψυχῇ, διόρθωσιν πρὸς ἔγερσιν δεῖξον τῷ Κριτῇ, καὶ ἐν φόβῳ βόησον· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος πλ. δ΄.

Ορᾶν σε μὴ τολμώντα τὰ Χερουβίμ, ἰπτάμενα κραυγαῶσαι ἀλαλαγμῶ, τὸ ἔνθεον μέλος τῆς τρισαγίας φωνῆς· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἀμαρτωλοὶ· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Εἰς οὐρανὸν ταῖς καρδίας ἔχοντες, ἀγγελικὴν μιμησώμεθα τάξιν· καὶ ἐν φόβῳ τῷ Ἀδεκάστῳ προσπέσωμεν, ἐπινίκιον ἀνακραῖζοντες αἶνον· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Κατακαμπτόμενοι τῷ πλήθει τῶν πταισμάτων ἡμῶν, καὶ μὴ τολμώντες ἀτενίσαι τῷ ὕψει σου, τὴν ψυχὴν σὺν τῷ σώματι κλίναντες, μετὰ Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἔπειτα ἡ Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ τὰ Καθίσματα εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Μετὰ ταῦτα λέγομεν τὸν Ν΄ Ψαλμὸν, καὶ ἀρχόμεθα τῶν Κανόνων, ἀναγινώσκοντες καὶ ταῖς ἐννέα Ὠδαῖς (Ὅρα αὐταῖς ἔμπροσθεν, σελ. 48), ἢ ψάλλοντες Στίχους μόνον τινὰς ἐξ αὐτῶν, κατὰ τὴν ἡμέραν, καὶ τὴν ποσότητα τῶν Τροπαρίων τοῦ Κανόνος. Ἐν δὲ ταῖς Κυριακαῖς καὶ τοῖς Σάββασι, ἀμέσως μετὰ τὴν τοῦ Ἀρμώμου Στιχολογίαν, ψάλλομεν τὰ ἐφεξῆς Εὐλογητάρια.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΝ ΤΑΙΣ ΚΥΡΙΑΚΑΙΣ ΤΟΥ ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ

Εἰς Ἦχον πλ. α΄.

Ἐν ἐκάστῳ δὲ Τροπαρίῳ λέγομεν τό·

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὄρων σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτῆρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδάμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ Ἄδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ Μαθήτριάι κρινᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἄγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς Μυροφόροις· Ἴδτε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτῆρ γὰρ ἐξάνεστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Λίαν πρῶτῃ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνημαῖ σου θρηνολογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ Ἄγγελος, καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε· τὴν Ἀνάστασιν δὲ, Ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνημαῖ σου Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, Ἀγγέλου, πρὸς αὐτάς φθεγομένου· Τί μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γὰρ ἐξάνεστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. Τριαδικόν.

Προσκυνῆμεν Πατέρα, καὶ τὸν τέτου Υἱόν τε, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἀγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τό· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζωοδότῃν τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδάμ ἀμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾷ, ἀντὶ λύπης παρέσχε· ρεύ-

σαντα ζωῆς, ἔθνευε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἄλληλουϊα, Ἄλληλουϊα, Ἄλληλουϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. Γ'.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΑ

ΥΜΝΟΜΕΝΑ ΕΝ ΤΟΙΣ ΣΑΒΒΑΖΙ

Εἰς Ἦχον πλ. α'.

Ἐν ἐκάστῳ δὲ Τροπαρίῳ λέγομεν τό·

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, διδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγίων ὁ χορὸς, εὔρε πηγὴν τῆς ζωῆς, καὶ θύραν Παραδείσου· εὔρω καὶ γὰρ, τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας· τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον ἐγὼ εἰμι· ἀνακαλεσαί με Σωτῆρ καὶ σῶσόν με.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε.

Οἱ τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ κηρύξαντες, καὶ σφαγιασθέντες ὡσπερ ἄρνες, καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω ἅγιοι, καὶ αἰτιδιον μετατεθέντες, τοῦτον ἐκτενωῶς, Μάρτυρες αἰτήσασθε, ὁφλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε.

Οἱ τὴν ὁδὸν τὴν στενὴν βαδίσαντες, τεθλιμμένην πάντες οἱ ἐν βίῳ· οἱ τὸν σταυρὸν ὡς ζυγὸν ἀράμενοι, καὶ ἐμοὶ ἀκολουθήσαντες ἐν πίστει, δεῦτε ἀπολαύετε, ἃ ἠτοίμασα ὑμῖν βραβεῖα, καὶ στέφη τὰ οὐράνια.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε.

Εἰκὼν εἰμι τῆς ἀρρήτου δόξης σου, εἰ καὶ στίγματα φέρω πταισμάτων· οἰκτεῖρησον τὸ σὸν πλάσμα Δέσποτα, καὶ καθάρισον σὴ εὐσπλαγχνία, καὶ τὴν ποθεινὴν πατρίδα παρὰ σχου μοι, Παραδείσου πάλιν παιῶν πολίτην με.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε.

Ο παῖλαι μὲν, ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με, καὶ εἰκόني σου θεία τιμήσας, παραβάσει ἐντολῆς δὲ πάλιν με, ἐπιστρέψας εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθην, εἰς τὸ κατ' ὁμοίωσιν ἐπανάγαγε, τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε .

Α'νάπαυσον ὁ Θεὸς τοὺς δούλους σου, καὶ κατὰτάξον αὐτοὺς ἐν Παραδείσῳ, ὅπου χοροὶ τῶν Ἀγίων Κύριε, καὶ οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς φωστῆρες· τοὺς κεκοιμημένους δούλους σου ἀνάπαυσον, παρορῶν αὐτῶν πάντα τὰ ἐγκλήματα .

Δόξα . Τριαδικόν .

Τὸ τριλαμπές τῆς μιᾶς Θεότητος, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν βοῶντες· Ἅγιος εἶ, ὁ Πατήρ ὁ ἀναρχος, ὁ συνἀναρχος Υἱὸς καὶ Δεῖον Πνεῦμα . Φώτισον ἡμᾶς, πίστει σοι λατρευόντας, καὶ τοῦ αἰωνίου πυρὸς ἐξάρπασον .

Καὶ νῦν . Θεοτοκίον .

Χαῖρε σμενῆ, ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα, εἰς πάντων σωτηρίαν, δι' ἧς γένος τῶν ἀνθρώπων εὐράτο τὴν σωτηρίαν . Διὰ σοῦ εὐροιμεν Παραδείσον, Θεοτόκε ἀγνή εὐλογημένη .

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα . Δόξα σοι ὁ Θεός . Γ' .

ΑΙ ΕΝΝΕΑ ΩΔΑΙ .

ΩΔΗ ΠΡΩΤΗ .

Ὡδὴ Μωσέως ἐν τῇ Ἐξόδῳ . Κεφ. ΙΕ' .

Ἄρδην βυθίσας Φαραῶ Μωσῆς λέγει·

Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται .

Α"σωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται . Ἴππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν .

Βοηθὸς καὶ σκεπαστῆς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν· Θεὸς τοῦ πατρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν .

Κύριος συντρίβων πολέμους, Κύριος ὄνομα αὐτῷ .

Ἄρματα Φαραῶ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς θάλασσαν· ἐπιλέκτους ἀναβάτας τριστάτας κατεπόντισεν ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ .

Πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτὴς· κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὡσεὶ λίθος .

Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδόξασαι ἐν ἰσχυί· ἡ δεξιὰ σου χεῖρ,

Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς· καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους.

Ἀπέστειλας τὴν ὀργὴν σου, κατέφαγεν αὐτοὺς ὡσεὶ καλαμῆν.

Καὶ διὰ πνεύματος τῆ θυμοῦ σου διέστη τὸ ὕδωρ· ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕδατα, ἐπάγη καὶ τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Ἐῖπεν ὁ ἐχθρός· Διώξας καταλήψομαι, μεριῶ σκυῖλα, ἐμπλήσω ψυχὴν μου, ἀνελῶ τῇ μαχαίρᾳ μου, κυριεύσει ἡ χεὶρ μου.

Ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου, ἐκάλυψεν αὐτοὺς θάλασσα, ἔδυσαν ὡσεὶ μόλιβδος ἐν ὕδατι σφοδρῶ.

Τίς ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε; τίς ὁμοίός σοι; δεδοξασμένος ἐν ἀγίοις, θαυμαστός ἐν δόξαις, ποιῶν τέρατα.

Ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου, κατέπιεν αὐτοὺς γῆ.

ᾠδήγησας τῇ δικαιοσύνῃ σου τὸν λαόν σου τοῦτον, ὃν ἐλυτρώσω· παρεκάλεσας τῇ ἰσχυί σου εἰς καταλύμα ἁγίόν σου.

Ἦκουσαν ἔθνη, καὶ ὠργίσθησαν· ὠδῖνες ἔλαβον κατοικοῦντας Φυλιστιεὶμ.

Εἰς Στίχους Η΄.

Τότε ἔσπευσαν ἠγεμόνες Ἐδῶμ, καὶ ἄρχοντες Μωαβιτῶν· ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος, ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χαναάν.

Ἐπιπέσοι ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος, μεγέθει βραχίονός σου ἀπολιθωθήτωσαν.

Εἰς Στίχους Θ΄.

Ἔως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου, Κύριε· ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου οὗτος, ὃν ἐκτίσω.

Εἰσαγαγὼν καταφύτευσον αὐτοὺς εἰς ὄρος κληρονομίας σου, εἰς ἔτοιμον κατοικητήριόν σου, ὃ κατειργάσω, Κύριε, ἁγίασμα, ὃ ἠτοίμασαν αἱ χεῖρές σου.

Εἰς Στίχους Δ΄.

Κύριος βασιλεύων τῶν αἰῶνων, καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι.

Ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος Φαραῶ σὺν ἄρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς Κύριος τὸ ὕδωρ τῆς

Θαλάσσης· οί δὲ υἱαὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς Θαλάσσης.

Δόξα, καὶ νῦν.

Q Δ Η Δ Β Γ Τ Ε Ρ Α .

Ἰστέον, ὅτι ἡ Β'. Ὠδὴ οὐδέποτε στιχολογεῖται, εἰμὴ ἐν μόνῃ τῇ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, μετὰ δὲ τὴν Α'. στιχολογοῦμεν αὐτὴν ἕως τέλους. Εἰς δὲ τὰ Τροπάρια, λέγομεν ἐνὶ ἐκαστῷ· Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὠδὴ Μωσέως ἐν τῷ Δευτερονομίῳ. Κεφ. ΛΒ'. 1.

Νόμου γραφέντος, αὐθις Ὠδὴ Μωσέως.

Πρόσεχε, οὐρανέ, καὶ λαλήσω· καὶ ἀκουέτω γῆ ῥήματα ἐκ στόματός μου.

Προσδοκᾶσθω ὡς ὑετὸς τὸ ἀπόφθεγμαί μου, καὶ καταβήτω ὡς δρόσος τὰ ῥήματά μου, ὡς ὄμβρος ἐπ' ἀγρωσιν, καὶ ὡσεὶ νιφετὸς ἐπὶ χόρτον.

Ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐκάλεσα. Δότε μεγαλωσύνην τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Θεὸς, ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κρίσεις.

Θεὸς πιστὸς, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ· δίκαιος καὶ ὁσιος ὁ Κύριος.

Ἠμάρτοσαν οὐκ αὐτῷ τέκνα μωμητὰ· γενεὰ σκολιὰ καὶ διστραμμένη, ταῦτα Κυρίῳ ἀνταποδίδοτε;

Οὗτος λαὸς μωρὸς, καὶ οὐχὶ σοφός· οὐκ αὐτὸς οὗτός σου Πατὴρ ἐκτίησάτό σε, καὶ ἐποίησέ σε, καὶ ἔπλασέ σε;

Μνήσθητι ἡμέρας αἰῶνος, σύνετε δὴ ἔτη γενεᾶς γενεῶν.

Ἐπερώτησον τὸν πατέρα σου, καὶ ἀναγγελεῖ σοι· τοὺς πρεσβυτέρους σου, καὶ ἐροῦσί σοι.

Ὅτε διεμέριζεν ὁ Ὑψιστος ἔθνη, ὡς διέσπειρεν υἱοὺς Ἀδάμ, ἔστησεν ὅρια ἔθνῶν κατὰ ἀριθμὸν Ἀγγέλων Θεοῦ.

Καὶ ἐγενήθη μερὶς Κυρίου, λαὸς αὐτοῦ Ἰακώβ· σχοίωσμα κληρονομίας αὐτοῦ Ἰσραὴλ.

Αυτάρκησεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν δίψει καύματος ἐν γῆ ἀνύδρῳ· ἐκύκλωσεν αὐτὸν, καὶ ἐπαίδευσεν αὐτὸν, καὶ διαφύλαξεν αὐτὸν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ.

Ὡς αἰετὸς σκεπάσαι νοσσιὰν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς νεοσσοῖς αὐτοῦ ἐπεπόθησε, διεῖς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ, ἐδέξατο αὐτούς, καὶ ἀνελάβεν αὐτούς ἐπὶ τῶν μεταφρένων αὐτοῦ.

Κύριος μόνος ἤγεν αὐτούς, καὶ οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν θεὸς ἀλλότριος.

Ἀνεβίβασεν αὐτούς ἐπὶ τὴν ἰσχὺν τῆς γῆς· ἐψώμισεν αὐτούς γεννήματα ἀγρῶν.

Ἐθήλασαν μέλι ἐκ πέτρας, καὶ ἔλαιον ἐκ στερεᾶς πέτρας.

Βούτυρον βοῶν, καὶ γάλα προβάτων, μετὰ στέατος ἀρνῶν καὶ κριῶν, υἰῶν ταύρων καὶ τράγων, μετὰ στέατος νεφρῶν πυροῦ, καὶ αἷμα σταφυλῆς ἔπιον οἶνον.

Καὶ ἔφαγεν Ἰακώβ καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἡγαπημένος· ἐλιπάνθη, ἐπαχύνηθη, ἐπλατύνθη, καὶ ἐγκατέλιπε θεὸν τὸν ποιήσαντα αὐτὸν, καὶ ἀπέστη ἀπὸ θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.

Παρώξυνάν με ἐπ' ἀλλοτρίοις, καὶ ἐν βδελύγμασιν αὐτῶν ἐξεπίκρανάν με.

Ἔθυσαν δαιμονίοις, καὶ ἐ θεῶ· θεοῖς, οἷς ἐκ ἠδειςαν· καινοὶ καὶ πρόσφατοι ἦκασιν, οὓς οὐκ ἠδειςαν οἱ πατέρες αὐτῶν.

θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες, καὶ ἐπελάθου θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε.

Καὶ εἶδε Κύριος καὶ ἐζήλωσε, καὶ παρώξυνθη δι' ὀργὴν υἰῶν αὐτοῦ καὶ θυγατέρων.

Καὶ εἶπεν· Ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ δεῖξω τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ' ἐσχάτων· ὅτι γενεὰ ἐξεστραμμένη ἐστίν· υἱοί, οἷς οὐκ ἔστι πίστις ἐν αὐτοῖς.

Αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ' οὐ θεῶ, παρώργισάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν· καὶ γὰρ παραζήλώσω αὐτούς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργικῶ αὐτούς.

Ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου, καυθήσεται ἕως Ἀΐδου κατωτάτου· καταφάγεται γῆν, καὶ τὰ γεννήματα αὐτῆς· φλέξει θεμέλια ὀρέων.

Συναΐξω εἰς αὐτοὺς κακά, καὶ τὰ βεῖλη μου συντελέσω εἰς αὐτούς.

Τηκόμενοι λιμῶ καὶ βρώσει ὀρνέων, καὶ ὀπισθότονος ἀνίατος· ὀδόντας θηρίων ἐξαποσελῶ εἰς αὐτούς, μετὰ θυμοῦ συρόντων ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἐξωθεν αἰτεκνώσει αὐτοὺς μάχαιρα, καὶ ἐκ τῶν ταμείων φόβος· νεανίσκος σὺν παρθένῳ, θηλαΐζων μετὰ καθεστηκότος πρεσβύτου.

Εἶπα· Διασπερῶ αὐτούς· παύσω δὲ ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Εἰ μὴ δὲ ὀργὴν ἐχθρῶν, ἵνα μὴ μακροχρονίσωσι, καὶ ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι· μὴ εἴπωσιν· Ἡ χεὶρ ἡμῶν ἡ ὑψηλὴ, καὶ οὐχὶ Κύριος ἐποίησε ταῦτα πάντα.

Ὅτι ἔθνος ἀπολωλεκὸς βουλήν ἐστι, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἐπιστήμη, οὐκ ἐφρόνησαν συνιέναι.

Ταῦτα πάντα καταδεξάσθωσαν εἰς τὸν ἐπιόντα χρόνον.

Πῶς διώξεται εἰς χιλίης, καὶ δύο μετακινήσουσι μυριάδας, εἰ μὴ ὁ Θεὸς ἀπέδωκε αὐτούς;

Οὐ γὰρ ἐστὶν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν· οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι.

Ἐκ γὰρ ἀμπέλων Σοδόμων ἡ ἄμπελος αὐτῶν, καὶ ἡ κληματὶς αὐτῶν ἐκ Γομόρρας· ἡ σταφυλὴ αὐτῶν, σταφυλὴ χολῆς, βότρυς πικρίας αὐτῶν.

Θυμὸς δρακόντων ὁ οἶνος αὐτῶν, καὶ θυμὸς ἀσπίδων ἀνίατος.

Οὐκ ἴδου ταῦτα πάντα συνῆκται παρ' ἐμοί, καὶ ἐσφραγίσται ἐν τοῖς θησαυροῖς μου;

Ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω, ἐν καιρῷ, ὅταν σφαλῇ ὁ ποῦς αὐτῶν· ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα ἀπωλείας αὐτῶν, καὶ παρέσται ἔτοιμα ὑμῖν.

Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.

Εἶδε γὰρ αὐτοὺς παραλελυμένους, καὶ ἐκλελοιπότες ἐν ἐπαγωγῇ, καὶ παρειμένους.

Καὶ εἶπε Κύριος· Ποῦ εἰσιν οἱ θῆροι αὐτῶν, ἐφ' οἷς ἐπεποίθειςαν ἐπ' αὐτοῖς;

Ὡν τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἡσθίετε, καὶ ἐπίνετε τὸν οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν; Ἀναστήτωσαν καὶ βοηθησάτωσαν ὑμῖν, καὶ γενηθήτωσαν ὑμῶν σκεπασταί.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς πλὴν ἐμοῦ· ἐγὼ ἀποκτενῶ, καὶ ζῆν ποιήσω· πατάξω, καὶ γὰρ ἰάσομαι· καὶ οὐκ ἔστιν, ὃς ἐξελεύεται ἐκ τῶν χειρῶν μου.

Ὅτι ἀρῶ εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χεῖρά μου, καὶ ὁμοῦμαι τῇ δεξιᾷ μου, καὶ ἐρῶ· Ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὅτι παροξυνῶ ὡς ἀστραπὴν τὴν μάχαιράν μου, καὶ ἀνδέξεται κρίματος ἡ χεὶρ μου, καὶ ἀνταποδώσω δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσί με ἀνταποδώσω.

Μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος, καὶ ἡ μάχαιρά μου φάγεται κρέα, ἀφ' αἵματος τραυματιῶν καὶ αἰχμαλωσίας, ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἔθνων.

Εὐφράνθητε ἔρανοι ἅμα αὐτῷ, καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ.

Εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνισχυσάτωσαν αὐτῷ πάντες υἱοὶ Θεοῦ· ὅτι τὸ αἷμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐκδικεῖται, καὶ ἐκδικήσει καὶ ἀνταποδώσει δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσιν αὐτὸν ἀνταποδώσει, καὶ ἐκκαθαριεῖ Κύριος τὴν γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Τ Ρ Ι Τ Η.

Προσευχὴ Ἄννης τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου.

Α'. Βασιλειῶν. Κεφ. Β'.

Θεὸν γεραίρει Στεῖρα τίκτουςα ξένως·

Ἄγιος εἶ, Κύριε, καὶ σέ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Ε'στερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθη ἐν σωτηρίῳ σου.

“Οτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σου.

Μὴ καυχᾶσθε, καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ εἰς ὑπεροχὴν· μηδὲ ἐξεληθέτω μεγαλορρημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ἡμῶν.

“Οτι Θεὸς γνώσεων Κύριος, καὶ Θεὸς ἐτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν.

Πλήρεις ἄρτων ἠλαττώθησαν, καὶ οἱ πεινῶντες παρῆκαν γῆν· ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἑπτά, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε.

Κύριος θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ, κατὰγει εἰς Ἄδου, καὶ αἰνάγει

Κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει, ταπεινοῖ καὶ ἀνυψοῖ.

Ἄνιστά ἀπὸ γῆς πένητα, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτωχόν, τοῦ καθίσει αὐτόν μετὰ δυναστῶν λαοῦ, καὶ θρόνου δόξης κατακληρονομῶν αὐτόν.

Εἰς Στίχους Η΄.

Διδούς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ, καὶ εὐλόγησεν ἔτη δικαίου.

“Οτι οὐκ ἐνισχύει δυνατὸς ἀνὴρ ἐν τῇ ἰσχυρί αὐτοῦ· Κύριος ἀσθενῆ ποήσει τὸν ἀντιδικὸν αὐτοῦ, Κύριος ἅγιος.

Εἰς Στίχους Σ΄.

Μὴ καυχᾶσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ.

Ἄλλ’ ἢ ἐν τούτῳ καυχᾶσθω ὁ καυχώμενος, ἐν τῷ συνιεῖν καὶ γινώσκειν τὸν Κύριον, καὶ ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Εἰς Στίχους Δ΄.

Κύριος ἀνέθη εἰς οὐρανοὺς καὶ ἐθρόντησεν· αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς, δίκαιος ὢν.

Καὶ δώσει ἰσχύν ταῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ ὑψώσει κέρας χριστῶν αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ο Δ Η Ψ Ε Τ Α Ρ Τ Η .

Προσευχή Ἀββακούμ τοῦ Προφήτου . Κεφ. Γ' . 1.

Τὴν τοῦ Λόγου κένωσιν Ἀββακούμ φράσον .
Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε .

Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην· Κύριε, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην .

Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ, ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθείσῃ, ἐν τῷ ταραχθῆναι τὴν ψυχὴν μου, ἐν ὀργῇ ἐλέους μνησθήσῃ .

Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαυμαῶν ἤξει, καὶ ὁ Ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος .

Ἐκάλυψεν οὐρανούς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ .

Καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς ἔσται· κέρατα ἐν χερσὶν αὐτοῦ, καὶ ἔθετο ἀγάπησιν κραταιὰν ἰσχύος αὐτοῦ .

Πρὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσεται λόγος, καὶ ἐξελεύσεται εἰς παιδείαν κατὰ πόδας αὐτοῦ .

Ἔσθη, καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ· ἐπέβλεψε, καὶ ἐτάκη ἔθνη .

Διεθρύθη τὰ ὄρη βία, ἐτάκησαν βουνοὶ αἰώνιοι, πορείας αἰώνιους αὐτοῦ ἀντὶ κόπων εἶδον .

Σκηνώματα Αἰθιοπίων πτοηθήσονται, καὶ σκηναὶ γῆς Μαδιαίμ .

Μὴ ἐν ποταμοῖς ὠργίσθης Κύριε; μὴ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμὸς σου, ἢ ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρημά σου; ὅτι ἐπιθήσῃ ἐπὶ τοὺς ἵππους σου, καὶ ἡ ἵππασία σου σωτηρία .

Ἐντεινῶν ἐντενεῖς τὸ τόξον σου ἐπὶ σκῆπτρα, λέγει Κύριος· ποταμῶν ῥαγήσεται γῆ .

Ὅψονται σε καὶ ὠδινήσῃσι λαοί, σκορπιζῶν ὕδατα πορείας· ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς, ὕψος φαντασίας αὐτῆς .

Ἐπήρθη ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς· εἰς φῶς βολίδες σου πορεύσονται, εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὀπλῶν σου .

Ἐν ἀπειλῇ ὀλγώσεις γῆν, καὶ ἐν θυμῷ κατάξεις ἔθνη.

Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστοὺς σου ἐλήλυθας, ἔβαλες εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον, ἐξήγειρας δεσμοὺς ἕως τραχήλου εἰς τέλος.

Διέκοψας ἐν ἐκστάσει κεφαλὰς δυναστῶν· σεισθήσονται ἐν αὐτοῖς, διανοίξῃσι χαλινὸς αὐτῶν, ὡς ὁ ἐσθίων πτωχὸς λάθρα.

Καὶ ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππους σου, ταράσσοντας ὕδατα πολλὰ.

Ἐφυλαξάμην, καὶ ἐπτοίθη ἡ καρδιά μου, ἀπὸ φωνῆς προσευχῆς χειλέων μου· καὶ εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ ὀστά μου, καὶ ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ ἰσχύς μου.

Ἄναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου, τοῦ ἀναβῆναί με εἰς λαὸν παροικίας μου.

Εἰς Στίχους Η'.

Διότι συκῆ οὐ καρποφορήσει, καὶ οὐκ ἔσται γεννήματα ἐν τοῖς ἀμπέλοις.

Ἡεὐσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ πεδία οὐ ποιήσει βρωσιν.

Εἰς Στίχους Θ'.

Ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα, καὶ ἔχ ὑπάρξουσι βόες ἐπὶ φάτναις.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι, χαρήσομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Εἰς Στίχους Δ'.

Κύριος ὁ Θεός μου, δύναμίς μου, καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν.

Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾶ με, τοῦ νικῆσαί με ἐν τῇ ὁδῇ αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Π Η Ε Μ Π Τ Η.

Προσευχὴ Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου. Κεφ. ΚΣ'. 9.

Ἡσαΐου πρόρρησις, εὐχὴ τὸ πλεόν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Ε'κ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Δικαιοσύνην μάθετε οί ένοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Πέπαιται γάρ ὁ ἀσεβής· πᾶς, ὃς οὐ μὴ μάθῃ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιήσει· ἀρθήτω ὁ ἀσεβής, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν Κυρίου.

Κύριε, ὑψηλός σου ὁ βραχίων, καὶ οὐκ ἤδεισαν· γνόντες δέ, αἰσχυνήτησαν.

Ζῆλος λήφεται λαὸν ἀπαιδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν· πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς· Κύριε, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.

Οἱ δέ νεκροὶ ζωὴν οὐ μὴ ἴδωσιν, οὐδὲ ἰατροὶ οὐ μὴ ἀναστήσουσι· διὰ τοῦτο ἐπήγαγες, καὶ ἀπώλεσας, καὶ ἤρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν.

Εἰς Στίχους II'.

Πρόσθεσ αὐτοῖς κακὰ, Κύριε, πρόσθεσ αὐτοῖς κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Κύριε, ἐν θλίψει ἐμνήσθημέν σου· ἐν θλίψει μικρᾶ ἢ παιδεία σου ἡμῖν.

Εἰς Στίχους Σ'.

Καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν, καὶ ἐπὶ τῇ ὠδίνι αὐτῆς ἐκέκραγεν, οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου.

Διὰ τὸν φόβον σου, Κύριε, ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν, καὶ ὠδινήσαμεν, καὶ ἐτέκομεν πνεῦμα σωτηρίας, ὃ ἐποιήσαμεν ἐπὶ τῆς γῆς.

Οὐ πεσοῦμεθα, ἀλλὰ πεσῶνται οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Εἰς Στίχους Δ'.

Ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ.

Ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρα σου ἵαμα αὐτοῖς ἐστίν, ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.

Βαδίζε λαός μου, εἴσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου, ἀπόκλεισον τὴν θύραν σου, ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσον ὅσον, ἕως ἂν παρελθῇ ἡ ὀργὴ Κυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Β Ε Τ Η .

Προσευχή Ἰωνᾶ τοῦ Προφήτου. Κεφ. Β'. 2.

Ἐκ θηρός ἐκραύγαζεν Ἰωνᾶς, λέγων·
Ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Ε'βόησα ἐν θλίψει με πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ εἰσήκουσέ με· ἐκ κοιλίας Ἄδης κραυγῆς μου ἤκουσας φωνῆς μου.
Ἄπερρίψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με.

Πάντες οἱ μετεωρισμοί σου, καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμέ διήλθον.

Κἀγὼ εἶπον· Ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου· ἄρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου;

Εἰς Στίχους Η'.

Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη· ἔδου ἡ κεφαλή μου εἰς σχισμὰς ὀρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάταχοι αἰῶνιοι.

Καὶ ἀναθήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωῆ μου πρὸς σέ, Κύριε ὁ Θεός μου.

Εἰς Στίχους Σ'.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὴν ψυχὴν μου, τοῦ Κυρίου ἐμνήσθην· καὶ ἔλθοι πρὸς σέ ἡ προσευχή μου πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

Εἰς Στίχους Δ'.

Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον.
Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰγέσεως καὶ ἐξομολογήσεως θύσω σοι· ὅσα κῆξάμην ἀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Προσευχή τῶν ἁγίων Τριῶν Παίδων. Δαν. Κεφ. Γ'.

Αἶνος φλόγα σβέννυσι τῶν τριῶν Νέων.
 Τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνε-
 τὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν· καὶ πάντα
 τὰ ἔργα σου ἀληθινὰ, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου, καὶ πᾶσαι αἱ
 κρίσεις σου ἀληθεῖς.

Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες
 ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν Πατέρων ἡμῶν
 Ἱερουσαλήμ· ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πᾶν-
 τα ἐφ' ἡμᾶς, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν.

Ὅτι ἡμάρτομεν, καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ, καὶ
 ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι, καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν,
 οὐδὲ συντηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν,
 ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται.

Καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα ὅσα ἐπήγαγες
 ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας· καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς
 χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων, ἐχθίστων ἀποστατῶν, καὶ βασιλεῖ
 ἀδίκῳ, καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν.

Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοῖξαι τὸ στόμα ἡμῶν· αἰσχύ-
 νη καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δούλοις σου, καὶ τοῖς σεβομέ-
 νοις σε.

Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἁ-
 γιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστή-
 σῃς τὸ ἔλός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἡγαπημένον
 ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαάκ τὸν δούλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν
 ἁγιόν σου.

Ὅτις ἐλάλησας πληθῦναι τὸ σπέρμα αὐτῶν, ὡς τὰ ἄστρα
 τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς
 θάλασσης.

Ὅτι, Δέσποτα, ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐσμεν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῆ σήμερον διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν.

Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων, καὶ προφήτης, καὶ ἡγούμενος· οὐδὲ ὀλοκαύτωσις, οὐδὲ θυσία, οὐδὲ προσφορά, οὐδὲ θυμίαμα· οὐ τίπος τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιόν σου, καὶ εὐρεῖν ἔλεος.

Ἄλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένη, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθείμεν.

Ὡς ἐν ὀλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύρων, καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πιόνων, οὕτω γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν σου σήμερον, καὶ ἐκτελείσθω ὀπισθὲν σου· ὅτι οὐκ ἔστιν αἰσχύνῃ τοῖς πεπειθόσιν ἐπὶ σέ.

Καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, καὶ φοβήμεθά σε, καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου· μὴ καταισχύνης ἡμᾶς.

Ἄλλὰ ποιήσον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου.

Ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θυμιάσιά σου, καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου, Κύριε.

Καὶ ἐντραπήσαν πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακὰ, καὶ καταισχυνθείσαν ἀπὸ πάσης δυναστείας, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν συντριβείη.

Καὶ γνώτωσαν, ὅτι σὺ εἶ Κύριος, Θεὸς μόνος, καὶ ἔνδοξος ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην.

Καὶ οὐ διελίπον οἱ ἐμβαλόντες αὐτοὺς ὑπηρέται τοῦ Βασιλέως καίοντες τὴν κάμινον νάφθη, καὶ πίσση, καὶ στυππίω, καὶ κληματίδι.

Καὶ διεχεῖτο ἡ φλόξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πήχεις τεσσαράκοντα ἐννέα· καὶ διώδευσε, καὶ ἐνεπύρισεν, οὓς εὔρε περι τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων.

Ὁ δὲ Ἄγγελος Κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς καμίνου.

Καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου, ὡς πνεῦμα δρόσου διασυρίζον· καὶ οὐχ ἤψατο αὐτῶν τοκαθόλου τὸ πῦρ, οὐδὲ ἐλύπησεν, οὐδὲ παρηνώχλησεν αὐτούς.

Τότε οί τρεις, ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμνον, καὶ εὐλόγον, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ, λέγοντες·

Ἡ τῶν τριῶν ὕμνησις, ἣν ᾄδον Νέοι.

Εἰς Στίχους Η΄.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον, τὸ ὑπερύμνητον καὶ ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους Σ΄.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἀγίας δόξης σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων ἀβύσσους, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερυθίμ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους Δ΄.

Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Ο Γ Δ Ο Β.

Ὑμνος τῶν ἀγίων τριῶν Παίδων.

Τὸν Δεσπότην ὕμνησον ἡ κτιστῶν φύσις.

Τὸν Κύριον ὕμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον· ὕμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου, οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον· ὕμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις Κυρίου, τὸν Κύριον· ὕμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη, ἄστροι τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος, πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πῦρ καὶ καῦμα, ψύχος καὶ καύσων, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, δρόσοι καὶ νιφετοὶ, πάγοι καὶ ψύχος, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πάχνη καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ ἡμέραι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, γῆ, ὄρη καὶ βουνοὶ, καὶ πάντα τὰ φύόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πηγαί, θάλασσα καὶ ποταμοί, κήτη καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους Η΄.

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους Σ΄.

Εὐλογεῖτε, ἱερεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ Δικαίων, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους Δ΄.

Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον· ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Ε Ν Ν Α Τ Η .

ᾨδὴ τῆς Θεοτόκου. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. 46.

Τὸν Υἱὸν ὑμνεῖ καὶ Θεὸν Μήτηρ Κόρη.

Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτηρὶ μου.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὑψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Προσευχὴ Ζαχαρίου, τοῦ πατρὸς τοῦ Προδρόμου.

Λουκ. Α'. 68.

Ὁ Ζαχαρίας εὐλογεῖ παιδὸς τόκον.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Καὶ ἤγειρε κέρασ σωτηρίας ἡμῖν, ἐν τῷ οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Προφητῶν αὐτοῦ.

Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.

Ποῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἀγίας αὐτοῦ.

Εἰς Στίχους Η'.

Ὁρκον, ὃν ὥμοσε πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας.

Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Εἰς Στίχους Σ'.

Καὶ σὺ, Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Τοῦ δοῦναι γινῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ σπλαγχνὰ ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν.

Εἰς Στίχους Δ'.

Ἐν οἷς ἐπεσκεύαστο ἡμᾶς Ἀνατολή ἐξ ὕψους, ἐπιφαίνει ταῖς ἐν σκοτίῃ καὶ σκιᾷ θανάτου καθημέναις.

Τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Δόξα, καὶ νῦν.

Εἰ μὲν οὐκ ἔστι Κυριακὴ μετὰ τὸν Εἰρμόν, τὸ Ἄξιόν ἐστι· εἰ δέ ἐστι Κυριακὴ μετὰ τὴν Καταβασίαν, Συναπτὴ· τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ τὸ Ἐωθινὸν Ἐξαποστειλάριον. Εἰ δέ ἐστι Τεσσαρακοστή, λέγομεν τὰ Φωταγωγικὰ κατὰ τὸν τυχόντα Ἦχον· τὴν δὲ συμπλήρωσιν ἐκάστου Φωταγωγικοῦ ποιοῦμεν οὕτω.

Τῇ Δευτέρᾳ.

Προστασίας Κύριε τῶν Ἄσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Τῇ Τρίτῃ.

Πρεσβείαις Κύριε τοῦ Προδρόμου, καὶ σῶσόν με.

Τῇ Τετάρτῃ, καὶ Παρασκευῇ.

Δυναμίε Κύριε τοῦ Σταυροῦ σου, καὶ σῶσόν με.

Τῇ Πέμπτῃ.

Πρεσβείαις Κύριε τῶν Ἀποστόλων, καὶ σῶσόν με.

Τῷ Σαββάτῳ, λέγομεν αὐτὸ δις.

Ἐν μὲν τῷ πρώτῳ.

Πρεσβείαις Κύριε τῶν Ἀγίων σου, καὶ σῶσόν με.

Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ.

Πρεσβείαις Κύριε τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσόν με.

ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΑ ΚΑΤ' ΗΧΟΝ

ΕΚ Γ'. ΥΑΛΛΑΟΜΕΝΑ.

Ἦχος α'.

Ο τὸ φῶς ἀνατέλλων, Κύριε, τὴν ψυχὴν μου καθάρισον ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος β'.

Τὸ φῶς σου τὸ αἰδῖον ἐξαπόστειλον, Κύριε, καὶ φώτισον τὰ ὄμματα τὰ κρυπτά τῆς καρδίας μου, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος γ'.

Εξαπόστειλον τὸ φῶς σου, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος δ'.

Ο τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ σου, τὴν ἐν σκότει ψυχὴν μου ὑπάρχουσαν, ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας καθάρισον, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος πλ. α'.

Φωτοδότα Κύριε, ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σε, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος πλ. β'.

Προστασίαις Κύριε τῶν Ἀσωμάτων, κατάπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ φῶς σου τὸ αἰδῖον.

Ἦχος βαρὺς.

Προστασίαις Κύριε τῶν Ἀσωμάτων, φῶς κατάπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἦχος πλ. δ'.

Φως ὑπάρχων Χριστέ, φωτίσον με ἐν σοί, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

—❦—

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

ΤΗΣ ΟΑΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Τῇ Δευτέρᾳ. Αὐτόμελον, Ἦχος γ'.

Ο οὐρανὸν τοῖς ἄστροις, κατακοσμήσας ὡς Θεὸς, καὶ δια τῶν σῶν Ἀγγέλων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, Δημιουργε τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνεῦντάς σε σῶζε.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ο γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χαρᾶ, Χριστιανῶν ἢ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ρῦσαι, τῶν αἰώνιων βασάνων.

Τῇ Τρίτῃ. Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην, καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, τὸν ἐν Προφήταις Προφήτην, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ θρέμμα, τῆς Ἐλισάβετ τὸν γόνον, ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Θεοτοκίον. Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων (ὡς ἄνω).

Τῇ Τετάρτῃ, καὶ Παρασκευῇ. Ἦχος β'.

Σταυρὸς, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· Σταυρὸς, ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας· Σταυρὸς, βασιλείων τὸ κραταίωμα· Σταυρὸς, πιζῶν τὸ σῆριγμα· Σταυρὸς, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Εν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, ἡ σὲ ἀσπύρως τεκουῖσα, καὶ θρηνηδοῦσα ἐβόα· Οἴμοι γλυκύτατον τέκνον! πῶς ἔδυσ ἐξ ὀφθαλμῶν μου; πῶς ἐν νεκροῖς ἐλογίσθης;

Τῇ Πέμπτῃ. Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Εἰς πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, δραμόντες ἐκηρύξατε, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐκ Παρθένου, ἀγίαν σάρκωσιν ὄντως, ἐκ πλάνης ἐπιστρέφοντες, τὰ ἔθνη καὶ φωτίζοντες, καὶ πάντας ἐκδιδάσκοντες, Τριάδα σέβειν ἀγίαν, Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος.

Ὅμοιον.

Τὸν μέγαν ἀρχιποίμενα, καὶ ἱεράρχην ἅπαντες, τὸν πρόεδρον τῶν Μυρέων, Νικόλαον εὐφημοῦμεν· πολλοὺς γὰρ ἀνδρας ἔσωσεν, ἀδίκως θνήσκειν μέλλοντας· καὶ Βασιλεῖ ὀπτάνεται, σὺν Ἀβλαβίῳ κατ' ὄναρ, λύων τὴν ἀδικον ψῆφον.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Μαρία καθαρῶτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγενημένη· ἐν ᾧ Πατὴρ ἠυδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Τῷ Σαββάτῳ. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων ὡς Θεὸς, καὶ διὰ τῶν σῶν Ἁγίων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, Δημιουργέ τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Θεοτοκίον.

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ πρὸς Θεὸν σε ἔχομεν προστασίαν· ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα τὴν ἄμαχον, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· σοῖς ἐξαπέστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἁγίου.

Καὶ εὐθύς οἱ Λῆνοι. Εἰ μὲν ἐστὶ Κυριακὴ, ἢ Δεσποτικὴ Ἑορτὴ, ἢ Ἅγιος ἔχων μεγάλην Δοξολογίαν, ψάλλεται οὕτω τὸ, Πᾶσα πνοή, εἰς τὸν τυχόντα Ἥχον.

Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ· Εἰδ' ἄλλη ἡμέρα, οὕτω.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ'. 148.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν, ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτὸν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν· αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Δίνετε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες, καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοὶ, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετά καὶ πετεινά πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ πάντες λαοὶ, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ἕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ΄. 149.

Αἴσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ Βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραιεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν ταῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν ταῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τῆ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ'. 150.

Αίνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν ταῖς Ἀγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυναμῶς αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κithάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Εἰ δέ ἐστι Κυριακὴ, λέγε καὶ τοὺς ἐφεξῆς δύο Στίχους.

Στίχ. Α'. Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεὸς μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Στίχ. Β'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, δηγήσομαι πάντα τὰ θαυμασίά σου.

Δόξα, τὸ Ἑωθινόν. Καὶ νῦν, τὸ παρὸν Θεοτοκίον.

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος ὁ Ἄδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἄδαιμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νεκρῶται, ἡ Εὐα ἠλευθέρῶται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν. Διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Δόξα σοι τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἦμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράκιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων ταῖς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς, Ἄμην.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξιώσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σε εἰς τὴν αἰῶνα. Ἄμην.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἐκ Γ'.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημα σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γυνώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρὸς, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐκ Γ'.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα ψάλλεται γεγωνωτέρα φωνῇ.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρὸς, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰ δέ ἐστι Τεσσαρακοστὴ, ἢ ἄλλη ἡμέρα, μὴ ἔχουσα Δοξολογίαν μεγάλην, μετὰ τὸ εἰς τοὺς Αἴνους, Δόξα, καὶ νῦν, λεγόμεν οὕτω·

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἦμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπιράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, εἴλεσον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ εἴλεσον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, εἴλεσόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημα σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γνώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φηλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἡ ὑλογητὸς εἶ Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητός εἶ Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιομασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς τὸ Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. Εἶτα τὰ τῆς Ὀκτωήχου Στιχηρὰ μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν.

Στίχος Α'.

Ενεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα, καὶ εὐφρανθήμεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθήμεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπεινώσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακά· καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Στίχος Β'.

Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ Ἰδιόμελον, εἰ ἔστιν. Εἶτα τὸ·

Αγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε· Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Μεθ' ὃ, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἔστι. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ Ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ τὰ λοιπά· καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, Σοφία· καὶ ἡμεῖς στερεοῦμεν τοὺς Βασιλεῖς. Εἶτα τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, Γ'. Μετανοίας Γ'. καὶ τὴν Α'. Ὡραν· Εἰ δέ ἐστι Τεσσαρακοστή, μετὰ τὸ· Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ τὸ Τρισάγιον, λέγομεν τὸ παρὸν Ἀπολυτίκιον.

Εν τῷ Ναῷ ἐστῶτες τῆς δόξης σου, ἐν οὐρανῷ ἐξάναι νομίζομεν. Θεοτόκε, πύλη ἐπουράνιε, ἀνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου.

Εἶτα τὸ, Κύριε ἐλέησον, Μ'. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ. Καὶ ἡμεῖς λέγομεν τό·

Ε΄πουράνις Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον· τὴν Πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πράϋνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν Μοῦνην ταύτην καλῶς διαφυλάξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας, καὶ ἀδελφούς ἡμῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἔξομολογήσει παραλάβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Εἰθ' οὕτω, Μετανοίας μεγάλας Γ'. λέγοντες καθ' ἑαυτοὺς καὶ τὴν προγραφεῖσαν Εὐχὴν τοῦ ἁγίου Ἐφραὶμ· Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου. Ὁρα σελ. 17.

Μετὰ δὲ ταύτας, ἑτέρας μικραῖς ΙΒ'. καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην μίαν, ὡς δεδηλωται ἐκεῖ. Ἀναστάντες δὲ ἀρχόμεθα. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, Γ'. Μετανοίας Γ'. καὶ ψάλλομεν τὴν Α'. Ὡραν. Εἰ δέ ἐστι Κυριακὴ, μετὰ τὸ τέλος τῆς Δοξολογίας, καὶ τοῦ Τρισαγίου, λέγομεν Τροπάρια Ἀναστασίμα, εἰς μὲν τὸν α'. β'. γ'. καὶ δ'. Ἦχον, τὸ παρὸν

Τροπάριον, Ἦχος δ'.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν. Ἀσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς δὲ τὸν πλ. α., πλ. β., βαρύν, καὶ πλ. δ'. Ἦχον, λέγομεν Τροπάριον, Ἦχος πλ. δ'.

Α'νασταῖς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμά διαρρήξας τοῦ Ἄδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσαίμενος· ἐφανίσας σεαυτὸν τοῖς Ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, μόνε πολυελες.

Εἰκτενὴς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως· μεθ' ἣν ἡ Α'. Ὡρα καὶ ἀπόλυσις.

Α Ι Ω Ρ Α Ι.

ΩΡΑ Α. (*)

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ Γ'. μετανοίας Γ'.
καὶ τοὺς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ Ε'. 5.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου.
Πρόσχεσ τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεύς μου, καὶ
ὁ Θεός μου.

Ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι, Κύριε· τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς
φωνῆς μου.

Τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς
θελῶν ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικῆσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι παρά-
νομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπο-
λεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου, εἰσελεύσομαι εἰς τὸν
οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὀδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· ἕνεκα τῶν ἐχ-
θρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία
αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν
ἐδολιοῦσαν· κρῖνον αὐτοὺς ὁ Θεός.

Ἀπόπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτοὺς, ὅτι παρεπίκρα-
νάν σε, Κύριε.

(*) Ἡ Ὥρα αὕτη, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω, συμπίπτει τῷ Ὁρῶν φελλομένῳ, ἀρχεται εὐθὺς ἀπὸ τοῦ
Δεῦτε προσκυνήσωμεν.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς.

Καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου, ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον.

Κύριε, ὡς ὄπλω εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΘ'. 89.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθη ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆναι, καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

Μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπεινώσιν, καὶ εἴπας· Ἐπιστρέψατε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου, Κύριε, ὡς ἡμέρα ἡ ἐχθὲς, ἥτις διήλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί.

Τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται, τὸ πρῶτ' ὡσεὶ χλόη παρελθοί.

Τὸ πρῶτ' ἀνθήσαι καὶ παρελθοί, τὸ ἐσπέρας ἀποπέσαι, σκληρυθεῖ καὶ ξηρανθεῖ.

Ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου, καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν.

Ἐθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐναντίον σου· ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν.

Τὰ ἔτη ἡμῶν ὡσεὶ ἀράχνη ἐμελέτων· αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἐβδομήκοντα ἔτη.

Ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις, ὀγδοήκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος.

Ὅτι ἐπῆλθε πραότης ἐφ' ἡμᾶς, καὶ παιδευθησόμεθα.

Τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου; καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμὸν σου ἐξαριθμήσασθαι;

Τὴν δεξιάν σου οὕτω γνώρισόν μοι, καὶ τοὺς πεπαιδευμένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ.

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ἕως πότε; καὶ παρακληθήτι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου.

Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτὸ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα, καὶ εὐφρανθήμεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.

Εὐφρανθήμεν, ἀνδ' ὧν ἡμερῶν ἑταπεινώσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακὰ.

Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὀδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνεν.

ΨΑΛΜΟΣ Ρ'. 100.

Ε"λεος καὶ κρίσιν ἄσομαί σοι, Κύριε· ψαλῶ, καὶ συνήσω ἐν ὀδῷ ἀμώμῳ· πότε ἤξεις πρός με;

Διεπορευόμεν ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου, ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου.

Οὐ προετιθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον, ποιῶντας παραβάσεις ἐμίσησα.

Οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδιά σκαμβή· ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ, οὐκ ἐγίνωσκον.

Τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τὸν πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον.

Ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ, καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ, τούτῳ οὐ συνήσθιον.

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς, τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ· πορευόμενος ἐν ὀδῷ ἀμώμῳ, οὗτός μοι ἐλειτούργει.

Οὐ κατώκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν· λαλῶν ἄδικα ἐ κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου.

Εἰς ταῖς πρῶτας ἀπέκτεινον πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου, πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, Γ'. Κύριε ἐλέησον, Γ'. Καὶ εἰ μὲν, Θεὸς Κύριος, ἔψαλτο, λέγομεν· Δόξα, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας. Καὶ νῦν. Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη;

Εἰ δὲ, Ἀλληλοῦϊα, τὸ παρὸν, εἰς Ἦχον πλ. β'.

Τὸ πρῶτ' εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου, ὁ Βασιλεὺς μου, καὶ ὁ Θεός μου.

Στίχος Α'. Τὰ ρήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε.

Στίχος Β'. Ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη; Οὐρανόν· ὅτι ἀνέτει-
λας τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης. Παραδείσον· ὅτι ἐβλά-
στησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. Παρθένον· ὅτι ἔμεινας ἄ-
φθορος. Ἀγνὴν Μητέρα· ὅτι ἔσχες σαῖς ἀγίαις ἀγκαλαῖς
Υἱόν, τὸν πάντων Θεόν. Αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Καὶ εὐθύς·

Τὰ διαθήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ
κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Αὐτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω
τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δεξιόν σου, καὶ διδά-
ξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑ-
μνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέ-
πειάν σου.

Ὁ ὑστερος Στίχος οὗτος λέγεται ἐκ Γ'. Εἶτα, Τρισάγιον.
Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ εἰ οὐκ ἔ-
στιν, Ἀλληλοῦϊα, λέγε τὸ τοῦ Ἁγίου Κοντάκιον, εἰ ἔχει, ἢ
τῆς τυχούσης Ἑορτῆς. Εἶδὲ μὴ, τῇ μὲν Δευτέρᾳ, τῇ Τρίτῃ,
καὶ τῇ Πέμπτῃ, λέγε τὸ παρὸν, ὅπερ λέγεται καὶ, Ἀλληλοῦϊα,
ψαλλομένου.

Θεοτοκίον.

Τὴν ὑπερένδοξον τοῦ Θεοῦ Μητέρα, καὶ τῶν ἀγίων Ἀγγέ-
λων ἀγιωτέραν, ἀσιγήτως ὑμνήσωμεν καρδίᾳ καὶ στό-
ματι, Θεοτόκον αὐτὴν ὁμολογοῦντες, ὡς κυρίως γεννήσασαν
Θεὸν σεσαρκωμένον, καὶ πρεσβεύουσαν ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ δὲ Τετάρτῃ, καὶ τῇ Παρασκευῇ, λέγε τοῦτο·

Ταχύ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει ὀρθοδόξων ἢ πίστις· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Τῷ δὲ Σαββάτῳ, λέγε τοῦτο·

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἰκυσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, Πολυέλεε.

Τῇ δὲ Κυριακῇ λέγομεν τὴν Ὑπακοὴν τοῦ τυχόντος Ἦχθ. Εἶτα τὸ, Κύριε ἐλέησον Μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον Γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Εἰ δὲ ἐστὶ Τεσσαρακοστὴ, ποιῶμεν τὰς Γ'. μεγάλας μετανοίας, λέγοντες καὶ τὴν προγραφεῖσαν Εὐχὴν· Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου· ὁμοίως καὶ τὰς ἑτέρας μικρὰς ΙΒ'. εἶτα καὶ τὴν τελευταίαν, γινομένων ὁμοῦ ΙΣ'. Μετὰ ταῦτα· Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἐστὶ. Κύριε ἐλέησον ΙΒ'. καὶ τὴν ἐπομένην Εὐχὴν·

Χριστὲ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὀψώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον· καὶ κατεύθυνον τὰ διαθήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· πρεσβείαις τῆς παναχραίντου σου Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Δόξα, καὶ νῦν· καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ Α΄ ΩΡΑΣ (*).

Δεῦτε προσκυνήσωμεν Γ'. Μετανοίας Γ'. καὶ τοὺς Ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΕ΄. 45.

Ο Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὐρούσαις ἡμᾶς σφοδρά.

Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν.

Ἦχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ.

Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἠγάγεσε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ προσπρωῖ πρώτῃ.

Ἐταράχθησαν ἔθνη, ἔκλιναν βασιλεῖαι, ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος, ἐσαλευθὴ ἡ γῆ.

Κύριος τῶν δυνάμεων μετ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Γακῶβ.

Δεῦτε, καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς, ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς.

Τόξον συντρίψει, καὶ συνθλάσει ὄπλον, καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρὶ.

Σχολάσατε καὶ γνῶτε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός· ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

Κύριος τῶν δυνάμεων μετ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν, ὁ Θεὸς Γακῶβ.

ΨΑΛΜΟΣ 91. 91.

Α'γαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Τοῦ ἀναγγελλεῖν τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀληθειάν

(* Τὰ Μεσώρια ταῦτα λέγονται ἐν μόνῃ τῇ τῶν Χριστομένων, καὶ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Νηστία, ἐν ᾧ, κατὰ τὸ ἴθος τῶν ἱερῶν Μοναστηρίων, δις, ἢ τρίς τῆς ἑβδομάδος ψάλλεται ἡ Ἀλληλοΐα.

σου κατὰ νύκτα, ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ, μετ' ὧδῆς ἐν κιθάρᾳ.

Ὅτι εὐφραναίς με, Κύριε, ἐν τῷ ποιήματί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, σφόδρα ἐβαθύνθησαν αἱ διαλογισμοί σου.

Ἄνηρ ἄφρων οὐ γνῶσεται, καὶ ἀσύνετος ἔσυνήσει ταῦτα.

Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἀμαρτωλοὺς ὡσεὶ χόρτον, καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

Ὅπως ἂν ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· σὺ δὲ Ὑψιστος εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε.

Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου, Κύριε, ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται, καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρατος τὸ κέρας μου, καὶ τὸ γῆράς μου ἐν ελαίῳ πίονι.

Καὶ ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου, καὶ ἐν τοῖς ἐπανισταμένοις ἐπ' ἐμέ πονηρευομένοις ἀκούσεται τὸ οὖς μου.

Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κεδρός ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.

Ἐτι πληθυνθήσονται ἐν γῆρῳ πίονι, καὶ εὐπαθοῦντες ἔσονται τοῦ ἀναγγεῖλαι.

Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ 92.

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ἐτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

Ἐπήραν οἱ ποταμοί, Κύριε, ἐπήραν οἱ ποταμοί φωνᾶς αὐτῶν.

Ἄρουσιν οἱ ποταμοί ἐπιτρίψεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδαίων πολλῶν.

Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης· θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρόπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Δόξα, καὶ νῦν· Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστι· Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα·

Ἦχος πλ. β'.

Ελέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπαλογίας ἀποροῦντες, καύτην σοὶ τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήσαμεν· μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν· Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοίξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσασιν· ῥυσθειῆμεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον Μ. Δόξα, καὶ νῦν· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ· Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς· Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ ποιούμεν μετανοίας μεγάλας Γ'· μετὰ καὶ τῆς Εὐχῆς, ὡς δεδηλωταί· εἶτα λέγομεν τὴν παροῦσαν

Εὐχὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ο Θεὸς ὁ αἰώνιος, τὸ ἀναρχον καὶ αἰδῖον φῶς, ὁ πάσης κτίσεως Δημιουργός, ἡ τοῦ ἐλείους πηγὴ, τὸ τῆς ἀγαθότητος πέλαγος, καὶ τῆς φιλανθρωπίας ἀνεξιχνίαστος ἄ-

βυσσος, ἐπίφανον ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Λάμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, νοητέ Ἥλιε τῆς δικαιοσύνης, καὶ τῆς σῆς εὐφροσύνης τὰς ψυχὰς ἡμῶν πλήρωσον, καὶ δίδαξον ἡμᾶς τὰ σὰ μελετᾶν αἰεὶ καὶ φθέγγεσθαι κρίματα, καὶ ἐξομολογεῖσθαι σοι διηνεκῶς τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ εὐεργέτῃ. Τὰ τῶν χειρῶν ἡμῶν ἔργα πρὸς τὸ σὸν κατεύθυνον θέλημα, καὶ πράττειν ἡμᾶς τὰ σοὶ εὐάρεστα καὶ φίλα εὐόδωσον· ἵνα καὶ διὰ τῶν ἀναξίων ἡμῶν δοξάζεται σοι τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τῆς μιᾶς Θεότητός τε καὶ Βασιλείας· ἣ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐἶτα ἐπισυνάπτομεν καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην τοῦ αὐτοῦ.

Ο ἑξαποστέλλων τὸ φῶς καὶ πορεύεται, ὁ ἀνατέλλων τὸν ἥλιον ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους, πονηροὺς τε καὶ ἀγαθοὺς, ὁ ποιῶν ὄρθρον, καὶ φωτίζων πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, φωτίσον καὶ ἡμῶν τὰς καρδίας, Δέσποτα τῶν ἀπάντων. Χάρισαι ἡμῖν ἐν τῇ παρουσίᾳ ἡμέρα εὐαρεστεῖν σοι, διαφυλάττων ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, καὶ πάσης πονηρᾶς πράξεως, ρυόμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους πετομένου ἡμέρας, καὶ πάσης ἀντικειμένης δυνάμεως· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῶν ἀγίων σου λειτουργῶν καὶ ἐπιθρανίων Δυνάμεων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων. Σὸν γάρ ἐστι τὸ εἰλεῖν καὶ σωθεῖν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ γίνεται τελεία ἀπόλυσις.

Ω Ρ Α Γ'.

Βασιλεῦ Οὐράνιε . Τρισάγιον . Παναγία Τριάς . Πάτερ ἡμῶν .
 Ὅτι σοῦ ἔστι . Τό , Κύριε ἐλέησον ΙΒ' . Δόξα , καί νῦν .
 Δεῦτε προσκυνήσωμεν , ἐκ Γ' . Μετανοίας Γ' . Ἐἵτα τοὺς
 Ψαλμοὺς .

ΨΑΛΜΟΣ 15' . 16 .

Εἰσάκουσον , Κύριε , δικαιοσύνης μου , πρόσχες τῇ δεήσει
 μου .

Ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν μου , οὐκ ἐν χεῖλεσι δολίοις .

Ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι , οἱ ὀφθαλμοὶ μου
 ἰδέτωσαν εὐθύτητας .

Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου , ἐπισκέψω νυκτός· ἐπύρω-
 σάς με , καὶ οὐχ εὐρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία .

Ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώ-
 πων , διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφυλάξα ὁδοὺς
 σκληραῖς .

Κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου , ἵνα μὴ
 σαλευθῶσι τὰ διαβήματά μου .

Ἐγὼ ἐκέκραξα , ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ Θεός· κλῖνον τὸ οὖς
 σου ἐμοί , καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου .

Θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου , ὁ σῶζων τοὺς ἐλπίζοντας
 ἐπὶ σέ .

Ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου φυλάξόν με , Κύριε ,
 ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ .

Ἐν σκέπη τῶν πτερυγῶν σου σκεπάσεις με , ἀπὸ προσώ-
 που ἀσεβῶν τῶν τλαιπωρησάντων με .

Οἱ ἐχθροὶ μου τὴν ψυχὴν μου περιέσχον· τὸ στέαρ αὐτῶν
 συνέκλεισαν , τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν .

Ἐκβαλόντες με νυκτὶ περιεκύκλωσάν με , τοὺς ὀφθαλμοὺς
 αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῆ .

Ἐπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἔτοιμος εἰς θήραν , καὶ ὡσεὶ
 σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις .

Ἀνάστηθι, Κύριε, πρόφθασον αὐτούς, καὶ ὑποσκελίσον αὐτούς· ῥύσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ ἀσεβῶν, ῥαμφαίαν σου ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου.

Κύριε, ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτούς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ τῶν κερκυρμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστήρ αὐτῶν.

Ἐχορταίσθησαν υἱῶν, καὶ ἀφῆκαν τὰ καταλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν.

Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθῆσόμαι· τῷ προσώπῳ σου, χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναί μοι τὴν δόξαν σου.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΔ'. 24.

Πρὸς σέ, Κύριε, ἦρα τὴν ψυχὴν μου· ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ καταισχυνηθῆν ἐἰς τὸν αἰῶνα.

Μὴδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ καταισχυνηθῶσιν· αἰσχυνηθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς.

Τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνῶρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου διδάξόν με.

Ὅδηγήσόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ διδάξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός ὁ σωτήρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μνήσθητι τῶν οἰκτιρισμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἔλεός σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν.

Ἄμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς.

Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σὺ, ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε.

Χρηστὸς καὶ εὐθύς ὁ Κύριος· δια τοῦτο νομοθετήσει ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.

Ὅδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.

Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεός καὶ ἀλήθεια, τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἰλασθήτη τῇ ἀμαρτίᾳ μου, πολλὴ γάρ ἐστιν.

Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἡ ἡρετίσατο.

Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.

Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐταῖς.

Οἱ ὀφθαλμοί μου διαπαντός πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχὸς εἰμι ἐγώ.

Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν· ἐκ τῶν ἀνάγκων μου ἐξάγαγέ με.

Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφεσ πάσας τὰς ἀμαρτίας μου.

Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με.

Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ρῦσαί με· μὴ καταστυγῶμαι, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.

Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε, Κύριε. Λύτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

Καὶ τὸ· Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Ὅρα σελ. 4.

Εἶτα· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, Γ'. Κύριε ἐλέησον Γ'. Καὶ εἰ μὲν ψάλλεται, Θεὸς Κύριος, λέγε τὸ τῆς ἡμέρας Ἀπολυτίκιον. Καὶ νῦν. Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή. Εἰ δέ· Ἀλληλουῖα, λέγε τὸ παρὸν,

Ἦχος πλ. β'.

Κύριε, ὁ τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐν τῇ τρίτῃ ὥρᾳ τοῖς Ἀποστόλοις σου καταπέμφσας, τοῦτο ἀγαθὸν μὴ ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν, ἀλλ' ἐγκαίνισον ἡμῖν τοῖς δεομένοις σου.

Στίχ. Α'. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Στίχ. Β'. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα,

μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ εὐθύς·

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητὸς, εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευοδώσαι ἡμῖν, ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν· ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἔστι. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα, εἰ οὐκ ἔστιν Ἑορτή.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἁγίους, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας. Φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Δόξα.

Ταχεῖαν καὶ σταθεράν διδου παραμυθίαν τοῖς δούλοις σου, Ἰησοῦ, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὰ πνεύματα ἡμῶν. Μὴ χωρίζου τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐν θλίψεσι, μὴ μακρύνου τῶν φρενῶν ἡμῶν ἐν περιστάσεσιν, ἀλλ' αἰεὶ ἡμᾶς πρόφθασον. Ἐγγισον ἡμῖν, ἔγγισον ὁ πανταχοῦ· ὥσπερ καὶ τοῖς Ἀποστόλοις σου πάντοτε συνῆς, οὕτω καὶ τοῖς σέ ποθοῦσιν ἔνωσον σαυτὸν οἰκτίρμον· ἵνα συνημμένοι σοι ὑμνῶμεν, καὶ δοξολογῶμεν τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ ἐλπίς, καὶ προστασία, καὶ καταφυγή τῶν Χριστιανῶν, τὸ ἀκαταμάχητον τεῖχος, τῶν καταπονουμένων ὁ λιμὴν ὁ ἀχείμαστος, σὺ εἶ Θεοτόκε ἄχραντε· ἀλλ' ὡς τὸν κόσμον σώζουσα τῇ ἀπαύστῳ πρεσβείᾳ σου, μνήσθητι καὶ ἡμῶν, Παρθένε πανύμνητε.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, Μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον, Γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Εἰ ἔστι Τεσσαρακοστή, ποιοῦμεν τὰς μετανοίας, ὡς προεγράφη. Μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν μετάνοιαν, λέγομεν τὴν Εὐχὴν τοῦ ἁγίου Μαρδαρίου· Δέσποτα Θεέ, Πάτερ, παντοκράτορ· ἦτις προεγράφη, σελ. 17.

ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ Γ'. ΩΡΑΣ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, Γ'. Μετανοίας Γ'. καὶ τοὺς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΘ'. 29.

Υ'ψώσω σε, Κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με, καὶ οὐκ εὐφρανas τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμέ.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐκέκραξα πρὸς σέ, καὶ ἰάσω με.

Κύριε, ἀνήγαγες ἐξ Ἄδου τὴν ψυχὴν μου, ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον.

Ψάλατε τῷ Κυρίῳ οἱ ὅσοι αὐτοῦ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγκωσύνης αὐτοῦ.

Ὅτι ὀργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ, καὶ ζωὴ ἐν τῷ θελήματι αὐτοῦ.

Τὸ ἐσπέρας αὐλισθήσεται κλαυθμὸς, καὶ εἰς τὸ πρωὶ ἀγαλλίασιs.

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου· Οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα.

Κύριε, ἐν τῷ θελήματί σου παρέσχου τῷ κάλλει μου δύναμιν.

Ἀπέστρεψas δὲ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἐγενήθην τετραγμένος.

Πρὸς σέ, Κύριε, κεκραῖξομαι, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου δεηθήσομαι.

Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου, ἐν τῷ καταβαίνειν με εἰς διαφθοράν;

Μὴ ἐξομολογήσεται σοι χοῦs; ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου;

Ἦκουσε Κύριος, καὶ ἠλέησέ με· Κύριος ἐγενήθη βοηθός μου.

Ἐστρεψas τὸν κοπετόν μου εἰς χαρὰν ἐμοί· διεῖρήξas τὸν σάκκον μου, καὶ περιέζωσάς με εὐφροσύνην.

Ὅπως ἂν ψάλη σοι ἡ δόξα μου, καὶ οὐ μὴ κατανυγῶ.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΑΨ. 31.

Μακάριοι, ὧν ἀφρέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἀμαρτίαι.

Μακάριος ἀνὴρ, ᾧ σὺ μὴ λογιῖσθῆται Κύριος ἀμαρτίαν, οὐδὲ ἐστὶν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος.

Ὅτι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὀστά μου, ἀπὸ τοῦ κραζέειν με ὅλην τὴν ἡμέραν.

Ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐθαυρύνθη ἐπ' ἐμέ ἡ χεὶρ σου· ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν, ἐν τῷ ἐμπαγῆναί μοι ἄκανθαν.

Τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώρισα, καὶ τὴν ἀμαρτίαν μου οὐκ ἐκάλυψα.

Εἶπα· Ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ Κυρίῳ, καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου.

Ἦπερ ταύτης προσεύξεται πρὸς σέ πᾶς ὅσιος, ἐν καιρῷ εὐθέτῳ.

Πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν, πρὸς αὐτόν οὐκ ἐγγιῶσι.

Σὺ μου εἶ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχούσης με· τὸ ἀγαλλιάμαί μου, λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με.

Συνετιῶ σε, καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ πορεύσῃ, ἐπιστηριῶ ἐπὶ σέ τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος, οἷς οὐκ ἔστι σύνεσις.

Ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἄγξαις, τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ.

Πολλαὶ αἱ μάστιγες τοῦ ἀμαρτωλοῦ, τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κύριον ἔλεος κυκλώσει.

Εὐφρανθήτε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

ΨΑΛΜΟΣ Ε΄. 60.

Εἰσάκουσον, ὁ Θεὸς, τῆς δεήσεώς μου, πρόσχες τῇ προσευχῇ μου.

Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ ἐκέκραξα, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν μου· ἐν πέτρᾳ ὑψώσάς με.

᾿Ωδήγησάς με, ὅτι ἐγενήθη ἐλπίς μου, πύργος ἰσχύος ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ.

Παροικήσω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου.

Ὅτι σύ, ὁ Θεός, εἰσήκουσας τῶν εὐχῶν μου· ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομα σου.

Ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας τοῦ βασιλείως προσθήσεις, τὰ ἔτη αὐτοῦ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς.

Διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· ἔλσος καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς ἐκζητήσει;

Ἡὲτω ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, τοῦ ἀποδοῦναι με ταῖς εὐχαῖς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

Δόξα, καὶ νῦν. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ τὰ ἐπόμενα

Τροπάρια.

Ο Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποικῶν αἰεὶ μετ' ἡμῶν κατὰ τὴν σπὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζῶν ἡμῶν. Δόξα.

Ο ἰ Μάρτυρες σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ Δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· πρὸς σὲ γὰρ καταφεύγοντες, ἄτρωτοι διαμένομεν· καὶ πάλιν ἀμαρτάνοντες, ἔχομέν σε πρὸς βεύουσαν. Διὸ εὐχαριστοῦντες βωῶμέν σοι· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Τό, Κύριε ἐλέησον, Μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς· Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.

Τὰς Γ'· μεγάλας μετανοίας, μετὰ καὶ τῆς Εὐχῆς τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ· εἰδ' οὕτω τὴν ἐπομένην

Εὐχὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν σὴν εἰρήνην δεδωκὼς τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τὴν τοῦ παναγίου Πνεύματος δωρεάν τοῖς σοῖς Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις καταπέμψας, καὶ τὰ ταύτων χεῖλη ἐκ πυρίνων γλωσσῶν διανοίξας δυνάμει σου, διάνοιξον καὶ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὰ χεῖλη, καὶ δίδαξον ἡμᾶς, πῶς δεῖ, καὶ ὑπὲρ ὧν χρὴ προσεύχασθαι. Κυβέρνησον ἡμῶν τὴν ζωὴν, ὁ εὐδιος τῶν χειμαζομένων λιμὴν, καὶ γνώρισον ἡμῖν ὁδόν, ἐν ἣ πορευσόμεθα. Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκαίτοις ἡμῶν, καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῶ τὸ τῆς διανοίας ἡμῶν ἐπίρριξον ὀλισθηρόν· ἵνα, καθ' ἑκάστην ἡμέραν τῷ Πνεύματί σου τῷ ἀγαθῷ πρὸς τὸ συμφέρον ὀδηγηθῆμεν, καταξυωθῶμεν ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου, καὶ τῆς σῆς αἰεὶ μνημονεύειν ἐνδόξου καὶ ἐρευνητικῆς τῶν πεπραγμένων τοῖς ἀνθρώποις παρουσίας· καὶ μὴ τοῖς φθειρομένοις τοῦ κόσμου τούτου ἐναπαταᾶσθαι τερπνοῖς, ἀλλὰ τῆς τῶν μελλόντων ὀρέγεσθαι ἀπολαύσεως ἐνίσχυσον θησαυρῶν· ὅτι εὐλογητός καὶ αἰνετός ὑπάρχεις ἐν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις σου εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐθὺς δὲ ἐπισυναπτομεν καὶ τὴν δ' Ἔραν.

Ω Ρ Α Β.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ Γ'. Μετανοίας Γ'.

Εἶτα τοὺς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΓ'. 53.

Ο Θεὸς, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.

Ὁ Θεὸς, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Ὅτι ἀλλότριοι ἐπανεστήσαν ἐπ' ἐμέ, καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ προέβητο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν.

Ἴδὺ γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου.

Ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς.

Ἐκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, Κύριε, ὅτι ἀγαθόν.

Ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με, καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς με ἐπέϊδεν ὁ ὀφθαλμός μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΔ'. 54.

Ε'νώτισαι, ὁ Θεός, τὴν προσευχὴν μου, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου· πρόσχες μοι, καὶ εἰσάκουσόν μου.

Ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολοσχίᾳ μου, καὶ ἐταράχθην ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ, καὶ ἀπὸ θλίψεως ἀμαρτωλοῦ.

Ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμέ ἀνομίαν, καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκόταν μοι.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοί, καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ.

Φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐκαλύψέ με σκότος.

Καὶ εἶπα· Τίς δώσει μοι πτέρυγας ὡσεὶ περιστερᾶς, καὶ πετασθήσομαι, καὶ καταπαύσω;

Ἴδου ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ πύλισθην ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Προσεδεχόμεν τὸν Θεόν, τὸν σώζοντά με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας, καὶ ἀπὸ καταιγίδος.

Καταπόντισον, Κύριε, καὶ καταδίελε τὰς γλῶσσας αὐτῶν· ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει.

Ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τεῖχη αὐτῆς, καὶ ἀνομία καὶ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἀδικία.

Καὶ ἔκ ἐξελίπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος.

Ὅτι εἰ ὁ ἐχθρὸς ὠνεΐδισέ με, ὑπήνεγκα ἄν·

Καὶ εἰ ὁ μισῶν ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορρήμησεν, ἐκρύβην ἄν ἀπ' αὐτοῦ.

Σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε, ἡγεμῶν μου, καὶ γνωστὴ μου·

Ὅς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐγλύκαναίς μοι ἐδέσματα, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου ἐπορευθήμεν ἐν ὁμοιοίᾳ.

Ἐλθέτω δὴ θάνατος ἐπ' αὐτούς, καὶ καταβήτωσαν εἰς Ἄδου ζῶντες.

Ὅτι πονηρία ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν, ἐν μέσῳ αὐτῶν.

Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ με.

Ἐσπέρας, καὶ πρωῆ, καὶ μεσημβρίας διηγήσομαι καὶ ἀπαγγελῶ, καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου.

Λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι, ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί.

Εἰσακούσεται ὁ Θεός, καὶ ταπεινώσει αὐτούς ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων.

Οὐ γὰρ ἐσιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα, ὅτι οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν Θεόν· ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι.

Ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ· διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἤγγισαν αἱ καρδίαι αὐτῶν.

Ἠπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτῶν ὑπὲρ ἔλαιον, καὶ αὐτοὶ εἰσι βολίδες.

Ἐπὶ ῥίψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνάν σου, καὶ αὐτὸς σε διαθρέψει· οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ.

Σὺ δέ, ὁ Θεός, κατατάξεις αὐτούς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς.

Ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσι ταῖς ἡμέρας αὐτῶν· ἐγὼ δέ, Κύριε, ἔλπιῶ ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜΟΣ 4. 90.

Ο κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀνίσθησεται.

Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἔλπιῶ ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους.

Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ ταῖς πτέρυγαις αὐτῆ ἔλπιεῖς· ὄπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας.

Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος δαιμονίου μεσημβρινοῦ.

Πεσείται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ.

Ἦλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψει.

Ὅτι σὺ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὑψιστον ἔθου καταφυγὴν σου.

Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακὰ, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου.

Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐνταλεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.

Ἐπὶ χειρῶν ἀρούσῃ σε, μήποτε πρᾶσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιθήσῃ, καὶ καταπατήσῃς λέοντα καὶ δράκοντα.

Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.

Κεκραξέται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.

Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα Γ'. Κύριε ἐλέησον Γ'. Καὶ εἰ μὲν ψάλλεται Θεὸς Κύριος, λέγομεν τὸ τῆς ἡμέρας Ἀπολυτίκιον· εἰ δὲ Ἀλληλουῖα, τὸ παρὸν,

Ἦχος β'.

Ο ἐν ἕκτη ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρα τῷ Σταυρῷ προσηλώσας τὴν ἐν τῷ Παραδείσῳ τολμηθεῖσαν τῷ Ἀδαμ ἀμαρτίαν, καὶ τῶν πταισμάτων ἡμῶν τὸ χειρόγραφον διαίρρηξον, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχους Α'. Ἐνώτισαι, ὁ Θεός, τὴν προσευχήν μου, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου.

Στίχους Β'. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλά ἡμῶν ἀμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε

Παρθένε· πολλά γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότη. Μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν ἰκεσίας ἢ πάνσεμος· ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ, καὶ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Καὶ εὐθύς·

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου, Κύριε, ὅτι ἐπτώχευσάμεν σφοδρὰ· βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε, ρῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἑλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. "Ὅτι σοῦ ἐστὶ. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα, εἰ οὐκ ἐστὶν Ἑορτή.

Ἦχος β'.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστέ ὁ Θεός· ἐπὶ Σταυροῦ ταῖς ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας, ἐπισυναγῶν πάντα τὰ ἔθνη κράζοντα· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα.

Τὴν ἀχράντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθὲ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ νυδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἐπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. "Ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ, συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς, Θεοτόκε· βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἀμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς αἰεὶ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες, ψ· Χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτε ὁ Γαβριὴλ, ὁ τῶν ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.)

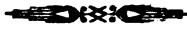
κίον τὴτο λέγεται τῇ Δευτέρᾳ, τῇ Τρίτῃ, καὶ τῇ οὐκ ἔχει ἡ ἡμέρα Κοντάκιον· τῇ δὲ Τετάρτῃ, ρασκευὴ λέγεται τὸ ἐξῆς·

Σταυροθεοτοκίον, Ἦχος β'.

ἡμῶν ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνοῦμέν τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου κατεβλήθη ὁ ατος τέθνηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ

ζωῆς ἠξιώθημεν· τὸν Παραδείσον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπολαυσιν. Διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταῖον Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον Μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον Γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν· καὶ μετανοίας, ὡς εἴρηται, εἰ ἔστι Τεσσαρακοστή· εἰ δὲ μὴ, τὴν Εὐχὴν ταύτην· Θεε, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων. Ὅρα ἔμπροσθεν, σελ. 98.

ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ Ε'. ΩΡΑΣ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ Γ'. Μετανοίας Γ'.
καὶ τοὺς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΕ'. 55.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, ὅτι κατεπάτησέ με ἄνθρωπος, ὅλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἔθλιψέ με.

Κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου ὅλην τὴν ἡμέραν, ὅτι πολλοί, οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ ὑψους. Ἡμέρας οὐ φοβηθήσομαι, ἐγὼ δὲ ἐλπῶ ἐπὶ σέ.

Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινέσω τοὺς λόγους μου, ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι σὰρξ.

(Ὁ) ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους με ἐβδελύσσοντο, κατ' ἐμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν.

Παροικήσουσι, καὶ κατακρύψουσιν αὐτοί, τὴν πτέρναν με φυλάξουσιν.

Καθάπερ ὑπέμεναν τὴν ψυχὴν μου, ὑπὲρ τοῦ μηθενὸς ὧσεις αὐτοὺς, ἐν ὀργῇ λαοὺς κατάξεις.

(Ὁ) Θεός, τὴν ζωὴν μου ἐξήγγειλά σοι, ἔθου τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν μου.

Ἦς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου, ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω.

Ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ἰδοὺ ἔγνω, ὅτι Θεός μου εἶ σύ.

Ἐπὶ τῷ Θεῷ αἰνέσω ῥῆμα, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ αἰνέσω λό-

γον· ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄν-
θρωπος.

Ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, εὐχαί, ἃς ἀποδώσω αἰνέσεώς σου.

Ὅτι ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμοὺς
μου ἀπὸ δακρύων, καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος.

Ἐύαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου, ἐν φωτὶ ζώντων.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΣ'. 56.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με, ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ
ψυχὴ μου.

Καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερυγῶν σου ἐλπῶ, ἕως οὗ παρέλθῃ
ἡ ἀνομία.

Κεκραίξομαι πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ὑψιστον, τὸν Θεὸν τὸν
εὐεργετήσαντά με.

Ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσέ με, ἔδωκεν εἰς ὄνει-
δος τοὺς καταπατοῦντάς με.

Ἐξαπέστειλεν ὁ Θεός τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀλήθειαν
αὐτοῦ, καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ μέσου σκύμων· ἐ-
κοιμήθην τεταραγμένος.

Υἱοὶ ἀνθρώπων, οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὄπλα καὶ βέλη, καὶ ἡ
γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεῖα.

Ἰψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν
γῆν ἡ δόξα σου.

Παγίδα ἠτοίμασαν τοῖς ποσί μου, καὶ κατέκαμψαν τὴν
ψυχὴν μου.

Ἰβρυξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον, καὶ ἐνέπεσον εἰς
αὐτόν.

Ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδία μου· ἄ-
σομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ σου.

Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα σου, ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα,
ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου.

Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς, Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν.

Ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως
τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.

Ἵψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἢ δόξα σου.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΘ΄. 69.

Ο Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαι μοι σπεῦσον.

Αἰσχυνηθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου.

Ἄποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνηθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Ἄποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι, οἱ λέγοντές μοι· Εὐγε, εὐγε.

Ἄγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός.

Καὶ λεγέτωσαν διαπαντός, Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· ὁ Θεός, βοηθήσόν μοι.

Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, Κύριε· μὴ χρονίσῃς.

Δόξα, καὶ νῦν. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος α΄.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ Βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα.

Ταῖς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων, ἅς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε· καὶ πάσας ἡμῶν ταῖς ἐδύνας ἴασαι, φιλαίνθρωπε, δεόμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῇ πρεσβείᾳ Κυρίου πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος οἰκτίρμων.

Τὸ Κύριε ἐλέησον Μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς· Δί' εὐχῶν καὶ ποιῶμεν ταῖς μεγάλας Γ' με-

Orologio.

7

τανοίας, μετὰ καὶ τῆς Εὐχῆς τοῦ ὀσίου Ἐφραΐμ· εἶτα τὴν παροῦσαν

Εὐχὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Θεεὶ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων, καὶ πάσης κτίσεως Δημιουργε, ὁ διὰ σπλάγχνα ἀνεϊκάστου ἐλέους σου τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταπέμφας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν διαρρήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχαίς καὶ ἐξουσίαις τοῦ σκότους· Αὐτὸς Δέσποτα φιλόνηρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας καὶ ἱκετηρίους ἐντεύξεις· καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων ὀρατῶν καὶ ἀορατῶν ἐχθρῶν. Καθηλώσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου τρώσον ἡμῶν τὰς ψυχάς· ἵνα πρὸς σέ· διαπαντὸς ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὀδηγούμενοι, σέ τὸ ἀπρόσιτον καὶ αἴδιον κατοπτεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εἰ μὲν, Θεὸς Κύριος, ἔψαλτο, λέγομεν τὰ Τυπικά, ὡς ἐφεξῆς ἔπονται· εἶδε, Ἀλληλουΐα, ὑπέρβες αὐτὰ μετὰ τὴν Θ'. Ὡραν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΨΑΛΜΙΚΩΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΒ'. 102.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντὸς μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ .

Τὸν εὐλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου .

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε, ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς .

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου· ἀνακαινισθήσεται ὡς αἵτου ἡ νεότης σου .

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις .

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ .

Οἰκτίρων, καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ .

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν .

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν .

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀπ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν .

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν .

Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει .

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ .

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν .

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουν τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς .

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει .

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ

ἰσχύϊ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκούσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυναμίεις αὐτῆ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιῶντες τὸ θελημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντί τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτῆ. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Εἶτα·

Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΕ΄. 145.

Αἶνει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχου.

Μὴ πεποιθήατε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία.

Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ.

Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιῶντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις, δίδόντα τροφήν τοῖς πεινώσι.

Κύριος λύει πεπεδημένους· Κύριος σοφοὶ τυφλοῦς· Κύριος ἀνορθοῖ κατερράγμένους· Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους· Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

Ὅρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται, καὶ ὁδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανιεῖ.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν. Καὶ νῦν.

Ο Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε Χριστῆ ὁ Θεός,

Θανάτῳ Θάνατον πατήσας, εἰς ὧν τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Εἰδέναι χρῆ, ὅτι τῇ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ οὐ λέγομεν τὴς τῶν Τυπικῶν Ψαλμοῦς, ἀλλὰ μετὰ τὰς ἐν τῇ Θ'. Ὡρα Γ'. μεγάλας μετανοίας, ἀρχόμεθα εὐθύς τῶν Μακαρισμῶν, ψάλλοντες μεθ' ἑνα ἕκαστον αὐτῶν, εἰς ἧχον πλ. δ'. τὸ, Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου· ὡσαύτως καὶ μετὰ τὸ Δόξα, καὶ τὸ Καὶ νῦν· ποιούμεν δὲ καὶ μετανοίαν μικροῦν μίαν ἐν ἑκάστῳ· Μνήσθητι.

ΟΙ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ.

Εν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι ἐστέ, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἐμοῦ.

Χαίrete καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
Δόξα, καὶ νῦν.

Μετὰ ταῦτα, εἰ μὲν ἐστὶν, ὡς εἴρηται, μεγάλη Τεσσαρακοστῇ, ἐνουμένων τῶν δύο Χορῶν, λέγομεν γεγωνοτέρᾳ φωνῇ τὸ· Μνήσθητι ἡμῶν, ἐκ Γ'. ὡς ἐπεταί, ποιῶντες ἐν ἑκάστῳ καὶ μετανοίαν μεγάλην μίαν. Εἰ δὲ μὴ, λέγομεν αὐτὸ χύμα καὶ ἄνευ μετανοῶν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μνήσθητι ἡμῶν, Δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μνήσθητι ἡμῶν, ἅγιο, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε, καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Στίχ. Προσελθετε πρὸς αὐτὸν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν σὺ μὴ καταισχυνηθῇ.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε, καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα.

Χορὸς ἁγίων Ἀγγέλων, καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασιῶν τῶν ἐπουρανίων Δυναμέων ὑμνεῖ σε, καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν. Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν. Ὅρα σελ. 15. Εἶτα·

Αῖνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεὸς, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἀκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν· τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος.

Εἶτα, τὸ· Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Μεθ' ὃ, εἰ μὲν ἐστι Δεσποτικὴ Ἑορτὴ, λέγομεν τὸ ταύτης Κοντάκιον· εἶδε τύχη καὶ Ἅγιος ἐορταζόμενος ἐνταυτῷ, λέγεται πρῶτον τὸ τοῦ Ἁγίου, εἶτα· Δόξα, καὶ νῦν, τὸ τῆς Ἑορτῆς. Εἰ δ' Ἀλληλουῖα ἐψάλτο, ἢ ὅτε οὐκ ἔστιν Ἑορτὴ, λέγε πρῶτον τὸ τῆς Μεταμορφώσεως, εἶτα τὸ τῆς ἡμέρας· καὶ μετ' αὐτό· Δόξα. Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ. Καὶ νῦν. Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε· ὡς ἐπονται καθεξῆς.

Τὸ τῆς Μεταμορφώσεως. Ἦχος βαρὺς.

Επί τοῦ ὅρου μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουσιν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἐθείασαντο· ἵνα, ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκύσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Τῆ Δευτέρᾳ, Κοντάκιον τῶν Ἀσωμάτων, Ἦχος β'.

Αρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοί, καὶ ἀρχηγοὶ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν πρᾶσθεύσατε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

Τῆ Τρίτῃ, Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος β'. Ταῖ ἀνω ζητῶν.

Προφῆτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν κείραν τὴν σπῆν, ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, ταῖς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Τῆ Τετάρτῃ, καὶ Παρασκευῇ. Ἦχος δ'.

Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σπῆν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Τῆ Πέμπτῃ, Κοντάκιον τῶν ἀγίων Ἀποστόλων.

Ἦχος β'.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πάσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκαίρδια.

Ἐτερον, τοῦ ἀγίου Νικολάου, τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εν τοῖς Μύροις Ἄγιε, ἱερουργὸς ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γὰρ Ὅσοις, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκας τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τὸ ἡγιασθῆς, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Τῷ Σαββάτῳ, Κοντάκιον Νεκρώσιμον.

Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, ταῖς ψυχαῖς τῶν δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Καὶ τὸ παρὸν Μάρτυρικὸν Κοντάκ. Ἦχος πλ. δ'.

Ως ἀπαρχαίς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας· ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον Πολυέλεε.

Τὸ δὲ παρὸν λέγεται κατ' ἐκάστην, ἐκτὸς τοῦ Σαββάτου.

Προσασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς· ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προστατεύουσα αἰεὶ, Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον Μ'. Καὶ εἰ ἔστι Τεσσαρακοστή· Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς· καὶ τὰς τετυπωμένας μετανοίας. Εἶτα, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σὺ ἔστι. Κύριε ἐλέησον ΙΒ'. καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος, ἡ ἀδιαίρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτία, εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ· στηρίξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν περιέλε μου τὴν βεβηλότητα· φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, ἵνα διαπαντὸς δοξάζω, ὑμῶν, προσκυνῶ, καὶ λέγω· Εἰς Ἄγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καὶ μετ' αὐτήν.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ἐκ Γ'.

Εἰδ' οὐκ ἔστι Τεσσαρακοστή, μετὰ τὸ· Κύριε ἐλέησον Μ'. εὐθύς τὸ· Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, ἐκ Γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Εἶτα τὸν ἐπόμενον Ψαλμόν.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ'. 33.

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διαπαντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου.

Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου· ἀκουσάτωσαν πραεῖς, καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἑμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με.

Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνηθῇ.

Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.

Παρεμβαλεῖ Ἄγγελος Κυρίου κύκλω τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ῥύσεται αὐτούς.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χριστὸς ὁ Κύριος· μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.

Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπέинаσαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Δεῦτε τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.

Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζῶν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθὰς;

Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλήσαι δόλον.

Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ παίησον ἀγαθόν· ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν.

Ὄφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.

Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

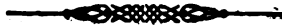
Πολλὰί αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτούς ὁ Κύριος.

φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀστέα αὐτῶν, ἐν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρῶς, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.

Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

Ἰστέον ὅτι τελουμένης τῆς Θείας Λειτουργίας, εἰ μὲν ἐστὶ Κυριακῇ, ἢ ἡμέρα Ἁγίου ἑορταζομένου, ψάλλονται ἐκ τῶν Τυπικῶν οἱ ψαλμοὶ ΡΒ' καὶ ΡΜΕ' καὶ οἱ Μακαρισμοί, σελ. 98. Εἰ δὲ καθημερινῇ, ψάλλονται τὰ ἐξῆς Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος πλ. α'.

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγελλεῖν τὸ πρῶτὸν τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀληθεϊάν σου κατὰ νύκτα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδωκία ἐν αὐτῷ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν καὶ περιζώσατο.

Πρεσβείαις τῶν Ἀγίων σου, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Πρεσβείαις τῶν Ἀγίων σου, κτλ.

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Πρεσβείαις τῶν Ἀγίων σου, κτλ.

Δόξα.

Πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου, κτλ.

Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ. Σελ. 100.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ
Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψαλ-
λοντάς σοι· Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β'. Προσθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει,
καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ· ὅτι Θεὸς μέγας,
Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, κτλ.

Στίχ. γ'. Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ
ὑψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν· ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν ἡ θα-
λάσσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν, καὶ τὴν ξηρὰν
αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, κτλ

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, κτλ.

Εἰ δὲ ἐστὶ Δεσποτικὴ ἢ Θεομητορικὴ ἑορτὴ, ψάλλονται τὰ
Ἀντίφωνα αὐτῶν τῶν ἑορτῶν.

Τῇ Η'. Σεπτεμβρίου. Εἰς τὸ Γενέθλιον τῆς Ὑπεραγίας
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαβὶδ, καὶ πάσης τῆς πραότη-
τος αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἴδου ἤκούσαμεν αὐτήν ἐν Εὐφραταῖ, εὐρομεν αὐτήν
ἐν ταῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετή-
σει αὐτήν.

Σῶσον ἡμᾶς..... ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός.

Στίχ. β'. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου, θῆσομαι ἐπὶ τοῦ θρό-
νου σου.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαβὶδ, ἠτοίμασα λύ-
χρον τῷ Χριστῷ μου.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτήν
εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Ὡδε κατοικήσω, ὅτι ἠρετίσαίμην αὐτήν.

Ἡ Γέννησίς σου Θεοτόκε.

Στίχ. β'. Ἠγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Ἡ Γέννησίς σου Θεοτόκε.

Στίχ. γ'. Ἅγιος ὁ Ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.

Ἡ Γέννησίς σου Θεοτόκε.

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν..... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός.

Τῇ ΙΔ'. Σεπτεμβρίου. Εἰς τὴν Ὑψωσιν τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιῆ
Σταυροῦ.

'Αντίφωνον Α'. Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλι-
πές με;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου ἀ' λόγοι τῶν παρα-
πτωμάτων μου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ὁ Θεός μου κεκραξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακήσῃ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Σὺ δὲ ἐν Ἀγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραὴλ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

'Αντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἴνα τί ὁ Θεός ἀπώσω εἰς τέλος;

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς, ψάλλον-
τάς σοι Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β'. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Στίχ. γ'. Ὅρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Στίχ. δ'. Ὁ δὲ Θεός Βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰώνων εἰργάσατο
σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

'Αντίφωνον Γ'. Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Στίχ. β'. Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλός ἐστι.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Στίχ. γ'. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ.
Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Εἰσοδικόν.

Ὑψούτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑπο-
ποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι. Σῶσον ἡμᾶς.

Τῆ ΚΑ'. Νοεμβρ. Εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Ὑπεραγίας
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, ἐν πόλει τῆ Θεοῦ
ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκειται.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν ἐν πόλει Κυ-
ρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Ἠγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Σῶσον ἡμᾶς..... ὁ ἐν Ἁγίαις.

Στίχ. β'. Ἀγωγσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιασμάτι αὐτῆ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ πύλη Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Ἅγιος ὁ Ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τῆ λαῶ.
Σήμερον τῆς εὐδοκίας.

Στίχ. β'. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς Θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως.
Σήμερον τῆς εὐδοκίας.

Στίχ. γ'. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ Παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς.
Σήμερον τῆς εὐδοκίας.

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν Ἀγίοις Θαυμαστός.

Τῆ ΚΕ'. Δεκεμβρ. Εἰς τὴν κατὰ σάρκα Γέννησιν τοῦ Κυρίου,
καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, δηγή-
σομαι πάντα τὰ Θαυμάσιά σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ, μεγάλα τὰ ἔργα
Κυρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ,
καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον· ἐν ταῖς ἐν-
τολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ψάλ-
λοντάς σοι· Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β'. Δυνατὸν ἐν τῇ γῆ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσι.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'.

Στίχ. α'. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου, ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. β'. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. γ'. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἀγίων σου.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἰσοδικόν.

Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε· ὤμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται. Σὺ Ἰερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Τῆ Α'. Ἰανουαρίου. Εἰς τὴν κατὰ σάρκα Περιτομὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Δηγήσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου.
 Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
 Δόξα, καὶ νῦν.
 Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἄντιφωνον Β'.

Στίχ. α'. Εὐφραινέσθωσαν οἱ Οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιασθῶ ἡ γῆ.
 Σῶσον ἡμᾶς Υἱὸς Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς.
 Στίχ. β'. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.
 Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.
 Στίχ. γ'. Ἐκ Σιών ἡ εὐπρέπεια τῆς ὠραιότητος αὐτοῦ.
 Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.
 Στίχ. δ'. Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ Οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ, πάντα
 ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησε.
 Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἄντιφωνον Γ'. Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Τὰ ἐλέη σου Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι.
 Μορφήν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην.
 Στίχ. β'. Ἀπαγγελῶ τὴν ἀληθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου.
 Μορφήν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην.
 Στίχ. γ'. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.
 Μορφήν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην.

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς.
 Τῇ ὚'. Ἰανναρίου. Εἰς τὰ Ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἄντιφωνον Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἐν Ἐξῴδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγυπτίου οἴκου Ἰακώβ.
 Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ἡ θαλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Τί σοι ἐστὶ θαλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Σῶσον ἡμᾶς, . . . ἃ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεῖς.

Στίχ. β'. Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἔμοι, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσμαι.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Περιέσχον με ὠδίνες θανάτου, κίνδυνοι Ἄδου εὔροσάν με.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, κτλ.

Στίχ. β'. Εἰπάτω δὴ εἰκὸς Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, κτλ.

Στίχ. γ'. Είπάτω δὴ οἶκος Ἀαρῶν, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, κτλ.

Στίχ. δ'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, κτλ.

Εἰσοδικόν.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ, κτλ.

Τῆ Β'. Φεβρουαρίου. Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σὺ ἐπὶ τῶν μηρῶν σὺ δυνατέ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου

Συμεὼν βασταχθεὶς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β'. Καὶ ἔντεινε, καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασιλεύε.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ· λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Ράβδος εὐθύτητος, ἡ ράβδος τῆς βασιλείας σου.
Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Ἀκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου.
Χαῖρε Κεχαριτωμένη, κτλ.

Στίχ. β'. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσασιν οἱ πλούσιοι τῆ λαῶ.
Χαῖρε Κεχαριτωμένη, κτλ.

Στίχ. γ'. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ
γενεᾷ.
Χαῖρε Κεχαριτωμένη, κτλ.

Εἰσοδικόν.

Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν
ἔθνων. Σῶσον ἡμᾶς.... ὁ ἐν ἀγκαλῆς, κτλ.

Τῆ Α'. Κυριακῆ τῶν Νηστειῶν τῆς Ὁρθοδοξίας..

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν Οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευ-
θήσεται.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστάς
ποιήσει πάσας τὰς αἰνήσεις αὐτοῦ;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώ-
σατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

'Αντίφωνον Β'.

Στίχ. α. Ἐξομολογησάσθωσαν τὰ ἔλεα αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμα-
σια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν.

Στίχ. β. Ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν Ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ ἐν κα-
θεδρᾷ πρεσβυτέρων.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ. Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος
αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ. Τοῦ ἀκούσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ
λύσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

'Αντίφωνον Γ'.

Στίχ. α. Δίνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ Οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ.

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου.

Στίχ. β. Ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου.

Στίχ. γ. Κύριε ὁ Θεὸς μου εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου.

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν.

Τῆ Γ. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

'Αντίφωνον Α'.

Στίχ. α. Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου Κύριε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β. Ἐδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν
ἀπὸ προσώπου τόξου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἠχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου

Κύριε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, τὸ σωτήριον τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν.

Στίχ. β'. Προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες
αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰῶνων εἰργάσατο
σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, κτλ.

Στίχ. β'. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κλη-
ρονομίαν σου.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, κτλ.

Στίχ. γ'. Καὶ ποιμανὸν καὶ ἔπαρον αὐτοῦς ἕως τοῦ αἰῶνος.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, κτλ.

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν.

Τῆ ΚΕ'. Μαρτίου. Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς Ὑπεραγίας
 Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Ἄντιφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ὁ Θεός, τὸ κρίμα σου τῷ Βασιλεῖ δός, καὶ τὴν δε-
 καιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ Βασιλέως.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ
 δικαιοσύνην.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Εὐαγγελίσετε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ
 Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Ὄμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθε-
 τήσει αὐτήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἄντιφωνον Β'.

Στίχ. α'. Καταθήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, καὶ ὡσεὶ σταγῶν
 ἢ σταζουσα ἐπὶ τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δὲ ἡμᾶς σαρκωθείς.

Στίχ. β'. Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἤξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρα-
 σιωπήσεται.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη, καὶ
 πλῆθος εἰρήνης.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος.

'Αντίφωνον Γ', Ἦχος δ'.

Στίχ. α. Ἐσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας.
Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν.

Στίχ. β. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυ-
μάσια μόνος.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν.

Στίχ. γ. Εὐλογημένον τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν.

Εἰσοδικόν.

Ἐναγγelizεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν, Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Τῆ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

'Αντίφωνον Α'.

Στίχ. α. Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς
δεήσεώς μου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β. Περιέσχον με ὠδίνες θανάτου, κίνδυνοι Ἄδου εὐροσάν με.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ. Θλίψιν καὶ ὀδύνην εὔρον, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπε-
καλεσάμην.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ. Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου, ἐν χώρᾳ ζώντων.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

'Αντίφωνον Β'.

Στίχ. α. Ἐπίστευσα, διό ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην
σφοδρᾶ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πάλου ὄνου καθεσθεῖς,
ψάλλοντάς σοι Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β'. Τί ανταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντός τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν.

Στίχ. β'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν.

Στίχ. γ'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρῶν, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν.

Στίχ. δ'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν.

Εἰσοδικόν.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα. Εἰς τὴν ζωηφόρον Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ἀλαλαξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησαίτωσάν σοι, καὶ φαλάτωσάν σοι.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, φάλλοντάς σοι· Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β'. Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσει ἡμᾶς.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Ἐξομολογησαίτωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'.

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ.

Χριστὸς ἀνέστη.

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλείπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρός.

Χριστὸς ἀνέστη.

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ.

Χριστὸς ἀνέστη.

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος.
Χριστὸς ἀνέστη.

Εἰσοδικόν.

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς, κτλ.

Εἰς τὴν Ἀναλήψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ὅτι Κύριος ὕψιστος, φοβερός, Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ
πᾶσαν τὴν γῆν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ὑπέταξας λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας
ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Μέγας Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεῆ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν
εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β'. Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'.

Στίχ. α'. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ.

Στίχ. β'. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ.

Στίχ. γ'. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ.

Εἰσοδικόν.

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σαλπιγγος. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ, κτλ.

Εἰς τὴν Ἀγίαν Πεντηκοστήν.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Οἱ Οὐρανοὶ δηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα, καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνώσιν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Οὐκ εἰσὶ λαλιαί, οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ περατὰ τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, ψάλλοντάς σοι Ἀληλουϊά.

Στίχ. β'. Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἀγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Μνησθεὶ πάσης Δυσίας σου, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου
πιανάτω.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. α'. Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεὺς,
καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλίασεται σφόδρα.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. β'. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ
τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ ἐκ ἐστέρησας αὐτόν.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. γ'. Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος,
ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλήν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου
τιμίου.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. δ'. Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμε-
ρῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἰσοδικόν.

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου ἄσωμεν καὶ ψαλοῦμεν
ταῖς δυναστείας σου.

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθὲ, κτλ.

Τῇ Σ'. Αὐγούστου. Εἰς τὴν Ἁγίαν Μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου,
καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Μέγας Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχυί αὐτοῦ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Τα ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Οἱ Σεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἀγίοις.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μετα-
μορφωθείς, ψάλλοντάς σοι Ἑλληλοῦϊα.

Στίχ. β'. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ
σκηνώματα Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.
Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος· καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη
ἐν αὐτῇ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος βαρὺς.

Στίχ. α'. Τα ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι.
Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστέ ὁ Θεός.

Στίχ. β'. Ἐξομολογήσονται οἱ Οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου
Κύριε.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, κτλ.

Στίχ. γ'. Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, κτλ.

Στίχ. δ'. Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τῷ προσώπῳ σου πορεύονται, καὶ
ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, κτλ.

Εἰσοδικόν.

Θαβῶρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Τῆ ΙΕ'. Αὐγούστου. Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Ὑπεραγίας
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πάσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυναίμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητή-
ριον αὐτοῦ ἐν Σιών.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Ἀγαπᾷ Κύριος ταῖς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ
σκηνώματα Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἐν Ἁγίοις Δαυμαστός.

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεὸς, ἐτοίμη ἡ καρδία μου.

Ἐν τῇ Γεννήσει, κτλ.

Στίχ. β'. Τί ανταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀντα-
πέδωκέ μοι;

Ἐν τῇ Γεννήσει, κτλ.

Στίχ. γ'. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου
ἐπεκαλέσομαι.

Ἐν τῇ Γεννήσει, κτλ.

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν.... Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁ-
γίοις θουμαστός.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ.

Πρὸ τῆς τροφῆς ὕμνησον αὐθις τὸν Κτίστην.
Ἐλθόντες εἰς τὴν Τράπεζαν, λέγομεν·

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΔ'. 144.

Υ'ψώσω σε, ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεὺς μου, καὶ εὐλογήσω τὸ
ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά
σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετός σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας.

Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δυνάμιν
σου ἀπαγγελοῦσι.

Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἀγωσύνης σου λαλήση-
σι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγῆσονται.

Καὶ τὴν δυνάμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι, καὶ τὴν μεγα-
λωσύνην σου διηγῆσονται.

Μνήμην τοῦ πληθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεῦξονται,
καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος, καὶ πω-
λυέλκος.

Χρηστὸς Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε.

Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσιν.

Τοῦ γνωρῖσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου.

Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Πιστὸς Κύριος ἐν πάσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πάσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερράγμένους.

Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σέ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφήν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ.

Ἄνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας.

Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις τοῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πάσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ.

Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτόν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς.

Φυλάσσει Κύριος πάντας τῆς ἀγαπῶντας αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει.

Αἶνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον, ἐκ Γ'. Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν τὰ παρατιθέμενα, λέγει τὴν Εὐχὴν τῆς Τραπεζῆς πρὸ τοῦ Ἀρίστου.

Χριστέ ὁ Θεός, εὐλόγησον τὴν βρώσιν καὶ τὴν πόσιν τῶν δούλων σε, ὅτι Ἅγιος εἶ πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ τὸ γεύσασθαι, ἀνισταίμενοι, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστοῦντες, λέγομεν·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ ἐλεῶν καὶ τρέφων ἡμᾶς ἐκ νεότητος ἡμῶν· ὁ διδῶν τροφὴν πάσης σαρκί, πλήρωσον χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν· ἵνα πάντα πεᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες, περισσεύωμεν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· μεθ' οὗ σοι δόξα πρέπει, κράτος, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας· Ἄμην.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι Ἄγιε, δόξα σοι Βασιλεῦ, ὅτι ἔδωκας ἡμῖν βρώματα εἰς εὐφροσύνην· πλήρωσον ἡμᾶς καὶ Πνεύματος ἁγίου, ἵνα εὐρεθῶμεν ἐνώπιόν σου, εὐάρεστοι, καὶ μὴ αἰσχυνοῦμεν, ὅταν ἀποδώσῃς ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν· Κύριε ἐλέησον· Γ'. Καὶ βαλὼν μετάνοιαν ὁ μέλλων ὑψῶσαι τὴν Παναγίαν (*), λέγει· Εὐλογεῖτε, Πατέρες ἅγιοι, συγχωρήσατέ μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Καὶ ἡμεῖς· Ὁ Θεὸς συγχωρήσαι σοι καὶ ἐλεῆσαι σε. Καὶ λαβὼν τὴν Παναγίαν ἄκροις δακτύλοις τῶν χειρῶν, ὑψοῖ αὐτὴν μικρὸν, λέγων μεγαλοφώνως· Μέγα τὸ ὄνομα. Καὶ ἡμεῖς· Τῆς ἁγίας Τριάδος. Καὶ αὐτὸς σταυροειδῶς· Παναγία Θεοτόκε, βοήθει ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς· Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ ἄσπον ἡμᾶς.

(*) Μετὰ τὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Ἀνάστασιν, καὶ τὴν τοῦ ἁγίου Πνεύματος καθόδον, καὶ εἰς τοῦ μαρισμοῦ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων διὰ τὸ κήρυγμα, ἦσαν πάντες οἱ Ἀπόστολοι ὁμοθυμαδὸν· καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν, ἐν τῷ ἀρίστῳ ἀνακλιμένοι, ἀρίστες κενὸν τόπον, ἐν τούτῳ προσιφάλιον ἐτίθεισαν, καὶ ἐπὶ τῇ προσιφάλιῳ τμήμα ἄρτου, ἐξ οὗ ἦρθον, εἰς μοῖραν Χριστοῦ. Μετὰ δὲ τὸ ἀρίστον ἀνιστάμενοι, καὶ εὐχόμενοι, καὶ εὐχαριστοῦντες, ἐλαμβάνον τὸ τμήμα τοῦ ἄρτου, ὃ εἰς τὴν τοῦ Κυρίου ἐκείνητος μοῖραν· τοῦτο δὲ φθονεῖς, ἔλεγον· Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι· Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ ἀντι μὴν τοῦ, Μέγα τὸ ὄνομα, τὸ, Χριστὸς ἀνίστη, ἀπὸ τοῦ Πάσης ἕως τῆς Ἀναλήψεως· ἴσως δὲ, Μέγα τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας Τριάδος· Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, βοήθει ἡμῖν. Καὶ ταῦτα μὴ ἐτελείτο οὕτως· Ἐποίησε δὲ τοῦτο καὶ ἕκαστος αὐτῶν ἕνα ἂν ἴσχυι, μέχρι τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Ὅτε δὲ τὴν παγκόσμιον συναξὴν διὰ νεφελῶν ἐκοιμήσαντο, διὰ τὴν τῆς Θεοτόκου Δεσποίνης Μεταστάσιν, τὰ εἰκότα τελίσαντες, μετὰ τὴν ταρῆν αὐτῆς (δηλονότι τὴ τρίτην ἡμέραν), παραμυθίαν ποιούμενοι, καὶ μετὰ τὸ ἀρίστον ἀεζοτάντες, τὸ τμήμα τοῦ ἄρτου, τοῦ εἰς ὄνομα κειμένου τοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὸ εἰκότα ἀνυψώσαντες, καὶ τὸ, Μέγα τὸ ὄνομα, προσκίοντες, (ὃ Ζαῦματος παραδόξου!) ἢ νεκρὰ ὑπερ ζῶσα μετὰ νεφίλης, καὶ φωτοποιῶν Ἀγγέλων περισταμένων αὐτῇ, τῷ αἴρει ἐπιφρονεῖται, Χαίρετε, λέγουσα, ὅτι μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας· τότε ἐκ τοῦ Χριστοῦ τὸ χαροποιὸν πρῶτος ἐκδηθῆσα. Οἱ δὲ Μαθηταὶ τοῦ Ζαῦματος ἐκπλαγντες, ἀπὸ τοῦ Κυρίου, Ἰησοῦ Χριστοῦ· Παναγία Θεοτόκε, βοήθει ἡμῖν, ἀνεκράσαν. Εἶτα τῷ τάφῳ παρελθόντες, καὶ μὴ εὐρώντες τὸ κακίον αὐτῆς Σῆμα, ἐκείσθησαν ἀληθῶς, ὅτι εὐσσωμος, ζωσα, καὶ τριήμερος, ὡς ὁ Υἱὸς αὐτῆς, ἐκ νεκρῶν ἀναστᾶσα, καὶ μεταστᾶσα, εἰς οὐρανούς μεταβίβηκε, σὺν Χριστῷ βασιλεύουσα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· Ἄμην.

Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαί, Θεοτόκε Παρθένε· ἐν σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν χωρηθῆναι εὐδόκησε. Μακάριοι ἐσμέν καὶ ἡμεῖς προστασίαν σε ἔχοντες· ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτὸς πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὰ σκῆπτρα τῆς Βασιλείας ταῖς σαῖς ἰκεσίαις κρατύνονται. Διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Αῒξίόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σέ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκούσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Μετὰ δὲ τὸ μεταλαβεῖν πάντα, λέγει ὁ Ἱερεὺς·

Ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος, τροφήν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν· καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ ἡμεῖς τὸν Ψαλμὸν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΑ'. 121.

Εὐφράνθη ἐπὶ ταῖς εἰρηκόσιμαί· εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα.

Ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Ἱερουσαλήμ.

Ἱερουσαλήμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχή αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐκεῖ γὰρ ἀνέθησαν αἱ φυλαί, φυλαί Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραὴλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου.

Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυὶδ.

Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ εὐθηνία ταῖς ἀγαπῶσί σε.

Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου.

Ἐνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ.

Ἐνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστίν. Καί εἰ μὲν ἐστὶ Δεσποτικὴ Ἑορτὴ, λέγεται τὸ Κοντάκιον αὐτῆς· εἰδ' οὖν, ταῦτα·

Ως ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν σὺ παρεγένου, Σωτὴρ, τὴν εἰρήνην διδοὺς αὐτοῖς, ἐλθέ καὶ μεθ' ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Καὶ νῦν. Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε, πάντων τῶν Ἁγίων· ἃ προεγράφησαν (σελ. 89, καὶ 97). Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει·

Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ ἐλεῶν καὶ τρέφων ἡμᾶς ἐκ τῶν αὐτοῦ πλουσίων δωρεῶν, τῇ αὐτῇ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τῆς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ω Ρ Α Θ'.

Μετὰ τὸν Εὐλογητόν· Βασιλεῦ οὐράνιε. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Κύριε ἐλέησον ΙΒ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ Γ'. Μετανοίας Γ'. Εἶτα τοὺς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΓ'. 83.

Ως ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων· ἐπιποθεῖ, καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς αὐλαὶς τοῦ Κυρίου.

Ἡ καρδιά μου καὶ ἡ σὰρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα.

Καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, καὶ τρυγῶν νοσσιᾶν ἑαυτῇ, οὗ θῆσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς.

Τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων αἰνέσουσί σε.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐστὶν ἀντίληψις αὐτῷ παρὰ σοῦ· ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος εἰς τὸν τόπον, ὃν ἔθετο.

Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν· πορεύονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν θεῶν ἐν Σιών.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν, ἴδε, ὁ Θεὸς, καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.

Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σε ὑπὲρ χιλιάδας.

Ἐξελεξάμην παραρρίπτεισθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν.

Ὅτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος, ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει· Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, μακάριος ἀνθρώπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΔ'. 84.

Εὐδόκησας, Κύριε, τὴν γῆν σου, ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ.

Ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου, ἐκάλυψας πάσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν.

Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργὴν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου.

Ἐπίστρεψον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν.

Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ὀργισθῆς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὀργὴν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;

Ὁ Θεὸς, σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί.

Δεῖξον ἡμῖν, Κύριε, τὸ ἔλεός σου, καὶ τὸ σωτήριόν σου δώης ἡμῖν.

Ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι λαλή-

σει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ὀσίους αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας καρδίαν ἐπ' αὐτόν.

Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτόν τὸ σωτήριον αὐτοῦ, τοῦ κατασκηνώσαι δόξαν ἐν τῇ γῆ ἡμῶν.

Ἐλεος καὶ ἀλήθεια συνήτησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν.

Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε.

Καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Δικαιοσύνη ἐνώπιον αὐτοῦ προκορεύσεται, καὶ ῥήσκει εἰς ὁδὸν τὰ διαθήματα αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΕ'. 85.

Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμι ἐγώ.

Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὀσίος εἰμι· σῶσον τὸν δούλόν σου, ὁ Θεὸς μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κεκραῶμαι ὅλην τὴν ἡμέραν· εὐφρανὸν τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ὅτι σὺ, Κύριε, χρηστὸς, καὶ ἐπεικὴς, καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.

Ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν προσευχὴν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκουσάς μου.

Οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου.

Πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἤξουσι, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ Θεὸς μόνος.

Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ Ἄδου κατωτάτου.

Ὁ Θεός, παράνομοι ἐπανεστήσαν ἐπ' ἐμέ, καὶ συναγωγὴν πραταυῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν.

Καὶ σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με· δός τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου.

Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ιδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυρθήτωσαν· ὅτι σὺ, Κύριε, ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Καὶ πάλιν·

Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, κτλ. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα Γ'. Κύριε ἐλέησον Γ'. Καὶ εἰ μὲν, Θεός Κύριος, ἔψαλτο, λέγομεν τὸ τῆς ἡμέρας Ἀπολυτίκιον· εἰ δέ, Ἀλληλουῖα, τὸ παρόν·

Ἦχος πλ. δ'.

Ο ἐν τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ δι' ἡμᾶς σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος, νέκρωσον τῆς σαρκὸς ἡμῶν τὸ φρόνημα, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Α'. Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

Στίχ. Β'. Εἰσελθοὶ τὸ ἀξίωμαί μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ρῦσαί με.

Δόξα, καὶ νῦν.

Θεοτοκίον.

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὲ· ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὖς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκούσαν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Καὶ εὐθύς·

Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. "Ὅτι σοῦ. Καὶ εἰ μὲν ἔστιν Ἑορτὴ, λέγε τὸ Κοντάκιον αὐτῆς· εἰδ' οὐ, ταῦτα·

Βλέπων ὁ Ληστής τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἐπὶ σταυροῦ κρεμᾶμενον, ἔλεγεν· Εἰμὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθείς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθείς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀναπέκρυσεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνοτο. Ἄλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος, Μνησθητί μου Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δόξα.

Εν μέσῳ δύο ληστῶν ζυγὸς δικαιοσύνης εὐρέθη ὁ Σταυρὸς σου· τῆ μὲν καταγομένου εἰς Ἄδην τῷ βάρει τῆς βλασφημίας· τοῦ δὲ κουφιζομένου πταισμάτων πρὸς γνῶσιν Θεολογίας. Χριστέ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Καὶ νῦν.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ Σταυρῷ θεωροῦσα ἡ τεκοῦσα, ἔλεγε δακρύνουσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγαλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Κύριε ἐλέησον Μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον Γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Καὶ εἰ μὲν ἔστιν, Ἀλληλουῖα, ἐκτὸς τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ποιοῦμεν τὰς τετυπωμένας ΙΣ' μετανοίας. Τῇ δὲ ἀγία καὶ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, μετὰ τὸ, Κύριε ἐλέησον Μ'. λέγομεν εὐθύς· Δόξα, καὶ νῦν, κτλ. καὶ ποιήσαντες τὰς Γ'. μόνον μεγάλας μετανοίας, ἀρχόμεθα τῶν Μακαρισμῶν, ὡς ἐκεῖ εἴρηται (σελ. 101). Εἰδ' οὐκ ἔστιν Ἀλληλουῖα, μετὰ τὸ· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, λέγομεν τὴν Εὐχὴν· Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὅρα ἔμπροσθεν, σελ. 139.

ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ Θ'. ΩΡΑΣ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν Γ'. Μετανοίας Γ'. καὶ τοὺς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΒ'. 112.

Αἰνεῖτε παῖδες Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου.

Ἐἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ἄπο ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρίου.

Υψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ Κύριος, ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ.

Τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν; ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ.

Ὁ ἐγειρῶν ἀπὸ γῆς πτωχόν, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα.

Τῷ καθίσει αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων, μετὰ ἀρχόντων λαῦ αὐτῆ.

Ὁ κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραينوμένην.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΖ'. 137.

Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ ἐναντίον Ἀγγέλων ψαλῶ σοι, ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου, καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου, ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνομα τὸ ἁγίόν σου.

Ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου, πολυωρήσεις με ἐν ψυχῇ μου δυνάμει σου.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου.

Καὶ ἀσάτωσαν ἐν ταῖς ὡδαῖς Κυρίου, ὅτι μεγάλη ἡ δόξα Κυρίου.

Ὅτι ὑψηλὸς Κύριος, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ, καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπὸ μακρόθεν γινώσκει.

Ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως, ζήσεις με· ἐπ' ὀργὴν ἐξδρῶν μου ἐξέτεινας χεῖράς σου, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιὰ σου.

Κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΘ΄. 139.

Εξελού με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου ποτηροῦ· ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ρῦσαί με.

Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ, ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους.

Ἠκόνησαν γλώσσαν αὐτῶν ὡσεὶ ὄφως, ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν.

Φύλαξόν με, Κύριε, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελού με, οἵτινες διελογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ διαθήματά μου.

Ἐκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι, καὶ σχοινίαις διέτειναν παγίδας τοῖς ποσί μου, ἐχόμενα τρίβη σκάνδαλα ἔθεντό μοι.

Εἶπα τῷ Κυρίῳ· Θεός μου εἶ σύ· ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Κύριε, Κύριε, δύναμις τῆς σωτηρίας μου, ἐπεσνίασας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.

Μὴ παραδῶς με, Κύριε, ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἀμαρτωλῶ· διελογίσαντο κατ' ἐμῆ, μὴ ἐγκαταλίπης με, μήποτε ὑψωθῶσιν.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν, κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτούς.

Πεσοῦνται ἐπ' αὐτούς ἀνθρακες, ἐν πυρὶ καταβαλεῖς αὐτούς· ἐν ταλαιπωρίαις οὐ μὴ ὑποστῶσιν.

Ἄνθρωπος γλωσσῶδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς, ἄνδρα ἀδίκον κακὰ θηρεύσει εἰς διαφθοράν.

Ἔγνω, ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τῶν πτωχῶν, καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων.

Πᾶν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, καὶ κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν . Τρισάγιον . Παναγία Τριάς . Πάτερ ἡμῶν .
Ὅτι σοῦ ἐστὶ . Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα :

Ο φωτίσας τὰ ἐπίγεια διὰ Σταυροῦ, καὶ καλέσας εἰς με-
τάνοιαν ἀμαρτωλοῦς, μὴ χωρίσης με τῆς παύσεως σου,
ὁ Ποιμὴν ὁ καλός· ἀλλὰ ζήτησόν με, Δεσποτα, τὸν πλανώ-
μενον, καὶ τῇ ἀγίᾳ σου ποιμνῇ συναρίθμησον, ὡς μόνος ἐλεή-
μων καὶ φιλόανθρωπος .

Δόξα .

Ως ὁ Ληστής ὁμολογῶν, ἀναβοῶ σοι τῷ ἀγαθῷ· Ἐν τῇ
Βασιλείᾳ σου μνησθήτι με Κύριε, καὶ σὺν αὐτῷ
με ἀρίθμησον, ὁ ἐκβοῶν τὰ πάθη ὑπὲρ ἡμῶν καταδεχόμενος .

Καὶ νῦν .

Τὸν δὲ ἡμᾶς σαρωθέντα δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν· αὐτὸν
γὰρ κατεῖδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν; Εἰ καὶ
σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Χρῖς καὶ Θεὸς μου .

Τό, Κύριε ἐλέησον Μ'. Δόξα, καὶ νῦν . Τὴν τιμιωτέραν τῶν
Χερυθίμ . Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ . Ὁ Ἱερεὺς·
Δί' εὐχῶν· καὶ ποιῶμεν τὰς γ' . μεγάλας μετανοίας . Εἴτα
τὴν ἐπομένην·

Εὐχὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου .

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμή-
σας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρού-
σης ὥρας ἀγαθῶν ἡμᾶς, ἐν ἧ ἐπὶ τοῦ ζωοποιῦ ξύλου κρε-
μαίμενος, τῷ εὐγνώμονι Ληστῇ τὴν εἰς τὸν Παράδεισον ὡδο-
ποίησας εἴσοδον, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον ὤλεσας, ἰλάσθη-
τι ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου· ἡμάρτο-
μεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἄραι τὰ ὀμ-
ματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐράνου· διότι κα-
τελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου, καὶ ἐπορευθήμεν ἐν
τοῖς θηλήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν . Ἀλλ' ἰκετεύομεν τὴν σὴν
ἀνείκαστον ἀγαθότητα . Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος
τοῦ ἔλεους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον,
ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν . Ἐξελοῦ ἡμᾶς
τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρὸς, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἀμαρτήματα,
καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα· ἵνα τὸν παλαιὸν

ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον ἐνδυσάμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ κηδεμόνι· καὶ οὕτω τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν καταστήσωμεν, ἔνθα πάντων ἐστὶ τῶν εὐφραينوμένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινή εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σέ, Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ.

Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητὸν, καὶ ἄρχεται ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς, ἢ ὁ Προεστῶς, ἀναγινώσκειν τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΓ'. 103.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύρια, ὁ Θεὸς μου, ἐμεγάλυνθης σφοδρά.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγαῖζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερφᾶ αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ Ψεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθῆσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ελαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδραι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς εἰλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροῦς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ, ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ώρυόμενα τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητήσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς.

Ἄνετελεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θαλάσσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπτετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζωᾶ μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν.

Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ αἰπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ, ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείπαιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτῆ. Ἔθε σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουΐα, ἐκ Γ'.

Μετὰ δὲ τὸ ἐνδιάτακτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἀρχόμεθα τοῦ· Κύριε, ἐκέκραξα, εἰς τὸν τυχόντα Ἦχον.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜ'. 140.

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε· Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με· ἔλασον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν· κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας αἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν· ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὄστα αὐτῶν παρὰ τὸν Ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου· ἐπὶ σοὶ ἠλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἀμαρτωλοὶ, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρελθῶ.

Φωνῇ μου (Ψαλμ. ρμά. 141) πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλίψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελωῦ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἣ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ Κύριε· εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχεσ πρὸς τὴν δέσιν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφοδρα.

Ῥῥυσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Εἰς Στίχους Ι'.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἐ με ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Εἰς Στίχους Η'.

Ἐκ βαθέων (Ψαλμ. ρκδ'. 129) ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ὠτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεησεώς μου.

Εἰς Στίχους Σ'.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοι ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμενά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Εἰς Στίχους Δ'.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωίας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὅτι παρά τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε (Ψαλμ. ρις'. 116) τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινήσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Δόξα, καὶ νῦν.

Μετὰ δὲ τὴν τῶν Στίχων συμπλήρωσιν, ψάλλομεν

ΤΗΝ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΝ,

Ποίημα παλαιόν, ἢ, ὡς τινες λέγουσιν,
Ἀθηνογένους τοῦ Μάρτυρος (*).

Φ ὡς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης ἀθανάτου Πατρός, οὐρανόθεν, Ἁγίου, Μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Καὶ εἰ μὲν ἐστι, Θεὸς Κύριος, ψάλλονται τὰ Προκειμ. ταῦτα.
Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας. Ἦχος πλ. δ'.

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου.

Στίχ. Οἱ ἐσῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας. Ἦχος δ'.

Κύριος εἰσακήσεται μου, ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας. Ἦχος α'.

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Στίχ. Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδὲν με ὑστερήσει.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας. Ἦχος πλ. α'.

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.

Στίχ. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας. Ἦχος πλ. β'.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

(*) Βασίλ. ὁ Μίγ. Καρ. ΜΘ'. περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἰδί Μαρτίου 11.

Στίχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἦξει ἡ βοήθειά μου.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας. Ἦχος βαρύς.

Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, τὸ ἔλεός σου προφθάσει με.

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας. Ἦχος πλ. β'.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Στίχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλεύσεται.

Εἰ δέ ἐστιν, Ἀλληλουῖα (ἐκτὸς τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς), τῇ μὲν Κυριακῇ καὶ Παρασκευῇ ἑσπέρας, ψάλλεται αἰείποτε τὸ τῆς ἡμέρας Προκείμενον. ἦγουν τό· Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, καὶ τό· Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ· ταῖς δὲ λοιπαῖς ἡμέραις, τὸ ἐξῆς·

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας. Ἀλληλουῖα Γ'. εἰς Ἦχον πλ. β'.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με.

Στίχ. Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Τῇ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἑσπέρας. Ἀλληλουῖα Γ'.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Στίχ. Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας. Ἀλληλουῖα Γ'.

Στίχ. Εἰς πάσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐν δὲ τῇ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, τῇ μὲν Κυριακῇ ἑσπέρας, ψάλλονται τὰ λεγόμενα μεγάλα Προκείμενα, ὡς δηλώσεται ἐν τοῖς τοῦ Τριωδίου· ταῖς δὲ λοιπαῖς ἡμέραις, τὰ Προκείμενα τῶν κατ' ἐκάστην Ἀναγνωσμάτων.

Μετὰ δὲ τὰ Προκείμενα, λέγε τὴν
Εὐχὴν ταύτην·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδωξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διδα-

ξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητός εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητός εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα τὰ Ἀποστίχα, ἐν οἷς λέγομεν Στίχους τῆς τυχούσης Ἑορτῆς, εἰάν ἢ εἶδ' οὐκ ἔστιν Ἑορτὴ, τοὺς παρόντας·

Στίχος Α'.

Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδοὺ, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, αὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς. Στίχος Β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν· τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Δόξα, καὶ νῦν.

Συμπληρωθέντων δὲ τῶν Ἀποστίχων,

λέγομεν τὴν ᾠδὴν Συμεῶν τοῦ Θεοδόχου. Λουκ. Β'. 29.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου, Δέσποτά, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἔστι. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς τυχούσης Ἑορτῆς, ἢ τῆς ἡμέρας. Δόξα, καὶ νῦν. Θεστοκίον, καὶ ἀπόλυσις. Εἰ δέ ἐστιν, Ἀλληλοῦτία, λέγομεν τὰ Τροπάρια ταῦτα, ποιῶντες καὶ ἀνά μίαν μετανοίαν εἰς ἕκαστον αὐτῶν, πλὴν τοῦ τελευταίου.

ᾠχος πλ. α'.

Θεοτόκε Παρθένε, Χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, εἶ Κύριος μετὰ σὲ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Βαπτιστὰ τῷ Χριστοῦ, πάντων ἡμῶν μνήσθητι, ἵνα ῥυθθῶ-
μεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· σοὶ γὰρ ἐδόθη χάρις πρὸςθεύειν
ὑπὲρ ἡμῶν. Δόξα.

Γκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, ἅγιοι Ἀπόστολοι, καὶ Ἅγιοι πάν-
τες, ἵνα ῥυθθῶμεν κινδύνων καὶ θλίψεων· ὑμᾶς γὰρ θερ-
μοὺς προστάτας πρὸς τὸν Σωτῆρα κεκτήμεθα.

Καὶ νῦν.

Υπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν καταφεύγομεν Θεοτόκε· ταῖς
ἡμῶν ἰκεσίας μὴ παρίδῃς ἐν περιστάσει, ἀλλ' ἐκ κινδύ-
νων λύτρωσαι ἡμᾶς, μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη.

Κύριε ἐλέησον Μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ὁ Ἰε-
ρεὺς. Ὁ ὢν εὐλογητὸς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ ἡμεῖς στε-
ρεοῦμεν τοὺς Βασιλεῖς, λέγοντες·

Ε'πουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν στερέω-
σον· τὴν Πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πράϋνον· τὸν κό-
σμον εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν Μοῆν ταύτην (ἢ τὴν πόλιν ταύ-
την) καλῶς διαφυλάξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ
ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν με-
τανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παραλάβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάν-
θρωπος.

{ Ταῖς Γ'. μεγάλας μετανοίας, καὶ ἀπόλυσις.

Εἶδε ἐστὶ μεγάλη Τεσσαρακοστή, ποιοῦμεν πάσας τὰς
τετυπωμένας ΙΓ'. Εἶτα, Τρισάγιον, κτλ. Κύριε ἐλέησον ΙΒ'.
καὶ τὴν παροῦσαν Εὐχὴν·

Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος, ἡ ἀδιαίρετος βασι-
λεία, ἡ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτία, εὐδόκησον δὴ καὶ
ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ· στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου,
καὶ πᾶσαν περίελέ μου τὴν βεβηλότητα· φώτισόν μου τὴν
διάνοιαν, ἵνα διαπαντὸς δοξάζω, ὑμῶν, προσκυνῶ, καὶ λέγω·
Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστὸς, εἷς δό-
ξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως
τοῦ αἰῶνος· ἐκ Γ'. Δόξα, καὶ νῦν· τὸ· Εὐλογήσω τὸν Κύ-
ριον· καὶ τὸ· Ὑψώσω σε ὁ Θεός μου. Ὅρα σελ. 104-128.
Καὶ μετὰ ταῦτα γίγεται τελεία ἀπόλυσις.

ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ ΜΕΓΑ.

ΕΥΧΗ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΠΡΟ ΤΟΥ ΔΕΙΠΝΟΥ.

Φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθήσονται· καὶ αἰνέσουσι Κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν· ζήσονται αἱ καρδιαὶ αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ εὐλογεῖ ὁ Ἱερεὺς τὴν τράπεζαν. Μετὰ δὲ τὸ φαγεῖν· Δόξα, καὶ νῦν· καὶ ὑψοῖ τὴν Παναγίαν· Καὶ ἡμεῖς· Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Γέγονεν ἡ κοιλία σου ἀγία τράπεζα, ἔχουσα τὸν οὐράνιον ἄρτον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐξ οὗ πᾶς ὁ τρώγων οὐ θνήσκει, ὡς ἔφησεν ὁ τοῦ παντός, Θεογεννητορ, τροφεύς.

Τῶν σῶν δωρεῶν ἀξίους ἡμᾶς ποίησον, Θεοτόκε Παρθένε, παρορῶσα τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, καὶ παρέχουσα ἰάματα, τοῖς ἐν πίστει λαμβάνουσι τὴν εὐλογίαν σου, Ἀχραντε.

Καὶ ψάλλομεν τό· Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς. Ἔϊτα·

Εὐφρανας ἡμᾶς, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σε, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σε ἠγαλλιασάμεθα. Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου. Ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω· ὅτι σὺ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισαίς με.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁ Ἱερεὺς·

Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός, τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπία, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ ΜΕΓΑ.

Μετὰ τὸν Εὐλογητόν· Βασιλεῦ Οὐράνιε. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστὶ. Κύριε ἐλέησον ΙΒ'. τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ Γ'. Μετανοίας Γ'. καὶ εὐ-

Θυς, εἰ μὲν ἐστὶ πρώτη Ἑβδομαῖς τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἀρχόμεθα τοῦ· Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· καὶ πληρουμένου τούτου, ψάλλομεν τὸν Μέγαν Κανόνα (*). Εἶδ' οὐ, ἀρχόμεθα οὕτως·

ΨΑΛΜΟΣ Δ'. 4.

Εν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς με, ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με, καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκαρδιοὶ; ἵνα τί ἀγαπάτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γινώτε, ὅτι ἔθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὄσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεται με ἐν τῷ κερραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὀργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπύσατε ἐπὶ Κύριον· Πολλοὶ λέγουσι· Τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ;

Ἐσημεώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου.

Ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω.

Ὅτι σὺ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

ΨΑΛΜΟΣ Σ'. 6.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστά μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφοδρὰ· καὶ σὺ, Κύριε, ἕως πότε;

(*) Ὁ Μῆγος οὗτος Κανὼν ψάλλεται συνήθως τὴν σήμερον, σχεδὸν ὑπο πάντων, μετὰ τὰ Δάξ ἐν ψήφοις Θεῷ. Ὅρα ἐν τοῖς ἱεροσθῆν.

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου· σωσον με ἔνε-
κεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ
τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ ξυναγμῷ μου, λούσω καὶ ἑκάστην νύκτα
τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐπαλαιώθη ἐν
πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν,
ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν
μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθεῖσαν καὶ ταραχθεῖσαν πάντες οἱ ἐχθροί μου,
ἀποστραφείσαν καὶ καταισχυνηθεῖσαν σφόδρα διὰ τάχους.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΒ΄. 12.

Εως πότε, Κύριε, ἐπιλήση μου εἰς τέλος; ἕως πότε ἀπο-
στρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Ἔως τίνας θήσομαι βελὰς ἐν ψυχῇ μου, ὀδύνας ἐν καρδίᾳ
μου, ἡμέρας καὶ νυκτός;

Ἔως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρὸς μου ἐπ' ἐμέ; Ἐπίβλεψον,
εἰσάκουσόν μου, Κύριε ὁ Θεός μου.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνα-
τον· μήποτε εἶπη ὁ ἐχθρὸς μου· Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν.

Οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται, εἰάν σαλευθῶ· ἐγὼ δὲ
ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα.

Ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου· ἄσω
τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυ-
ρίου τοῦ Ὑψίστου.

Καὶ πάλιν·

Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου, Κύριε ὁ Θεός μου.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνα-
τον· μήποτε εἶπη ὁ ἐχθρὸς μου· Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, ἐκ Γ.

Μετανοίας Γ. Κύριε ἐλέησον Γ. Δόξα, καὶ νῦν.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΔ'. 24.

Πρὸς σέ, Κύριε, ἦρα τὴν ψυχὴν μου· ὁ Θεὸς μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα· μὴ καταισχυθηῖν εἰς τὸν αἰῶνα.

Μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ καταισχυθῶσιν.

Αἰσχυθητήωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενηῖς. Τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνῶρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου διδάξόν με.

Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ διδάξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ μου, καὶ σὲ ὑπέμενα ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μνήσθητι τῶν οἰκτιρισμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰσίν.

Ἄμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς.

Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σὺ, ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε.

Χριστὸς καὶ εὐθύς ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.

Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.

Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια, τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἰλάσθητι τῇ ἀμαρτίᾳ μου, πολλὴ γὰρ ἐστὶ.

Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ, ἣ ἡρετίσατο.

Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθησεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.

Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς.

Οἱ ὀφθαλμοί μου διαπαντὸς πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέητόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχὸς εἰμι ἐγώ.

Δὲ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν· ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.

Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πᾶσας τὰς ἀμαρτίας μου .

Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἀδικον ἐμίσησάν με .

Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ῥύσαί με· μὴ καταισχυθεῖν, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ .

Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε, Κύριε .

Λύτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ .

ΨΑΛΜΟΣ Λ'. 30.

Ε'πί σοι, Κύριε, ἤλπισα, μὴ καταισχυθεῖν εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥύσαί με, καὶ ἐξελοῦ με .

Κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου, τάχυνον τοῦ ἐξελεῖσθαι με .

Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν, καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαί με .

Ὅτι κραταίωμά μου, καὶ καταφυγή μου εἶ σὺ, καὶ ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὀδηγήσεις με καὶ διαθρέψεις με .

Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης, ἧς ἔκρυψάν μοι, ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου, Κύριε .

Εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· ἐλυτρώσω με, Κύριε, ὁ Θεός τῆς ἀληθείας .

Ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιότητας διακενῆς .

Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἤλπισα, ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου .

Ὅτι ἐπεῖδες ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μου, ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχὴν μου .

Καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου .

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι θλίβομαι· ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου, ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ γαστήρ μου .

Ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωή μου, καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς .

Ἡσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὰ ὀστά μου ἐταράχθησαν .

Παρά πάντας τοὺς ἐχθροὺς μου ἐγενήθην ὄνειδος, καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα, καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου.

Οἱ θεωροῦντές με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ, ἐπελήσθην ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας.

Ἐγενήθην ὡσεὶ σκεῦος ἀπολωλός· ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν παρακούντων κυκλόθεν.

Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμέ, τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχὴν μου ἐβουλεύσαντο.

Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· εἶπα· Σὺ εἶ ὁ Θεός μου· ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κληροί μου.

Ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με.

Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δῆλόν σου, σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου· Κύριε, μὴ κατασχυνθείην, ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε.

Αἰσχυνθείσαν ἀσεβεῖς, καὶ καταχθείσαν εἰς Ἄδου.

Ἄλλα γενηθήτω τὰ χεῖλη τὰ δόλια, τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν, ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουδενώσει.

Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου, Κύριε, ἧς ἔκρυσας τοῖς φοβουμένοις σε.

Ἐξειργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ, ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

Κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου, ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων.

Σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι ἐθαυμάστωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς.

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου· Ἀπερρίμμαι ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεραιγένοι με πρὸς σέ.

Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὅσοι αὐτοῦ, ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ Κύριος, καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς κοιῶσιν ὑπερηφανίαν.

Ἀνδρίζεσθε, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδιά ὑμῶν, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ Ψ'. 90.

Ο κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπη τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται .

Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτῳ ῥμου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν .

Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους .

Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτῆ ἐλπιεῖς· ὄπλῳ κυκλώσεισε ἢ ἀλήθεια αὐτοῦ .

Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας .

Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος δαιμονίου μεσημβρινοῦ .

Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σέ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ .

Πλὴν ταῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ᾄψει .

Ὅτι σὺ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὑψιστον ἔθου καταφυγήν σου .

Οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ κακὰ, καὶ μάξιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου .

Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου .

Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου .

Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιθήσῃ, καὶ καταπατήσῃς λέοντα καὶ δράκοντα .

Ὅτι ἐπ' ἐμέ ἠλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου .

Κεκράξεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν .

Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου .

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα, ἐκ Γ'. Κύριε ἐλέησον Γ'. καὶ πάλιν Δόξα, καὶ νῦν. Εἶτα τοὺς ἐφεξῆς Στίχους, χύμα καὶ ἄνευ μέλους, εἰ ἔστιν ἐκτὸς τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς· ἐν ταύτῃ δὲ ψάλλομεν αὐτοὺς ἐξ ἑκατέρων τῶν Χορῶν, ἀργῶς καὶ μεγάλη τῇ φωνῇ. Ἀρχεται δὲ ὁ πρῶτος Χορὸς οὕτω·

Μετ' ἡμῶν ὁ Θεός, γινώτε ἔθνη καὶ ἠττάσθε.

Ὅτι μετ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

Ὅτι μετ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ἰσχυρότερες ἠττάσθε.

Ὅτι μετ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, καὶ πάλιν ἠττηθήσεσθε.

Ὅτι μετ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ ἢν ἂν βουλήν βουλευθήσθε, διασκεδάσει Κύριος.

Ὅτι μετ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ λόγον ὃν εἰς λαλήσητε, οὐ μὴ ἐμμείνη ἐν ὑμῖν.

Ὅτι μετ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Τὸν δὲ φόβον ὑμῶν οὐ μὴ φοβηθῶμεν, οὐδ' οὐ μὴ τα-
ραχθῶμεν.

Ὅτι μετ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Κύριον δὲ τὸν Θεὸν ἡμῶν αὐτὸν ἀγιάσωμεν, καὶ αὐτὸς ἔ-
σται ἡμῖν φόβος.

Ὅτι μετ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ εἰς ἐπ' αὐτῷ πεποιθῶς ὦ, ἔσται μοι εἰς ἀγιασμόν.

Ὅτι μετ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ πεποιθῶς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ, καὶ σωθήσομαι δι' αὐτοῦ.

Ὅτι μετ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός.

Ὅτι μετ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος ἐν σκότει, ἴδε φῶς μέγα.

Ὅτι μετ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Οἱ κατοικοῦντες ἐν χῶρα, καὶ σκιᾷ θανάτου, φῶς λάμψει
ἐφ' ἡμᾶς.

Ὅτι μετ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ὅτι Παιδίον ἐγενήθη ἡμῖν, Υἱὸς, καὶ ἐδόθη ἡμῖν.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός .

Οὐ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὧμου αὐτοῦ .

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός .

Καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὄριον .

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός .

Καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ · Μεγάλῃς βουλήσ Ἄγγελος .

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός .

Θαυμαστός σύμβουλος .

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός .

Θεός ἰσχυρός, Ἐξουσιαστής, Ἄρχων εἰρήνης .

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός .

Πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος .

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός .

Δόξα .

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός .

Καὶ νῦν .

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός .

Εἶτα οἱ δύο Χοροὶ ὁμοῦ .

Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός, γινώτε ἔθνη καὶ ἠττάσθε ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός .

Καὶ εὐθύς τὰ παρόντα Τροπάρια ·

Τὴν ἡμέραν διελθῶν, εὐχαριστῶ σοι, Κύριε· τὴν ἐσπέραν αἰτοῦμαι σὺν τῇ νυκτὶ ἀναμάρτητον, παράσχου μοι Σωτήρ, καὶ σῶσόν με .

Δόξα .

Τὴν ἡμέραν παρελθῶν, θεολογῶ σε, Δέσποτα· τὴν ἐσπέραν αἰτοῦμαι σὺν τῇ νυκτὶ ἀσκανδαλιστον, παράσχου μοι Σωτήρ, καὶ σῶσόν με .

Καὶ νῦν .

Τὴν ἡμέραν διαβάς, ὑμνολογῶ σε, Ἄγιε· τὴν ἐσπέραν αἰτοῦμαι σὺν τῇ νυκτὶ ἀνεπίβουλον, παράσχου μοι Σωτήρ, καὶ σῶσόν με .

Εἶτα ψάλλουσιν ὁμοῦ οἱ δύο Χοροί .

Η ἄσώματος φύσις, τὰ Χερουβὶμ, ἀσιγήτοις σε ὕμνοις δοξολογεῖ .

Ἐξαπτέρυγα ζῶα, τὰ Σεραφίμ, ταῖς ἀκαύστοις φωναῖς σε ὑπερυψοῖ .

Τῶν Ἀγγέλων τε πᾶσα ἡ στρατιὰ, τρισαγίοις σε ἄσμασιν εὐφημεῖ.

Πρὸ γὰρ πάντων ὑπάρχεις ὁ ὢν Πατήρ, καὶ συνάναρχον ἔχεις τὸν σὸν Υἱόν.

Καὶ ἰσότιμον φέρων Πνεῦμα ζωῆς, τῆς Τριάδος δεικνύεις τὸ ἀμερές.

Παναγία Παρθένη Μήτηρ Θεοῦ, οἱ τοῦ Λόγου αὐτόπται καὶ ὑπουργοί.

Προφητῶν καὶ Μαρτύρων πάντες χοροὶ, ὡς ἀθάνατον ἔχοντες τὴν ζωὴν.

Ὑπὲρ πάντων πρεσβεύσατε ἐκτενωῶς, ὅτι πάντες ὑπάρχομεν ἐν δεινοῖς.

Ἵνα πλάνης ῥυσθέντες τοῦ πονηροῦ, τῶν Ἀγγέλων βοήσωμεν τὴν ᾠδὴν.

Ἄγιε, Ἄγιε, Ἄγιε, Τρισαγίε Κύριε, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καὶ εὐθύς χθαμαλῇ τῇ φωνῇ·

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν. Ὅρα σελ. 15.

Εἶτα τοὺς παρόντας Στίχους, ὧν ὁ μὲν πρῶτος τρισεύεται, οἱ δὲ λοιποὶ πάντες δευτεροῦνται, πλὴν τοῦ τελευταίου, ἅπαξ μόνον λεγομένου. Ἀρχεται δὲ ὁ δεῦτερος Χορὸς.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν.

Πᾶσαι αἱ ἑράναια Δυναμίεις τῶν ἀγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν.

Ἄγιε Ἰωάννη Προφήτα, καὶ Πρόδρομε, καὶ Βαπτιστῆ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν.

Ἄγιοι ἑνδοξοὶ Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες, καὶ πάντες Ἄγιοι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν.

Ὅσοι Θεοφόροι Πατέρες ἡμῶν, Ποιμένες, καὶ Διδάσκαλοι τῆς οἰκουμένης, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν.

Ἡ ἀήττητος, καὶ ἀκατάλυτος, καὶ θεία δύναμις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς.

Ὁ Θεός, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς.

Καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα· Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἐὰν δὲ τύχη Ἑορτὴ, λέγομεν τὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β΄.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, Χριστέ ὁ Θεός, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον· μήποτε εἶπη ὁ ἐχθρὸς μου· Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν.

Δόξα.

Αντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου γενοῦ, ὁ Θεός, ὅτι μέσον διαβαίνω παγίδων πολλῶν· ρύσαι με ἐξ αὐτῶν, καὶ σῶσόν με ἀγαθῆ, ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἀμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότη. Μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν ἰκεσίας ἢ πᾶνσεμος· ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ, καὶ σῶζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Ἔτερα Τροπάρια, ψαλλόμενα ἡμέραν παρ' ἡμέραν.

Ἦχος πλ. δ΄.

Τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν μου τὸ ἄϋπνον ἐπίστασαι, Κύριε, καὶ τῆς ἀθλίας σαρκός μου τὸ ἄτονον ἔγνωσ, ὁ πλάσας με· διὸ εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου. Σκέπασόν με πτέρυξι τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἵνα μὴ ὑπνώσω εἰς θάνατον· καὶ τοὺς νοερούς ὀφθαλμούς μου φώτισον, ἐν τῇ τρυφῇ τῶν θείων λόγων σου· καὶ διεγειρόν με ἐν καιρῷ εὐθέτω πρὸς σὴν δοξολογίαν, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Στίχος. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με.

Ὡς φοβερά ἡ κρίσις σου, Κύριε, τῶν Ἀγγέλων παρισταμένων, τῶν ἀνθρώπων εἰσαγομένων, τῶν βίβλων ἀνεφωγμένων, τῶν ἔργων ἐρυσνωμένων, τῶν λογισμῶν ἐξεταζομένων. Ποία κρίσις ἔσται ἐν ἐμοὶ τῷ συλληφθέντι ἐν ἀμαρτίαις; τίς

μου τὴν φλόγα κατασβέσει; τίς μου τὸ σκότος καταλάμψει; εἰμή, σὺ, Κύριε, ἐλεήσεις με ὡς φιλάνθρωπος;

Δόξα.

Δάκρυά μοι δὸς ὁ Θεός, ὡς ποτε τῇ γυναικὶ τῇ ἀμαρτωλῶ, καὶ ἀξιώσόν με βρέχειν τοὺς πόδας σου, τοὺς ἐμέ ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς πλάνης ἐλευθερώσαντας, καὶ μύρον εὐωδίας σοι προσφέρειν, βίον καθαρὸν ἐν μετανοίᾳ μοι κτισθέντα· ἵνα ἀκούσω καὶ γὰρ τῆς εὐκταίας σου φωνῆς· Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου εἰς εἰρήνην.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀκαταίσχυντον, Θεοτόκε, ἐλπίδα σε ἔχων, σωθήσομαι· τὴν προστασίαν σου κεκτημένος, πανάχραντε, οὐ φοβηθήσομαι· καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ τροπώσομαι αὐτούς, μόνην ἀμπεχόμενος ὡς θώρακα τὴν σκέπην σου· καὶ τὴν παντοδύναμον βοήθειάν σου καθικετεύων, βοῶ σοι· Δέσποινα, σῶσόν με ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ ἀνάστησόν με ἐκ ζοφώδους ὕπνου πρὸς σὴν δοξολογίαν,· δυνάμει τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον Μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὁ Ἱερεὺς· Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν. Εἶτα τὴν ἐπομένην·

Εὐχὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Κύριε, Κύριε, ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντός βέλους πετομένης ἡμέρας, ῥῦσαι ἡμᾶς καὶ ἀπὸ παντός πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένης. Πρόσδεξαι θυσίαν ἐσπερινὴν ταῖς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάρσεις. Καταξίωσον δὲ ἡμᾶς καὶ τὸ νυκτερινὸν στάδιον ἀμέμπτως διελθεῖν, ἀπειράτους κακῶν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ταραχῆς καὶ δειλίας, τῆς ἐκ τοῦ διαβόλου ἡμῖν προσγινομένης. Χάρισαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάνυξιν, καὶ τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν τῆς ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δικαίᾳ σε κρίσει ἐξετάσεως. Κατήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ νέκρωσον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἵνα καὶ ἐν τῇ κατ' ὕπνον ἡσυχίᾳ ἐμφαιδρυνώμεθα τῇ θεωρίᾳ τῶν κριμάτων σου. Ἀπόσησον δὲ ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ, καὶ

ἐπιθυμίαν βλαβεράν. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν τῇ πίστει, καὶ προκόπτοντας ἐν ταῖς παραγγέλμασί σου· εὐδοκία καὶ ἀγαθότητι τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ Γ'. Μετανοίας Γ'.

ΨΑΛΜΟΣ Ν'. 50.

Ε'λήσόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν ταῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίστησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἀδύατα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν ταῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεῦματι ἡγεμονικῶς στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγαθὺνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἰερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν καὶ ὀλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑ'. 101.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγή μου πρὸς σὲ ἐλθέτω.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ· ἐν ἡ ἂν ἡμέρᾳ θλίβωμαι, κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου.

Ἐν ἡ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.

Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὀστά μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν.

Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.

Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τὸ ὄστούν μου τῇ σαρκί μου.

Ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ, ἐγενήθη ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.

Ἡ γρύπησα καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος.

Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνεΐδιζόν με οἱ ἐχθροί μου, καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὠμνουν.

Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον, καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων .

Ἄπο προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με .

Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιά ἐκλίθησαν, καὶ γὰρ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην .

Σὺ δέ, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ μνημόσυνόν σε εἰς γενεὰν καὶ γενεάν .

Σὺ ἀναστάς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτήν, ὅτι ἦκει καιρὸς .

Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοι σου τοῦ λίθους αὐτῆς, καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτειρήσουσι .

Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομά σου, Κύριε, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου .

Ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών, καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ .

Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέσιν αὐτῶν .

Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν· καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν Κύριον .

Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἀγίου αὐτοῦ, Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε .

Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἰοὺς τῶν τεθνατωμένων .

Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιών τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ .

Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ .

Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὄδῳ ἰσχύος αὐτοῦ· τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγελόν μοι .

Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου· ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σε .

Κατ' ἀρχὰς σὺ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί .

Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται .

Καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτοὺς, καὶ ἀλλαγῆσονται·
σύ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.

Θεὶ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι, καὶ τὸ σπέρμα
αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται:

Προσευχὴ Μανασσῆ, Βασιλέως τῆς Ἰουδαίας.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, τοῦ Ἀ-
βραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, καὶ τοῦ σπέρματος
αὐτῶν τοῦ δικαίου· ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν
σὺν παντὶ τῷ κόσμῳ αὐτῶν· ὁ πεδήσας τὴν θάλασσαν τῷ
λόγῳ τοῦ προστάγματός σου· ὁ κλείσας τὴν ἄβυσσον, καὶ
σφραγισάμενος αὐτὴν τῷ φοβερῷ καὶ ἐνδοξῷ ὀνόματί σου·
ὃν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεώς
σου· ὅτι ἄστεκτος ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς δόξης σου, καὶ ἀνυ-
πόστατος ἡ ὀργὴ τῆς ἐπὶ ἁμαρτωλοῖς ἀπειλῆς σου, ἀμέτρη-
τόν τε καὶ ἀνεξιχνίαστον τὸ ἔλεος τῆς ἐπαγγελίας σου. Σὺ
γάρ εἰ Κύριος ὑψίστος, εὐσπλαγχνος, μακρόθυμος, καὶ πο-
λυέλεος, καὶ μετανῶν ἐπὶ κακίαις ἀνθρώπων. Σὺ, Κύριε,
κατὰ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου ἐπηγγείλω μετάνοιαν
καὶ ἄφεσιν ταῖς ἡμαρτηκόσι σοι, καὶ τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρ-
μῶν σε ὥρισας μετάνοιαν ἁμαρτωλοῖς εἰς σωτηρίαν. Σὺ οὖν,
Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, οὐκ ἔθου μετάνοιαν δικαίοις, τῷ
Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, τοῖς οὐχ ἡμαρτηκόσι σοι,
ἀλλ' ἔθου μετάνοιαν ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ, διότι ἤμαρτον
ὑπὲρ ἀριθμὸν ψάμμου θαλάσσης. Ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου,
Κύριε· ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἀτενί-
σαι, καὶ ἰδεῖν τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν
ἀδικιῶν μου, κατακαμπτόμενος πολλῷ δεσμῷ σιδηρῷ, εἰς τὸ
μὴ ἀνανεῦσαι τὴν κεφαλὴν μου, καὶ οὐκ ἔστι μοι ἄνεσις·
διότι παρώργισα τὸν θυμὸν σου, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, μὴ ποιήσας τὸ θέλημά σου, καὶ μὴ φυλάξας τὰ
προστάγματά σου. Καὶ νῦν κλίνω γόνυ καρδίας, δεόμενος
τῆς παρά σου χρηστότητος. Ἠμάρτηκα, Κύριε, ἡμάρτηκα,
καὶ τὰς ἀνομίας μου ἐγὼ γινώσκω· ἀλλ' αἰτούμαι δεόμενος·
Ἄνες μοι, Κύριε, ἄνες μοι, καὶ μὴ συναπολέσης με ταῖς ἀνο-
μίαις μου, μηδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνήσας τηρήσης τὰ κακά μοι,

μηδὲ καταδικάσης με ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς· διότι σὺ εἶ Θεός, Θεὸς τῶν μετανοούντων, καὶ ἐν ἐμοὶ δεῖξεις πᾶσαν τὴν ἀγαθωσύνην σου· ὅτι ἀνάξιον ὄντα, σώσεις με κατὰ τὸ πολὺ ἐλεός σου, καὶ αἰνέσω σε διαπαντός ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς μου. Ὅτι σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ δύναμις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα·

Ἦχος πλ. β'.

Ελέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοὶ τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγγνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγγνίας τὴν πύλην ἀνοίξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσαιμεν, ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον Μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἰσραὺς· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.

Ε Υ Χ Η.

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱέ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν· καὶ οἷς ἐπίσασαι κρίμασι, σώσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου· ὅτι εὐλογητός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν Γ'. Μετανοίας Γ'. Εἴτε τοὺς Ψαλμ.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΘ'. 69.

Ο Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαι μοι σπεῦσον.

Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου.

Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι, οἱ λέγοντές μοι· Εὐγε, εὐγε.

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός.

Καὶ λεγέτωσαν διαπαντός, Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένθης· ὁ Θεός, βοήθησόν μοι.

Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, Κύριε· μὴ χρονίσῃς.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ'. 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπεινώσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροῦς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστόν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' ἰδὲ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα .

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου .

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου .

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με .

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τὴν ἐχθρόν μου .

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλός σου εἰμί .

Δ Ο Ξ Ο Λ Ο Γ Ι Α .

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία .

Ἕμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν .

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπιράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενὲς, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα .

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου .

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς .

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς . Ἀμήν .

Καθ' ἐκάστην ἐσπέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος .

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθη ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ . Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι .

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου .

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς .

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε .

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξατμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἐνταῦθα λέγομεν τὸν Κανόνα τῆς ἡμέρας, ἢ τῆς Θεοτόκου (*). Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Τροπαρίων τοῦ Κανόνος, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ μῆῶν. Ὅτι σου ἔστι. Καὶ τὸ ἐπόμενον Τροπάριον μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ.

Τροπάριον, Ἦχος πλ. β'.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ· ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθὸν ἐν θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν. Κύριε τῶν δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχος. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν ταῖς Ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ.

Στίχος. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ.

Στίχος. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σαλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ.

(* Ἐνταῦθα φάλλομεν καὶ τὸν Μῆγον Κανόνα, ὡς προσσημαίεται, ἐάν ἡ Α'. Ἐξδορᾶς τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

Στίχος. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ.

Στίχος. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβαλοῖς εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβαλοῖς ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ.

Εἶτα ὁ πρῶτος Χορός.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Ὁ δεύτερος Χορός.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Καὶ πάλιν οἱ δύο Χοροὶ ὁμοῦ.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ, κτλ.

Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

Κύριε, εἰμὴ τοὺς Ἁγίους σου εἶχομεν πρεσβευτάς, καὶ τὴν ἀγαθότητά σου συμπαθοῦσαν ἡμῖν, πῶς ἐτολμῶμεν σωτῆρ ὑμνησαί σε, ὃν εὐλογοῦσιν ἀπαύστως Ἄγγελοι; Καρδιογνώστα, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν Θεοτόκε πταισμάτων· πρὸς σὲ κατέφυγον, Ἄγνη, σωτηρίας δεόμενος. Ἐπίσκεψαι τὴν ἀσθενοῦσάν μου ψυχὴν, καὶ πρέσβευε τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, δοθῆναί μοι τὴν ἄφεσιν ὧν ἔπραξα δεινῶν, μόνῃ εὐλογημένη.

Ἔτερον.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με· ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ μὴ καταπιστεύσης με, ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

Ἔτερον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ· φυλάξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον Μ'. Εἶτα·

Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δι-

καίους ἀγαπῶν, καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντα καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν· Αὐτὸς, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις, καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγκισσον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον, καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως κακῶν καὶ ἀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα, τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι, καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον Γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογίησαι ἡμᾶς· καὶ ποιῶμεν τὰς Γ'. μεγάλας μετανοίας, λέγοντες καθ' ἑαυτοὺς, καὶ ἓνα Στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς, καὶ ἀγάπης χάρισαί μου τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραϊν τὰ ἐμὰ πταισματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα καὶ τὰς IB'. μικράς· καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην, καὶ τὸν τελευταῖον Στίχον τῆς Εὐχῆς. Μεθ' ἧν, Τρισάγιον.

Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστίν.

Κύριε ἐλέησον IB'. Εἶτα τὰς ἐπομένας Εὐχάς.

ΕΤΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Παύλου Μοναχοῦ Μονῆς τῆς Εὐεργέτιδος.

Α"σπιλε, ἀρόλυτε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἀγνή Παρθένε, Θεό-
 νυμφε Δέσποινα· ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῇ πα-
 ραδόξῳ σου κηύσει ἐνώσασα, καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ
 γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανίοις συνάψασα· ἡ τῶν ἀπηλπισμένων
 μόνη ἐλπίς, καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια· ἡ ἐτοιμη ἀντί-
 ληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, καὶ πάντων τῶν Χριστια-
 νῶν τὸ καταφύγιον. Μὴ βδελύξῃ με τὸν ἁμαρτωλὸν, τὸν ἐνα-
 γῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς, καὶ λόγοις, καὶ πράξεσιν ὄλον
 ἑμαυτὸν ἀχρεώσαντα, καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου ῥαθυμία
 γνώμῃ δοῦλον γενόμενον· ἀλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ Μη-
 τηρ, φιλανθρώπως σπλαγγνίσθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ
 ἀσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσφερομέ-
 νην σοι δέησιν· καὶ τὸν σὸν Υἱὸν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ
 Κύριον, τῇ μητρικῇ σου παρῤῥησίᾳ χρωμένη, δυσώπησον, ἵνα
 ἀνοίξῃ καὶ μοὶ τὰ φιλάνθρωπα σπλάγγνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθό-
 τητος· καὶ, παριδὼν με τὰ ἀναρίθμητα πταισμάτα, ἐπιστρέ-
 ψῃ με πρὸς μετάνοιαν, καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δό-
 κιμον ἀναδείξῃ με. Καὶ πάρεσό μοι αἰεὶ ὡς ἐλεήμων, καὶ συμ-
 παθὴς, καὶ φιλάγαθος· ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ, θερμῇ
 προστάτις καὶ βοηθός, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποτει-
 χίζουσα, καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσά με· καὶ ἐν τῷ και-
 ρῷ τῆς ἐξόδου μου, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα καὶ
 τὰς σκοτεινάς ὄψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων πόρρω αὐτῆς
 ἀπελαύνουσα· ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως, τῆς
 αἰωνίου με ῥυομένη κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ
 σοῦ Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα. Ἦς
 καὶ τύχομι, Δέσποινά μου, ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς
 μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ μο-
 νογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνῃ-

σις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΤΕΡΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ.

Ἀντιόχου Μοναχοῦ καὶ Πανδέκτου.

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον ἀπιούσιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς· καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἀμαρτίας, καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἠδυπαθείας. Παῦσον τὰς ὀρμαῖς τῶν παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ, τὰ κατ' ἡμῶν δολίως κινούμενα· τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατὰστείλον, καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὑλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμισον. Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεὸς, γρήγορον νοῦν, σώφρονα λογισμὸν, καρδίαν νήφουσαν, ὕπνον ἐλαφρὸν, καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς, ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαραίθραυστον ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι, εἰς τὸ ὑμνεῖν, καὶ εὐλογεῖν, καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Υπερένδοξε, αἰετάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἴτησαι, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Τριαὶς ἁγία, δόξα σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ· φυλάξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον Γ'. Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Εἰρήνη πᾶσι· τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε· καὶ ἡμῶν κεκλιμένων, λέγει εὐθύς·

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων· εὐπρόσδεκτον ποιήσον τὴν δέησιν ἡμῶν· δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν· σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου· ἀποδίωξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν. Κύριε, εἰλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Εἰς οὕτω ποιήσας ὁ Προεστῶς μετάνοιαν ἐπὶ γῆς, λέγει τοῖς Ἀδελφοῖς· Εὐλογεῖτε, Πατέρες ἅγιοι, συγχωρήσατέ μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

Καὶ οἱ Ἀδελφοί· Ὁ Θεὸς συγχωρήσαι σοι, Πάτερ ἅγιε, Καὶ ἄρχονται αἱ Ἀδελφοὶ ἀνά δύο, εἰς ἕξ ἑκατέρου Χοροῦ κατὰ τάξιν, ποιεῖν τὸ αὐτὸ, καὶ αἰτεῖσθαι, καὶ λαμβάνειν συγχώρησιν, μέχρις ἂν πληρωθῶσιν ἅπαντες. Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει (ἀποκρινομένῳ ἡμῶν τὸ, Κύριε εἰλέησον, συνεχῶς).

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Ἦπερ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἦπερ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου Στρατῆ.

Ἦπερ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Ἦπερ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ἦπερ τῶν διακονούντων, καὶ διακονησάντων ἡμῖν.

Ἦπερ τῶν μισούντων, καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.

Ἦπερ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχέσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

Ἦπερ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Ἵπὲρ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων.

Ἵπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.

Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁρ-
δοδόξων.

Εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν τὸ, Κύριε ἐλέησον Γ'.

Ὁ Προεστῶς· Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ λαβόντες οἱ πάντες συγχώρησιν ἀπὸ τοῦ Προεστῶτος, ἀπερχόμεθα ἐν τοῖς κελίοις ἡμῶν, ἐνθα λέγομεν καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Τοῖς μισοῦσι καὶ ἀδικοῦσιν ἡμᾶς συγχώρησον, Κύριε. Τοῖς ἀγαθοποιοῦσιν ἀγαθοποιήσον. Τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ αἰκίσις ἡμῶν χάρισαι τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Τοὺς ἐν ἀσθενείᾳ ἐπίσκεψαι, καὶ ἴασιν δώρησαι. Τοὺς ἐν θαλάσῃ κυβέρνησον. Τοῖς ἐν ὁδοιπορίαις συν-
οδεύσον. Τῷ Βασιλεῖ συμμάχησον. Τοῖς διακονοῦσι, καὶ ἐλεοῦσιν ἡμᾶς, ἁμαρτιῶν ἄφεσιν δώρησαι. Τοὺς ἐντειλα-
μένους ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν, ἐλέησον κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν προκοιμηθέν-
των πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἀνάπαυσον αὐτοὺς, ὅ-
που ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν αἰχμαλώτων, καὶ λύτρωσαι αὐτοὺς ἀπὸ πάσης περιστάσεως. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν καρποφο-
ρούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλη-
σίαις, καὶ δὸς αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Μνήσθητι, Κύριε, καὶ ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, καὶ ἁμαρτωλῶν, καὶ ἀναξίων δούλων σου, καὶ ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου· πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶ-
νας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ ΜΙΚΡΟΝ.

Ποιοῦντες Στίχον, λέγομεν·

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρῶν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ Σησαυρός τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός, ἔλθε, καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον, ἀγαθέ, ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Κύριε ἐλέησον Β'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν Γ'. Μετανοίας Γ'. καὶ τοὺς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ Ν'. 50.

Ελέησόν με, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖστον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σαὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν ταῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίστησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλιάσιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεὸς, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥύσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΘ'. 69.

Ο Θεὸς, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.

Ἀίσχυνθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου.

Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι, οἱ λέγοντές μοι· Εὐγε, εὐγε.

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός.

Καὶ λεγέτωσαν διαπαντός, Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· ὁ Θεός, βοήθησόν μοι.
Βοηθός μου καὶ ρύστης μου εἶ σύ, Κύριε· μὴ χρονίσῃς.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ΄. 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνάτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήστην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστόν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' ὃ ἐλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἦμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἑσπέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημα σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παραὶ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Πραταῖνον τὸ ἔλεός σου τοῖς γνώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σε εἰς τὴν αἰῶνα. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σαί πρέπει αἶνος, σοί πρέπει ὕμνος, σαί δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα λέγομεν τὸ· Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν. Ὅρα σελ. 15, καὶ τὸ· Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, κτλ. Μετὰ ταῦτα· Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν. Εἶτα τὸ Τροπάριον τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἁγίου, ἢ τὰ παρόντα·

Ἦχος δ'.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἢ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι, Χριστέ ὁ Θεός· Τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Καὶ νῦν.

Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε, πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος οἰκτίρμων.

Τὸ· Κύριε ἐλέησον Μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον, Γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς· εἰ δὲ μὴ ὑπάρχει· Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν. Εἶτα τὰς ἐπομένας Εὐχαῖς.

Εὐχὴ εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Ασπιλε, ἀμόλυντε, ἀφθορε, ἀχραντε, ἀγνή Παρθένε, Θεό-
 ανυμφε Δέσποινα· ἢ Θεὸν Λόγον ταῖς ἀνθρώποις τῇ παραδόξῳ σου κησεί ενώσασα, καὶ τὴν ἀπωσθειῖσαν φύσιν τοῦ

γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανίοις συνάψασα· ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπὶς, καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια· ἡ ἐτοιμὴ ἀντίληψις τῶν εἰς σέ προστρεχόντων, καὶ πάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον. Μὴ βδελύξῃ με τὸν ἁμαρτωλὸν, τὸν ἐναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς, καὶ λόγοις, καὶ πράξεσιν ὅλον ἑμαυτὸν ἀχρειώσαντα, καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου ῥαθυμίᾳ γνώμῃ δούλον γενόμενον· ἀλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ Μητρὸς, φιλανθρώπως σπλαγχνίσθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν· καὶ τὸν σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύριον, τῇ μητρικῇ σου παρρησίᾳ χρωμένη, δυσώπησον, ἵνα ἀνοίξῃ καὶ μοὶ τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα τῆς αὐτῆς ἀγαθότητος, καὶ, παριδῶν μου τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέψῃ με πρὸς μετάνοιαν, καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με. Καὶ πάρεσό μοι αἰεὶ ὡς ἐλεήμων, καὶ συμπαθὴς, καὶ φιλάγαθος· ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ, θερμῆ προσάτις καὶ βοηθός, ταῖς τῶν ἐναντίων ἐφοδούς ἀποτεριχίζουσα, καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσά με· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου μου, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα, καὶ ταῖς σκοτειναῖς ὄψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων πόρρω αὐτῆς ἀπελαύνουσα· ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως, τῆς αἰωνίου με ῥυομένη κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ σοῦ Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα. Ἦς καὶ τύχοιμι, Δέσποινά μου, ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως· χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτῷ Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ αὐτῷ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐτέρα εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον ἀπιούσιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς· καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἁμαρτίας, καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ πικτερινῆς ἠδυπαθείας. Παῦσον ταῖς ὀρμαῖς τῶν παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ, τὰ κατ' ἡμῶν δολίως

κινέμενα· τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατὰστειλον, καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὑλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοιμίσσον . Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, γρήγορον νοῦν, σῶφρονα λογισμὸν, καρδίαν νήφουσαν, ὕπνον ἐλαφρὸν, καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον . Διανείστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχοντας . Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι, εἰς τὸ ὑμνεῖν, καὶ εὐλογεῖν, καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων .
Ἀμήν .

Υπερένδοξε, ἀειπάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἴτησαι, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον . Τριάς ἁγία, δόξα σοι .

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ· φυλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου .

Δόξα, καὶ νῦν . Κύριε ἐλέησον Γ' . καὶ ἀπόλυσις .

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΝ Τῷ ΠΡΩΤῳ ΜΕΡΕΙ ΤΟΥ ΠΡΟΛΟΓΙΟΥ
 ΝΥΧΘΗΜΕΡΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ .

ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

ΜΕΡΟΣ Β.

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Ν

Τὰ Τροπάρια, ἤτοι Ἀπολυτίκια καὶ Κοντάκια τῶν ἀκινήτων Ἑορτῶν, καὶ τῶν καθ' ἐκάστην ἡμέραν Ἀγίων τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

Τὰ Ἀπολυτίκια καὶ Κοντάκια τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου.

Τὰ ἐν ταῖς Κυριακαῖς ψαλλόμενα Ἀναστάσιμα Ἀπολυτίκια, Θεοδοκία, καὶ Ὑπακοῆς τῆς Ὀκτωήχου.

Τὰ ἐν ταῖς λοιπαῖς τῆς Ἑβδομάδος ἡμέραις ψαλλόμενα Ἀπολυτίκια.

Τὰ ἐν ὅλῳ τῷ ἐνιαυτῷ ψαλλόμενα Θεοδοκία, μετὰ τὰ Ἀπολυτίκια τῶν μὴ ἑορταζομένων Ἀγίων.

Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν,
καὶ ὄρατω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι.

Μάρκ. Η'. 24.

ΤΡΟΠΑΡΙΑ

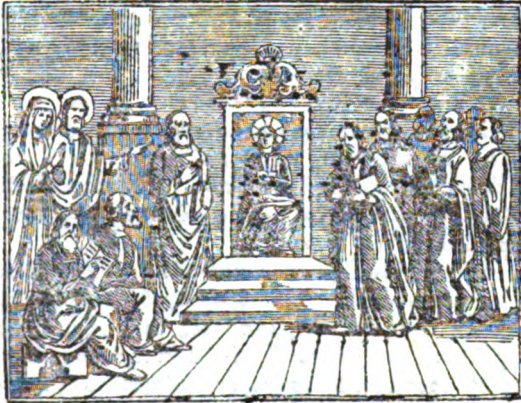
ΤΩΝ ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΤΟΥ ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ ΕΟΡΤΩΝ,

ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΑΓΙΩΝ.

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.

Ἐχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12, καὶ ἡ νύξ ὥρας 12.

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΔΙΔΑΣΚΩΝ ΕΝ Τῷ ΙΕΡῷ.

✠ 1. Ἀρχὴ τῆς Ἰνδικτου, ἧτοι τοῦ Νέου Ἔτους· καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ Στυλίτου· καὶ ἡ Σύναξις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Μιασηνῶν· καὶ τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Ἀειθαλά· καὶ τῶν ἀγίων τεσσαράκοντα Ἰνναϊκῶν, καὶ Ἀμμούν διακόνου, καὶ διδασκάλου αὐτῶν· καὶ τῶν ἀγίων Μαρτύρων Καλλίστης, Εὐόδου, καὶ Ἐρμογένους τῶν αὐταδελφῶν· καὶ μνήμη τοῦ δικαίου Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ· καὶ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου Ἐμπρησμοῦ.

ΙΝΔΙΚΤΙΟΣ ΑΡΧΗ. Οἱ τῆς Ῥώμης Αὐτοκράτορες, πρὸς διατήρησιν τῶν στρατευμάτων, διέτασσον διὰ δεσπίματος εἰς τοὺς ἑαυτῶν ὑπηκόους, φόρον τινα γενικὸν κατὰ πᾶσαν ἐπαρχίαν, οὗ τινος ἡ πληρωμὴ ἐγένετο κατ' ἐνιαυτὸν, ἐπαναλαμβανομένου τοῦ αὐτοῦ δεσπίματος εἰς διάστημα ἐτῶν 15, καθότι 15 ἔτη ἐχρεώσθουν στρατεῦσθαι οἱ τῶν Ῥωμαίων στρατιῶται. Μετὰ δὲ τὴν τούτων συμπλήρωσιν ἀνανεοῦντες πάλιν τὸ δεσπίσμα μετὰ τινος τροπολογίας, διὰ τὴν

ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ ἔνδεχομένην τῶν πραγμάτων μεταβολήν, διάτασσαν ἐκ νέου ἕτερον φόρον, πληρωτέον καὶ αὐτὸν κατὰ συνέχειαν εἰς ὀλόκληρον δεκαπενταετίαν· εἴτα ἐκ τρίτου ἄλλον, καὶ οὕτω καθεξῆς. Τὸ δὲ αὐτοκρατορικὸν θέσπισμα, δι' οὗ ὁ φόρος οὗτος διατάσσεται ὀλίγον τι πρὸ τοῦ χεωμένου, ἠνομάζετο *Indictio*, ὃ ἐστὶν ὄρισμός, ἢ διαγγεῖμα περὶ τοῦ φόρου· ὅπερ ἐξελθυσάντες εἰς τὸ Ἰνδικτιῶν οἱ βασιλεῖς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἰδιετήρησαν αὐτήν, εἰ καὶ ἀντ' αὐτῆς ἐνίοτε μετεχειρίζοντο τὴν Ἐπιπέμηνσιν, σημαίνουσαν διανομήν. Εἰσήγαγε δὲ τὰς Ἰνδικτιῶνας, κατὰ τὴν κοινοτέραν γνώμην, πρῶτος ὁ Μ. Κωνσταντῖνος τῷ 312 ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ, ὅτε καὶ τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ εἶδεν ἐν οὐρανῷ, καὶ τὸν Μαξέντιον νικῆσας, ἀνηγορεύθη Αὐτοκράτωρ τῆς Δύσεως (Μαΐου 21). Τινὲς δὲ (καὶ ἰσως πιθανώτερον) ἀνάγουσι τῶν Ἰνδικτιῶνων τὴν ἀρχὴν ἕως ἐπὶ Αὐγούστου Καίσαρος, τρία ἔτη πρὸ Χριστοῦ, φέροντες εἰς τοῦτο ἀπόδειξιν Παπικὴν τινα σφραγίδα (*Bullam*), ἣτοι θέσπισμα Παπικὸν ἐκδοθὲν μὲν τῷ 781 ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ, σεσημειωμένον δὲ οὕτως· anno 4, *Indictionis LIII*, ὃ ἐστὶν, ἔτει Δ' τῆς ΝΓ'. Ἰνδικτιῶνος, ἐξ οὗ συνάγεται τὸ εἰρημένον ἔτος· καθότι, πολλαπλασιαζομένον τῶν 52 ὀλοκλήρων περιόδων τῆς Ἰνδικτιῶνος, προστιθεμένων καὶ τῶν 4 ἐτῶν τῆς 53, προκύπτει ἀριθμὸς 784, τὰ ἀπὸ Χριστοῦ δηλαδὴ ἔτη 784, καὶ 3 πλείον.

Ἐπάρχουσι δὲ τρία Ἰνδικτιῶνος εἶδη. Α'. ἢ εἰς τὴν Δύσιν εἰσαχθεῖσα, ἣτις καλεῖται Αὐτοκρατορικὴ, Καίσαρική καὶ Κωνσταντινιακὴ, καὶ ἀρχεται ἀπὸ τῆς 24 Σεπτεμβρίου. Β'. ἢ λεγομένη Παπικὴ, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου. Καὶ Γ'. ἢ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἣν παραλαβόντες οἱ ταύτης Πατριάρχαι, μετὰ τὴν πτώσιν τῆς Ἀνατολικῆς αὐτοκρατορίας, γράφουσιν αὐτὴν ἰδιοχείρως ἐν τοῖς ὑπ' αὐτῶν ἐκδιδόμενοις θέσπισμασι, χωρὶς τοῦ ἀριθμεῖν καὶ τὴν ἀκολουθίαν τῶν Ἰνδικτιῶνων ἢ περιόδων τῶν δεκαπέντε ἐτῶν· ἀρχεται δὲ αὐτὴ, μετὰ τινος τελετῆς, ἀπὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου. Καὶ αὕτη μὲν τῆς Ἰνδικτιῶνος ἢ ἀρχὴ καὶ τῆς εἰς 15 ἔτη περιόδου αὐτῆς ἢ αἰτία.

Ἐπειδὴ δὲ μετὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν εἰς ἀποθήκας, γίνεται τρόπον τινα συμπλήρωσις τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, καὶ ἀρχόμεθα πάλιν ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς καταβάλλειν ἐκ νέου τὰ σπέρματα εἰς τὴν γῆν, πρὸς νέων γεννημάτων προμήθειαν διὰ τὰ μέλλον, διὰ τοῦτο ὁ μὲν Σεπτέμβριος λογίζεται νέου ἔτους ἀρχή· ἢ δὲ Ἐκκλησία, ἑορτάζουσα σήμερον, ἐξαιτεῖται παρὰ Θεοῦ εὐκρασίαν αἰέρων, βροχὰς ἐγκαίρους, εὐφορίαν τῆς γῆς, κτλ. Ὅτι δὲ καὶ ἡ παλαιὰ τῶν Ἰουδαίων Συναγωγὴ εὐρτάζε τὴν λεγομένην τῶν Σαλπείγγων ἑορτὴν κατὰ τὴν σήμερον, προσφέρουσα τῷ Θεῷ εὐχαριστηρίους ὕμνους, μάρτυς ἡ ἀγία Γραφή (Λευϊτ. ΚΓ'. 24-25. Ἀριθμ. ΚΘ'. 1-2). Ἔστι καὶ τρίτη αἰτία τῆς παρουσίας ἑορτῆς. Ἡ ἀνάμνησις τῆς εἰσόδου τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὴν ἐν Ναζαρέτ Συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτε καὶ ἐπέδωκε αὐτῷ βιβλίον Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου πρὸς ἀνάγνωσιν· καὶ ἀνοίξας αὐτὸ, εὗρε τὸν τόπον, ὅπου ἦν γεγραμμένον· « Πνεῦμα Κυρίου ἐπέμεινέ με, οὐ ἔνεκεν ἔχρισέ με κτλ. » (Λουκ. Δ'. 16-18). Ταῦτα περὶ τῆς παρουσίας ἑορτῆς καὶ τῆς Ἰνδικτιῶνος.

Ἐκ δὲ τῶν σήμερον ἑορταζομένων Ἀγίων, ὁ μὲν Συμεὼν ἐγεννήθη κατὰ τὸ 392 ἔτος ἐν τινι κωμῇ, καλούμενῃ Σισάν, ἐν τοῖς μεθορίοις Κιλικίας καὶ Συρίας· εἰσῆλθεν εἰς τὸ μοναδικὸν στάδιον ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας· ἐγυμνάσθη πρότερον ἐν μοναστηρίῳ, εἴτα καὶ κατὰ μόνας εἰς τόπον ἐρημον· καὶ τελευταῖον ἀναβάς κατὰ τὰ ὄρη τῆς Συρίας ἐπίτινος στύλου ὑψηλοῦ, ἀφ' οὗ καὶ Στυλίτης ἐπωνομάσθη, ἐνεκαρτέρησεν ἐπ' αὐτοῦ ἔτη πολλὰ, ὄρθιος τὸ πλεῖστον· καὶ ζήσας τὰ πάντα 69, ἐτελεύτησε τῷ 461 ἔτει.

Ὁ δὲ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ ἦν ἐκ φυλῆς Ἐφραὶμ· ἐγεννήθη ἐν Αἰγύπτῳ περὶ τὰ 1654 ἔτη πρὸ Χριστοῦ· διεδέχθη τὸν Μωϋσῆν τῷ 85 ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτοῦ· ἀνεχάιτισε τὸ ρέυμα τοῦ Ἰορδάνου, καὶ διεβίβασε τοὺς Ἰσραηλῖτας πεζοὺς· ἔστησε τὸν δρόμον τοῦ ἡλίου, πολεμῶν τοὺς Ἰεβουσαίους· ἐμέρισε τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας εἰς τὰς δώδεκα φυλάς τῶν Ἰσραηλιτῶν· ἐκυβέρνησεν αὐτὸς 25 ἔτη· συνέγραψε τὸ

εἰς ὄνομα αὐτοῦ ἐπιγραφόμενον ἔκτον Βιβλίον τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης· καὶ ζήσας τὰ πάντα ἔτη 110, ἐτελεύτησε τῷ 1544 πρὸ Χριστοῦ.

Ἄργια, καὶ Καταλυσίς οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου, Ἦχος β'.

Ο πάσης Δημιουργός τῆς κτίσεως, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσία θέμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου Κύριε, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τοὺς Βασιλεῖς καὶ τὴν Πόλιν σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος α'.

Υπομονῆς στύλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς προπάτορας Ὅσιε, τὸν Ἰωβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι. Συμῶν Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς Θεοτόκου, Ἦχος βαρύς.

Χαῖρε κεχαριτωμένη, Θεοτόκε Παρθένε, λιμὴν καὶ προστασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ἐκ σοῦ γὰρ ἐσαρκώθη ὁ Λυτρωτὴς τῆς κόσμου· μόνη γὰρ ὑπάρχεις Μήτηρ καὶ Παρθένος, αἰεὶ εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰρήνην δωρήσασθαι πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο τῶν αἰώνων ποιητὴς καὶ Δεσπότης, Θεὲ τῶν ὄλων, Ὑπερούσιε ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σῶζων τῷ ἐλέει σου, τῷ ἀπείρῳ Οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας, σοὶ τῷ μόνῳ Δεσπότη, καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ λυτρωτά· Εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Ἔτερον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Τὰ ἄνω ζητῶν, τοῖς κάτω συναπτόμενος, καὶ ἄρμα πυρός, τὸν στύλον ἐργασάμενος, δι' αὐτοῦ συνόμιλος τῶν Ἀγγέλων γέγονας Ὅσιε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 2. Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Μάμαντος· καὶ τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁ μὲν ὑπῆρχεν ἐκ Γάγγρας τῆς Παφλαγονίας, γεννηθεὶς ἐν φυλακῇ, ὅπου οἱ γοῦνοι αὐτοῦ ὑπὲρ Χριστοῦ ἐτελεύτησαν· καὶ συνεχῶς Ἀμμίαν τὴν δεττὴν αὐτῆ μητέρα Μαμᾶ καλῶν, ὠνομάσθη Μάμας· ἤθλησε δὲ περὶ τὸ 275. Ὁ δὲ Ἰωάννης ἐπατριάρχου σεν ἐπὶ Τιβερὶς ἐν ἔτει 582, καὶ κυβερνήσας τὴν Ἐκκλησίαν ἔτη 13 καὶ μῆνας 6, ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ τῷ 595. Εἰς τὸν Πατριάρχην τοῦτον ἐκωρῶθη τὸ πρῶτον, κατὰ τὸ 586 ἔτος, ὃ ἕως τότε ἀσυνήθης τίτλος, Οἰκουμενικός.

Ἀπολ. τοῦ Μάρτ. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσαστο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμνῇ σου ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκθήσω, τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Ἰωάννη, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκ. τοῦ Μάρτ. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εν τῇ ράβδῳ Ἁγίε, τῇ ἐκ Θεοῦ σοι δοθείσῃ, τὸν λαόν σου ποιμανον, ἐπὶ νομάς ζωηφόρους· θῆρας δὲ τοὺς ἀοράτους καὶ ἀνημέρους, σύντριψον ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν σὲ ὑμνούντων· ὅτι πάντες οἱ ἐν κινδύνοις, προστάτην Μάμα θερμόν σε κέκτηνται.

✠ 3. Τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου, ἐπισκόπου Νικομηδείας· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοκτίστου, συνασκητοῦ τοῦ Μεγάλου Εὐθύμιου.

Ὁ μὲν ὑπέμεινε τὸ μαρτύριον ἐπὶ Μαξιμίου ἐν ἔτει 311. Ὁ δὲ Θεοκτίστος ἐτελεύτησε περὶ τὸ 451.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὖρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Ἀνθιμς. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρῶν σου ροαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώρησας, καὶ ταῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη λάμπων ταῖς θαύμασι, Θεόκτιστε Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Εν ἱερεῦσιν ἀκριβῶς διαπρέψας, καὶ μαρτυρίου τὴν ὁδὸν διανύσας, τὰ τῶν εἰδῶλων ἔσβησας σεβάσματα, πρόμαχος γενόμενος, τῆς σῆς ποιμένης θεόφρον· διό σε καὶ γεραίρει νῦν μυστικῶς ἐκβοῶσα· Ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ταῖς σοῖς πρεσβείαις αἰοῖδιμε Ἄνθιμε.

✠ 4. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βαβύλα, ἐπισκόπου Ἀντιοχείας· καὶ τοῦ ἁγίου καὶ θεόπτου Μωϋσέως τοῦ Προφήτου.

Ὁ μὲν Βαβύλας, ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ὡν δωδέκατος, καὶ διάδοχος τῷ Ζεβίνου ἢ Ζεβινᾶ, ἤθλησεν ἐπὶ Δεκίου περὶ τὸ 250 ἔτος. Ὁ δὲ Μωϋσῆς, ὁ ὑπέρτατος τῶν φιλοσόφων, ὁ σωφώτατος τῶν νομοθετῶν, καὶ τῶν ἱστοριογράφων ἀπάντων ὁ ἀρχαιότατος, ὑπῆρχεν ἐκ φυλῆς Λευὶ, υἱὸς Ἀμβράμ καὶ Ἰωχαβίδ. Ἐγεννήθη ἐν Αἴγυπτῳ ἔτει 1689 πρὸ Χριστοῦ. Βρέφος ὡν ἔτι τριῶν μηνῶν, βληθεὶς εἰς Σίβην, ὅεστι κιβώτιον ἐκ παπύρου κατασκευασμένον, καὶ πανταχόθεν πεπισωμένον, ἐβρίφη εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Νείλου διὰ τὸ πρόσταγμα καὶ τὸν φόβον τοῦ Φαραῶ. Ληφθεὶς ἐκεῖθεν ὑπὸ τῆς θυγατρὸς αὐτῆ, καὶ γενόμενος αὐτῆς υἱὸς θετός, ἀνετράφη ἐν τῇ βασιλικῇ αὐλῇ 40 ἔτη. Φυγὼν ἔπειτα εἰς Μαδιάμ, εἶδεν ἐπὶ τοῦ ὄρους Χωρηβ τὴν ὄπτασίαν τῆς καιομένης Βάτου περὶ τὸ 80 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ· ὅτε, χειροτονηθεὶς ὑπὸ Θεοῦ ἡγεμῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐκ γῆς Αἴγυπτου· διεδίδασεν αὐτὸν διὰ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης ὡς διὰ ξηρᾶς· ἐκυβέρνησεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ 40 ἔτη· ἐποίησε τέρατα καὶ σημεῖα πολλά· συνέγραψε τὰ πέντε πρῶτα βιβλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἅτινα καὶ Πεντάτευχος καλεῖνται. Φθᾶσας δὲ εἰς τὴν γῆν Μωᾶβ, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος Ναβαῦ ἐπὶ τὴν κορυφὴν αὐτοῦ Φασγά καλουμένην, καὶ ἐκεῖ, κατὰ θεῖαν κέλευσιν, ἐτελεύτησε τῷ 1569 ἔτει πρὸ Χριστοῦ, ζήσας τὰ πάντα ἔτη 120. Τοῦτου εἰσὶν αἱ ἐκ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης δύο πρῶται τῆς Στιχολογίας Ὁδαί· Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, κτλ. Πρόσεχε, οὐρανέ, καὶ λαλήσω, κτλ. ὡν τὴν μὲν ἔφαλε παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης εὐδύς μετὰ τὴν διάβασιν αὐτῆς· τὴν δὲ δευτέραν, ἐπὶ τὴν γῆν Μωᾶβ, πρὸ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ ὀλίγας ἡμέρας.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος. Ὅρα ἀνωτέρω.

Τοῦ Προφήτου, Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σε Μωϋσέως τὴν μνήμην Κύριε ἑορταίζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν· Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἦχος δ΄
Ἐπεφάνης σήμερον.

Μεγαλεῖα πίστεως ἐν τῇ καρδίᾳ, περιθεις ἐφύλαξας, Ἱερομάρτυς Βαβύλα, μὴ δειλιάσας τὸν τύραννον, Χριστοῦ Θεράπον· διὸ ἡμᾶς φύλαττε.

✠ 5. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου, πατρὸς τοῦ τιμίου Προδρόμου.

Κατὰ τὴν γνώμην πολλῶν τῆς Ἐκκλησίας Πατέρων, ἐπιστηριζομένην εἰς ἀρχαίαν παράδοσιν, τὸν Ζαχαριαν τοῦτον ἐφόνευσαν οἱ Ἰουδαῖοι, καθὼς ὁ Κύριος εἶπε πρὸς αὐτούς, μεταξύ τοῦ ναῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου (Ματθ. ΚΓ'. 35), διὰ δύο αἰτία· Τὸ μὲν, ὅτι, καὶ μετὰ τὴν κύησιν τῆς Παρθένου Μαρίας, ὁ Ζαχαρίας Παρθένον πάλιν ὠνόμαζεν αὐτήν, καὶ μετὰ τῶν λοιπῶν παρθένων συνηρίθμει (Βασίλ. Λόγ. εἰς τὴν Χρ. Γένν.). Τὸ δέ, ὅτι ἐν τῷ καιρῷ τῆς Βρεφοκτονίας (Δεκεμβρ. 29) οὐχ εὐρέθη Ἰωάννης ὁ υἱὸς αὐτοῦ· ἐπειδὴ ἡ γηραιὰ Ἐλισάβετ, παραλαβοῦσα αὐτὸν νηπιάζοντα, ἐκρυπτεν ἐπιμελῶς, ῥητῶς μὲν ἄδηλον ποῦ, ἀλλ' εἰς τὴν ἔρημον πάντως, ὅπου, κατὰ τὸν Εὐαγγελιστὴν, τὸ παιδίον ἠὔξανε καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις, ἕως ἡμέρας ἀναδειξέως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραὴλ (Λουκ. Α'. 80). Μὴ εὐρεθέντος οὖν τοῦ υἱοῦ, ἐφονεῦθη ὁ πατήρ διὰ προστάγματος τοῦ Ἡρώδου (Πέτρ. Ἀλεξάνδρ. Καν. ΙΓ').

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ·

Ιερωσύνης στολισμὸν, περιβαλόμενος σοφῆ, κατὰ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, ὀλοκαυτώματα δεκτὰ, ἱεροπρεπῶς προσενήνοχας Ζαχαρία· καὶ γέγονας φωστήρ, καὶ θεατῆς μυστικῶν, τὰ σύμβολα ἐν σοὶ τὰ τῆς χάριτος, φέρων ἐκδήλως πᾶνσοφε· καὶ ξίφει ἀναιρεθεῖς ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, Χριστοῦ Προφήτα, σὺν τῷ Προδρόμῳ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ΄.
Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο προφήτης σήμερον, καὶ ἱερεὺς τοῦ Ὑψίστου, Ζαχαρίας προὔθηκεν, ὁ τοῦ Προδρόμου γενέτης, τράπεζαν, τῆς αὐτοῦ μνήμης πιστοῦς ἐκτρέφων, πόμα τε δικαιοσύνης τούτοις κεράσας. Διὸ τοῦτον εὐφημοῦμεν, ὡς θεῖον μύστην Θεοῦ τῆς χάριτος.

✠ 6. Ἡ ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος θαύματος ἐν Κολασσαῖς, ἦτοι ἐν Χώναις, παρὰ τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστρατήγε, δυσωποῦμέν σε αἰεὶ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τειχίσῃς ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερυγῶν, τῆς αὐλοῦ σου δόξης, φρουρῶν ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς Ταξίαρχης τῶν ἄνω Δυναμέων.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ο τῇ Τριάδι παρεσῶς ὀλόφωτος, μετὰ πασῶν τῶν οὐρανίων Τάξεων, καὶ τὸ ἔνθεον μελωδῆμα, σὺν αὐταῖς ἀναφωνῶν Μιχαὴλ, καὶ τὴν γῆν θεία νεύσει διερχόμενος, καὶ τέρασι μεγίστοις θαυμαζόμενος, μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 7. Προεόρτια τῆς Γεννήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σώζοντος.

Ἦθλησεν ἐν Πομπηίουπόλει τῆς Κιλικίας, ἐπὶ Μαξιμιανοῦ ἡγεμόνος αὐτῆς, τῷ 288.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καὶ ἐξ ὄσφυος τοῦ Δαυΐδ, ἡ Θεόπαις Μαριάμ, τίκτεται σήμερον ἡμῖν· διὸ καὶ χαίρει ἡ σύμπασα καὶ καινουργεῖται· συγχαίρει τε ὀμοῦ, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ. Αἰνέσατε αὐτὴν αἱ πατριαὶ τῶν ἔθνῶν. Ἰωακεῖμ εὐφραίνεται, καὶ Ἄννα πανηγυρίζει κραυγάζουσα· Ἡ στείρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῇ σεπτῇ Γεννήσει σου ἡ οἴκουμένη, τῷ αὐλῷ Πνεύματι, πεποικιλμένη νοερῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζει σοι· Χαῖρε Παρθένε Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος δ'.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Ὅρα ὄπισθεν, σελ. 188.

Κοντάκιον τοῦ αὐτοῦ, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν ἀληθῆ καὶ θεοφόρον Μάρτυρα, καὶ ἀθλητὴν τῆς εὐσεβείας δόκιμον, συνελθόντες ἀνυμνήσωμεν, μεγαλοφῶως πάντες σήμερον, Σώζοντα τὸν θεῖον μύστην τῆς χάριτος, ἰάσεων δοτῆρα πλουσιώτατον· πρεσβεύει γὰρ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 8. Τὸ Γενέθλιον τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Κατὰ τὴν ἀρχαίαν τῆς Ἐκκλησίας παράδοσιν, ἡ Θεοτόκος ἐγεννήθη ἐξ ἐπαγγελίας περὶ τὸ 16, ἢ 17 ἔτος πρὸ τῆς Χρ. Γεννήσεως, ἐκ στείρουόντων καὶ προβεβηκότων τὴν ἡλικίαν γονέων, τοῦ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης· ὧν ὁ μὲν κατήγετο ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γένους τοῦ Δαυὶδ, φυλῆς Ἰουδα· ἡ δὲ Ἄννα ἐκ τῆς ἰσρατικῆς φυλῆς τοῦ Δεὺ, θυγάτηρ Ματθάν τοῦ ἱερέως καὶ Μαρίας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ.

Ἄργια, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ἡ Γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάση τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν· καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'.

Ἰωακείμ καὶ Ἄννα ἀνειδισμῷ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὐὰ ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἠλευθερώθησαν Ἀχραντε ἐν τῇ ἀγίᾳ Γεννήσει σου. Αὐτὴν ἑορτάζει καὶ ὁ λαός σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι· Ἡ Στεῖρα τίκει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

✠ 9. Τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης· καὶ τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Σεβηριανοῦ.

Ἦθλησεν, ἐπὶ Λικινίου βασιλέως, καὶ Λυσίου δοῦκός ἐν ἔτει 315.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ γίνεσθαι καὶ ἡ φθινοπωρινὴ Ἰσημερία.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς καὶ τῶν Ἀγίων,
Ἦχος β'.

Τῶν δικαίων Θεοπατόρων σου Κύριε, τὴν μνήμην ἑορτάζοντες, δι' αὐτῶν σε δυσωποῦμεν· Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εὐφραίνεται νῦν, ἡ Ἄννα τῶν χειρώσεως, λυθίσα δεσμῶν, καὶ τρέφει τὴν Πανάχραντον, συγκαλοῦσα ἅπαντας, ἀνυμνῆσαι τὸν δωρησάμενον, ἐκ τῆς νηδύος αὐτῆς τοῖς βροτοῖς, τὴν μόνην Μητέρα τὴν ἀπείρανδρον.

✠ 10. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μηνωδώρας, Μητροδώρας, καὶ Νυμφοδώρας.

Ἦσαν ἐκ Βιθυνίας, ἀδελφαὶ κατὰ σάρκα, ἐπὶ Μαξίμιανου τῷ 304 ἔτει ἀθλήσασαι.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς· Κοντάκιον τῶν Ἀγίων,
Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Υπὲρ Τριάδος καρτερῶς ἐναθλοῦσαι, τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν ἐτροπώσασθε, ἀδελφικῶς συνδούμεναι τῷ πνεύματι· ὅθεν εἰσωκίσθητε, σὺν ταῖς πέντε Παρθένοις, εἰς τὸν ἐπουράνιον, Ἀθληφόροι νυμφῶνα· καὶ σὺν Ἀγγέλοις τῷ Παμβασίλει, ἐν εὐφροσύνῃ ἀπαύστως παρίστασθε.

✠ 11. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας Ζήνωνος ἐν ἔτει 472· μετονομασθεῖσα δὲ Θεόδωρος, καὶ ἀνδρικῶς ἐνδυσασμένη, ἐζήσεν ἐν μοναστηρίῳ ἀνδρῶν, ἀγνωστος ἕως τέλους.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς καὶ τῆς Ἀγίας, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μητερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γὰρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλωι συναγάλλεται, ὁσία Θεοδώρα τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸ σῶμα τὸ σὸν, νηστείαις κατατήξασα, ἀγρύπνοις εὐχαῖς, τὸν Κτίστην καθικέτευσας, τοῦ λαβεῖν συγχώρη-

σιν, τὴν τελείαν τῆς ἀμαρτίας σου· ἦν καὶ ἔλαβες ἀληθῶς, ὁδὸν μετανοίας ὑποδείξασα.

✠ 12. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Αὐτονόμου.

Ἐπίσκοπος ἦν κατὰ τὴν Ἰταλίαν· ἤβλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 298.

Ἡ τούτου Ἀκολουθία ψάλλεται εἰς τὰς 44, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι σήμερον τὴν Ἐορτὴν τῆς Θεοτόκου.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ θεῖα σοφέ, σεμνῶς ἐμυσταγωγῆσας, δυσία δεκτὴ, ἐγένου παμμακάριστε· τοῦ Χριστοῦ γὰρ ἔπιες, τὸ ποτήριον Μάρτυς Αὐτόνομε· καὶ αὐτῷ νυνὶ παρεστῶς, πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 13. Τὰ Ἐγκαινία τοῦ Ναοῦ τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν Ἀναστάσεως· καὶ Προεόρτια τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κορνηλίου τοῦ Ἐκατοντάρχου.

Ὁ μὲν Ναός ἐστίν, ὁ ὑπὸ πάντων τῶν πιστῶν διαφερόντως τιμώμενος Ναός τοῦ ἁγίου Τάφου, ὃν ὁ Μ. Κωνσταντῖνος ἀνήγειρεν ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ Γολγοθᾶ, ἐνθα ὁ τοῦ κόσμου Σωτὴρ ἐσταυρώθη καὶ ἐτάφη. Ὑπῆρχε δὲ πρὸ πολλοῦ ὁ τόπος οὗτος συγκεχωσμένος ἐπίτηδες ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐθνικῶν· ἐπὶ δὲ Ἀδριανοῦ τοῦ Αἰλίου καὶ εἰδωλείον τῆς Ἀφροδίτης ἐκτίσθη ἐπ' αὐτοῦ, πρὸς περισσοτέραν τοῦ ἱεροῦ τόπου βεδηλώσιν, καὶ παντελῆ αὐτοῦ λήθην. Ἐκεῖ ἐκρύπτετο καὶ ὁ τίμιος Σταυρός· ἀλλ' ἀνασκευῆς γενομένης κατὰ τὴν τοῦ εὐσεβοῦς Βασιλέως ἐπιταγὴν, εὐρέθησαν ὁμοῦ τοῦ σωτηρίου πάθους τὰ σύμβολα. Ἐπ' αὐτὸν οὖν τὸν τόπον ψαροδμηθὴ ὁ ἐπ' ὀνόματι τῆς ζωοφόρου Ἀναστάσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν μέγιστος καὶ περικαλλὴς Ναός δι' ἐπιστασίας τῆς μακαρίας Ἑλένης, Δρακιλιανοῦ τοῦ τῆς Παλαιστίνης ἐπάρχου, καὶ Μακαρίου τοῦ τότε τῶν Ἱεροσολύμων Πατριάρχου, ὅς τις καὶ τὸν τίμιον Σταυρὸν ὕψωσε (Σεπτεμ. 14), καὶ τὰ Ἐγκαινία τοῦ Ναοῦ τούτου ἐποίησε περὶ τὸ 330 ἔτος.

Ὁ δὲ Κορνήλιος ἦν Ῥωμαῖος τὸ γένος, ἐθνικός τὴν Ὑρησκεῖαν, Ἐκατόνταρχος τὸ ἀξίωμα, κάτοικος τῆς ἐν Παλαιστίνῃ Καισαρείας, ἀνὴρ εὐσεβὴς καὶ θεοφοβούμενος, ποιῶν ἐλεημοσύνας πολλὰς εἰς τὸν λαόν, καὶ διαπαντός τοῦ Θεοῦ δεόμενος. Κατὰ δὲ τὸ 41 ἔτος ἰδὼν ὄπτασιαν ἀγγελικὴν, ἀποστείλας ἐκάλεσεν ἐκ τῆς Ἰόππης Πέτρον τὸν Ἀπόστολον, ὑφ' οὗ κατηχηθεὶς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ πανοικί βαπτισθεὶς, ἐγένετο ἀπαρχὴ τῆς τῶν ἐθνικῶν κλήσεως. Λέγεται δὲ ὅτι μετὰ ταῦτα προεχειρίσθη καὶ ἐπίσκοπος, κατὰ τινὰς μὲν, αὐτῆς τῆς Καισαρείας, κατ' ἄλλους δὲ, τῆς Σκήψευς οὐ μακρὰν τῆς Τρωάδος, καὶ ὅτι ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἐγκαινίων, Ἦχος δ΄.

Ως τοῦ ἄνω στερεώματος τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν κάτω συναπέδειξας ὠραιότητα, τοῦ ἁγίου σκηνώματος τῆς δόξης σου Κύριε. Στερέωσον αὐτὸ εἰς αἰῶνα αἰῶνος, καὶ πρόσ-

δεξαι ἡμῶν, ταῖς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως προσαγομένας σοι δεήσεις διὰ τῆς Θεοτόκου, ἢ πάντων ζωῆ καὶ ἀνάστασις.

Ἐτερον τοῦ Σταυροῦ, Ἦχος β΄.

Τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις Κύριε, σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβείαν. Σῶζε τοὺς Βασιλεῖς καὶ τὴν Πόλιν σου, ἰκτεύοντας διὰ τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Κοντάκι. τῶν Ἐγκαινίων, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Οὐρανὸς πολύφωτος ἡ Ἐκκλησία, ἀνεδείχθη ἅπαντας, φωταγωγοῦσα τοὺς πιστοὺς· ἐν ᾧ ἐστῶτες κραυγάζομεν· Τοῦτον τὸν Οἶκον στερέωσον Κύριε.

Τοῦ Ἁγίου, ὁμοιον.

Α΄παρχὴν ἀγίαν σε ἡ Ἐκκλησία, ἐξ ἐθνῶν ἐδέξατο, καταφωτίζουσαν αὐτήν, ταῖς ἐναρέτοις σε πράξεσιν, ἱερομύστα θεόφρον Κορήλιε.

✠ 14. Ἡ παγκόσμιος Ὑψωσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ.

Τοῦτον ζητήσασα ἐν Ἱερουσαλὴμ ἡ μακαρία Ἐλένη, μήτηρ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, εὗρε κεκρυμμένον ἐν γῆ περὶ τὸ 325 ἔτος· εἶτα ὑψωθέντα ἐπ' ἀμβωνος ὑπὸ τοῦ τότε Ἱεροσολύμων πατριάρχου Μακαρίου, ἰδὼν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐδόθησε τὸ, Κύριε ἐλέησον. Ἰστέον δὲ ὅτι, μετὰ τὴν εὑρεσιν ταύτην τοῦ τιμίου Σταυροῦ, μέρος μὲν αὐτοῦ ἠνέχθη τότε εἰς Κωνσταντινούπολιν, χάριν εὐλογίας· τὸ δὲ λοιπὸν, καταλειφθὲν ἐν Ἱεροσολύμοις, διέμεινεν ἐκεῖ μέχρι τοῦ 614 ἔτους· ὅτε, λεηλατήσαντες τὴν Παλαιστίνην οἱ Πέρσαι, ἀπήγαγον αὐτὸ εἰς τὴν ἑαυτῶν πατρίδα (Ἰαν. 22). Ὑστερον δὲ, τὸ 628 ἔτος, ἐκστρατεύσας κατ' αὐτῶν ὁ Ἡράκλειος, ἀνέλαβε πάλιν τὸν τίμιον Σταυρὸν, καὶ ἐκόμισεν αὐτὸν εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Ἀργία καὶ Νηστεία, ἐν ἣ ἂν ἡμέρᾳ τύχη.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σε, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Αὐτόμελον.

Οὐψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμῆς σε δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

✠ 15. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νικήτα.

Ἐθλήσεν ἐπὶ Ἀθηναίχου ἀρχόντος Γότθων, τῶν πέραν τοῦ Ἰστροῦ ποταμοῦ, ἐν ἔτει 380, ἐν τοῖς χρόνοις Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ ἁγίου, Ἦχος δ'.

Ὁ Μάρτυρ σου Κύριε. Ὅρα ὀπίσθεν, σελ. 188.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ταῖς ἀνω ζητῶν.

Τῆς πλάνης τεμῶν, τὸ κράτος τῆ ἐνστάσει σου, καὶ νίκης λαβῶν, τὸ στέφος ἐν τοῖς ἀθλοῖς σου, τοῖς Ἀγγέλοις ἐνδοξε, συναγάλλη Νικήτα φερώνυμε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 16. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτ. Εὐφημίας τῆς πανευφήμου.

Ἀπὸ τῆς ἑορτῆς ἐκ Χαλκηδόνος, ἐν παρθενίᾳ τὸν βίον διαγούσα, ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, ὑφ' οὗ καὶ τὸν μαρτυρικόν, ὑπέστη θάνατον τῷ 308, ἢ κατ' ἄλλους 307 ἔτει. Τὸ ἱερόν αὐτῆς λείψανον σώζεται ἐν τῷ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Πατριαρχείῳ.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τῆς ἁγίας, Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῆ φωνῇ· Σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί, καὶ θνήσκω ὑπὲρ σου, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεϊσάν σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἐν τῇ ἀθλήσει σου καλῶς ἠγωνίσω, καὶ μετὰ θάνατον ἡμᾶς ἀγιάζεις, ταῖς τῶν ἱαμάτων βλύσεισι Πανεύφημε· ὄθεν σου τὴν κοίμησιν, τὴν ἁγίαν τιμῶμεν, πίστει παριστάμενοι, τῷ σεπτῷ σε λειψάνῳ, ἵνα ῥυσθῶμεν νόσων ψυχικῶν, καὶ τῶν θαιμάτων τὴν χάριν ἀντλήσωμεν.

✠ 17. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Σοφίας, καὶ τῶν τριῶν αὐτῆς θυγατέρων, Πίστews, Ἐλπίδος, καὶ Ἀγάπης.

Αὗται ἐξ Ἰταλίας ὑπάρχουσαι, ἠθλήσαν περὶ τὸ 128 ἔτος ἐπ' Ἀδριανῷ.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς· Κοντάκιον τῶν ἁγίων,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Σοφίας τῆς σεμνῆς, ἱερώτατοι κλάδοι, ἡ Πίστις καὶ Ἐλπὶς, καὶ Ἀγάπη δειχθεῖσαι, σοφίαν ἀπεμύραναν, τῶν

Ἑλλήνων ἐν χάριτι· καὶ ἀθλήσασαι, καὶ νικηφόροι φανεῖσαι
στέφος ἀφθαρτον, παρὰ τοῦ πάντων Δεσπότη, Χριστοῦ ἀ-
νεδήσαντο.

✠ 18. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐμενίου, ἐπισκόπου Γορτύ-
νης, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ἄπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

✠ 19. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Τροφίμου, Σαββατίου, καὶ
Δορυμέδοντος.

Ἦθλησαν ἐπὶ τῆς βασιλείας Πρόβου περὶ τὸ 218 ἔτος.

Ἄπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς· Κοντάκιον τῶν Ἀγίων,

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ποταμὸς πληρούμενος, τῶν χαρισμάτων, τοῦ ἀγίου Πνεύ-
ματος, ἀποδεχθέντες Ἀθληταί, τὴν οἰκουμένην ἀρδύει-
τε, ταῖς τῶν Δαυμάτων καλαῖς ἀναβλύσειν.

✠ 20. Τοῦ ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου, καὶ Θεοπί-
στης σῆς συμβίου αὐτοῦ, καὶ τῶν δύο υἱῶν αὐτῶν, Ἀγαπίου
καὶ Θεοπίστου.

Ἦθλησαν ἐπὶ Ἀδριανοῦ περὶ τὸ 126 ἔτος.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἄπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς· καὶ τῶν Ἀγίων, Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Οὶ Μάρτυρές σου Κύρια, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους
έκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν·
σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυ-
σαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα Δράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις
Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ πάθη Χριστοῦ, παμμακάρο μμησαίμενος, καὶ τούτου πινῶν,
προθύμως τὸ ποτήριον, κοινωνὸς Εὐστάθιε, καὶ τῆς δό-
ξης σύγκληρος γέγονας, παρ' αὐτοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, λαμ-
βάνων ἐξ ὕψους Δεῖαν δύναμιν.

✠ 24. Τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Κοδράτου τοῦ ἐν Μαγνησίᾳ·
καὶ τοῦ ἀγίου Προφήτου Ἰωνᾶ.

Ὁ μὲν Κοδράτος ἐχημάτισε τῶν Ἀποστόλων μαθητῆς· καὶ γενόμενος Ἀθη-

νὼν ἐπίσκοπος, ἤθλησεν ἐπὶ Ἀδριανῷ τῷ 117 ἔτει, κατὰ τὸν Συναξαριστὴν· κατ' ἄλλους δὲ, πολλῶ ὕστερον ἐπὶ Αὐρηλίῳ. Ὁ δὲ Ἰωνᾶς ἦν υἱὸς Ἀμαθί, ἐκ πόλεως Γεθχοφὲρ, ἢ Γεθ-Ὀφὲρ (Δ'. Βασ. ΙΑ'. 25), φυλῆς Ζαβουλὼν, προφητεύσας περὶ τὸ 838-840 πρὸ Χριστοῦ. Εἰς τοῦτον προσέταξεν ὁ Θεὸς ἵνα ἀπέλθῃ εἰς Νινευί τὴν τῶν Ἀσσυρίων μητρόπολιν, καὶ κηρύξῃ τὴν ἐντὸς ὀλίγου καταστροφὴν αὐτῆς διὰ τὰς τῶν πολιτῶν ἀμαρτίας· ὁ δὲ, παρακῆσας τῷ θείῳ προσάγματος, ἐμβὰς εἰς πλοῖον, ἀπήρχετο ἄλλου. Ἡ αἰφνίδιος καὶ φοβερά ταραχὴ τῆς θαλάσσης, καὶ ἡ φανέρωσις τῆς παρακοῆς τοῦ Ἰωνᾶ, ἠνάγκασε τοὺς ναύτας, ἵνα ρίψωσιν αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. Κῆτος μέγα, ἔτοιμον εὐθύς, κατὰ θείαν πρόνοιαν, κατέπιεν αὐτόν. Τρία ἡμερονύκτια εὐρισκόμενος εἰς τὴν κοιλίαν αὐτοῦ, προσηύχετο, λέγων τὴν 5. τῆς Στιχολογίας Ὁδὴν· Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, κτλ. Τὸ κῆτος ἐξέρασεν αὐτὸν ἔπειτα εἰς τὴν ξηράν, καὶ πάλιν ἡ προτέρα προσταγὴ τοῦ Θεοῦ πρὸς αὐτόν. Ὅθεν ἀπελθὼν ἐκήρυττε, λέγων· Ἐτι τρεῖς ἡμέραι, καὶ Νινευί καταστραφήσεται. Ἐτρόμαξεν ἐκ τούτου ὁ λαὸς· μετενόησαν πάντες· ἐνήστεισαν μεγάλοι, μικροί, βρέφη θηλάζοντα, καὶ αὐτὰ ἔτι τὰ κτήνη· καὶ οὕτω τὸν Θεὸν ἐξίλειωσαντες, ἀπέφυγον αὐτοῦ τὴν ὀργήν. — Ἡ προφητεία τοῦ Ἰωνᾶ, εἰς 4 κεφάλαια διηρημένη, τάττεται πέμπτη τῶν ΙΒ'. Ἐλασσόνων Προφητῶν. Ἡ δὲ τριήμερος αὐτοῦ διαμονὴ ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους εἰκόνιζε τὴν τριήμερον ταφήν, καὶ ζωηφόρον τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ἀνάστασιν (Ματ. ΙΒ'. 39-40).

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται ἡ Ἑορτὴ τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς· ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ Ἀποστόλου ψάλλεται τῇ 22.

✠ 22. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ, ἐπισκόπου Σινώπης.

Ἦθλησεν ἐπὶ Τραϊανῷ Βασιλέως ἐν ἔτει 103.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε Κοδράτε, πρέσβευε τῷ ἐλθέμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεςιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος. Ὅρα σελ. 188.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχαῖς τῆς φύσεως.

Ὡς ἱεράρχην τίμιον, καὶ ἀθλητὴν στερρότατον, ἡ οἰκουμενὴ προσάγει σοι Κύριε, Κοδράτον τὸν Ἀπόστολον· καὶ τοῖς ὕμνοις γεραίρει τὴν σεπτὴν αὐτοῦ μνήμην, αἰτοῦσα πάντοτε πταισμάτων ἄφεςιν, δι' αὐτοῦ δωρηθῆναι, τοῖς μέλπουσι τοῦτον εὐσπλαγχνε.

✠ 23. Ἡ Σύλληψις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Αὕτη ἐγένετο 15 μῆνας πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, μετὰ τὴν ἀγγελικὴν ὁπτασίαν, ἣν εἶδεν ἐν τῷ ναφ̄ τοῦ Κυρίου Ζαχαρίας ὁ τοῦ Προδρόμου πατήρ, ἱερατεύων ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Σκηνοπηγίας (Δ'. τῆς Μεσοπεντ.), ὡς ἡ παράδοσις μαρτυρεῖ. Εἰς τὴν ὁπτασίαν ταύτην ὁ μὲν φανείς Ἄγγελος Γαβριὴλ εἶπε πρὸς τὸν Ζαχαριαν· Εἰσηκῆσθη ἡ δέησίς

σου, καὶ ἡ γυνήσου Ἐλισάβετ γεννήσει υἱόν σου, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην. Ὁ δὲ Ζαχαρίας, γινώσκων τῆς Ἐλισάβετ τὴν στειρώσιν, καὶ ὅτι ἦσαν ἀμφότεροι γέροντες τὴν ἡλικίαν, οὐκ ἐπίστευσεν εἰς τοῦ Ἀγγέλου τοὺς λόγους· διὸ κατεδικάσθη ὑπ' αὐτοῦ, ἵνα μὲν σιωπῶν καὶ ἄφωνος, ἕως οὗ πληρωθῶσιν οἱ λόγοι οὗτοι εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν, ὅπερ καὶ ἐγένετο (Λουκ. Α'. 7-24, καὶ Ἰουν. 24).

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἡ πρώην οὐ τίκτουσα στεῖρα εὐφράνθητι· ἰδοὺ γὰρ συνέλαβες Ἡλίθ λύχνον σαφῶς, φωτίζειν τὸν μέλλοντα, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, ἀβλεψία νοσοῦσαν. Χόρευε Ζαχαρία, ἐκβῶν παρρήσια· Προφήτης τοῦ Ὑψίστου ἐστίν, ὁ μέλλων τίκτεσθαι.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Εὐφραίνεται λαμπρῶς, Ζαχαρίας ὁ μέγας, καὶ ἡ πανευκλής, Ἐλισάβετ ἡ σύζυξ, ἀξίως συλλαμβάνουσα, Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον, ὃν Ἀρχάγγελος, εὐηγγελίσαστο χαίρων, καὶ οἱ ἄνθρωποι, ἀξιοχρέως τιμῶμεν, ὡς μύστην τῆς χάριτος.

✠ 24. Τῆς ἀγίας Πρωτομάρτυρος, καὶ ἰσαποστόλου Θεέκλης.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Ἰκονίου· ἐτῶν 18 οὖσα, ἐδιδάχθη τὴν πίστιν ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ᾧ καὶ ἠκολούθησε· κηρύξασα δὲ τὸν Χριστὸν ἐν διαφόροις πόλεσι, καὶ πολλὰ παθοῦσα, ἐτελεύτησεν ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι, ζήσασα ἔτη 90.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάϊς σου Ἰησοῦ. Ὅρα ὀπισθεν, σελ. 196.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς παρθενίας τῷ κάλλει ἐξέλαμψας, καὶ μαρτυρίου στεφάνῳ κεκόσμησαι, ἀποστολὴν πιστεῦν Παρθένε ὡς ἔνδοξος· καὶ τοῦ πυρὸς μὲν τὴν φλόγα εἰς δρόσαν μετέβαλες, τοῦ ταύρου δὲ τὸν θυμὸν προσευχῆ σου ἡμέρωσας, ὧ Πρωτόαθλε.

✠ 25. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνης.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ ἐν ἔτει 410, θυγάτηρ Παφνουτίου· λαβοῦσα δὲ αὐτόν, καὶ Σμάρραδος μετονομασθεῖσα, εἰσηλθεν ὡς εὐνοῦχος βασιλικός, ἐν ἀνδρικῷ σχήματι, εἰς μοναστήριον ἀνδρῶν, ἔνθα ἔζησεν ἄγνωστος 38 ἔτη.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μητερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πραι-

τουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετα' Ἀγγέλων συναγάζεται, ὅσια Εὐφροσύνη τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῆς ἄνω ζωῆς, ποθοῦσα ἐπιτεύξασθαι, τὴν κάτω τρυφήν, σπουδαίως καταλείποις, καὶ σαυτὴν κατέμιξας, ἀναμέσον ἀνδρῶν Παναοῖδιμε· διὰ Χριστὸν γάρ τὸν Νυμφίον σε, μνηστῆρος προσκαίρου κατεφρόνησας.

✠ 26. Ἡ Μετάστασις τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Οὗτος ἦν ἐκ Βηθσαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας, υἱὸς Ζεβεδαίου καὶ Σαλώμης, ἀδελφὸς Ἰακώβου τοῦ Μεγάλου, ἀλιεὺς πρότερον τὴν τέχνην· εἶτα Ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ, καὶ Μαθητῆς ἠγαπημένος καὶ ἐπιστήθιος, καὶ μόνος τῶν ἄλλων Μαθητῶν ἀκολουθήσας αὐτῷ ἕως ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, ὅτε καὶ τὴν Παρθένον ἐνεπιστεύθη, ὡς ἄλλος υἱὸς αὐτῆς, καὶ τοῦ διδασκάλου Ἰησοῦ αὐτάδελφος. Μετὰ ταῦτα ἐκήρυξεν αὐτὸν εἰς πᾶσαν τὴν Ἀσίαν, καὶ ἐξαιρέτως εἰς Ἔφεσον. Κινηθέντος τοῦ δευτέρου κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμοῦ ὑπὸ Δομιτιανοῦ τῷ 96 ἔτει, ἤχθη δέσμιος ἐξ Ἀσίας εἰς Ῥώμην, κακεῖ ἐβλήθη εἰς λέβητα πλήρη ζέοντος ἐλαίου. Ἐξαχθεὶς ἐκείθεν ἀδελφῆς, ἐξωρίσθη εἰς τὴν νῆσον Πάτμον, ἐνθα συνέγραψε καὶ τὴν Ἀποκάλυψιν. Ἐπανελθὼν εἰς Ἔφεσον μετὰ τὸν θάνατον τοῦ τυράννου, συνέγραψεν, ἔσχατος τῶν λοιπῶν Εὐαγγελιστῶν, τὸ κατ' αὐτὸν Εὐαγγέλιον, καὶ τὰς τρεῖς αὐτοῦ Καθολικὰς Ἐπιστολάς· καὶ ζήσας τὰ πάντα ἔτη περὶ τὰ 95, ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ Τραϊανῷ τῷ 100 ἔτει. Ἐπωνομάσθη Θεολόγος, διότι θεολόγησεν ὑψηλῶς τὴν ἀνέκφραστον τοῦ Τίτου καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς αἰώνιον γέννησιν· δι' ἣν αἰτίαν καὶ ἐν τῇ εἰκόνι αὐτοῦ ζωγραφεῖται μορφή Ἀετοῦ, ἐνὸς τῶν τεσσαρῶν συμβολικῶν ζώων, ἃ εἶδεν ὁ Προφήτης Ἰεζεκιήλ (Α'. 10).

Ἄργια, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Α'πόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἠγαπημένε, ἐπιτάχυνον ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον· δέχεταιί σε προσπίπτοντα, ὃ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος· ὃν ἰκέτευε Θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Τὰ μεγαλεῖά σε Παρθένε, τίς διηγῆσεται; βρῦεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

✠ 27. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Καλλιστράτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἁγίων τεσσαράκοντα ἐννέα Μαρτύρων.

Ἦθλησαν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ ἐν ἔτει 288.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Ὅρα σελ. 197.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Πάντας ὑμᾶς σήμερον, ἡ Ἐκκλησία, συντιμῶσα ἄγιοι, ἀνευφημεῖ πνευματικῶς, ὡς ὑπὲρ ταύτης ἀθλήσαντας, Μάρτυρες θεῖοι, καλλίνικοι πάνσοφοι.

✠ 28. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Χαρίτωνος· καὶ τοῦ ἁγίου Προφήτου Βαρούχ.

Ὁ μὲν Χαρίτων, ἦν ἐκ τῆς πόλεως Ἰκονίου, ἐν τοῖς χρόνοις Αὐρηλιανοῦ, περὶ τὰ 274. Ὁ δὲ Βαρούχ ὑπῆρχεν υἱὸς Νηρίου, μαθητῆς καὶ γραφεύς Ἱερεμίου τοῦ Προφήτου (ΛϚ. 4)· συνέγραψε τὴν εἰς πέντε κεφάλαια σωζομένην αὐτοῦ προφητείαν, τῷ πέμπτῳ ἔτει τῆς ἐπὶ Σεδεκίου ἐν Βαβυλῶνι αἰχμαλωσίας τῶν Ἰουδαίων, 583 πρὸ Χριστοῦ. Ἡ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῶν Χριστουγέννων ἀναγνωσκομένη προφητικὴ περικοπή, ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἱερεμίου, ἐκ τῆς προφητείας τοῦ Βαρούχ τούτου ἐστίν, ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ 35 ἑδαφίου τοῦ Γ'. Κεφαλαίου, καὶ περατουμένη εἰς τὸ 4 τοῦ Δ'.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεωμγησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστῆρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι, Χαρίτων πατῆρ ἡμῶν ὄσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον.

Κατατρυφήσας θεόφρον τῆς ἐγκρατείας, καὶ τῆς σαρκὸς σου τὰς ὀρέξεις χαλινώσας, ὥφθης τῇ πίστει ἀύξανόμενος· καὶ ὡς ζωῆς ἐν μέσῳ, ξύλον Ἐδὲμ ἐξήνθησας, Χαρίτων παμμακάρε ἱερώτατε.

✠ 29. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ τοῦ Ἀναχωρητοῦ.

Ἐγεννήθη ἐν Κορινθῶν περὶ τὰ 300· ἤσκησεν ἐν Παλαιστίνῃ ὑπὸ τὸν Μέγα Εὐθύμιον· ἐζήσεν 107 ἔτη· ἀπέθανε τῷ 408.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατῆρ ἡμῶν Κυριακέ· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύ· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Ως ὑπερμάχῳ κραταιῷ καὶ ἀντιλήπτορι, ἢ σὲ τιμῶσα ἱερά
Λαύρα ἐκάστοτε, ἐορτάζει τὰ μνημόσυνα ἐτησίως. Ἄλλ' ὡς
ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐξ ἐχθρῶν ἐπεμβαινόντων
ἡμᾶς φρούρησεν, ἵνα κράζωμεν· Χαίροις Πάτερ τρισόλβιε.

✠ 30. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Γρηγορίου, ἐπισκόπου τῆς
Μεγάλης Ἀρμενίας.

Οὗτος ἦν υἱὸς Ἀνάκ, Πάρθου τὸ γένος· ἐγεννήθη περὶ τὸ 240 ἔτος· ἐδιδάχθη
τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας· ἐχειροτονήθη ἐπίσκοπος
ὑπὸ Λεοντίου Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας· ὑπέμεινε πολλὰς βασάνους παρὰ Τηρι-
δάτου, τοῦ τῆς Ἀρμενίας ἄρχοντος· ἐπέστρεψε μυριάδας Ἀρμενίων εἰς τὴν εὐσέ-
βειαν, καὶ αὐτὸν τὸν Τηριδάτην· ἐτελεύτησεν δοκητικῶς περὶ τὸ 325 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος. Ὅρα ὄπισθεν, σελ. 188.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν εὐκλεῆ καὶ ἱεράρχην ἅπαντες, ὡς ἀθλητὴν τῆς ἀλη-
θείας σήμερον, οἱ πιστοὶ θείοις ἐν ἄσμασι, καὶ ὑμνω-
δαῖσι εὐφημήσωμεν, Γρηγόριον ποιμένα καὶ διδάσκαλον, τὸν
ἐκλαμπρον φωστῆρα καὶ ὑπέρμαχον. Χριστῷ γὰρ πρσβεύει
τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ.

Ἐχὼν ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11, καὶ ἡ νύξ ὥρας 13.

✠ 1. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνανίου, ἐνὸς τῶν Ἑβδομήκον-
τα· καὶ τοῦ ὁσίου Ῥωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ.

Ὁ μὲν Ἀνανίας ἦν ἐκ Δαμασκοῦ, ἐν ἧ καὶ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον ἐδάπτισε
διὰ θείας ἀποκαλύψεως τῷ 36 ἔτει, καὶ τὸν δρόμον ἐτέλεσε μαρτυρικῶς, λιθοβο-
ληθεὶς ἐπὶ Λουκιανοῦ ἡγεμόνος. Ὁ δὲ Ῥωμανὸς ἤκμασε περὶ τὰ 496 ἐπὶ τῆς βα-
σιλείας Ἀναστασίου, ὑπάρχων ἀπὸ Ἑμέσης τῆς κατὰ Συρίαν, διάκονος τῆς ἐν
Βηρυτῷ Ἐκκλησίας, πρῶτος τῶν Κοντακίων ποιητῆς· πρῶτον δὲ πάντων ἐμελψό-
δησε τὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως· Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν ὑπερού-
σιον τίκτει.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε Ἀνανία, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα
ἁπταισμάτων ἄφεσιν παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἔτερον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβὼν γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττων ἐδίδασιες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γὰρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, ὅσιν Ῥωμανὲ τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος β'.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον.

Ο ἐν πρεσβείαις θερμότατος ἀντιλήπτωρ, καὶ τοῖς αἰτοῦσι ταχύτατα ὑπακούων, δέξαι τὴν δέησιν Ἀνανία ἡμῶν, καὶ τὸν Χριστὸν δυσώπει τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, τὸν μόνον Ἀγίοις δοξαζόμενον.

* 2. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ· καὶ τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἰουστίνης τῆς Παρθένου.

Ἡ μὲν ὑπῆρχεν ἐκ Δαμασκοῦ, τῷ Χριστῷ τὴν παρθενίαν αὐτῆς φυλάξασα· ὁ δὲ Κυπριανὸς ἐξ Ἀντιοχείας τῆς ἐν μεθορίοις τῆς Κοιλο-Συρίας καὶ Ἀραβίας, ἔκδοτος εἰς τὴν μαγείαν, καὶ τῶν δαιμόνων λατρευτῆς πρότερον· εἶτα τὴν ἀδυναμίαν αὐτῶν ἀναμαθῶν, ἠνίκα πᾶσαν μεθοδεῖαν κινήσας, ἵνα ἐλκύσῃ πρὸς ἔρωτα τὴν Ἰουστίναν, ἀπεκρούσθη τῷ τύπῳ τῆ Σταυροῦ, ἐπέγνω τὴν ἀλήθειαν· καὶ τῆς δαιμονικῆς πλάνης ἀπαλλαγείς, προσήλθε τῷ Χριστῷ, κατέκαυσε πάσας τὰς μαγικὰς αὐτοῦ βίβλους, ἐδαπτίσθη, καὶ τὸν τῆς πατρίδος αὐτοῦ ἐπισκοπικὸν θρόνον διεδέξατο ὕστερον. Συλληφθεὶς δὲ μετὰ τῆς Ἰουστίνης ὑπὸ τοῦ Κόμητος τῆς Δαμασκοῦ, καὶ πολλὰς παρ' αὐτοῦ βασάνους ὑπομείναντες, ἀπεστάλησαν τελευταῖον πρὸς Διοκλητιανὸν ἐν Νικομηδείᾳ, ὅπου ἀπέτημήσαν τὴν κεφαλὴν περὶ τὸ 304 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διαδόχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὖρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Κυπριανέ· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Εκ τέχνης μαγικῆς, ἐπιστρέψας θεόφρον, πρὸς γνῶσιν θείκην, ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ, ἀκέστῳ σοφώτατος, τὰς ἰάσεις δωρούμενος, τοῖς τιμῶσί σε, Κυπριανέ σὺν Ἰουστίνῃ· μεθ' ἧς πρέσβευε τῷ φιλανθρώπῳ Δεσπότη, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

✠ 3. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου.

Οὗτος ἦν Ἀθηναῖος τὴν πατρίδα, ἀνὴρ ἐλλόγιμος, καὶ εἰς τῶν Βουλευτῶν τοῦ ἐκεῖ περιφήμου κριτηρίου, Ἀρείου πάγου, ἀφ' οὗ καὶ Ἀρεοπαγίτης, ἢ Ἀρειοπαγίτης ἐπωνομάζεται. Ἐπίστευσε πρῶτος εἰς Χριστὸν τῷ 50 ἔτει, ὅτε ὁ Παῦλος ἐκήρυξεν εἰς Ἀθήνας, ὡν καὶ πρῶτος ἐπίσκοπος ὑπ' αὐτοῦ κατέστη, ὡς γνωμοδοτοῦσι τινές. Ὅς δὲ ἄλλοι λέγουσι, καὶ ἴσως πιθανῶς, διάδοχος δεύτερος τοῦ Ἱεροθέου, ὃν ὁ Διονύσιος οὗτος ὀνομάζει φίλον ἅμα καὶ διδάσκαλον ἑαυτοῦ μετὰ τὸν Δεῖον Παῦλον (περὶ Δεῖων ὀνομάτων, Κεφ. Γ'. 2). Ἐτρυφήθη δὲ μαρτυρικῶς ἐν αὐταῖς ταῖς Ἀθήναις περὶ τὸ 96 ἔτος κατὰ τὴν ἀρχαίαν παράδοσιν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Χρησότητα ἐκδίδαχθεῖς, καὶ νήφων ἐν πᾶσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἠντλησας ἐκ τοῦ Σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον τετέλεκας, Ἱερομάρτυς Διονύσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Ταῖς οὐρανίους διαβάς πύλας ἐν πνεύματι, ὡς μαθητῆς τοῦ ὑπὲρ τρεῖς οὐρανοὺς φθάσαντος, Ἀποστόλου, Διονύσιε τῶν ἀρρήτων, ἐπλουτίσθης πᾶσαν γνῶσιν καὶ κατηύγασας, τοὺς ἐν σκότει τῆς ἀγνοίας ἐγκαθεύδοντας· διὸ κράζομεν· Χαίροις Πάτερ παγκόσμιε.

✠ 4. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἱεροθέου, ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.

Κατὰ τὴν γνώμην τινῶν, Βουλευτῆς ἦν καὶ ὁ Ἱεροθεὸς ἐν τῷ Ἀρείῳ πάγῳ προκατηχηθεὶς δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὑπὸ τοῦ Παύλου, χειροτονεῖται Ἀθηνῶν ἐπίσκοπος· οὗτος δὲ πάλιν μυσταγωγεῖ τελεώτερα τὰ περὶ τοῦ Χριστοῦ τὸν Δεῖον Διονύσιον, ὃς τις ἔπειτα τὰς συνοπτικὰς καὶ κεφαλαιώδεις ἐκείνου περὶ πίστεως διδασκαλίας ἀνέπτυξεν ἐπὶ τὸ σαφέστερον καὶ εὐκρινέστερον. Παρεγένετο δὲ καὶ οὗτος διὰ νεφέλης εἰς τῆς Θεοτόκου τὴν Κοίμησιν, ὅτε καὶ μετὰ τοὺς ἱερούς Ἀποστόλους ἔξαρχος ἦν τῶν Δεῖων ὑμνοφιδῶν. «Ὁλος ἐκδημῶν, ὅλος ἐξίστάμενος ἑαυτοῦ, καὶ τὴν πρὸς τὰ ὑμνούμενα κοινωνίαν πάσχων, καὶ παρὰ πάντων ὧν ἠκούετο καὶ ἑωράτο, γνωρίμων τε καὶ μὴ γνωρίμων, θεόληπτος εἶναι, καὶ θεῖος ὑμνολόγος κρινόμενος»· ὡς ὁ αὐτὸς Διονύσιος λέγει (περὶ Δεῖων ὀνομ. Κεφ. Γ'. 2). Καλῶς δὲ καὶ θεοφιλῶς πολιτευσάμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. — Σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅτι εἰς τὰ ἐν τῇ Κοιμῆσει τῆς Θεοτόκου Ἄσματα, ἠρανίσθησαν αὐτολεξεῖ πολλὰ ἐκ τοῦ ἀνωτέρου Κεφαλαίου τοῦ Διονυσίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Χρηστότητα ἐκδίδαχθεῖς. Ὅρα ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Τὸν ἱεράρχην Ἀθηνῶν ἀνευφημοῦμέν σε, ὡς μυθηέντες διασοῦ ξένα καὶ ἀρρήτα· ἀνεδείχθης γὰρ θεόληπτος ὑ-

μολόγος. Ἄλλα πρέσβευε παμμακάρι Ἱερόθεε, ἐκ παντοίων συμπτωμάτων ἡμᾶς ῥύσασθαι, ἵνα κραζῶμεν· Χαίροις Πάτερ Θεόσοφε.

✠ 5. Τῆς ἀγίας Μάρτυρος Χαριτίνης.

ἠθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ ἐν ἔτει 290.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κραζει μεγαλη. Ὅρα σελ. 196.

✠ 6. Τοῦ ἀγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου Θωμᾶ.

Οὗτος ἐρμηνεύεται ἑλληνιστὶ Δίδυμος· ὑπῆρχεν εἰς ἐκ τῶν δώδεκα, Γαλιλαῖος τὴν πατρίδα· ἐκήρυξεν εἰς τοὺς Πάρθους, καὶ Πέρσας, καὶ Μήδους, καὶ Ἰνδοῦς, ὑφ' ὧν καὶ μαρτυρικῶς ἐτελεύτησεν, ἴσως ἐν τῇ πόλει Μελιαπούρ, ἢ Μαλιαπούρ, ὡς λέγουσι τινές, ἦτις καὶ Ἅγιος Θωμᾶς καλεῖται ἕως τῆς σήμερον, κειμένη κατὰ τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τῆς Ἰνδικῆς χερσονήσου Κόρομανδέλ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον. Ἀπόστρεψε ἄγιε Θωμᾶ. Ὅρα σελ. 202.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ο τῆς Θείας χάριτος πεπληρωμένος, τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολος, καὶ ὑπηρετῆς ἀληθῆς, ἐν μετανοίᾳ ἐκραύγαζε· Σύμου ὑπάρχεις Θεός τε καὶ Κύριος.

✠ 7. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Σεργίου καὶ Βάικχου.

ἠθλησαν ἐπὶ βασιλείῳ Μαξίμιανου ἐν ἔτει 296.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Ὅρα σελ. 197.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένοσ σήμερον.

Τοὺς γενναίους Μάρτυρας, καὶ ἀδελφοὺς ἐν τῇ πίσει, συνελθόντες στέψωμεν, ἐν ἱεραῖς εὐφημίαις, Σέργιον τὸν τῆς Τριάδος σεργῶν ὀπλίτην, Βάικχον τε τὸν ἐν βασάνοις συγκαρτεροῦντα, τὸν Χριστὸν ὑμολογοῦντας, τὸν ἀθλοθέτην καὶ ποιετὴν τοῦ παντός.

✠ 8. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Πελαγίας.

Ἐπῆρχεν ἐξ Ἀντιοχείας περὶ τὰ 284, ἐθνικὴ οὖσα πρότερον, καὶ ἀκολάστως ζῶσα· κατηχηθεῖσα δὲ καὶ βαπτισθεῖσα παρά τινος Νόννου ἐπισκόπου, ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ὅπου τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς, ὁσίως βιώσασα, ἀνεκαύσατο ἐν εἰρήνῃ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σαὶ Μητερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράτ-

τουςα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, ὅσια Πελαγία τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸ σῶμα τὸ σὸν, νηστείαις κατατήξασα, ἀγρύπνοις εὐχαῖς, τὸν Κτίστην καθικέτευσας, διὰ τὰς πράξεις τὰς σὰς, ὅπως λάβης τελείαν ἄφεσιν, ἣν καὶ εὖρες Μῆτερ σαφῶς, ὁδὸν μετανοίας ὑποδείξασα.

✠ 9. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρονίου.

Ὁ μὲν Ἀπόστολος ἦν ἐκ τῶν Δώδεκα· καὶ κηρύξας τὸν Χριστὸν εἰς πολλὰ ἔθνη, ὑπέμεινε θάνατον σταυρικόν. Ὁ δὲ Ἀνδρόνικος ἐξ Ἀντιοχείας ὑπάρχων, ἐτελεύτησεν ἀσκητικῶς περὶ τὰ 500.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε ἅγιε Ἰάκωβε. Ὅρα ἀνωτέρω.

Καὶ τῷ Ὁσίου, Ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Ἀνδρόνικε· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι· Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ σεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ο τῶν ἐθνῶν σαγηνευτὴς ὑπερθαύμαστος, καὶ μαθητῶν ἀναδειχθεὶς τιμιώτατος, τῶν Ἀποστόλων σύσκητος Ἰάκωβος, κόσμῳ τῶν ἰάσεων διανέμει τὸν πλοῦτον, λύει περιστάσεων, τοὺς αὐτὸν εὐφημοῦντας· διὸ συμφώνως κράζομεν αὐτῷ· Σῶζε τοὺς πάντας, εὐχαῖς σου Ἀπόστολε.

✠ 10. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Εὐλαμπίου, καὶ Εὐλαμπίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.

Ἐπὶ τὸν ἕνα Νικομηδείας· ἤθλησαν δ' ἐπὶ Μαξιμιανοῦ ἐν ἔτει 296.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Ὅρα σελ. 197.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθέτος σήμερον.

Τοὺς γενναίους Μάρτυρας, καὶ ἀδελφούς κατὰ σάρκα, τὸν σοφὸν Εὐλάμπιον, καὶ Εὐλαμπίαν τιμῶμεν. Οὗτοι γὰρ τῶν παρανόμων μηχανουργίας, ἤσχυναν ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Σταυρωθέντος· ἀνεδείχθησαν διό περ, Μαρτύρων δόξα, ὁμοῦ καὶ καύχημα.

✠ 11. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου, ἐνὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ Γραπτοῦ.

Ὁ μὲν Φίλιππος ἦν ἐκ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης, ἔχων 4 συγατέρας Προφήτιδας· ἐκήρυξεν εἰς Σαμαρείαν τῷ 35 ἔτει· ἀπήντησε κατ' ὁδὸν τῷ Εὐνούχῳ Κανδάκης τῆς βασιλίσσης Αἰθιοπῶν, ἀναγινώσκοντι τὸν Προφήτην Ἡσαΐαν, καὶ κατηγήσας ἐβάπτισεν· εἶτα ἐν Τράλλει τῆς Ἀσίας κηρύττων ἐτελεύτησεν. Ὁ δὲ Θεοφάνης ἦν Παλαιστίνος τὸ γένος, ἀδελφὸς Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ, μοναχοὶ καὶ οἱ δύο τῆς τοῦ ἁγίου Σάββα μονῆς. Ἐπωνομάσθησαν δὲ Γραπτοὶ, διότι Θεόφιλος, ὁ ἔσχατος τῶν Εἰκονομάχων βασιλέων, ἐγγράψας εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῶν διὰ πεπυρωμένου σιδήρου 12 στίχους ἰαμβικούς, ἐπέμφεν αὐτοὺς εἰς ἔξοριαν, ὅπου καὶ ἀπέθανεν ὁ Θεόδωρος τῷ 838 ἔτει. Ὁ δὲ Θεοφάνης, ἐπιζήσας μετὰ τὸν ἐν ἔτει 842 θάνατον τοῦ Θεοφίλου, ἐψηφίσθη Νικαίας ἐπίσκοπος. Ἐποίησαν ἀμφότεροι πολλοὺς Κανόνας καὶ Ἄσματα, κοσμοῦντα τὴν Ἐκκλησίαν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε ἅγιε Φίλιππε· Ὡς ἀνωτέρω.

Τοῦ Ὀσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστῆρ, ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Θεόφανες σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντα ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Φωτισθεῖς ἐν Πνεύματι, τῷ παναγίῳ, τὰ τῆς γῆς πληρώματα, ταῖς σαῖς φωτίζεις διδαχαῖς, καὶ τῶν θουμάτων λαμπρότησιν, ἱερομύστα Ἀπόστολε Φίλιππε.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν ἐνδεκάτην τοῦ παρόντος Μηνός, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν ἁγίων 350 Πατέρων, τῶν εἰς τὴν Οἰκουμένην Ζ'. Σύνοδον ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων τὸ

δεύτερον κατὰ τῶν Εἰκονομάχων, ἐν ἔτει 787, ἐπὶ τῆς βασιλείας Εἰρήνης, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου.

✠ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Οἰκουμενικῆς Ἑβδόμης Συνόδου.

Ἀπολ. Ἀναστάσιμον· καὶ τῶν Πατέρων, Ἦχος πλ. δ'.

Υπερδοξασμένος εἰ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς, τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάντας ἡμᾶς ὀδηγήσας. Πολυεύσπλαγχνε δόξα σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐσφράγισαν· ἢ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνω θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

✠ 12. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Πρόβου, Ταράχου, καὶ Ἀνδρονίκου.

Ἦθλησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ ἐν ἔτει 296.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α'.

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων τὰ κατορθώματα, οὐρανῶν αἱ Δυναμίεις ὑπερεθαύμασαν· ὅτι ἐν σώματι θνητῷ, τὸν ἀσώματον ἐχθρὸν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀγωνισάμενοι καλῶς, ἐνίκησαν ἀοράτως· καὶ πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ταῖς ἄνω ζητῶν.

Τριάδος ἡμῖν, τὴν δόξαν ἐφανερώσαν, οἱ θεῖοι Χριστοῦ ὀπλιῖται καὶ Μάρτυρες, ὁ Ἀνδρόνικος Πρόβος τε, σὺν Ταράχῳ· πλάνην γὰρ ἤλεγξαν τῶν τυράννων τὴν δυσσεβῆ, τῇ πίστει γενναίως ἐναθλήσαντες.

✠ 13. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Κάρπου, Παπύλου, Ἀγαθοδώρου, καὶ Ἀγαθονίκης.

Ὦν ὁ μὲν Κάρπος ἦν ἐπίσκοπος τῆς ἐν Θυατείροις Ἐκκλησίας, ὁ δὲ Παπύλος διάκονος, ὁ δὲ Ἀγαθόδωρος δούλος αὐτῶν, ἢ δὲ Ἀγαθονίκη ἀδελφὴ τοῦ Παπύλου· ἤθλησαν δὲ ἐπὶ Δεκίου ἐν ἔτει 250.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει. Ὅρα σελ. 197.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ως Θεσαυρὸν πολυτελῆ ὁ Δεσπότης, καὶ κρήνην βρούουσαν ὑμῶν· νόσους μὲν καθαίροντα παθημάτων ποικίλας, χάριν δὲ βραβεύοντα ταῖς ψυχαῖς ἀενάως· διὸ συμφώνως πόθῳ τὴν ὑμῶν, Μάρτυρες Δεῖοι, τελοῦμεν πανήγυριν.

✠ 14. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτασίου, καὶ Κελσίου· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ τοῦ Ἀγιοπολίτου καὶ Ποιητοῦ, ἐπισκόπου Μαίουμα.

Οἱ μὲν Μάρτυρες ἤθλησαν πάντες ἐν Μεδιολάνοις ἐπὶ Νέρωνος τῷ 64 ἔτει. — Ὁ δὲ Κοσμᾶς ἦν Ἀγιοπολίτης, ὁ ἔστιν Ἱεροσολυμίτης τὴν πατρίδα, σύγχρονος καὶ συνηλικιώτης Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ (Δεκεμβρίου 4), μετ' οὗ καὶ συνανειράφη, υἱοθετηθεὶς Σεργίῳ τῷ πατρὶ ἐκείνου, διὰ τὴν ὀρφανίαν αὐτοῦ, καὶ ὑπὸ τὸν αὐτὸν συνεμαθήτευσε διδάσκαλον. Περί δὲ τὸ 743 ἔτος, προσχειρίσθη ἐπίσκοπος Μαίουμα, πόλεως παραθαλασσίου τῆς Παλαιστίνης, ἧτις πρότερον μὲν, ὑποκειμένη εἰς τὴν Γάζαν, ἐκαλεῖτο, Γαζαίων λιμῆν· ἐπὶ δὲ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου κατασταθεῖσα ἀνεξάρτητος, ἐπωνομάσθη Κωνσταντία ἐκ τοῦ ὀνόματος Κωνσταντίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ (Σωζὸμ. Ἐκκλ. Ἱστορ. Βιβλ. ἐ. 3). Ἐγένετο δὲ ὁ Κοσμᾶς ἀριστος ἄσματογράφος, ἀφ' οὗ καὶ Ποιητῆς καὶ Μελωδὸς ἐπωνομάζεται.

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε· ὡς ἀνωτέρω.

Καὶ τοῦ Ὀσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Κοσμᾶ σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντα ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῶν Μαρτύρων, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Λαμπτήρες φαιδροί, φανέντες Δεῖοι Μάρτυρες, τὴν κτίσιν φωτὶ, θαυμάτων καταυγάζετε, νοσημάτων λύοντες, τὴν βαθεῖαν νύκτα ἐκάσποτε, καὶ Χριστῷ τῷ μόνῳ Θεῷ, πρεσβεύοντες δοῦναι ἡμῖν ἔλεος.

Καὶ τοῦ Ὀσίου, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Κεκοσμημένος ἀρεταῖς Κοσμᾶ θεόπνευστε, τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ κόσμος γεγένησαι, καὶ τοῖς ἄσμασιν ἐκόσμη-

σας ταύτην Μάικαρ. Ἄλλα πρέσβευε πρὸς Κύριον ῥυθῆναι ἡμᾶς, ἐκ παντοίων μηχανῶν τοῦ πολεμήτορος, τοὺς σοὶ κρᾶζοντας· Χαίροις Πάτερ τρισόλβιε.

✠ 15. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λουκιανοῦ, πρεσβυτέρου τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Ἐκκλησίας.

Οὗτος ἦν Σαμοσατεὺς τὴν πατρίδα, εὐσεβῶν γονέων υἱός. Ἦνοιξεν ἐν Ἀντιοχείᾳ σχολεῖον κατηχητικόν, διδάσκων τὰ ὀρθὰ τῆς πίστεως δόγματα, καὶ τὰ δυσνόητα τῶν βιβλίων Γραφῶν σαφηνίζων. Μεθρημῆνευσεν ἐκ τοῦ Ἑβραϊκοῦ τὴν Παλαιὰν Διαθήκην, καὶ ἐξέδωκεν αὐτὴν ἀριστα γεγραμμένην, καὶ πάσης νοθεύσεως αἰρετικῆς καθαρῆουσαν. Ἀπελθὼν δὲ εἰς Νικομήδειαν πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν πιστῶν εἰς τοὺς ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγῶνας, διεβλήθη εἰς τὸν Μαξιμίον· πρὸς ὃν καὶ διαλεχθεῖς παρήρσια, καὶ ὑπὲρ τῆς πίστεως τῶν Χριστιανῶν ἀπολογησάμενος, κατεδικάσθη εἰς φυλακὴν, ἐν ἣ ὑπὸ τοῦ λμοῦ καὶ τῆς δίψης ἐτελεύτησε τῷ 311 ἔτει.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς σὺ Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

✠ 16. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λογγίνου τοῦ Ἐκατοντάρχου.

Οὗτος ἦν ὁ ὑπὸ τὸν Πιλάτον ὑπηρετήσας εἰς τὰ πάθη τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· ὃν καὶ τρωῶν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, καὶ ἰδὼν τὸν σεισμόν καὶ τὰ γενόμενα, ἀνεβόησε μετὰ φόβου· Ἄληθῶς Θεοῦ υἱός ἦν οὗτος (Ματθ. κζ'. 54). Μετὰ δὲ τῆς Ἀνάστασιν καταλιπὼν τὴν στρατιωτικὴν τάξιν, ἀπέβηκεν εἰς Καππαδοκίαν τὴν πατρίδα αὐτοῦ, τὸν Χριστὸν κηρύττων· ὅπου συλληφθεὶς διὰ τῆς τοῦ Πιλάτου πρὸς Τιβέριον τὸν Καίσαρα ἐνεργείας, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν.

Ἄπολυτίκιον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνη γέγηθεν, ἡ Ἐκκλησία, ἐν τῇ μηνίμῃ σήμερον, τῇ αἰοιδίμου ἀθλητοῦ, Λογγίνου ἀνακραυγάζουσα· Σύ μου τὸ κράτος, Χριστέ καὶ στερέωμα.

✠ 17. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ὡσηέ· καὶ τοῦ ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ Κρίσει.

Οὗτος μὲν ἦν ἐκ τῆς νήσου Κρήτης, μονήρη βίον διάγων ἐν αὐτῇ. Ἐπὶ δὲ Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου, ἀπελθὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ πολλὰ παθῶν ὑπὲρ τῆς τῶν ἁγίων Εἰκόνων τιμῆς, τελευταῖον συρόμενος διὰ τῆς ἀγορᾶς ἐκ τῶν ποδῶν δεδεμένος, ἀπεκόπη τὸν ἕτερον κοπίδι μακελλικῆ ὑπότινος ἰχθυοπώλου, καὶ οὕτω παρέθετο τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ τῷ 761 ἔτει. Τὸ δὲ ἱερόν αὐτοῦ λείψανον κατετέθη εἰς τόπον τινα, καλούμενον Κρίσιν. — Ὁ δὲ Ὡσηέ ὑπῆρχεν ἐκ φυλῆς Ἰσάχαρ, ἢ μάλλον ἐκ τῆς τοῦ Ρεβῆμ, υἱὸς Βεηρεὶ, πρῶτος

τῆ τάξει τῶν β'. Ἐλασσόνων Προφητῶν, καὶ πάντων τῶν λοιπῶν ὁ ἀρχαιότατος. Προεφήτευσεν ὑπὲρ τὰ 60 ἔτη· ἐζήσεν ὑπὲρ τὰ 80, μεταξύ τῶν 810 καὶ 720 πρὸ Χριστοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ διαιρεῖται εἰς 14 κεφάλαια.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσιομάρτυρος, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Α'σκητικῶς προγυμνασθεὶς ἐν τῷ ὄρει, τὰς νοητὰς τῶν δυσμενῶν παρατάξεις, τῇ πανοπλίᾳ ὤλεσας παμμάκαρ τοῦ Σταυροῦ. Αὐθις δὲ πρὸς ἀθλήσιν ἀνδρικῶς ἀπεδύσω, κτείνας τὸν Κοπρῶνυμον τῷ τῆς πίσεως ξίφει· καὶ δι' ἀμφοῖν ἐστέφθης ἐκ Θεοῦ, Ὁσιομάρτυς Ἀνδρέα αἰοίδιμε.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ε'ορτάζει σήμερον, ἡ βασιλεύουσα Πόλις, ἐορτὴν ὑπέρλαμπρον, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, ἅπασαν προσκαλουμένη πόλιν καὶ χώραν· χαίρει γὰρ ὡς κερτημένη θησαυρὸν μέγαν, τὸ πολυάθλόν σου σῶμα, Ἀνδρέα Μάρτυς, ὀρθοδοξίας φωστήρ.

✠ 18. Τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.

Οὗτος ἦν Ἀντιοχεὺς τὴν πατρίδα, ἱατρὸς τὸ ἐπάγγελμα, μαθητὴς καὶ συνοδοιπόρος τοῦ Παύλου, οὗ τῇ ὑπαγορεύσει καὶ τὸ κατ' αὐτὸν συνέγραφεν Εὐαγγέλιον Ἑλληνιστί, μετὰ τὸν Ματθαῖον καὶ Μάρκον, περὶ τὸ 60 ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ, εἶτα καὶ τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων, ἀφιερῶσας ἀμφοτέρω τὰ Συγγράμματα εἰς τὸν τῆς Ἀχαΐας (κατὰ τὴν γνωμὴν τινῶν) ἡγεμόνα Θεόφιλον· καὶ ζήσας ὑπὲρ τὰ 86 ἔτη, ἀπέθανεν ἐν αὐτῇ τῇ Ἀχαΐᾳ, καὶ ἴσως ἐν Πάτραις, μητροπόλει τῆς ἐπαρχίας ταύτης. Τὸ ἔμβλημα τῆς εἰκόνης αὐτοῦ ἐστὶν ὁ Βούς, τὸ τρίτον τῶν συμβολικῶν ζώων τοῦ Ἰεζεκιήλ (ἀ. 10), διὰ τὸ ἀρχεσθαι τὸ Εὐαγγέλιον αὐτοῦ ἀπὸ τῆς τοῦ παλαιοῦ Νόμου λατρείας, ἐν ἣ τὰ μᾶλλον θυόμενα ζῶα ἦσαν βόες.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Α'πόστολε ἅγιε καὶ Εὐαγγελιστά Λουκᾶ, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεςιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπέφανης σήμερον.

Μαθητὴς γενόμενός τοῦ θείου Λόγου, σὺν τῷ Παύλῳ ἅπασαν, ἐφωταγώγησας τὴν γῆν, καὶ τὴν ἀγλὴν ἀπεδίωξας, τὸ θεῖον γράψας Χριστοῦ Εὐαγγέλιον.

✠ 19. Τοῦ ἀγίου Προφήτου Ἰωήλ· καὶ τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Οὐάρου.

Οὗτος ἠθλήσεν ἐπὶ Μαξίμιανου ἐν ἔτει 304. Ὁ δὲ Ἰωήλ ὑπῆρχεν ἐκ φυλῆς Ρουδῆμ, υἱὸς Βαθουήλ, 810-750 πρὸ Χριστοῦ· κατὰ δὲ τὸν Καλμέτην, περὶ τὰ

610 πρὸ Χριστοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 3 κεφάλαια διαιρουμένη, τάττεται ἡ δευτέρα μεταξύ τῶν Ἐλασσόνων Προφητῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Ὅρα σελ. 210.

✠ 20. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου καὶ τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ νέου Ἀσκητοῦ, τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Κεφαλληνίας.

Ὁ μὲν Ἀρτέμιος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, κατασταθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἡγεμὼν τῆς Ἀλεξανδρείας, εἶτα καὶ τῷ τοῦ Πατρικίου ἀξιώματι τιμηθεὶς. Βασιλευσάντος δὲ μετὰ ταῦτα Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου τῷ 361 ἔτει, καὶ τιμωροῦντος τοὺς Χριστιανούς, παρρησιασάμενος ὁ Ἀρτέμιος, ἤλεγξε τὴν ἀποστασίαν αὐτοῦ· διὸ καὶ πολλὰς πρότερον ὑπομείνας βασάνους, τελευταῖον ἀπετιμήθη τὴν κεφαλὴν. — Ὁ δὲ Γεράσιμος ἦν Πελοποννήσιος τὴν πατρίδα, υἱὸς Δημητρίου καὶ Καλῆς, Νοταράδων τουπίκην, ὑφ' ὧν καὶ ἀνετράφη εὐσεβῶς, καὶ τὰ ἱερά ἐπαιδεύθη γράμματα. Ἀναχωρήσας δὲ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, καὶ τόπους διφόρους περιελθὼν, τελευταῖον κατήνητησεν εἰς Κεφαλληνίαν, ἐνθα ἀνακαινίσας ναὸν τινα παλαιὸν, καὶ περὶ αὐτὸν Παρθενῶνα οἰκοδομήσας, εἰσέτι καὶ νῦν σωζόμενον ἐν τόπῳ καλουμένῳ Ὁμαλᾷ, ἐτέλεσεν ἐκεῖ τὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ δρόμον ἀσκητικῶς τῷ 1579 ἔτει. Τὸ δὲ ἱερὸν αὐτοῦ λείψανον, ἀδιάφθορον διαμένον, πρόκειται τοῖς πιστοῖς εἰς ἀγιασμόν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Μάρτυρος.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε ὡς ἀνωτέρω,

καὶ τοῦ Ὀσίου, Ἦχος σ΄.

Τῶν ὀρθοδόξων προσάτην, καὶ ἐν σαρκὶ ἄγγελον, καὶ θαυματουργὸν θεοφόρον νεοφανέντα ἡμῖν, ἐπαινέσωμεν πιστοὶ θεῖον Γεράσιμον· ὅτι ἀξίως παρὰ Θεοῦ ἀπέιληφεν ἰαμάτων τὴν ἀένναον χάριν· ῥώννυσι τοὺς νοσοῦντας, δαιμονῶντας ἰᾶται. Διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρῦει ἰάματα.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, Ἦχος β΄. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν εὐσεβῆ καὶ στεφηφόρον Μάρτυρα, τὸν κατ' ἐχθρῶν νίκης ἀράμενον τρόπαια, συνελθόντες ἐπαξίως νῦν, ἐν ὑμνωδίαις εὐφημήσωμεν, Ἀρτέμιον τὸν μέγιστον ἐν Μάρτυσι, θαυμάτων τε δοτῆρα πλουσιώτατον· πρεσβεῦει γὰρ Κυρίῳ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

καὶ τοῦ Ὀσίου, Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εὐχαρίσεις ἄσμασι τῶν Κεφαλλήνων ἡ νῆσος, προσκαλεῖται σήμερον τῶν ὀρθοδόξων τὰ πλήθη, μέγιστον νεοφανέντα ἐγκωμιάσαι, καύχημα ὀρθοδοξίας ἀναφανέντα, τὸν Γεράσιμον τὸν θεῖον, τὸν ῥύστην ταύτης ὁμοῦ καὶ πρόμαχον.

✠ 21. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ Μεγάλου.

Ἐξῆσεν ἔτη 80· ἀπέθανε κατὰ τὸ 333 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον· Ταῖς τῶν δακρύων σου· Ὅρα σελ. 201.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ως φωστῆρα ἄδυτον, τοῦ νοητοῦ σε Ἡλίου, συνελθόντες σήμερον, ἀνευφημοῦμεν ἐν ὕμνοις· ἔλαμψας γὰρ τοῖς ἐν σκότει τῆς ἀγνώσιας, ἅπαντας ἀναβιβάζων πρὸς θειῶν ὕψος, Ἰλαρίων τοὺς βοῶντας· Χαίροις ὦ Πάτερ, τῶν Ἀσκητῶν ἡ κρηπίς.

✠ 22. Τοῦ ἁγίου ἰσαποστόλου Ἀβερκίου, ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως, τοῦ θαυματουργοῦ· καὶ τῶν Ἁγίων Ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ, Μαξιμιλιανοῦ, Ἰαμβλίχου, Μαρτινιανῶ, Διονυσίου, Ἀντωνίου, Ἐξακουστωδιανοῦ, καὶ Κωνσταντίνου.

Ὁ μὲν Ἀβέρκιος ἤκμασε περὶ τὰ 186. Οἱ δὲ Ἑπτὰ Παῖδες ὑπνώσαντες ἐν τινι σπηλαίῳ, ἐν ἔτει 250, ἐπὶ τῆς βασιλείας Δεκίου, ἐκομήθησαν 184 ἔτη, ἕως τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τῷ Μικρῷ· ὅτε ἀφυπνισθέντες, ἦτοι ἀναστάντες, καὶ πάλιν θείᾳ κελεύσει μικρὸν νυστάξαντες, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν τῷ 434 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνεδειξέ σε τῇ ποιμνῇ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτίσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ ἱεράρχα Ἀβέρκιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῶν Μαρτύρων· Οἱ Μάρτυρές σου· Ὅρα σελ. 197.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ως ἱερέα μέγιστον, καὶ Ἀποστόλων σύσκηνον, ἡ Ἐκκλησία γεραίρει σε ἅπασα, ἡ τῶν πιστῶν Ἀβέρκιε· ἦν ταῖς σαῖς ἱεσίσαις περιφύλαττε Μάκαρ, ἀκαταγώνιστον, ἐξ αἱρέσεως πάσης, καὶ ἄσειστον παναοίδιμε·

✠ 23. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθεοῦ, πρώτου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Οὗτος, κατὰ τινὰς μὲν, ὑπῆρχεν υἱὸς Ἰωσήφ, τοῦ Μνήστορος ἐκ τῆς γυνακὸς, ἣν εἶχε πρὶν μνηστευθῆ τὴν Ἀειπαρθένον· ἐπομένως δὲ ἐλέγετο καὶ αὐτῆς υἱός, καὶ ἀδελφός τοῦ Κυρίου, ὡς καὶ αὐτοῦ νομιζομένου υἱοῦ τοῦ Ἰωσήφ (Ματθ. ιγ'. 55). Κατ' ἄλλους δὲ, ἦν ἀνεψιὸς μὲν τοῦ Ἰωσήφ, υἱὸς δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Κλεόπα ἢ Κλωπᾶ, τοῦ καὶ Ἀλφαίου καλουμένου, καὶ Μαρίας τῆς ἐκείνου γυνακὸς, ἣτις ἦν ἀδελφή, μᾶλλον δὲ πρωτεξαδέλφη τῆς Θεοτόκου· ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς

γενεαλογίας ταύτης ἐλέγετο πάλιν τοῦ Κυρίου ἀδελφός διὰ τὴν συγγένειαν, κατὰ τὸ ἰδίωμα τῆς ἁγίας Γραφῆς.

Οὗτος οὖν ὁ Ἰακώβος καλεῖται ὑπὸ τῶν Εὐαγγελιστῶν Μικρὸς (Μάρκ. ιβ. 40), πρὸς διαστολὴν Ἰακώβου υἱοῦ τοῦ Ζεβεδαίου, ὃς τις λέγεται Μέγας. Κατέστη πρῶτος Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος τῷ 34 ἔτει, ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Κυρίου προαχθεὶς ἐπὶ τοῦ ἐπισκοπικοῦ τούτου Θρόνου, ὡς τινες λέγουσι· κατὰ δὲ τὸν Εὐσέβιον, ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων. Ἐπωνομάσθη Ὀβλίας, τυτέστι Δίκαιος, διὰ τὴν ἄκραν αὐτοῦ ὁσιότητα καὶ δικαιοσύνην. Ἀναβὰς δὲ ἐπὶ τὸ πτερύγιον, ὃ ἐστὶ τὸ ἐξέχον μέρος τῆς στέγης τοῦ Ναοῦ, τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, ἐκ παρακινήσεως πάντων, ἔδωκεν ἐκείθεν ἦν ἐζήτησαν παρ' αὐτοῦ μαρτυρίαν περὶ τοῦ Ἰησοῦ, κηρύξας φωνῇ μεγάλη· Ὅτι ὁ Ἰησοῦς κἀθηται ἐκ δεξιῶν τῆς μεγάλης δυνάμεως, καὶ μέλλει ἔρχεσθαι ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. Ἐπὶ τῇ μαρτυρίᾳ ταύτῃ πολλοὶ τῶν παρόντων ἀνεδόσαν· Ὁσαννά τῷ υἱῷ Δαυΐδ. Ἄλλ' οἱ Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ἐκραζάν· Ὅτι καὶ ὁ Δίκαιος ἐπλανήθη· καὶ δι' ἐπιταγῆς Ἀννάνου τοῦ ἀρχιερέως, κρημνισθεὶς ἐκείθεν ὁ Ἀπόστολος, εἶτα λιθαζόμενος καὶ εὐχόμενος ὑπὲρ τῶν μαιφόνων, συνετρίβη τὴν κεφαλὴν ξύλῳ γραφέως τινός, καὶ οὕτως ἐξέπνευσε τῷ 62 ἔτει (Εὐσέβ. Ἐκκλ. Ἱστορ. Βιβλ. β'. κγ'). — Τοῦ Ἰακώβου τούτου ἐστὶν ἡ πρὸς τοὺς ἐν τῇ διασπορᾷ Ἰουδαίους πρώτη τῶν Κατολικῶν Ἐπιστολή.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ως τοῦ Κυρίου Μαθητῆς, ἀνεδέξω Δίκαιε τὸ Εὐαγγέλιον· ὡς Μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαρατρέπτον· τὴν παρρῆσίαν ὡς Ἀδελφός Θεός· τὸ πρεσβεύειν ὡς Ἱεράρχης. Ἰκίτευε Χριστὸν τὸν Θεὸν, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο τοῦ Πατρὸς μονογενῆς Θεός Λόγος, ἐπίδημίσας πρὸς ἡμᾶς ἐπ' ἐσχάτων, τῶν ἡμερῶν Ἰακώβω θεσπέσιε, πρῶτόν σε ἀνέδειξε τῶν Ἱεροσολύμων, ποιμένα καὶ διδάσκαλον, καὶ πιστὸν οἰκονόμον, τῶν Μυστηρίων τῶν πνευματικῶν· ὅθεν σε πάντες τιμῶμεν Ἀπόστολε.

✠ 24. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀρέθα, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἦθλησαν τῷ 542 ἔτει ἐν Νεγρᾷ, πόλει τῆς Εὐδαίμονος Ἀραβίας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Ταῖς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήτη· ὦντι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν ταῖς ὀδύνας, ἴασαι φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφρόσύνης πρόξενος, ἡμῖν ἐπέστη, ἡ φωσφόρος σήμερον, τῶν Ἀθλοφόρων ἑορτῇ· ἦν ἐκτελοῦντες δοξάζομεν, τὸν ἐν ὑψίστοις ὑπάρχοντα Κύριον.

✠ 25. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων καὶ Νοταρίων, Μαρκιανῆ, καὶ Μαρτυρίου.

Ἐθανατώθησαν ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν ἐν ἔτει 346.

Ἀπολυτ. Ἦχος δ'. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Ὅρα σελ. 197.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Αγωνισάμενα καλῶς ἀπὸ βρέφους, Μαρκιανὲ σὺν τῷ σὺ φῶ Μαρτυρίῳ, τὸν ἀποξάτην Ἄρειον καθείλετε, ἄτρωτον φυλάξαντες, τὴν ὀρθόδοξον Πίστιν, Παύλῳ ἐφεπόμενοι, τῷ σοφῷ διδασκάλῳ· ὅθεν σὺν τούτῳ εὗρατε ζωὴν, ὡς τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι ἄριστοι.

✠ 26. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου· καὶ ἡ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου Σεισμοῦ.

Οὗτος συνέβη ἐν Κωνσταντινουπόλει, κατὰ τὸ 741 ἔτος, τῷ 24 τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, καὶ πρώτου τῶν Εἰκονομάχων.

Ὁ δὲ ἅγιος Δημήτριος ἦν Θεσσαλονικεὺς τὴν πατρίδα, εὐσεβῶν γονέων υἱὸς εὐσεβέστατος, καὶ διδάσκαλος τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ· διὸ καὶ ἐλθόντος τῷ Μαξιμιανῷ εἰς Θεσσαλονικὴν τῷ 290, συλληφθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ἐτήρειτο δέσμιος ἐν φυλακῇ. Ἀγῶνων δὲ τελουμένων ἐν τῇ πόλει, ὁ μὲν Μαξιμιανὸς ἐκάθητο θρατήρης· βάρβαρος δὲ τις αὐτοῦ φίλος καὶ ἐπίσημος, παλαιστής, Λυαῖος τὸ ὄνομα, ἐπαίρομενος εἰς τὸ μέγεθος τοῦ σώματος καὶ τὴν ῥώμην αὐτοῦ, ἐκόμπαζεν ἐν τῷ σταδίῳ, προσκαλῶν τοὺς πολίτας διαγωνίσασθαι πρὸς αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς συμπλεκομένους αὐτῷ καταβάλλων. Ταῦτα ἰδὼν νεανίας τις, Νέστωρ καλούμενος, καὶ γνῶριμος τοῦ ἁγίου Δημητρίου, ἔρχεται πρὸς αὐτόν ἐν τῇ φυλακῇ, τὰς εὐχὰς αὐτοῦ ἐξαιτούμενος πρὸς μονομαχίαν· ἃς καὶ λαθῶν διὰ τῆς σφραγίσσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ, παρρήσιαζεται εἰς τὸ στάδιον· καὶ εἰπὼν· Ὁ Θεὸς Δημητρίου, βοηθεῖ μοι συμπλέκεται τῷ Λυαίῳ, καὶ βαλὼν αὐτῷ καιρίαν πληγὴν κατὰ καρδίας, ἀνήκεν ἄπνου ἐπὶ τῆς γῆς τὸν πρῶτον μεγαλαυχόν. Ὁ δὲ Μαξιμιανὸς εἰς ἄκραν λυπηθεὶς ἐπὶ τούτῳ, καὶ τὴν αἰτίαν μαθὼν, προσέταξεν ἀμέσως, τὸν μὲν Δημήτριον λόγχαις τρωθῆναι ἐν ἡ εὐρίσκειτο φυλακῇ, τὸν δὲ Νέστορα τῷ ἰδίῳ ξίφει ἀναιρεθῆναι.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Μέγαν εὗρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ ὑπέρμαχον ἢ οἰκουμένην, Ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη τροπούμενον. Ὡς ἔν Λυαίου καθεῖλες τὴν ἔπαρσιν, ἐν τῷ σταδίῳ θαρρύνων τὸν Νέστορα, οὕτως Ἄγιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Σεισμοῦ, Ἦχος πλ. δ'.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ῥύσαι ἡμᾶς τῆς φοβερᾶς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς, Χριστέ ὁ Θεός

ἡμῶν, καὶ κατάπεμψον ἡμῖν, πλῆσια τὰ ἐλέη σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ρείθροις Δημήτριε, τὴν Ἐκκλησίαν Θεὸς ἐπορφύρωσεν, ὁ δούσ σοι τὸ κράτος ἀήττητον, καὶ περιέπων τὴν πόλιν σου ἄτρωτον· αὐτῆς γὰρ ὑπάρχεις τὸ στήριγμα.

✠ 27. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νέστορος.

ἠθλήσεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω εἰς τὰς 26.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει. Ὅρα σελ. 188.

Ἦ τὸ, Μέγαν εὐρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Αθλήσας καλῶς, ἀθάνατον τὴν εὐκλειαν, κεκλήρωσαι νῦν· καὶ στρατιώτης ἄριστος, τῷ Δεσπότη γέγονας, ταῖς εὐχαῖς Δημητρίου τῆ Μάρτυρος. Σὺν αὐτῷ οὖν Νέστορ σοφὲ, πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 28. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου, καὶ Νεονίλης τῆς συζύγου αὐτοῦ· καὶ τῶν ἑπτὰ τέκνων αὐτῶν, Σαρβήλη, Νιτᾶ, Γέρακος, Θεοδούλου, Φωτίου, Βήλης, καὶ Εὐνίκης· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου.

Τῶν μὲν Μαρτύρων ἀδελγὸς καὶ ἡ πατρίς καὶ ὁ χρόνος καθ' ὃν ἐμαρτύρησαν· ἀπετεμήθησαν δὲ πάντες τὴν κεφαλὴν, πικρὰς πρότερον ὑπομείναντες βασάνους. — Ὁ δὲ Ὅσιος διανύσας τὸν βίον ἀσκητικῶς ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα, ἀφ' οὗ καὶ Σαββαΐτης ἐπονομάζεται, ἐν ἧ καὶ ἀρχιερεὺς ἐχειροτονήθη, ἐτελεύτησε περὶ τὰ 790, καταλιπὼν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τινα Τροπάρια ἀσματικά.

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ὀσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστὴρ, ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγ-

καλλώπισμα, Στέφανε σοφέ, ταῖς διδασχαῖς σου πάντα ἐφώ-
τισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σω-
θῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν .

✠ 29. Τῆς ἁγίας ὀσιομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας·
καὶ τοῦ ὀσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀβραμίου .

Ἡ μὲν, νέα οὐσα τὴν ἡλικίαν, καὶ ἐν τινι μοναστηρίῳ διατρίβουσα, συνελήφθη
ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν· καὶ τὸν Χριστὸν παρρησία ὁμολογήσασα, καὶ πολυειδεῖς ὑπο-
μείναςα βασάνους, ἀπετημήθη τὴν κεφαλὴν τῷ 256, ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ καὶ Γα-
λιήνου. — Ὁ δὲ Ὀσιος ἐτελεύτησε περὶ τὸ 390.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη. Ὅρα σελ. 196.

Τοῦ Ὀσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβῶν γὰρ
τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττων
ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖ-
σθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων
συναγάλλεται, ὅσιν Ἀβράμει τὸ πνεῦμά σου .

Κοντάκιον τῆς Ἀγίας, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον .

Παρθενίας νάμασι, καθηgniσμένη ὀσία, μαρτυρίου αἵμασιν,
Ἀναστασία πλυθεῖσα, παρέχεις τοῖς ἐν ἀνάγκαις τῶν
νοσημάτων, ἴασιν καὶ σωτηρίαν τοῖς προσιοῦσιν, ἐκ καρδίας·
ἰσχὺν γὰρ νέμει, Χριστὸς ὁ βρύων χάριν ἀένναον .

Καὶ τοῦ Ὀσίου, ὁμοιον .

Εν σαρκὶ ὡς ἄγγελος, ἐπὶ τῆς γῆς ἀνεδείχθης, καὶ ἀσκή-
σει γέγονας, πεφυτευμένος ὡς φοῖνιξ, ὕδατι τῆς ἐγκρα-
τείας κατατρυφήσας, ρεύμασι τῶν σῶν δακρῦων ρύπον ἐκ-
πλύνας· διὰ τοῦτο καρποφόρος, θαυμάτων ὄφθης, θεῖε Ἀ-
βράμει .

✠ 30. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Ζηνοβίου, καὶ Ζηνοβίας τῆς
ἀδελφῆς αὐτοῦ .

Ἦθησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ κατὰ τὸ 290 ἔτος .

Ἀπολυτίκιον· Οἱ Μάρτυρές σου, ὡς ὀπισθεν .

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως .

Τοὺς ἀληθείας Μάρτυρας, καὶ εὐσεβείας κήρυκας, τῶν
ἀδελφῶν τὴν δυάδα τιμῆσωμεν, ἐν θεοπνεύστοις ἄσμα-

σι, τὸν Ζηνοβίον ἅμα τῇ σοφῇ Ζηνοβία, ὁμοῦ βιώσαντας, καὶ διὰ μαρτυρίου δεξαμένους στέφος ἄφθαρτον.

✠ 31. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, Σταχυος, Ἀπελλοῦ, Ἀμπλίου, Οὐρβανοῦ, Ναρκίσσου, καὶ Ἀριστοβούλου· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἐπιμάχου.

Τῶν Ἀποστόλων τούτων ὁ μὲν Σταχυος ἐχρημάτισε πρῶτος ἐπίσκοπος Βυζαντίου, ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου χειροτονηθεὶς· καὶ ποιμάνας τὸν λαὸν αὐτοῦ 16 ἔτη, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. Τῶν δὲ λοιπῶν ἄλλος ἄλλην ἐπισκοπὴν λαχόντες, καὶ ἀποστολικῶς ἐν αὐταῖς διαπρέψαντες, ἐτελεύτησαν ἐν εἰρήνῃ. — Ὁ δὲ Μάρτυς ὑπῆρχεν ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου, διατρίβων κατὰ τὸ Πηλοῦσιον ὄρος ἀσκητικῶς· καταβάς δὲ εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐν τοῖς χρόνοις Δεκίου, καὶ συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀρχοντος Ἀπελλιανοῦ, ὑπέστη τὸν μαρτυρικὸν θάνατον τῷ 251 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων, Ἦχος γ'.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος δ'.

Ὁ Μάρτυς σε Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῆ. Ὅρα σελ. 210.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ως ἱερά κειμήλια τοῦ παναγίου Πνεύματος, καὶ τῆ Ἡλίου τῆς δόξης ἀυγάσματα, χρεωστικῶς ὑμνήσωμεν, τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους, Ἀπελλῆν Οὐρβανόν τε καὶ Ἀριστόβουλον, Ἀμπλίαν Νάρκισσον καὶ Σταχυν, οὓς ἡ χάρις συνήγαγε τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.

Ἔχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10, καὶ ἡ νύξ ὥρας 14.

✠ 1. Τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ· καὶ τῆς ὁσίας μητρὸς αὐτῶν Θεοδότης.

Οὗτοι κατήγοντο ἐκ τῆς Ἀσίας πατέρα ἔχοντες ἀσεβῆ· μετὰ δὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ, ἄδειαν λαβοῦσα ἡ φιλόχριστος αὐτῶν μήτηρ Θεοδότη, ἀνέθρεψε αὐτοὺς εὐσεβῶς, καὶ πᾶσαν ἰδέαν ἀρετῆς καὶ ἐπιστήμης ἐξεπαίδευσεν, ἐξαιρέτως δὲ τὴν ἰατρικὴν· ἦν καὶ ἐπάγγελμα ποιησάμενοι, περιήρχοντο θεραπεύοντες πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν, καὶ πᾶσι ὁμοῦ ἀνθρώποις καὶ κτήνεσι τὰς ἰάσεις παρέχοντες δωρεάν, ἀφ' οὗ καὶ Ἀναργυροὶ ἐπωνομάσθησαν. Καὶ οὕτω τὸν δρόμον τῆς ζωῆς ἑαυτῶν τετέλεσαν, ἐκοιμήθησαν ἐν εἰρήνῃ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Αγιοι Ἀνάργυροι καὶ Θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Οὐκ εἰς τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἰαμάτων, ἐφαπλῆτε τὴν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, Ἴατροι Θαυματουργοὶ ἐνδοξοί· Ἀλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει, καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράση κατευνάσατε, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.

✠ 2. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδηφόρου, καὶ Ἀνεμποδίστου.

Ἡθλήσαν ἐν Περσίδι κατὰ τὰ 330 ἔτος, ἐπὶ Σαβωρίου, ἢ Σαπωρίου Β'. βασιλέως Περσῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Αθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν· καὶ ἄγιοι αἱ σκηναί, αἱ δεξάμεναι τὰ πνεύματα ὑμῶν· ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παρρήσιας ἐκηρύξατε. Αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἰκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Ως ἄστρα ἀπλανῆ, τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, ἀνέλαμψαν τῇ γῆ, αἱ Χριστοῦ Στρατιῶται, τὸν ζόφον διώκοντες, τῶν παθῶν καὶ πηγάζοντες, χάριν ἀφθονον, ἀνεμποδίστως τοῖς πᾶσι, καὶ ἀκίνδυνον, τὴν σωτηρίαν δωροῦνται, ἐλπίδι τῆς πίστεως.

✠ 3. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσήφ, καὶ Λειθαλαῖ· καὶ τὰ Ἐγκαίνια τῆ ναιῖ τοῦ ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ ἐν Λυδῶν, ἦτοι ἡ κατάθεσις τοῦ σώματος αὐτοῦ.

Ὁ μὲν Ἀκεψιμᾶς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἠθλήσαν τῷ 330, ἐπὶ Σαβωρίου, ἢ Σαπωρίου Β'. βασιλέως Περσῶν· τὰ δὲ Ἐγκαίνια ἐγένοντο ἐν τοῖς χρόνοις Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου.

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου Γεωργίου, Ἦχος δ'.

Ως τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστῆς, ἀσθενούντων ἰατρός, βασιλέων ὑπέρμαχος, Τροπαιοφόρε Μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῶν Μαρτύρων. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Ὅρα σελ. 216.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ θεῖα σοφὴ, ἀμέμπτως ἱερούργησας· θυσία δεκτὴ, ἐγένου παμμακάριστε· τοῦ Χριστοῦ γὰρ ἔπιες, τὸ ποτήριον ἐνδόξως ἄγιε, Ἀκεψιμᾶ σὺν τοῖς συνάθλοις σου, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Μεγαλομάρτυρος, Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Τῇ ὑπερμάχῳ καὶ ταχεῖα ἀντιλήψει σου, προσπεφευγότες οἱ πιστοὶ καθικετεύομεν, λυτρωθῆναι παρὰ σοῦ, Χριστοῦ Ἀθλοφόρε, καὶ σκανδαλῶν τοῦ ἐχθροῦ τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, καὶ παντοίων ἐκ κινδύνων καὶ κακώσεων· ἵνα κράζωμεν· Χαίροις Μάρτυς Γεώργιε.

✠ 4. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωαννικίου τοῦ Μεγάλου· καὶ τῶν ἁγίων Ἱερομαρτύρων, Νικιάνδρου ἐπισκόπου Μύρων, καὶ Εἰρμαίου πρεσβυτέρου.

Οὗτοι, πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπιστρέφοντες εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, διεβλήθησαν εἰς τὸν τῆς πόλεως Κόμητα Λιβάνιον· ὑφ' οὗ μετὰ πολλὰς ἄλλας βασάνους, κατεκλείσθησαν ζῶντες εἰς τάφον, καὶ οὕτω τὰ πνεύματα αὐτῶν εἰς χεῖρας Θεοῦ παρέθεντο. — Ὁ δὲ Ὅσιος ἐγεννήθη ἐν Βιθυνίᾳ κατὰ τὸ 740 ἔτος, πατέρα ἔχων Μυριτρίκην καλούμενον, μητέρα δὲ Ἀναστασῶν· καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν τῆς ἀνδρικῆς αὐτοῦ ἡλικίας διέπρεψεν ἐν τοῖς στρατιωτικοῖς, καὶ βασιλικῶν τιμῶν ἡξιώθη διὰ τὰς ἀνδραγαθίας αὐτοῦ· ὕστερον δὲ πάντων καταφρονήσας, ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ὀλύμπου· ὅπου διανύσας τὸν ὑπόλοιπον βίον ἀσκητικῶς, καὶ μέγας εἰς τὴν ἀρετὴν γενόμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ περὶ τὸ 834, ζήσας τὰ πάντα ἔτη 94. Τοῦ Ὀσίου τούτου ἐστὶν ἡ συντομωτάτη ἐκείνη Εὐχή· Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, κτλ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρῶν σου ροαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη λάμπων τοῖς θαύμασιν, Ἰωαννίκιε Πατήρ ἡμῶν ὅσιε· Πρίσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὖρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν,

καὶ τῇ πίστει ἐνήθησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Νίκανδρε . Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄ . Ἐπεφάνης σήμερον .

Εν τῇ μνήμῃ σήμερον τῇ ἱερά σου, συνελθόντες ἅπαντες, ἐκδυσωποῦμεν οἱ πιστοὶ, Ἰωαννίκιε ὅσιε, παρὰ Κυρίου εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος .

✠ 5. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Γαλακτίωνος, καὶ Ἐπιστήμης τῆς συζύγου αὐτοῦ .

Ὁ μὲν ὑπῆρχεν υἱὸς Κλειτοφῶντος καὶ Λευκίππης, ἀσεβῶν μὲν ὄντων ἀμφοτέρων τοπρότερον, ὕστερον δὲ τὴν εὐσέβειαν διδαχθέντων παρὰ τινος μοναχοῦ, Ὀνουφρίου καλουμένου . Ἡ δὲ Ἐπιστήμη, ἐξ ἀπίστων γονέων γεννηθεῖσα καὶ αὐτῇ, ἐβαπτίσθη διὰ τὸ πρὸς τὸν Γαλακτίωνα συνοικέσιον . ἤθλησαν δὲ ἐπὶ Δεκίου περὶ τὸ 250 ἔτος .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄ . Ταχὺ προκατάλαβε .

Οὶ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους σχόντες γὰρ τὴν ἰσχὺν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση . Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχὰς ἡμῶν .

✠ 6. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Παύλου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ὁμολογητοῦ .

Οὗτος ἦν Θεσσαλονικεὺς τὴν πατρίδα, πρεσβύτερος πρῶτον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησίας, εἶτα καὶ ἐπίσκοπος αὐτῆς· ἀνὴρ ἐλλόγιμος, διδακτικὸς, ἀγαθὸς τὰ θεῖα, καὶ βίου χρηστοῦ μαρτυρούμενος· ζηλωτῆς θερμότατος τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου, καὶ τῆς τοῦ Ὁμοουσίου πίστεως μέχρι θανάτου ἀνδρικότατος ὑπερασπιστής . Ἄλλὰ δι' αὐτὸ τοῦτο ἀπαξ καὶ δις ἐξωσθεῖς τοῦ θρόνου ὑπὸ τοῦ ἀρειανίζοντος Κωνσταντίου, υἱοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, ἐξωρίσθη τελευταῖον περὶ τὸ 351 εἰς Κουκουσὸν τῆς Ἀρμενίας, ὅπου, ἐξ ἐπιβουλῆς τῶν Ἀρειανῶν ἀπέπνιξαν αὐτὸν οἱ εἰς τὴν ἐξορίαν ἀπαγαγόντες .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄ . Αὐτόμελον .

Θείας πίστεως ὁμολογία, ἄλλον Παῦλόν σε τῇ Ἐκκλησίᾳ, ζηλωτὴν ἐν ἱερεῦσιν ἀνέδειξε . Συνεβοᾷ σοι καὶ Ἄβελ πρὸς Κύριον, καὶ Ζαχαρίου τὸ αἷμα τὸ δίκαιον . Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος .

Κοντάκιον, Ἦχος β΄ . Τὰ ἄνω ζητῶν .

Αστράψας ἐν γῆ ὡς ἄστρον οὐρανόφωτον, τὴν καθολικὴν φωτίζεις Ἐκκλησίαν νῦν, ὑπὲρ ἧς καὶ ἤθλησας, τὴν ψυχὴν σου Παῦλε προθέμενος, καὶ ὡς Ζαχαρίου καὶ Ἄβελ, τρανῶς βοᾷ σοι τὸ αἷμα πρὸς Κύριον .

✠ 7. Τῶν ἁγίων τριάκοντα τριῶν Μαρτύρων, τῶν ἐν Μελετινῇ· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Λαζάρου, τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει.

Οἱ μὲν ἤθλησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξίμιανοῦ ἐν ἔτει 290. Ὁ δὲ ἤσκησεν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Μονομάχου, βασιλεύσαντος τῷ 1045.

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ὡς ἄνωτέρω.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'. Ταῖς τῶν δακρῶν σου ῥοαῖς.

Ταῖς ἐπαγρύπνοις προσευχαῖς, ἐν ὀχετοῖς δακρῶν τὸν στυλὸν κατέβρεχες, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας ποιμὴν, τοῖς προσιούσι νέμων συγχώρησιν, ὅσιε Πατὴρ ἡμῶν Λαΐζαρε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως φωστῆρα μέγιστον ἡ Ἐκκλησία, τοῦ Χριστοῦ δοξάζει σε, μετ' εὐφροσύνης ψαλμικῶς· διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ, δοθῆναι πᾶσι πταισμάτων συγχώρησιν.

✠ 8. Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ, καὶ τῶν λοιπῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων.

Οἱ Ἄγγελοι πάντες, κατὰ τὸν Ἀπόστολον, εἰσὶ πνεύματά λειτουργικά, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντος κληρονομεῖν σωτηρίαν (Ἐβρ. α'. 14). Αὐτοὺς κατέστησεν ὁ Θεὸς παντὸς ἔθνους καὶ λαοῦ ἐπιστάτας, καὶ πρὸς τὸ συμφέρον ὁδηγοὺς (Λευϊτ. λβ'. 8). Εἰς αὐτοὺς προσάσσει φυλάττειν τοὺς ἐλπίζοντας ἐπ' αὐτόν, ἵνα μηδὲν αὐτοὺς βλάβῃ, μηδέ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν προσεγγίσῃ κακόν (Ψαλμ. ψ. 9-14). Αὐτοὶ ἐν οὐρανοῖς διαπαντὸς βλέπουν τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ, τὸν Τρισάγιον αὐτῷ ἀναπέμποντες ὕμνον, καὶ πρεσβεύοντες πρὸς αὐτόν ὑπὲρ ἡμῶν, καθὼς καὶ χαίρουσιν ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι (Ἦσ. 5. 2-3. Ματθ. τή. 10. Λουκ. ιε'. 7. Πράξ. ιβ'. 15). Ἐνὶ λόγῳ, αὐτοὶ ὑπηρετήσαν τῷ Θεῷ πρὸς ἡμετέραν εὐεργεσίαν τσαῦτα, ὥστε γέμουσιν ἐκ τῆς τούτων ἱστορίας αἱ σελίδες τῶν ἁγίων Γραφῶν.

Διὰ ταῦτα οὖν ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, εὐλόγως τιμῶσα τοὺς Ζεῖους τούτους λειτουργοὺς, καὶ ἡμῶν προστάτας καὶ φύλακας, ἐπιτελεῖ σήμερον τὴν παρούσαν Σύναξιν, ὅεσι συνάθροισιν ἡμῶν εἰς κοινὴν αὐτῶν ἑορτὴν καὶ ὑμνωδίαν· ἐξαίρετως δὲ τῶν Ἀρχαγγέλων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, ὡς ὀνομαστὶ εἰς τὰς Γραφὰς ἀναφερομένων, ὧν τὸ μὲν Μιχαὴλ ἐρμηνεύεται, Τίς ὡς Θεός· τὸ δὲ Γαβριὴλ, Δύναμις Θεοῦ. Καὶ ὁ μὲν ἀριθμὸς τῶν Ἀγγέλων ἐστὶν ἀόριστος παρὰ τῇ Ζεῖα Γραφῇ, λέγοντος τοῦ Δανιὴλ, ὅτι χίλιαι χιλιάδες ἐλειτούργουν αὐτῷ (τῷ Θεῷ), καὶ μύριαι μυριάδες παρειστήκεισαν αὐτῷ (ζ'. 10)· πάντες ὁμως διαιροῦνται εἰς ἑννέα τάγματα, καλούμενα· Θρόνοι, Χερουβὶμ, Σεραφὶμ, Κυριότητες, Δυνάμεις, Ἐξουσίαι, Ἀρχαί, Ἀρχάγγελοι, καὶ Ἄγγελοι.

Ἄργια, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ .

Τῶν οὐρανόων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι, δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι τειχίσητε ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερύγων, τῆς αὐτοῦ ὑμῶν δόξης, φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενωῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς Ταξίαρχαι τῶν ἄνω Δυναμίμων .

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Αρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοί, καὶ ἀρχηγοὶ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν αἰτήσασθε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι .

✠ 9. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Ὀνησιφόρου, καὶ Πορφυρίου· καὶ τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ματρῶνης .

Οἱ μὲν ἠθλησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῷ 290 ἔτει . Ἡ δὲ Ὅσια ὑπῆρχεν ἐκ Πέργης τῆς Παμφυλίας, περὶ τὰ 466· συζευχθεῖσα δὲ ἀνδρὶ, καὶ θυγάτριον ἐξ αὐτοῦ γεννήσασα, τοῦτο μὲν παρέδωκε, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός, εἰς γυναικίαν τινά· αὐτὴ δὲ διήκουσε τὸν βίον ἀσκητικῶς, ζήσασα ἕως 100 ἔτη .

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων .

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε . Σελ. 221 .

Τῆς Ὅσίας, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γὰρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγαλλεται, ὁσία Ματρῶνα τὸ πνεῦμά σου .

✠ 10. Τῶν ἀγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίωνος, Ἐράστου, Σωσιπάτρου, καὶ Κουάρτου· καὶ τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Ὁρέστου .

Τούτων ὁ μὲν Ὀλυμπᾶς καὶ ὁ Ῥοδίων, ἢ Ἡρωδίων (Ῥωμ. τσ'. 11), ἀκολουθήσαντες τῷ Ἀποστόλῳ Πέτρῳ εἰς Ῥώμην, ἀπετιμήθησαν τὴν κεφαλὴν ὑπὸ Νέρωνος περὶ τὰ 66 ἔτη . Οἱ δὲ λοιποὶ ἐτελεύτησαν ἐν εἰρήνῃ, γενόμενοι ἐπίσκοποι, Ἰκονίου μὲν ὁ Σωσιπάτρος, Βηρυτοῦ δὲ ὁ Κουάρτος, ὁ δὲ Ἐραστός τῆς Πανειᾶδος, ἢ Πανειᾶδος (ἣτις καὶ Καισάρεια Φιλίππου μετωνομάσθη), οἰκονόμος χρηματίσας πρότερον τῆς ἐν Κορίνθῳ Ἐκκλησίας (Ῥωμ. τσ'. 23) . Ὁ δὲ Μάρτυς ἦν ἐκ Τυάων τῶν ἐν Καππαδοκίᾳ, ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ· τρυπηθεὶς δὲ τοὺς ἀστραγάλους δι' ἡλῶν (καρφίων) μακρῶν, καὶ ἵππη ἀγρίῳ προσδεθεὶς, βιαίως ὑπ' αὐτοῦ συρόμενος, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα, τῷ 289 ἔτει .

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων, Ἦχος γ'.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος · Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Ὅρα σελ. 210.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Επεφάνη σήμερον, τῶν Ἀποστόλων, ἡ σεπτὴ πανήγυρις, παρεχομένη ἐμφανῶς, πταισμάτων πᾶσι τὴν ἄφεσιν, τοῖς ἐκτελοῦσιν αὐτῶν τὸ μνημόσυνον.

✠ 11. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μηνᾶ, Βίκτωρος, καὶ Βικεντίου · καὶ τῆς ἁγίας Μάρτυρος Στεφανίδος · καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Ὁ μὲν Μηνᾶς, Αἰγύπτιος ὢν τὴν πατρίδα, ἤβλησεν ἐν Κοτυαεῖῳ τῆς Φρυγίας τῷ 296, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ. Ὁ δὲ Βίκτωρ καὶ ἡ Στεφανίς ἐν Ἰταλίᾳ τῷ 160, ἐπὶ Ἀντωνίνου. Ὁ δὲ Βικέντιος ἐν Ἰσπανίᾳ τῷ 235, ἐπὶ Μαξιμίνου. — Ὁ δὲ Θεόδωρος ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 759, ἐκ γονέων εὐσεβῶν, Φωτεινοῦ καὶ Θεοκτίστης · ἐνεδύθη τὸ μοναχικὸν σχῆμα ἐκ νεότητος, ἐν τῇ τῶν Σακκουδιτῶν λεγομένη μονῇ, ἧς καὶ Ἠγούμενος ἐγένετο τῷ 795. Μεταβὰς ἔπειτα εἰς τὴν τοῦ Στουδίου, οὕτω καλουμένην ἀπὸ τοῦ κτίτορος αὐτῆς, Στουδίου ὑπάτου Ῥωμαίου, ἐπωνομάσθη ἐκ τούτου Στουδίτης. Ἐφάνη ἐνθερμος ζηλωτῆς τῶν πατρικῶν παραδόσεων · ἠγωνίσαστο μέχρι θανάτου ὑπὲρ τῆς τῶν ἁγίων Εἰκόνων τιμῆς · ὑπέμεινε τρεῖς ἐξορίας διὰ τὸν εὐσεβῆ αὐτοῦ ζῆλον · ἀλλ' εἰς τὴν τρίτην, εἰς ἣν κατεδικάσεν αὐτὸν Λέων ὁ Ἀρμένιος, ἐνεκαρτέρησε γενναίως ραβδιζόμενος, καὶ δεσμιόμενος, καὶ μεταφερόμενος ἀπὸ σκοτεινῆς εἰς ἄλλην σκοτεινότεραν φυλακῆν, ἐπτά ἔτη ὀλόκληρα. Τελευταῖον ἀνακληθεὶς ἐκ τῆς ἐξορίας ὑπὸ Μιχαῆλ τοῦ Τραυλοῦ, καὶ λαβὼν μικρὰν ἄνεσιν τῶν μακρῶν αὐτῷ πόνων, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ τῷ 826 ἔτει, τῇ 11 Νοεμβρίου, ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὅτε οἱ περιεστῶτες αὐτοῦ μαθηταί, τὰ γόνατα κεκλιμένοι, ἐψάλλον τὸν Ἄμωμον. Τινὲς λέγουσιν, ὅτι αὐτὸς ὁ ἴδιος, μετὰ τὴν μετάληψιν τῶν ἀχράντων Μυστηρίων, ἤρξατο φάλλειν τούτου τὸν Ψαλμὸν · φθάσας δὲ εἰς τὸν στίχον αὐτοῦ · Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιοματίων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐζησάς με (ρηή. 93), ἀφῆκε τὸ πνεῦμα ζήσας ἔτη 67. — Πρὸς τοῖς ἄλλοις αὐτοῦ ἱεροῖς συγγράμμασιν, ἐποίησε μετὰ τοῦ ἰδίου ἀγαθέλφου Ἰωσήφ, καὶ ὄλον σχεδὸν τὸ κατανυκτικὸν βιβλίον τοῦ Τριψιδίου (Ἰουλ. 14).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Ὅρα σελ. 221.

Τοῦ Ὀσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Θεόδωρε σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῶν Μαρτύρων . Ἦχος πλ. δ' . Ὡς ἀπαρχάς .

Ως εὐσεβείας Μάρτυρας, καὶ ἀθλητὰς Θεόφρονας, ἡ Ἐκκλησία γεραιρεὶ δοξάζουσα, τοὺς Θεοὺς ἀθλῆς σήμερον, Μηνᾶ τοῦ ἀθλοφόρου, Βίκτωρος τοῦ γενναίου, καὶ Βικεντίου τοῦ γενναιοφρονος· καὶ ποθοῦσα κραυγάζει, δοξάζουσα τὸν φιλόανθρωπον .

Καὶ τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β' . Τὰ ἄνω ζητῶν .

Τὸν ἀτκτητικόν, ἰσάγγελόν τε βίον σου, τοῖς ἀθλητικοῖς, ἐφαιδρυνας παλαισμάσι, καὶ Ἀγγέλοις σύσκηνος, Θεομάκαρ ὠφθης Θεόδωρε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβυῶν ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν .

✠ 12. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, τοῦ Ἐλεήμονος· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νεῖλου .

Ὁ μὲν Ἰωάννης ἦν Κύπριος τὸ γένος, ἐκ πόλεως Ἀμαθύντος, υἱὸς Ἐπιφανίς τῆς Κύπρου ἀρχοντος, ἐγεννήθη τῷ 555, ἐτέθη ἐπὶ τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον τῷ 608, ἀπέθανε τῷ 619, ἐτῶν 64. Ὁ δὲ Νεῖλος ἦν Κωνσταντινουπολίτης τὴν πατρίδα, μαθητὴς τοῦ Χρυσοστόμου, ἐπαρχὸς τῆς πόλεως πρότερον, εἶτα ἀσκητὴς τοῦ ὄρους Σινᾶ. Ἐγραψεν Ἐπιστολάς καὶ Ἀσκητικά διάφορα· ἀπέθανε περὶ τὰ 451.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ' .

Εν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτήσω τὸν μισθόν σου, Πάτερ ὅσιε, ταῖς προσευχαῖς ἀδιαλείπτως ἐγκαρτερήσας, τοὺς πτωχοὺς ἀγαπήσας, καὶ τούτοις ἐπαρκέσας. Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Ἰωάννη Ἐλεῆμον μακάριε, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν .

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ' .

Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώρησας· καὶ τοῖς ἐκ βαθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι, Νεῖλε Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν .

Κοντάκιον, Ἦχος β' . Τὰ ἄνω ζητῶν .

Τὸν πλοῦτον τὸν σὸν, ἐσκόρπισας τοῖς πένησι, καὶ τῶν οὐρανῶν, τὸν πλοῦτον νῦν ἀπέειλησας, Ἰωάννη πάνσοφε·

διὰ τοῦτο πάντες σε γεραίρομεν, ἐκτελῶντες τὴν μνήμην σου, τῆς Ἐλεημοσύνης ᾧ ἐπώνυμε.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Τὰς φρυγανῶδεις τῶν παθῶν τῶν ἐκ τοῦ σώματος, ἐπαναστάσεις τμητικῶς Νεῖλε μακάριε, ἐν ἀγρύπνῳ σου συνέκοψας ἰκεσία. Ἄλλ' ὡς ἔχων παρρήσιαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· Χαίροις Πάτερ παγκόσμιε.

✠ 13. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσόστομου.

Ὁ μέγας οὗτος τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλος ἐγεννήθη ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ Μεγάλῃ, τῷ 344 ἔτει, ἐκ γονέων εὐσεβῶν, Σεκούνδου καὶ Ἀνθούσης· ἐμάθητευσε παρὰ Λιβανίῳ τῷ σοφιστῇ, καὶ Ἀνθραγαθίῳ τῷ φιλοσόφῳ· ἐμόνασε πρῶτον ἐν τοῖς κατ' Ἀντιόχειαν ἡσυχαστηρίοις, εἶτα ἐχειροτονήθη πρεσβύτερος τῆς τῶν Ἀντιοχέων Ἐκκλησίας τῷ 383, ἀνεδιβάσθη εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον τῇ 15 Δεκεμβρίου τοῦ 398· ἐξωρίσθη τῷ 403 ὑπὸ Ἀρκαδίου καὶ Εὐδοξίας· ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἀνεκλήθη πάλιν εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ. Μετὰ δὲ μῆνας 7 ἢ 8 ἐξορισθεὶς ἐκ δευτέρου τῇ 10 Ἰουνίου τοῦ 404, καὶ πολλὰ παθῶν ἐν ἐξορίᾳ ὑπὲρ τὰ τρία ἔτη, ἐκ τόπου εἰς τόπον μετακομιζόμενος, ἀπέθανε κατ' ὁδὸν ἐν Κομάνοις τῇ 14 Σεπτεμβρίου τοῦ 407, ζήσας τὰ πάντα ἔτη 63. Ἐπωνομάσθη, Χρυσόστομος, διὰ τὴν εὐφράδειαν αὐτῆ. Συνέγραφε τσσαῦτα, καὶ εἰς τσσαῦτον τὴν θείαν Γραφὴν ἐσαφήνισεν, ὡς οὐδεὶς ποτε τῶν ἄλλων τῆς Ἐκκλησίας Πατέρων. Τὰ σωζόμενα αὐτοῦ εἰσὶ 1447 Λόγοι, καὶ 249 Ἐπιστολαί. Εἰκοσιδύο Διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας ἐπλεξαν ἐγκώμιον εἰς αὐτόν.

Εἰδέναι δὲ χρὴ ὅτι, διὰ τὴν ἐν τῇ 14 Σεπτεμβρίου ἑορτὴν τοῦ Σταυροῦ, μετετέθη ἡ μνήμη αὐτοῦ εἰς τὴν σήμερον, κατ' ἦν ἰσως συνέβη ἡ ἀνάκλησις αὐτοῦ ἀπὸ τῆς πρώτης ἐξορίας.

Ἄργια, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Η' τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν· ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο· τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἄλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ε'κ τῶν οὐρανῶν, ἐδέξω τὴν θείαν χάριν, καὶ διὰ τῶν ἁγίων, χειλέων πάντας διδάσκεις, προσκυνεῖν ἐν Τριάδι τὸν ἕνα Θεόν, Ἰωάννη Χρυσόστομε, παμμακάριστε ὅσιε.

Ἐπαξίως εὐφημουμέν σε· ὑπάρχεις γὰρ καθηγητής, ὡς τὰ
 θεῖα σαφῶν .

✠ 14. Τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Φιλίππου .

Οὗτος ἦν εἰς τῶν Δώδεκα, ἐκ Βηθσαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας, συμπολίτης Ἀνδρέου
 καὶ Πέτρου, πεπαιδευμένος τὰ τοῦ νόμου διδάγματα, καὶ εἰς τὴν μελέτην τῶν
 προφητικῶν βιβλίων σχολάζων· διό, καὶ ὅτε ὁ Ἰησοῦς ἐκάλεσεν αὐτὸν εἰς τὸ
 Ἀποστολικὸν ἀξίωμα, ζητήσας ἀμέσως εὐρίσκει τὸν Ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ·
 Ὁν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ, καὶ οἱ Προφῆται, εὐρήκαμεν Ἰη-
 σοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ (Ἰωάν. α. 46). Κηρύξας
 δὲ τὸν Θεάνθρωπον τοῦτον Ἰησοῦν εἰς πολλὰ μέρη τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, καὶ πολ-
 λά παθῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, τελευταῖον σταυροῦται κατακεφαλῆς ἐν
 Γεραπόλει τῆς Φρυγίας .

Ἄργια, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ' .

Απόστολε ἅγιε Φίλιππε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα
 πταισμάτων ἄφεςιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν .

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ' . Ὡς ἀπαρχαὶ τῆς φύσεως .

Ο μαθητῆς καὶ φίλος σου, καὶ μιμητῆς τοῦ πάθους σου, τῇ
 οἰκουμένῃ Θεὸν σε ἐκήρυξεν, ὁ θεηγόρος Φίλιππος . Ταῖς
 αὐτοῦ ἰκεσίαις, ἐξ ἐχθρῶν παρανόμων τὴν Ἐκκλησίαν σὺ, διὰ
 τῆς Θεοτόκου συντήρησον Πολυέλεε .

✠ 15. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν, Γουρίας, Σα-
 μωνᾶ, καὶ Ἀβίβου .

Τούτων ὁ μὲν Γουρίας καὶ Σαμωνᾶς ἤθλησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 288. Ὁ δὲ
 Ἀβίβος, διάκονος ὢν, ἐν ἡμέραις Λικινίου τῷ 316.

Ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας ἀρχόμεθα τῆς Νηστείας τῶν Χριστουγέννων .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α' .

Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου Μαρτύρων, τείχος ἀκαταμάχη-
 τον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις,
 βουλαῖς ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα κρα-
 ταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος .

Κοντάκιον, Ἦχος β' . Τὰ ἄνω ζητῶν .

Εξ ὕψους σοφοί, τὴν χάριν κομισάμενοι, τῶν ἐν πειρασμοῖς,
 προῖστασθε πανευφήμοι· διὸ κόρην Ἄγιοι, ἐκ θανάτου
 πικροῦ ἐρρύσασθε . Ὑμεῖς γὰρ ὄντως ὑπάρχετε, Ἐδέσης ἡ
 δόξα, καὶ τοῦ κόσμου χαρά .

✠ 16. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου·

Ὁ αὐτὸς ἐκαλεῖτο καὶ Δεῦς, υἱὸς Ἀλφαίου, Γαλιλαῖος τὴν πατρίδα, τελωνῆς τῷ ἐπάγγελμα. Συνέγραψε πρῶτος ἐν Παλαιστίνῃ τὸ κατ' αὐτὸν Εὐαγγέλιον Ἑβραϊστί, 8, ἢ 9, ἢ κατ' ἄλλους, 15 ἔτη μετὰ τὴν τοῦ Σωτῆρος Ἀνάληψιν. Ζωγραφούμενος ἔχει πλησίον αὐτοῦ Ἀνθρώπου μορφήν, τοῦ πρώτου τῶν συμβολικῶν ζώων τοῦ Ἰεζεκιήλ (ἀ. 10), διὰ τὸ ἀρχεσθαι τὸ Εὐαγγέλιον αὐτοῦ ἀπὸ τῆς κατὰ σάρκα γενεαλογίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἦν δὲ εἷς ἐκ τῶν Δώδεκα.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Ματθαῖε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεςιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ τελωνίου τὸν ζυγὸν ἀπορρίψας, δικαιοσύνης τῷ ζυγῷ προσηρμόσθης, καὶ ἀνεδείχθης ἔμπορος πανάριζος, πλεῖτον κομισάμενος, τὴν ἐξ ὕψους σοφίαν ὅθεν ἀνεκήρυξας, ἀληθείας τὸν λόγον, καὶ τῶν ραθύμων ἠγειρας ψυχὰς, καθυπογράψας τὴν ὥραν τῆς Κρίσεως.

✠ 17. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ἐγεννήθη ἐν Νεοκαισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας ἐκ γονέων ἀπίστων· ἐμαθήτευσεν ἐν Ἀθήναις, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἐν Βηρυτῷ, καὶ τελευταῖον ἐν Καισαρείᾳ πέντε ἔτη ὑπὸ τὸν Ὀριγένην, ὑφ' οὗ καὶ τὴν εἰς Χριστὸν ἐδιδάχθη πίστιν. Εἶτα, τῷ 240 ἔτει γενόμενος ἐπίσκοπος τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, εὗρεν ἐν αὐτῇ 17 μόνον Χριστιανούς· ἀποθανὼν δὲ περὶ τὰ 265, ἀφῆκε σχεδὸν τοσοῦτους μόνον ἀπίστους· ἀπαξ δὲ ὁ χρόνος τῆς ἐπισκοπῆς αὐτοῦ ὑπῆρξε παραδόξων θαυμάτων συνέχεια, ἀφ' οὗ ἔλαβε καὶ τὴν ἐπωνυμίαν Θαυματουργός, προσαγορευόμενος καὶ παρ' αὐτῶν τῶν ἐχθρῶν τῆς ἀληθείας, Δεύτερος Μωσῆς (Βασιλ. ὁ Μ. Κεφ. κδ'. περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν προσευχαῖς γρηγορῶν, ταῖς τῶν θαυμάτων ἐργασίαις ἐγκαρτερῶν, ἐπωνυμίαν ἐκτήσω τὰ κατορθώματα. Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόριε, φωτίσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, μήποτε ὑπνώσωμεν ἐν ἀμαρτίαις εἰς θάνατον.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Θαυμάτων πολλῶν, δεξάμενος ἐνέργειαν, σημείοις φρικτοῖς ταῖς δαίμονας ἐπτόησας, καὶ ταῖς νόσους ἤλασας, τῶν ἀνθρώπων πάνσοφε Γρηγόριε· διὸ καλῆ Θαυματουργός, τὴν κλησιν ἐξ ἔργων κομισάμενος.

✠ 18. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Πλάτωνος καὶ Ρωμανοῦ .

Ὁ μὲν Πλάτων ἤθλησεν ἐπὶ ἡγεμόνος Ἀγριππίνου ἐν ἔτει 306, ἀπὸ τῆς χώρας τῶν Γαλατῶν καταγόμενος, ἐκ πόλεως Ἀγκύρας. Ὁ δὲ Ῥωμανὸς ἦν Ἀντιοχεύς τὴν πατρίδα, ἐν τοῖς χρόνοις Μαξίμιανῶ. Παρασταθεῖς δὲ ἐνώπιον Ἀσκληπιάδου τοῦ ἐπαρχοῦ, καὶ παρακινούμενος ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὴν τῶν εἰδώλων προσκύνησιν, ἠτήσατο ἀχθῆναι νήπιον ἐκ τῆς ἀγορᾶς, ἵνα ἐκεῖνο γένηται κριτῆς τῆς προκειμένης ὑποθέσεως. Ἐρωτηθὲν σὺν τῷ νήπιον· Τίνα Θεὸν δεῖ προσκυνεῖν; ἀπεκρίνατο· Τὸν Θεὸν τῶν Χριστιανῶν. Καὶ αὐτὸ μὲν δέρεται πρῶτον ἀνηλεῶς διὰ προσταγῆς τοῦ τυράννου, εἶτα ἀποτέμνεται τὴν κεφαλὴν. Ὁ δὲ Μάρτυς, ἐκκοπεῖς τὴν γλῶσσαν, καὶ ῥιφθεὶς εἰς φυλακὴν, τελευταῖον ἀποπνίγεται ἐν αὐτῇ τῷ 305 ἔτει. — Ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ῥωμανοῦ τούτου ἐκτίσεν ἔπειτα ἐν Κωνσταντινουπόλει ναὸν περικαλλῆ ἢ ἁγία Ἐλένη.

Εἰ οὐκ ἔστιν Ἀλληλοῦϊα,

Ἀπολυτίκιον· Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 221.

✠ 19. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀβδίου· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βαρλαάμ .

Τοῦ μὲν Προφήτου ἐστὶν ἀδελφὸς παρὰ τῇ δεξιᾷ Γραφῇ καὶ ἡ πατρίς καὶ ὁ χρόνος, καθ' ὃν ἤμας· διὸ τινὲς μὲν λέγουσιν, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Ἀβδιὺ, ὁ τοῦ Ἀ'χαάβ οἰκονόμος, ὁ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς Ἰεζάβελ κατακρῦψας ἐν σπηλαίῳ τοῦ 400 Προφήτας, καὶ ἐν ἄρτῳ καὶ ὕδατι διατρέφων αὐτούς (Γ'. Βασ. τῆ. 4)· καὶ ὅτι ὕστερον ἐγένετο μαθητῆς Ἠλιῶ τοῦ Προφήτου περὶ τὰ 903 πρὸ Χ. Ὁ δὲ Καλμέτης καὶ οἱ τούτου ὄπαδοὶ κρίνουσιν αὐτὸν, ὡς ἐκ τῶν λόγων τῆς ἰδίας προφητείας, μικρόν τι μεταγενέστερον τοῦ Ἰωήλ (Ὀκτωβρ. 19). Λέγεται δὲ ὁ αὐτός καὶ Ὁβδιού, καὶ Ἀβδίας, ἢ Ὁθαδίας. Ἡ δὲ προφητεία αὐτοῦ, εἰς ἐν μόνον κεφάλαιον περιεχομένη, τάττεται ἢ τετάρτη μεταξὺ τῶν Ἐλασσόνων Προφητῶν. — Ὁ δὲ Βαρλαάμ ὑπῆρχεν ἐκ κώμης τινὸς τῆς κατὰ Συρίαν Ἀντιοχείας, γέρον τὴν ἡλικίαν, καὶ τὴν τέχνην γεωργός· ἤθλησε δὲ ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ.

Εἰ οὐκ ἔστιν Ἀλληλοῦϊα,

Ἀπολ. τῆ Προφήτου· Τῆ Προφήτου σὺ Ἀβδίου. Σελ. 189.

Ἔτερον τοῦ Μάρτυρος· Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 210.

✠ 20. Προεόρτια τῆς ἐν τῷ Ναῶ Εἰσόδου τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· καὶ μνήμη τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου, καὶ Πρόκλου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως .

Ὁ μὲν Γρηγόριος ὑπῆρχεν ἀπὸ τῆς ἐν Κοίλο-Συρίᾳ Δεκαπόλεως, υἱὸς Σεργίου καὶ Μαρίας, ἀκμάσας ἐν τοῖς χρόνοις τῶν εἰκονομάχων, περὶ τὰ 837. — Ὁ δὲ Πρόκλος ἦν ἐν ἡμέραις Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ· ἐχρημάτισε μαθητῆς καὶ γραφεὺς τοῦ Χρυσόστομου· ἀνεβίβασθη εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον τῷ 434· ἐδέξατο μετὰ Σριάμβου τοῦ δεῖου Διδασκάλου αὐτεῦ τὸ ἰερωτάτων λείψανον ἐν τῇ ἀνακομιδῇ (Ἰανουαρ. 27)· ἐτέλειύτησεν ἐν εἰρήνῃ τῷ 447.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀπ' ἡ-

μῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Προεόρτιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Χαρὰν προμνηστεύεται πᾶσιν ἡ Ἄννα νυνί, τῆς λύπης ἀντίθετον καρπὸν βλασῆσασα, τὴν μόνον Ἀειπαρθενον· ἦν περ δὴ καὶ προσάγει, ταῖς εὐχαῖς ἐκπληροῦσα, σήμερον γη-θομένη, ἐν Ναῶ τοῦ Κυρίου, ὡς ὄντως Ναὸν τῷ Θεοῦ Λόγου, καὶ Μητέρα ἀγνήν.

Κοντάκιον τοῦ Πρόκλου, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε'παξίως σήμερον, πανηγυρίζει, ἡ πασῶν τῶν πόλεων, τιμωτέρα ἀληθῶς, ἐν τῇ σεπτῇ μεταστάσει σου, Πάτερ Πατέρων, καμμάκαρ Πρόκλε σοφέ.

Προεόρτιον, ὁμοίον.

Εὐφροσύνης σήμερον ἡ οἰκουμένη, ἐπληρώθη ἅπασα, ἐν τῇ εὐσήμῳ ἑορτῇ, τῆς Θεοτόκου κραυγαῖζουσα· Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

✠ 21. Ἡ ἐν τῷ Ναῶ Εἴσοδος τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Κατὰ τὴν παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας, ἡ Θεοτόκος προσηνέχθη τῷ Ναῶ τριετίζουσα, ἐνθὰ τῷ Θεῷ ἀφιερωθείσα, διέτριψεν ἑνδεκα ἢ δώδεκα δακλῆρα ἔτη μέχρι τοῦ 14, ἢ 15, τῆς ἡλικίας αὐτῆς· καὶ τότε, ὡς κάρη τελεία, ἐκ κοινῆς τῶν ἱερέων βουλῆς, τῶν γονέων αὐτῆς ἤδη πρὸ τριῶν ἐτῶν τεθνηκότων, ἐμνήστευθη τῷ Ἰωσήφ.

Ἄργια, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἢ προκήρυξις· ἐν Ναῶ τοῦ Θεοῦ, τρανώς ἢ Παρθένος δείκνυται, καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται. Αὐτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν· Χαῖρε τῆς οἰκονομίας τοῦ Κτίστου ἢ ἐκπλήρωσις.

Κοντάκιον, Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο καθαρῶτατος Ναὸς τοῦ Σωτῆρος, ἢ πολυτίμητος παστάς καὶ Παρθένος, τὰ ἱερὸν θησαύρισμα, τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, σήμερον εἰσάγεται ἐν τῷ Οἴκῳ Κυρίου, τὴν χάριν συνεισάγουσα, τὴν ἐν Πνεύματι θεῖῳ· ἣν ἀνυμνοῦσιν Ἄγγελοι Θεοῦ· Αὕτη ὑπάρχει σικηνὴ ἐπουράνιος.

✠ 22. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Φιλήμονος, Ἀπφίας, Ἀρχίππου, καὶ Ὀνησίμου· καὶ τῆς ἁγίας Μάρτυρος Κικιλίας καὶ τῶν σὺν αὐτῇ, Βαλλεριανοῦ καὶ Τιθουρτίου.

Ὁ μὲν Φιλῆμων ἦν ἐκ Κολασσῶν, ἢ Κολοσσῶν, πόλεως τῆς Φρυγίας, ἀνὴρ πλούσιος καὶ εὐγενής· ἡ δὲ Ἀπφία, σύζυγος αὐτοῦ· ὁ δὲ Ἀρχίππος, ἐπίσκοπος τῆς ἐν Κολασσαῖς Ἐκκλησίας, Παύλου τοῦ Ἀποστόλου μαθηταὶ καὶ οἱ τρεῖς. Ὁ δὲ Ὀνησίμος, δούλος ὢν τοῦ Φιλήμονος ἄπιστος, κλέψας τι τῶν σκευῶν αὐτοῦ, ἐδραπέτευσεν εἰς Ῥώμην· ἀλλὰ εὐρών αὐτὸν ἐκεῖ ὁ Ἀπόστολος, καὶ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς καὶ τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας ὁδηγήσας, ἀπέστειλεν αὐτὸν πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ Φιλῆμονα, γράψας καὶ ἐπιστολὴν πρὸς αὐτὸν τῷ 64 ἔτει (ἦτις ἐστὶ μία τῶν 14 ἐπιστολῶν τοῦ Παύλου), συνιστῶν δι' αὐτῆς τὸν Ὀνησίμον τοῦτον. Ἐτελεύτησαν δὲ πάντες μαρτυρικῶς ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν λιθοβοληθέντες. Ἡ δὲ Κικιλία ἦν ἐκ Ῥώμης, προγόνους ἔχουσα λαμπρούς· μνηστευθεῖσα δὲ τῷ Βαλλεριανῷ, εἰλκυσεν αὐτὸν εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν· αὐτὸς δὲ πάλιν Τιθούρτιον τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφόν. ἠθλήσαν δὲ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 288 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Γῆς Ἱερουσῆς.

✠ 23. Τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἀκράγαντινων, καὶ Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου.

Ὁ μὲν Γρηγόριος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Ἀκράγαντος, πόλεως τῆς Σικελίας, υἱὸς γονέων εὐσεδῶν, Χαρίτωνος καὶ Θεοδότῃς· ἠγάσσε δὲ ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ τοῦ Ῥινομήτου, περὶ τὰ 685. — Ὁ δὲ Ἀμφιλόχιος ἦν Καππαδόκης τὸ γένος, ἀσκήσει καὶ θείᾳ γνώσει διαλάμπων ἐκ νεότητος. Προεχειρίσθη Ἐπίσκοπος τῷ 344 ἔτει· ἠγωνίατο γενναίως κατὰ τῆς βλασφημίας Εὐνομίου, Μακεδονίου τοῦ Πνευματομάχου, καὶ τῶν τοῦ Ἀρείου ὁπαδῶν· ἐπαρουσίασεν εἰς τὴν

ἐν Κωνσταντινουπόλει Β'. Οἰκουμένην Σύνοδον τῶν 150 Πατέρων, ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου συγκροτηθεῖσαν ἐν ἔτει 381, καὶ φθάσας εἰς γῆρας βαθύ, ἀνεπαύσατο ἐν εἰρήνῃ περὶ τὰ 395.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Ὅρα σελ. 229.

Ἀπὸ Γ'. Ὁδῆς, Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Φωτοβόλοις λάμπεσιν, ἡ Ἐκκλησία, τοῦ ἁγίου Πνεύματος, φωταγωγεῖ τοὺς τὴν φαίδραν, ἐπιτελοῦντάς σου κοίμησιν, ὅσιν Πάτερ παμμακάκαρ Γρηγόριε.

Ἀφ' ἑκτῆς, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Ως λίαν ἐκλεκτός, καὶ Θεῶ ἐγνωσμένος, τῇ θείᾳ ἀληθῶς, προκεχείρισαι ψήφῳ, ποιμὴν ἀξιάγαστος, εἰς πολλῶν περιποίησιν· ὅθεν ἄριστος, ἀρχιερεὺς δεδειγμένος, πᾶσαν αἵρεσιν, εὐσεβοφρόνως καθεῖλες, πιστῶν προϊστάμενος.

✠ 24. Τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ Ἱερομαρτύρων, Κλήμεντος Ῥώμης, καὶ Πέτρου Ἀλεξανδρείας.

Ὁ μὲν Κλήμης ἐδιδάχθη τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀπ. Πέτρου· ἐγένετο ἐπίσκοπος Ῥώμης τῷ 91 ἔτει, τρίτος μετὰ τὴν τῶν Ἀποστόλων ἀναίρεσιν· ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς περὶ τὸ 100 ἔτος ἐπὶ Τραϊανοῦ. — Ὁ δὲ Πέτρος, ἐπιφανέστατα προεδρεύσας τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας 12 ἔτη, καὶ διὰ τε τὸν ἐνάρετον αὐτῷ βίον, καὶ τὴν τῶν ἱερῶν λόγων ἀσκησιν, θεῖόν τι χρῆμα ἐπισκόπων καὶ διδασκάλων τῆς ἐν Χριστῷ θεοσεβείας ὑπάρχων, κατὰ τὸν Εὐσέβιον (Ἱστορ. Ἐκκλ. βιβλ. ἡ. 13, καὶ Σ'. 6), ἀπετημῆθ' ἐπὶ κεφαλῇ ἐπὶ Μαξιμίνου τῷ 311 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐκκλησίας ἄσειστοι, καὶ θεῖοι πύργοι, εὐσεβείας ἐνθεοὶ, ἱεστυλοὶ οἱ ὄντως κραταιοί, Κλήμη σὺν Πέτρῳ πανεύφημοι, ὑμῶν πρεσβείαις φρουρήσατε ἅπαντας.

✠ 25. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανσόφου Αἰκατερίνης· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Μερκουρίου.

Οὗτος ἠθλησεν ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ τῷ 255 ἔτει, ἐξ Ἀντιολῶν καταγόμενος υἱὸς Γορδιανοῦ τινοῦ, Σκυθοῦ τὸ γένος. Ἡ δὲ Αἰκατερίνη ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας, θυγάτηρ Κώνστου, ἡ Κέστου, παρθένος περικαλλῆς, σωφρονεστάτη, καὶ ἐνδοξῆς πλούτῳ καὶ γένει καὶ παιδείᾳ· ἦτις, διὰ μὲν τοῦ σταθεροῦ αὐτῆς φρονήματος, ἐξενίκησε τὴν ἐμπαθῆ καὶ ἀκόλαστον ψυχὴν Μαξιμίνου τοῦ τῆς Ἀλεξανδρείας τυράννου· διὰ δὲ τῆς εὐγλωττίας, ἐπεστόμιζε τοὺς πρὸς αὐτὴν διαλεγόμενους ῥήτορας. Ἐστέφθη δὲ τῷ μαρτυρικῷ στεφάνῳ περὶ τὸ 305 ἔτος.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῶν Εἰσοδίων ἡ Ἑορτή.

Ἀρχία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας, Ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Ὅρα σελ. 196.

Τοῦ Ἁγίου· Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Ὅρα σελ. 188.

Κοντάκιον τῆς Ἀγίας, Ἦχος β'. Ταῦ ἀνω ζητῶν.

Χορείαν σεπτὴν, ἐνθῆως φιλομάρτυρες, ἐγειράτε νῦν, γε-
Λραίροντες τὴν πάνσοφον Λίκατερίναν· αὕτη γὰρ ἐν
 σταδίῳ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξε, καὶ τὸν ὄφιν ἐπάτησε, ῥητό-
 ρων τὴν γνῶσιν καταπτύσασα.

Τοῦ Ἁγίου, ὁμοιον.

Τὰ θεῖα σοφέ, καλῶς μυσταγωγούμενος, δυσία δεκτῆ, ἐγέ-
 νου παναοίδιμε· τοῦ Χριστοῦ γὰρ ἔπιες, προθυμότατα
 τὸ ποτήριον· διὰ τοῦτο Μερκούριε, πρεσβεύεις ἀπαύστως
 ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

† 26. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Ἀλυπίου τοῦ Κιονίτου,
 καὶ Νίκωνος τοῦ Μετανοεῖτε.

Τούτων ὁ μὲν Ἀλύπιος ἦν ἐξ Ἀδριανουπόλεως τῆς Βιθυνίας· καὶ ζήσας ἐπὶ
 τινος κίονος (στύλου) ἐτῆ 53, ἐτέλειυτῆσε περὶ τὰ 608, ὑπάρχων ἐτῶν 100 —
 Ὁ δὲ Νίκων κατήγετο ἐξ Ἀρμενίας, υἱὸς μεγιστάνου τινός. Καταλιπὼν δὲ καὶ
 γονεῖς καὶ πατρίδα, περιήρχετο τὰ ἀνατολικά μέρη, βῶν πρὸς πάντας τὸ, Με-
 τανοεῖτε, ἀφ' οὗ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἔλαβε. Τέλος δὲ καταντήσας εἰς Λακε-
 δαίμονα τῆς Πελοποννήσου, καὶ ναὸν ἐκεῖ ἀνεγείρας Χριστῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν, καὶ
 ἐν αὐτῷ μέχρι τέλους μονάσας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον περὶ τὰ τέλη τοῦ Θ'. αἰῶνος.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀλυπίου, Ἦχος α'.

Υπομονῆς στύλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς προπάτορας
 ὄσιε, τὸν Ἰωβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πει-
 ρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν
 σώματι. Ἀλύπιε Πατὴρ ἡμῶν ὄσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
 Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Νίκωνος, Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Χαίρει ἔχουσα, ἡ Λακεδαιμόν, θεῖαν λάρνακα, τῶν σῶν
 λειψάνων, ἀναβρύουσαν πηγὰς τῶν ἰάσεων, καὶ διασώ-
 ζουσαν πάντας ἐκ θλίψεων, τοὺς σοὶ προστρέχοντας Πάτερ
 ἐκ πίστεως. Νίκων ὄσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρή-
 σασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

† 27. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἰσκιώδου τοῦ Πέρσου.

Οὗτος ἦν ἐκ πόλεως Βυβλαδά, περιφανῆς τὸ γένος, φίλος ἄκρος καὶ ἐντιμος πα-
 ρὰ Ἰσδερῆρῃ ἢ Ἰσδζεγῆρδῃ Α'. τῶν Περσῶν βασιλεῖ, βασιλεύσαντι τῷ 300-420.

Χριστιανός δὲ ὢν ἐκ προγόνων, ἠρνήσατο τὸν Χριστὸν, δειλασθεὶς τῇ τῷ βασιλέως φιλίᾳ καὶ κολακείᾳ. Τοῦτο μαθοῦσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ σύζυγος, ἐμήνυσαν αὐτῷ διὰ γραμμάτων, ὅτι οὐδεμίαν τοῦ λοιποῦ κοινωνίαν ἔχουσι πρὸς αὐτόν, ὡς προσημίησαν τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ τὴν πρόσκαιρον δόξαν. Ὁ δὲ, πληγεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὸ τῶν λόγων τούτων, καὶ εἰς ἑαυτὸν ἔλθων, ἀπεκλαιέτο ἐφ' οἷς ἤμαρτε, καὶ ἦν ἀποστρεφόμενος τὴν πρὸς τὸν βασιλέα σχέσιν. Διὸ εἰς ἄκρον ἐκεῖνος ὀργισθεὶς, ἀφῆριξε κατ' αὐτοῦ πικρότατον θάνατον, οἷον οὐδὲ κατὰ θηρίου τις ἐψηφίσατο ἂν, κατατηθῆναι δηλονότι τὸ σῶμα αὐτοῦ, κατὰ μίαν ἐκάστην ἀρμονίαν τῶν χειρῶν, καὶ τῶν ποδῶν. Καὶ οὕτω μεληδὸν ὁ γεννάδας κατακοπεῖς μέχρι τῶν μηρῶν καὶ τῶν ὠμων, τελευταῖον ἀποτέμνεται καὶ τὴν κεφαλὴν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς σε Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσασατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πισθεὶς τῇ καλῇ, συζύγῳ καρτερόψυχε, καὶ τὸ φοβερὸν Κριτήριον πτοῦμενος, τῶν Περσῶν τὸ πρόσταγμα, καὶ τὸν φόβον Ἰάκωβε κατέπτυσας, καὶ εἰδείχθης Μάρτυς σεπτός, τὸ σῶμα ὡς κλῆμα συντεμνόμενος.

✠ 28. Τοῦ ἀγίου ὀσιομάρτυρος Στεφάνου τοῦ Νέου· καὶ τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Εἰρηναρχοῦ.

Ὁ μὲν Ὀσιος ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 714, ἐκ γονέων εὐσεβῶν, Γεωργίου καὶ Ἀννης· ἠσκησεν ἐκ νεότητος ἐν τῇ κατὰ τὴν Βιθυνίαν τοῦ ἀγίου Αὐξεντίου μονῇ, ἣτις κεμένη ἐπὶ τόπου ὑψηλῷ, ἐκαλεῖτο· Βουνός τοῦ ἀγ. Αὐξ. ἐγένετο προεστὼς τῶν ἐν αὐτῇ μοναχῶν· ἠκούσθη πανταχοῦ τῶν πνευματικῶν αὐτοῦ ἀγῶνων ἢ φήμη, καὶ τῶν ἀρετῶν αὐτοῦ ἡ εὐδία ἔσυρε πολλοὺς πρὸς αὐτόν. Ἐτελεύτησε δὲ μαρτυρικῶς διὰ τὴν τῶν ἀγίων Εἰκόνων προσκύνησιν, ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου· ὑφ' οὗ πρῶτον μὲν κατεδικάσθη, ἐνδεκα μῆνας, εἰς δεσμὰ καὶ φυλακὰς· εἶτα, συρόμενος κατὰ γῆς καὶ λιθαζόμενος, ὡς ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος, ἀφ' οὗ καὶ Νέος Στέφανος ἐπωνομάσθη, τύπτεται ἐξ ὧν κατὰ τοῦ μήνιγγος, καὶ συντριβεῖς τὴν κεφαλὴν, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα τῷ 766 ἔτει. — Ὁ δὲ Εἰρηναρχος ἦν ἐκ Σεβαστείας, ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, ὑπηρετῆς ὑπάρχων ἐν τῇ νεότητι αὐτοῦ εἰς τὰς τιμωρίας τῶν Ἁγίων Μαρτύρων. Βλέπων δὲ ποτε βασανιζόμενας ὑπὲρ Χριστοῦ ἑπτὰ γυναῖκας, καὶ τὴν ἀνδρίαν αὐτῶν θαιμαζῶν, ὅτι ἀσθενεῖς οὔσαι ἐκ φύσεως, ὁμως ἠνδρίζοντο κατὰ τοῦ τυράννου, καὶ κατήσχυνον αὐτόν, φωτίζεται ὑπὸ τῆς θείας χάριτος, καὶ τὸν Χριστὸν παρρησίᾳ ὁμολογίσας, καὶ διὰ πυρός καὶ ὕδατος δοκιμασθεὶς, ἀπετημήθη τὴν κεφαλὴν μετὰ τῶν ἀγίων Γυναικῶν τῷ 298 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ασκητικῶς προγυμνασθεὶς ἐν τῷ ὄρει, ταῖς νοηταῖς τῶν δυσμενῶν παρατάξεις, τῇ πανοπλίᾳ ὤλεσας παμμάκτορ

τοῦ Σταυροῦ . Αὐθις δὲ πρὸς ἄθλησιν, ἀνδρικῶς ἀπεδύσω, κτείνας τὸν Κοπρώνυμον, τῷ τῆς πίστεως ξίφει· καὶ δι' ἀμφοῖν ἐστέφθης ἐκ Θεοῦ, ὅσιομάρτυς αἰοῖδιμε Στέφανε .

Τοῦ Μάρτυρος· Ὁ Μάρτυς σου Κύριε· ὡς ἀνωτέρω .

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ .

Τὸν τῆς Τριάδος ἐραστὴν καὶ θεῖον Στέφανον, ἀνευφημήσωμεν πιστῶς ᾠδαῖς φιλέορτοι, ἐκ καρδίας, ὡς τιμήσαντα χαρακτῆρα, τὸν ὠραῖον τῆ Δεσπότητος καὶ Μητρὸς αὐτοῦ· καὶ συμφώνως νῦν ἐκ πόθου ἐκβοήσωμεν, τούτῳ χαίροντες· Χαίροις Πάτερ αἰοῖδιμε .

✠ 29. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Παραμόνου καὶ Φιλουμένου .

Τοῦ μὲν Παραμόνου ἀθλήσαντος ἐπὶ Δεκίου βασιλέως ἐν ἔτει 250, τοῦ δὲ Φιλουμένου ἐπὶ βασιλέως Αὐρηλιανοῦ τῷ 270 .

Εἰ οὐκ ἔστιν Ἀλληλοῦϊα, Οἱ Μάρτυρές σε Κύριε . Σελ. 221 .

✠ 30. Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου .

Οὗτος ἦν ἐκ Βηθσαῖδα τῆς Γαλιλαίας, υἱὸς Ἰωανᾶ, ἀδελφὸς τοῦ Κορυφαίου Πέτρου, μαθητὴς Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ πρότερον· εἶτα ἀκούσας τὴν περὶ τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν αὐτοῦ, δακτυλοδεικτοῦντος καὶ λέγοντος· Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἶρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου (Ἰωάν. ἀ. 36), ἠκολούθησεν εὐθύς τῷ Ἰησοῦ, καὶ ἐγένετο μαθητὴς αὐτοῦ πρῶτος, ἀφ' οὗ καὶ Πρωτόκλητος τῶν Ἀποστόλων ἐπωνομάσθη . Μετὰ δὲ τὴν τοῦ Σωτῆρος Ἀνάληψιν, κηρύξας αὐτὸν εἰς διάφορα μέρη, καὶ πολλὰ παθὼν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ἐτελεύτησεν ἐν Πάτραις τῆς Ἀχαΐας, σταυρωθεὶς κατακεφαλῆς .

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ' .

Ω'ς τῶν Ἀποστόλων Πρωτόκλητος, καὶ τοῦ Κορυφαίου ἀυτάδελφος, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων Ἀνδρέα ἰκέτευε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος .

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον .

Τὸν τῆς ἀνδρείας ἐπώνυμον θεηγόρον, καὶ μαθητῶν τὸν Πρωτόκλητον τοῦ Σωτῆρος, Πέτρου τὸν σύγγονον εὐφημήσωμεν· ὅτι ὡς πάλαι τούτῳ, καὶ νῦν ἡμῖν ἐκέκραγεν· Εὐρήκαμεν δεῦτε τὸν ποθοῦμενον .

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.

Ἐχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 9, καὶ ἡ νύξ ὥρας 15.

✱ 1. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ναοῦμ.

Εἰ οὐκ ἔστιν Ἀλληλουΐα, Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου Ναοῦμ τὴν μνήμην Κύριε ἐορτάζοντες,
δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν· Σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

✱ 2. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀββακούμ. Ὁμοίως.

✱ 3. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Σοφονίου. Ὡσαύτως.

Καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι Προφήται ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἑβ'. Ἐλασσόνων ὑπάρχουσι, καὶ ἐκάστου ἡ προφητεία εἰς 3 διαίρεται κεφάλαια. Ἦσαν δὲ ὁ μὲν Ναοῦμ, Ἐλκισαῖος τὴν πατρίδα, ἐκ φυλῆς Συμεών, ἕβδομος τῆ τάξει· προσφήτευσεν ἐν τοῖς χρόνοις Ἐζεκίου, μετὰ τὴν Σαμαρείας καταστροφὴν, τῷ 721 πρὸ Χριστοῦ γενομένην. Ὁ δὲ Ἀββακούμ, ὅστις καὶ Ἀβακούμ καὶ Ἀμβακούμ εὐρίσκειται γεγραμμένος, τῆ μὲν τάξει ἐστὶν ὀγδὸς, ἡ δὲ πατρίς καὶ ἡ φυλὴ αὐτοῦ ἀδελφὸς παρὰ τῆ Ζεῖα Γραφῆ· προσφήτευσεν ἐν τοῖς χρόνοις Ἰωαχίμ, τοῦ καὶ Γεχονίου καλουμένου, πρὶν τῆς εἰς Βαβυλῶνα μετακίσεως τοῦ λαοῦ, τῷ 599 πρὸ Χριστοῦ γενομένης. Τοῦ Ἀββακούμ τούτου ἐστὶν ἡ Δ'. τῆς Στιχολογίας Ω' δὴ· Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην, κτλ. Ὁ δὲ Σοφονίας, ἐννατος ὑπάρχων τῆ τάξει, ἦν υἱὸς Χουσί ἐκ γένους Λευϊτικοῦ, ἢ, κατ' ἄλλους, δισέγγονος Ἐζεκίου τοῦ βασιλέως· προσφήτευσεν ἐν ἡμέραις Ἰωσίου, βασιλεύσαντος τῷ 641-610 πρὸ Χριστοῦ.

✱ 4. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἡ μὲν Βαρβάρᾳ ὑπῆρχεν ἐκ Νικομηδείας, ἐν τοῖς χρόνοις Μαξιμιανοῦ, συγάτηρ εἰδωλολάτρου τινὸς Διοσκόρου τὸ ὄνομα, ὅστις ἀπανθρώπως βασανίσας αὐτὴν διὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν, τελευταῖον ἀπεκεφάλισεν ἰδίαις χερσὶ τῷ 290 ἔτει.

Ὁ δὲ Ἰωάννης ἦν ἐκ Δαμασκοῦ τῆς Συρίας, υἱὸς γονέων πλουσίων καὶ εὐσεβῶν. Ἐγέννηθη περὶ τὸ 576 ἔτος· συνανεστράφη μετὰ τοῦ Κοσμᾶ, τοῦ ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, Σεργίου τὸ ὄνομα, υἱοθετηθέντος (Ὀκτωδ. 14), καὶ μετ' αὐτοῦ ἐμαθητεύσε παρὰ τινι μοναχῷ, Κοσμᾶ καὶ αὐτῷ καλουμένῳ, αἰχμαλωτισθέντι μὲν ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν ἐκ τῶν μερῶν τῆς Ἰταλίας, ἐξήχρασθέντι δὲ ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Ἐγένετο φιλόσοφος μέγας, καὶ τοῦ κατ' αὐτὸν αἰῶνος ὁ Φωστήρ· Τιμηθεὶς ὑπὸ τῶν Καλιφῶν (δικδόχων τοῦ Μωάμεδ) εἰς τὸ τοῦ Συμβούλου ἀξίωμα, κατέλιπεν αὐτὸ μετ' ὀλίγον, καὶ ἐνεδύσατο τὸ μοναχικὸν σχῆμα ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Σάββα μονῇ, ἐνθα καὶ Ἰπρετεύτερος ἐχειροτονήθη. Ἠγωνίσαστο ἀνδρικῶς, διὰ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ, κατὰ τῶν Εἰκονομάχων Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου. Ἐπωνομάσθη Χρυσορρόσας, διὰ τὴν τῶν λόγων αὐτοῦ ῥητορείαν καὶ εὐφράδειαν, κατ' ὁμωνυμίαν τοῦ τῆ Δαμασκῆ παραρρέοντος ποταμοῦ, Χρυσορρόα καὶ αὐτοῦ καλουμένου. Ἐπῆρξεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς Συστηματικῆς Θεολογίας, καὶ τῆς Σχολαστικῆς ὁ πατήρ, ἐκθίμι-

νος ἀκριβῶς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν· καὶ ζήσας τὰ πάντα ἔτη 84, ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ τῷ 760 ἔτει. Μεταξὺ τῶν θεολογικῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων, οἱ ποιητικοὶ καὶ πεζοὶ αὐτοῦ Ἕμνοι, καὶ τὰ μελιρρύτα Ἄσματα, κοσμοῦσι τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Βαρβάραν τὴν ἀγίαν τιμήσωμεν· ἐχθροῦ γὰρ τὰς παγίδας συνέτριψε, καὶ ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐξ αὐτῶν, βοθηεῖα καὶ ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ ἠ πάνσεμνος.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Ἰωάννη σοφῆ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῆς Ἀγίας, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῷ ἐν Τριάδι εὐσεβῶς ὑμνουμένῳ, ἀκολουθήσασα σεμνή Ἀθληφόρε, τὰ τῶν εἰδῶλων ἔλιπες σεβάσματα· μέσον δὲ τοῦ σκάμματος, ἐναθλοῦσα Βαρβάρα, τυράννων οὐ κατέπηξας, ἀπειλαῖς ἀνδρειόφρον, μεγαλοφώνως κράζουσα σεμνή· Τριάδα σέβω τὴν μίαν Θεότητα.

Τοῦ Ὁσίου, ὁμοιον.

Τὸν ὑμνογράφον καὶ σεπτὸν Ἰωάννην, τῆς Ἐκκλησίας παιδευτὴν καὶ φωστήρα, καὶ τῶν ἐχθρῶν ἀντίπαλον ὑμνήσωμεν πιστοί· ὄπλον γὰρ ἀράμενος τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου, πᾶσαν ἀπεκρούσατο τῶν αἰρέσεων πλάνην· καὶ ὡς θερμὸς προστάτης εἰς Θεὸν, πᾶσι παρέχει πταισμάτων συγχώρησιν.

✠ 5. Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἠγιασμένου.

Ἐγεννήθη τῷ 439 ἔτει ἐν Μουταλάσκῃ, κώμῃ τῆς Καππαδοκίας μικρῆ· εἰσῆλθε παιδιόθεν εἰς τοῦ μοναδικῶ βίου τὸ στάδιον, ὑπὸ γυμνασιάρχῃ Εὐθυμίῳ τῷ Μεγάλῳ· ἐγένετο προστάτης πολλῶν μοναχῶν, καὶ καθηγητῆς τῶν ἐν Παλαιστίνῃ μοναστηρίων· ἀπῆλθε πρέσβυς πρὸς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει βασιλεῖς Ἀναστάσιον καὶ Ἰουστινιανόν, ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ τῶν δογμάτων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου· καὶ ζήσας ἔτη 94, ἐτελεύτησε τῷ 533. Τὸ σωζόμενον Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας, ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Ὁσίου τούτου, ἔλαβε τὴν ἀρχήν.

Ἄρχη, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώρησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη λαμπῶν τοῖς θαύμασι, Σάββα Πατὴρ ἡμῶν ὅσι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὡς ἀπὸ βρέφους τῷ Θεῷ, θυσία ἄμωμος, προσενεχθεὶς δι' ἀρετῆς, Σάββα μακάριε, τῷ σὲ πρὶν γεννηθῆναι ἐπισταμένῳ, ἐχρημάτισας Ὀσίων ἐγκαλλώπισμα, πολιστὴς τε τῆς ἐρήμου ἀξιέπαινος· διὸ κράζω σοι· Χαίροις Πάτερ αἰοῖδιμε.

✠ 6. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ἦκμασεν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου· ὑπῆρξεν εἰς τῶν 318 ἀγίων Πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Α'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἐν ἔτει 325, ἀπέθανε περὶ τὰ 330.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνεδείξε σε τῇ ποιμνῇ σου, ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εν ταῖς Μύροις Ἄγιε, ἱερουργὸς ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γὰρ ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκας τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τῆτο ἡγιασθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

✠ 7. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀμβροσίου, ἐπισκόπου Μεδιολάνων.

Ἐγεννήθη ἐν Γαλλίᾳ τῷ 340, ἐγένετο Βουλευτὴς τῆς ἐν Ῥώμῃ Συγκλήτου· εἶτα τῷ 374, τῇ 7 Δεκεμβρίου, ἀνεβιάσθη εἰς τὸν ἐπισκοπικὸν θρόνον· συνέγραψε Λατινιστὶ πολλὰ· καὶ ζήσας ἔτη 57, ἀπέθανε τῇ 4 Ἀπριλίου, παραμονῇ τοῦ Πάσχα, ἐν ἔτει 397.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος. Ὅρα ἀνωτέρω.

✠ 8. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παταπίου.

Ἐπῆρχεν ἐκ Θηβῶν τῆς Αἰγύπτου· ἤσκησεν ἔτη πολλά ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἀπελθὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐτέλεσε θαύματα καὶ ἰάσεις τῶν ἀσθενούντων πολλὰς· ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ.

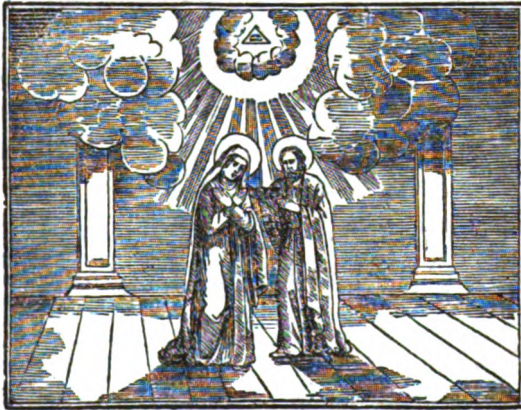
Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβὼν γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πρᾶττων ἐδίδασκεις, ὑπερορᾷν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γὰρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγελῶν συναγάζεται, ὅσιν Πατάπινε τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὸν ναὸν σου Ἄγιε, πνευματικὸν ἰατρεῖον, οἱ λαοὶ εὐράμενοι, μετὰ σπουδῆς προσιόντες, ἴασιν τῶν νόσημάτων λαβεῖν αἰτοῦνται, λύσιν τε τῶν ἐν τῷ βίῳ πλημμελημάτων· σὺ γὰρ πάντων τῶν ἐν ἀνάγκαις, προστάτης ὄφθης, Πατάπινε ὅσιν.

Η ΣΤΑΛΗΝΙΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΗΣ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

✠ 9. Ἡ Σύλληψις τῆς ἁγίας καὶ Θεοπρομήτορος Ἄννης.

Κατὰ τὴν ἀρχαίαν τῆς Ἐκκλησίας παράδοσιν, ἀτεκνος ἦν καὶ στείρα ἡ Θεοπρομήτωρ Ἄννα, καὶ προβεβηκυῖα τὴν ἡλικίαν, αὐτῆ τε καὶ ὁ σύζυγος αὐτῆς Ἰωακείμ· διὸ καὶ λυπούμενοι διὰ τὴν ἑαυτῶν ἀτεκνίαν, ἐδέοντο τοῦ Θεοῦ μετ' ὑποσχέσεως, ἵνα, εἰὰν παράσχη αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας, προσενέγκωσιν αὐτῷ δῶρον τὸ γεννηθὲν. Ὁ δὲ Θεός, ἐπακούσας τῆς δεήσεως αὐτῶν, ἐμήνυσε αὐτοῖς δι' Ἀγγέλου τὴν ἐξ αὐτῶν τῆς Παρθένου γέννησιν· καὶ οὕτω συλλαβοῦσα ἡ Ἄννα ἐκ Ψίας ἐπαγγελίας, κατὰ τοὺς νόμους τῆς φύσεως, ἤξιώθη γενέσθαι μήτηρ τῆς Μητρὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν. (Ὅρα καὶ εἰς τὰς 8 Σεπτεμβρίου).

Σημειῶσαι ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ἡμέρας καδ' ἦν γίνεται τὸ χειμερινὸν ἡλιοστάσιον, ἀρχεται ὁ ἥλιος στρέφεσθαι πρὸς τὰ βόρεια μέρη, καὶ αὐξάνει τὴν ἡμέραν εἰς ἡμᾶς.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἐπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς ἀτεκνίας δεσμά διαλύονται· τοῦ Ἰωακείμ γάρ καὶ τῆς Ἄννης εἰσακούων Θεός, παρ' ἐλπίδα τεκεῖν αὐτούς, σαφῶς ὑπισχνεῖται θεόπαιδα· ἐξ ἧς αὐτὸς ἐτέχθη ὁ ἀπερίγραπτος, βροτὸς γεγωνῶς, δι' Ἀγγέλῳ κελεύσας βοῆσαι αὐτῇ· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε'ορτάζει σήμερον ἡ οἰκουμένη, τὴν τῆς Ἄννης Σύλληψιν, γεγεννημένην ἐκ Θεοῦ· καὶ γὰρ αὐτὴ ἀπεκύησε, τὴν ὑπὲρ λόγον τὸν Λόγον κυήσασαν.

* 10. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μηνᾶ τοῦ Καλλικελάδου, Ἐρμολογέου, καὶ Εὐγράφου.

Ὁ μὲν Μηνᾶς ἦν Ἀθηναῖος τὴν πατρίδα, κατὰ τὸν Συναξαριστὴν, ἀνὴρ ἀξιωματικὸς, πεπαιδευμένος καὶ εὐγλωττος, ἀφ' οὗ καὶ Καλλικελάδος ἐπωνομάσθη· ὁ δὲ Εὐγράφος, γραμματεὺς αὐτοῦ· Χριστιανοὶ ἐκ προγόνων ἀμφότεροι. Ὁ δὲ Ἐρμολόγιος ἐπαρχὸς τὸ ἀξίωμα, γεννηθεὶς ἐν ἀπιστίᾳ· προσῆλθεν εἰς τὴν Πίστιν τοῦ Χριστοῦ, διὰ τῶν τοῦ ἁγίου Μηνᾶ θαυμάτων. ἠθλήσαν δὲ καὶ οἱ τρεῖς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπὶ Μαξιμίου τῷ 235 ἔτει.

Ἐπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Δὶ ἐγκρατείας τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτους, ἀπνεκρῶσαντες ὀρμὰς καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν· ὄντως θαῦμα παράδοξον! ὅτι ὅστέα γυμνά, ἐκβλύζουσιν ἰάματα. Δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Μηνᾶν τὸν θαυμαστόν, Ἐρμολογέην τὸν θεῖον, καὶ Εὐγράφον ὁμοῦ, ἱεραῖς μελωδίαις, τιμήσωμεν ἅπαντες, ὡς τιμήσαντας Κύριον, καὶ ἀθλήσαντας, ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ χορείαν, τὴν ἀσώματον, ἐν οὐρανοῖς πεφθακότας, καὶ θαύματα βλύζοντας.

Ἐτερον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς στρατείας ἤρπασε, σὲ τῆς προσκαίρου, καὶ ἀφθάρτου ἔδειξε, συγκληρονόμον ὦ Μηνᾶ, σὺν τοῖς συναθλοῖς σου Κύριος, ὁ παρατχών σοι τὸν ἀφθαρτον στέφανον.

* 11. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δαυκίηλ τοῦ Στυλίου.

Ἐπῆρχεν ἐκ Μαρουθᾶ τῆς Μεσοποταμίας, ἐπὶ τῶν βασιλείων Λέοντος τοῦ Μεγάλου, Ζήνωνος, καὶ Βασιλίσκου· ἔζησεν ἐπὶ στύλου ἐγγυς τῆς Κωνσταντινουπόλεως· ἐδοθήθησθε τῇ Ἐκκλησίᾳ, πολεμουμένη ὑπὸ τῶν Εὐτυχιανῶν· ἀπέθανε τῷ 490 ἐτῶν 80.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Υπομονῆς στύλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς προπάτορας ὅσιε, τὸν Ἰωβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι. Δανιὴλ Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ ἄνω ποθῶν, τῶν κάτω μεθιστάμενος, καὶ ἄλλον οὐρανόν, τὸν Στύλον τεκνηνάμενος, δι' αὐτοῦ ἀπήστραψας, τῶν θουμάτων τὴν αἴγλην Ὄσιε. Εἰς αἰεὶ Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἑνδεκάτην τοῦ παρόντος, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, διὰ τὸ ἐγγίξειν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Γέννησιν, μνεῖαν ποιούμεθα τῶν πρὸ νόμου καὶ ἐν νόμῳ κατὰ σὰρκα Προπατόρων αὐτοῦ· ἐξαιρέτως δὲ τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ εἰς ἐν πρώτον ἐδόθη ἡ ἐπαγγελία, εἰπόντος τοῦ Θεοῦ πρὸς αὐτόν· Ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς (Γ' ἐν. ιβ'. 3, καὶ κβ'. 18).

Ἐδόθη δὲ ἡ ἐπαγγελία αὕτη 2039 ἔτη πρὸ Χριστοῦ, ὅτε ὁ μὲν Ἀβραάμ ἦν ἐτῶν 75, ὁ δὲ Θεὸς, καλέσας αὐτόν, προσέταξεν ἵνα ἐγκαταλίπη πατρίδα, γονεῖς, καὶ συγγενεῖς, καὶ ἀπέλθῃ εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναανίων, εἰς ἣν ὅταν ἐφθασεν, εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς αὐτόν· Τῷ σπέρματί σου δώσω τὴν γῆν ταύτην (αὐτ. 7)· διὰ τῆτο ἡ γῆ ἐκείνη, ἐπονομασθεῖσα· Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας, ἐγένετο ἔπειτα τῶν Ἑβραίων ἡ πατρίς, ἣτις ἐστὶν ἡ ὑπὸ τῶν ἱστορικῶν καλουμένη Παλαιστίνη. Ἐκεῖ ὁ Ἀβραάμ, μετὰ παρέλευσιν ἐτῶν 24, διετάχθη παρὰ Θεοῦ τῆς Περιτομῆς τὸν νόμον· τὸ δὲ ἑκατοστόν ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, καὶ ἐννενηκοστόν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Σάρρας, ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ· καὶ ζήσας τὰ πάντα ἔτη 175, ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ, πρεσβύτης καὶ πλήρης ἡμερῶν.

✠ Κυριακὴ τῶν ἁγίων Προπατόρων ✠

Ἀπολυτ. Ἀναστάσιμον· καὶ τῶν Προπατόρων. Ἦχος β΄.

Εν πίστει τοὺς Προπάτορας ἐδικαίωσας, τὴν ἐξ ἐθνῶν δι' αὐτῶν προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν. Καυχῶνται ἐν δόξῃ οἱ Ἅγιοι, ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτῶν, ὑπάρχει καρπὸς

εὐκλεῆς, ἢ ἀσπύρωσ τεκουῖσά σε. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπό γ'. Ὡδοῆς, ἢ Ὑπακοῆ, Ἦχος β'.

Εἰς δρόσον τοῖς Παισὶ τὸ πῦρ μετεβάλλετο, ὁ Δρῆνος εἰς χαρὰν ταῖς Γυναξὶν ἐνηλλάσσετο. Ἄγγελος γὰρ ἐν ἀμφοτέροις διηκόνει τοῖς θαύμασι, τοῖς μὲν εἰς ἀνάπαυσιν μεταποιήσας τὴν κάμινον, ταῖς δὲ τὴν Ἀνάστασιν καταμηνύσας τριήμερον. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀγράφω οὐσίᾳ θαυρακισθέντες, τρισμακάριοι ἐν τῷ σκάμματι τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθητε· ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτου ἰστάμενοι, Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε. Τάχυνον, ὦ οἰκτίρμον, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

* 12. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σπυριδωνος, ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος τῆς ἐν Κύπρῳ, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ὁ Θεοφόρος οὗτος τῆς Ἐκκλησίας Πατήρ, ὁ μέγας τῶν Κερκυραίων προστάτης, καὶ τῶν ὀρθοδόξων ἀπάντων τὸ καύχημα, ἦν Κύπριος τὴν πατρίδα, ἀπλοῦς τὸν τρόπον, καὶ τὴν καρδίαν ταπεινός, ποιμὴν προβάτων ὑπάρχων πρότερον· ὅτε καὶ γυναικὶ συζευχθεὶς, ἐγέννησεν ἐξ αὐτῆς θυγάτριον, τὴν κλήσιν Εἰρήνην. Μετὰ δὲ τὴν ἐκείνης ἀποβίωσιν, προχειρισθεὶς ἐπίσκοπος Τριμυθέντος, ἐγένετο καὶ λογικῶν προβάτων ποιμὴν. Συγκροτηθείσης τῆς ἐν Νικαίᾳ Α'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου, παρουσιάσας ἐν αὐτῇ καὶ αὐτός, ἐπεστόμισε διὰ τῶν ἀπλουστάτων αὐτοῦ λόγων τοὺς ἐπὶ σοφίᾳ μέγα φρονοῦντας Ἀρειανούς. Ἐτέλεσε διὰ τῆς ἐνοικουήσεως αὐτῷ θείας χάριτος τοσαῦτα θαύματα, ὥστε ἔλαβε τὴν ἐπωνυμίαν Θαυματουργός. Παιμάνας δὲ τὸ ποιμνιον αὐτοῦ εὐσεβῶς καὶ θαρσύντως, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ περὶ τὸ 350 ἔτος, καταλιπὼν ἐν τῇ οἰκίᾳ πατριδὶ τὸ ἱερόν αὐτοῦ λείψανον, παραμύθιον τῶν πιστῶν, καὶ πηγὴν ἰαμάτων.

Περὶ δὲ τὰ μέσα τοῦ Ζ'. αἰῶνος, διὰ τὰς τότε τῶν Βαρβάρων ἐπιδρομὰς μετεκομίσθη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου διέμεινε τιμώμενον καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν Βασιλέων. Πρὸ δὲ τῆς ἀλώσεως αὐτῆς, γενομένης τῷ 1453 ἔτει, τῇ 29 Μαΐου, ἱερεὺς τις, τὴν κλήσιν Γεώργιος, τὴν ἐπωνυμίαν Καλοχαίρητις, ἐφημέριος ἐν τῷ ναῷ, εἶθα τὸ ἱερόν τοῦτο κατέκειτο λείψανον, ὁμοῦ καὶ τὸ τῆς ἀγίας Θεοδώρας τῆς Αὐγούστης, λαθὼν αὐτὰ, διὰ τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον, καὶ διὰ τῆς Σερβίας περιελθὼν, κατήλθε μέχρι τῆς Ἄρτης· ἀκέκθην, ἀξαναμένων καθ' ἐκάστην τῶν τοῦ γένους ἡμῶν συμφορῶν, μετέβη εἰς Κέρκυραν περὶ τὸ 1460 ἔτος. Καὶ τὸ μὲν λείψανον τῆς ἀγίας Θεοδώρας ἐδωρήθη εἰς τῶν Κερκυραίων τὸ κοινόν· τὸ δὲ τοῦ ἀγίου Σπυριδωνος μένει μέχρι τῆς σήμερον, κατὰ δικαίωμα κληρονομικόν, πολυτίμος θησαυρὸς εἰς τοὺς αὐτοῦ ἀπογόνους, στήριγμα τῶν πιστῶν εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν, καὶ θαῦμα τῶν ὀρώντων ὑπερφυῖς· ὅτι καὶ μετὰ παρέλευσιν 4500 ἐτῶν, διαμένον ἀδιάφθορον, σώζει καὶ αὐτὴν ἐτι τοῦ δέρματος τὴν ἐλαστικότητα. Ὅντως· Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ! (Ψαλμ. ἐξ'. 35).

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ελαίου.

Ἀπολυτίκιον· Κανόνα πίστεως. Ὅρα σελ. 238.

Ἔτερον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργός Θεοφόρε Σπυρίδων Πατήρ ἡμῶν· διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλλειν ταῖς ἀγίας σου εὐχαῖς, Ἀγγέλους ἔσχας συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερώτατε. Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι· δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῷ πόθῳ Χριστοῦ, τρωθεὶς ἱερώτατε, τὸν νοῦν πτερωθεὶς, τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, πρακτικῇ θεωρίᾳ τὴν πράξιν εὖρες θεόπνευστε, δυσιαστήριον θεῖον γενόμενος, αἰτούμενος πᾶσι θεῖαν ἔλλαμψιν.

* 13. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγετίου, Μαρδάρου, καὶ Ὁρίστου· καὶ τῆς ἀγίας Μάρτυρος Λουκίας τῆς παρθένου.

Οἱ μὲν πέντε Μάρτυρες ἦσαν Καππαδόκαι τὸ γένος, ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, κρυφίως τὸν Χριστὸν ἐκ προγόνων σεβόμενοι· παρρησιασάμενοι δὲ, καὶ πολυειδῶς βασανισθέντες ὑπὸ Λυσίου τοῦ ἡγεμόνος, οἱ μὲν τρεῖς ἐτελεύτησαν ἐν ταῖς βασάνοις. Ὁ δὲ Εὐστράτιος καὶ Ὁρίστης ἐπιζήσαντες, ἐπέμφθησαν εἰς Σεβάστειαν πρὸς Ἀγρικόλαον, τὸν πᾶσαν τὴν Ἀνατολὴν διοικοῦντα, οὗ τῇ προστάξει ἐτελειώθησαν διὰ πυρός τῷ 296. Ἦν δὲ ὁ Εὐστράτιος ἀνὴρ ἐλλόγιμος καὶ ρητορικὸς, πρώτος τῶν τοῦ Λυσίου ἀξιωματικῶν, καὶ τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ. Χαρτοφύλαξ, ὁ Λατινιστὶ λεγόμενος ἐν τῷ Συναξαριστῇ Σκρινιάριος. Εἰς τὸ ἔνομα τούτου ἐπιγράφεται ἢ ἐν τῷ Μεσουκτικῷ τοῦ Σαβδάτου λεγαμένη Εὐχή· Μεγαλύνων μεγαλύνω σε Κύριε..... Ἡ δὲ ἐν τῇ Γ'. Ὅρα καὶ ἀλλαγῆς λεγομένη ἑτέρα Εὐχή· Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, ... ἀποδίδοται εἰς τὸν Μαρδάρου. — Ἡ δὲ Λουκία, ἣτις Ἑλληνιστὶ μθερμηνεύεται Φωτεινὴ ὑπῆρχεν ἐκ Συρακουσῶν τῆς Σικελίας· μνηστευθεῖσα δὲ ἀνδρὶ, εἶτα τὴν διὰ γάμου κοινωνίαν αὐτοῦ ἀποστρεφομένη, μὴ βουλομένου πιστεῦσαι εἰς τὸν Χριστὸν, διαβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἰδίου μνηστήρος Πασχασίῳ τῷ ἄρχοντι, καὶ ἀποπέμπεται τὴν κεφαλὴν περὶ τὸ 304 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον· Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Ὅρα σελ. 221.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον.

Φωστήρ ἐφάνης λαμπρότατος Χριστοκήρυξ, τοῖς ἐν σκότει τῆς ἀγνώστιας καθημένοις· πίστιν ὡς δόρυ δὲ περιθέμενος, τῶν δυσμενῶν τὰ θράση οὐκ ἐπτοήθης Εὐστράτιε, ρητόρων ὑπάρχων εὐγλωττότερος.

✠ 14. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Θύρσου, Δευκίου, Καλλινίκου, Φιλήμονος, Ἀπολλωνίου, Ἀρρίανου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Οἱ μὲν τρεῖς πρῶτοι ἤθλησαν ἐπὶ Δακίου τῷ 250, οἱ δὲ λοιποὶ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 290.

Εἰ οὐκ ἔστιν Ἀλληλουΐα, Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ὡς ἄνω.

✠ 15. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

Οὗτος ἦν Ῥωμαῖος τὴν πατρίδα· ἀπαρφανισθεὶς δὲ παιδίσθεν τῷ ἰδίῳ πατρὶ, προσηνήχθη ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀνθίας εἰς τὸν τῆς Ῥώμης ἐπίσκοπον Ἀνίκητον, ἢ, ὡς ἄλλοι καλοῦσιν αὐτὸν, Ἀνέκλητον, ἢ Ἀνάκλητον· ὑφ' οὗ καὶ τὰ ἱερά ἐπαυδαῖα γράμματα (τὴν δεῖαν Γραφήν), καὶ νεώτατος ἐστὶ τῶν τῆν ἡλικίαν, ἐπίσκοπος τοῦ Ἑλλυρικοῦ κατέστη, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ ἀρετὴν, καὶ πολλοῦ τῶν ἀπίστων ἐπέστρεψεν εἰς Χριστὸν διὰ τῆς ἑαυτοῦ διδασκαλίας. Σκληροτάτου δὲ κινήεντος κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμῷ ἐπὶ Ἀδριανοῦ τῷ Αἰλίῳ, συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν τυράννων, καὶ πολλὰς ὑπὲρ Χριστοῦ ὑπομείνας βασάνους, τέλος ἀναιρέται ὑπὸ δύο στρατιωτῶν. Ἡ δὲ φιλόχριστος μήτηρ Ἀνθία ἐναγκαλισθεῖσα τὸ λείψανον τοῦ υἱοῦ, καὶ μητρικῶς αὐτὸ καταφιλοῦσα, ζῆφει καὶ αὐτὴ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται περὶ τὸ 226 ἔτος.

Καταλυσίς οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διαδόχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὖρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ὡς καλλονὴν τῶν ἱερέων ὄσιε, καὶ προτροπὴν τῶν ἀθλοφόρων ἅπαντες, εὐφημοῦμεν καὶ αἰτοῦμέν σε, Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε· τοὺς πόθῳ σου τὴν μνήμην ἐορταζόντας, κινδύνων πολυτρόπων ἐλευθέρωσον, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 16. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀγγαίου, καὶ τῆς ἁγίας καὶ θαυματουργοῦ Θεοφανοῦς τῆς Βασιλίσσης.

Ὁ μὲν Προφήτης ἐγεννήθη ἐν Βαβυλωνίᾳ κατὰ τὸν καιρὸν τῆς αἰχμαλωσίας τῶν Ἰουδαίων· ἤρξατο προφητεῦειν ἐν Ἱερουσαλήμ, μετὰ τὴν ἐκείθεν ἐπάνοδοσιν αὐτῶν, ἐν ἡμέραις Ζοροβάβελ, τῷ δευτέρῳ ἔτει Δαρείου τοῦ Ἰστασποῦ, βασιλέως Περσῶν, περὶ τὰ 520 πρὸ Χριστοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 2 κεφάλαια διηρημένη, τάττεται ἢ δεκάτῃ μετὰ τῶν Ἐλασσόνων Προφητῶν.

Ἡ δὲ Ἁγία Θεοφάνη ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐξ αἵματος βασιλικῆς τὴν καταγωγὴν ἔλκουσα· ἐκπαιδευθεῖσα δὲ γράμμασι, καὶ παντοίαις ἀρεταῖς

κοσμηθεῖσα, συνάπτεται εἰς γάμον τῷ Ἀυτοκράτορι Λέοντι τῷ σοφῷ, ἀλλὰ τὴν δόξαν τῆς βασιλείας ὡς οὐδὲν ἠγουμένη, διετέλει νυκτός καὶ ἡμέρας Ἰεραπεύουσα τὸν Θεὸν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ εὐχαῖς, καὶ παντοίας εὐποίας ἀπεργαζομένη, ἕως οὗ παρέθετο ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ. Τὸ ἅγιον αὐτῆς λείψανον σώζεται εἰσέτι ἐν τῷ Πατριαρχικῷ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας Ναῶ ὡς ἱατρεῖον προκείμενον, ἐξ οὗ τὰς ἰάσεις ἀρῶνται οἱ μετὰ πίστεως καὶ πόθου προσερχόμενοι.

Εἰ οὐκ ἔστιν Ἄλληλ. Τοῦ Προφήτου σου Ἄγγαίου. Σελ. 236.

Καὶ τῆς Ἁγίας, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Προελομένη τὰ οὐράνια πόθῳ, Θεοφανῶ τὴν βιοτὴν διεξῆλθες, ἀγγελικῶς ἐν γῆ περιπολεύουσα, ὅθεν κατηξίωσαι οὐρανίων χαρίτων, σὺν ἀγγέλων τάξεσι, καὶ ἁγίων χορείαις, παρισαμένη τῷ Παμβασιλεῖ, ὃν ἐκδυσώπει, εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐορτήν σου σήμερον, τὴν λαμπροτάτην, ἐκτελοῦντες κρίζομεν, Θεοφανῶ, πανευσεβῶς, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας διάσωσον, ἀπὸ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου.

✠ 17. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Δανιὴλ, καὶ τῶν ἁγίων Τριῶν Παίδων, Ἀνανίου, Ἀζαρίου, καὶ Μισαὴλ· καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου Ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης, τοῦ ἐκ τῆς νήσου Ζακύνθου.

Τούτων ὁ μὲν Ἱεράρχης ἦν γέννημα καὶ ἄντρον τῆς Ζακύνθου, εὐσεβῶν καὶ πλουσίων γονέων υἱὸς, Μωκίου καὶ Παυλίνης τὴν κλησιν. Εἰσῆλθεν ἐκ νεότητος εἰς τὴν κατὰ τὰς Στροφάδας νήσους βασιλικὴν μονήν, καὶ τὸ μοναδικὸν ἐνεδύσατο σχῆμα. Προεχειρίσθη ἔπειτα Ἀρχιεπίσκοπος Αἰγίνης, ἧς ἐκόσμησε τὸν θρόνον ἐπὶ χρόνον ἰκανόν. Μετὰ ταῦτα, ὑποστρέψας εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, καὶ διαβιώσας ὁσίως τοῦ λοιποῦ, ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ τὸ 1624 ἔτος, καταλιπὼν τὸ ἱερόν αὐτοῦ λείψανον εἰς τοὺς ἑαυτοῦ συμπολίτας, ἀρετῆς καὶ εὐσεβείας ὑπόδειγμα.

Ὁ δὲ Προφήτης μετὰ τῶν Τριῶν Παίδων, καὶ οἱ τέσσαρες οὗτοι κατήγοντο ἐκ τῆς βασιλικῆς τοῦ Ἰουδα φυλῆς. Τῷ δὲ 599 πρὸ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰωακίμ, ἢ Ἰωαχίμ, τοῦ καὶ Ἰεχονίου καλουμένου (Α'. Παραλειπ. γ'. 16, καὶ Β'. λψ'. 8), παιδάρια ἐτι ὄντες, ἀπήχθησαν μετὰ καὶ ἄλλων Ἰουδαίων εἰς Βαβυλῶνα αἰχμάλωτοι ὑπὸ τοῦ Ναβουχοδονόσορ· ὑφ' ἧ ἐκλεχθέντες μετὰ τῶν λοιπῶν αἰχμαλώτων εἰς ὑπεργίαν αὐτοῦ, καὶ μετονομασθέντες ὁ μὲν Δανιὴλ Βαλτάσαρ, ὁ δὲ Ἀνανίας Σεδράχ, ὁ δὲ Μισαὴλ Μισάχ, Ἀβδνεγαὼ δὲ ὁ Ἀζαρίας, ἀνετράφησαν ἐν τῇ βασιλικῇ αὐλῇ, τὴν Χαλδαϊκὴν σοφίαν διδασκόμενοι, εἰς ἣν καὶ ὑπερέβησαν, μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἐτῶν, πάντας τοὺς σοφοὺς τῶν Χαλδαίων (Δαν. α').

Μετὰ ταῦτα ὁ μὲν Δανιὴλ, μεираκίον ἐτι ὢν, ἐρμηνεύσας τὴν μυστηριώδη ἐκείνην εἰκόνα, ἣν εἶδε Ναβουχοδονόσορ εἰς τὸν ὕπνον αὐτοῦ, συγκατεμένη μὲν ἐκ διαφόρων μεταλλῶν, συντριβεῖσαν δὲ καὶ εἰς κόνιν λεπτυνθεῖσαν ὑπὸ τίνος λίθου, ἐξ ὄρους ἀποτμηθέντος ἀνευ ἀνθρωπίνης χειρὸς, ἐδήλωσε σαφῶς διὰ μὲν τοῦ Ὄρου,

τὸ ὕψος τῆς ἀγιότητος τῆς Παρθένου, καὶ τὴν ἐπισκίασαν αὐτῇ δὴναμιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος· διὰ δὲ τοῦ Λίθου, τὸν ἀσπόρως ἐξ αὐτῆς γεννηθέντα Χριστόν· ὅστις ἐν τῇ δευτέρᾳ αὐτοῦ Παρουσίᾳ συντρίψας ὡς Θεὸς καὶ ἐξαφανίσας πάσας τὰς τοῦ κόσμου βασιλείας τὰς διὰ τῆς Εἰκόνης ἐμφαινομένας, ἀναστήσει τοῖς πιστεύουσιν εἰς αὐτὸν τὴν οὐράνιον αὐτοῦ βασιλείαν, τὴν αἰώνιον καὶ ἀδιάδοχον (αὐτ. β'. 31-45). Ἐφεξῆς προσήμανεν ὠρισμένως καὶ ἀκριβῶς, διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πολυθρηλιῶν ἐβδομήκοντα Ἑβδομάδων, τῆς ἐν τῷ Ἰορδάνῳ ἐπιφανείας αὐτοῦ τὸν χρόνον, τὴν ἀρχὴν τοῦ εὐαγγελικοῦ αὐτοῦ κηρύγματος, τοῦ σωτηρικῶδους πάθους αὐτοῦ τὸν καιρὸν, καὶ τῆς νομικῆς λατρείας τὴν παύσιν (αὐτ. γ'. 14-27). Ἐξωγράφησεν ἄριστα τὴν μεγαλοπρεπῆ καὶ φοβερὰν τῆς δευτέρας αὐτοῦ Παρουσίας εἰκόνα, παραστήσας διὰ λόγου, ὡς διὰ χρωμάτων ζωηρῶν, τὸν τεθέντα φλογερὸν Ἥρῶνα, τὸν καθήμενον ἐπ' αὐτοῦ αἰώνιον Κρίτην, τὸν ἐμπροσθεν αὐτοῦ βέοντα πύρινον ποταμὸν, τὸ λογοθέσιον τοῦ ἀδεκάστου κρητηρίου, τὰς ἀνοιχθεῖσας τῶν πράξεων ἐκάστου βίβλους, τὰς χιλίας χιλιάδας τῶν λειτουργούντων αὐτῷ, καὶ τὰς μυρίας μυριάδας τῶν παρεστηκότων αὐτῷ (αὐτ. ζ'. 9-10). Ἐπωνομάσθη ὑπὸ τῶν φανέντων αὐτῷ Ἀγγέλων Ἄνηρ ἐπιθυμιῶν· διότι καταφρονήσας ἀνδρικῶς πάσης ἐπιθυμίας τοῦ σώματος, μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἄρτου, τῆς ἀναγκαιοτάτης τροφῆς, καὶ τῶν ὁμοφύλων αὐτοῦ τὴν ἐλευθερίαν, καὶ τὴν μέλλουσαν αὐτῶν κατάστασιν γινῶναι ἐπιθυμῶν, οὐκ ἐπαύετο δεόμενος τῷ Θεῷ, νηστεύων, καὶ κλίνων τὰ γόνατα, τρεῖς καιροὺς τῆς ἡμέρας· δι' ἣν αἰτίαν καὶ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων ἐβρίβθη, διαβληθεὶς ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, ὡς παραβάτης τοῦ ἐξ ἐπιβουλῆς αὐτῶν ἐκδοθέντος βασιλικοῦ ὀρισμοῦ, ἵνα μηδεὶς προσκυνῆσῃ, μηδὲ αἰτήσῃ τί παρὰ Θεοῦ, ἢ παρ' ἄλλου τινοῦ ἀνθρώπου, ἕως ἡμερῶν τριάκοντα, εἰ μὴ παρὰ μόνου τοῦ βασιλέως. Ἄλλ' ἐμφράξας δυνάμει Ἰεϊκῆ τῶν λεόντων τὰ στόματα, καὶ φανεῖς ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν ὡς προβάτων ποιμῆν, ἔδειξεν εἰς τοὺς ἀσεβεῖς τῆς εὐσεβείας τὴν δὴναμιν (αὐτ. σ'. 1-13).

Οἱ δὲ Τρεῖς Παῖδες, ἀρνησάμενοι τὴν προσκυνῆσιν καὶ λατρίαν τῆς τοῦ Ναβουχοδονόσορ εἰκόνης (ἀπόντος τότε τοῦ Δαυηὶλ, κατὰ τὸ φαινόμενον), ἐβλήθησαν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἀφ' οὗ μέχρι τριῶν ἀβλαβεῖς διαμειναντες, Ἰεῖου Ἀγγέλου συγκαταβάσει, καὶ ἐν μέσῳ αὐτοῦ, ὡσπερ ἐν δρόσῳ, περιπατοῦντες, ὕμνησαν τὸν παγκόσμιον αἶνον τῷ Θεῷ, τὸν ἐν τῇ Ζ' καὶ Η'. Ὁδῇ τῆς Στιχολογίας περιεχόμενον. Καὶ ἐξελθόντες ἐκεῖθεν, μηδὲ ὄσμην τοῦ πυρός φέροντες ἐν τοῖς ἱματίοις αὐτῶν, προεκόνισαν ἐν ἑαυτοῖς τὸν ἄσφορον τῆς Παρθένου τόκον· ἥτις δεξαμένη τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, οὐ κατεφλέχθη τὴν νηδύν, ἀλλ' ἔμεινεν, ὡσπερ ἦν καὶ πρὸ τοῦ τόκου, Παρθένοσ (αὐτ. γ').

Διὰ ταῦτα οὖν ἰορτάζει αὐτούς τε καὶ τὸν Δαυηὶλ ἡ Ἐκκλησία σήμερον, καὶ τῇ παρελθούσῃ τῶν Προπατόρων Κυριακῇ, καὶ τῇ ἐρχομένῃ τῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ὡς προτυπώσαντας καὶ προκαταγγείλαντας τὴν σάρκωσιν αὐτοῦ· ἐτι δὲ καὶ ὡς ἀπογόνους τῆς τοῦ Ἰὺδα φυλῆς, ἐξ ἧς καὶ ὁ Χριστὸς κατὰ σάρκα. Ἐτελεύτησαν δὲ οἱ μὲν ἅγιοι Τρεῖς Παῖδες, γενόμενοι πλήρεις ἡμερῶν. Ὁ δὲ Προφήτης Δαυηὶλ, περατείνας τὸν βίον μέχρι Κύρου βασιλέως Περσῶν, παρ' οὗ καὶ τὴν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐπάνοδον τῶν ὁμογενῶν αὐτοῦ, καὶ τοῦ Ναοῦ τὴν ἀνεγερσιν αἰτήσας ἐπέτυχεν, ἀνεπαύσατο ἐν εἰρήνῃ, ζήσας ἔτη περὶ τὰ 88. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 12 κεφάλαια διηρημένη, τάττεται ἡ τετάρτη καὶ τελευταία τῶν Μειζόνων Προφητῶν.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἄπολυτίκιον, Ἦγος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ ἅγιοι Τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο· καὶ ὁ Προφήτης Δαυηὶλ, λεόντων ποιμῆν,

ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, Χριστὸς ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερον τοῦ Ἁγίου, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Ζακύνθου τὸν γόνον, καὶ Αἰγίνης τὸν Πρόεδρον, τὸν Φρουρὸν Μονῆς τῶν Στροφαῶν, Διονύσιον ἅπαντες, τιμῶμεν συμφώνως οἱ πιστοὶ, βοῶντες πρὸς αὐτὸν εἰλικρινῶς· Σαῖς λιταῖς τοὺς τὴν σὴν μνήμην ἐπιτελοῦντας σῶσον, καὶ βοῶντάς σοι· Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι Χριστῷ· δόξα τῷ σέ θαυμαστώσαντι· δόξα τῷ δωρησαμένῳ σε ἡμῖν, πρέσβυν ἀκοίμητον.

Κοντάκιον τοῦ Προφήτου, ἀπὸ γ'. Ὠδῆς, Ἦχος γ'.
Ἡ Παρθένος σήμερον.

Καθαρθεῖσα Πνεύματι, ἡ καθαρά σου καρδιά, προφητείας γέγονε, φαινοτάτης δοχεῖον· βλέπεις γὰρ ὡς ἐνεστῶτα τὰ μακρὰν ὄντα, λέοντας ἀποφιμοῖς δὲ βληθεῖς ἐν λάκκῳ. Διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, Προφῆτα μάκαρ, Δανιὴλ ἔνδοξε.

Ἔτερον τῶν Ἁγίων, ἀφ' ἑκτης, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀγράφῳ οὐσίᾳ θαυρακισθέντες, Τρισμακάριοι, ἐν τῷ σκάμματι τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθητε· ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτου ἰστάμενοι, Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε· Τάχυνον, ὧ οἰκτίρμον, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Καὶ τοῦ Ἁγίου, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εὐχαρίστοις ἄσμασι τῶν Ζακυνθίων ἡ πόλις, ἀνυμνεῖν προτρέπεται, πάντας πιστοὺς συγκαλοῦσα, μέγιστον τὸν ἐν ἀνάγκαις θερμὸν προστάτην, ρύστην δὲ τῶν τοῖς κινδύνοις συνεχομένων, καὶ γεραίρουσα κραυγάζει· Χαῖρε τὸ κλέος πιστῶν Διονύσιε.

† 18. Τῆ ἀγίου Μάρτυρος Σεβαστιανοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἐπῆρχεν ἐκ πόλεως Μεδιολάνων, Συγκλητικὸς τὸ ἀξίωμα, ζηλωτὴς τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, καὶ πολλὰ εἰς θεογνωσίαν ἐπιστρέφων. Κινηθέντος δὲ τοῦ κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμοῦ ἐπὶ τῆς Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ βασιλείας, συλληφθεὶς κατακεντάται βέλεσι πυκνοῖς, καὶ ροπάλοις τὸ σῶμα κατασυντρίβεται, καὶ εἰς μέρη κατατμηθεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται τῷ 288 ἔτει. Σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ἕτεροι, διαφόρως ὑπομείναντες βασάνους, ἐτελεύτησαν· ὧν τὰ

ὀνόματα· Μαρκελλίνος καὶ Μάρκος αὐτάδελφοι· Τραγκυλίνος καὶ Μαρκία γονεῖς αὐτῶν· Νικόστρατος καὶ Ζωὴ σύζυγος αὐτοῦ· Τιβούρτιος, Κλαύδιος, Κάστουλος καὶ Κάστωρ.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν αὐτὴν δεκάτην ὁγδόην τοῦ παρόντος, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ ἀμέσως μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, ἥτις καὶ Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστῆ Γεννήσεως λέγεται, μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῶ εὐαρεστησάντων, ἀπὸ Ἀδὰμ ἄχρι καὶ Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, κατὰ γενεαλογίαν, καθὼς ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς ἱστορικῶς ἠριθμήσατο (γ'. 23-38), ὁμοίως καὶ τῶν Προφητῶν καὶ Προφητῶν, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ Προφήτου Δανιὴλ, καὶ τῶν ἁγίων Τριῶν Παίδων. (Ὁρα τὴν αἰτίαν εἰς τὰς 17 τοῦ παρόντος).

✠ Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ✠

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον· εἶτα τῶν Πατέρων, Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ ἅγιοι Τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο· καὶ ὁ Προφήτης Δανιὴλ, λεόντων ποιμὴν, ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις Χριστὸς ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπὸ γ'. Ὠδῆς, Ἡ Ὑπακοή, Ἦχος πλ. δ'.

Αγγελος Παίδων ἐδρόσισε κάμινον, νῦν δὲ Γυναικῶν κλαυθμόν διεκώλυσε λέγων· Τί ἐπιφέρεσθε μύρα; τίνα ζητεῖτε ἐν τάφῳ; ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός· ὑπάρχει γὰρ ζωὴ, καὶ Σωτὴρ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον Προεόρτιον, Ἦχος α'.

Χορὸς ἀγγελικὸς.

Εὐφραίνου Βηθλεὲμ, Εὐφραθᾶ ἐτοιμαῖζου· ἰδοὺ γὰρ ἡ Ἀμναῖς, τὸν Ποιμένα τὸν μέγαν, ἐν μήτρᾳ βαστάζουσα, τοῦ τεκεῖν κατεπείγεται· ὃν περ βλέποντες, οἱ Θεοφόροι Πατέρες, ἐπαγάλλονται, μετὰ Ποιμένων ὑμνοῦντες, Παρθένον δηλαῶσαν.

✠ 19. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βονιφατίου.

Ἐπῆρξεν ἐν ταῖς χρόναις Διοκλητιανοῦ, περὶ τὸ 290 ἔτος, δούλος Συγκλητικῆς τινος Ῥωμαίας, Ἀγλαΐδος ὀνόματι· καὶ ἀποσταλεὶς παρ' αὐτῆς εἰς τὴν Ἀνατολήν, ἵνα κομίση ἐκεῖθεν ἁγίων Μαρτύρων λείψανα πρὸς ἀγιασμόν, ὑπέσχετο χαριεντιζόμενος κομίσειν αὐτῇ τὸ οἶκεϊον. Ἀπελθὼν δὲ μετὰ τινων συνδούλων αὐτοῦ εἰς Κιλικίαν, ὅπου ἐνήθλουν τότε οἱ Ἅγιοι, συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος, καὶ

τὸν Χριστὸν παρρησίᾳ ὁμολογήσας, ὑπέστη τὸν τοῦ μαρτυρίου θάνατον, καὶ ἐπλήρωσεν ἀληθῶς τὴν ὑπόσχεσιν πρὸς τὴν κυρίαν αὐτοῦ, κομισάντων αὐτῇ τῶν συνδούλων τὸ ἱερόν αὐτοῦ λείψανον.

Ἄπολυτίκιον · Ὁ Μάρτυς σου Κύριε . Σελ. 234.

✠ 20. Προεόρτια τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ · καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

Οὗτος ἦν μαθητὴς Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, καὶ τῶν Ἀποστόλων διάδοχος, μετὰ τὸν Εὐσδοκὸν δευτέρως ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας γεγενῶς, τῷ 68 ἔτει. Ἐνεχθεὶς δὲ εἰς Ῥώμην ἐπὶ Τραϊανοῦ, δίδοται λείψιν εἰς βορᾶν, καὶ πληροῖ τὸν τοῦ μαρτυρίου δρόμον τῷ 107, ἢ 109 ἔτει· τὰ δὲ λείψανα τῶν ὁστέων αὐτοῦ, ἐπιμελῶς ὑπὸ πιστῶν συλλεγέντα, μετεκομίσθησαν εἰς Ἀντιόχειαν. Ἐπωνομάσθη δὲ Θεοφόρος, ὡς τὸν Θεὸν ἐνοικον φέρων ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ ὑπὸ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ φλεγόμενος τὴν καρδίαν· διὸ καὶ ἔλεγε· « Σίτος εἰμὶ τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ ὁδόντων θηρίων ἀλήθομαι, ἵνα καθαρὸς ἄρτος εὔρεθῶ. (Εὐσεβ. Ἐκκλ. Ἱστορ. Βιβλ. γ'. 36).

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἄπολυτίκιον Προεόρτιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ετοιμάζου Βηθλεὲμ, ἠνοικταὶ πᾶσιν ἡ Ἐδέμ· εὐτρεπίζου Εὐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου· Παραδείσος καὶ γὰρ ἡ ἐκείνης γαστήρ, εἰδείχθη νοητὸς, ἐν ᾧ τὸ θείον φυτὸν· ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἄδὰμ τεθνηξόμεθα. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν ἀναστήσων εἰκόνα.

Τοῦ Ἁγίου. Καὶ τρόπων μέτοχος. Ὅρα σελ. 244.

Ἄπο γ'. Ὠδῆς, Κοντάκιον Προεόρτιον, Ἦχος γ'. Αὐτόμελον.

Η Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, Παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Ἄφ' ἑκτῆς Ὠδῆς, Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, ὁμοιον.

Τῶν λαμπρῶν ἀγῶνων σου, ἡ φωτοφόρος ἡμέρα, προκηρύττει ἅπασιν, τὸν ἐν σπηλαίῳ τεχθέντα· τούτου γὰρ διψῶν ἐκ πόθου κατατρυφήσαι, ἔσπευσας ὑπὸ θηρίων ἀναλωθῆναι· διὰ τοῦτο Θεοφόρος, προσηγορευθῆς, Ἰγνάτιε ἔνδοξε.

✠ 21. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἰουλιανῆς.

Ἐπῆρχεν ἐκ Νικομηδείας, ἐν τοῖς χρόνοις Μαξιμιανοῦ, πλουσιῶν γονέων θυγάτηρ. Μνηστευθεῖσα δὲ ἀνδρὶ εἰδωλολάτρῃ, Ἐλευσίῳ τὸ ὄνομα, Συγκλητικῷ τῷ

ἀξίωμα, ὕστερον δὲ καὶ Ἐπάρχῳ γενομένῳ, ἠρνήσατο τὴν πρὸς αὐτὸν διὰ γάμου κοινωσίαν, μὴ βουλόμενον προσελθεῖν εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν. Ὁ δὲ, ὀργισθεὶς παρέλαβεν αὐτήν, καὶ πολυειδῶς πρότερον βασανίσας, τελευταῖον ἀπέτεμεν αὐτῆς τὴν κεφαλὴν τῷ 299 ἔτει.

Ἄπολυτίκιον· Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Ὅρα σελ. 196.

✠ 22. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας.

Αὕτη κατήγετο ἐκ Ῥώμης, παρθένος περικαλλῆς, πλουσία, καὶ ἐνάρετος, θυγάτηρ Πρεπεξιάστου καὶ Φαύστης, ὑφ' ἧς καὶ τὴν εἰς Χριστὸν ἐδιδάχθη πίστιν. Συζευθεῖσα δὲ ἀνδρὶ, ἀσώτῳ τὸν βίον, καὶ τὴν γνῶμην ἀσεβεῖ, Πουπλίῳ Πατρικίῳ τὸ ὄνομα, ἔμεινε χηρεύουσα μετ' ὀλίγον. Ἐντεῦθεν κρυφίως περιερχομένη τὰς οἰκίας τῶν πτωχῶν, καὶ τὰς φυλακὰς τῶν τῷ Χριστῷ Μαρτύρων, καὶ προσφέρουσα αὐτοῖς τὰ ἐπιτηδεῖα, σπογγίζουσα αὐτῶν τὰς πληγὰς, λύουσα αὐτοὺς τῶν δεσμῶν, καὶ τὰς ὀδύνας αὐτῶν θεραπεύουσα, ἐπωνομάσθη ἐκ τούτου Φαρμακολύτρια. Γνωσθέντος δὲ τῷ πράγματος, συνελήφθη ὑπὸ τῶν τῷ Διοκλητιανῷ ὑπηρετῶν καὶ μετὰ πολλὰς ἄλλας βασάνους, ἐτελεύτησε διὰ πυρὸς τῷ 290 ἔτει.

Ἄπολυτίκιον· Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Οἱ ἐν πειρασμοῖς, καὶ θλίψεσιν ὑπάρχοντες, πρὸς τὸν σὸν ναὸν, προστρέχοντες λαμβάνουσι, τὰ σεπτὰ δωρήματα, τῆς ἐν σοὶ ἐνοικίωσης θείας χάριτος, Ἀναστασία· σὺ γὰρ αἰεὶ, τῷ κόσμῳ πηγάζεις τὰ ἰάματα.

✠ 23. Τῶν ἁγίων Δέκα Μαρτύρων, τῶν ἐν τῇ Κρήτῃ.

Οὗτοι, ἐκ διαφόρων πόλεων καὶ χωρίων τῆς νήσου Κρήτης ὑπάρχοντες, ἠθλησαν ἐπὶ Δεκίου τῷ 250. Τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν εἰσὶ· Θεόδουλος, Σατορνίνος, Εὐπόρος, Γελάσιος, Εὐνικιανός, Ζωτικός, Ἀγαθόπουλος, Βασιλείδης, Εὐάρεστος, καὶ Πόμπιος.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν πολυθαύμαστον Κρήτην τιμήσωμεν, τὴν ἐξανθήσασαν ἄνθη τὰ τίμια, τοὺς μαργαρίτας τοῦ Χριστοῦ, Μαρτύρων τοὺς ἀκρέμονας. Δέκα γὰρ ὑπάρχοντες, ἀριθμῷ οἱ μακάριοι, δύναμιν μυρίοπλον, τῶν δαιμόνων κατήσχυναν· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους ἐδέξαντο, Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ καρτερόφυχοι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εἰωσφόρος ἔλαμψεν ἡ τῶν Μαρτύρων, σεβασμία ἄθλησις, προκαταυγάζουσα ἡμῖν, τὸν ἐν σπηλαίῳ κρυπτόμενον, ὃν ἡ Παρθένος ἀσπόρως ἐκύησεν.

✠ 24. Τῆς ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐγενίας.

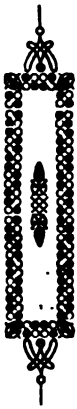
Ἐπῆρχεν ἐκ Ῥώμης, θυγάτηρ γονέων ἐπισημοτάτων καὶ εὐγενῶν, Φιλίππου καὶ Εὐγενίας. Λαθοῦσα δὲ αὐτούς, καὶ δύο τῶν ἑαυτῆς ὑπηρετῶν, Πρωτᾶν καὶ Γάκινθον, παραλαβοῦσα, ἐξῆλθε τῆς οἰκίας νυκτός· καὶ ἀνδρικῶς ἐνδυσασμένη, καὶ μετονομασθεῖσα Εὐγένιος, ἀπῆλθε μετ' αὐτῶν, καὶ ἐμόνασεν εἰς μοναστήριον ἀνδρῶν. Ἐτελεύτησαν δὲ καὶ οἱ τρεῖς μαρτυρικῶς ἐν τοῖς χρόνοις Κομόδου, τοῦ βασιλεύσαντος ἀπὸ τοῦ 180-192 ἔτους.

Παραμονὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Απεγράφετο ποτέ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, ἐν Βηθλεὲμ ἢ Μαριαῖμ, κυφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυφορίαν· ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον, τὸ σπήλαιον τῆ Βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Ἡ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

✠ 25. Ἡ κατὰ σὰρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἡ ἀκατάληπτος αὕτη καὶ ἀνερμήνευτος Γέννησις τοῦ Χριστοῦ ἐγένετο, κατὰ τὴν χρονολογίαν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, τῷ 5508 ἀπὸ Κτίσεως Κόσμου, βασιλεύοντος τῆς Ἰουδαίας Ἡρώδου τοῦ Μεγάλου· ὃς τις, Ἀσκαλωνίτης μὲν ὢν ἐκ πατρὸς, Ἰδουμαῖος δὲ ἐκ μητρὸς, καὶ τοῦ γένους τοῦ Ἰακώβ πάντη ἀλλότριος, λαβὼν τὴν βασιλείαν αὐτὴν ἀπὸ τῶν τῆς Ῥώμης Αὐτοκρατόρων, κατεδυναστεύεν ἤδη 33 ἔτη τὸν Ἰουδαϊκὸν λαόν· ἡ δὲ πρῶην βασιλεύσα τοῦ Ἰουδα φυλῆ, στερηθεῖσα τῶν δικαιομάτων αὐτῆς, ἐγυμνώθη πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας. Ἐπὶ τῆς αὐτῆς τῶν Ἰουδαίων καταστάσεως, γεννηθέντος τοῦ προσδοκωμένου Μεσσίου, ἐπληρώθη ἀψευδῶς τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ ἡ προφητεία, ἣν εἶπε πρὸ 1807 ἐτῶν· Οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰουδα, καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως αὐτοῦ ἔλθῃ, ᾧ ἀπέκειται, καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν (Γέν. μδ'. 10).

Ἐγενήθη δὲ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ἐν Βηθλεὲμ, πόλει τῆς Ἰουδαίας· ὅπου, ἀναβὰς ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας, συμπαρέλαβε καὶ Μαριάμ τὴν μνηστὴν αὐτοῦ, ἔγκυον οὖσαν, ἵνα κατὰ τὸν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἐκδοθέντα ὄρισμόν τοῦ τότε μοναρχούντος Αὐγούστου Καίσαρος, ἀπογραφῶσι καὶ αὐτοὶ εἰς τὸν κατάλογον τῶν ὑπηκόων. Ἐλθούσης δὲ τῆς ὥρας τῆς γέννας, καὶ διὰ τὴν συνδρομὴν τοῦ πολλοῦ πλήθους, μὴ ὄντος τόπου περιττοῦ ἐν τῷ δημοσίῳ καταλύματι, ἠνάγκασεν ἡ περίσασις τὴν Παρθένον, ἵνα, εἰσελθοῦσα εἰς σπήλαιον, κείμενον πλησίον τῆς Βηθλεὲμ, καὶ εἰς φαῦλον τῶν ἀλόγων χρησιμεῦον, γεννήσῃ ἐκεῖ, καὶ σπαργανώσασα τὸ βρέφος τὸ γεννηθὲν, ἀνακλίνη αὐτὸ ἐπάνω φάτνης (Λουκ. β'. 1, 7). Ἐκ τούτου προήλθεν ἡ παράδοσις, ὅτι ὁ Χριστὸς γεννηθεὶς, ἀνεκλίθη μεταξὺ δύο ζώων, βοῦς καὶ ὄνου· ὅπερ φαίνονται δικαιολογούντες καὶ οἱ λόγοι τῶν Προφητῶν· Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ (Ἀββ. γ'. 2)· καὶ Ἐγὼ βοῦς τὸν κτησάμενον, καὶ ὄνος τὴν φάτνην τοῦ κυρίου αὐτοῦ (Ἠσ. α'. 3)· εἰ καὶ τὰ ζῶα ταῦτα τροπικῶς ὑπὸ τῶν ἑρμηνευτῶν ἐκλαμβάνονται, ἀντὶ τῶν ἐξ Ἰουδαίων καὶ τῶν ἐξ ἔθνων πιστευσάντων εἰς τὸν ἐνανθρωπήσαντα Κύριον, ἢ κατ' ἄλλην ἔννοιαν προσφυστέραν.

Ἄλλ' ἐνῶ ἡ γῆ τοσοῦτον πενιχρῶς ὑπεδέχετο τὸν γεννηθέντα Σωτῆρα, ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν ἐπανηγύριζε μεγαλοπρεπῶς τὴν κοσμοσωτήριον αὐτοῦ ἐπιδημίαν. Ποιμένες τινὲς εἰς τῆς Βηθλεὲμ τὰ περίεξ, τῶν ἰδίων προβάτων φύλακες ἄγρυπνοι, περιλαμφθέντες αἰφνιδίως ὑπὸ ἐξαισίου φωτός, εἶδον ἔμπροσθεν αὐτῶν Ἄγγελον, εὐαγγελιζόμενον εἰς αὐτοὺς τὴν τοῦ Κυρίου χαρμόσυνον Γέννησιν. Καὶ εὐθύς, μετὰ τὸν ἕνα τέτον, εἶδον καὶ ἤκουσαν ὀλόκληρον στρατιάν οὐρανίων Δυναμῶων, ὑμνῶντων τὸν Θεὸν καὶ λεγόντων· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία (Λουκ. β'. 8-24).

Πάσχα, Ἀργία τριήμερος, καὶ Κατάλυσις εἰς πάντα, ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι τῆς Παραμονῆς τῶν Θεοφανείων.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τὸ φῶς τῆς γνώσεως· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ Ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν τὸν Ἡλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους Ἀνατολήν. Κύριε δόξα σοι.

Ἀπὸ γ'. Ὠδῆς, ἢ Ὑπακοή, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν ἀπαρχὴν τῶν ἔθνων ὁ οὐρανός σοι προσεκόμισε, τῷ κειμένῳ Νηπίῳ ἐν φάτνῃ, δι' Ἀστέρος τοὺς Μάγους καλέσας· οὓς καὶ κατέπληττεν οὐ σκῆπτρα καὶ θρόνοι, ἀλλ' ἐσχάτη πτωχεία· τί γὰρ εὐτελέστερον σπηλαιῶν; τί δὲ ταπεινότερον σπαργάνων, ἐν οἷς διέλαμψεν ὁ τῆς Θεότητός σου πλοῦτος; Κύριε δόξα σοι.

Ἀφ' ἑκτῆς Ὠδῆς, Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Αὐτόμελον.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν ὑπερούσιον τίκτει, καὶ ἡ γῆ τὸ σπήλαιον, τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει. Ἄγγελοι μετὰ Παι-

μένων δοξολογοῦσι· Μάγοι δὲ μετὰ Ἀστέρος ὄδοιποροῦσι·
δί ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη Παιδίον νέον, ὃ πρὸ αἰώνων Θεός.

✠ 26. Ἡ Σύναξις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· καὶ τοῦ ἁγίου
Γερομάρτυρος Εὐθύμιου, ἐπισκόπου Σάρδεων.

Ἡ Σύναξις αὕτη, ὅεστι συναθροίσις ἡμῶν εἰς δοξολογίαν τῆς Θεοτόκου, γί-
νεται κατὰ χρέος ἰδικώτερον πρὸς αὐτήν, ὡς τεκοῦσαν ὑπερφυῶς τὸν Υἱὸν καὶ
Λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ γενομένην ὄργανον τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας. — Ὁ δὲ
Ζεῖος Εὐθύμιος ἤμασε κατὰ τὸν καιρὸν τῆς Οἰκουμένης Ζ'. Συνόδου, εἰς ἣν
καὶ ἐπαρουσιάσαε, τῷ 787 ἔτει συγκροτηθεῖσαν ἐν Νικαίᾳ τοδεύτερον. Διὰ δὲ
τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόνων προσκύνησιν ἐξώσθηε τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ δεσμὰ καὶ
μάστιγας ὑπομείνας, ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς ἐν τινὶ τῆς Βιθυνίας ἀκρωτηρίῳ,
Ἀκρίτα καλουμένῳ, ὅπου ἐξωρίσθη ὑπὸ Μιχαὴλ τοῦ Τραυλοῦ, βασιλεύσαντος ἀ-
πὸ τοῦ 820-829 ἔτους.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑρτῆς· Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'.

Ο πρὸ ἐωσφόρου ἐκ Πατρὸς ἀμήτωρ γεννηθεῖς, ἐπὶ τῆς
γῆς ἀπάτωρ ἐσαρκώθη σήμερον ἐκ σοῦ· ὅθεν Ἀστὴρ
εὐαγγελίζεται Μάγοις, Ἄγγελοι δὲ μετὰ Ποιμένων ὕμνοῦσι,
τὸν ἄσπορον τόκον σου, ὦ Κεχαριτωμένη.

Ε Ι Δ Η Σ Ι Σ .

Ἀπὸ τῆς 26 τοῦ παρόντος μηνὸς ἕως τέλους αὐτοῦ, ἐν ἣ ἂν ἡμέρα τῆ-
ς Κυριακῆ, ἐπιτελοῦμεν τὴν μνήμην τῶν ἁγίων, Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος
τῆς Παρθένου, Δαυὶδ τοῦ Προφήτου καὶ βασιλέως, καὶ Ἰακώβου τοῦ Ἀ-
δελφοθεοῦ· μὴ τυχούσης δὲ Κυριακῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἐπιτελοῦ-
μεν αὐτὴν τῇ 26.

Ἦν δὲ ὁ Ἰωσήφ υἱὸς μὲν Ἰακώβ, γαμβρὸς δὲ, καὶ ἐπομένως υἱὸς πάλιν τοῦ
Ἡ'λεὶ (ὃς τις καὶ Ἐλιακεῖμ καὶ Ἰωακεῖμ καλεῖται), καὶ ἔστιν ὁ τῆς Παρθένου
Μαρίας πατήρ (Ματθ. ἀ. 25. Λουκ. γ'. 23)· ἐκ φυλῆς Ἰουδα, ἐκ τῆς οἰκογε-
νείας τοῦ Δαυὶδ, κάτοικος τῆς Ναζαρέτ, τέκτων τὴν τέχνην, καὶ γέρον τὴν ἡλι-
κίαν, ὅτε τὴν Παρθένον ἐμνηστεύθη κατ'εὐδοκίαν Θεοῦ, ἵνα, εἰς τὸ μέγα τῆς
ἐνσάρκου αὐτοῦ οἰκονομίας Μυστήριον, ὑπηρετήσῃ αὐτῇ. Ἐτελεύτησε δὲ, κατὰ
τὴν παράδοσιν τῶν Πατέρων, μετὰ τὸ δωδέκατον ἔτος, τὸ ἀπὸ τῆς τοῦ Κυρίου
Γεννήσεως. — Ὁ δὲ Ζεόπαις καὶ Ζεοπάτωρ Δαυὶδ, ὁ μέγας Προφήτης μετὰ τὸν
Προφήτην Μωϋσῆν, καὶ πρῶτος μετ' ἐκείνον προφητεῖαν συγγράψας, ἀπόγονος ὢν
τοῦ Ἰουδα, ὑπῆρχεν υἱὸς Ἰεσσαί, γεννηθεῖς ἐν Βηθλεὲμ (ἣτις καὶ Πόλις Δαυὶδ
ἠνομάσθη ἐκ τούτου), τῷ 1085 πρὸ Χριστοῦ. Μειράκιον ἔτι ὢν, ἐχρίσθη μυστικῶς
ὑπὸ τοῦ Προφήτου Σαμουὴλ, κατ'ἐπιταγὴν τοῦ Θεοῦ, βασιλεὺς τῶν Ἰσραηλιτῶν
δεύτερος, ζῶντος μὲν ἔτι τοῦ Σαοὺλ, ἐστερημένου δὲ ἤδη τῆς Ζεῖας χάριτος. Τῷ
30 ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, φονευθέντος ἐκείνου ἐν πολέμῳ, ἐκλεχθεῖς εἰς τὸ
βασιλικὸν ἀξίωμα, πρῶτον μὲν ὑπὸ μόνῃς τῆς ἑαυτοῦ φυλῆς, εἶτα, καὶ ὑπὸ παν-
τός τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, ἐδάσισε 40 ἔτη· καὶ ζήσας τὰ πάντα 70, ἔτε-

λεύτησε τῷ 1015 πρὸ Χριστοῦ, ἀναγορεύσας πρότερον τὸν υἱὸν αὐτοῦ Σολομῶνα τοῦ θρόνου διάδοχον.

Τὴν ἐνοικήσασαν αὐτῷ πνευματικὴν χάριν ἐκ νεότητος, τὰς ἐφ' ὅρου ζωῆς ἠρωϊκὰς καὶ εὐσεβεῖς αὐτοῦ πράξεις, τὰ ἀνθρώπινα αὐτοῦ παραπτώματα, καὶ τὴν διὰ ταῦτα παραδειγματικὴν αὐτοῦ μετάνοιαν πρὸς Θεόν, διηγεῖται ἀκριβῶς ἡ ἱερὰ ἱστορία. Τὸ ἐναρμόνιον αὐτοῦ Ψαλτήριον, ὅπερ ἡ θεία χάρις, μίξασα τὴν ὠφέλειαν σὺν τῇ ἡδονῇ τῆς μελωδίας, προτέθεικεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους διδασκαλίαν τριπόθητον καὶ ἀξίεραστον· δι' οὗ προσευχόμενοι ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ ὁμοθυμαδὸν καὶ καταμόνας, ὑμνοῦμεν τὸν τῶν ὅλων Θεόν, καὶ τὰ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος καταπραῦνομεν πάθῃ· ἐν ᾗ περιέχεται καὶ τῶν γεγενημένων τοῦ Θεοῦ εὐεργεσιῶν εὐχαριστήριος μνήμη, καὶ προρρήσεις τῶν μελλόντων ἐκφαντικώταται, καὶ λόγοι οὐ μόνον προφητικοί, ἀλλὰ καὶ ἱστορικοί καὶ φυσιολογικοί, καὶ νοουθετικοί, καὶ παραμυθητικοί, καὶ νομοθετικοί, καὶ διδασκαλία ἠθικὴ, θεολογικὴ, δογματικὴ, καὶ πάσης σοφίας πνευματικῆς ποικίλον τι καὶ πάγχρηστον ἄβροισμα· ταῦτα πάντα εἰσὶ γνωστὰ εἰς τοὺς μετὰ προσοχῆς ἀναγινώσκοντας τὴν θεόπνευστον ταύτην βίβλον. Τὸ δὲ ὄνομα αὐτοῦ, Δαυΐδ, ὅπερ Ἑλληνιστὶ μεθερμηνεύεται, Ἦγαπημένος, λαμβάνεται πολλάκις παρὰ τῆς θείας Γραφῆς εἰς τύπον τοῦ Χριστοῦ, ἧ καὶ τῶν πιστῶν βασιλείων ἐνίοτε. — Περὶ δὲ Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοῦ δρα εἰς τὴν 23 Ὀκτωβρίου.

✱ Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν ✱

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον· καὶ τῶν Ἁγίων, Ἦχος β'.

Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ, τῷ Δαυΐδ τὰ θαύματα τῷ θεοπάτορι· Παρθένον εἶδες κυφορήσασαν, μετὰ Ποιμένων ἐδοξολόγησας, μετὰ τῶν Μάγων προσεκύνησας, δι' Ἀγγέλου χρηματισθεῖς. Ἰκέτευε Χριστὸν τὸν Θεόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εὐφροσύνης σήμερον, Δαυΐδ πληροῦται ὁ θεῖος, Ἰωσήφ τε αἴνεσιν, σὺν Ἰακώβῳ προσφέρει· στέφος γὰρ τῇ συγγενείᾳ Χριστοῦ λαβόντες, χαίρουσι, καὶ τὸν ἀφράστως ἐν γῆ τεχθέντα, ἀνυμνοῦσι καὶ βωῶσιν· Οἰκτίρμον, σῶζε τοὺς σὲ γεραίροντας.

✱ 27. Τοῦ ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ.

Ὁ μὲν Στέφανος ἦν Ἰουδαῖος τὸ γένος, μαθητῆς Γαμαλιὴλ τοῦ νομοδιδασκάλου, ὡς λέγουσι τινές, πρῶτος τῶν Ἑπτά Διακόνων, οὗς κατέστησαν οἱ Ἀπόστολοι ἐν Ἱερουσαλύμοις, εἰς τὴν τῶν πτωχῶν ἐπιμέλειαν, καὶ τὴν εἰς αὐτοὺς διανομὴν τῶν ἐλεημοσυῶν· ἀνὴρ πλήρης πίστεως καὶ Πνεύματος ἁγίου, καὶ ποιῶν σημεῖα καὶ τέρατα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. Διαλεγόμενος δὲ πρὸς τοὺς Ἰουδαίους περὶ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ πᾶσαν ἀντιλογίαν αὐτῶν διαλύων οὕτω σοφῶς, ὥστε

οὐδείς ἠδύνατο ἀντίστηναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι, ᾧ ἐλάλει, συκοφαντεῖται ὡς βλάσφημος, καὶ σύρεται εἰς τὸ συνέδριον τῶν πρεσβυτέρων· ἐν ᾧ μετὰ παρρησίας ἀποδείξας ἐκ τῶν βιβλίων τῶν γραφῶν τὴν ἐλευσιν τοῦ δικαίου (Ἰησοῦ), οὐ φησὶς αὐτοὶ προδότες καὶ φονεῖς ἐγένοντο, ἤλεγξε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν. Καὶ τελευταῖον ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ βίβαν δόξαν θεοσάμενος, εἶπεν· Ἰδοὺ θεωρῶ τὴν οὐρανὸν ἀνεφγμένον, καὶ τὸν Τρόνον τοῦ ἀνθρώπου ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Οἱ δὲ, ταῦτα ἀκούσαντες, ἔφραξαν τὰ ὦτα, καὶ μετ' ὀργῆς ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως, ἐπιθορόβουν αὐτόν, ἐπικαλοῦμενον καὶ λέγοντα· Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου. Εἶτα τὴν ἀνεξικακίαν τοῦ Δεσπότητος μιμούμενος, κλίνας τὰ γόνατα, προσηύξατο μεγαλοφώνως ὑπὲρ τῶν ληθάζοντων αὐτόν, λέγων· Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐκαμῆθη τῷ 36 ἔτει (Πράξ. 5. ζ'), γενόμενος πρῶτος τῶν Μαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. — Περὶ δὲ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, ὄρα εἰς τὴν 11 Ὀκτωβρίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Βασιλείον διαδῆμα ἐστέφθη σὴ κορυφῇ, ἐξ ἄθλων ὧν ὑπέμεινας ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρτύρων Πρωτόαθλι· σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων ἀπελέγξας μανίαν, εἶδες σοῦ τὸν Σωτῆρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. Αὐτόν οὖν ἐκδυσώπει αἰεὶ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο' Δεσπότης χθὲς ἡμῖν, διὰ σαρκὸς ἐπεδήμει, καὶ ὁ δοῦλος σήμερον, ἀπὸ σαρκὸς ἐξεδήμει· χθὲς μὲν γὰρ, ὁ βασιλεύων σαρκὶ ἐτέχθη, σήμερον δὲ, ὁ οἰκίτης λιθοβολεῖται, δι' αὐτόν καὶ τελειῖται, ὁ Πρωτομάρτυς καὶ θεῖος Στέφανος.

✠ 28. Τῶν ἁγίων δισμυρίων Μαρτύρων, τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων.

Οὗτοι πάντες κατεκαύθησαν ζῶντες τῷ 303 ἔτει, ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, συνηγμένοι ὄντες ἐν Ἐκκλησίᾳ, κατὰ τὸν Συναξαριστὴν, τὴν ἡμέραν τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, εἴκοσι χιλιάδες τὸν ἀριθμόν. Ὁ δὲ Εὐσέβιος (Ἱστορ. Ἐκκλ. Βιβλ. ἡ. 6) λέγει ὅτι, τῶν ἐν Νικομηδείᾳ τότε Χριστιανῶν, διὰ προσταγήματος βασιλικοῦ, παγγενεὶ σωρηδὸν οἱ μὲν ξίφει κατεσφάπτοντο, οἱ δὲ διὰ πυρὸς ἐτελειοῦντο· καὶ ὅτι θεῖα τινὶ καὶ ἀνεκδηγήτῳ προθυμίᾳ ἄνδρες ὄμου καὶ γυναῖκες πεηδῶντες ἐρρίπτοντο εἰς τὸ πῦρ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Α'θλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πιανθειῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ ἅγιοι αἱ σκηναὶ, αἱ δεξάμεναι τὰ πνεύματα ὑμῶν· ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρόν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε. Αὐτόν ὡς ἀγαθὸν ἰκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος αΐ. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Στρατὸς ἐν ἀριθμῷ, δισμυρίων Μαρτύρων, ὡς ἄδυτος φω-
στήρ ἀνατέλλει φωτίζων, καρδίας καὶ νοήματα, εὐσεβῶν
διὰ πίστεως· ἕξαφθέντες γὰρ, θεία στοργῇ τοῦ Δεσπότη, τέ-
λος ἅγιον, διὰ πυρὸς οἱ γενναῖοι, προθύμως ἐδέξαντο.

✠ 29. Τῶν ἁγίων Νηπίων, τῶν ἐν Βηθλεεμ ὑπὸ Ἡρώδου
ἀναιρεθέντων, χιλιάδων ὄντων δεκατεσσαίρων· καὶ τοῦ ὁ-
σίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρκελλίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Ἀ-
κοιμητῶν.

Ὁ βρεφοκτόνος οὗτος Ἡρώδης ἦν ὁ αὐτός, ὁ καὶ ἐπὶ τῆς Χριστοῦ Γεννή-
σεως. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων Μάγοι τινές, δέσιν ἄνδρες σοφοὶ καὶ μεγιστᾶ-
νες, τυχὸν δὲ καὶ βασιλεῖς, κινηθέντες ἀπὸ τῆς Περσίας, ἢ Μεσοποταμίας, ἢ
ἄλλου τινὸς πλησιοχώρου τόπου, ἦλθον εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ζητοῦντες τὸν τε-
χθέντα βασιλέα τῶν Ἰουδαίων, καὶ λέγοντες, ὅτι εἰς τὴν Ἀνατολίην, ὅπου ἡ πα-
τρις αὐτῶν ἦτο, ἐφάνη πρὸ δύο ἐτῶν ἀσυνήθης καὶ παράδοξος ἀστήρ, ὃς τις,
κατὰ τινα παλαιὸν χρησμὸν (Ἀριθμ. κδ. 17), ἐσήμαινε τὴν γέννησιν μεγάλου τῶν
Ἰουδαίων βασιλέως· « διό, τὸν δρόμον τοῦ ἀστέρος τούτου ἀκολουθοῦντες, ἦλ-
θομεν, εἶπον, εἰς προσκύνησιν αὐτοῦ ». Ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἡρώδης ἐταράχθη,
καὶ πᾶσα ἡ πόλις μετ' αὐτοῦ. Εἶτα ἐρωτήσας καὶ πληροφορηθεὶς παρὰ τῶν
Ἀρχιερέων καὶ Γραμματέων τοῦ λαοῦ, ὅτι ὁ Χριστὸς, κατὰ τὰς προφητείας,
ἔμελλε γεννηθῆναι ἐν Βηθλεεμ, ἐπεμφεν ἐκεῖ τοὺς Μάγους, παραγγείλας αὐτοῖς
εἶνα, ὅταν εὕρωσι τὸ παιδίον, μηνύσωσι καὶ εἰς αὐτόν, ὅπως, λέγει, ἀφ' ὧ
ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ. Οἱ Μάγοι ὁμῶς, μετὰ τὴν προσκύνησιν, κατὰ
θεῖαν ἐπιταγὴν, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν. Τότε, θυμω-
θεὶς ὁ Ἡρώδης, ἀποστείλας ἐθανάτωσε πάντα τὰ νήπια τῆς Βηθλεεμ καὶ τῶν
περιχώρων αὐτῆς, ἀπὸ δύο ἐτῶν καὶ κατωτέρω, νομίζων ὅτι μετ' ἐκείνων ἐθανα-
τοῦτο βέβαια καὶ ὁ τεχθεὶς Βασιλεὺς· ἀλλ' ἐνεπαίχθη ὁ μάταιος καὶ θεομάχος·
καθότι τὸ παιδίον ὁ Ἰησοῦς, μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν
τοῦ Μνήστορος Ἰωσήφ, ἔφυγον εἰς Αἴγυπτον ἐκ παραγγελίας Ἀγγέλου. Καὶ τὰ μὲν
ἀθῶα ἐκεῖνα νήπια ἐγένοντο ὑπὲρ Χριστοῦ τὰ πρῶτα μαρτυρικὰ σφάγια· ὁ δὲ
αἰμοδόρος αὐτῶν ἴδιος καὶ τοῦ Χριστοῦ ὁ διώκτης, εἰς ὑδρωπικίαν περιπεσὼν
μετ' ὀλίγον, καὶ ὅλος σαπείς, καὶ σκώληκας ἐκβάρας ἀπὸ τοῦ σώματος, κα-
τέστρεφεν ἐλεεινῶς τὴν ζωὴν.

Ὁ δὲ Μάρκελλος ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Ἀπαμείας τῆς κατὰ Συρίαν, ἐκ γένους
περιφανοῦς, ἀρετῆ καὶ παιδείας κεκοσμημένος, διαδεχθεὶς τὸν ἅγιον Ἀλέξανδρον,
περὶ τὸ 430 ἔτος, εἰς τὴν ἡγουμενίαν τῆς τῶν Ἀκοιμητῶν μονῆς. Ἡ δὲ μονὴ
αὕτη ἐκλήθη οὕτω, διότι οἱ ἐν αὐτῇ Μοναχοὶ, εἰς τρεῖς τάξεις διηρημένοι, καὶ
ἐκ διαδοχῆς ἀλλασσόμενοι εἰς τὴν περίοδον τῆς ἡμερονυκτίου Ἀκολουθίας, ἀνε-
πεμπον ἀκαταπαύτως τὸν ὕμνον εἰς τὸν Θεόν, μηδεμιᾶς διακοπῆς γινομένης.
Ἀρχηγὸς δὲ τοῦ συστήματος τούτου ὑπῆρξεν ὁ εἰρημένος Ἀλέξανδρος, ὡς λέγει
περὶ αὐτοῦ ὁ ἀμφοτέρων τὸν βίον συγγραψάμενος· « Ὑστερον δὲ καὶ πρὸς αὐτῷ
τοῦ Πόντου τῷ στόματι σεμνὸν ἰδρύεται φροντιστήριον, καὶ νόμον εἰσάγει καινὸν
μὲν, ἀλλὰ τῶν ἀπανταχοῦ κάλλιστον, μηδέποτε τῶν εἰς Θεὸν ὕμνων τὸ συνεχές
διακόπτεσθαι, ἀλλὰ τῇ κατὰ διαδοχὴν τῶν λειτουργούντων ὑπαλλαγῇ, τὴν ἀ-
σίγητον ταύτην καὶ ἀπαυστον τῷ Δεσπότη περιποιεῖσθαι δοξολογίαν ».

Ἀπολυτίκιον Ἱερῶν ἀγγελῶν τῶν Ἁγίων .

Καὶ τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ΄.

Εν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβὼν γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πρᾶττων ἐδίδασκεις, ὑπερορᾷν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γὰρ ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγελῶν συναγάλλεται, ὅσιε Μάρκελλε τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον τῶν Ἁγίων, Ἦχος πλ. β΄. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν .

Εν τῇ Βηθλεὲμ τεχθέντος τοῦ Βασιλέως, ἐξ Ἀνατολῶν σὺν δώροις ἦκασι Μάγοι, δι' Ἀστέρος ἐξ ὕψους ὀδηγούμενοι· ἀλλ' Ἡρώδης ἐκταράσσειται, καὶ θερίζει τὰ Νήπια, ὥσπερ σῆτον, ὀδυρόμενος, ὅτι τὸ κράτος αὐτοῦ καθαιρεῖται ταχύ .

✠ 30. Τῆς ἁγίας ὀσιομάρτυρος Ἀνουσίας .

Ἐπῆρχεν ἐκ Θεσσαλονίκης, συγάτηρ γονέων εὐσεβῶν καὶ πλουσίων, ἐν παρθενίᾳ τὸν βίον διαγούσα μετὰ τὸν θάνατον αὐτῶν, καὶ ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς τὸν Θεὸν θεραπεύουσα . Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις Μαξιμιανῶ συλληφθεῖσα ὑπὸ τινοῦ στρατιώτου, ἠνίκα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἀπήχρητο, καὶ ἐπὶ τῆς τῶν εἰδῶλων βωμῆς ὑπ' αὐτοῦ συρομένη, ἐνέπτυσεν αὐτῷ εἰς τὸ πρόσωπον, τὸν Χριστὸν ὁμολογούσα . Ὁ δὲ, θυμοῦ πλησθεὶς καὶ εἰς τὴν πλευρὰν αὐτῆς τὸ ξίφος ἐμπήξας, ἀπέκτεινε τῷ 298 ἔτει .

Σήμερον συμπάλλεται καὶ ἡ τῆς ἁγίας Μελάνης Ἀκολουθία, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αὐρίον τὴν τῆς Χριστοῦ Γεννησεως Ἑορτήν .

✠ 31. Τῆς ὀσίας Μελάνης τῆς Ῥωμαίας .

Αὕτη ἦν δέσποινα εὐγενῆς, πλουσιωτάτη, καὶ περιδοξος, ἐκ γένους ὑπάτων τῆς Ῥώμης καταγομένη . Ἀποθανόντος δὲ τοῦ ἀνδρὸς καὶ ἐκ τῶν τέκνων αὐτῆς δύο, ἀπῆλθεν εἰς Αἴγυπτον πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν κατὰ τὸ ὄρος τῆς Νητρίας μοναστῶν· δισκορπίσει τὸν πλοῦτον αὐτῆς εἰς τοὺς ἐκεῖ δεομένους, καὶ τοὺς τῆς πίστεως ὁμολογητάς, ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν διωκομένους, ἐξ ὧν ἔθρεψε 5000 εἰς τρεῖς ἡμέρας . Εἶτα, ἐξορισθέντων αὐτῶν εἰς Παλαιστίνην, ἀπελθοῦσα καὶ αὐτὴ εἰς Ἱερσόλυμα, καὶ παρθενοῶνα ἐξ ἰδίων ἀναλωμάτων κτίσασα, ἐτελεύτησεν ὀσίως ἐν αὐτῷ περὶ τὸ 410 ἔτος .

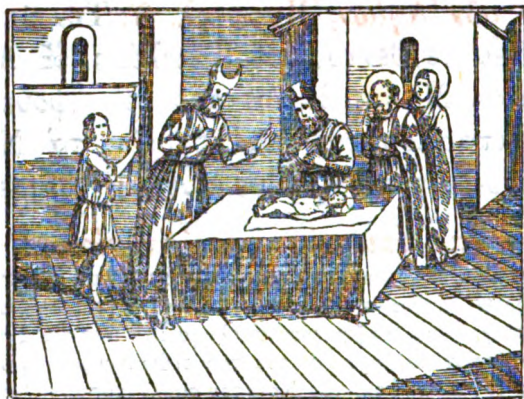
Ἐπῆρχε καὶ ἑτέρατις Μελάνη, ἐγγόνη τῆς ἀνωτέρω, ἐκ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Πουβλικόλα, ἐπάρχου τῆς Ῥώμης χρηματίσαντος, γεννηθεῖσα τῷ 388 ἔτει· ἦτις συζευχθεῖσα ἀνδρὶ, καὶ δύο τέκνων γενομένη μήτηρ, ἀπώλεσε μετ' ὀλίγων ἀμφοτέρω . Διὸ καὶ συμφωνήσασα μετὰ τοῦ ἀνδρὸς, ἵνα τοῦ λοιποῦ ἐν ἐγκρατεῖᾳ καὶ ἀγνεῖᾳ διαβιώσῃ, καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς Ἀλβίνην συμπαραλαβοῦσα, ἀπῆλθεν εἰς Ἀφρικὴν, ὅπου εἶδον καὶ τὸν ἱερὸν Αὐγουστίνον· ἠλευθέρωσαν 8000 αἰχμαλώτων· ἐκτίσαν ἐν τῇ πόλει Ταγάστη, τῇ ἐν τῇ σατραπειᾷ τῆς Τύνιδος (Τούνεζι), δύο Μοναστήρια, τὸ μὲν εἰς ἀνδρῶν, τὸ δὲ εἰς γυναικῶν ἡσυχαστήριον· καὶ μετὰ ἐξ ἔτη μετώκησαν εἰς Ἱερουσαλήμ . Ἡ δὲ Μελάνη, ἐγκλεισθεῖσα εἰς οἰκίσκον στενωτάτου κατὰ τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, καὶ νηστειᾶς καὶ ἀγρυπνίας ἑαυτὴν κατατήξασα, ἐτελεύτησε τῷ 434 ἔτει . Ἱερῶν δύο ταύτας φαίνεται ὅτι συνῆψεν εἰς μίαν ὁ συγγραφεὺς τοῦ Συναξαριστοῦ .

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῆς Χριστοῦ Γεννησεως ἡ Ἑορτή, καὶ ψαλλοῦνται πάντα τὰ αὐτῆς .

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ.

Ἔχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10, καὶ ἡ νύξ ὥρας 14.

Η ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

✠ 1. Ἡ κατὰ σάρκα Περιτομὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας, τοῦ Μεγάλου.

Ἐπειδὴ ὁ Μωσαϊκὸς νόμος διατάσσει, ἵνα ἐάν τις γυνῆ τέκῃ ἄρσεν, περιτέμῃ τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ (Λευϊτ. β'. 2-3), διὰ τοῦτο καὶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, κατὰ τὴν παρουσίαν ἡμέραν, ἥτις ἐστὶν ἡ ὀγδόη ἀπὸ τῆς Γεννήσεως αὐτοῦ, κατεδέχθη τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου διατεταγμένην Περιτομὴν, καὶ ἔλαβε, κατὰ τὴν παραγγελίαν τοῦ Ἀγγέλου τὸ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ἸΗΣΟΥΣ ὅπερ δηλοῖ, Σωτὴρ (Ματθ. α. 21. Λουκ. α. 31, καὶ β'. 21). Ταῦτα τοῦ Κυρίου ἡμῶν τὰ Ὀνομαστήρια ἐορτάζοντες σήμερον, ἀρχόμεθα ἀπ' αὐτῆς καὶ τοῦ Νέου Ἔτους τοῦ ἀπὸ τῆς ἐνανθρωπήσεως αὐτοῦ.

Ὁ δὲ Μέγας Βασιλεὺς ἐγεννήθη περὶ τὰ τέλη τοῦ 329 ἔτους, ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας, ἐκ γένου περιφήμου εἰς τὴν παιδείαν καὶ ἀγιότητα, Βασιλείου καὶ Ἐμμελίας καλουμένων τῶν γονέων αὐτοῦ. Ἐμαθήτευσεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τὸν σοφιστὴν Λιβάνιον, εἶτα καὶ ἐν Ἀθήναις, ἐν αἷς καὶ τὴν πρὸς Γρηγόριον τὸν Ναζιανζηνὸν ἐποίησατο φιλίαν. Ἐποστρέψας εἰς Καισαρείαν, ἀνεχώρησε μετ' ὀλίγον εἰς τὰ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ Πόντου ἡσυχαστήρια, ἐνθα διέτριβον ἡδὴ ἀσκητικῶς ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ Μακρίνα ἡ ἀδελφή· ὅτε καὶ τοὺς Ἀσκητικoὺς αὐτοῦ συνέγραψε λόγους. Περὶ δὲ τὸ 370 ἔτος, ἀποθανόντος τοῦ τῆς πατρίδος αὐτοῦ ἐπισκόπου, ἐκλεχθεὶς τοῦ θρόνου διάδοχος, ἐνεπιστεύθη τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν· ἦν καὶ ποιμένας 8 ἔτη, καὶ μάρτυς γενόμενος τῇ προαιρέσει, εἰς οὐδὲν λογισάμενος τὰς ἀπειλάς τοῦ ἀρειανόφρονος βασιλέως Οὐάλεντος, καὶ τοῦ τῆς Ἀνατολῆς ἐπάρχου Μοδέστου, ἐξεδήμεσε πρὸς Κύριον τῇ πρώτῃ Ἰανουαρίῳ ἐν ἔτει 379. Ἡ σοφία καὶ πολυμαθεῖα, ἐξ ὧν γέμουσιν αὐτοῦ τὰ Συγ-

γράμματα, δι' ὧν ἔδογματίσας τὰ περι Θεοῦ, ἐτρένωσε τῶν ὄντων τὴν φύσιν, καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμησεν, ἔτι δὲ καὶ τοῦ λόγου αὐτοῦ ἡ μεγαλοπρέπεια καὶ δεινότης, ἐπέθηκάν αὐτῷ τὰ ἑπωνύμια, Οὐρανοφάντωρ, καὶ Μέγας.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις εἰς πάντα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, Ἦχος α΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ὡς δεξαμένην τὸν λόγον σου· δι' οὗ θεοπρεπῶς ἔδογματίσας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτρένωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμησας. Βασιλείον ἱεράτευμα, Πάτερ ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος ὁ αὐτός. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Μορφήν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην προσέλαβες, Θεὸς ὢν κατ' οὐσίαν, πολυεὐπλαγχνε Κύριε· καὶ Νόμον ἐκπληρῶν περιτομὴν, θελήσει καταδέχη σαρκικὴν, ἵνα παύσης τὰ σκιῶδη, καὶ περιέλης τὸ κάλυμμα τῶν παθῶν ἡμῶν. Δόξα τῇ ἀγαθότητι τῇ σῇ· δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου· δόξα τῇ ἀνεκφράστῳ Λόγῳ συγκαταβάσει σου.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ωφθης βάσις ἄσειστος, τῇ Ἐκκλησίᾳ, νέμων πᾶσιν ἄσυλον, τὴν κυριότητα βροτοῖς, ἐπισφραγίζων σοῖς δόγμασιν, Οὐρανοφάντωρ Βασιλεῖ ὅσιε.

Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Οτῶν ὄλων Κύριος, Περιτομὴν ὑπομένει, καὶ βροτῶν τὰ ἁμαρτήματα, ὡς ἀγαθὸς περιτέμνει· δίδωσι τὴν σωτηρίαν σήμερον κόσμῳ· χαίρει δὲ ἐν τοῖς ὑψίστοις καὶ ὁ τοῦ Κτίστου, Ἱεράρχης καὶ φωσφόρος, ὁ θεῖος μύστης Χριστοῦ Βασιλεῖος.

✠ 2. Προεόρτια τῶν Θεοφανείων· καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σιλβέστρου Πάπα Ῥώμης.

Διεδέξατο τὸν Μιλτιάδην τῷ 314· ἐπεμφε τοποτηρητὰς ἑαυτοῦ εἰς τὴν ἐν Νικαίᾳ κατὰ τὸ 325 ἔτος συγκροτηθεῖσαν Ἀ. Οἰκουμενικὴν Σύνοδον· ἐτελεύτησε τῷ 335 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ΄.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ

πτωχεῖα τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Σίλβεστρε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προεόρτιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ετοιμάζου Ζαβουλῶν, καὶ εὐτρεπίζου Νεφθαλεὶμ· Ἰορδάνη ποταμὲ, στήθι ὑπόδεξαι σκιρτῶν, τοῦ βαπτισθῆναι ἐρχόμενον τὸν Δεσπότην. Ἀγάλλου ὁ Ἀδάμ σὺν τῇ Προμήτορι, μὴ κρύπτετε ἑαυτοὺς ὡς ἐν Παραδείσῳ τὸ πρὶν· καὶ γὰρ γυμνοὺς ἰδὼν ὑμᾶς ἐπέφανεν, ἵνα ἐνδύσῃ τὴν πρώτην στολὴν. Χριστὸς ἐφάνη, τὴν πᾶσαν κτίσιν, θείων ἀνακαινίσαι.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Εν ἱερεῦσιν ἱερεὺς ἀνεδείχθης, τοῦ Βασιλείως καὶ Θεοῦ Θεοφῶρε, τῶν ἀσκητῶν συνόμιλος γενόμενος· ὅθεν συναγάλλη νῦν, τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, Πάτερ εὐφραϊνόμενος, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις· Σίλβεστρε Ῥώμης ἐνδοξε ποιμὴν, σῶζε τοὺς πόθῳ τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Προεόρτιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τοῖς ρείθροις σήμερον, τοῦ Ἰορδάνου, γεγονὼς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσῃς βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἦκω Ἀδάμ τὸν Πρωτόπλαστον.

✠ 3. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Μαλαχίου· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Γαρδίου.

Ὁ μὲν Προφήτης ἦν ὁ τελευταῖος τῶν 12 Ἐλασσάνων, καὶ πάντων τῶν Προφητῶν τῆς παλαιᾶς Διαθήκης, ὁ ἔσχατος. Προεφήτευσεν ἐν ἡμέραις Νεμείου, ἀνδρὸς τῶν Ἰουδαίων σοφοῦ, καὶ οἰνοχόου χρηματίσαντος Ἀρταξέρξου τοῦ Μακρόχειρος, βασιλείως Περσῶν, ὃς ἐβασίλευσε τῷ 465-424 πρὸ Χριστοῦ. Ἡ πραγματεία αὐτοῦ διαιρεῖται εἰς 4 κεφάλαια. Ὁ δὲ Μάρτυς ἦν ἐκ Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας, ἐκατόνταρχος τῆ ἀξίωμα· ἤθλησε δὲ ἐπὶ Λικινίου τῷ 314 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον· καὶ τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ. Σελ. 234.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχαὶς τῆς φύσεως.

Οἱ σοὶ ἰδρώτες ἐνδοξε, τὴν πᾶσαν γῆν κατήρδυσαν, καὶ τοῖς τιμίσις σου αἵμασι Γάρδιε, τὸν κόσμον ἅπαντα εὐφραναι. Ταῖς εὐχαῖς σου Θεόφρον, σῶσον πάντας τοὺς πῖστει σοὶ ἀναμελπαντας, καὶ τιμῶντας ἀξίως, πανεύφημε ὡς πολὺάθλος.

Τοῦ Προφήτου, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Προφητείας χάρισμα, πλουτῶν Προφήτα, τοῦ Χριστοῦ προήγγειλας, τὴν παρουσίαν ἐμφανῶς, καὶ τὸ τοῦ κόσμου σωτήριον· οὐ τῇ ἐλλάμψει, ὁ κόσμος πεφώτισται.

✠ 4. Ἡ Σύναξις τῶν ἀγίων Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων· καὶ τοῦ ὁσίου Θεοκτίστου, τοῦ ἐν τῷ Κουκούμῳ τῆς Σικελίας Ἡγουμένου.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον· καὶ τῶν Ἀποστόλων, Ἦχος γ'.

Απόστολοι ἄγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῶν Ἀποστόλων, Ἦχος β'. Ταῖς ἄνω ζητῶν.

Χριστοῦ μαθητῶν, χορὸν τῶν Ἑβδομήκοντα, ἐνθέως πισοί, ἐν ὕμνοις εὐφημήσωμεν, καὶ πανηγυρίσωμεν· δι' αὐτῶν γὰρ πάντες ἐμάθομεν, Τριάδα σέβειν ἀμέριστον· καὶ ἔχομεν λύχνους Δείας Πίστεως.

✠ 5. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Θεωπέμπτου καὶ Θεωνᾶ· καὶ τῆς Ὁσίας Συγκλητικῆς.

Οἱ μὲν ἠθλήσαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 300 ἔτει. Ἡ δὲ Συγκλητικὴ ἦν ἐκ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ Ἀλεξανδρείας· ἐζήσεν 83 ἔτη ἐν παρthenία καὶ ἀσκήσει· ἐχρημάτισεν ἀρχηγὸς καὶ διδάσκαλος πολλῶν παρthenῶν μοναζουσῶν· ἐφάνη εἰς τὰς γυναῖκας τοιαύτη, οἷος εἰς τοὺς ἀνδρας ὁ Μέγας Ἀντωνῖος· καὶ γενομένη τύπος τῆς γυναικείας φύσεως πρὸς νέκρωσιν τῆς σαρκός, καὶ ὑπομονὴν ἐν ταῖς θλίψεσιν, ἐτελεύτησε περὶ τὰ μέσα τοῦ Δ'. αἰῶνος.

Παραμονὴ τῶν Θεοφανείων. Νηστεία, ἐν ἣ ἂν ἡμέρα τύχη.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον, Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Απεστρέφετο ποτὲ, ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιέ, ἀναληφθέντος Ἡλιοῦ, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἐνθεν καὶ ἐνθεν· καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἢ ὑγρά, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ρέουσαν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Η ΒΑΠΤΙΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

✠ β. Τὰ ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Περὶ τὰς ἀρχάς τοῦ 30 ἔτους τῆς ἡλικίας τοῦ Ἰησοῦ, Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, ὁ τὴν αὐτὴν σχεδὸν ἔχων ἡλικίαν (ὡς μῆνας ἕξ μόνον προγενέστερος τοῦ Ἰησοῦ), καὶ παιδιόθεν ἕως τότε διατρίβων ἐν τῇ ἐρήμῳ, λαβὼν πρόσταγμα παρὰ Θεοῦ, ἦλθεν εἰς τὰ περὶχωρα τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐκήρυττε βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Τότε καὶ ὁ Ἰησοῦς, ἐλθὼν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, ἐζήτησε, καὶ ἔλαβε παρὰ τοῦ δούλου ὁ Δεσπότης τὸ βάπτισμα, ἐν ᾧ συνέβησαν τὰ παράδοξα ἐκείνα καὶ ὑπερφυῆ. Ἀνεψήθησαν οἱ οὐρανοὶ· τὸ Πνεῦμα κατήλθεν ἐπὶ τὸν βαπτιζόμενον ἐν εἶδει περιστερᾶς· καὶ φωνὴ ἠκούσθη ἐκ τῶν οὐρανῶν μαρτυροῦσα, ὅτι οὗτος ἦν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ ἀγαπητός, ὁ ἐκεῖ τότε ὡς ἄνθρωπος βαπτιζόμενος (Ματθ. γ'. Λουκ. α'. 26, 80, καὶ γ'. 1-23). Ἐκ τούτων ἀνεδείχθη τοῦ Ἰησοῦ ἡ Θεότης, καὶ τῆς Τριάδος τὸ μέγα μυστήριον· ἐκ τούτων καὶ ἡ παρούσα ἑορτὴ ὀνομάζεται Θεοφάνεια, ἡ Θεοφάνια, ὅεστι Θεοῦ φανέρωσις ἐν ἀνθρώποις. Ἀπὸ ταύτης τῆς σεβασμίου ἡμέρας χρονολογεῖται τὸ Βάπτισμα τῶν Χριστιανῶν· ἀπὸ ταύτης ἤρξατο καὶ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν τὸ σωτήριον κήρυγμα.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις εἰς πάντα.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Εν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερῶθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἶδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας, δόξα σοι.

Ἀπὸ γ'. Ὠδῆς, ἡ Ὑπακοῆ, Ἦχος β'.

Οτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τότε ἡ ἀλμυρὰ τῆς ἀπιστίας θάλασσα ἔφυγε, καὶ Ἰορδάνης κάτω ῥέων ἐστράφη, πρὸς οὐρανὸν ἀνυψῶν ἡμᾶς. Ἀλλὰ τῷ

ἔψει τῶν θείων ἐντολῶν σου, συντήρησον Χριστέ ὁ Θεός, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Ε'πεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένη, καὶ τὸ φῶς σου Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὑμνουῦντάς σε. Ἦλθες, ἐφάνης, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσβητον.

✠ 7. Ἡ Σύναξις τοῦ ἀγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Τὴν ἑορτάσμον ταύτην Σύναξιν ἡμῶν ἐπιτελοῦμεν εἰς τιμὴν τοῦ πανιέρου Προδρόμου, ὡς ὑπουργήσαντος εἰς τὸ μυστήριον τοῦ θείου Βαπτίσματος.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτικ. τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ Προδρόμου, Ἦχος β'.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Προδρόμε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἶροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τὴν σωματικὴν σου παρουσίαν δεδοικῶς ὁ Ἰορδάνης, φόβῳ ἀπεστρέφετο· τὴν προφητικὴν δὲ λειτουργίαν ἐκπληρῶν ὁ Ἰωάννης, τρόμῳ ὑπεστέλλετο· τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις ἐξεπλήττοντο, ὁρῶσαί σε ἐν ρείθροις σαρκὶ βαπτίζομενον· καὶ πάντες οἱ ἐν τῷ σκότει κατηνυγάζοντο, ἀνυμνοῦντες σὲ τὸν φανέντα, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα.

✠ 8. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Δομνίκης· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου.

Ἡ μὲν ἦσκησεν ἐν Κωνσταντινουπόλει περὶ τὰ τέλη τοῦ Δ'. αἰῶνος, καταγομένη ἐκ Καρχηδόνας τῆς ἐν Ἀφρικῇ. Ὁ δὲ περὶ τὰς ἀρχάς τοῦ Θ'. ἐν Παλαιστίνῃ ἐν τινι μοναστηρίῳ, καλουμένῳ τοῦ Χοζεβᾶ.

Ἀπολυτικίον, καὶ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

✠ 9. Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Πολυεύκτου.

ἠθλήσεν ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ τῷ 255 ἔτει, ἐκ Μελιτινῆς πόλεως τῆς Ἀρμενίας καταγόμενος, στρατιώτης τὴν τάξιν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'.

Ο Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσαστο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τοῦ Σωτῆρος κλίναντος, ἐν Ἰορδάνῃ, κεφαλὴν ἐθλάσθησαν, αἱ τῶν δρακόντων κεφαλαί· τοῦ Πολυεύκτου ἡ κάρα δέ, ἀποτμηθεῖσα τὸν δόλιον ἤσχυεν.

* 10. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης καὶ τοῦ ὁσίου Δομετιανοῦ, ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

Οὗτος μὲν ἤκμασεν ἐν ταῖς χρόνις Ἰουστινιανοῦ τοῦ Ῥινομήτου, βασιλεύσαντος τῷ 685 ἔτει. — Ὁ δὲ Γρηγόριος ἦν ἀδελφὸς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου νεώτερος, λαμπρὸς καὶ οὗτος ἐν ταῖς λόγοις, καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ζηλωτής. Ἐγεννήθη τῷ 331 ἔτει· ἐγένετο ἐπίσκοπος τῷ 372, ἐξωρίσθη ὑπὸ τοῦ ἀρειανόφρονος Οὐάλεντος τῷ 374, ἀνεκλήθη εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ τῷ 378 ὑπὸ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου· παρέστη εἰς τὴν ἐν Ἀντιοχείᾳ τοπικὴν Σύνοδον, ὑφ' ἧς ἀπεστάλη πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν τῆς Ἀραβίας καὶ Παλαιστίνης Ἐκκλησιῶν, ὑπὸ τοῦ Ἀρειανισμοῦ μολυνομένων καὶ σπαραττομένων· ἐπαρουσίασεν ἔπειτα εἰς τὴν Β' Οἰκουμενικὴν Σύνοδον τῷ 382 ἐν Κωνσταντινουπόλει συγκροτηθεῖσαν· καὶ ζήσας τὰ πάντα ἔτη 65, καὶ καταλιπὼν πολλὰ καὶ ἀξίολογα Συγγράμματα, ἐτελεύτησε τῷ 396 ἔτει, ἐπονομαζόμενος ὑπὸ πάντων, Πατὴρ Πατέρων.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἐλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἔνθεος Ἱεράρχης, καὶ τῆς σοφίας σεβάσμιος μυστολέκτης, Νύσσης ὁ γρηγόρος νοῦς Γρηγόριος, ὁ σὺν Ἀγγέλοις χρεῦων, καὶ ἐντρυφῶν τῷ θείῳ φωτὶ, πρεσβεύει ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

* 11. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τῆ Κοινοβιάρχου.

Ἦν Καππαδόκης τὴν πατρίδα· ἤκμασεν ἐπὶ τῶν χρόνων Λέοντος τοῦ Θρακῆς, βασιλεύσαντος τῷ 457, ἕως περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 5' αἰῶνος· ἀνήγειρεν ἐκ θεμελίων εὐρυχωροτάτην μονὴν, ἐν ἣ ποιμάνας πολλοὺς μοναχοὺς, καὶ ζήσας ἔτη 103, ἀνεπαύσατο ἐν εἰρήνῃ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώρησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους σенаγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη λάμπων τοῖς δαύμασι. Θεοδόσιε Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Πεφυτευμένος ἐν αὐλαῖς ταῖς τοῦ Κυρίου σου, τὰς σὰς ὀσίας ἀρεταῖς τερπνῶς ἐξήνησας, καὶ ἐπλήθυνας τὰ τέκνα σου ἐν ἐρήμῳ, τῶν δακρύων σου τοῖς ὄμβροισι ἀρδευόμενα, ἀγελάρχα τῶν Θεοῦ θείων ἐπαύλειων· ὅθεν κράζομεν· Χαίροις Πάτερ Θεοδόσιε.

✠ 12. Τῆς ἀγίας Μάρτυρος Τατιανῆς.

Ἐπῆρχεν ἐκ Ῥώμης θυγάτηρ πατρὸς ἐπισημοτάτου, Ἐπάτου τὸ ἀξίωμα· ἐγένετο τῆς Ἐκκλησίας διάκονος εἰς τὰ τῶν γυναικῶν· διὰ δὲ τὴν ὁμολογίαν τῆς πίστεως ἠθλήσεν ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τῷ 218 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἐορτῆς.

✠ 13. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Ἐρμούλου καὶ Στρατονίκου.

ἠθλήσαν ἐπὶ Λικινίου τῷ 314 ἔτει.

Συμφάλλεται σήμερον καὶ τῶν ὁσίων Πατέρων ἡ Ἀκλουθία, διὰ τὴν τῆς Ἐορτῆς ἀπόδοσιν ἐπὶ τὴν αὐριον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οὶ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῶν Ὀσίων, ὁ αὐτός.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Ὁρα ἀνωτέρω.

Κοντάκιον τῶν Ὀσίων, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εκ τῆς κοσμικῆς, συγχύσεως ἐφύγετε, καὶ πρὸς γαληνὴν, κατάστασιν μετέστητε, μαρτυρίου αἵμασι, καὶ ἀσκήσεως πόνοις στεφόμενοι· ὅθεν καὶ ἀνεδείχθητε, Μαρτύρων καὶ Ὀσίων ὁμόσκηνοι.

✠ 14. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν Σινᾶ καὶ Ῥαϊθῷ ἀναιρεθέντων.

Τῶν μὲν, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ κατὰ τὸ 296 ἔτος, ὑπὸ τῶν τῆς Ἀραβίας καὶ Αἰγύπτου βαρβάρων, Βλεμμύων καλουμένων. Τῶν δέ, περὶ τὰ μέσα τοῦ Ε'. αἰῶνος, ὑπὸ τῶν αὐτῶν βαρβάρων λαῶν.

¹ Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῶν Θεοφρασιῶν ἡ Ἐορτή.

✠ 15. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Παύλου τοῦ Θηβαίου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

Ὁ μὲν Παῦλος, τῶν ἐρημιτῶν ἀπάντων ὁ πρῶτιστος, ἐγεννήθη τῷ 227 ἐν Θηβαίδι τῆς Αἰγύπτου· τῷ δὲ 250 ἐφυγεν εἰς τὴν ἔρημον, διὰ τὸν τότε κινήθητα διωγμὸν ὑπὸ Δεκίου· καὶ ζήσας μονώτατος ἐν τινι σπηλαίῳ ἔτη 91, τὰ δὲ πάντα 114, ἐτελεύτησε τῷ 341 ἔτει, καὶ ἐτάφη ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀντωνίου, ὀδηγηθέντος ἐκεῖ παρὰ Θεοῦ, ἡμέρας τινὰς πρὸς τῆς τελευτῆς αὐτοῦ. — Ὁ δὲ Ἰωάννης ἦν Κωνσταντινουπολίτης τὴν πατρίδα, υἱὸς γονέων λαμπρῶν, Εὐτροπίου Συγκλητικοῦ καὶ Θεοδώρας. Τῷ 12 ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἀναχωρήσας κρυφίως, ἀπήλθεν εἰς τὴν τῶν Ἀκοιμητῶν μονὴν (Δεκεμβ. 29). Μετὰ 6 ἔτη, τῷ πόθῳ τῶν γονέων φλεγόμενος, ὑπέστρεψεν εἰς τὴν πατρικὴν αὐτοῦ οἰκίαν ἐν σχήματι πένητος καὶ ἐπαίτου (ψωμοζήτου)· καὶ ποιήσας παρὰ τὴν πύλην αὐτῆς καλύβην μικράν, ἀφ' οὗ καὶ Καλυβίτης ἐπωνομάσθη, ἔμεινεν ἀγνωστος ἐν αὐτῇ χρόνον πολὺν, ὑπὸ τῶν ἰδίων οἰκετῶν ἐμπαιζόμενος. Προϊδὼν δὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν τοῖς γονεῦσι, καὶ μετ' ὀλίγας στιγμάς ἐτελεύτησε περὶ τὸ 450 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εκ βρέφους τὸν Κύριον, ἐπιποθήσας θερμῶς, τὸν κόσμον κατέλιπες, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ τερπνὰ, καὶ ἤσκησας ἄριστα· ἔπηξας τὴν καλύβην, πρὸ πυλῶν σῶν γονέων· ἔθραυσας τῶν δαιμόνων, τὰς ἐνέδρας παμμακάαρ· διό σε Ἰωάννη ὁ Χριστὸς, ἀξίως ἐδόξασεν.

Ἀπὸ γ'. Ὡδῆς, Κοντάκιον τοῦ Καλυβίτου.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ποθήσας σοφὴ, πτωχείαν Χριστομίμητον, γονέων τῶν σῶν, τὸν πλοῦτον ἐγκατέλιπες, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ἐν χερσὶ σου κρατῶν ἠκολούθησας, Χριστῷ τῷ Θεῷ Ἰωάννη, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἀφ' ἑκτης, τοῦ Θηβαίου, Ἦχος δ'.

Τὸν φωστῆρα ἅπαντες, τὸν ἐν τῷ ὕψει, ἀρετῶν ἐκλάμψαντα, ἀνευφημήσωμεν πιστοὶ, Παῦλον τὸν θεῖον, κραυγάζοντες· Σὺ τῶν Ὁσίων, Χριστὲ ἀγαλλίαμα.

✠ 16. Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας Ἀλύσεως τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Πέτρου.

Ἡρώδης ὁ Ἀγρίππας, ὁ Ἡρώδου τοῦ Μεγάλου ἔγγονος (Δεκεμβ. 25), καὶ τῶν Ἰουδαίων βασιλεὺς, ἐκμανεῖς κατὰ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, κατέσφαξεν ἐν Ἱερουσαλὴμ τῷ 43 ἔτει Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Ἰδὼν δὲ, ὅτι τοῦτο ἐφάνη ἀρεστόν τοῖς Ἰουδαίσις, συνέλαβεν ὁμοίως καὶ τὸν

Πέτρον, καὶ κατέκλεισεν εἰς φυλακὴν, τηρῶν αὐτὸν ἕως οὗ, παρελθούσης τῆς ἑορτῆς τοῦ νομικοῦ Πάσχα, προσενέγκη καὶ τοῦτον εἰς τὸν λαόν, ὡς κεχαρισμένον σφάγιον· ἀλλ' ὁ Ἀπόστολος, δι' Ἀγγέλου παραδόξως ἀπολυθεὶς τῶν δεσμῶν, διεσώθη (Πράξ. β'. 1-19). Τὰ δεσμὰ ταῦτα ὀέστιν ἡ Ἄλυσις, ἐν ἣ ὁ Ἀπόστολος ἐδεσμεύθη, λαβοῦσα ἐκ τοῦ πανιέρου αὐτοῦ σώματος ἀγιαστικὴν καὶ ἰαματικὴν χάριν, εἰς τοὺς μετὰ πίστεως προσερχομένους αὐτῇ, καὶ εἰς χεῖρας Χριστιανῶν μεταπεσοῦσα, μετεκομίσθη ἔπειτα εἰς Κωνσταντινούπολιν ὑπὸ τῶν εὐσεβῶν Βασιλέων, καὶ κατ' ἔτος ἐτελεῖτο ἑορτῇ εἰς προσκύνησιν αὐτῆς, πρὸς ἀγιασμὸν τῶν πιστῶν.

ἽΤι δὲ τὰ τοιαῦτα ἐνήργουν θαύματα καὶ ἰάσεις πολλὰς, μάρτυς ἡ Ζεῖα Γραφή, λέγουσά περὶ τοῦ Παύλου, ὅτι οἱ ἐν Ἐφέσῳ Χριστιανοὶ τοσοῦτον σέβας προσέφερον εἰς αὐτὸν, ὥστε καὶ τὰ μανδηλία καὶ περιζώματα αὐτοῦ μετὰ πολλῆς εὐλαβείας λαμβάνοντες, ἐθεράπεον δι' αὐτῶν τῶν ἀσθενῶν τὰς ἀρρώστιας. Ὅστε ἐπὶ τοὺς ἀσθενοῦντας ἐπιφέρεισθαι ἀπὸ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ σουδάριον, ἢ σιμικίνθια, καὶ ἀπαλλάσσεσθαι ἀπ' αὐτῶν τὰς νόσους (Πράξ. ιδ'. 12). Καὶ οὐ μόνον τὰ ἱμάτια, τὰ ὀπωσθήποτε ἐγγίσαντα εἰς τὰ σώματα αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ μόνη ἡ ἐξ αὐτῶν ἐκπεμπομένη σκιά τὰς αὐτὰς ἐποίει θεραπείας· καὶ τοῦτο βλέποντες οἱ ἄνθρωποι, βάλλοντες τοὺς ἀσθενεῖς αὐτῶν ἐπὶ κλινῶν καὶ κραββάτων, ἔφερον αὐτοὺς καὶ εἰς τὰς εὐρυχωροὺς ὁδοὺς ἐτίθουν, ἵνα, ἐρχομένου Πέτρου, κᾶν ἡ σκιά ἐπισκιάσῃ τινὶ αὐτῶν (Πράξ. ε'. 15)· καθότι εἰάν αὐτοὶ οὐκ ἐθεραπεύοντο, οἱ μετὰ κόπου ἐκφέροντες αὐτοὺς οὐκ ἔσπεργον κοπιᾶζεν ματαίως. Ἐκ τούτου ἔμαθεν ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία τὸ σέβας καὶ τὴν εὐλάβειαν οὐ μόνον τῶν λειψάνων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἱματίων τῶν ἀγίων Ἀνδρῶν.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

ἽΑπολυτίκιον, ἽΗχος β'.

Τὴν Ῥώμην μὴ λιπὼν, πρὸς ἡμᾶς ἐπεδήμησας, δι' ὧν ἐφόρεσας τιμίων ἽΑλύσεων, τῶν ἽΑποστόλων πρωτόθρονε· ἄς ἐν πίστει προσκυνοῦντες δεόμεθα· Ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, ἽΗχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἡ πέτρα Χριστὸς, τὴν πέτραν τῆς πίστεως, δοξάζει φαιδρῶς, τῶν μαθητῶν τὸν πρωτόθρονον· συγκαλεῖ γὰρ ἄπαντας, ἑορτάσαι Πέτρου τὰ θαύματα, τῆς τιμιάς ἽΑλύσεως· καὶ νέμει πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

✠ 17. Τοῦ ὀσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν ἽΑντωνίου τοῦ Μεγάλου.

ἽΑντώνιος, ὁ τοῦ μοναστικοῦ βίου ἀρχηγός, ἐγεννήθη ἐν Αἴγυπτῳ τῷ 261 ἔτει ἐκ γονέων εὐσεβῶν. ἽΑκούσας δέποτε τὴν εὐαγγελικὴν φωνήν· Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὑπαγε, πώλησον σου τὰ ὑπάρχοντα, καὶ δός πτωχοῖς· (Ματθ. ιδ'. 21), ἔβαλεν ἀμέσως αὐτὴν εἰς πράξιν· καὶ πάντα ὅσα εἶχε, διαμερίσας εἰς πένητας, καὶ πᾶσαν τύρην τοῦ κόσμου φυγῶν, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἔρημον. Οἱ εἰς εἰκοσιν ἔτη κατὰ συνέχειαν ποικίλοι αὐτοῦ πειρασμοὶ εἰσὶν ἀπίστευτοι· οἱ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἀσκητικοὶ αὐτοῦ ἀγῶνες, δι' ὧν, νεκρῶσας τὰ σκιρτήματα τῶν παθῶν, ἔφθασεν εἰς τὸν βαθμὸν τῆς ἀπαθείας, ὑπερβαίνουσι τῆς

φύσεως τοὺς ὄρους· καὶ τῶν ἐναρέτων αὐτοῦ πράξεων ἡ ἀκοή ἔσυρε τοσοῦτον πλῆθος πρὸς μίμησιν, ὥστε ἡ ἐρήμος μετεμορφώθη εἰς πόλιν, ὑπάρχοντος αὐτοῦ καὶ πολιτάρχου, καὶ νομοθέτου, καὶ γυμνασιάρχου πάντων τῶν πολιτῶν τῆς νεοσυστάτου ταύτης πόλεως. Ἀλλὰ καὶ αὐταὶ τοῦ κόσμου αἱ πόλεις ἀπήλαυσαν τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ τὸν καρπὸν. Διωκομένων τῶν Χριστιανῶν καὶ θανατουμένων ἐπὶ Μαξιμίνου τῷ 312, ἔδραμεν εἰς βοήθειαν αὐτῶν καὶ παραμυθίαν. Ταραττομένης τῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν, κατέβη μετὰ ζήλου εἰς Ἀλεξάνδρειαν τῷ 335, καὶ ἠγωνίσαστο κατ'αὐτῶν ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας· ὅτε καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπέστρεψεν εἰς Χριστὸν διὰ τῆς χάριτος τῶν ἑαυτοῦ λόγων. Καὶ οὕτω πολιτευσάμενος, καὶ γενόμενος τύπος ἀρετῆς, καὶ κανὼν τῶν μοναζόντων, ἐτελεύτησε τῇ 17 Ἰανουαρίου τοῦ 356 ἔτους, ζήσας τὰ πάντα ἔτη 105.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Τὸν ζηλωτὴν Ἡλίαν τοῖς τρόποις μιμούμενος, τῷ Βαπτιστῇ εὐθείαις ταῖς τρίβοις ἐπόμενος, Πάτερ Ἀντώνιε, τῆς ἐρήμου γέγονας οἰκιστῆς, καὶ τὴν οἰκουμένην ἐστήριξας εὐχαῖς σου. Διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοὺς βιωτικὸς θορύβους ἀπώσάμενος, ἡσυχαστικῶς τὸν βίον ἐξετέλεσας, τὸν Βαπτιστὴν μιμούμενος, κατὰ πάντα τρόπον ὁσιώτατε. Σὺν αὐτῷ οὖν σὲ γεραίρομεν. Ἀντώνιε Πάτερ, τῶν Πατέρων κρηπίς.

✱ 18. Τῶν ἐν ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ ἀρχιεπισκόπων Ἀλεξανδρείας, Ἀθανασίου καὶ Κυριλλοῦ.

Καὶ οἱ δύο οὗτοι σοφοὶ τῆς ἀληθείας Διδάσκαλοι, καὶ πρόμαχοι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἦσαν Ἀλεξανδρεῖς τὴν πατρίδα. Ὦν ὁ μὲν Ἀθανάσιος ἐγεννήθη, ὡς συμπεραίνουσι τινεῖς, τῷ 296 ἔτει. Διάκονος ἔτι ὢν, ἐπαρουσίασεν εἰς τὴν ἐν Νικαίᾳ Ἀ'. Οἰκουμένην Σύνοδον τῶν 318 ἀγίων Πατέρων, τῷ 325 ἔτει κατὰ τοῦ Ἀρείου συγκροτηθεῖσαν, ἐν ἣ διέπρεψεν ὑπὲρ πάντας διὰ τοῦ ζήλου αὐτοῦ, καὶ τῆς τοῦ Ὁμοουσιῶν διδασκαλίας. Τὸ ἐφεξῆς 326 ἔτος διαδεξάμενος τὸν τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπον Ἀλέξανδρον, ἠρνήσατο τὴν πρὸς τὸν Ἀρειὸν κοινωνίαν, γινώσκων αὐτοῦ τὴν τῆς γνώμης διαστρεφὴν, καὶ τὴν ἔτι ἐμφωλεύουσαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τῆς αἰρέσεως νόσον. Ἐντεῦθεν ἤρξαντο εὐθύς αἱ κατ'αὐτοῦ συκοφανταὶ καὶ ἐπιβουλαὶ τῶν ὀπαδῶν τοῦ Αἰρεσιάρχου τούτου· ἐντεῦθεν τὰ ληστρικά αὐτῶν συνέδρια, καὶ αἱ παρὰ τῶν βασιλείων, Κωνσταντινου τοῦ Μεγάλου, Κωνσταντίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου, καὶ τοῦ θερμοῦ προστάτου τῶν Ἀρειανῶν Οὐάλεντος, τοῦ μὲν, ὑπὸ εὐπιστίας εἰς τὰς τῶν ἄλλων διαβολάς, τῶν δὲ ὑπὸ τῆς οἰκείας κακοπιστίας κινουμένων, ἀδικοὶ ψῆφοι κατ'αὐτοῦ, καὶ ἐξορίαὶ αἱ ἀλλεπάλληλοι. Ὁ δὲ τῆς ὀρθοδοξίας ὑπερασπιστῆς, ποτὲ μὲν ὑπὸ τῆς βίας τῶν κρατούντων συρόμενος, ποτὲ δὲ τῶν ἐχθρῶν τῇ ὀργῇ τόπον διδούς, ἀπήχθη εἰς Τρίβεριν τῆς Γαλλίας, κατέφυγεν εἰς τὴν Ῥώμην, ἐμάκρυνε φυγαδεύων εἰς τὰς ἐρήμους, ἐκρύβη εἰς ὑπόγεια μῆνας ὀλοκλήρους, ὑπέμεινε μυρίους κινδύνους καὶ διωγμοὺς 46 ἔτη· ἐν οἷς ἀνακαλούμενος πρὸς καιρὸν, μετ' ὀλίγον ἐδιώκετο πάλιν. Τελευταῖον, ἀναφανείς ἐπὶ τὸ ὕψος τοῦ

Ἐρόνου αὐτοῦ, ὡς ἀστὴρ φαεινὸς μὲν, ἀλλ' ἑσπέριος, καὶ τῇ λημπρότητι τῶν λόγων αὐτοῦ καταφωτίσας τὸν ὀρθόδοξον λαὸν ἐπὶ μικρὸν χρόνον, κλίνας πρὸς τὴν δύσιν τῆς ζωῆς, ἀνεπαύσατο ὁ πολὺπλας ἀπὸ τῶν μακρῶν αὐτοῦ πόνων τῷ 373 ἔτει.

Ὁ δὲ Κύριλλος ἦν ἀνεψιὸς Θεοφίλου, ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου, ὑφ' οὗ καὶ ἐδιδάχθη ἐκ νεότητος. Συνδιατρίψας δὲ πρότερον, ἐφ' ἱκανὸν χρόνον, μετὰ τῶν ἐν τῇ Νητρίᾳ μοναχῶν, ἐγένετο ἔπειτα διάδοχος τοῦ θείου αὐτοῦ τῷ 412 ἔτει. Ἐξωσθεὶς τοῦ Ἐρόνου αὐτοῦ διὰ τῆς τῶν Νεφοριανῶν συνεργείας, ἐπανέλαβεν αὐτὸν πάλιν μετ' οὐ πολὺ. Ἐπαρουσίασεν εἰς τὴν Γ'. Οἰκουμενικὴν Σύνοδον τῶν 200 Πατέρων, τῷ 431 ἔτει ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ ἐν Ἐφέσῳ συγκροτηθεῖσαν, ἧς καὶ ἐξάρχος ὑπῆρξε, καὶ τὸν κατὰ τῆς Θεοτόκου βλασφημοῦντα Νεστόριον κατήσχυε διὰ τῶν σοφωτάτων αὐτοῦ λόγων, καὶ τὸ δυσσεβὲς ἐκείνου δόγμα ἐξήλεγξε. Ποιμένας δὲ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ 32 ἔτη, ἐτελεύτησε τῷ 444. — Κατέλιπον ἀμφοτέροι πολλὰ σοφὰ Συγγράμματα, ἐρμηνευτικὰ τῶν θείων Γραφῶν, δογματικὰ τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, ἀποδεικτικὰ τῆς ἀληθείας, καὶ τῆς τῶν αἱρέσεων πλάνης ἐλεγκτικὰ.

Ἄργια, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Θεῖα πίστεως.

Εργοὶς λάμπαντες ὀρθοδοξίας, πᾶσαν σθέσαντες κακοδοξίαν, νικηταὶ τροπαιοφόροι γεγόνατε· τῇ εὐσεβείᾳ τὰ πάντα πλουτίσαντες, τὴν Ἐκκλησίαν μεγάλως κοσμήσαντες, ἀξίως εὐρατε Χριστὸν τὸν Θεὸν, δωρούμενον πᾶσι τὸ μέγα ἔλκος.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Γεράρχαι μέγιστοι τῆς εὐσεβείας, καὶ γενναῖοι πρόμαχοι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, πάντας φρουρεῖτε τοὺς ψάλλοντας· Σῶσον Οἰκτίρμον, τοὺς πιστεῖ τιμῶντάς σε.

✠ 19. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου· καὶ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου Κερκύρας· καὶ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μάρκου Μητροπολίτου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ.

Τούτων, ὁ μὲν Ὅσιος ὑπῆρχεν ἐκ Θεβαΐδος τῆς Αἰγύπτου, μαθητῆς, ὡς λέγουσιν οἱ ἄγιοι, Ἄντωνίου τοῦ Μεγάλου· ἐγεννήθη περὶ τὸ 331 ἔτος· ἤσκησεν ἐν τῇ κατὰ τὴν ἔρημον Σκήτη· διὰ τὴν ἀκραν αὐτοῦ φρόνησιν καὶ σκληραγωγίαν, νέος ἦν ὡν, ἐκαλεῖτο Παιδαριολέγων· ἐχειροτονήθη δὲ καὶ πρεσβύτερος· καὶ ζήσας ἔτη 60, ἐτελεύτησε τῷ 391. Ἐπὶ τὸ ὄνομα τούτου σῶζονται 50 Ὀμιλῖαι· τινὲς δὲ λέγουσιν ὅτι ὁ Μ. Ἄντωνιος συνέγραψεν αὐτὰς Συριστί, ὁ δὲ Μακάριος μετεγλύττισεν εἰς τὸ Ἑλληνικόν.

Ὁ δὲ Ἀρσένιος ἦν Παλαιστίνος τὴν πατρίδα, Θεοφιλῶν γονέων υἱός· ἀφιερῶν τῇ παιδίᾳ ἐν τῷ Θεῷ, καὶ τὸ μοναδικὸν ἐνεδύσατο σχῆμα· ἐμαθήτευσεν ἐν Σελευκείᾳ, ἐν ἧ καὶ τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα ἔλαβε· μεταβάς ἐκείθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, προεξίρισθη ἐπίσκοπος Κερκύρας· ἐκόσμησε τὸν Ἐρόνον αὐτῆς διὰ τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ καὶ παιδείας· ἐπανελθὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν, γέρων ἤδη τὴν ἡλικίαν, κατέπαυσε τὴν ἀδικον τοῦ βασιλέως ἀρχὴν, Κωνσταντίνου τοῦ Πορ-

φυρογενήτου, κατὰ τῶν προκρίτων τῆς Κερκύρας. Τελευταῖον, ὑποστρέφων εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἀσθενήσας κατὰ τὴν Κόρινθον, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ περὶ τὰ τέλη τοῦ Η'. αἰῶνος.

Ὁ δὲ μέγας διδάσκαλος καὶ ἀήττητος πρόμαχος τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας Μάρκος, ὑπῆρξε γέννημα καὶ θρόνον τῆς βασιλείας τοῦ πόλεως. Ἀνατραφεὶς ὑπὸ γονέων εὐσεβεστάτων, καὶ παιδευθεὶς τὴν τε θύραθεν καὶ τὴν ἔσω σοφίαν, ἄκρος κατ' ἀμφοτέρα ἐγνωρίζετο διελθὼν δὲ τοὺς κατὰ τάξιν τῆς ἱερωσύνης βαθμοὺς, προδιβάζεται ἐν τέλει εἰς τὸ τῆς ἀρχιερωσύνης ἀξίωμα, καὶ εἰς τὴν ὑψηλὴν ἀνάγεται καθέδραν τῆς τῶν Ἐφεσίων Μητροπόλεως. Ἀποσταλεὶς, τῇ ἐπιμόνῳ προτροπῇ Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου, εἰς τὴν ἐν Ἰταλίᾳ Σύνοδον τῶν Λατίνων, πρὸς ἔνωσιν τῶν ἐκ μακροῦ τοῦ χρόνου κεχωρισμένων Ἐκκλησιῶν, κατέπληξε τὰ λατινικὰ γένη διὰ τῆς θεοσοφίας τῶν ἑαυτοῦ λόγων, μόνος μὴ ὑπογράφας εἰς τὸν βλάσφημον ὄρον τῆς ψευδοσυνοδου ἐκείνης. Διὰ ταῦτα ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἐτίμησεν αἰετοτε τὸν μέγαν τοῦτον ἄνδρα ὡς εὐεργέτην καὶ διδάσκαλον, καὶ μόνον ὑπέρμαχον καὶ ἀήττητον ἀριστέα τῆς ἀποστολικῆς ὁμολογίας.

Ἄπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Μακάριε· νηστεία, ἀγρυπνία προσευχῆ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τῆς νοσούντος, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίσει προσρροχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύ· δόξα τῷ σὲ σεφάνωσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἄλλοτερον τοῦ Ἁγίου Ἀρσενίου, Ἦχος β'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος. Ὅρα σελ. 238.

Ἄλλοτερον τοῦ Ἁγίου Μάρκου, Ἦχος γ'.

Θείας πίστεως.

Θείας πίστεως ὁμολογία, μέγαν εὐρατο ἡ Ἐκκλησία, ζηλωτὴν σε θεῖε Μάρκε πανεύφημε, ὑπερμαχοῦντα πατρώου φρονήματος, καὶ καθαιροῦντα τοῦ σκότους ὑψώματα. Ὅθεν ἄφεςιν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τοῖς σὲ γεραίρουσι.

Κοντακίον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τῷ οἴκῳ Κύριος, τῆς ἐγκρατείας, ἀληθῶς σε ἔθετο, ὡσπερ ἀστέρα ἀπλανῆ, φωταγωγῶντα τὰ πέρατα, Πάτερ Πατέρων Μακάριε ὄσιε.

Ἄλλοτερον τοῦ Ἁγίου Μάρκου,

Ἡ Παρθένης σήμερον.

Πανοπλίαν ἄμαχον, ἐνδεδυμένον Θεόφρον, τὴν ὄφρῦν κατέσπασας, τῆς Δυτικῆς ἀνταρσίας, ὄργανον τοῦ παρα-

κλήτου γεγεννημένος, πρόμαχος ὀρθοδοξίας προβεβλημένος. Διὰ τοῦτο σοι βοῶμεν, χαίροις ὦ Μάρκε, Ὁρθοδόξων καύχημα.

✠ 20. Τοῦ ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.

Ἦρχεν ἐν Μελιτινῆς τῆς ἐν Ἀρμενίᾳ, υἱὸς γονέων εὐσεβῶν, Παύλου καὶ Διονυσίας. Ἐγεννήθη περὶ τὸ 377 ἔτος· στείρας δὲ οὔσης τῆς μητρὸς αὐτοῦ πρότερον, ὠνομάσθη Εὐθύμιος, διὰ τὴν εὐθυμίαν τῶν γονέων καὶ χαρὰν ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ. Ἐμαθήτευσε παρὰ τῷ ἐπισκόπῳ τῆς Μελιτινῆς Εὐτρώϊῳ, ὑφ' οὗ καὶ πρεσβύτερος ἐχειροτονήθη, καὶ τὴν ἐπιμέλειαν ἐνεπιστεύθη τῶν ἐν Μελιτινῇ μοναστηρίων. Εἶτα, εἰς Παλαιστίνην ἀπελθὼν, κατέστη πολλοῦ πλήθους μοναχῶν προστάτης· ἐπέστρεψεν εἰς εὐσέβειαν πολλοὺς τῶν Σαρακηνῶν· κατεπολέμησε τοὺς Νεστοριανούς, Εὐτυχιανούς καὶ Μανιχαίους· διώρθωσεν Εὐδοκίαν τὴν βασίλισσαν Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ, εἰς τὴν αἵρεσιν τῶν Μονοφυσιτῶν πεσοῦσαν· ἐγένετο τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ὁ Χρησμός, ἡ μᾶλλον εἰπεῖν, τὸ Χρηστήριον, καθὼς τῶν ἱστορικῶν τις γράφει, καὶ ζήσας ἔτη 96, ἐτελεύτησε τῷ 473 κατὰ τὴν 20 Ἰανουαρίου.

Αργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Εὐφραίνου ἔρημος ἢ οὐ τίκτουσα, εὐθύμησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι ἐπλήθυνέ σοι τέκνα, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, εὐσεβείᾳ φυτεύσας, ἐγκρατείᾳ ἐκθρέψας, εἰς ἀρετῶν τελειότητα. Ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχαῖς τῆς φύσεως.

Εν τῇ σεπτῇ γεννήσει σου, χαρὰν ἢ κτίσις εὐράτο· καὶ ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σου ὅσιε, τὴν εὐθυμίαν ἔλαβε τῶν πολλῶν σου θαυμαίων· ἐξ ὧν παράσχου πλουσίως ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ ἀποκαθάρσον ἀμαρτημάτων κηλίδας, ὅπως ψάλλωμεν· Ἀλληλοῦια.

✠ 21. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νεοφύτου.

Ὁ μὲν Μάρτυς ἦν ἐκ Νικαίας τῆς ἐν Βιθυνίᾳ, υἱὸς γονέων εὐσεβῶν, Θεοδώρου καὶ Φλωρεντίας· ἤθλησε δὲ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 290 ἔτει.— Ὁ δὲ θείος Μάξιμος ἦν Κωνσταντινουπολίτης τὴν πατρίδα, ἐκ γένους λαμπροῦ καταγόμενος, ἀνὴρ φιλόσοφος καὶ περιφανέστατος θεολόγος. Καὶ κατ' ἀρχαῖς μὲν ἐχημάτισε πρῶτος μυστικὸς γραμματεὺς τοῦ βασιλέως Ἡρακλείου, καὶ Κωνσταντος τοῦ ἐγγόνου αὐτοῦ, κυριευθείσης δὲ τῆς βασιλικῆς αὐλῆς ὑπὸ τῆς τῶν Μονοθελητῶν αἵρέσεως, μισήσας αὐτήν, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν κατὰ τὴν Χρυσόπολιν (Σκούταρι) μονὴν, ἧς καὶ ἡγούμενος ἐγένετο ὕστερον. Ἀναγκασθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ Κωνσταντος

ίνα, ἢ τὸ τῶν Μονοθελητῶν δέξηται δόγμα, ἢ παύσῃται λέγων καὶ γράφων κατ' αὐτῶν, ὁ δὲ μηδέτερον τούτων στέργων ποιῆσαι, ἐκτέμνεται τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν χεῖρα τὴν δεξιάν, καὶ πέμπεται εἰς ἐξορίαν, ἐν ἣ ἔτελεύτησε τῷ 602 ἔτει. Τινὲς δὲ τῶν ἱστορικῶν ἀποσιωπῶσι τῆς γλῶσσης καὶ τῆς χειρὸς τὴν ἐκτομὴν.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Μάξιμε σοφὲ, ταῖς διδασκαῖς σου πάντα ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸν τῆς Τριαδος ἑραστὴν καὶ μέγαν Μάξιμον, τὸν ἐκδιδάσκοντα τρανῶς πίστιν τὴν ἔνθεον, τοῦ δοξάζειν τὸν Χριστὸν ἐν δύο φύσεσι, θελήσεσί τε καὶ ἐνεργείαις ὑπάρχοντα, ἐπαξίως ἐν ὠδαῖς πιστοὶ τιμήσωμεν, ἀνακραζόντες· Χαῖρε Κηρυξ τῆς Πίστεως.

* 22. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Τιμοθέου· καὶ τοῦ ἁγίου Ὀσιομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου.

Ὁ μὲν Ἀπόστολος ἦν ἐκ Αὐστρας τῆς Λυκαονίας, γεννηθεὶς ἐκ πατρὸς μὲν Ἑλλήνος, μητρὸς δὲ Ἰουδαίας. Ἐγένετο μαθητὴς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ὅτε πρῶτον ἐκήρυξεν ἐκεῖ, ᾧ καὶ ἠκολούθησε κατ' ὅλην τὴν περίοδον τοῦ κηρύγματος αὐτοῦ, ὑφ' οὗ καὶ πρῶτος ἐπίσκοπος τῆς ἐν Ἐφέσῳ Ἐκκλησίας κεχειροτονηταὶ ὕστερον. Ποιμένας δὲ αὐτὴν ὑπὸ τὴν ἐφορίαν Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τοῦ πάσας τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ἐκκλησίας διοικούντος, ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς τῷ 97 ἔτει, λιθοβοληθεὶς ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν, διότι ἠθέλησεν, ὡς νομίζουσι τινὲς, ἐναντιωθῆναι εἰς τὴν τῆς λατρευομένης ὑπ' αὐτῶν Ἀρτέμιδος ἑορτὴν. Ἡ πρὸς Τιμόθεον Α' καὶ Β'. Ἐπιστολὴ τοῦ Παύλου πρὸς τοῦτον ἐγράφθησαν. — Ὁ δὲ Ἀναστάσιος ἦν Πέρσης τὸ γένος· βλέπων δὲ τὸ κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἀσπονδὸν μῖσος Χοσρόου Β' βασιλέως Περσῶν, καὶ ἀπορῶν τὴν αἰτίαν, ἠθέλησεν ἵνα μάθῃ κατὰ βάθος τὴν τῆς πίστεως αὐτῶν διδασκαλίαν· ἦν καὶ διδασκὴς, καὶ θαυμάσιος, καὶ ὑπεραγαπησίας, ἐνηγκαλίσατο αὐτὴν· καὶ βαπτισθεὶς ἐν Παλαιστίνῃ, καὶ Ἀναστάσιος μετονομασθεὶς ἀντὶ Μαγουνδάτ, ὅπερ ἐκαλεῖτο πρότερον, ἐμόνασε χρόνον ἰκανὸν ἐν τοῖς ἐκεῖ μοναστηρίοις. Ὅτε δὲ ὁ Χοσρόης ἐποίησατο κατὰ τῆς Παλαιστίνης τὴν φοβεράν ἐκείνην ἐκστρατείαν, κατ' ἣν καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐκυρίευσεν, καὶ τὰς Ἐκκλησίας πάσας κατέκαυσε, καὶ πάντα τὸν κλῆρον κατέσφαξε, καὶ τὸν αἰχμαλωτισθέντα λαόν, τὰς 90,000 ὑπερβαίνοντα, ὡς ἱστοροῦσι τινὲς, ἐπώλησεν εἰς τοὺς Ἰουδαίους, καὶ πάντα τὰ σκευὴ τὰ ἱερά, καὶ αὐτὸ τὸ τιμιον ξύλον τοῦ Σταυροῦ, ἐκόμισεν εἰς Περσίαν, τότε καὶ ὁ Ἀναστάσιος οὕτως, τὸν Χριστὸν παρρησίᾳ ὁμολογῶν, μετὰ πολλὰς καὶ πικροτάτας βασάνους, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν τῇ 22 Ἰανουαρίου ἐν ἔτει 614.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦγος α΄.

Χρηστότητα ἐκδιδάχθεις, καὶ νήφων ἐν πᾶσιν, ἀγαθὴν
 συνείδησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἤντηλσας ἐκ τοῦ
 Σκιεύου τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας,
 τὸν ἴσον δρόμον τετέλεκας, Ἀπόστολε Τιμόθεε. Πρέσβευε
 Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος, Ἦγος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκο-
 μίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων
 γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ
 δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ
 ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦγος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν θεῖον μαθητὴν, καὶ συνέκδημον Παύλου, Τιμόθεον πι-
 στοί, εὐφημήσωμεν ὕμνοις, σὺν τούτῳ γεραίροντες, τὸν
 σοφὸν Ἀναστάσιον, τὸν ἐκλάμπαντα, ἐκ τῆς Περσίδος ὡς
 ἄστρον, καὶ ἐλαύνοντα, τὰ ψυχικὰ ἡμῶν πάθη, καὶ νόσους
 τοῦ σώματος.

✠ 23. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κλήμεντος Ἀγκύρας· καὶ
 τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθαγγέλου.

Ὁ μὲν Ἀγαθάγγελος ἦν Ῥωμαῖος τὴν πατρίδα. Ὁ δὲ Κλήμης ὑπῆρχεν ἐξ
 Ἀγκύρας τῆς ἐν Γαλατίᾳ, υἱὸς πατρὸς μὲν ἀπίστου, μητρὸς δὲ πιστῆς, Σοφίας
 τὸ ὄνομα. Μονάσας δὲ πρότερον, εἶτα καὶ τῆς πατρίδος αὐτοῦ ἐπίσκοπος γενό-
 μενος, καὶ τοσαῦτα παθῶν ὑπὲρ τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, ὥστε τῶν παθημά-
 των αὐτοῦ καὶ ἀγῶνων ὁ χρόνος παρετάθη εἰς 28 ἔτη, τελευταῖον συναπετημήθη
 μετὰ τῷ Ἀγαθαγγέλῳ τὴν κεφαλὴν, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῷ 290 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦγος δ΄.

Κλῆμα ὀσιότητος, καὶ στέλεχος ἀθλήσεως, ἄνθος ἱερώτα-
 τον, καὶ καρπὸς ὡς θεόσδοτος, τοῖς πιστοῖς πανίερε,
 ἠδύτατος ἐβλάστησας. Ἄλλ' ὡς Μαρτύρων σύναθλος, καὶ
 Ἱεραρχῶν σύνθρονος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς
 ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦγος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ἀμπέλου γέγονας, τίμιον κλῆμα, τοῦ Χριστοῦ πανεύ-
 φημε, Κλήμη πολυάθλος ὄφθεις, σὺν τῷ συνάθλω τε
 ἔκραζες· Χριστὸς Μαρτύρων φαιδρὸν ἀγαλλίαμα.

✠ 24. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ξένης.

Αὕτη ἦν Ῥωμαία τὴν πατρίδα, ἐκ γένουσι ἐπίσημου καταγομένη. Ἐν ᾧ δὲ οἱ γονεῖς ἠτοίμαζον αὐτὴν εἰς γάμον, λαθοῦσα αὐτούς, καὶ δύο θεραπευίδας μετ' αὐτῆς παραλαβοῦσα, ἀνεχώρησεν εἰς Μύλασσαν, πόλιν τῆς ἐν Ἀσίᾳ Καρίας, καὶ ἐκεῖ ἐτέλεσε τὸν βίον ἀσκητικῶς, μετονομασθεῖσα Ξένη, διὰ τὴν ξενιτείαν αὐτῆς, ἀντὶ Εὐσεβείας, ὅπερ ἐκαλεῖτο πρότερον.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γὰρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, ὁσία Ξένη τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τὸ σὸν ξενότροπον Ξένη μνημόσυνον, ἐπιτελοῦντες οἱ πόθῳ τιμῶντές σε, ὑμνοῦμεν Χριστὸν τὸν ἐν ἅπασι, σοὶ παρέχοντα ἰσχὺν τῶν ἰάσεων· ὃν πάντοτε δυσώπει ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 25. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Θεολόγου.

Ὁ μέγας οὗτος τῆς Ἐκκλησίας Πατὴρ καὶ Διδάσκαλος ἐγεννήθη ἐν Ἀρειανζῷ, κώμῃ τῆς Β'. Κεππαδοκίας, οὐ μακρὰν τῆς Ναζιανζῆς. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐκαλεῖτο Γρηγόριος, ἐπίσκοπος Ναζιανζοῦ γενόμενος ὕστερον, ἡ δὲ μήτηρ, Νόννα. Ἐμαθῆτευσεν κατ' ἀρχάς μὲν ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης, μετὰ ταῦτα δὲ ἐν Ἀλεξάνδρῃ, καὶ τελευτᾶσεν ἐν Ἀθήναις, ὅπου καὶ ἐφιλιώθη μεγάλως μετὰ τοῦ Μ. Βασιλείου, μετ' οὗ καὶ συνήσκησε, καὶ συνέζησεν ἰκανῶς ἐν τοῖς κατὰ τὸν Πόντον ἡτυχαστηρίοις. Ἐχειροτονήθη πρῶτος τῆς τῶν Ναζιανζηνῶν Ἐκκλησίας ὑπὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς, ὑπὸ δὲ τοῦ Μ. Βασιλείου προεχειρίσθη ἐπίσκοπος Σασίμων, ἢ Ζασίμων, ὑποκειμένων τῷ τῆς Καισαρείας ἐπισκόπῳ. Κατὰ δὲ τὸ 378 ἔτος, ἀπελθὼν εἰς βοήθειαν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησίας, ταραττομένης ἤδη τεσσαράκοντα ἔτη ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν, καὶ διὰ τῶν σοφωτάτων αὐτοῦ λόγων, καὶ καμάτων πολλῶν, ἐλευθερώσας αὐτὴν ἀπὸ τῆς λύμης τῶν αἱρέσεων, ἐψηφίσθη καὶ ἐπίσκοπος αὐτῆς ὑπὸ τῆς ἐκεῖ τότε συγκροτηθείσης Β'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἐν ἣ καὶ διέπρεψε διὰ τῶν θεολογικῶν αὐτοῦ δογμάτων. Κυβερνήσας δὲ αὐτὴν μέχρι τοῦ 382, εἶτα τὸν Συντακτῆριον, ὅστις ἀποχαιρετικὸν αὐτοῦ λόγον, ἐνώπιον 150 ἐπισκόπων καὶ αὐτοῦ τοῦ βασιλέως ἐκφωνήσας, δι' οὗ τὴν παραιτήσιν αὐτοῦ παρὰ πάντων αἰτήσας ἐπέτυχεν, ὑπέστρεψεν εἰς Ναζιανζόν· ὅπου τελήσας τὸ ὑπόλοιπον τοῦ βίου, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ τῷ 391, ζήσας, ὡς λέγουσιν, ὑπὲρ τὰ 80 ἔτη. Τὰ σωζόμενα αὐτοῦ Συγγράμματα, λογογραφικὰ, καὶ ποιητικὰ παντὸς μέτρου, δεικνύουσι τὴν λαμπρὰν καὶ γλαφυρὰν αὐτοῦ ῥητορείαν, καὶ τὴν θαυμάσιον πολυμαθειαν. Τὸ ὕψος τῶν θεολογικῶν αὐτοῦ νοημάτων, προξένησεν αὐτῷ τὴν ἐπωνυμίαν Θεολόγος, καὶ ἰδικώτερον, Θεολόγος Τριαδικός· διότι εἰς πάντα λόγον σχεδὸν ἀναφέρει περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος, καὶ τῆς μᾶς αὐτῆς οὐσίας καὶ φύσεως. Διὸ καὶ Ἀλέξιος ὁ Ἀνθωρὸς ἐστὶ χούργησεν εἰς αὐτὸν ταῦτα·

Ὡς ἄλλος ἀστὴρ ἀπλανὴς σελασφόρος,
Πρὸς ἡλικτὴν Τριάδος φωταυγίαν,

Ἡμᾶς πορθομένους μυσταγωγίαις, Πάτερ
Γρηγόριε μέγιστε, περιέπουσον στέμα.

Ἄργια, καὶ Καταλυσίς οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Ο ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς θεολογίας σου, ταῖς τῶν ῥητόρων ἐνίκησε σάλπιγγας· ὡς γὰρ τὰ βάρη τοῦ πνεύματος ἐκζητήσαντι, καὶ τὰ κάλλη τοῦ φθέγματος προστεθή σοι. Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόριε, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Θεολόγῳ γλώττῃ σου, ταῖς συμπλοκαῖς τῶν ῥητόρων, διαλύσας ἐνδοξε, ὀρθοδοξίας χιτῶνα, ἀνωθεν ἐξυφανθέντα τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐστόλισας, ὃν καὶ φοροῦσα σὺν ἡμῖν κράζει, τοῖς σοῖς τέκνοις· Χαίροις Πάτερ, θεολογίας ὁ νοῦς ὁ ἀκρότατος.

† 26. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ξενοφῶντος, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

Οὗτος ἦν Κωνσταντινουπολίτης τὴν πατρίδα, ἀνὴρ πλούσιος καὶ εὐγενής, καὶ τὴν πρὸς Θεὸν εὐσέβειαν πνέων. ἔχων δὲ δύο υἱοὺς, Ἀρκάδιον καὶ Ἰωάννην, ἐπεμφεν αὐτοὺς εἰς Βηρυτὸν πρὸς μάθησιν τῶν νόμων καὶ ἀσκήσιν· οἱ δὲ, ναυαγήσαντες κατὰ τὸν πλοῦν καὶ μόλις διασωθέντες, ἀπῆλθον εἰς Παλαιστίνην. Ἄγνωσθαι δὲ ὁ πατήρ τὰ κατ' αὐτούς, παραλαβὼν Μαρίαν τὴν σύζυγον αὐτοῦ, ἐξῆλθον εἰς τὴν τῶν υἱῶν ἀναζήτησιν· καὶ εὐρόντες αὐτοὺς εἰς Ἱεροσόλυμα, τὸ μοναδικὸν σχῆμα ἐνδεδυμένους, ἐποίησαν καὶ αὐτοὶ τὸ αὐτό· καὶ οὕτω τελέσαντες ὁσίως τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν περὶ τὰς ἀρχαῖς τοῦ εἴ. αἰῶνος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν αὐλαῖς ἠγρύπνησας, ταῖς τοῦ Δεσπότη, τοῖς πτωχοῖς σκορπίσας σου, τὸν πλοῦτον Μαίκαρ ἰλαρῶς, σὺν τῇ συζύγῳ καὶ τέκνοις σε· διὸ κληροῦσθε τὴν θείαν ἀπόλαυσιν.

† 27. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Αύτη ἐγένετο τῷ 438 ἔτει, κατὰ τὴν παροῦσαν ἡμέραν, βασιλεύοντος ἤδη 30 ἔτη Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ, υἱοῦ Ἀρκαδίου καὶ Εὐδοξίας, τῶν ἐξορισάντων τὸν Ἀΐγιον, Ἀρχιεπισκόπου δὲ Κωνσταντινουπόλεως ὄντος Πρόκλου, τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ (Ὅρα Νοεμβ. 20).

Ἄργια, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ΄.

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρρὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν, ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ Σησαυρούς ἐναπέθετο, τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α΄. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Εὐφράνθη μυστικῶς, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, τῇ Ἀνακομιδῇ τοῦ σεπτοῦ σου Λειψάνου· καὶ τοῦτο κατακρύψασα, ὡς χρυσίον πολύτιμον, τοῖς ὕμνοῦσί σε, ἀδιαλείπτως παρέχει, ταῖς πρεσβείαις σου, τῶν ἱαμάτων τὴν χάριν, Ἰωάννη Χρυσόστομε.

✠ 28. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ τοῦ Σύρου.

Ἐπῆρξεν ἐν Νισίβεις τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ, υἱὸς γεωργοῦ τινος τὴν τέχνην. Μετὰ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς νεότητος, ἤσκησεν εἰς ἄκρον τὴν μοναστικὴν ζωὴν, καὶ ἐγένετο ἀγιώτατος ἐρημίτης· ἐχειροτονήθη ἔπειτα καὶ διάκονος τῆς Ἐδессηνῶν Ἐκκλησίας. Ὁ ἐνθεὸς αὐτοῦ ζῆλος κατέστησεν αὐτὸν εὐγλωττότατον ῥήτορα· συνέγραψε Συριστὶ πολλὰ καὶ Σαυμάσια, ἐξέλλημισθέντα σχεδὸν πάντα, ἔτι ζῶντος αὐτοῦ, πρὸς διδασκαλίαν τῶν πιστῶν, καὶ ὑπεράσπισιν τῆς ἀληθείας· καὶ οὕτω θεαρέστως τελέσας τὸν βίον αὐτοῦ, ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ τῷ 379 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ΄.

Ταῖς τῶν δακρῶν σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένην λάμπων τοῖς θαύμασιν, Ἐφραίμ Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὴν ὄραν αἰεὶ, προβλέπων τῆς ἐτάσεως, ἐθρήνεις Ἐφραίμ, δάκρυα κατανύξεως· πρακτικὸς δὲ γέγονας ἐν τοῖς ἔργοις διδάσκαλος ὅσιε· ὅθεν Πάτερ παγκόσμιε, ῥαθύμους ἐγείρεις πρὸς μετάνοιαν.

✠ 29. Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου. (Ὅρα Δεκεμβρίου 20).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διαδόχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὖρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Ἰγνατίε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εξ ἑώας σήμερον, ἐξανατείλας, καὶ τὴν κτίσιν ἅπασαν, καταλαμπρύνας διδασχαῖς, τῷ μαρτυρίῳ κεκόσμηται, ὁ Θεοφόρος καὶ θεῖος Ἰγνατίος.

✠ 30. Τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλεῖς τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἡ κοινὴ αὕτη τῶν τριῶν τούτων Διδασκάλων ἑορτὴ συνέστη περὶ τὸ 440 ἔτος, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, διὰ τὴν τότε γενομένην στάσιν καὶ φιλονεικίαν μεταξὺ τῶν ἐλλογίμων καὶ ἐναρέτων ἀνδρῶν· ἐξ ὧν τινὲς μὲν προτιμῶντες τὸν Βασίλειον, ἕτεροι δὲ τὸν Γρηγόριον, καὶ ἄλλοι τὸν Χρυσόστομον, ἐμάχοντο πρὸς ἀλλήλους· καὶ πρὸς διαφορὰν αὐτῶν, ἐπωνομάζοντο ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν ἁγίων, οἱ μὲν Βασιλείται, οἱ δὲ Γρηγορίται, οἱ δὲ Ἰωαννίται. — Τῆς δὲ κοινῆς ταύτης ἑορτῆς τὴν Ἀκολουθίαν ἐποίησεν ἄριστα Ἰωάννης ὁ Εὐχαΐτων ἐπίσκοπος (Φεβρ. 8), ὁ καὶ Ἰωάννης Μελανόπουρος, ἡ Μαυρόπουρος ἐπωνομαζόμενος, ἠνίκα ὑπῆρχεν εἰς τὸ τάγμα τῶν μοναχῶν πρὶν ἀρχιερατευσθῆ, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ Κανόνος, τοῦ εἰς τὸν Ἄγγελον τὸν φύλακα τῆς τοῦ ἀνθρώπου ζωῆς. Ἦκμασε δὲ ὁ Ἰωάννης οὗτος περὶ τὰ μέσα τοῦ ΙΑ' αἰῶνος, παρατείνας τὸ ζῆν ἕως ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω Κομνηνοῦ.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας τῆς Τρισηλίου Θεότητος, τοὺς τὴν οἰκουμένην ἀκτίσει δογμάτων θείων πυρσεύσαντας, τοὺς μελιρρύτους ποταμοὺς τῆς σοφίας, τοὺς τὴν κτίσιν πᾶσαν θεογνωσίας νάμασι καταρδεύσαντας, Βασίλειον τὸν μέγαν, καὶ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον, σὺν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ, τῷ τὴν γλῶτταν χρυσορρήμονι, πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἔρασταί, συνελθόντες ὕμνοις τιμήσωμεν· αὐτοὶ γὰρ τῇ Τριάδι, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύουσιν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τοὺς ἱερούς καὶ Θεοφθόγγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Διδασκαλῶν Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν κάματον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος δοξαζῶν τοὺς Ἁγίους σου.

✠ 31. Τῶν ἀγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κύρου καὶ Ἰωάννου.

Ἦσαν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, ὁ μὲν Κύρος ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας, ὁ δὲ Ἰωάννης ἐκ τῆς Ἐδέσσης τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ. Διὰ δὲ τὸν τότε ἐπικρατοῦντα διωγμὸν, κατέφυγον εἰς τινα μονήν, παρὰ τὸν Ἀραβικὸν κόλπον κειμένην· καὶ μονάσαντες ἐκεῖ, διετέλουν πᾶσαν ἀρετὴν ἐργαζόμενοι, καὶ πᾶσαν νόσον καὶ μαλακίαν δωρεὰν θεραπεύοντες, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ. Ἀκούσαντες δὲ, ὅτι γυνή τις Ἀθανασία τὸ ὄνομα, συλληφθεῖσα μετὰ τῶν τριῶν αὐτῆς θυγατέρων Θεοδότῃς, Θεοκτίστῃς, καὶ Εὐδοξίας, ἀπήχθη εἰς τὸ κριτήριον διὰ τὴν τῆς πίστεως ὁμολογίαν, καὶ τροβούμενοι μήπως, ἐν ταῖς βασάνοις ἀποδειλιάσασαι, ὡς γυναῖκες, ἀρνηθῶσι τὸν Χριστόν, ἀπήλθον πρὸς ἐνίσχυσιν αὐτῶν εἰς τὸ μαρτύριον. Διὸ συλληφθέντες καὶ αὐτοὶ, καὶ μετὰ τῶν ἱερῶν ἐκείνων Γυναικῶν τιμωρηθέντες, ἀπετμήθησαν πάντες τὴν κεφαλὴν τῷ 292 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α'.

Τὰ θαύματα τῶν ἀγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, βουλαῖς ἐθνῶν διασκεδάσον, τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εκ τῆς θείας χάριτος, τὴν δωρεὰν τῶν θαυμάτων, εἰληφότες Ἅγιοι, θαυματουργεῖτε ἀπαύστως, ἅπαντα ἡμῶν τὰ πάθη τῇ χειρουργίᾳ, τέμνοντες τῇ ἀοράτῳ Κυρὲ Θεόφρον, σὺν τῷ θείῳ Ἰωάννῃ· ὑμεῖς γὰρ θεῖοι ἰατροὶ ὑπάρχετε.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ.

Ἐχων ἡμέρας 28· εἰ δέ ἐστι Βίσεκτος, 29.
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11, καὶ ἡ νύξ ὥρας 13.

✠ 1. Προσεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ μνήμη τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Τρύφωνος.

Ἦθλησεν ἐν ἔτει 250, ἐπὶ τῆς βασιλείας Δεκίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο' Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Προσεόρτιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Οὐράνιος χορὸς, οὐρανίων Ἀγγέλων, προκύψας ἐπὶ γῆς, ἀφ' ἰκέμενον βλέπει, ὡς βρέφος βασαζόμενον, πρὸς Ναὸν τῶν τῶν Πρωτότοκον, πάσης κτίσεως ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου· προσεόρτιον οὖν σὺν ἡμῖν μελωδοῦσι, φρικτῶς ἐξιστάμενοι (*).

Κοντάκιον τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχαίς.

Τριαδικῇ στερρότητι, πολυθείαν ἔλυσας, ἐκ τῶν περάτων
ἀοίδιμε, τίμιος ἐν Κυρίῳ γενόμενος· καὶ νικήσας τυράν-
νους, ἐν Χριστῷ τῷ Σωτῆρι, τὸ στέφος εἴληφας τῆς μαρτυ-
ρίας σου, καὶ χαρίσματα θείων ἰάσεων, ὡς ἀήττητος.

(*) Ἐν παλαιῷ Ὁρολογίῳ, τετυπωμένῳ τῷ αφ' εγ. ἔτει, εὐρίσκται τὸ παρὸν Τροπάριον οὕτως·
Οὐράνιος χορὸς οὐρανίων ἀφίων, προκύψας ἐπὶ γῆς, καὶ φερόμενον βλέπων, ὡς βρέφος ὑπομάζιον,
πρὸς Ναὸν τὸν Πρωτότοκον, πάσης κτίσεως, ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου, προσεόρτιον, νῦν σὺν ἡμῖν μελω-
δοῦσι, φρικτῶς ἐξιστάμενοι.

✠ 2. Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἄφ' οὗ ἐπληρώθησαν αἱ 40 ἡμέραι τοῦ καθαιρισμοῦ τῆς καθαρωτάτης Μητρός καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀνήγαγεν εἰς Ἱερουσαλήμ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, κατὰ τὴν σήμερον ἡμέραν, ἣτις ἐστὶν ἡ τεσσαρακοστὴ ἀπὸ τῆς Γεννήσεως αὐτοῦ, ἵνα κα' αὐτὸν παραστήσῃ ἐν τῷ Ἱερῷ, κατὰ τὸν νόμον Μωσείως, ὅτι πᾶν ἄρσεν πρωτότοκον ἐστὶ ἀφιερωμένον τῷ Θεῷ, καὶ τὴν εἰς τοῦτο νενομισμένην ὕσιν προσενέγκῃ, ζευγὸς τρυγόνων, ἢ δύο νεοσσούς περιστερῶν (Λουκ. β'. 22-24. Ε'ξ. ιγ'. 2. Λευϊτ. ιβ'. 6-8). — Κατὰ τὴν αὐτὴν δὲ ἡμέραν τε καὶ ὠραν, ὀδηγηθεὶς ὑπὸ Πνεύματος ἁγίου, εὐρέθη παρῶν ἐκεῖ καὶ ὁ εὐλαβῆς, καὶ δίκαιος ὑπεργηρὸς Συμεὼν· ὃς τις, περιμένων πρὸ πολλοῦ τοῦ Θεοῦ τὸ σωτήριον, καὶ πεπληροφορημένος ἐκ θείας ἀποκαλύψεως ὅτι οὐκ ἀποθάνειται, πρὶν ἰδεῖ τὸν Χριστὸν Κυρίου, ἰδὼν τότε αὐτὸν, καὶ δεξιόμενος εἰς τὰς γηραιάς αὐτοῦ ἀγκάλας, ἀπέδωκε δόξαν τῷ Θεῷ, ἄσας τὴν τρίτην καὶ τελευταίαν Ὁδὴν τῆς Νέας Διαθήκης· « Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα... » καὶ ὠμολόγησεν ὅτι μετὰ χαρᾶς λοιπὸν κλείει τὰ ὄμματα εἰς θάνατον, ἀφ' οὗ εἶδε τὸ φῶς τῆς τῶν ἐθνῶν ἀποκαλύψεως, καὶ τὴν δόξαν τοῦ Ἰσραὴλ (Λουκ. β'. 25-32).

Ἄργια, καὶ ἰχθύς Κατάλυσις.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. Εὐφραίνε καὶ σὺ Πρεσβύτα δίκαιε, δεξιόμενος ἐν ἀγκάλας, τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'.

Ο μήτραν παρθενικὴν ἀγιασας τῷ τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεὼν εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς, Χριστέ ὁ Θεός. Ἄλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις

τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον βασιλεῖς, οὓς ἠγάπησας ὁ μόνος φιλόνητος.

✠ 3. Τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου· καὶ τῆς ἁγίας Προφήτιδος Ἄννης.

Ἄπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς, ὡς ἄνω.

✠ 4. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.

Ἐπῆρχεν ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας· ἐχημάτισε μαθητὴς τοῦ Χρυσοστόμου· ἠσκησεν ἐν τῇ κατὰ τὸ Πηλοῦσιον Ὀρος μονῇ, ἀφ' οὗ καὶ Πηλουσιώτης ἐπωνομάζεται· ἐγένετο ἡγούμενος τῶν ἐν τῇ αὐτῇ μονῇ ἀσκουμένων· συνέγραψε πολλὰ καὶ μάλιστα Ἐπιστολάς κατὰ τινὰς μὲν 10,000, κατ' ἄλλους δὲ 3,000, πλήρεις θείας καὶ ἀνθρωπίνης χάριτος, καὶ πάσης ὠφελείας· ἐτελεύτησε τῇ 8 Φεβρουαρίου τῷ 440 ἔτει.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ε'ν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβῶν γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πρᾶκτων ἐδίδασκας, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γὰρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὅσιν Ἰσιδώρε, τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε'ωσφόρον ἄλλον σε, ἡ Ἐκκλησία, εὐραμένη ἔνδοξε, ταῖς τῶν σῶν λόγων ἀστραπαῖς, λαμπруνομένη κραυγάζει σοι· Χαίροις παμμακάριε, θεόφρον Ἰσιδώρε.

✠ 5. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἀγάθης.

Ἐπῆρχεν ἐκ Πανόρμου τῆς Σικελίας, παρθένος περικαλλῆς καὶ σωφρονεστάτη, ἥτις, μετὰ πολλὰς καὶ δριμυτάτας βασάνους, ἐτελεύτησεν ἐν φυλακῇ τῷ 251, μὴ βουληθεῖσα συγκατανεῦσαι εἰς τὸν ἔρωτα Κυρτιανοῦ, τοῦ τῆς Σικελίας Κυβερνήτου.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Ὅρα σελ. 196.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Στολιζέσθω σήμερον, ἡ Ἐκκλησία, πορφυρίδα ἔνδοξον, καταβαφεῖσαν ἐξ ἀγνῶν, λύθρων Ἀγάθης τῆς Μάρτυρος· Χαῖρε, βῶσα, Κατάνης τὸ καύχημα.

✠ 6. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βουκόλου, ἐπισκόπου Σμύρνης· καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Φωτίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ὁ μὲν Ὅσιος ἐχειροτονήθη παρὰ Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καταλιπὼν διὰ-δοχὸν αὐτοῦ τὸν Πολύκαρπον. Ὁ δὲ τρισμακάριος καὶ ἱερώνυμος Ἱεράρχης Φώ-τιος, ὁ μέγας καὶ λαμπρότατος τῆς Ἐκκλησίας Πατὴρ καὶ Διδάσκαλος, ὁ ὁμο-λογητῆς τῆς πίστεως καὶ Ἰσαπόστολος, ἤκμασεν ἐν τοῖς χρόνοις τῶν Αὐτοκρα-τόρων Μιχαὴλ υἱοῦ Θεοφίλου, Βασιλείου τοῦ Μακεδόνας, καὶ Λέοντος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὅπου καὶ διέπρεψεν εἰς τὰ πρώτιστα τῶν βασιλικῶν ἀξιωμάτων, βίον ἐνάρετον καὶ Θεοφιλῆ ἀείποτε ἐξασκήσας. Διὸ καὶ ἀναδιβάσσεται ἐπὶ τὸν Ἀποστολικὸν καὶ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Καὶ οἷους μὲν ἀγῶνας διήνυσεν ὁ τρισόλβιος ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως κατὰ Μανιχαίων καὶ εἰκονομάχων καὶ ἄλλων αἰρετικῶν, οἷας δὲ ἐπιδουλαίς καὶ καταδρομαῖς ὑπέμεινεν ἐκ μέρους τῶν λατινοφρόνων, ἡλί-κους δὲ διωγμοῦς καὶ κακώσεις ὑπέστη, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν. Ὅσίως δὲ καὶ εὐαγγελικῶς ποιμένας τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, καὶ τῷ ἐνθέρμῳ αὐτοῦ ζήλῳ πάσης ἑτεροδοξαστικῆς τὰ ζιζάνια ἐκριζώσας, ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον, ἐν τῇ τῶν Ἀρμενιανῶν μονῇ.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας δι-δάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμνῇ σου ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτίσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Βουκόλε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερον τοῦ ἀγίου Φωτίου, Ἦχος δ'.

Ως τῶν Ἀποστόλων ὁμότροπος, καὶ τῆς Οἰκουμένης διδά-σκαλος, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων ἰκέτευε, Φώτιε, εἰρήνην τῇ Οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον τοῦ Ἰδίου, Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Τῆς Ἐκκλησίας ὁ φωστὴρ ὁ τηλαυγέστατος, καὶ Ὀρθοδό-ξων ὁδηγὸς ὁ ἐνθεώτατος, στεφανούσθω νῦν τοῖς ἄνθεσι τῶν ἀσμάτων, ἢ Θεόφθογγος κιθάρα ἢ τοῦ Πνεύματος, ὁ στερρότατος αἰρέσεων ἀντίπαλος, ᾧ καὶ κράζομεν· Χαῖρε πάντῃς Φώτιε.

✠ 7. Τοῦ ἀγίου Παρθενίου, ἐπισκόπου Λαμψάκου· καὶ τοῦ ὁσίου Λουκά, τοῦ ἐν τῷ Στεϊρίῳ τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ μὲν ἤκμασεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου περὶ τὰ 318. Ὁ δὲ Λουκάς, περὶ τὰ μέσα τοῦ δεκάτου αἰῶνος, τῶν προγόνων αὐτοῦ ἐκ τῆς Αἰγίνης καταγομένων. Ἦν δὲ τὸ Στεῖριον, ὄρος κατὰ τὴν Φωκίδα, καὶ πόλις κατ' αὐτὸ, Στεῖρις, ἢ Στίρις καλουμένη.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ο' Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μετ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποσῆσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν θαυματίων εἴληφας, τὴν θείαν χάριν θεόφρον, ἱερεῖ Παρθένιε, θαυματουργεῖ θεοφόρε, ἅπαντα πιστῶν τὰ πάθη ἀποκαθαίρων, πνεύματα τῆς πονηρίας πάτερ ἐλαύνων· διὰ τοῦτό σε ὑμνοῦμεν, ὡς μέγαν μύστην Θεοῦ τῆς χάριτος.

✠ 8. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου· καὶ τοῦ ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου.

Ὁ μὲν Μάρτυς ὑπῆρχεν ἐκ τῶν Εὐχαϊτῶν τῆς Γαλατίας· κατέκει ἐῖς τὴν Ἡράκλειαν, στρατιωτικὸς τὴν τάξιν· ἠθλήσεν ἐπὶ Ἀκινίου τῷ 320 ἔτει. — Ὁ δὲ Προφήτης ἦν υἱὸς Βαραχίου σύγχρονος τοῦ Προφήτου Ἀγγαίου, προφητεύσας καὶ αὐτὸς κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, καδ' οὗς ἐκεῖνος (Δεκεμβ. 16). Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 14 κεφάλαια διηρημένη, τάττεται ἡ ἐνδεκάτη τῶν Ἐλασσόνων Προφητῶν.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Στρατολογία ἀληθεῖ ἀθλοφόρε, τοῦ οὐρανοῦ στρατηγὸς Βασιλέως, περικαλλῆς γεγένησαι Θεόδωρε· ὄπλοις γὰρ τῆς πίστεως, παρετάξω ἐμφρόνως, καὶ κατεξωλόθρευσας τῶν δαιμόνων τὰ στίφη, καὶ νικηφόρος ὠφθης ἀθλητής· ὅθεν σε πιστεῖ αἰεὶ μακαρίζομεν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Α'νδρεία ψυχῆς, τὴν πίστιν ὀπλισάμενος, καὶ ῥῆμα Θεοῦ, ὡς λόγχην χειρισάμενος, τὸν ἐχθρὸν κατέτρωσας, τῶν Μαρτύρων κλέος Θεόδωρε. Σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβυῶν μὴ παύση ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 9. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νικηφόρου.

ἠθλήσεν ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ καὶ Γαλήνου ἐν ἔτει 260.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῆς Ἰσακτανῆς ἡ Ἑορτή, καὶ φάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς, εἰ οὐκ ἴσται Τισσαρακοστή. Ἐὰν δὲ τύχη ἐν αὐτῇ, φάλλεται ἡ Ἀπολυθία τοῦ Ἀρίου, ὡς προαποδιδόμενης τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 279.

Κοντάκιον, Ἦχος α΄. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Αγάπης τῷ δεσμῷ συνδεθεὶς Νικηφόρε, διέλυσας τραϊνῶς, τὴν κακίαν τοῦ μίσους· καὶ ζίφει τὴν κάραν σου, ἐκμηθεὶς ἐχρημάτισας, Μάρτυς ἔνθεος, τοῦ σαρκωθέντος Σωτήρος· ὃν ἰκέτευε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων, τὴν ἔνδοξον μνήμην σου.

✠ 10. Τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Χαράλαμπους.

Ἦπῃρχεν ἱερεὺς τῶν Χριστιανῶν ἐν Μαγνησίᾳ, πόλει πρωτευούσῃ τῆς κατὰ τὴν Θεσσαλίαν ὁμωνύμου ἐπαρχίας· ἤθλησεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Σεβήρου, ἐπὶ ἡγεμόνος τῆς Μαγνησίας Λουκιανοῦ, τῷ 198 ἔτει.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ως στύλος ἀκλόνητος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ λύχνος αἰείφωτος, τῆς οἴκουμένης σοφῆ, ἐδείχθης Χαράλαμπε· ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ διὰ τοῦ μαρτυρίου, ἔλυσας καὶ εἰδώλων τὴν σκοτομαινῶν μάκαρ. Διὸ ἐν παρρησίᾳ Χριστῷ, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως φωστήρ ἀνέτειλας, ἐκ τῆς ἐώας, καὶ πιστοὺς ἐφώτισας, ταῖς τῶν θαυμάτων σου βολαῖς, Ἱερομάρτυς Χαράλαμπε· ὅθεν τιμῶμεν τὴν θείαν σου ἄθλησιν.

✠ 11. Τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Βλασίου· καὶ τῆς Ἁγίας Θεοδώρας τῆς Αὐγούστης.

Ὁ μὲν ὑπῆρχεν ἐπίσκοπος Σεβαστείας· ἡ θεία χάρις, δι' ἧς ἐθεράπευε τὰς νόσους ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν, καὶ ἐξαιρέτως τῶν νηπίων, κατέστησε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀκουστόν· ἤθλησεν ἐπὶ Λικινίου τῷ 316 ἔτει. — Ἡ δὲ αἰοίδιμος Βασιλὶς Θεοδώρα κατήγετο ἐκ Παφλαγονίας, θυγάτηρ χιλιάρχου τιμῆς, Μαρίνου τὸ ὄνομα. Εἰγένετο σύζυγος τοῦ Βασιλέως Θεοφίλου τοῦ Εἰκονομάχου, καὶ ἐκόσμησε τὸ διάδημα διὰ τῆς ἀρετῆς καὶ εὐσεβείας. Ἀνεστήλωσε τὰς ἀγίας Εἰκόνας μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς (Α'. Κυρ. τῶν Νησ.). Ἐκυβέρνησε τὸν θρόνον μετὰ μεγάλης φρονήσεως 15 ἔτη, ἀνηλικίου ὄντος τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Μιχαήλ. Τῷ δὲ 857 ἔτει, καταλιπούσα τὰ βασίλεια, εἰσῆλθεν εἰς Παρθενῶνά τινα, καλούμενον Γαστρία· ὅπου ὁσίως τετέλεσσε τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. Τὸ ἱερόν αὐτῆς λείψανον εὐρίσκειται νῦν ἐν Κερκύρα, ἐν τῇ ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Σπηλιωτίσσης ἐκκλησίᾳ τῆς Μητροπόλεως (Δεκεμβρ. 12).

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διαδόχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὖρες θεόπνευσε, εἰς θεωρίας

ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Βλάσις. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ταῦ ἄνω ζητῶν.

Ο Ἱεῖος βλαστός, τὸ ἄνθος τὸ ἀμάραντον, ἀμπέλου Χριστοῦ, τὸ κλῆμα τὸ πολύφορον, Θεοφόρε Βλάσιε, τοὺς ἐν πίστει τιμῶντας τὴν μνήμην σου, εὐφροσύνης πλήρωσον τῆς σῆς, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 12. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου, ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς Μεγάλης.

Ὁ θεσπέσιος οὗτος πατὴρ ὑπῆρχεν ἐκ Μελιτινῆς τῆς ἐν τῇ μικρᾷ Ἀρμενίᾳ, ἀνὴρ ἀμειπτος, δίκαιος, θεοσεβής, εἰλικρινής, καὶ ἐπιεικέστατος. Προχειρισθεὶς ἐπίσκοπος Σεβαστείας τῷ 357 ἔτει, ἐξώσθη τοῦ θρόνου, καὶ ἀπῆλθεν εἰς Βέρροϊαν τῆς Συρίας, τὸ νῦν Χαλέπ, κατὰ τινὰς. Μετακληθεὶς εἰς τὸν τῆς Ἀντιοχείας θρόνον τῷ 360, ἐξωρίσθη μετ' ὀλίγον ὑπὸ τοῦ ἀρειανόφρονος Κωνσταντίου, υἱοῦ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου. Μετὰ παρέλευσιν χρόνου ἀνακληθεὶς πάλιν εἰς τὸν αὐτὸν θρόνον, ἐξωρίσθη καὶ τρίτον ὑπὸ τοῦ Οὐάλεντος. Ἐπιζήσας δὲ μέχρι τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Β'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου συγκροτηθείσης τῷ 381, ἐπαρουσίασεν εἰς αὐτήν, καὶ ἐθαυμάσθη ὑπὸ πάντων, καὶ τοῦ Βασιλέως αὐτοῦ· ἀλλ' ἀσθενήσας ἐκεῖ, ἐτελεύτησε μετ' ὀλίγον, καὶ ἐθρήνησαν αὐτὸν πάντες οἱ τῆς Συνόδου ἐπίσκοποι ὡς ἑαυτῶν πατέρα.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνεδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτίσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Μελέτιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν σωματικὴν σου παρουσίαν.

Τὴν πνευματικὴν σου παρῤῥησίαν, δεδοικῶς ὁ ἀποστάτης, φεύγει Μακεδόνιος· τὴν πρεσβευτικὴν δὲ λειτουργίαν, ἐκπληροῦντές σου οἱ δοῦλοι, πόθῳ σοὶ προστρέχομεν, τῶν Ἀγγέλων ἐφάμιλλε Μελέτιε, ἢ πύρινος ῥομφαία Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἢ πάντα τοὺς ἀθέους κατασφάττουσα· ὑμνοῦμέν σε τὸν φωστῆρα, τὸν φωτίσαντα τὰ πάντα.

✠ 13. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτινιανοῦ.

Ἐπῆρχεν ἐκ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης· ἤκμασε περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Β'. αἰῶνος· ἠσκησεν ἐκ νεότητος εἰς τὰς ἐρήμους· πεσῶν δὲ εἰς πειρασμὸν, μετᾶ-

κησεν εἰς τινα νήσον· ἀλλὰ καὶ τὰ αὐτὰ παθὼν, ἔφυγε τοῦ λοιποῦ ἐκ τόπου εἰς τόπον, λέγων κατ' αὐτόν· Φεῦγε Μαρτινιανέ, καὶ σῶζου.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν φλόγα τῶν πειρασμῶν, δακρῦν τοῖς ὀχετοῖς, ἐναπέσβησας Μακάριε, καὶ τῆς θαλάσσης τὰ κύματα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ ὀρμήματα, χαλινώσας ἐκραύγαζες· Δεδοξασμένος εἶ Παντοδύναμε, πυρὸς καὶ ζαίλης ὁ σῶσας με.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ω'ς ἀσκητὴν τῆς εὐσεβείας δόκιμον, καὶ ἀθλητὴν τῆ προαιρέσει τίμιον, καὶ ἐρήμου καρτερόψυχον, πολίτην ἄμα καὶ συνίστορα, ἐν ὕμνοις ἐπαξίως εὐφημήσωμεν, Μαρτινιανὸν τὸν αἰσιδέαστον· αὐτὸς γὰρ τὸν ὄφιν κατεπάτησεν.

✠ 14. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Αὐξεντίου.

Ἐπῆρχεν ἐξ Ἀνατολῶν, ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ, ὅτε τῷ 433 ἔτει ἐνεγράφη εἰς τὸ τέταρτον στρατιωτικὸν τάγμα τῶν Σχολαρίων, οὕτω καλουμένων ἐκ τοῦ σχολάζειν εἰς τὴν τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλικῆς αὐλῆς φυλακὴν. Ὑστερον δὲ μονάσας ἐπίτινος βουνοῦ τῆς Βιθυνίας, καὶ Ἀρχιμανδρίτης τῶν ἐκεῖ συναχθέντων μοναχῶν γενόμενος, καὶ φανεῖς καρτερικώτατος εἰς τὴν ἀσκησιν, καὶ ὀρθοδόξοτατος τὴν πίστιν, ἐτελεύτησεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Θρακός, τῷ 447-474 βασιλεύσαντος.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Αὐξέντιε· νησεῖα, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θραπέυεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρέχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

✠ 15. Τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Ὁνησίμου. (Ὁρα Νοεμβρ. 22).

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Α'πόστολε ἅγιε Ὁνήσιμε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεςιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ω'ς ἀκτῖς ἐξέλαμψας τῇ οἴκουμένη, ταῖς βολαῖς λαμπόμενος, ἡλίου μάκαρ παμφαοῦς, Παύλου τοῦ κόσμον φωτίσαντος· διό σε πάντες τιμῶμεν Ὁνήσιμε.

✠ 16. Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Παμφίλου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ἠθλησεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τῷ 290 ἔτει ἐν Καισαρείᾳ· τῶν δὲ συναθλητῶν αὐτοῦ τὰ ὀνόματα εἰσὶν· Οὐάλης, Παῦλος, Σέλευκος, Πορφύριος, Ἰουλιανός, Θεόδουλος, καὶ πέντε Αἰγύπτιοι· Ἡλίας, Ἰερεμίας, Ἡσαΐας, Σαμουήλ, καὶ Δανιήλ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ του Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Κελασθηρίων φοβερῶν προκειμένων, οἱ τῷ Κυρίου ἀθληταὶ οἱ γενναῖοι, ἐν ἀπτοήτῳ χαίροντες φρονήματι, τούτοις προσωμίλησαν, τῆς σαρκὸς ἀλογοῦντες· ὅθεν ἐκκληρώσαντο, αἰωνίζουσαν δόξαν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες αἰεὶ, τῶν εὐφρομούντων αὐτῶν τὰ παλαιίσματα.

✠ 17. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος.

Ἐπῆρχεν ἐκ τῆς κατὰ τὸν Πόντον Ἀμασσίας· ἠθλησεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ καὶ Μαξιμίνου τῷ 297 ἔτει. Ἐπωνομάσθη δὲ Τήρων, ἢ ὀρθότερον, Τίρων (ἐκ τοῦ Λατινικοῦ Τίγο, ὅπερ καὶ Τυγο γράφεται)· διότι, μόλις συναριθμηθεὶς εἰς τὸ τάγμα τῶν Τυράνων, ὁ ἔστι νεοσυλλέκτων, ἢ πρωτοπειρῶν στρατιωτῶν, παρρησιασάμενος τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, ὑπέστη διὰ πυρὸς τὸν τοῦ μαρτυρίου θάνατον.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ἠγάλλετο· πυρὶ γὰρ ὀλοκαυθθεὶς, ὡς ἄρτος ἠδὺς τῇ Τριαδίᾳ προσήνεκται. Ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας Πολύαθλε, καὶ σέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης, αἰωνίως ὡς ἀήττητος.

✠ 18. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος Πάπα Ῥώμης.

Ἐγεννήθη κατὰ τινὰς μὲν ἐν Ῥώμῃ, κατ' ἄλλους δὲ ἐν Τυρρήνιᾳ (Τοσκάνᾳ) προεχειρίσθη εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν τῆς Ῥώμης θρόνον τῷ 440 ἔτει· ἀπέστειλε τέσσαρας τοποτηρητὰς ἑαυτοῦ εἰς τὴν ἐν Χαλκηδόνι Δ'. Οἰκουμένην Σύνοδον τῶν 630 ἁγίων Πατέρων, ἐπὶ Μαρκιανοῦ τῷ 451 συγκροτηθεῖσαν κατὰ Διασκούρου καὶ Εὐτυχοῦς· συνέγραψε Λατινιστὶ πολλὰ· ἐτελεύτησε τῷ 461.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτῆσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Λέων. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Επὶ θρόνου ἔνδοξε, ἱερωσύνης καθίσας, καὶ λεόντων στόματα, τῶν λογικῶν ἀποφράξας, δόγμασιν ἐνθεοπνεύσοις σεπτῆς Τριάδος, νῦν γασας φῶς τῇ σῇ ποιίμνῃ θεογνωσίας· διὰ τοῦτο ἐδοξάσθης, ὡς θεῖος μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

✠ 19. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀρχιππε. (Ὁρα Νοεμβρ. 22).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε Ἀρχιππε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα ἁπταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως ἀστέρα μέγαν σε, ἡ Ἐκκλησία, κεκτημένη Ἀρχιππε, ταῖς τῶν θαυμάτων σου βολαῖς, φωτιζομένη κραυγάζει σοι· Σῶσον τοὺς πίστει, τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

✠ 20. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος, ἐπισκόπου Κατάνης.

Ἐπήρχεν ἐκ Ραβέννης τῆς Ἰταλίας· ἠκμασεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Σοφοῦ, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου, περὶ τὰ 886-919.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος.

Ὁρα ἄνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν ἀπὸ βρέφους Κυρίῳ ἀνατεθέντα, καὶ ἐκ σπαργάνων τὴν χάριν ἀνείληφότα, πάντες τοῖς ἄσμασι στεφανώσωμεν, Λέοντα τὸν φωστῆρα τῆς Ἐκκλησίας καὶ πρόμαχον· αὐτῆς γὰρ ὑπάρχει τὸ στήριγμα.

✠ 21. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου, τοῦ ἐν Συμβόλοις· καὶ τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου, ἐπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς Μεγάλης.

Τοῦ μὲν Ὁσίου ἄδελφος καὶ ἡ πατρίς καὶ ὁ χρόνος, καθ' ὃν ἤσκησεν· ὁ δὲ μέγας τῆς εὐσεβείας ὑπερασπιστὴς Εὐστάθιος, ὑπῆρχεν ἐκ Σίδης τῆς Παμφυλίας· ἐγένετο πρῶτος τῆς Βερρόιας (Χαλέπ) ἐπίσκοπος· εἶτα τῷ 325 παρουσιάσας εἰς τὴν Ἀ'. Οἰκουμένην Σύνοδον, μετετέθη ὑπ' αὐτῆς εἰς τὸν τῆς Ἀντιοχείας θρόνον. Ἀλλ' ὁ Μ. Κωνσταντῖνος πιστεύσας εἰς τὰς κατ' αὐτοῦ συκοφαντίας τῶν Ἀρειανῶν, ἐξώρισεν αὐτὸν εἰς Τραϊανούπολιν τῆς Θράκης, ὅπου ἐτελεύτησε τῷ 337, κατὰ τινας· ἄλλοι δὲ παρατείνουσι τὸν βίον αὐτοῦ μέχρι τῶν 360.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Ὅρα σελ. 283.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως ἀστὴρ πολύφωτος, ἐκ τῆς ἐώας, ἀναλάμπας ἠΰγασας, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, τὰς ἀρετὰς τῶν θαυμασίων σου, θαυματοφόρε παμμακάρε Τιμόθεε.

✠ 22. Ἡ εὐρεσις τῶν τιμίων Λειψάνων τῶν ἁγίων Μαρτύρων, τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου.

Ἄπολυτίκιον· Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 287.

✠ 23. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου, ἐπισκόπου Σμύρνης.

Ὁ Ἀποστολικὸς οὗτος καὶ Προφητικὸς ἀνὴρ, καὶ χαρακτήρ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀληθείας, ὑπῆρχε μαθητῆς Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ τοῦ Βουκόλου διάδοχος (Φεβρουαρ. 6). Γηραλέος δὲ ὢν τὴν ἡλικίαν, 98 ἐτῶν, ὅτε ὁ Ε'. κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμὸς ἐκινήθη ἐπὶ Μάρκου Αὐρηλίου, τοῦ καὶ Ἀντωνίνου Φιλοσόφου καλουμένου, συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀνθυπάτου τῆς Σμύρνης, καὶ παρακινουόμενος ἵνα βλασφημήσῃ τὸν Χριστόν, εἶπεν· « Ὅγδοηκόντα καὶ ἕξ ἔτη δουλεύω αὐτῷ, καὶ οὐδὲν με ἠδίκησε· καὶ πῶς δύναμαι βλασφημήσαι τὸν Βασιλέα μου, τὸν σώσαντά με »· Ὁ δὲ τύραννος ὀργισθεὶς ἐπὶ τοῖς λόγοις τούτοις, ἐκέλευσε ριφθῆναι αὐτὸν εἰς τὸ πῦρ· καὶ οὕτως ἐτελεύτησεν ἐνδόξως τῷ 166 ἔτει, ταῦτα διδάξας πάντοτε, κατὰ τὸν Εὐσέβιον, ἃ καὶ παρὰ τῶν Ἀποστόλων ἔμαθεν, ἃ καὶ ἡ Ἐκκλησία παραδίδωσιν, ἃ καὶ μόνα ἐστὶν ἀληθῆ (Ἱστορ. Ἐκκλ. βιβλ. δ'. κεφ. 14, καὶ 15).

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρέπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὖρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τῆτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῆ πίσει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Πολύκαρπε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Καρπούς τοὺς λογικοὺς, τῷ Κυρίῳ προσφέρων, Πολύκαρπε σοφῆ, ἀρετῶν δι' ἐνθέων, ἐδείχθης ἀξιοθέος, Ἱεράρχα

μακάριε· ὅθεν σήμερον, οἱ φωτισθέντες σοῖς λόγοις, ἀνυμνοῦ-
μέν σου, τὴν ἀξιεπαινον μνήμην, Θεὸν μεγαλύνοντες.

✠ 24. Ἡ Πρώτη καὶ Δευτέρα Εὐρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς
τοῦ Προδρόμου.

Καταλυσίς οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ε'κ γῆς ἀνατείλασα, ἡ τοῦ Προδρόμου Κεφαλῆ, ἀκτίνας
ἀφίησι τῆς ἀφθαρσίας, πιστοῖς τῶν ἰάσεων· ἄνωθεν
συναθροίζει τὴν πληθὺν τῶν Ἀγγέλων, καίτωθεν συγκαλεῖται
τῶν ἀνθρώπων τὰ γένη, ὁμόφωνον ἀναπέμψαι δόξαν Χριστῷ
τῷ Θεῷ.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προφήτα Θεοῦ καὶ Προδρόμε τῆς χάριτος, τὴν Κάραν τὴν
σὴν, ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, τὰς
ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον,
ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

✠ 25. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ταρασίου, ἀρχιεπισκό-
που Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρώτου ἀρχόντων· ἐχρημάτισε πρό-
τερον Ἐπατορὸς καὶ πρῶτος τῶν ἐξ ἀπορρήτων· εἶτα τῷ 784 ἐψηφίσθη Κων-
σταντινουπόλεως Ἀρχιεπίσκοπος ὑπὸ τῶν βασιλέων Εἰρήνης, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς
Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου· ἐνήργησε τὴν συνάθροισιν τῆς περὶ τῶν ἁγίων
Εἰκόνων Ζ'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου· ἐγένετο ἡ εὐωδία τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ, καὶ
τὸ φῶς τοῦ ὑπ' αὐτὸν κλήρου· ἐτελεύτησε τῷ 806 ἔτει.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως· Ὅρα σελ. 288.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο'ρθοδόξοις δόγμασι, τὴν Ἐκκλησίαν φαιδρύνας, καὶ Χρι-
στοῦ μακάριε, τὴν σεβασμίαν Εἰκόνα, σέβεσθαι καὶ
προσκυνεῖσθαι πᾶσι διδάξας, ἤλεγξας Εἰκονομάχων ἄθεον
δόγμα· διὰ τῆτό σοι βοῶμεν· Ω Πάτερ, χαίροις σοφὲ Ταράσιε.

✠ 26. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Πορφυρίου, ἐπισκόπου
Γάζης.

Ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ ἐν Θεσσαλονικίαις τὴν πατρίδα· ἐμόνασε πρότερον ἐν τοῖς τῶν Ἱεροσο-
λύμων μοναστηρίοις· ἐγένετο ἐπειτα Γάζης τῆς ἐν Παλαιστίνῃ ἐπίσκοπος· ἐτε-
λεύτησε περὶ τὰ 450.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως . Ὅρα ἀνωτέρω .

Κοντάκιον, Ἦχος β' . Τοῖς τῶν αἱμάτων σου .

Γερωτάτοις ταῖς τρόποις κοσμούμενος, ἱερωσύνης στολῆ κα-
τηγλαΐσαι, παμμάκαρ Θεόφρον Πορφύριε, καὶ ἰαμάτων
ἐμπρέπεις δυνάμεισι, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων
ἡμῶν .

✠ 27. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Προκοπίου
τοῦ Δεκαπολίτου .

Οὗτος, καὶ ὁ κατωτέρω εἰς τὰς 28 συνασκητῆς καὶ συναθλητῆς αὐτοῦ Βα-
σίλειος, ἤκμασαν περὶ τὰ μέσα τοῦ Ἡ' αἰῶνος, ἐν τοῖς χρόνοις Λέοντος τοῦ
Ἰσαύρου, ὑφ' οὗ καὶ πολλὰ ἔπαθον διὰ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόνων τιμὴν· ἐτέλεσαν
δὲ τὸν βίον αὐτῶν ἀσκητικῶς .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρῦν σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώρ-
γησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς
πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη
λάμπων τοῖς θαύμασι, Προκόπιε Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε . Πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Κοντάκιον, Ἦχος δ' . Ἐπεφάνης σήμερον .

Εὐσφόρον σήμερον, ἡ Ἐκκλησία, κεκτημένη ἅπασαν, κα-
κοδοξίας τὴν ἀχλὺν, διασκεδάζει τιμῶσά σε, οὐρανομύ-
στα Προκόπιε ἐνδοξε .

✠ 28. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Βασιλείου,
συνασκητοῦ τοῦ ἁγίου Προκοπίου .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α' . Τοῦ λίθου σφραγισθέντος .

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυμα-
τηργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Βασίλειε· νη-
στεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, Θε-
ραπεύεις τὴν νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρε-
χόντων σοι . Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σέ στεφα-
νώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα .

Κοντάκιον, Ἦχος β' . Ταῖς ἀνω ζητῶν .

Εξ ὕψους λαβὼν, τὴν θείαν ἀποκαλύψιν, ἐξήλθες σοφῆ,
ἐκ μέσου τῶν συγχύσεων, καὶ μονάσας Ὅσιε, τῶν θαυ-

μάτων ἐλήφας τὴν ἐνέργειαν, καὶ τὰς νόσους ἰᾶσθαι τῇ χάριτι, Βασίλειε παμμακάρο ἱερώτατε.

✠ 29. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κασσιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου.

Ῥπῆρχεν ἐκ Ῥώμης, ἀνὴρ ἐλλόγιμος, στρατιωτικὸς πρότερον τὴν τάξιν· εἶτα καταλιπὼν αὐτὴν καὶ μονάσας, ἐτελεύτησεν ἀσκητικῶς περὶ τὰς ἀρχαῖς τοῦ Ε'. αἰῶνος.

Ἄλληλουϊα.

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ.

Ἐχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12, καὶ ἡ νύξ ὥρας 12.

✠ 1. Τῆς ἀγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐδοκίας.

Εἰδωλολάτρις ἦν πρότερον, καὶ ἀκόλαστος τὸν βίον, ἐξ Ἡλιουπόλεως τῆς κατὰ Φοινίκην καταγομένη. Ὅσπερον δὲ προσελθοῦσα εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ πολλοὺς ἀγῶνας ἀσκητικoὺς τελέσασα, ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς περὶ τὰ 126 ἐπὶ Ἀδριανοῦ Αἰλίου.

Ἄλληλουϊα ἡ, Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράπτουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, ὅσια Εὐδοκία τὸ πνεῦμά σου.

✠ 2. Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Ἡσυχίου.

Ἡθλησεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τῷ 302, λίθῳ βαρεῖ προσδεθείς τὸν λαμῶν, καὶ εἰς τὸν Ὀρόντην ποταμὸν τῆς Κοίλης Συρίας ῥίφθεις.

Ἄλληλουϊα ἡ, Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 279.

✠ 3. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Εὐτροπίου, Κλεονίκου, καὶ Βασιλίσκου.

Ἡθλήσαν ἐκ ἔτει 296 ἐπὶ Διοκλητιανοῦ.

Ἄλληλουϊα ἡ,

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Ὅρα σελ. 287.

✠ 4. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ.

Ῥπῆρχεν ἐκ Λυκίας· ἐζησεν ἐν αὐτῇ πολλὰ ἔτη ἔρημικῶς· μετέβη ἔπειτα εἰς τὴν Παλαιστίνην· ἔκτισε μεγίστην Λαύραν παρὰ τῷ Ἰορδάνῃ· ἐτελεύτησε τῷ 475 ἔτει.

Ἄλληλουϊα ἡ,

Ἀπολυτέμῳ, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος .

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Γεράσιμε· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, Θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ ταῖς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα .

✠ 5. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Κόνωνος .

Ἦθησαν ἐν ἔτει 250 ἐπὶ Δεκίου .

Ἀλληλοῦϊα· ἢ, Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ὡς ἀνωτέρω .

✠ 6. Τῶν ἁγίων 42 Μαρτύρων τῶν ἐν τῷ Ἀμορίῳ .

Ἦθησαν ἐν ἔτει 840 ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοφίλου τοῦ Εἰκονομάχου .

Ἀλληλοῦϊα· ἢ, Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ὡς ἀνωτέρω .

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ .

Οἱ ἐν τῇ γῆ διὰ Χριστὸν ἠθληκότες, ἀναδειχθέντες εὐσεβεῖς στεφανῆται, τοὺς οὐρανὸς ἐλάβετε οἰκεῖν ἐν χαρᾷ . Πᾶσαν γὰρ ἐπίνοιαν, τοῦ ἐχθροῦ καθελόντες, πόνοις καὶ τοῖς αἵμασι, τῶν ὑμῶν αἰκισμάτων, τοῖς εὐφημοῦσιν ἄνωθεν αἰεὶ, ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν βραβεύετε .

✠ 7. Τῶν ἁγίων Ἱερομαρτύρων, τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπησάντων, Βασιλέως, Ἐφραῖμ, Εὐγενίου, Καπίτωνος, Αἰθερίου, Ἀγαθοδώρου, καὶ Ἐλπίδιου .

Ἦθησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 296 ἔτει .

Ἀλληλοῦϊα .

✠ 8. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοφυλάκτου, ἐπισκόπου Νικομηδείας .

Ἐξορισθεὶς ὑπὸ Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου διὰ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόνων πρόσκνησιν, ἐτελεύτησε περὶ τὰ 832 .

Ἀλληλοῦϊα .

✠ 9. Τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν Σεβαστεία τῇ πόλει μαρτυρησάντων .

Οὗτοι, ἐκ διαφόρων πατρίδων καταγόμενοι, ἦσαν πάντες στρατιῶται τὴν ταῖξιν ὑφ' ἓνα στρατηγόν . Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν συλληφθέντες, καὶ δεινῶς ἐτασθέντες πρότερον, τελευταῖον ἐρρίφθησαν εἰς τὴν κατὰ τὴν Σεβαστείαν τῆς Καππαδοκίας λίμνην, καθ' ὃν καιρὸν ὑπῆρχε ψύχος δρμύτατον, καὶ παγετὸς πολὺς· ἐν ἧ διακαρτερήσαντες γυμνοὶ ὄλην τὴν νύκτα, παρακινουῦντες ἀλ-

λήλους εἰς τὴν μέχρι τέλους ὑπομονὴν, καὶ νεκρωθέντες σχεδὸν ὑπὸ τοῦ ψύχους, τὸ πρῶτῃ συνετριβήσαν τὰ σκέλη, καὶ οὕτω παρέθεντο τὰ πνεύματα αὐτῶν τῷ Θεῷ, τῷ 320 ἔτει, ἐπὶ τῆς βασιλείας Λικινίου. Τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν εἰσὶ ταῦτα, κατὰ Ἀλφάβητον· Ἀγγίας, Ἀγλαῖος, Ἀέτιος, Ἀθανάσιος, Ἀκάκιος, Ἀλέξανδρος, Βιβιανός, Γαῖος, Γοργόνιος, Γοργόνιος ἕτερος, Δομετιανός, Δόμνος, Ἐκδίκιος, Εὐνοϊκός, Εὐτυχής, Εὐτύχιος, Ἠλιανός, Ἠλίας, Ἡράκλειος, Ἡσύχιος, Θεόδουλος, Θεόφιλος, Ἰωάννης, Κλαύδιος, Κύριλλος, Κυρίων, Λυσίμαχος, Μελίτων, Νικόλαος, Ξανθίας, Οὐαλέριος, Οὐάλης, Πρίσκος, Σακερδῶν, Σεθηριανός, Σισίνιος, Σμάραγδος, Φιλοκτιμών, Φλάβιος, καὶ Χουδίων.

Ἄργια, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, ἅς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι, φιλάνθρωπε δεσμέθρα.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β΄. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πᾶσαν στρατιάν τοῦ κόσμου καταλιπόντες, τῷ ἐν οὐρανοῖς Δεσπότη προσεκολλήθητε, ἀθλοφόροι Κυρίου Τεσσαράκοντα· διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος διελθόντες μακάριοι, ἐπαξίως ἐκομίσασθε, δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων πληθύν.

✠ 10. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Κοδράτου, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ. Ἀλληλουῖα.

✠ 11. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου, ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Διεδέχθη τὸν Μόδεστον τῷ 633 ἔτει· ἐτελεύτησε περὶ τὸ 638, καταλιπὼν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τινα Συγγράμματα. Ἡ δὲ Ἐπιτύχιος Εὐχαριστία· Φῶς ἰλαρόν... ἢ εἰς αὐτὸν ἀποδιδόμενη, ἔστι καὶ τοῦ Μ. Βασιλείου ἀρχαιότερα ὡς αὐτὸς οὗτος μαρτυρεῖ ἐν Κεφ. κδ'. περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, οὕτω λέγων· « Ἐδοξε τοῖς Πατράσιν ἡμῶν, μὴ σιωπῆ τὴν χάριν τοῦ ἐσπερινοῦ φωτὸς δέχεσθαι, ἀλλ' εὐθύς φανέντος, εὐχαριστεῖν. Καὶ ὅς τις μὲν ὁ Πατὴρ τῶν ῥημάτων ἐκείνων τῆς Ἐπιτυχίου Εὐχαριστίας, εἰπεῖν οὐκ ἔχομεν· ὁ μὲντοι λαὸς ἀρχαίαν ἀφίησι τὴν φωνήν, καὶ οὐδενὶ πώποτε ἀσεβεῖν ἐνομήσθησαν οἱ λέγοντες· Αἰνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεοῦ (ἴσως Θεόν). Εἶδέ τις καὶ τὸν ὕμνον Ἀθηνογένους ἔγνω, ἐν ᾧ περὶ ἀλεξιτήριον (ἢ ἄλλο ἐξιτήριον) τοῖς συνοῦσιν αὐτῷ καταλέλοιπεν, ὁρμῶν ἤδη πρὸς τὴν διὰ πυρὸς τελείωσιν, οἶδε καὶ τὴν τῶν Μαρτύρων γνωμὴν ὅπως εἶχον περὶ τοῦ Πνεύματος ». Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Βασίλειος περὶ τῆς Ἐπιτυχίου ταύτης Εὐχαριστίας, ἢ Ὑμνου Τριαδικοῦ, ὡς ἐπεγράφετο πρότερον. Ὅσοτερον ὁμως φαίνεται ὅτι ὁ Σωφρόνιος, ἀναπληρώσας ἑλλείποντά τινα, ἐποίησεν αὐτὸν τοιοῦτον, ὁποῖος ἤδη εὕρισκεται· ὅθεν καὶ ἔφερε τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τὴν ἐπιγραφὴν.

Ἀλληλουῖα.

✠ 12. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοφάνους τῆς Σιγριανῆς . Ἄλληλουϊα .

✠ 13. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινῆπόλεως . (Ὁρα Γουνίου) . Ἄλληλουϊα .

✠ 14. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βενεδίκτου .

Ἐγενήθη τῷ 480 ἐν Νουρσίᾳ, τῇ κατὰ τὴν Οὐμβρίαν τῆς Ἰταλίας· ἤσκησεν ἐκ νεότητος εἰς τὰς ἐρήμους, ὅπου τὸ παράδειγμα αὐτοῦ ἔσυρε πολλοὺς μιμητάς· διὸ ἀναβὰς ἐπὶ τοῦ ὄρους Κασσίου τῆς Καμπανίας, καὶ κτίσας ἐκεῖ μοναστήριον, συνέστησε τὸ τάγμα τῶν μοναχῶν, τῶν ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ (ὅπερ σημαίνει Ἑλληνιστὶ Εὐλόγημένους), Βενεδικτῶνων καλουμένων, δούς εἰς αὐτοὺς κανόνας καὶ τύπον διαγωγῆς. Ἐκ τούτου ὀνομάζεται καθηγητῆς, καὶ πρῶτος τῶν ἐν τῇ Δύσει μοναχῶν. Ἐτελεύτησε δὲ τῷ 543 ἔτει.

Ἄλληλουϊα .

✠ 15. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαπίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἑπτὰ Μαρτύρων .

✠ 16. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σαβίνου· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Χριστοδούλου τοῦ ἐν Πάτμῳ . Ἄλληλουϊα .

Ὁ μὲν Μάρτυς, ἐξ Αἰγύπτου καταγόμενος, ἤθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 299 ἔτει. — Ὁ δὲ Ὅσιος ὑπῆρχεν ἐκ τῶν περιχώρων Νικαίας τῆς ἐν Βιθυνίᾳ, Θεοδώρου καὶ Ἄννης υἱός, Ἰωάννης καλούμενος πρότερον. Ἐνδυθεὶς δὲ τὸ μοναδικόσχημα ἐκ νεότητος, καὶ Χριστόδουλος μετονομασθεὶς, ἤσκησε κατ' ἀρχάς ἐν διαφόροις τόποις· εἶτα, λαθὼν ἄδειαν, καὶ βοήθειαν χρηματικὴν παρὰ τοῦ βασιλέως Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, ἀνήγειρεν ἐν τῇ νήσῳ Πάτμῳ, ἐπ' ὀνόματι Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τόντε ναὸν καὶ τὴν περὶ αὐτὸν εἰσέτι σωζομένην βασιλικὴν μονήν, Μοναστήριον τοῦ ἁγίου Χριστοδούλου καλουμένην. Ἐπιδραμόντων δὲ ἐκεῖ τῶν Ἀράβων, φυγὼν μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὴν Εὐβοίαν (Εὐριπον), ὅπου καὶ ἐτέλεσε τὸν δρόμον τῆς ζωῆς περὶ τὰ τέλη τοῦ ΙΑ' αἰῶνος, τῇ 16 Μαρτίου. Οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ, λαθόντες τὸ ἱερόν αὐτοῦ λείψανον, μετεκόμισαν εἰς τὴν οἰκείαν μονήν, ἔνθα κατάκειται μέχρι τῆς σήμερον πρὸς ἁγιασμόν τῶν μετὰ πίστεως προστερχομένων.

✠ 17. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξίου, τοῦ Ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ . Ἄλληλουϊα .

✠ 18. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων .

Ἐγενήθη τῷ 315, διεδέχθη τὸν Μάξιμον εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν τῶν Ἱεροσολύμων θρόνον τῷ 350, ἐφάνη ζηλωτῆς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστής· τρεῖς ἐξωρίσθη ὑπὸ τῶν ἀρειανοφρόνων βασιλέων, Κωνσταντίου καὶ Οὐάλεντος· μετὰ δὲ τὸν θάνατον τούτων ἀνακληθεὶς εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ, ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ τῷ 386 ἔτει. Τῶν ἱερῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ τὰ ἐπισημότερα εἰσὶν αἱ 25 Κατηχήσεις, θεωρούμεναι ὡς ἡ ἀρχαιότερα καὶ μεθοδικότερα ἐπιτομὴ τῆς Χριστιανικῆς διδασκαλίας.

Ἄλληλουϊα .

✠ 19. Τῶν ἁγίων Ἐκτετακτῶν Χρυσάνθου καὶ Δαρείου .

Ἀλεξάνδρεὺς ἦν τὴν πατρίδα ὁ Χρυσάνθος, κατηχηθεὶς τὴν εἰς Χριστὸν, πίστιν ὑπὸ ἐπισκόπου τινός. Ὁ δὲ πατήρ αὐτοῦ, ὅς τις ἦν Συγκλητικὸς τὸ ἀξίωμα, κατακλείσας αὐτὸν πρότερον εἰς φυλακὴν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, εἶτα τὸ ἀμετάθετον τῆς γνώμης αὐτοῦ βλέπων, ἀποστείλας ἔλαβεν ἐξ Ἀθηῶν τὴν Δαρείαν, παρθένον περικαλλῆ μὲν καὶ ἐλλόγιμον, εἰδωλολάτριν δὲ, καὶ μετ' αὐτῆς ἐτέλεσε τὸν γάμον τοῦ υἱοῦ· ἵνα διὰ τῆς πρὸς αὐτὴν ἀγάπης, ἀποσπάσῃ αὐτὸν τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ. Ὁ δὲ ταύτην μᾶλλον ἐλύσας εἰς τὴν εὐσέβειαν, καὶ παρρησιασάμενοι ἀμφότεροι τὸν Χριστὸν, ἔλαβον τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου τῷ 284 ἐπὶ Νουμεριανοῦ, ριφθέντες εἰς λάκκον βορβορώδη.

Ἄλληλουϊα .

✠ 20. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα ἀναιρεθέντων .

Ἄλληλουϊα .

✠ 21. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου τοῦ Ὁμολογητοῦ .

Ἄλληλουϊα .

✠ 22. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλείου, πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας .

Ἄλληλουϊα .

✠ 23. Τοῦ ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Νίκωνος, καὶ τῶν 199 Μαθητῶν αὐτοῦ .

Ἄλληλουϊα .

✠ 24. Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς τὰ προοίμια, μετὰ χαρμωσύνης προεορτάσωμεν· ἰδὲ γὰρ Γαβριὴλ παραγίνεται, τῇ Παρθένῳ κομιζὼν τὰ εὐαγγέλια, ἅμα καὶ φόβῳ καὶ θαύματι· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε'πελεύσει Πνεύματος τοῦ παναγίου, τοῦ Πατρὸς τὸν σύνθρονον, καὶ ὁμοούσιον φωνῆ, τοῦ Ἀρχαγγέλου συνέλαβες, Θεοκυῆτορ Ἀδάμ ἢ ἀνάκλησις.

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ.

✠ 25. Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Μετὰ μῆνας ἐξ ἀπὸ τῆς τοῦ Προδρόμου Συλλήψεως ἀπεστάλη ὁ Ἄγγελος Γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν πόλιν τῆς Γαλιλαίας Ναζαρέτ πρὸς τὴν Παρθένον Μαρίαν· ἣτις, ἐξελθοῦσα τοῦ Ναοῦ ὡς κόρη τελεία (Νοεμβρ. 21), ὑπῆρχεν ἤδη πρὸ τεσσάρων μηνῶν, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν Πατέρων, μεμνηστευμένη τῷ Ἰωσήφ. Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, ἠσπάσατο αὐτήν, λέγων· Χαῖρε Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναῖξίν. Ἡ δὲ Παρθένος, μετὰ τινα ταραχὴν τῆς ψυχῆς καὶ διαλογισμὸν, καὶ φόβον, διὰ τὸν τοιοῦτον ἀσπασμὸν, τέλος, πληροφορηθεῖσα τὴν δι' αὐτῆς ἀνερμηνευτοῦ τοῦ Θεοῦ συγκατάδοσιν καὶ ἀπόρρητον οἰκονομίαν, καὶ πιστεύσασα, ὅτι πάντα δυνατὰ εἰς τὸ θεῖον αὐτοῦ βούλημα, ἀποκρίνεται ἐν ταπεινώσει· Ἴδού ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ τούτῳ, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπέρχεται ἐπ' αὐτήν· ἡ δύναμις τοῦ Ἵψίστου ἐπισκιάζει τὴν πανάμωμον αὐτῆς γαστέρα· καὶ ὁ προαιώνιος Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Θεὸς συλλαμβάνεται ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, καὶ σαρκούται ἐκ τῶν ἀχράντων αὐτῆς αἱμάτων (Λουκ. α'. 26-38).

Ἐχουσα λοιπὸν ἐν γαστρὶ τὸν ἀχώρητον ἢ μακαρία Παρθένος, ἐπορεύθη μετὰ σπουδῆς ἐκ Ναζαρέτ εἰς τὰ ὄρενά τῆς Ἰουδαίας μέρη, εἰς μίαν τῶν ἐκεῖ πόλεων (τὰ Ἱεροσόλυμα τυχόν, ἢ τὴν Βηθλεὲμ, ἢ τὴν Χεβρών, κατ' ἄλλους), ἐνθα εἶχε τὴν οἰκησιν ὁ Ζαχαρίας· ἵνα, εὐρούσα Ἐλισάβετ τὴν συγγενῆ, συγχαρῆ αὐτῇ διὰ τὴν εἰς τὸ γῆρας αὐτῆς κωφορίαν, ἣν παρὰ τοῦ Ἄγγελου ἔμαθε· διηγηθῆ δὲ μᾶλλον πρὸς αὐτήν καὶ τὰ μεγαλεῖα, ὅσα ὁ Δυνατὸς εὐδόκησε ποιῆσαι δι' αὐτῆς. Καὶ ἀσπάζεται μὲν τὴν Ἐλισάβετ, εἰσελθοῦσα πρὸς αὐτήν· ἡ δὲ, μόλις ἀκούσασα τῆς Μαρίας τὸν ἀσπασμὸν, αἰσθάνεται, ὅτι τὸ ἐν αὐτῇ ἐξάμνηνον ἤδη ἔμβρυον σκιρτᾷ ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς ὑπὸ τῆς χαρᾶς, καὶ διὰ τοῦ τοιοῦτου σκιρτήματος, καὶ πρὶν ἔτι ἶδῃ τὸ φῶς τῆς ζωῆς, προφητεύει τὴν ἀνατολὴν τοῦ νοητοῦ Ἠλίου. Ἀμέσως Πνεύματος ἁγίου πλησθεῖσα ἡ γηραιὰ Ἐλισάβετ, γνωρίζει τὴν Μητέρα τοῦ Κυρίου αὐτῆς, καὶ μακαρίζει μεγαλοφώνως καὶ τὴν κοιλίαν τῆς Θεομήτορος, καὶ τὸν ἐν αὐτῇ βασταζόμενον καρπὸν. Ἡ δὲ Παρθένος, κινηθεῖσα τότε καὶ αὐτῇ εἰς μίαν ὑπερφυῆ ἀγαλλίασιν πνεύματος, ψάλλει τὴν Δεσπρεπῆ Ὠδὴν, τὴν ἐν τῇ Νέᾳ Διαθήκῃ πρώτην, δοξολογοῦσα τὸν ἑαυτῆς Θεὸν καὶ Σωτῆρα, καὶ λέγουσα· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλία-

σε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτηρί μου· καὶ τὰ λοιπὰ, καθὼς ἐγγράφως παρέδωκεν ἡμῖν ὁ Δεηγὸς Λουκάς (ἀ. 39-55). Διὰ τοῦτο ἀξίως τάττεται ἡ Παρθένος Μαριάμ, καὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, ἡ Πρώτη τῶν ἑρῶν Συγγραφέων τῆς Νέας Διαθήκης.

Ἄργια, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον, καὶ τῆ ἀπ' αἰῶ-
νος Μυστηρίου ἡ φανέρωσις· ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς
Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ, τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. Διὸ
καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν· Χαῖρε Κεχα-
ριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα
τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου
Θεοτόκε. Ἄλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παν-
τοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε Νύμφη
ἀνύμφευτε.

✠ 26. Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ.

Τὴν ἐορτάσιμον ταύτην Σύναξιν ποιοῦμεν εἰς δόξαν αὐτοῦ, ὡς ὑπουργήσαν-
τος εἰς τὸ ὑπερφυῆς τῆς ἐνσάρκου τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας Μυστηρίων.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Εἰ ἔστι Τεσσαρακοστή, Ἀλληλουῖα· εἰδὲ μὴ,

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγε, δυσωποῦμέν σε
αἰεὶ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τειχίσης
ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερύγων, τῆς ἀύλου σου δόξης, φρουρῶν
ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύ-
νων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς Ταξίαρχης τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Αρχιστράτηγε Θεοῦ, λειτηργέ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων
ὁδηγέ, καὶ ἀρχηγέ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν πρέσ-
βευε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

✠ 27. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ματρώνης τῆς ἐν Θεσσα-
λονίκη. Ἀλληλουῖα.

✠ 28. Τοῦ ὁσίου Πατριῶνος τοῦ Νέου. Ἀλληλουῖα.

✠ 29. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μάρκου, ἐπισκόπου Ἀρε-
 ζουσίων, καὶ Κυρίλλου διακόνου, καὶ ἐτέρων τῶν ἐπὶ Ἰθλια-
 νοῦ ἀθλησάντων. Ἀλληλουῖα.

✠ 30. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ συγγραφέως
 τῆς Κλίμακος.

Οὗτος ἐγεννήθη ἐν Παλαιστίνῃ περὶ τὰ 523, ἐδόθη εἰς τὴν ἀσκησιν ἐκ νεα-
 ρᾶς ἡλικίας· προεχειρίσθη ἡγούμενος τῆς ἐν τῷ Συναίῳ Ὄρει μονῆς· συνέγραφε
 περὶ ἀρετῆς τριάκοντα λόγους, ὧν ἕκαστος περιλαμβάνων μίαν ἀρετὴν, καὶ
 ἀπὸ τῶν πρακτικῶν ἐπὶ τὰς θεωρητικὰς προχωροῦντες, ἀναβιδάζουσι τὸν ἀν-
 θρωπον, ὡς διὰ βαθμίδων τινῶν, εἰς οὐράνιον ὕψος· δι' ἣν αἰτίαν καὶ τὸ σύγ-
 γραμμα τοῦτο ὀνομάζεται, Κλίμαξ τῶν Ἀρετῶν. Ἀπέθανε δὲ τῷ 603, ἐτῶν
 ὀγδοήκοντα.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώρ-
 ησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους ξυναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς
 πόνους ἕκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένῃ
 λάμπων τοῖς θαύμασιν, Ἰωάννη Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. Πρέσβευε
 Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Καρπούς ἀειθαλεῖς, ἐκ τῆς βίβλου προσφέρων, διδάγματα
 σοφῆ, καθηδύνεις καρδίας, τῶν τούτοις μετὰ νήψεως,
 προσεχόντων Μακάριε· κλίμαξ γάρ ἐστι, ψυχὰς ἀνάγουσα
 γῆθεν, πρὸς οὐράνιον, καὶ διαμένουσαν δόξαν, τῶν πίστει
 τιμώντων σε.

✠ 31. Τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ὑπατίου, ἐπισκόπου Γαλ-
 γρῶν.

Ἀλληλουῖα· ἢ, Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος. Ὁρχ. σελ. 289.

Μ Η Ν Α Π Ρ Ι Λ Ι Ο Σ.

Ἔχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13, καὶ ἡ νύξ ὥρας 11.

✠ 1. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Αὕτη, δωδεκαετῆς ἔτη οὖσα, ἔλαθε τοὺς γονεῖς αὐτῆς καὶ ἀπελθούσα εἰς Ἀ-
 λεξάνδρειαν, ἐζῆσε βίον ἀσωτου 17 ἔτη. Εἶτα, ὑπὸ περιμεργείας κινουμένη, ἀπῆλθε

μετὰ πολλῶν ἄλλων προσκυνητῶν εἰς Ἱερσόλυμα, ἵνα παρρευεθῆ εἰς τὴν τοῦ τιμίου Σταυροῦ Ἵψωσιν ὅπου ἐδόθη εἰς πᾶν εἶδος ἀκολασίας, καὶ πολλοὺς ἔσυρεν εἰς τῆς ἀπωλείας τὸν βυθόν. Θέλουσα δὲ εἰσελθεῖν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἦν ἡμέραν ὑψέτο ὁ Σταυρὸς, ἤσθάνθη τρεῖς καὶ τετρακίς δυνάμιντινα ἀόρατον, κωλύουσαν αὐτὴν τῆς εἰσόδου, ἐν ᾧ τὸ μετ' αὐτῆς πλήθος τοῦ λαοῦ ἀνεμποδί-
στως εἰσῆρχετο. Πληγείσα οὖν τὴν καρδίαν ἐκ τούτου, ἀπεφάσισεν ἵνα μεταβάλλῃ
ζωὴν, καὶ ἐξίλειψῃ τὸν Θεὸν διὰ μετανοίας· καὶ οὕτως ὑποστρέψασα πάλιν εἰς
τὴν Ἐκκλησίαν, εἰσῆλθεν εὐκόλως εἰς αὐτὴν. Προσκυνήσασα δὲ τὸ τίμιον ἔυλον,
ἀνεχώρησε τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλήμ, διέβη τὸν Ἰορδάνην, εἰσῆλ-
θεν εἰς τὰ ἐνδοτέρα τῆς ἐρήμου, καὶ ἐζῆσεν ἐν αὐτῇ 47 ἔτη ζωὴν σκληροτά-
την καὶ ὑπὲρ ἀνθρώπων, μόνῃ μὲν Θεῷ προσευχομένη. Περὶ δὲ τὰ τέλη τῆς
ζωῆς συναντήσασα ἐρημίτη τινὶ, Ζωσιμᾷ τὸ ὄνομα, καὶ τὸν ἀπ' ἀρχῆς βίον αὐ-
τῆς διηγηθεῖσα, παρεκάλεσεν αὐτὸν, ἵνα κομίσῃ αὐτῇ τὰ ἄχραντα Μυστήρια
πρὸς κοινωνίαν· ὃ καὶ ἐποίησεν ἐκεῖνος τὸ ἐρχόμενον ἔτος κατὰ τὴν Μεγάλην
Πέμπτην. Τὸ δὲ ἐφεξῆς ἔτος ἐπανελθὼν πάλιν ὁ Ζωσιμᾶς, εὗρεν αὐτὴν νεκρὰν
ἐπὶ γῆς ἠπλωμένην, καὶ γράμματα πλησίον αὐτῆς, ταῦτα λέγοντα· « Ἀββᾶ Ζω-
σιμᾶ, θάψον ᾧδε τὸ σῶμα τῆς ἀθλίας Μαρίας. Ἀπέθανον τὴν αὐτὴν ἡμέραν,
καθ' ἣν ἐκοινωνήσα τῶν ἀχράντων Μυστηρίων. Εὐχου ὑπὲρ ἐμοῦ ». Τάττεται
δὲ ὁ θάνατος αὐτῆς τῷ 378 ἔτει, ἢ τῷ 437, κατ' ἄλλους.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα
γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττε-
σα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γὰρ· ἐπι-
μελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγ-
γέλων συναγάλλεται, ὅσια Μαρία τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τοῖς τῶν ἀγῶνων σου πόνοις θεόληπτε, τὸ τῆς ἐρήμου τρα-
χὺ καθηγίασας· διό σου τὴν μνήμην δοξάζομεν, ἐν ὑμνω-
δαῖς Μαρία τιμῶντές σε, ὅσια Ὅσιων ἀγλαΐσμα.

✠ 2. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Τίτου τοῦ Θαυματουργοῦ.

✠ 3. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Νικήτα ἡγουμένου τῆς μο-
νῆς τοῦ Μηδικίου, καὶ Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου.

Ὁ Ἰωσήφ οὗτος ἦν ἐκ Σικελίας, Πλωτίνου καὶ Ἀγάθης υἱός. Διὰ δὲ τὴν τῆς
πατρίδος αὐτοῦ αἰχμαλωσίαν ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν, φυγῶν ἐκεῖθεν, καὶ ἐκ τόπου
εἰς τόπον μεταβάς, κατήντησεν εἰς Κωνσταντινῆσιν, ὅπου καὶ ἑλίψεις πικρὰς
ὑπέμεινε διὰ τὸν εὐσεβῆ αὐτοῦ ζῆλον. Τέλεισας δὲ ὁσίως τὸν δρόμον τῆς ζωῆς,
καὶ ἄριστος ἀσματογράφος χρηματίσας, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ τῷ 883. — Οἱ ἀσμα-
τικοὶ Κανόνες τῶν Μηναίων πλὴν ὀλίγων τινῶν, οἱ λοιποὶ πάντες τοῦ Ἰωσήφ
τούτου εἰσὶ πόνημα, ἔχοντες εἰς τὴν ἐνάτην Ὀδὴν ἀκροστιχίδα τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ, Ἰωσήφ. Αὐτὸς ἐξεπόνησε καὶ πᾶσαν σχεδὸν τὴν ἱεράν βίβλον, τὴν κα-
λουμένην Παρακλητικὴν. Διὰ ταῦτα ὁ Ἰωσήφ οὗτος ἐπονομάζεται κατ' ἐ-
ξοχὴν Ὑμνογράφος.

✠ 4. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ Μαλεῶ.

✠ 5. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Κλαυδίου, Διοδώρου, καὶ ἑτέρων πέντε .

✠ 6. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐτυχίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως .

✠ 7. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Καλλιοπίου· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, ἐπισκόπου Μιτυλήνης .

✠ 8. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ἡρωδίωνος, Ἀγάβου, Ρούφου, Ἀσυγκρίτου, Φλέγοντος, καὶ Ἑρμῆ .

✠ 9. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Εὐψυχίου, τοῦ ἐν Καισαρείᾳ .

✠ 10. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Πομπηίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς .

✠ 11. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀντίπα, ἐπισκόπου Περγάμου τῆς Ἀσίας .

Οὗτος ὑπῆρχε σύγχρονος τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ὑφ' ὧν καὶ ἐπίσκοπος Περγάμου κατέστη· ἤθλησε δὲ ἐπὶ τῆς βασιλείας Δομιτιανοῦ τῷ 85 ἔτει, βληθεὶς, ὡς λέγουσιν, εἰς χάλκινον βουὴν πεφυρακτωμένον. Περί τούτου γράφει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης εἰς τὴν Ἀποκάλυψιν, ὡς ἐκ προσώπου τοῦ Χριστοῦ, λέγοντος πρὸς τὸν Ἄγγελον, ὁ ἔστιν ἐπίσκοπον τῆς ἐν Περγάμῳ Ἐκκλησίας· Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις, ἐν αἷς Ἀντίπας ὁ Μάρτυς μου ὁ πιστὸς, ὃς ἀπεκτάνθη παρ' ὑμῖν, ὅπου κατοικεῖ ὁ σατανᾶς (Ἀποκ. β'. 13).

✠ 12. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Βασιλείου, ἐπισκόπου Παρίου .

✠ 13. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Μαρτίνου, Πάπα Ῥώμης .

✠ 14. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ἀριστάρχου, Πούδη, καὶ Τροφίμου .

✠ 15. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Κρήσκεντος .

✠ 16. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων παρθένων καὶ ἀνταδελφῶν, Ἀγάπης, Εἰρήνης, καὶ Χιονίας .

✠ 17. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεῶν τοῦ ἐν Περσιδί .

✠ 18. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, τοῦ Δεκαπύλιτου .

✠ 19. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παφνουτίου.

✠ 20. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Τριχινᾶ.

✠ 21. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰανουαρίου, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

✠ 22. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου.
Ἄπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Γνωρισθεὶς ἐκ σπαργάνων ἡγιασμένος, καὶ φανεὶς τῶν χαρίτων πεπληρωμένος, τοῖς θυμασίοις τὸν κόσμον κατηύγασας, καὶ τῶν δαιμόνων τὰ σμήνη ἀπήλασας, ἱερούργε Θεόδωρε· διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύριον.

✠ 23. Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Ὁ μέγας δυνατὸς καὶ ἐνδοξὸς Μάρτυρ τοῦ Χριστοῦ Γεώργιος, ὑπῆρχεν ἐκ πατρὸς μὲν Καππαδόκης τὸ γένος, ἐκ μητρὸς δὲ Παλαιστίνος· Τριβένος, ὁ ἔστι Χιλίαρχος τὸ ἀξίωμα, καὶ εἰς τοὺς πολέμους λαμπρὸς καὶ τροπαιοφόρος, ἀφ' οὗ καὶ ἐπονομάζεται. Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, παρρήσιασάμενος τὸν Χριστὸν, ὃν ἐκ προγόνων σεβόμενος ὑπεκρύπτετο ἕως τότε, πολυειδεὶς τε βασάνους δι' αὐτὸν ὑπομείνας, καὶ κατὰ πάντα Τροπαιοφόρος ἀναδείχθεις, καὶ διὰ τῶν ἐν τοῖς ἀθλοῖς αὐτοῦ γενομένων θαυματουργῶν πολλοὺς ὀδηγήσας εἰς τὴν τῆς ἀληθείας ἐπίγνωσιν, τελευταῖον ἀποτέμνεται τὴν κεφαλὴν τῷ 296 ἔτει. Τὸ δὲ ἱερὸν αὐτοῦ Λεῖψανον (ἄθλον ποῦ ἐτέλεσε τὸν δρόμον τοῦ μαρτυρίου), κομισθὲν ὑπὸ τοῦ δούλου αὐτοῦ εἰς τὴν ἐν Παλαιστίνῃ κωμόπολιν Λυδδαν, ἀναμφιβόλως πατριδα τῆς μητρὸς αὐτοῦ, κατετέθη ἔπειτα εἰς τὸν ἐκεῖ ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἀνεγερθέντα Ναόν (Νοεμβ. 3).

Ἄργια, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Ως τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστῆς, ἀσθενούντων ἰατρὸς, βασιλέων ὑπέρμαχος, Τροπαιοφόρε Μεγαλομάρτυρ Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Γεωργηθεὶς ὑπὸ Θεοῦ ἀνεδείχθης, τῆς εὐσεβείας γεωργὸς τιμιώτατος, τῶν ἀρετῶν τὰ δράγματα συλλέξας σεαυτῷ· σπείρας γὰρ ἐν δάκρυσιν, εὐφροσύνῃ θεριζεις· ἀθλήσας δὲ δι' αἵματος, τὸν Χριστὸν ἐκομίσω· καὶ ταῖς πρεσβείαις Ἁγίαις σαῖς, πᾶσι παρέχεις πταισμάτων συγχώρησιν.

✠ 24. Τῆς ἑσίας Ἐλισάβετ τῆς Θαυματουργοῦ.

Αὕτη, ἐν παρθενίᾳ ζήσασα, καὶ ἐκ νεότητος κατατήξασα ἑαυτὴν πόνοις ἀσκητικοῖς καὶ πάσῃ κακουχίᾳ, καὶ διὰ τούτων τοῦ χαρίσματος τῆς Σαυματουργίας ἀξιώθεισα παρὰ Θεοῦ, ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εὐ σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς. Ὅρα ὄπισθεν.

✠ 25. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Οὗτος ἦν τὸ γένος Ἕλλην, ἐκ Κυρήνης τῆς κατὰ τὴν Λιβύην Πενταπόλεως, ὡς λέγουσι τινες. Προσελθὼν δὲ εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ διὰ τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου, ἠκολούθησεν αὐτῷ ἕως Ῥώμης· ὅπου διατρίβων συνέγραψε, διὰ προτροπῆς τοῦ αὐτοῦ Πέτρου, καὶ αἰτήσεως τῶν ἐκεῖ Χριστιανῶν, τὸ κατ' αὐτὸν Εὐαγγέλιον Ἑλληνιστί, δεύτερον τοῦ Ματθαίου. Ὑστερον δὲ ἀπελθὼν εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ κηρύξας τὸ Εὐαγγέλιον εἰς αὐτὴν, καὶ πρῶτος τὴν ἐν Ἀλεξάνδρειᾳ Ἐκκλησίαν συστήσας, ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς περὶ τὸ 64 ἔτος, ὡς λέγουσιν. Εἰς τοῦτον ἀποδίδοται ὁ Λέων, τὸ δεύτερον τῶν συμβολικῶν ζώων τοῦ Ἰεζεκιήλ (ἀ. 40), ἕως διότι ἡ ἀρχὴ τῆς κατ' αὐτὸν Εὐαγγελίου ἐστὶν ἡ ἐν ἐρήμοις διαγωγή τοῦ Προδρόμου, ἔνθα ζῶσιν οἱ λέοντες· ἢ, κατ' ἄλλους, διότι χαρακτήρ τοῦ Εὐαγγελίου αὐτοῦ διακριτικός ἐστὶν ἡ τῆς Χριστοῦ βασιλεία, ὡς καὶ τὸ ζῶον αὐτό ἐστὶ βασιλικόν.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Μάρκε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ταῖ ἄνω ζητῶν.

Εξ ὕψους λαβὼν, τὴν χάριν τὴν τοῦ Πνεύματος, ρητόρων πλοκαῖς, διέλυσας Ἀπόστολε, καὶ τὰ ἔθνη ἅπαντα σαγηνεύσας, Μάρκε παναοίδιμε, τῷ σῶ Δεσπότη προσήγαγες, τὸ θεῖον κηρύξας Εὐαγγέλιον.

✠ 26. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλέως, ἐπισκόπου Ἀμασειᾶς.

✠ 27. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεῶν, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου.

Οὗτος ἦν πρωτεῖς ἀδελφός τοῦ Ἰησοῦ, υἱὸς τοῦ Κλωπᾶ ἢ Κλεόπα, τοῦ καὶ Ἀλφαίου καλουμένου, ἀδελφοῦ Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος. Ἐγένετο δεύτερος Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος, διάδοχος Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου· ἐτελεύτησε σταυρωθεὶς ἐπὶ τῆς βασιλείας Τραϊανοῦ τῷ 107 ἔτει, ὑπάρχων ἐτῶν 120.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Χριστοῦ σε συγγενῆ, Συμεῶν Ἱεράρχα, καὶ Μάρτυρα στερρόν, ἱερώς εὐφημοῦμεν, τὴν πλάϊνῃν ὀλέσαντα, καὶ τὴν

πίστιν τηρήσαντα· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζοντες, ἁμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαῖς σε λαμβάνομεν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως ἀσέρα μέγιστον, ἡ Ἐκκλησία, κεκτημένη σήμερον, τὸν Σηηγόρον Συμεῶν, φωταγωγεῖται κραυγαῶζουσα· Χαίροις Μαρτύρων, σεπτὸν ἀκροθίνιον.

✠ 28. Τῶν ἁγίων ἐννέα Μαρτύρων τῶν ἐν Κυζίκῳ.

✠ 29. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Ἰάσωνος καὶ Σωσιπάτρου.

Καὶ οἱ δύο οὗτοι ἐχηρημάτισαν Παύλου τοῦ Ἀποστόλου μαθηταί, ὃς τις καὶ ἀναφέρων αὐτοὺς ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ, λέγει· Ἀσπάζονται ὑμᾶς... Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος, οἱ συγγενεῖς μου (ἰβ'. 21). Ἦν δὲ ὁ μὲν Ἰάσων ἀπὸ Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας, ἧς καὶ ἐπίσκοπος ἐγένετο· ὁ δὲ Σωσίπατρος ἐκ Πατρῶν τῆς Ἀχαΐας, γενόμενος καὶ αὐτὸς ἐπίσκοπος Ἰκονίου. Καλῶς δὲ ταῖς ἑαυτῶν Ἐκκλησίας ποιμάναντες ἐπὶ χρόνον ἰκανόν, ἀπῆλθον πρὸς τὰ δυτικά μέρη, ἵνα καὶ ἄλλους ὠφελήσωσι. Καὶ καταλαβόντες τὴν νῆσον Κέρκυραν, γίνονται εἰς τοὺς κατοίκους αὐτῆς πρῶτοι Κήρυκες τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ ἐκεῖ τελευταῖον πληροῦσι τὸν δρόμον τῆς ζωῆς, πολλὰ πρότερον ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ παθόντες. — Ὁ ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν σωζόμενος ἀρχαιότατος Ναὸς ἐν τῇ παλαιᾷ τῆς Κερκύρας πόλει, καὶ, τῶν Ἀγίων, κατ' ἐξοχὴν ὀνομαζόμενος, βεβαιοῖ τὰ τῆς ἱστορίας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλελίμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἀφετὴν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

✠ 30. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου, ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ὁὗτος ἦν ἐκ τῶν Δώδεκα, ὡς καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ (Σεπτεμβρ. 26), ὃς ὁ Κύριος ἐπωνόμασε Βρανεργέες, ὃ ἐστὶν υἱὸς βροντῆς, ὡς μεγαλοκήρυκας καὶ θεολογικωτάτους, ἢ διότι, ὡς λέγουσι τινές, ἐπειδὴ οἱ ἔκτινος κώμης Σαμαρείται οὐκ ἐδέξαντο τὸν Ἰησοῦν εἰς ἐπιξένωσιν, οἱ δύο οὗτοι ἀδελφοί, ζήλου πλησθέντες ἐπεθύμησαν ἵνα καταβῆ πῦρ ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ κατακαύσῃ τοὺς ἀξένοους ἐκείνους (Μάρκ. γ'. 17. Λουκ. γ'. 52-54). Τούτου οὖν τοῦ Ἰακώβου τὴν παρήρησιαν εἰς τὸ εὐαγγελικὸν κήρυγμα μὴ ὑποφέρων Ἠρώδης ὁ Ἀγρίππας, ὁ τοῦ Ἀριστοβούλου υἱός, καὶ τοῦ Μ. Ἠρώδου ἑγγονος, συλλαβὴν αὐτὸν ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Πάσχα, ἐν μαχαίρᾳ κατέσφαξε τῷ 43 ἔτει· καὶ οὕτως ἐπέε τὸ ποτήριον, ὃπερ προεῖπεν εἰς αὐτὸν ὁ Σωτὴρ (Ματθ. κ'. 23). — Ὁ δὲ Ἠρώδης, κατελθὼν τὸ ἐφεξῆς ἔτος ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ ἐνδυσάμενος βασιλικῶς, ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος, καὶ ἐδημηγόρει πρὸς τοὺς πρέσβεις τῶν Τυρίων καὶ Σιδωνίων. Καὶ ἐνῷ οἱ περικυκλῶντες αὐτὸν κόλακες προσηγόρευον αὐτὸν Θεόν, λέγοντες· Θεοῦ φωνή, καὶ οὐκ ἀνθρώπου· πατάσσεται παρευθὺς ὑπὸ θείου Ἀγγέλου, διότι (λέγει ὁ ἱερός ἱστοριογράφος) οὐκ ἔδωκε τὴν δόξαν τῷ Θεῷ· καὶ γενόμενος σκληρόδωρος, ὡς καὶ ὁ πάππος αὐτοῦ (Δεκεμβρ. 29), κατέστρεψεν ἐλεεινῶς τὸ ζῆν μετ' ὀλίγον (Πράξ. ἰβ'. 19-23).

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε Ἰακώβε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα
πταισμάτων ἄφεςιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Φωνῆς θεικῆς, ἀκούσας προσκαλήσῃς σε, ἀγάπην πατρός,
παρεῖδες καὶ προσέδραμες, τῷ Χριστῷ Ἰακώβε, μετὰ τῷ
συγγόνου σου ἔνδοξε· μεθ' οὗ ἠξιώθῃς ἰδεῖν, Κυρίου τὴν θείαν
Μεταμόρφωσιν.

Μ Η Ν Μ Α Γ Ξ .

Ἐχων ἡμέρας 91. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14, καὶ ἡ νύξ ὥρας 10.

✠ 1. Τοῦ ἀγίου Προφήτου Ἱερεμίου.

Ὁ μέγας οὗτος Προφήτης τοῦ Θεοῦ, ὁ φιλάδελφος καὶ θρηνητικώτατος, ὁ
πολλὰ προσευχόμενος περὶ τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἀγίας Πόλεως, υπῆρχεν υἱὸς Χελ-
κίου, ἐκ φυλῆς ἱερατικῆς, ἐκ πόλεως Ἀναθῶν, ἐν γῇ Βενιαμὴν, ἠγιασμένος ἐπι ἐκ
κοιλίας μητρός, ὡς αὐτὸς ὁ Κύριος περὶ αὐτοῦ λέγει· Πρὸ τοῦ με πλάσαι σε
ἐν κοιλίᾳ, ἐπίσταμαί σε· καὶ πρὸ τοῦ σε ἐξελθεῖν ἐκ μήτρας, ἠγία-
κά σε, Προφήτην εἰς ἔθνη τέθεικά σε (Ἱερ. α'. 5). Προεφήτευσεν 40 ἔτη,
ἀπὸ τοῦ 628-588 πρὸ Χριστοῦ· ὅτε, γενομένης τῆς ἐσχάτης αἰχμαλωσίας τοῦ λαοῦ
ἐπὶ Σεδεκίου, καὶ ὀλίγων μόνον τιῶν ἀφειθέτων πρὸς ἐργασίαν τῆς γῆς, ἔμεινε
καὶ αὐτὸς μετ' αὐτῶν, κατὰ ἀδειαν Ναβουζαρδάν τοῦ ἀρχιμαγείρου Ναβουχοδονό-
σορ, κλαίων καὶ πενθῶν ἀπαραμύθητα τὴν ἐρήμωσιν τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ τὴν
τῶν ὁμογενῶν δουλείαν. Ἀλλὰ καὶ οἱ ὀλίγοι οὗτοι, παρανομήσαντες πάλιν, καὶ
φοβούμενοι τὴν τῶν Χαλδαίων ἐκδίκησιν, ἐφυγον εἰς Αἴγυπτον, συμπαραλαβόντες
βιαίως καὶ τὸν Ἱερεμίαν μετὰ Βαροῦχ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ καὶ γραφέως· ὅπου
προφητεύων κατὰ τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἄλλων ἐθνῶν, ἐλθοβολήθη ἐν Τάφναις ὑπὸ
τῶν ἰδίων ὁμογενῶν, περὶ τὸ 588 πρὸ Χ., μὴ ἀνεχομένων ἀκούειν τὴν τῶν λόγων
αὐτοῦ ἀλήθειαν, καὶ τοὺς δικαίους ἐλέγχους. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς κεφάλαια
51 διηρημένη, καὶ οἱ θρήνοι εἰς 5, ἀτττεται ἡ δευτέρα τῶν Μειζόνων Προφητῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου Ἱερεμίου τὴν μνήμην Κύριε ἐορτάζοντες,
δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν· Σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

✠ 2. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρός ἡ-
μῶν Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου. (Ὅρα Ἰανουαρ. 18).

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Στύλος γέγονας ὀρθοδοξίας, θείοις δόγμασιν ὑποστηρίζων,
τὴν Ἐκκλησίαν Ἱεράρχα Ἀθανάσιε· τῷ γαίρ Πατρὶ τὸν

Υἱὸν ὁμοῖσιον ἀνακηρύξας, κατήσχυνας Ἄρειον. Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ο ῥηθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα, κακοδοξίας ἀκάνθας ἐξέτεμες, πληθύνσας τὸν σπὸρον τῆς πίστεως, τῇ ἐπομβρίᾳ τοῦ Πνεύματος ὅσιε· διό σε ὑμνοῦμεν Ἀθανάσιε.

✠ 3. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Τιμοθέου, καὶ Μαύρας.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο ἰ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοὺς πολυτρόπους αἰκισμοὺς ἐνεγκόντες, καὶ τοὺς στεφάνους ἐκ Θεοῦ εἰληφότες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, μνήμην τὴν πανίερον, τὴν ὑμῶν ἐκτελούντων, μέγιστε Τιμόθεε, καὶ αἰρίδιμε Μαύρα, τοῦ εἰρηνεῦσαι πόλιν καὶ λαόν· αὐτὸς γάρ ἐστι πιστῶν τὸ κραταίωμα.

✠ 4. Τῆς ἀγίας Μάρτυρος Πελαγίας.

Ἐπῆρχεν ἐκ Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας· ἤθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 288.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Ὅρα κατωτέρω.

✠ 5. Τῆς ἀγίας καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης.

Ἐπῆρχε Συγάτηρ Λικινίου βασιλίσκου, καὶ Λικινίας· ἤθλησε τῷ 315 ἔτει.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ· Σὲ Νυμφίς μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συγαυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σε· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθειῶσάν σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη παρθένε, τῇ ἀθλήσει γέγονας, ὠραιοτάτη Εἰρήνη· αἵμασι τοῖς ἐκχυθεῖσι σου φοινηχθεῖσα, πλάνην τε καταβαλοῦσα τῆς ἀθείας· δια τοῦτο καὶ ἐδέξω, βραβεῖα νίκης χειρὶ τοῦ Κτίστου σου.

✠ 6. Τοῦ ἀγίου καὶ δικαίου Ἰωβ τοῦ Πολυάθλου.

Ὁ πιστὸς οὗτος Σεράπων τοῦ Θεοῦ, ἡ πάσης ἀρετῆς ἐντελεστάτη εἰκὼν, καὶ ἐξαιρέτως τῆς ὑπομονῆς τὸ παράδειγμα, ὑπῆρχεν υἱὸς Ζαρὲ καὶ Βοσοόρας, καὶ τοῦ Ἀβραάμ πέμπτος ἀπόγονος· ἄνθρωπος ἀληθινός, ἀμειπτος, δίκαιος, Ἰεσοεβῆς, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντός πονηροῦ πράγματος, καὶ δια ταῦτα ὑπέρπλουτος, καὶ κατὰ πάντα εὐλογημένος ὑπὸ Θεοῦ, ὡς οὐδεὶς ἄλλος τῶν κατοίκων τῆς Αὐσιτιδος χώρας, πατρίδος αὐτοῦ, τῆς μεταξύ Ἰδουμαίας καὶ Ἀραβίας κειμένης. Ἀλλὰ κατὰ θεῖαν συγχώρησιν, πρὸς δοκιμασίαν αὐτοῦ, στερηθεὶς διαμικρὰ καὶ τέκνων, καὶ πλούτου, καὶ δόξης, καὶ πάσης παραμυθίας, καὶ πληγῶν κατ' ὄλον τὸ σῶμα φοβερωῶς, ἐνεκαρτέρησε γενναίως εἰς τὴν ἀπαραδειγματίστον ταύτην συμφορὰν ἑπτὰ ὀλόκληρα ἔτη, εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ. Εἶτα, δια τῆς θείας αὐτοῦ εὐλογίας, ἐπανελθὼν πάλιν εἰς εὐδαιμονίαν λαμπροτέραν τῆς πρώτης, καὶ ζήσας μετὰ τὴν πληγὴν 170 ἔτη, τὰ δὲ πάντα 240, ἐτελεύτησε πρεσβύτερος καὶ πλήρης ἡμερῶν περὶ τὸ 1350 ἔτος πρὸ Χριστοῦ. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐν μόνου ἔτος διήρκεσεν ἡ πληγὴ αὐτοῦ· καὶ ὅτι ἐζήσῃ μετ' αὐτὴν 140 ἔτη, πάντα δὲ, 240.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τὸν πλοῦτον θεωρήσας τῶν ἀρετῶν τοῦ Ἰωβ, συλῆσαι ἐμψυχανάτο ὁ τῶν δικαίων ἐχθρός· καὶ διαρρήξας τὸν πύργον τοῦ σώματος, τὸν θησαυρὸν ἐκ ἐσύλησε τὸν τοῦ πνεύματος· εὔρε γὰρ ὠπλισμένην τὴν τοῦ ἀμειπτου ψυχὴν· ἐμέ δὲ καὶ γυμνώσας ἠγματούτευσε. Προφθάσας οὖν πρὸ τέλους, ῥῦσαι με τοῦ δολίου Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὡς ἀληθῆς καὶ δίκαιος, Θεοσεβῆς καὶ ἀμειπτος, ἡγιασμένος τε ὠφθῆς πανένδοξε, Θεοῦ Σεράπων γνήσιε· καὶ ἐδίδαξας κόσμον, ἐν τῇ σῇ καρτερίᾳ, Ἰωβ πολυάθλε· ὅθεν παίντες τιμῶντες, ὑμνοῦμέν σου τὸ μνημόσυνον.

✠ 7. Ἡ Ἀνάμνησις τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ Σταυροῦ ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ.

Τῷ 346 ἔτει, ἐν τοῖς χρόνοις Κωνσταντίου, υἱοῦ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, καὶ Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἱερουσολύμων, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς Πεντηκοστῆς, περὶ ὥραν τρίτην τῆς ἡμέρας, ἐφάνη διὰ λαμπρῶν ἀστέρων τὸ σημεῖον τοῦτο τοῦ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἀπὸ τοῦ Ἰόλγοθᾶ ἕως τοῦ Ὄρους τῶν Ἐλαιῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Τοῦ Σταυροῦ σου ὁ τύπος νῦν ὑπὲρ ἥλιον ἔλαμψεν, ἂν περ ἐξ Ὁρθῆς ἀγίου, τόπῳ Κρανίου ἐφήπλωσας, καὶ τὴν ἐν αὐτῷ σε Σῶτερ ἰσχὺν ἐτράνωσας, διὰ τῆτε κρατύνας καὶ τῆς πιθῆς Βασιλεῖς ἡμῶν· οὓς καὶ περισώζε διαπαντὸς ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἰ διανοίξας οὐρανοὺς κεκλεισμένους, ἐν οὐρανῷ ὑπερφανεῖς τὰς ἀκτῖνας, ἐπὶ τῆς γῆς ἀνέτειλεν ὁ ἄχραντος Σταυρός· ὅθεν οἱ τὴν ἔλλαμψιν, τῆς αὐτοῦ ἐνεργείας, δεξάμενοι πρὸς ἄδυτον, ὀδηγούμεθα φέγγος· καὶ ἐν πολέμοις ἔχομεν αὐτὸν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

✠ 8. Τοῦ ἀγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ, ἐπιστηθίου, ἡγαπημένου, καὶ παρθένου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου· καὶ τοῦ ὀσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ Μεγάλου.

Περὶ μὲν τοῦ Ἀποστόλου ὄρα Σεπτεμβ. 26. Ὁ δὲ Ἀρσένιος ἦν διάκονος τῆς ἐν Ρώμῃ Ἐκκλησίας, λαμπρὸς κατὰ τὸ γένος καὶ τὴν παιδείαν, καὶ θαυμασίως τὴν ἀρετὴν. Τῷ δὲ 373, ὅτε Θεοδοσίος ὁ Μέγας ἐνέδυσσε τὴν βασιλικὴν πορφύραν Ἀρκάδιον τὸν πρεσβύτερον υἱὸν αὐτοῦ, ἐπταετῆ ὄντα, ἐκλεχθεὶς ὁ Ἀρσένιος ὑπὸ Δαμάσου τοῦ τῆς Ρώμης ἀρχιεπισκόπου, ἐπέμφθη εἰς Κωνσταντινούπολιν, πρὸς διδασκαλίαν τοῦ βασιλόπαιδος τούτου. Ἀλλὰ μὴ δυνάμενος διδάσκειν αὐτὸν ὡς ἰδιώτην, κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρὸς, διὰ τὴν φυσικὴν τοῦ νέου ἔπαρσιν καὶ ἰσχυρογνωμίαν, μᾶλλον δὲ καὶ κινδυνεύσας ὑπ' αὐτοῦ τὴν ζωὴν, κατέλιπε τὴν βασιλικὴν αὐλὴν, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Θηβαίδος Σκήτην· ὅπου τελέσας τὸν ὑπόλοιπον βίαν ἀσκητικῶς, ἐτελεύτησε τῷ 445, ἐτῶν 95.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β΄.

Απόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡγαπημένε, ἐπιτάχυνον ρῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον· δέχεται σε προσπίπτοντα, ὁ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος· ὃν ἰκέτευε Θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Ὀσίου, Ἦχος πλ. δ΄.

Ταῖς τῶν δακρῦων σου ροαῖς, τῆς ἐρήμου· τὸ ἄγονον ἐγεώρησας· καὶ τοῖς ἐκ βάρους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστῆρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασιν, Ἀρσένιε Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος β'.

Τὰ μεγαλεῖά σου παρθένε τίς διηγῆσεται; βρῦεις γάρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὴν τῶν Ἀγγέλων ἐν σώματι πολιτείαν, ἐπιδειξάμενος Ἀρσένιε Δεοφόρε, τούτων καὶ τῆς τιμῆς κατηξίωσαι, τῷ τοῦ Δεσπότη Δρόνῳ, σὺν αὐτοῖς παριστάμενος, καὶ πᾶσι πρεσβεύων Δεῖαν ἄφρσιν.

✠ 9. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἡσαΐου καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Χριστοφόρου.

Ὁ μὲν Προφήτης ὑπῆρχεν υἱὸς Ἀμώς, ἐκ τῆς βασιλικῆς φυλῆς καταγόμενος. Προεφήτευσεν ἐν ἡμέραις Ὀζίου (τοῦ καὶ Ἀζαρίου καλουμένου), Ἰωάθαμ, Ἀχαζ, καὶ Ἐζεκιίου, βασιλέων τῆς Ἰουδαίας. Περὶ δὲ τὸ 681 πρὸ Χριστοῦ, ἐπὶ τῆς βασιλείας Μανασσῆ, υἱοῦ καὶ διαδόχου τοῦ εὐσεβεστάτου Ἐζεκιίου, ἐλέγγων τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς παρανομίας αὐτοῦ, ἐπρινόισθη διὰ ξυλίνου πρίονος; καὶ οὕτως ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς. Ὀνομάζεται ἀπάντων τῶν Προφητῶν ὁ Εὐτονωτάτος καὶ Μεγαλοφωνότατος, διὰ τὸ κάλλος καὶ ὕψος τῶν λόγων αὐτοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 68 κεφάλαια διηρημένη, τάττεται ἢ πρώτη τῶν Μειζόνων Προφητῶν. Τούτῃ ἐστὶ καὶ ἡ Ε' τῆς Στιχολογίας Ὁδὴ Ἐκ νυκτὸς ἐρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, κτλ. — Περὶ δὲ τοῦ ἁγίου Χριστοφόρου λέγουσι τερατώδη καὶ μυθώδη πολλά, ὅσα ἐγέννησεν ἡ ἀμάθεια καὶ δεισιδαιμονία ἐξ ὧν ἐστὶ καὶ τὸ νομίζειν, ὅτι, ἢ ἂν ἡμέρᾳ ἐδλεπέ τις αὐτοῦ τὴν εἰκόνα, ἢν ἀδύνατον ἀποθανεῖν αὐτὸν κατ' αὐτὴν αἰφνιδίως, ἢ ἐκ συμδεδηκότος τινός. Ἐντεῦθεν προῆλθε τὸ περιεδόμενον ἐκεῖνο Χριστοφόρον ἀφ' οὗ ἰδῆς, ὑπεράσφαλης βαδίζεις. Ἐκ τούτου ἡ συνήθεια τῶν παλαιῶν τοῦ τιθεῖναι τὰς εἰκόνας αὐτοῦ εἰς τῶν Ἐκκλησιῶν τὰς εἰσόδους, ἵνα οἱ εἰσερχόμενοι βλέψωσιν αὐτὰς. Ἡ δὲ ἐτυμολογία τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ὅπερ δηλοῖ Χριστὸν φέρειν, παρεκίνησεν ἀναμφιβόλως τοὺς ζωγράφους, ἵνα ζωγραφίζωσιν αὐτὸν, βαστάζοντα ἐπὶ τῶν ὤμων νήπιον τὸν Ἰησοῦν· οὐχὶ ὁμως ἔχοντα καὶ πρόσωπον κυνός (σκύλου), ὡς τινες τῶν ἀμαθῶν ζωγράφων. Ἦθλησε δὲ ὁ Μάρτυς ἐπὶ Δεκίου τῷ 250 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προφήτου, Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου Ἡσαΐου τὴν μνήμην Κύριε ἑορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν· Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Στολαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, ὠραϊζόμενος, Κυρίῳ παρίστασαι, τῷ Βασιλεῖ οὐρανῶν, Χριστοφόρε αἰοίδιμε· ὄθεν σὺν Ἀσωμάτων, καὶ Μαρτύρων χορείαις, ἄδεις τῇ τρισαγίῳ καὶ φρικτῇ μελωδίᾳ· διὸ ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς, σῶζε τοὺς δούλους σου.

Κοντάκιον τοῦ Προφήτου, Ἦχος β'.

Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τῆς προφητείας τὸ χάρισμα δεδεγμένος, Προφητομάρτυς Ἡσαΐα θεοκήρυξ, πᾶσιν ἐτραίνωσας τοῖς ὑφ' ἥλιον, τὴν τοῦ Θεοῦ φωνήσας, μεγαλοφώνως σάρκωσιν· Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ λήφεται.

✠ 40. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Σίμωνος τοῦ Ζηλωτοῦ.

Οὗτος ἦν ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Δώδεκα, ὀνομαζόμενος ὑπὸ μὲν τοῦ Ματθαίου, Σ. Κανανίτης, ὑπὸ δὲ τοῦ Λουκᾶ, Σ. Ζηλωτῆς (Ματθ. ι. 4. Λουκ. γ'. 18)· καὶ ὅτι τὸ Κανανίτης ἐρμηνεύεται εἰς τὸ Ζηλωτῆς, ἐκ τοῦ Κανᾶ, ὅπερ δηλοῖ Ζήλος, κατὰ τοὺς ἐρμηνευτάς. Λέγουσι δὲ τινες, ὅτι οὗτος ἐστὶν ὁ νυμφίος τοῦ ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας γενομένου γάμου, δπου ὁ Ἰησοῦς, μεταβαλὼν τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον, ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων αὐτοῦ (Ἰωάν. β'. 1-11).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Α'πόστολε ἅγιε Σίμων, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα ἀπαισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὼν ἀσφαλῶς τὰ τῆς σοφίας δόγματα, ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν εὐσεβοῦντων δέμενον, ἐν αἰνέσει μακαρίσωμεν, τὸν θεηγόρον πάντες Σίμονα· τῷ θρόνῳ γὰρ τῆς δόξης νῦν παρίσταται, καὶ σὺν ταῖς Ἀσωμάτοις ἐπαγαλλεται, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 11. Τὰ Γενέθλια, ἦτοι τὰ Ἐγκαίνια τῆς Κωνσταντινουπόλεως· καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μωκίου.

Κατὰ τὸ 328 ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ, τῇ 20 Νοεμβρίου, κατεβλήθησαν τὰ θεμέλια τῆς Βασιλίδος ταύτης τῶν πόλεων. Τῷ δὲ 330 ἔτει, Ἰνδικτιῶνος 3, Μαΐου μηνὸς 11, ἡμέρᾳ β' τῆς ἑβδομάδος, ἐγένοντο τὰ Ἐγκαίνια αὐτῆς μετὰ πάσης τῆς Συγκλήτου· καὶ ἀφιερθεῖσα εἰς τὴν προστασίαν τῆς Θεοτόκου, ἐπωνομάσθη Κωνσταντινουπόλις, ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ κτίσαντος αὐτὴν Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου — Ὁ δὲ Ἱερομάρτυς ἤθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 288 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὖρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίσει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Μώκιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ τῶν Ἐγκαινίων, ὁ αὐτός.

Τῆς Θεοτόκου ἡ Πόλις, τῆ Θεοτόκῳ προσφόρως, τὴν ἑαυ-
τῆς ἀνατίθεται σύστασιν· ἐν αὐτῇ γὰρ ἐστήρικται δια-
μένειν, καὶ δι αὐτῆς περισώζεται καὶ κραταιοῦται, βρωῶσα
πρὸς αὐτήν· Χαῖρε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Καθοπλισθεῖς τῷ θυρεῷ τῆς πίστεως, τῆς ἀσεβῶν ταῖς
παρατάξεις ἔτρεψας, καὶ ἐδέξω δόξης στέφανον, παρὰ
Κυρίου μάκαρ Μώκιε· διὸ μετὰ Ἀγγέλων ἀγαλλόμενος, πε-
ρίσωζε κινδύνων τοὺς ὑμνοῦντάς σε, πρεσβεύων ἀπαύστως
ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 12. Τῶν ἐν ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν, Ἐπιφανίου ἐπισκό-
που Κύπρου, καὶ Γερμανοῦ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινου-
πόλεως.

Ὁ μὲν Ἐπιφάνιος ἐγεννήθη περὶ τὸ 320 ἔτος ἐν Βεσανδοῦκῃ, κώμῃ τῆς Πα-
λαιστίνης μικρᾶ, ἐκ γονέων πτωχῶν, Ἰουδαίων τὸ γένος. Μετῆλθε τὸν μοναχι-
κὸν βίον ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας· καὶ μιμησάμενος πᾶσαν ἀρετὴν τῶν μοναχῶν τῆς
Αἰγύπτου, ἔλαβεν ὕστερον πολλοὺς ἄλλους ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτοῦ ἐν ἰδίῳ
μοναστηρίῳ. Ἐδιδάχθη τὴν Ἑβραϊκὴν, Αἰγυπτιακὴν, Συριακὴν, Ἑλληνικὴν, καὶ
Λατινικὴν γλῶσσαν, καὶ ἐκ τούτου ἐκαλεῖτο Πεντάγλωσσος. Περὶ τὸ 368,
ἐκλεχθεὶς ἐπίσκοπος Κωνσταντίας τῆς Κύπρου, ἦτις πρότερον ἐκαλεῖτο Σαλα-
μίς, καὶ ποιμάνας τὸ ποίμνιον αὐτοῦ θεαρέστως, καὶ πάσης αἰρέσεως ἀμέλυντον,
ἐτελεύτησε περὶ τὸ 433 ἔτος, ζήσας ἔτη 105, κατὰ δὲ τὸν τοῦ Νικοδήμου Συ-
ναξαριστῆν, 115. Μεταξὺ τῶν ἱερῶν αὐτοῦ Συγγραμμάτων τιμᾶται μᾶλλον τῶν
λοιπῶν τὸ Πανάριον (ἐκ τοῦ Α. Panarium), ὃ ἐστὶν Ἀρτοφόριον, ἢ Ἀρ-
τοθήκη, περιέχον ἀπόδειξιν τῶν τῆς πίστεως ἀληθειῶν, καὶ ἀνασκευὴν τῆς
πλάνης 80 αἰρέσεων. — Ὁ δὲ Γερμανὸς ἦν Κωνσταντινουπόλιτις τὴν πατρί-
δα, λαμπρὸς τὸ γένος, υἱὸς Ἰουστινιανοῦ Πατρικίου. Κατ' ἀρχὰς ἐγένετο ἐπί-
σκοπος Κυζίκου· τῷ δὲ 715 προεβιάσθη εἰς τὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρό-
νον. Ἄλλ' ἐπειδὴ γενναίως ἀντέστη εἰς τὸ περὶ τῶν ἀγίων Εἰκόνων πρόσταγμα
Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, ἐξωσθεὶς τοῦ θρόνου αὐτοῦ τῷ 730 ἔτει, καὶ ζήσας τοῦ
λοιποῦ ὡς ἰδιώτης, ἐτελεύτησε περὶ τὰ 740, ἔτων 95. Τὸ περὶ τῶν Ἐξ Οἴκου-
μενικῶν Συνόδων ἐστὶ τὸ πρῶτιστον τῶν αὐτοῦ Συγγραμμάτων. Ἐγρημάτισε δὲ
καὶ ἄσματογράφος ὁ αὐτός, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς πολλῶν Στιχηρῶν
Ἰδιομέλων, ἐξ ὧν καὶ τὰ εἰς τὴν Ἑπαπαντὴν· Λέγε Συμεῶν, κτλ.

Ἀπολυτίκιον· Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Σελ. 283.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ιεραρχῶν τὴν θαυμαστὴν ξυνωρίδα, ἀνευφημήσωμεν πισταὶ
κατὰ χρέος, σὺν Γερμανῷ τὸν θεῖον Ἐπιφάνιον· οὗτοι
γὰρ κατέφλεξαν, τῶν ἀθέων ταῖς γλώσσας, δόγματα σοφῶ-

τατα, διαθέμενοι πᾶσι, τοῖς ὀρθοδόξως μέλπουσιν αἰεὶ, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

✠ 13. Τῆς ἀγίας Μάρτυρος Γλυκερίας.

Ἦθλησεν ἐν ἔτει 141, ἐπὶ Ἀντωνίου βασιλέως.

Ἀπολυτίκιον· Ἦ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Σελ. 306.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν Παρθένον στέργουσα, καὶ Θεοτόκον Μαρίαν διετήρεις ἄφθορον, τὴν σεαυτῆς παρθενίαν· πόθῳ δὲ καρδιωθεῖσα τῷ τοῦ Κυρίου, ἤθλησας ἀνδρειοφρόνως μέχρι θανάτου· διὰ τοῦτο Γλυκερία, διπλῶ στεφάνῳ, σὲ στέφει Χριστὸς ὁ Θεός.

✠ 14. Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Ἰσιδώρου τοῦ ἐν τῇ Χίῳ.

Ἦπῆρχεν Ἀλεξάνδρεὺς τὴν πατρίδα, στρατιωτικὸς τὴν τάξιν· ἤθλησεν ἐν τῇ νήσῳ Χίῳ τῷ 251, ἐπὶ Δεκίου.

Ἀπολυτίκιον· Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 279.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Κυβερνήτης μέγιστος, τῇ οἰκουμένῃ, σὺ ἐφάνης ἅγιε, ταῖς πρὸς Θεόν σου προσευχαῖς· διὸ ὑμνοῦμέν σε σήμερον, Μάρτυς Θεόφρον, Ἰσίδωρε ἐνδοξε.

✠ 15. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Παχωμίου τοῦ Μεγάλου, καὶ Ἀχιλλίου ἀρχιεπισκόπου Λαρίσσης τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ὁ μὲν Ἀχιλλίος ἦν εἰς τῶν 318 Θεοφόρων Πατέρων τῆς Α'. Οἰκουμένης Συνόδου, τελευτήσας περὶ τὰ μέσα τοῦ Δ'. αἰῶνος. — Ὁ δὲ Παχώμιος ἐγεννήθη ἐν τῇ ἄνω Θηβαΐδι τῆς Αἰγύπτου ἐκ γονέων εἰδωλολατρῶν· ἐστράτευσε πρότερον ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας· εἶτα, τὰς ἀρετὰς τῶν Χριστιανῶν βλέπων, προσῆλθεν εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ· ἐμαθήτευσεν ὑπὸ τὸν ἐρημίτην Παλάμωνα· ἐγένετο περιβόητος εἰς τὴν ἀρετὴν, δι' ἧς ἐπέπλησε τὴν κατὰ τὸν Νεῖλον Ταβεννησίαν, μοναστηρίων καὶ σκήπτων, καὶ κατέστη Κοινοβιάρχης μοναχῶν ὑπὲρ τὰς 14 χιλιάδας· ἐτελεύτησε περὶ τὰ 348.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρῶν σου ροαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι. Παχώμιε Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμνῆ σου ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτίσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Ἀχίλλιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β' . Τὴν ἐν πρεσβείαις .

Τὴν τῶν Ἀγγέλων ἐν σώματι πολιτείαν, ἐπιδειξάμενος Παχώμιε Θεοφόρε, τούτων καὶ τῆς εὐκλείας ἠξίωσαι, τῷ τῷ Δεσπότην Δρόνῳ, σὺν αὐτοῖς παριστάμενος, καὶ πᾶσι πρεσβυῶν Δεῖαν ἄφεςιν .

Τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος πλ. δ' . Τῇ ὑπερμάχῳ .

Τῆς οἴκουμένης τὸν ἀστέρα τὸν ἀνέσπερον, καὶ Λαρισσαίων τὸν ποιμένα τὸν ἀκοίμητον, τὸν Ἀχίλλιον ὑμνήσωμεν ἐκβοῶντες· Παρρήσιαν κεκτημένος πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ παντοίας τρικυμίας ἡμᾶς λύτρωσαι, ἵνα κράζωμέν σοι· Χαίροις Πάτερ Ἀχίλλιε .

✠ 16. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Ἁγιασμένου, μαθητοῦ τοῦ ὁσίου Παχωμίου .

Ἐτελεύτησε κατὰ τὸ 360 ἔτος .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α' . Τοῦ λίθου σφραγισθέντος .

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Θεόδωρε· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας; καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σέ σεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα .

✠ 17. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Ἀνδρονίου καὶ Ἰουνίας .

Τούτους ἀναφέρει ὁ Ἀπ. Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῇ, λέγων· Ἀσπάσαθε Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουνίαν τοὺς συγγενεῖς καὶ συναιχμαλώτους μου, οἱ τινὲς εἰσιν ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις, οἱ καὶ πρὸ ἐμοῦ γεγονασιν ἐν Χριστῷ (ἱ. 7).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ' .

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεςιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν .

✠ 18. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Πέτρου, Διονυσίου, Χριστίνης, Ἀνδρέου, Παύλου, Βενεδίμου, Παυλίνου, καὶ Ἑρακλείου.

Οὗτοι ἐκ διαφόρων πόλεων ὄντες, ἤθλησαν ἐπὶ Δεκίου τῷ 250.

Εἰ οὐκ ἔστιν, Ἀλληλουϊα· Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 306.

✠ 19. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πατρικίου, ἐπισκόπου Προύσης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἀκακίου, Μενάνδρου καὶ Πολυαίνου. Εἰ οὐκ ἔστιν, Ἀλληλ. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ὡς ἀνωτέρω.

✠ 20. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Θαλλελαίου.

Ἐπῆρχεν ἐκ τινος χώρας τῆς Φοινίκης, καλουμένης Λιβάνου, υἱὸς πατρός μὲν Βερουκίου, ἀρχιερέως τῶν Χριστιανῶν, μητρός δὲ Ῥωμυλίας· ἰατρός τὴν τέχνην, κρυπτόμενος εἰς ἐλαϊκῶνά τινα διὰ τὸν τῶν εἰδωλολατρῶν φόβον· συλληφθεὶς δέ, ἤθλησεν ἐπὶ Νουμεριανοῦ τῷ 284 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον· Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 279.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν Μαρτύρων σύναθλος, ἀναδειχθεὶς καὶ ὀπλίτης, στρατιώτης ἄριστος, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, γέγονας διαβασάνων καὶ τιμωρίας, ἔπαρσιν εἰδωλολατρῶν καταπατήσας· διὰ τοῦτο τὴν σεπτὴν σου, ὑμνοῦμεν μνήμην σοφὴ Θαλλελαίε.

✠ 21. Τῶν ἁγίων Μεγάλων Βασιλέων καὶ Ἰσαποστόλων, Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Ὁ μέγας οὗτος καὶ αἰόιδιμος Α'. Βασιλεὺς Χριστιανῶν ὑπῆρχεν υἱὸς Κωνσταντίνου τοῦ Χλωροῦ (βασιλέως τῶν δυτικωτάτων μερῶν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ κράτους), καὶ τῆς μακαρίας Ἑλένης. Ἐγεννήθη τῷ 272 ἔτει ἐν Ναίσσῳ τῆς Δαρδανίας, πόλει ποτὲ τοῦ Ἑλλησπόντου, κατὰ τινος. Τῷ 306 ἔτει, ἀποθανόντος τοῦ πατρὸς, ἀνηγορεύθη τοῦ θρόνου αὐτοῦ διάδοχος. Τῷ 312 μαθὼν ὅτι ὁ Μαξέντιος μετὰ τοῦ Μαξιμίνου ἠνώθησαν κατ' αὐτοῦ, ἐξέστράτευσεν εἰς Ἰταλίαν· ὅπου ἀπερχόμενος ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἑαυτοῦ στρατευμάτων, εἶδεν ἐν τῷ οὐρανῷ μετὰ μεσημβρίας, κάτωθεν τοῦ ἡλίου, στύλον φωτεινόν, εἰς τύπον Σταυροῦ, μετ' ἐπιγραφῆς τοιαύτης· Ἐν τούτῳ νικήσεις. Τὴν ἐφεξῆς νύκτα φανεῖς κατ' ὕπνον ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, παρήγγειλεν αὐτῷ τὴν χρῆσιν τοῦ σταυροειδοῦς ἐκείνου τύπου εἰς τὰς σημαίας αὐτοῦ· ὁ δὲ, ἐγερθεὶς τὸ πρωῒ, διώρισεν ἀμέσως τὴν τούτου κατασκευὴν, ὀνομάσας αὐτὸ Λάβαρον (Labarum, ὅπερ ἐτυμολογοῦσιν ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ λάφυρον)· ὃ ἔστι, Σημαίαν πρὸς νίκην καὶ λαφυραγωγίαν τοῦ ἐχθροῦ, ἔχουσαν ἐν ἑαυτῇ γεγραμμένον τὸ ὄνομα τοῦ Ι. Χ., καὶ κροτήσας τὴν μάχην τῇ 28 Ὀκτωβρίου, ἐνίκησε κατακράτος τὸν Μαξέντιον· ὃς τις καταδικωμένος, ἐπνίγη εἰς τὸν Τίβεριν ποταμόν. Ὁ δὲ Κωνσταντίνος, εἰσελθὼν τῇ ἐπαύριον εἰς Ῥώμην μετὰ θριάμβου, ἀνηγορεύθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας αὐτοκράτωρ τῆς Δύσεως, τοῦ Λικινίου βασιλεύοντος, εἰς τὴν Ἀνατολήν. Ἀλλὰ καὶ τούτου, ζήλο-τυπήσαντα ὕπερον, καὶ ἐκδικούμενον εἰς τοὺς Χριστιανούς, πολεμήσας ἀπαξ καὶ δις, κατεξωλόθρευσεν εἰς τέλος τῷ 323 ἔτει· καὶ οὕτως ἔμεινεν αὐτὸς μο-

νάρχης τῆς Δύσεως καὶ τῆς Ἀνατολῆς· ἔπαυσαν πάντες οἱ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας διωγμοί, ἐθριάμβευσεν ὁ Χριστιανισμός, καὶ κατελύθη ἡ εἰδωλολατρεία. Τῷ 325 συνήθροισε τὴν ἐν Νικαίᾳ Ἀ. Οἰκουμένην Σύνοδον, ἣν καὶ ἐτίμησε διὰ τῆς ἑαυτοῦ παρουσίας. Τῷ 328, κατὰ τὴν 29 Νοεμβρίου, κατέβαλε τὰ Σεμέλια τῆς ἐπωνύμου αὐτοῦ Κωνσταντινουπόλεως, εἰς ἣν μετακομισθέντος τοῦ αὐτοκρατορικοῦ θρόνου ἐκ τῆς Ῥώμης, ἐπωνομάσθη καὶ αὕτη Νέα Ῥώμη. Τελευταῖον ἀσθενήσας κατὰ τὴν Νικομήδειαν, καὶ ἐκεῖ, κατὰ τὸν Εὐσέβιον (εἰς Κωνσταντ. Βιβλ. δ. 61-62), ὁμοίως καὶ τὸν Σωκράτην, καὶ Σωζόμενον, αἰτήσας καὶ λαβὼν τὸ δεῖον Βάπτισμα, καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων Μυστηρίων ἀξιώθεις, ἐτελεύτησε τῷ 337, κατὰ τὴν 21, ἢ 22 Μαΐου, ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς, ζήσας τὰ πάντα ἔτη 65, ἐξ ὧν ἐβασίλευσε 31. Τὸ δὲ λείψανον αὐτοῦ, ἐνεχθὲν εἰς Κωνσταντινούπολιν, κατετέθη ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ ἀνεγερθέντι ναῷ τῶν Ἀποστόλων. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐβαπτίσθη ἐν Ῥώμῃ τῷ 324 ἔτει ὑπὸ τοῦ ἀγίου Σιλδέστρου.

Ἄργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸν τύπον ἐν οὐρανῷ θεασάμενος, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλῆσιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος, ὁ ἐν βασιλεῦσιν Ἀπόστολός σου Κύριε, βασιλεύουσα Πόλιν τῇ χειρὶ σου παρέθετο· ἦν περίσωζε διαπαντός ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνη φιλάνθρωπε.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Κωνσταντῖνος σήμερον, σὺν τῇ μητρὶ τῇ Ἐλένῃ, τὸν Σταυρὸν ἐκφαίνουσι, τὸ πανσεβάσμιον ξύλον, πάντων μὲν τῶν Ἰουδαίων αἰσχύνῃ ὄντα, ὄπλον δὲ πιστῶν ἀνάκτων κατ' ἐναντίων· δι' ἡμᾶς γὰρ ἀνεδείχθη, σημεῖον μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

✠ 22. Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Βασιλίσκου. Ἄλληλουϊα.

✠ 23. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Μιχαὴλ, ἐπισκόπου Συναδάων. Ἄλληλουϊα.

✠ 24. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὄρει.

Ἐπήρχεν ἐξ Ἀντιοχείας, ἐξῆσεν ἐπὶ στύλου, ἐπωνομάσθη Συμεῶν ὁ νέος Στυλίτης, ἐτελεύτησε τῷ 595 ἔτει.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Συμεῶν· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ ταῖς ψυχαῖς τῶν πίστει προσ-

τρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ ἄνω ποθῶν, τῶν κἀτω μεθιστάμενος, καὶ ὡς οὐρανὸν τὸν στυλὸν τεκτηνάμενος, δι' αὐτοῦ ἀπήστραψας τῶν Σαυμάτων τῇ αἴγλῃ Ὅσιε, εἰς αἰεὶ Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 25. Ἡ τρίτη εὐρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τῆ Προδρόμου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς δεῖον θησαυρίσμα, ἐγκεκρυμμένον τῇ γῆ, Χριστὸς ἀπεκαλύψε, τὴν Κεφαλὴν σου ἡμῖν, Προφῆτα καὶ Πρόδρομε· πάντες οὖν συνελθόντες, ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, ἄσμασι θεηγόροις, τὸν Σωτῆρα ὑμνοῦμεν, τὸν σώζοντα ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ταῖς ἰκεσίαις σου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προφῆτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν Κάραν τὴν ἰσπῆν, ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, ταῖς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

✠ 26. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Κάρπου, ἐνὸς τῶν Ἑβδομήκοντα.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε ἅγιε Κάρπε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

✠ 27. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἑλλαδίου. Ἀλληλουῖα.

✠ 28. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐτυχοῦς, ἐπισκόπου Μελιτινῆς. Ἀλληλουῖα.

✠ 29. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Θεοδοσίας. Ἀλληλουῖα.

✠ 30. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσαακίου ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων. Ἀλληλουῖα.

Ἡ μονὴ αὕτη, κατὰ τὸν Κωδινόν, ἐκτίσθη ὑπὸ Δαλμάτη Πατρικίου, ἀνεψιοῦ τῷ Μ. Κωνσταντίνου, ἀφ' οὗ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἔλαβεν. Ὡς δὲ ἄλλοι λέγουσιν, ἐπα-

νομάσθη οὕτως, ἐξότου ὁ Δαλμάτος διεδέχθη ἐν αὐτῇ τὸν Ἰσαάκιον (Αὐγές. 3). Πιθανώτερον ὅμως, ὅτι ἔλαβε τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην πληθυντικῶς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν Δαλμάτων. — Τὴν μονὴν ταύτην ὁ Κοπρώνυμος ἐποίησεν ὕστερον στρατῶνα, κατὰ τὸν Ζωναρᾶν· « Καὶ τὴν τοῦ Δαλμάτου δὲ λεγομένην μονὴν, ἀρχαίαν οὖσαν, καὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβυτέραν πασῶν, ἀφ' ἧς ἀπελάσας τὲς μοναχοὺς, στρατιωτῶν αὐτὴν πεποίηκε καταγωγίον ». (Χρονικ. ΙΕ'. ἡ.).

✠ 31. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἑρμείου. Ἄλληλουϊα.

Μ Η Ν Ι Ο Υ Ν Ι Ο Σ.

Ἐχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 15, καὶ ἡ νύξ ὥρας 9.

✠ 1. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰουστίνου τοῦ Φιλοσόφου.

Ἐπῆρχεν ἐκ Νεαπόλεως τῆς ἐν Παλαιστίνῃ, φιλόσοφος Πλατωνικός· προσήλθεν εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ διὰ τοὺς διωγμοὺς, οὓς ἐβλεπε τοὺς Χριστιανοὺς ὑπομένοντας· ἀπελθὼν εἰς Ῥώμην, ἔδωκεν εἰς Μάρκον τὸν Αὐρήλιον ἔγγραφον ἀπολογίαν, δι' ἧς ἀπέδειξε τὴν ἀθωότητα καὶ ἀγιότητα τῆς Χριστιανικῆς πίστεως· ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς τῷ 167 ἔτει.

Ἄλληλουϊα.

✠ 2. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ὁμολογητοῦ.

Διεδέχθη τὸν Ταράσιον τῷ 806, ἀντίστη γενναίως, διὰ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόνων τιμὴν, εἰς τὸ πρόσταγμα Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου, ὑφ' οὗ ἐξορισθεὶς ἐν τινι μοναστηρίῳ, ἐτελεύτησε τῷ 827 ἔτων 70.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτίσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Νικηφόρε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν τῆς νίκης στέφανον, ὦ Νικηφόρε, οὐρανόθεν ἔνδοξε, ὡς εἰληφῶς παρὰ Θεοῦ, σῶζε τοὺς πίστει τιμῶντάς σε, ὡς ἱεράρχην Χριστοῦ, καὶ διδάσκαλον.

✠ 3. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λουκιλλιανοῦ. Ἄλληλουϊα.

✠ 4. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μητροφάνους, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐτέθη εἰς τὸν θρόνον τῷ 320, ἀπέστειλε τοποτηρητὴν ἑαυτοῦ εἰς τὴν Α'. Οἰκουμενικὴν Σύνοδον· ἐτελεύτησε τῷ 330. Κατ' ἄλλους δέ, γενόμενος ὁμολογητῆς ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, ἐτελεύτησε τῷ 312 ἔτει. Ἰστέον δέ, ὅτι οἱ Τριαδικοί τῆς Ὀκτωήχου Κανόνες οὐκ εἰσὶ τοῦ Μητροφάνους τούτου ποιήμα, ἀλλ' ἐτέρου ὁμωνύμου, ἐπισκόπου Σμύρνης χρηματίσαντος, περὶ τὰ μέσα τοῦ Θ'. αἰῶνος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως. Ὅρα ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἀνω ζητῶν.

Τὴν πίστιν Χριστοῦ, τρανώς σὺ ἔδογματίσας, καὶ ταύτην τηρῶν, εἰς πλῆθος ὄντως ἠΰξησας, τὸ πιστόν σου ποιμνιον· σὺν Ἀγγέλοις ὄθεν Μητρόφανες, συναγάλλη νῦν, καὶ Χριστῷ, πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 5. Τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Δωροθέου, ἐπισκόπου Τύρου.

✠ 6. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου, ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Δαλμάτων.

✠ 7. Τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδότου, ἐπισκόπου Ἀγκύρας.

✠ 8. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψαίνου τοῦ ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου. (Ὅρα Φεβρ. 8).

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Στρατολογία ἀληθεῖ ἀθλοφόρε, τοῦ οὐρανοῦ στρατηγὸς Βασιλέως, περικαλλῆς γεγένησαι Θεόδωρε· ὅπλοις γὰρ τῆς πίστεως, παρετάξω ἐμφρόνως, καὶ κατεξωλόθρευσας τῶν δαιμόνων τὰ στίφη, καὶ νικηφόρος ὦφθης ἀθλητῆς· ὄθεν σε πίστει αἰεὶ μακαρίζομεν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ω'ς ἀθλητῆς καὶ ἀριστεύς τοῦ Σωτῆρος, καὶ χορηγοῦ τῶν δωρεῶν οὐρανόθεν, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου προφθάνεις αἰεὶ, πάντας τοὺς προσφεύγοντας, τῷ ναῷ σου τῷ Δείῳ, καὶ πιστῶς προστρέχοντας, τῇ ἀγία σου σκέπη. Διὸ βοῶμεν· Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ τῶν κινδύνων, παμμακάρε Θεόδωρε.

✠ 9. Τοῦ ἐν ἀγίαις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Σήμερον εορτάζεται κυρίως ἡ μνήμη τῆς κοιμήσεως αὐτοῦ· τῆ δὲ 18 Ἰανουαρίου ἢ ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρείας φυγῆ αὐτοῦ, ὡς πρόξενος ἀγαθῶν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν· καθότι συγκροτηθεῖσα δι' αὐτῆς ἡ ἐν Ἐφέσῳ Σύνοδος, ἐξωστράκισε τὸ βλάσφημον τοῦ Νεστορίου δόγμα. Ὅρα Ἰανουαρίου 18.

Σημείωσαι, ὅτι ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας, καδ' ἦν γίνεται τὸ θεινὸν ἡλιοστάσιον, ἀρχεται ὁ ἥλιος στρίφεται πάλιν πρὸς τὰ νότια μέρη, καὶ αὐξάνειν μὲν τὰς νύκτας εἰς ἡμᾶς, σμικρύνειν δὲ τὰς ἡμέρας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστῆρ, ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Κύριλλε σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ταῖς τῶν αἰρέσεων πλοκαῖς διαρρήξας, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ θεῖοις λόγοις, τὴν Ἐκκλησίαν Κύριλλε ἐπλούτισας, πάντα τὰ ζιζάνια, Νεστορίου ἐκκόψας· ὄθεν καὶ παρίστασαι, σὺν Ἀγγέλων χορείαις, Χριστῷ πρεσβεύων μάκαρ ἐκτενώς, πᾶσι πταισμάτων δωρήσασθαι ἄφεςιν.

✠ 10. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης.

✠ 11. Τῶν ἀγίων Ἀποστόλων Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα.

Ὁ μὲν Βαρθολομαῖος ἦν ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Δώδεκα, Γαλιλαῖος τὴν πατρίδα· καὶ ταῦτα μόνα βέβαια περὶ αὐτοῦ, ὡς ἐκ τῆς εὐαγγελικῆς ἱστορίας. Περὶ δὲ τοῦ ἔργου τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ λέγουσι πάντες, ὅτι ἐκήρυξεν εἰς τὴν Ἀραβίαν, καὶ Περσίαν, καὶ πρὸ πάντων εἰς τοὺς Ἰνδοὺς, φέρων εἰς αὐτούς, τὸ κατὰ Ματθαίου Εὐαγγέλιον, Ἑβραϊστὶ γεγραμμένον, ὅπερ, μετὰ 100 ἔτη, εὔρεν ἐκεῖ ὁ Πάνταινος, φιλόσοφος Στωϊκός, καὶ περίφημος τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ χριστιανικῆς σχολῆς διδάσκαλος (Εὐσέβ. Ἐκκλ. Ἱστορ. Ε'. 19). Ἐτελεύτησε δὲ, κατὰ τὴν κοινοτέραν γνώμην, σταυρωθεὶς, ἢ ζῶν ἐκδαρεὶς τὸ σῶμα ἐν Ἀθιναπόλει τῆς Ἀρμενίας, ὅπερ φαίνεται βεβαιουῖσα καὶ ἡ ἀρχαία τῶν Ἀρμενίων παράδοσις. — Τινὲς νομίζουσιν, ὅτι Βαρθολομαῖος καὶ Ναθαναὴλ ἐστὶν εἰς καὶ ὁ αὐτός· διότι, λέγουσιν, οὐδαμῶς φαίνεται ἡ τοῦ Βαρθολομαίου κλήσις, ἐνῶ σημεῖονται ἡ τοῦ Ναθαναὴλ (Ἰωάν. ἀ. 46-52). Ὅτι οἱ περὶ τῷ Βαρθολομαίου λαλοῦντες Εὐαγγελισταί, ἀποσιωπῶσι τὸν Ναθαναὴλ· ὁ δὲ Ἰωάννης, ὅς τις μόνος ἀναφέρει αὐτόν, οὐδὲν περὶ Βαρθολομαίου λέγει. Ὅτι τὸ Βαρθολομαῖος οὐκ ἔστιν ὄνομα κύριον, ἀλλὰ πατρωνυμικόν, σημαῖνον τὸν Θεολομαίου, ὅπερ ἐρμηνευόμενον εἰς τὸ ἀναρτῶν, ἢ ἀναχαιτίζων ὕδατα, ἐμορφώθη πάντως εἰς τύπον Ἑλληνικόν ἐκ τοῦ Ἑβραϊκοῦ Θεολαμί, ἢ Θεολμαί (Ἰησ. κ. 14. Β'. Βασ. γ'. 3). Σημαίνει οὖν τὸ Βαρθολομαῖος τὸν Θεολομαίου, ἢ Πτολομαίου (ἐπειδὴ εὐρίσκεται πού καὶ Βαρ-πτολομαίου γραφόμενον), ὡς καὶ τὸ Βαρτίμαιος, Τίδος Τιμαίου (Μάρκ. ι. 46), καὶ ἐπομένως ἠδύνατο ἔχειν τοῦτο μὲν ὡς ἐπίθετον, ὡς κύριον δὲ τὸ Ναθαναὴλ. Τελευταῖον, ὅτι ὁ Ἰωάννης φαίνεται συναριθμῶν τὸν Ναθαναὴλ μετὰ τῶν Ἀποστόλων, ἐνθα λέγει· Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, κτλ. (κα. 2).

Ὁ δὲ Βαρνάβας ὑπήρχεν ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Κύπριος τὴν πατρίδα, Λευίτης τὴν φυλὴν, συμμαθητὴς τοῦ Παύλου ὑπὸ τὸν Γαμαλιήλ, Ἰωσήσ καλούμενος πρότερον· ὕστερον δὲ μετωνομάσθη Βαρνάβας, ὅπερ μεθερμηνεύεται εἰς τὸ, Τίς παρακλήσεως, πρὸς ἀντιδιαστολήν ἴσως τῆ ἄλλης Ἰωσή, τοῦ καλουμένου Βαρσαθά, καὶ ἐπικληθέντος Ἰούστου. Οὗτος ὁ Βαρνάβας ἔχων ἀγρόν, ἐπαίλησεν αὐτόν, καὶ ἤνεγκε τὰ χρήματα εἰς τοὺς Ἀποστόλους (Πραξ. α. 23, καὶ δ. 36-37). Κηρύξας δὲ τὸ Εὐαγγέλιον πολλαχοῦ, καὶ μετὰ τοῦ Παύλου συνοδοιπορῶν, καὶ καταμόνας, τελευταῖον ὑπέστη τὸν μαρτυρικὸν θάνατον, λιθοβοληθεὶς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, μετὰ τὸ 51 ἔτος. Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας Ζήνωνος, τῷ 488 ἔτει, εὐρέθη τὸ ἱερόν τούτου λείψανον, ἔχον ἐπὶ τοῦ στήθους τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον, Ἑλληνιστὶ γεγραμμένον ὑπὸ τῆς ἰδίας τοῦ Βαρνάβα χειρὸς, καὶ προσηνέχθη τῷ Ζήνωνι. Ἐκ τούτου ἔλαβε προνόμιον ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς Κύπρου, ἵνα ὑπάρχη αὐτοκέφαλος, καὶ υπογράφηται διὰ κοκκίνων γραμμῶν.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Βαρθολομαίου, Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ωφθης μέγας ἥλιος, τῇ οἰκουμένῃ, διδαγμαίων λάμπησι, καὶ θουμασίῳ φοβερῶν, φωταγωγῶν τοὺς τιμῶντάς σε, Βαρθολομαῖε Κυρίου Ἀπόστολε.

Ἔτερον τοῦ Βαρνάβα, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τοῦ Κυρίου γέγονας, παναληθῆς ὑπηρέτης, Ἀποστόλων ὠφθης τε, τῶν Ἑβδομήκοντα πρῶτος· νῦγασας, καὶ σὺν τῷ Παύλῳ τὸ κήρυγμά σου, ἅπασι καταμηνύων Χριστὸν Σωτῆρα· διὰ τοῦτο ὑμνωδίαις, τὴν θείαν μνήμην Βαρνάβα τελοῦμέν σου.

✠ 12. Τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν Ὀνουφρίου καὶ Πέτρου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θουματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Ὀνούφριε· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβῶν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ ταῖς ψυχαῖς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἔτερον κοινόν. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Σελ. 283.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν .

Α΄ στήρ φαινός, ἐδείχθης τοῖς μονάζουσιν, ὡς φέγγος νυκτί, αὐγάζεις ἐν τοῖς πέρασιν· οὕτω Πάτερ ἔλαμψας ἐν ἀσκήσει, καθάπερ ἥλιος· διὰ τοῦτο Ὁνούφριε, μὴ παύση πρεσβυῶν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν .

Ἔτερον, Ἦχος πλ. δ'. Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα .

Φῶς νοητὸν καὶ οὐράνιον, Πέτρε λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τῆς ἀκηράτου Τριάδος δοχεῖον ὡφθης λαμπρότατον, καὶ χάριν τῶν θαυματίων ἀπειλήσας, κραυγάζων· Ἀλληλουῖα .

✠ 13. Τῆς ἀγίας Μάρτυρος Ἀκυλίνης .

Ἦθλησεν ἐν ἔτει 298 ἐπὶ Διοκλητιανοῦ .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ .

Η΄ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ· Σὲ Νυμφίς μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι . Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

✠ 14. Τοῦ ἀγίου Προφήτου Ἐλισσαίου· καὶ τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ὁμολογητοῦ .

Ὁ μὲν Προφήτης ἦν υἱὸς Σαφαὶτ, ἐκ πόλεως Ἀβελ-Μεοῦλ, ἢ Ἀβελ-Νεοῦλ, ἐκ γῆς Μανασσῆ, γεωργὸς τὸ ἐπάγγελμα πρότερον. Τῷ δὲ 908 πρὸ Χριστοῦ λαβὼν προσταγὴν παρὰ Θεοῦ ὁ Προφήτης Ἠλίας, ἔχρισεν αὐτὸν ἀντὶ ἑαυτοῦ εἰς Προφήτην, ἡνίκα ἡρότρια (ὠργονε) τὴν γῆν, ἔχων ζεύγη βοῶν δώδεκα, ἅπερ σφάξας εὐθύς, καὶ διὰ τῶν ἀρότρων καὶ λοιπῶν γεωργικῶν ξύλων ἐψήσας (βράσας), ἔδωκεν εἰς τροφήν τῷ λαῷ· αὐτὸς δὲ τοὺς γονεῖς ἀσπασάμενος, καὶ ἀκολουθήσας τῷ Ἠλίᾳ, ὑπῆρτεν αὐτῷ ἕως τῆς ἀναλήψεως αὐτοῦ ὡς εἰς τὸν οὐρανὸν (Ἰουλίῳ 20)· ὅτε λαβὼν τοῦ διδασκάλου τὴν μηλωτὴν, καὶ τοῦ προφητικοῦ ἐκείνου πνεύματος διπλασίαν τὴν χάριν, ἔδειξε διὰ τῶν θαυμασίων ἔργων, ὅσα ἡ Δ'. βίβλος τῶν Βασιλειῶν διηγείται περὶ αὐτοῦ, τίνος ἦν μαθητῆς· καὶ ζήσας μέχρι τοῦ 839 πρὸ Χριστοῦ, ἐτελεύτησε πλήρης ἡμερῶν, καὶ ἐτάφη ἐν Σαμαρείᾳ· Ἀλλὰ καὶ μετὰ θανάτου ἐδόξασεν αὐτὸν ὁ Θεός· καθότι μετὰ παρέλευσιν ἑνιαυτοῦ, ἐκφέροντες τινὲς νεκρὸν εἰς ταφὴν, εἶτα ληστὰς Μωαβιτῶν αἰφνιδίως ἰδόντες, ἐβρίψαν αὐτὸν εἰς τὸν τάφον τοῦ Προφήτου, καὶ ἐφυγον· ὁ δὲ νεκρὸς, μόλις ἐγγίσας εἰς τὰ ὀστέα αὐτοῦ, ἀνέζησεν εὐθύς, καὶ ἔστη ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτοῦ (Δ'. Βασιλ. γ'. 20-21). Τοῦτο ἀναφέρων καὶ ὁ Σειράχ λέγει· Ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ ἐποίησε τέρατα, καὶ ἐν τελευτῇ θαυμάσια τὰ ἔργα αὐτοῦ (μη. 14). Ἐκ τούτων ἐπαυξάνει μᾶλλον τὸ σέβας τῶν πιστῶν εἰς τὰ

τῶν Ἁγίων λείψανα, καὶ δικαιούται τὸ εὐσεβὲς περὶ τούτων φρόνημα τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας (Ἰανουαρ. 16). — Ὁ δὲ Μεθόδιος ἐγεννήθη ἐν Συρακυσαίς τῆς Συκελίας περὶ τὰ τέλη τοῦ Η' αἰῶνος. Πρεσβύτερος ὢν, ἀπειστάλη πρέσβις εἰς Ῥώμην ὑπὲρ Νικηφόρου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως, ἐξορισθέντος ὑπὸ Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου (Ἰουνίου 2). Μετὰ τὸν θάνατον τούτου ἐπανήλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν· ἀλλ' ὡς ζηλωτῆς τῆς τῶν ἁγίων Εἰκόνων τιμῆς, ἐξωρίσθη ἀμέσως εἰς τὸ φρούριον τοῦ κατὰ τὴν Βιθυνίαν Ἀκρίτα ὑπὸ Μιχαὴλ τοῦ Τραυλοῦ. Ἀποθανόντος καὶ τούτου, ἐλευθερωθεὶς πρὸς ὀλίγον, ἐκλείσθη πάλιν ὑπὸ τοῦ Θεοφίλου, διὰ τὸν αὐτὸν ζῆλον, εἰς σκοτεινότητα φυλακῆν, εἰς εἰς τάφον, ὅπου ἐτρέφετο ὑπὸ τινος πτωχοῦ ἀλείως (ψαῖα). Τελευταῖον, ἀναλαβούσης τῆς Ἐκκλησίας τὴν ἑαυτῆς ἐλευθερίαν, ἐπὶ Θεοδώρας τῆς βασιλίσσης, ἐξάγεται καὶ οὗτος ἐκ τοῦ τάφου, καὶ ἀναδιβάλλεται εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον τῷ 842 ἔτει· ὃν καὶ κυβερνήσας 4 ἔτη, ἐτελεύτησε τῷ 846. Οὗτος ἐνήργησε τὴν ἀναστήλωσιν τῶν ἁγίων Εἰκόνων· εἰς τοῦτον ἀποδίδεται, μετὰ τινων ἄλλων συγγραμμάτων, καὶ ἡ βιογραφία Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, ἐκ Ῥώμης κομίσαντα αὐτὴν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προφήτου, Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο ἔνσαρκος ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπίς, ὁ δευτέρος πρόδρομος, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἠλίας ὁ ἔνδοξος, ἄνωθεν καταπέμφσας, Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπροὺς καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρῦει ἰάματα.

Τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος ὁ αὐτός.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμνῇ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω, τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Μεθόδιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Προφήτου, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προφήτης Θεῷ, ἐδείχθης διπλασίονα, τὴν χάριν λαβὼν, τὴν ὄντως ἐπαξίαν σοι, Ἐλισσαίε μακάριε· Ἠλιὲ γὰρ γέγονας σύσκηνος, σὺν αὐτῷ Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος ὁ αὐτός. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Επὶ τῆς γῆς ἠγωνίσω ὡς ἄσαρκος, καὶ οὐρανούς ἐκληρώσω Μεθόδιε, ὡς τρανώσας ἐν τοῖς πέρασι, τὴν τῶν Εἰκόνων προσκύνησιν· ἐν πόνοις γὰρ καὶ μόχθοις περισσοτέρως διάγων, οὐκ ἐπαύσω ἐν παρρησίᾳ ἐλέγχων, ἀθετοῦντας τὴν Εἰκόνα Χριστοῦ.

✠ 15. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀμώς .

Οὗτος ἦν ἐκ πόλεως Θεκουέ, ἐκ γῆς Ζαβουλών, ἄνθρωπος ἰδιώτης, αἰγῶν καὶ προβάτων ποιμὴν πρότερον, ὡς αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ μαρτυρεῖ (Ἀμ. ζ'. 44-45). Ἦρξατο δὲ προφητεῦειν δύο ἔτη πρὸ τοῦ σεισμοῦ ἐκείνου (αὐτ. α'. 1), ὃν τάττουσιν οἱ κριτικάι τῷ 25 ἔτει τῆς βασιλείας Ὁζίου, βασιλέως Ἰούδα, περὶ τὰ 785 πρὸ Χριστοῦ. Ὑστερον δὲ ὁ ψευδοῖερέυς τῆς Βαιθὴλ Ἀμασίας ἐνήργησε τὸν θάνατον αὐτοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 9 κεφάλαια διηρημένη, τάττεται ἢ τρίτῃ τῶν Ἐλασσόνων Προφητῶν. Ἔτερος δὲ ἐστὶν ὁ Ἀμώς οὗτος παρὰ τὸν πατέρα τοῦ Προφήτου Ἡσαίου, Ἀμώς καὶ ἐκείνον καλούμενον.

Ἀλληλουῖα .

✠ 16. Τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Τύχωνος, ἐπισκόπου Ἀμα-
 ζοῦντος τῆς Κύπρου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος .

Τῆς ἐρήμῃ πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματεργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Τύχων· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρέχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδοκίτη σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα .

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένοσ σήμερον .

Εν ἀσκήσει ἅγιε, θεοφιλεῖ διαπρέψας, Παρακλήτου δύναμιν, ἐξ ὕψους καθυπεδέξω, ξόανα καθαιρεῖν πλάνης, λαοὺς δὲ σώζειν, δαίμονας ἀποδιώκειν, νόσους ἰᾶσθαι· διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, ὡς Θεοῦ φίλον, Τύχων μακάριε .

✠ 17. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰσαύρου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ·
 καὶ τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μανουὴλ, Σαβέλ καὶ Ἰσμαὴλ .

Ἦσαν Πέρσαι τὸ γένος, ἀδελφοὶ κατὰ σάρκα, στρατιωτικοὶ τὴν τάξιν· ἠθλήσαν δὲ ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου τῷ 363 ἔτει .

Ἀπολυτίκιον· Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε . Σελ. 306.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν .

Τῇ πίστει Χριστοῦ, τρωθέντες Παμμακάριστοι, καὶ τούτου πιστῶς, πίνοντες τὸ ποτήριον, τὰ Περσῶν σεβάσματα, καὶ τὸ θράσος εἰς γῆν κατεβάλετε, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, πρεσβείας ποιῶντες ὑπὲρ πάντων ἡμῶν .

✠ 18. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λεοντίου .

Ἦθλησεν ἐπὶ Οὐεσπεσιανοῦ περὶ τὸ 78 ἔτος .

Ἀπολυτίκιον Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 279.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν τυράννων ἥσυχνας, τὰς πονηραῖς ἐπινοίας, καὶ Ἑλλήνων ἠλεγξας, τὸ ἀθεώτατον σέβας ἔλαμψας Θεογνωσίαν πᾶσιν ἀνθρώποις, δόγμασι τῆς εὐσεβείας, θεόφρον Μάρτυς· διὰ τοῦτό σου τὴν μνήμην, τιμῶμεν πόθῳ, σοφὲ Λεόντιε.

✠ 19. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰούδα.

Ἐπιῆρχεν ἐκ τοῦ χοροῦ τῶν Δώδεκα, καλούμενος ὑπὸ μὲν τοῦ Λουκᾶ (ε'. 16, καὶ Πράξ. α'. 13), Ἰούδας Ἰακώβου ἄεστιν, ἀδελφὸς Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, ἐπομένως καὶ τοῦ Κυρίου συγγενῆς κατὰ τὸ ἀνθρώπινον· ὑπὸ δὲ τοῦ Ματθαίου (ι. 3), Λεββαῖος, ὁ ἐπικληθεὶς (λέγει) Θαδδαῖος, ἕτερος παρὰ τὸν ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Ἑβδομήκοντα ὄντα Θαδδαῖον, τὸν ἰασάμενον τὸ πάθος Ἀθάρου, ἢ Ἀθάρου, κατὰ τὸν Εὐσέβιον (Ἱστορ. Ἐκκλ. α'. 13). Οὗτος δὲ κηρύξας εἰς τὴν Μεσοποταμίαν, Ἀραβίαν, Ἰδομαίαν, καὶ Συρίαν, ἐτέλεσε μαρτυρικῶς τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ τὸν δρόμον ἐν Βηρυτῶ, ὡς λέγουσι, παρὶ τὰ 80 ἔτος. Τοῦτου ἐστὶν ἡ τελευταία τῶν Καθολικῶν Ἐπιστολῶν, πρὸς ταύς ἐν τῇ διασπορᾷ ὄντας πιστοὺς Ἰουδαίους γεγραμμένη, μετὰ τὴν τῆς Ἱερουσαλήμ ἀλωσιν ὑπὸ τοῦ Οὐέσπεσιανῶ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Χριστοῦ σε συγγενῆ, ὦ Ἰούδα εἰδότες, καὶ Μάρτυρα στερόρον, ἱερώς εὐφημοῦμεν, τὴν πλάινην πατήσαντα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντα· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορταζόντες, ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαῖς σου λαμβάνομεν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Ε'κ ρίζης εὐκλεοῦς, Θεοδώρητον κλημα, ἀνέτειλας ἡμῖν, τοῦ Κυρίου αὐτόπτα, Ἀπόστολε Θεάδελφε, τοῦ Χριστοῦ κήρυξ πάνσαφε, τρέφων ἅπαντα, κόσμον καρποῖς σου τῶν λόγων, τὴν ὀρθόδοξον, πίστιν Κυρίου διδάσκων, ὡς μύσης τῆς χάριτος.

✠ 20. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μεθοδίου, ἐπισκόπου Πατάρων.

Οὗτος, διὰ τὴν αὐτοῦ σοφίαν καὶ ἀρετὴν, ἐπωνομάζετο Εὐδουλος· γενόμενος δὲ ἐπίσκοπος τῶν ἐν Λυκίᾳ Πατάρων, προεβιάσθη ἐπειτα εἰς τὸν τῆς Τύρου θρόνον, ὅπου καὶ ὑπέμεινε ἐνδόξως τὸν μαρτυρικὸν θάνατον ἐν Χαλκίδι τῆς Κολο-Συρίας, τῷ 314 ἔτει, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. Ἐκ τῶν σωζομένων αὐτοῦ συγγραμμάτων ἐστὶ καὶ τὸ ἐπιγραφόμενον· Συμπόσιον Παρθένων.

✠ 21. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ Ταρσεῶς.

✠ 22. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐσεβίου, ἐπισκόπου Σαμωσατῶν.

✠ 23. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἀγριππίνης.

✠ 24. Τὸ Γενέθλιον τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Τούτου τὸν ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, καὶ θεομαρτύρητον Προφήτην ἀπάντων τῶν Προφητῶν ὑπέρτερον (Ματθ. ια'. 9-11), γεννήσασα ἡ γηραιὰ καὶ στεῖρα Ἐλισάβετ, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς κυοφορίας αὐτῆς, ἐπέπλησε πάντας τοὺς συγγενεῖς καὶ περιοίκους εὐφροσύνης καὶ θαύματος. Ἀλλὰ πολλῶ θαυμαστότερα ἐφάνησαν ἐφεξῆς, κατὰ τὴν ὀγδόην ἡμέραν τῆς περιτομῆς, τὰ Ὀνομαστήρια τοῦ Παιδίου. Οἱ παρόντες ἐκάλουν αὐτὸ, ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, Ζαχαρίαν. Ἡ μήτηρ, κατὰ θεῖαν πάντως ἐπίπνοιαν, ἀποκριθεῖσα, εἶπεν· Οὐχί· ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. Ὁ δὲ πατὴρ ἐρωτώμενος μὲν περὶ τούτου διὰ νεύματος, μὴ δυνάμενος δὲ λαλῆσαι (Σεπτεμβ. 23), αἰτήσας πινακίδιον ἔγραψεν· Ἰωάννης ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ παραχρῆμα ἀνεψῆχθη αὐτοῦ τὸ στόμα, ἐλύθη αὐτοῦ ἡ γλῶσσα τοῦ ἐννεαμήνου δεσμοῦ, καὶ πλησθεὶς Πνεύματος ἁγίου, ἄδει τὴν Β'. Ὡδὴν τῆς Νέας Διαθήκης, εὐλογῶν τὸν Θεὸν τῷ Ἰσραὴλ, τὸν πληρώσαντα τὰς πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ γενομένης ἐπαγγελίας, τὸν ἐπισκεψάμενον τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένους, καὶ ἐξαποσεύλαντα αὐτοῖς τὸ φῶς τὸ σωτήριον. Προφητεῖει δὲ καὶ περὶ τοῦ Παιδίου, ὅτι ἔσται Προφήτης τοῦ Ἑψίτου, καὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ Πρόδρομος (Λουκ. α'. 57-79). Τὸ δὲ παιδίον Ἰωάννης, ὅπερ δηλοῖ, πλήρης χάριτος, ἠῤῥξανε (λέγει ὁ Εὐαγγελιστής) καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι· καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις, ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραὴλ (αὐτ. 80).

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχύ προκάταλαβε.

Προφήτα καὶ Πρόδρομέ, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, ἀξίως ἐφημησαί σε, οὐκ εὐποροῦμεν ἡμεῖς, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε· στείρωσις γὰρ τεκούσης, καὶ πατὴρ ἀφωνία, λέλυνται τῇ ἐνδόξῳ, καὶ σεπτῇ σου γεννήσει, καὶ σάρκωσις Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, κόσμῳ κηρύττεται.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Η' πρὶν στεῖρά σήμερον, Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον τίκτει, καὶ αὐτὸς τὸ πλήρωμα, ἀπάσης τῆς προφητείας· ὃν περ γὰρ προανεκήρυξαν οἱ Προφῆται, τοῦτον δὴ, ἐν Ἰορδάνῃ χειροθετήσας, ἀνεδείχθη Θεοῦ Λόγου, Προφήτης Κήρυξ, ὁμῶ καὶ Πρόδρομος.

✠ 25. Τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Φεβρωνίας.

Ἡολήσεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 302 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου· καὶ τῆς Μάρτυρος.
 Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Σελ. 321.

Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου, ὡς ἀνωτέρω.

✠ 26. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δαυὶδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη.
 Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ'εἰκόνα· λαβὼν γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττων ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, ὅσιε Δαυὶδ τὸ πνεῦμά σου.

✠ 27. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σαμψῶν τοῦ Ξενοδόχου.

Ἦκμασεν ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγάλου ἐν ἔτει 541.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτήσω τὸν μισθόν σου Πάτερ ὅσιε, ταῖς προσευχαῖς ἀδιαλείπτως ἐγκαρτερήσας, τοὺς πτωχοὺς ἀγαπήσας, καὶ τέτοις ἐπαρκέσας. Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Σαμψῶν θεόφρον μακάριε, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὡς ἰατρὸν πανάριστον, καὶ πρεσβευτὴν εὐπράσδεκτον, οἱ τῇ σοφῷ σου τῇ θείᾳ προστρέχοντες, Σαμψῶν θεόφρον ὅσιε, συνελθόντες σε ὕμνοις, καὶ ψαλμοῖς ἀνυμνοῦμεν, Χριστὸν δοξαζόντες, τὸν τοιαύτην σοὶ χάριν παρέχοντα τῶν ἰάσεων.

✠ 28. Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τῶν ἀγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κύρου καὶ Ἰωάννου. (Ὁρα Ἰαν. 31).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α'.

Τὰ θαύματα τῶν ἀγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἰκυσίαις, βουλαῖς ἐθνῶν διασκεδάσον, τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνηθρωπος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Χειρόγραφον εἰκόνα.

Τὸ μέγα ἰατρεῖον τῆς οἰκουμένης, τὸ ζευγὸς τοῦ Χριστοῦ τὸ πεποθημένον, τοὺς φωστήρας τοὺς ἐκλάμποντας,

ταῖς αὐγαῖς τῶν ἰάσεων, ὑμνήσωμεν πιστοὶ μεγαλοφώνως, ἔνδον τοῦ ναοῦ αὐτῶν βωῶντες· Κύρος καὶ Ἰωάννης, οἱ χορηγοὶ τῶν θαυματίων, καὶ ἰατροὶ τῶν νοσούντων, αὐγάζουσι τὰ πέρατα.

✠ 29. Τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων καὶ Πρωτοκορυφαίων, Πέτρου καὶ Παύλου.

Τούτων, ὁ μὲν Θεομακάριστος Πέτρος ἦν ἐκ Βηθσαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας, υἱὸς Ἰωνᾶ, ἀδελφὸς Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, ἀλιεὺς τῆς τέχνης, ἰδιώτης καὶ πτωχός, Σίμων καλούμενος τοπρῶτον· εἶτα μετωνομάσθη Πέτρος· ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἰησοῦ, ὅτε, ἐμβλέψας εἰς αὐτόν, εἶπε· Σὺ εἶ Σίμων, ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ· σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς, ὃ ἔρμηνεύεται Πέτρος (Ἰωάν. α. 43). Ὑψωθείς δὲ ὑπὸ τοῦ Κυρίου εἰς τὸ ἀποστολικὸν ἀξίωμα, καὶ γενόμενος αὐτοῦ ἀχώριστος καὶ ζηλωτῆς μαθητῆς, ἠκολούθησεν αὐτῷ, ἀπ' ἀρχῆς τοῦ σωτηρίου κηρύγματος ἕως εἰς τὸ πάθος αὐτό, ἔνδον τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως Καϊάφα· ὅπου ἀρνησάμενος αὐτὸν τρίς, διὰ τὸν ἐκ τῶν Ἰουδαίων φόβον, καὶ τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον, ἔλαβε πάλιν, διὰ πικροτάτων δακρῦν, πληρεστάτην τοῦ οἰκείου παραπτώματος τὴν συγχώρησιν. Μετὰ δὲ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν τοῦ παναγίου Πνεύματος καθόδον, κηρύξας αὐτὸν εἰς τὴν Ἰουδαίαν, τὴν Ἀντιόχειαν, καὶ τινα τῆς Ἀσίας μέρη, κατήντησε τελευταῖον εἰς Ῥώμην· ἐν ἣ σταυρωθεὶς ὑπὸ Νέρωνος, κατὰ μὲν τὴν κεφαλὴν, τοὺς δὲ πόδας ἄνω, ἀνήλθεν εἰς τὰς αἰωνίους μονὰς τῶν 66 ἢ 68 ἔτει, καταλιπὼν εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν καὶ δύο Καθολικὰς Ἐπιστολάς.

Ὁ δὲ Θεσπέσιος Παῦλος, τὸ Σκεῦος τῆς ἐκλογῆς τοῦ Χριστοῦ, ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν, καὶ τοῦ κόσμου παντός ὁ διδάσκαλος, ὑπῆρχεν Ἰουδαῖος τὸ γένος, Βενιαμίτης τὴν φυλὴν, Ταρσεύς τὴν πατρίδα, πολίτης Ῥωμαῖος τὴν τιμὴν, εἰδήμων τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, ἀκριβοῦς εἰς τὴν τῶν νομικῶν ἐπιστήμην, Φαρισαῖος τὸ τάγμα, ἐκ Φαρισαίου πατρὸς γεννηθεὶς, καὶ ὑπὸ τὸν Φαρισαῖον Γαμαλιήλ, τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐπίσημον νομοδιδάσκαλον, μαθητεύσας· καὶ διὰ τοῦτο θερμότατος ζηλωτῆς κατ' ἀρχὰς τῶν πατρικῶν αὐτοῦ παραδόσεων, καὶ σφοδρὸς τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας διώκτης, Σαῦλος, ἢ Σαοὺλ καλούμενος τότε (Πράξ. κβ'. 3-4). Περὶ δὲ τὸ 36 ἔτος, ὅτε, ἐν τῇ σφοδροτέρᾳ ὀρμῇ τῆς κατὰ τῶν Μαθητῶν τοῦ Κυρίου μανίας αὐτοῦ καὶ λύσσης, ἀπῆρχετο εἰς Δαμασκόν, ἐφωδιασμένος μετὰ συστατικῶν παρὰ τοῦ ἀρχιερέως γραμμάτων, ὅπως ἀγάγῃ ἐκεῖθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ δεσμίου, ὅσους ἂν εὕρῃ πιστευόντας εἰς Χριστόν, πλησιάσας εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην, περιλάμπεται κατὰ μεσημβρίαν ἐξαιφνης ὑπὸ οὐρανοῦ φωτός, καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν, ἀκούει φωνῆν, λέγουσαν αὐτῷ· Σαοὺλ, Σαοὺλ, τί με διώκεις; Καὶ ἐρωτήσας· Τίς εἶ, Κύριε; ἀκούει πάλιν· Ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς, ὃν σὺ διώκεις. Σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν. Ἡ οὐράνιος αὐτῆ φωνὴ καὶ φωτοχυσία κατέστησεν αὐτὸν ἐντρομον, καὶ ἐτύφλωσε πρὸς καιρὸν· εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν πόλιν χειρωγούμενος, καὶ κατὰ θεῖαν ἀποκάλυψιν βαπτισθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ Ἀποστόλου Ἀνανίου (Ὁκτωβρ. 1), ἀνοίγει πάλιν τοὺς σωματικoὺς ὀμoῦ καὶ ψυχικoὺς ὀφθαλμοὺς, πρὸς ἐπίγκωσιν τοῦ ἀνατειλαντος Ἥλιου τῆς δικαιοσύνης. Καὶ εὐθέως, ὦ θαυμασίου μεταβολῆς! παρῆρσιάζεται ἐν ταῖς Συναγωγαῖς, καὶ παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν τῶν Ἰουδαίων κηρύττει τὸν Χριστόν, ὅτι οὐτός ἐστιν ὁ Τίος τοῦ Θεοῦ (Πράξ. 9'. 1-20).

Τὸν δὲ μετὰ ταῦτα ζῆλον αὐτοῦ εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου, τοὺς ἀμετρήτους αὐτοῦ κόπους, καὶ θλίψεις τὰς πολυεθεῖς, τὰς πληγὰς, τὰς φυλακὰς.

τὰ δεσμά, τοὺς ράβδισμούς, τοὺς λιθασμούς, τὰ νυαῖα, τὰς ὁδοπορίας, τοὺς κινδύνους ἐν γῆ, ἐν θαλάσῃ, ἐν πόλεσιν, ἐν ἐρημίαις· τὰς συνεχεῖς ἀγρυπνίας, τὰς κατ' ἡμέραν νηστείας, τὴν πείναν καὶ δίψαν καὶ γυμνότητα, καὶ ὅσα ἄλλα ὑπέμεινεν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ, ὅπερ ἐβάστασεν ἐνώπιον ἐθνῶν, καὶ βασιλέων, καὶ Ἰσραηλιτῶν· καὶ ἐπὶ πᾶσι, τὴν μέριμναν πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, τὸν διάπυρον αὐτοῦ πόθον ὑπὲρ τῆς τῶν πάντων σωτηρίας, δι' ὃν ἐγένετο τοῖς πᾶσι τὰ πάντα, ἵνα τοὺς πάντας σώσῃ, εἰ δυνατὸν· ὑφ' οὗ τὴν καρδίαν φλεγόμενος, περιήρχετο συνεχῶς εἰς ἐπίσκεψιν πάντων, καὶ ὡσπερ πτηνὸν τοῦ οὐρανοῦ ἵπτατο εἰς Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην, Δύσιν καὶ Ἀνατολήν, οὐδαμῶς μένων, οὐδὲ ἰστάμενος· ταῦτα πάντα διηγείται περιστατικῶς ἡ ἱερά τῶν Πράξεων βίβλος, καὶ αὐτὸς ἐν ταῖς ἑαυτοῦ Ἐπιστολαῖς. Αἱ δὲ Ἐπιστολαὶ αὐτοῦ αὐταί, δεκατέσσαρες μὲν οὖσαι τὸν ἀριθμὸν, εἰς δὲ 250 Ὀμιλίαις ἐρμηνευθεῖσαι ὑπὸ τοῦ θείου Χρυσοστόμου, ἐμφαίνουσι τὸ ὕψος τῶν νοσημάτων αὐτοῦ, τὴν ὑπερβολὴν τῶν γενομένων αὐτῷ ἀποκλύψεων, τὴν θεοθεν δοθεῖσαν αὐτῷ σοφίαν, δι' ἧς συμβιβάζει Σαμασίως τὴν Παλαιὰν μετὰ τῆς Νέας Διαθήκης, ἐρμηνεύει τὰ ταύτης Μυστήρια, τὰ ὑπὸ τοὺς τύπους ἐκείνης κεκρυμμένα, κρατύνει τὰ τῆς πίστεως δόγματα, πλατύνει τὴν ἠθικὴν τοῦ Εὐαγγελίου διδασκαλίαν, καὶ ὑποδεικνύει ἀκριβῶς τὰ καθήκοντα ἐκαστῆς τάξεως, καὶ ἡλικίας, καὶ καταστάσεως ἀνθρώπων. Ἐν τούτοις πᾶσι καταστήσας αὐτοῦ τὸ στόμα σάλπιγγα πνευματικῆν, καὶ τὴν γλῶσσαν λαμπροτέραν τοῦ ἡλίου, δι' ὧν περιήρχετο τρανωῶς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, καὶ κατεφώτισε τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα· τέλος, πληρώσας τὸ ἔργον τῆς διακονίας αὐτοῦ, ἐτελεύτησε καὶ αὐτὸς μαρτυρικῶς, ἀποπηθεὶς τὴν κεφαλὴν ἐν αὐτῇ τῇ Ῥώμῃ, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Νέρωνος, καὶ τὸν αὐτὸν χρόνον, ὡς λέγουσι τινες, κατ' ὃν καὶ Πέτρος ἐσταυρώθη.

Ἡ δὲ μεταβολὴ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ Σαύλου εἰς Παῦλον φαίνεται ἐν ταῖς Πράξεσιν, ἐξότου ἐπέστρεψεν εἰς Χριστὸν τὸν ἐν Πάφῳ τῆς Κύπρου ἀνθύπατον, ἐθνικὸν ὄντα, Σέργιον Παῦλον τὸ ὄνομα (ἱγ'. 6-12). Ἡ δὲ αἰτία ἐστὶν ὅτι, καθὼς μὲν Ἰουδαῖος τὸ γένος καὶ τὴν θρησκείαν, ἐκαλεῖτο Σαῦλος· καθὼς δὲ Ῥωμαῖος ἐκ τῆς πολιτογραφίας, ὡς ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας γεννηθεὶς, ἐκαλεῖτο καὶ Παῦλος· ἡδὴ δὲ, ἀρξάμενος κηρύττειν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς ἐθνικούς, ἐκράτησε τὸ δευτέρον τοῦτο ὄνομα, ὡς μᾶλλον σύνηθες καὶ γνωστὸν καὶ τοῖς Ἑλλησι καὶ τοῖς Ῥωμαίοις. Οὕτω γνωμοδοτοῦσι τινες.

Ἄργια, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθροναι, καὶ τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἄπο γ'. Ὠδῆς, Ὑπακοῆ, Ἦχος πλ. δ'.

Ποία φυλακὴ οὐκ ἔσχε σε δέσμιον; ποία Ἐκκλησία οὐκ ἔχει σε Ῥήτορα; Δαμασκὸς μέγα φρονεῖ ἐπὶ σοὶ Παῦλε· εἶδε γάρ σε σκελισθέντα φωτί. Ῥώμη σου τὸ αἶμα δεξαμένη, καὶ αὐτὴ κομπάζει· ἀλλ' ἢ Ταρσὸς πλέον χαίρει, καὶ πόθῳ τιμᾶ σου τὰ σπάργανα. Ἀλλ' ὦ Παῦλε Ἀπόστολε, τὸ καύχημα τῆς οἰκουμένης, προφθῆσας ἡμᾶς στήριξον.

Ἄφ' ἕκτης Ὠδῆς, Κοντάκιον, Ἦχος β'. Αυτόμελον.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Ἀποστόλων Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πάσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

✠ 30. Ἡ Σύναξις τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν Δώδεκα.

Τὰ ὀνόματα τούτων εἰσὶ ταῦτα· Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος, καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὁ καὶ Πρωτόκλητος· Ἰάκωβος ὁ υἱὸς Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὁ καὶ Εὐαγγελιστῆς, καὶ Θεολόγος. Φίλιππος, καὶ Βαρθολομαῖος· Θωμᾶς, καὶ Ματθαῖος ὁ τελώνης, ὁ καὶ Λεῦϊς, καὶ Εὐαγγελιστῆς. Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου υἱὸς, καὶ Ἰούδας ὁ ἀδελφὸς Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, ὁ καὶ Λεβθαῖος καὶ Θαδδαῖος ἐπικληθεῖς· Σίμων ὁ Κανανίτης, ὁ ἐρμηνευόμενος Ζηλωτής, καὶ Μαθθίας, ὁ εἰς τὸν τόπον τοῦ προδότου Ἰούδα ψηφισθεῖς. Ὅρα Λύγουστού 9.

Ἄργια, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον τῶν Κορυφαίων.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι.

Ἔτερον, Ἦχος γ'.

Α'πόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Π'πέτρα Χριστὸς, τὴν πέτραν τῆς πίστεως, δοξάζει φαιδρῶς, τῶν μαθητῶν τὸν πρόκριτον, καὶ σὺν Παύλῳ ἅπασαν δωδεκάριθμον φάλαγγα σήμερον· ὧν τὴν μνήμην τελοῦντες πιστῶς, τὸν τούτους δοξάσαντα δοξάζομεν.

Μ Η Ν Ι Ο Υ Λ Ι Ο Σ.

Ἐχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14, καὶ ἡ νύξ ὥρας 10.

✠ 1. Τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ, τῶν ἐν Ῥώμῃ.

Ἔτεροι ὄντες οὗτοι παρὰ τοὺς ἐν τῇ πρώτῃ Νοεμβρίου ἐορταζομένους, ὑπῆρχον ἐκ Ῥώμης, ἰατροὶ τὴν τέχνην, ἀνθρώποις καὶ κτήνεσι τὰς ἰάσεις παρέχοντες δωρεάν, μηδένα ἄλλον μισθὸν τῆς ἰατρείας αἰτῶντες, εἰμὴ τὴν εἰς Χριστὸν

ὁμολογίαν καὶ πίστιν τῶν θεραπευομένων. Ἐτελεύτησαν δὲ μαρτυρικῶς τῷ 284 ἔτει, ἐπὶ Καρίνου καὶ Νουμεριανοῦ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Αγγιοὶ Ἀνάργυροι καὶ Θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Οὐκ εἶπα τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἰαμάτων, ἐφαπλοῦτε τὴν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, Ἰατροὶ Θαυματουργοὶ ἔνδοξοι· ἀλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει, καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράση κατευνάσατε, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.

✠ 2. Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, ἐν Βλαχέρναις.

Ἡ κατάθεσις αὕτη ἐγένετο ἐν ἔτει 458, ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Θρακός, εἰς τὸν ἐν Βλαχέρναις περικαλλῆ τῆς Θεοτόκου Ναόν, οἰκοδομηθέντα κατὰ τινας μὲν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Λέοντος, κατ' ἄλλους δὲ ὑπὸ τῶν προκατόχων αὐτοῦ Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας· περίφημον δὲ γενόμενον μετὰ ταῦτα διὰ τὴν τῶν Ἀδάρων καταστροφὴν (Σαββ. Ε'. τῶν Νηστ.). Ἐκεῖτο δὲ ὁ Ναὸς οὗτος εἰς τὰ παραθαλάσσια τοῦ λεγομένου Κερατίου κόλπου, κατὰ τὸ ἐνδότερον μέρος αὐτοῦ, ὅπου καὶ βασιλεῖα ἐκτίσθησαν ὕστερον, καὶ πύλη τῆς πόλεως ὑπῆρχε, πρῶτη μὲν Πύλαι Βλαχερνῶν, νῦν δὲ ὑπὸ τῶν Τούρκων Ἐἰδάν σεράϊ καπουσι λεγομένη. Εἰς αὐτὸν τὸν Ναὸν ἐστέφη Ἰωάννης ὁ Κατακουζηνός τῷ 1345 ἔτει· καὶ ἡ κατὰ Ἀκινδύνου τοῦ Βαρλααμίτου Σύνοδος εἰς αὐτὸν συνηθροίσθη (Κυρ. Β'. τῶν Νηστ.).

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Θεοτόκε Ἀειπάρθενε, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα καὶ ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος, κραταιὰν τῇ Πόλει σου περιβολὴν ἐδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου ἀφθάρτα διαμείναντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος. Διὸ δυσωποῦμέν σε, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Περιβολὴν πᾶσι πιστοῖς ἀφθαρσίας, θεοχαρίτωτε Ἄγνη ἐδωρήσω, τὴν ἱεράν Ἐσθῆτά σου, μεθ' ἧς τὸ ἱερόν, σῶμά σου ἐσκέπασας, σκέπη πάντων ἀνθρώπων· ἧς περ τὴν κατάθρεσιν, ἐορτάζομεν πόθῳ, καὶ ἐκβοῶμεν φόβῳ σοι σεμνή· Χαῖρε Παρθέने, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

✠ 3. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰακίνθου· καὶ τῆ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνατολίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως .

Ὁ μὲν Μάρτυς ἦν ἐκ Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας, κατακομιστῆς, ἢ Σαλαμηπόλος (Κουβικουλάριος, Valet de chambre) τοῦ βασιλέως Τραϊανοῦ· ἀναγκασθεὶς δὲ ὑπ' αὐτοῦ ἵνα φάγη ἐκ τῶν εἰδωλοθύτων, καὶ μὴ βουληθεὶς, κατεκλείσθη νῆστις εἰς φυλακὴν, ὅπου τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ παρέτετο, τῷ 108 ἔτει. — Ὁ δὲ Ἱεράρχης ἦν πρεσβύτερος τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας πρότερον· εἶτα διεδέχθη τὸν ἅγιον Φλαβιανὸν εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον, τῷ 449 ἔτει· παρέστη εἰς τὴν ἐν Χαλκηδόνι Δ'. Οἰκουμενικὴν Σύνοδον· ἐτελεύτησε τῷ 458 ἔτει. — Τὰ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν καὶ εἰς τοὺς Αἴνους τῆς Ὀκτωήχου ἐπιγραφόμενα, Στιχηρὰ Ἀνατολικά, τινὲς μὲν ἀποδιδόασιν εἰς τὸν Ἀνατόλιον τοῦτον· ἕτεροι δὲ, καὶ ἴσως πιθανώτερον, εἰς ἄλλον ὁμῶνυμον, ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Στουδίου, Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου μαθητὴν, πρὸς ὃν καὶ ἐπιστολὴ ἐκείνου σώζεται.

Ἀπολυτίκιον· Ὁ Μάρτυς σου Κύριε . Σελ. 279.

Τοῦ Ἱεράρχου· Κανόνα πίστεως . Ὅρα κατωτέρω .

✠ 4. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης, τοῦ Ἱεροσολυμίτου .

Ἐπῆρχεν ἐκ Δαμασκοῦ, υἱὸς Γεωργίου καὶ Γρηγορίας· ἐμαθήτευσεν ἐκ νεότητος· ἐχρημάτισε κληρικὸς καὶ γραμματεὺς Θεοδώρου τοῦ τῶν Ἱεροσολύμων ἀρχιεπισκόπου, ἀφ' οὗ καὶ Ἱεροσολυμίτης ἐπονομάζεται· παρέστη εἰς τὴν Οἰκουμενικὴν Σ'. Σύνοδον, τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸ δεύτερον συγκροτηθεῖσαν, ἐν ἔτει 680, ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Πρωγάτου· ἐγένετο διάκονος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, εἶτα ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης· ἐτελεύτησε τῷ 720, ἢ 723, ἔτει. Ἐκτὸς τῶν λοιπῶν ἱερῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων, ἐποίησε προσέτι καὶ ἄσματα διάφορα, ἐξ ὧν καὶ ὁ λεγόμενος Μέγας Κανὼν, ὃς τις ἐστὶν ἴσως ὁ πρῶτος μελουρηθεὶς εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τῆτο ἐκτίσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια· Πάτερ Ἱεράρχα Ἀνδρέα, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τα ἄνω ζητῶν .

Σαλπίσας τρανώς, τὰ θεία μελωδήματα, εἰδείχθης φωστήρ, τῷ κόσμῳ τηλαυγέστατος, τῷ φωτὶ λαμπόμενος τῆς Τριάδος, Ἀνδρέα ὅσιε· ὅθεν πάντες βοῶμέν σοι· Μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν .

✠ 5. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἀθωνασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ, καὶ Λαμπάδου τοῦ Σαυματουργοῦ .

Ὁ δσιος οὗτος Ἀθανάσιος Τραπεζούντιος ἦν τὴν πατρίδα· ἐμόνασε κατ' ἀρχὰς ἐπὶ τοῦ Κυμαίου ἢ τοῦ Κυμινᾶ λεγομένου ὄρους, τοῦ ἐν τῇ Μυσίᾳ τῆς Βιθυνίας· εἶτα μεταβάς εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ἀθωνος, συνίστησε τὴν μεγίστην μονήν, τὴν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ τιμωμένην καὶ καλουμένην Λαύραν· ἐτελεύτησε περὶ τὰ τέλη τοῦ δεκάτου αἰῶνος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν ἐν σαρκὶ ζῶν, σὲ κατεπλάγησαν, Ἀγγέλων τάγματα, πῶς μετὰ σώματος, πρὸς ἀοράτους συμπλοκαῖς, ἐχώρησας αἰοῖδιμε, καὶ κατετραυμάτισας, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας· ὅθεν Ἀθανάσιε, ὁ Χριστὸς σε ἠμείψατο, πλουσίας δωρεαῖς. Διὸ Πάτερ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χριστοῦ τὸν ζυγόν, λαβὼν Ἀθανάσιε, καὶ σὲ τὸν σταυρόν, ἐπ' ὧμων ἀράμενος, μιμητὴς πανάριστος, τῶν αὐτοῦ παθημάτων γέγονας, κοινωνός τε τῆς δόξης αὐτοῦ, τῆς Δείας μετέχων καὶ ἀλήκτου τρυφῆς.

✠ 6. Τοῦ ὀσίου Πατρὸς ἡμῶν Σισῶη τοῦ Μεγάλου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Σισῶη· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τὴν νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρέχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Επεφάνης σήμερον.

Εξασκήσας ἄγγελος, ἐν γῆ ὠραίης, καταυγάζων ὅσιν, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, θεοσημείαις ἐκάστοτε· ὅθεν σε πίστει, Σισῶη γεραίρομεν.

✠ 7. Τῆ ὀσίῃ Πατρὸς ἡμῶν Θωμᾶ, τοῦ ἐν τῷ Μαλαιῶ· καὶ τῆς ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Κυριακῆς.

Αὕτη ἦν θυγάτηρ γονέων Χριστιανῶν, Δωροθέου καὶ Εὐσεβίας· γεννηθεῖσα δὲ ἐν τῇ κυριωνύμῳ ἡμέρᾳ, ὠνομάσθη Κυριακὴ· ἤθλησεν ἐν ἔτει 282.

Ἀπολυτίκιον· Ἦ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Σελ. 321.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Η Μάρτυς Χριστοῦ, ἡμᾶς συνεκαλέσατο, τοὺς ἄθλους αὐτῆς, τοὺς θείους καὶ παλαιίσματα, ἐγκωμίοις ᾄσαι νῦν·

φερωνύμως αὐτὴ γὰρ πέφηεν, ὡς ἀνδρεία τῷ φρονήματι, κυρία νοός τε καὶ παθῶν ἀπρεπῶν .

✠ 8. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου .

Ἦθλησε περὶ τὰ 290 ἔτη ἐπὶ τῆς Διοκλητιανοῦ βασιλείας .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε .

Ο Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση . Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν .

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν .

Τῷ ζῆλῳ Χριστοῦ, τῷ θείῳ πυρπολούμενος, καὶ τῇ τοῦ Σταυροῦ, ἰσχυρῷ συμφραξάμενος, τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, καὶ τὸ θράσος καθεῖλες Προκόπιε, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ὑψωσας, τῇ πίστει προκόπτων, καὶ φωτίζων ἡμᾶς .

✠ 9. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παγκρατίου, ἐπισκόπου Ταυρομενίας τῆς ἐν Σικελίᾳ .

Ἦν τῶν Ἀποστόλων σύγχρονος, Ἀντιοχεὺς τὸ γένος, παρὰ τοῦ Πέτρου εἰς τὴν πρὸς Χριστὸν πίστιν χειραγωγηθείς .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Παγκράτιε . Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν .

✠ 10. Τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα καὶ πέντε Μαρτύρων, τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας .

Ἦθλησαν ἐπὶ Λικινίου, τῷ 315 ἔτει .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε .

Ο Ἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυ-

σαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίας Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

✠ 11. Τῆς ἀγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας, ὅτε τὸν Ὅρον τῆς πίστεως ἐπεκύρωσεν.

Τῷ 451 ἔτει ἐπὶ τῶν βασιλέων Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας, συγκροτηθείσης ἐν Χαλκηδόνι τῆς Ἀ' Οἰκουμένηκῆς Συνόδου, κατὰ Εὐτυχοῦς καὶ Διωσκόρου τῶν Μονοφυσιτῶν, μετὰ πολλὰς διαλέξεις, συνεφώνησαν πρὸς ἀλλήλους, οἱ τε τῆς ὀρθοδοξίας ὑπερασπισταί, 630 Πατέρες ὄντες τὸν ἀριθμὸν, καὶ οἱ τὰ ἐναντία φρονούντες, ἵνα γράψωσιν ἀμφότερα τὰ μέρη, εἰς βιβλίον ἰδιαίτερον, τὸν Ὅρον, ὅστις τὸ δόγμα τῆς πίστεως αὐτῶν, καὶ τὸ περὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως φρόνημα, καὶ αἰτήσωσι παρὰ Θεοῦ τὴν περὶ τούτου ψῆφον. Τοῦτο ποιήσαντες, ἔβαλον καὶ τοὺς δύο τόμους (τὰ βιβλία) εἰς τὴν λάρνακα τοῦ Λειψάνου τῆς ἀγίας Εὐφημίας, καὶ σφραγίσαντες αὐτὴν ἀπέηλθον. Μετὰ δὲ τριῶν ἡμερῶν παννυχίους δεήσεις, ἀνοίξαντες αὐτήν, παράνοτος καὶ τοῦ Βασιλέως, εὔρον τὸν μὲν τῶν αἰρετικῶν τόμον εἰς τοὺς πόδας τῆς Μάρτυρος, τὸν δὲ τῶν ὀρθοδόξων, εἰς τὴν δεξιὰν αὐτῆς χεῖρα κρατούμενον. Περὶ δὲ τῆς Μάρτυρος, ὄρα Σεπτεμβρ. 16.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Λίαν εὐφρανας τοὺς Ὀρθοδόξους, καὶ κατήσχυνας τοὺς κακοδόξους, Εὐφημία Χριστοῦ Καλλιπάρθενε, τῆς γὰρ τετάρτης Συνόδου ἐκύρωσας, ἃ οἱ Πατέρες καλῶς ἐδογματίσαν, μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Αγῶνας ἐν ἀθλήσει, ἀγῶνας ἐν τῇ πίστει, κατεβάλου θερμῶς ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Νυμφίου σου. Ἀλλὰ καὶ νῦν, ὡς τὰς αἰρέσεις, καὶ τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, ἐν ταῖς ποσὶ τῶν Βασιλέων ἡμῶν ὑποταγῆναι πρέσβευε, διὰ τῆς Θεοτόκου, ἢ ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα θεοφόρων Πατέρων τὸν Ὅρον λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα Πανεύφημε.

✠ 12. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Πρόκλου, καὶ Ἰλαρίου.

Ἦθλησαν ἐν ἔτει 100, ἐπὶ τῆς Τραϊανοῦ βασιλείας.

✠ 13. Ἡ σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ καὶ μνήμη τοῦ ὀσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου.

Περὶ τούτου ὄρα Ὀκτωβρίου 28.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτιγχε, δυσωποῦμέν σε αἰεὶ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τειχίσῃς ἡμᾶς,

σκέπη τῶν πτερυγῶν, τῆς αὐλοῦ σου δόξης, φρουρῶν ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενώδῃ καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς Ταξίαρχος τῶν ἄνω Δυναμέων.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ο ῥοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Στέφανε σοφέ, ταῖς διδασκαλίαις σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Ἀρχαγγέλου, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ο ἐν οὐρανοῖς, καθορῶν Θεοῦ τὴν δόξαν, καὶ τὴν ἐπὶ γῆς ἐξ ὕψους παρέχων χάριν, ἀρχηγέ τῶν Ἀγγέλων σοφέ Γαβριήλ, Θεοῦ δόξης ὁ διάκονος, καὶ τοῦ κόσμου θεῖος πρόμαχος, σῶζε φρούρει τοὺς βοῶντάς σοι· Αὐτὸς γενοῦ βοηθός, καὶ οὐδεὶς κατ' ἡμῶν.

Ε Ι Δ Η Σ Ι Σ.

Κατὰ τὴν αὐτὴν 13. τοῦ παρόντος, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων Πατέρων, τῶν εἰς τὰς Ἐξ Οἰκουμηνικὰς Συνόδους συνελθόντων· τοῦτέστι τῶν εἰς τὴν Α'. ἐν Νικαίᾳ 318. τῶν εἰς τὴν Β'. ἐν Κωνσταντινουπόλει 150. τῶν εἰς τὴν Γ'. ἐν Ἐφέσῳ 200. τῶν εἰς τὴν Δ'. ἐν Χαλκηδόνι 630. τῶν εἰς τὴν Ε'. ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸ δεύτερον 165. καὶ τῶν εἰς τὴν Σ'. ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸ τρίτον 170.

Σημείωσαι δὲ, ὅτι ὁ τῆς παρουσίας Κυριακῆς Συναξαριστῆς ἀναφέρει τὴν Δ'. μόνην Συνόδον ὁμοίως καὶ ἡ κατ' αὐτὴν ψαλλομένη Ἀκολουθία διαλαμβάνει περὶ αὐτῆς μόνον τῆς Δ'. καὶ τῆς Σ'. τῶν κατὰ τῶν Μονοφυσιτῶν καὶ Μονοθελητῶν συγκροτηθειῶν, οὐχὶ δὲ καὶ περὶ τῶν λοιπῶν τεσσάρων.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον τοῦ Ἦχου.

Ἔτερον τῶν Πατέρων, Ἦχος πλ. δ'.

Υπερδεδοξασμένος εἰ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστήρας ἐπὶ γῆς, τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάντας ἡμᾶς ὁδηγῆσας· Πολυεύσπλαγγνε δόξα σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγμα-
τα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐσφράγισαν· ἢ καὶ
χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὕφαντὸν ἐκ τῆς ἄνω Θεο-
λογίας, ὀρθοταμεῖ καὶ δοξάζει, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυ-
στήριον.

✠ 14. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀκύλα· καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης.

Ὁ μὲν Ἀκύλας ἦν ἐκ τοῦ Πόντου τῆς μικρᾶς Ἀσίας, Ἰουδαῖος τὸ γένος, τὴν
τέχνην σκηνοποιός. Εἰρισκόμενος δὲ μετὰ Πρισκίλλης τῆς γυναίκος αὐτοῦ ἐν
Κορίνθῳ τὸ 52 ἔτος, ὅτε πρῶτον ἦλθεν ὁ Παῦλος ἐκεῖ, ἐξενεδόχησαν αὐτὸν, καὶ
παρ' αὐτοῖς ἐμεινεν ὁ Ἀπόστολος ἡμέρας πολλὰς, ἐργαζόμενος καὶ αὐτὸς τὴν
αὐτὴν τέχνην (Πράξ. τῆ. 2-3). Πιστεύσαντες δὲ εἰς Χριστὸν διὰ τοῦ Παύλου,
ἠκολούθησαν αὐτῷ ἔκτοτε, συνεργούντες αὐτῷ καὶ συγκινδυνεύοντες εἰς τὸ κή-
ρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου, ὡς αὐτὸς μαρτυρεῖ περὶ αὐτῶν ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους
ἐπιστολῇ, λέγων· Ἀσπασασθε Πρίσκιλλαν καὶ Ἀκύλαν τὲς συνεργῆς
μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, οἳ τινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἑαυτῶν τρά-
χηλον ὑπέθηκαν, κτλ. (ἱε'. 2-4). Πότε δὲ, καὶ πού, καὶ πῶς ἐτελεύτησαν,
ἀδηλον.

Ὁ δὲ Ἰωσήφ ἦν ἀδελφὸς Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου (Νοεμβρ. 11), Στουδίτης
λεγόμενος πολλάκις καὶ αὐτὸς, καὶ μάλιστα ὅτε μετ' ἐκείνου συναναφέρεται· καὶ
οἱ δύο ὁμοῦ ἐποίησαν τοὺς Κανόνας τοῦ Τριωδίου, κατὰ τὸν Κωδινόν, ἐν τοῖς
χρόνοις Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου, καθήμενοι ἐν τῷ ναφ τοῦ ἁγίου Ῥωμανοῦ (Νοεμβρ.
18). Γενόμενος δὲ Θεσσαλονίκης Ἀρχιεπίσκοπος, ἐξωρίσθη ἔπειτα δις καὶ τρίς
διὰ τὸν εὐσεβῆ αὐτοῦ ζῆλον, καὶ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόνων τιμὴν· καὶ πολλὰ πα-
θῶν ἐν τῇ ἐξορίᾳ, ἐτελεύτησε τῷ 833 ἔτει.

✠ 15. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, ἐκ πόλεως Ἰκονίου· φοβουμένη
δὲ τὸν τότε ἐπικρατοῦντα διωγμὸν, παραλαβοῦσα τὸν υἱὸν αὐτῆς Κήρυκον, τριε-
τῆ ὄντα, ἀπῆλθεν εἰς Σελεύκειαν, ἀλλὰ κάκει τὰ αὐτὰ δεινὰ εὐρούσα, μετίδῃ
εἰς Ταρόν τῆς Κιλικίας, ὅπου συλλαβὼν αὐτὴν ὁ ἡγεμὼν, καὶ ἀποχωρίσας τὸ
νήπιον, ἐσπούδαζε διὰ κολακείας ἐλκύσαι αὐτὸ πρὸς ἑαυτὸν. Τὸ δὲ, ὑποφελλί-
ζον, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ ἐπικαλούμενον, ἐλάκτισε τὸν ἡγεμόνα εἰς τὴν
κοιλίαν, ὅσον ἠδύνατο· ἐξ οὗ ὀργισθεὶς ἐκεῖνος, ἐρρίψεν αὐτὸ ἐπὶ τὰς βαθμίδας
τοῦ κριτηρίου, καὶ συντριβὲν τὴν κεφαλὴν, ἀφήκε τὸ πνεῦμα. Ἡ δὲ μακαρία
μήτηρ, πολλὰς πρότερον ὑπομείνασα βασάνους, τελευταῖον ἀπέτμηθη τὴν κεφα-
λήν, τῷ 296 ἔτει.

Ἄπολυτίκιον· Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 287.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν ἀγκαλῆς φέρουσα ἢ Χριστομάρτυς, Ἰουλίττα Κήρυκον,
ἐν τῷ σταδίῳ ἀνδρικῶς, ἀγαλλομένη ἐκραύγαζε· Χρι-
στὸς ὑπάρχει, Μαρτύρων τὸ καύχημα.

✠ 16. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀθηνογένους .

Ἐπῆρχεν ἐκ Σεβαστείας τῆς ἐν Καππαδοκίᾳ· ἐγένετο ἐπίσκοπος Πιδαχθῆς κατὰ τὸν Συναξαριστὴν (ἴσως Πίδας καὶ Χλόης, πόλεων τῆς Γαλατικῆς Καππαδοκίας, ὑπὸ τὸν τῆς Σεβαστείας μητροπολίτην)· ἤθλησε διὰ πυρός ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, τῷ 290 ἔτει· ὅτε ἀπερχόμενος εἰς τὸ ἡτοιμασμένον αὐτῷ πῦρ, ἔψαλλεν, ὡς λέγουσι, τὸ, Φῶς ἰλαρόν, κτλ. εἰς ὕμνον τῆς ἁγίας Τριάδος, καθὼς σεσημειώται σελ. 123. Ὅρα καὶ Μαρτίου 11.

✠ 17. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης .

Αὕτη ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Κλαυδίου, ἐκ Πισσιδείας τῆς ἐν Κιλικίᾳ, θυγάτηρ ἱερέως τινός τῶν εἰδῶλων μονογενῆς. Ἀπορφανισθεῖσα δὲ τῆς μητρὸς, καὶ εἰς γυναῖκα τινα παραδοθεῖσα, ἐδιδάχθη δι' αὐτῆς, τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν. Τῷ δὲ 15 ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτῆς, συλληφθεῖσα ὑπὸ Ὀλυμβρίου τοῦ ἡγεμόνος, καὶ ἐρωτηθεῖσα τὸ ὄνομα, τὴν πατρίδα, καὶ τὴν πίστιν, ἀπεκρίνατο· « Μαρίνα ὀνομάζομαι· τῆς Πισσιδείας εἰμί γέννημα καὶ ἄνθος· καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπικαλοῦμαι ». Ἐκ τούτου δεσμὰ καὶ φυλακὰς καὶ μαστιγὰς πολλὰς ὑπομείνασα, ἀπετμήθη τελευταίον τὴν κεφαλὴν, τῷ 270 ἔτει.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πᾶν ἄμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῆ φωνῇ· Σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη παρθένε, ἀκηράτοις ζέμασι, ἐστεφανώθης Μαρίνα· αἵμασι τοῦ μαρτυρίου δὲ φοινηθεῖσα, θαύμασι κατελαμπρύνθης τῶν ἰαμάτων, καὶ τῆς νίκης τὰ βραβεῖα, ἐδέξω Μάρτυς χειρὶ τοῦ Κτίστου σου.

✠ 18. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Αἰμιλιανοῦ .

✠ 19. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μακρίνης, ἀδελφῆς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δίου .

Ἀπολυτίκιον τῆς Ὅσιας, Ἦχος πλ. δ'.

Ἦν σοὶ Μητερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκός, παρέρχεται γάρ·

ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναλλάσσεται, ὅσια Μακρίνα τὸ πνεῦμά σου.

Ἔτερον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Δίε· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι· Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύ· δόξα τῷ σὲ γεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

✠ 20. Τοῦ ἀγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου.

Ἡλίας ὁ μεγαλῶνυμος ὑπῆρχεν ἐκ Θίσσης ἢ Θέσσης πόλεως τῆς Γαλααδ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ἐκ γένους ἱερατικοῦ, ἀνὴρ ἐρημικός καὶ ἀσκητικοῦ χαρακτήρος, ἐνδεδυμένος μῆλωτην (δέρμα προβάτου), καὶ ζώνην δερματίνην περιεζωσμένος τὴν ὄσφυν αὐτοῦ. Τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐρμηνεύεται Θεὸς Κύριος, ἢ Θεὸς ἰσχυρός. Ὁ ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ζήλος αὐτοῦ συγκρίνεται πρὸς τὸ πῦρ· καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ εἰς διδασκαλίαν καὶ ἐλεγχον, πρὸς λαμπάδα καιομένην· ἐκ τούτου ἔλαβε καὶ τὴν ἐπωνυμίαν Ζηλωτῆς. Οὗτος οὖν, ὑπὸ τοιοῦτου ζήλου πυρούμενος, ἠλεγξεν αὐστηρῶς τὴν ἀσέβειαν καὶ παρανομίαν τοῦ βασιλέως Ἀχαάβ, καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ἰεζάβελ. Ἐκλείσσε τὸν οὐρανὸν διὰ προσευχῆς, καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἑνιαυτούς τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ. Ἐκόμισαν αὐτῷ κόρακες τὰ πρὸς τροφήν ἀναγκαῖα, ὅτε ἐκρύπτετο, διὰ προσταγῆς Θεοῦ, παρὰ τὸν χεῖμαρρον Χορβάδ. Ἐπλήθυνε τὴν ὀλιγότητα τοῦ ἀλεύρου καὶ τοῦ ἐλαίου τῆς πενητῆς καὶ χήρας Σαρφθείας γυναικὸς, ἥτις ἐφιλοξένησεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς· καὶ ἀποθανόντα τὸν υἱὸν αὐτῆς ἀνέστησε πάλιν. Κατεβίβασε πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τὸ Καρμήλιον ὄρος, καὶ κατέκαυσε τὴν πρὸς Θεὸν αὐτοῦ θυσίαν ἐνώπιον παντός τοῦ Ἰσραὴλ, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας. Κατέσφαξεν εἰς τὸν χεῖμαρρον Κισσῶν τοὺς 450 ψευδοπροφήτας ἱερεῖς, τοὺς προσκυνοῦντας τὰ εἰδωλα καὶ διαστρέφοντας τὸν λαόν. Ἐδέξατο παραδόξως τροφήν διὰ χειρὸς Ἀγγέλου, καὶ ὑπὸ τῆς τροφῆς ἐκείνης ἐνδυναμωθείς, περιπάτησε 40 ἡμεροῦκτια. Εἶδε τὸν Θεὸν ἐπὶ τοῦ ὄρους Χωρήβ, ὅσον ἐνδέχεται εἰς τὴν ἀνθρώπινον φύσιν. Προεῖπε τὴν καταστροφὴν τοῦ οἴκου Ἀχαάβ, καὶ τοῦ υἱοῦ Ὀχοζίου τὸν θάνατον· καὶ τοὺς παρὰ τούτου ἀποσταλέντας δύο πεντηκοντάρχους κατέκαυσε πρὸς τιμωρίαν, δις ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβιβάσας πῦρ. Ἔσχισε τὸ ρεῦμα τοῦ Ἰορδάνου, καὶ διέβη αὐτός καὶ ὁ μαθητῆς αὐτοῦ Ἐλισσαῖος διὰ ξηρᾶς. Καὶ τελευταῖον, ἐνῶ συνελάλει μετ' αὐτοῦ, ἀρπαγίς αἰφνιδίως ὑπὸ πυρίνου ἄρματος, τῷ 895 πρὸ Χριστοῦ, ἀνελήφθη ὡς εἰς τὸν οὐρανόν, ὅπου δήποτε μετέθηκεν αὐτὸν ὁ Θεὸς ζῶντα, ὡς καὶ τὸν Ἐνωχ (Γέν. ε. 24. Δ'. Βασ. β'. 11). Ἄλλα καὶ ἐκείθεν, μετὰ 7 ἔτη, ἠλεγξε δι' ἐπιστολῆς τὸν Ἰωρᾶμ, υἱὸν τοῦ Ἰωσαφάτ, καθὼς ἔστι γεγραμμένον· Καὶ ἦλθεν αὐτῷ (τῷ Ἰωρᾶμ) ἐν γραφῇ παρὰ Ἡλιοῦ τοῦ Προφήτου λέγων· Τὰδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Δαυὶδ τοῦ πατρός σου· Ἀνδρῶν οὐκ ἐπορεύθης, κτλ. (Β'. παραλ. κ'. 12). Ἐπέστειλε δὲ ταῦτα, ὡς γνωμοδοτοῦσιν οἱ πλείστοι τῶν ἐρμηνευτῶν, ἢ διὰ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ Ἐλισσαίου, ἢ δι' ἄλλου τινὸς Προφήτου, φανείς εἰς αὐτοὺς ὡσπερ ἐφάνη καὶ ἐπὶ τοῦ Θεωριῶν ὄρους εἰς τοὺς Μαθητὰς τοῦ Χριστοῦ (Αὐγούστ. 6).

Ἄργια, καὶ Κἀτάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ο ἑνσαρκος ἄγγελος, τῶν Πρόφητῶν ἡ κρηπίς, ὁ δεύτερος πρόδρομος, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἡλίας ὁ ἔνδοξος, ἄνωθεν καταπέμψας Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδίδωκει, καὶ λεπρούς καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρῦει ἰάματα.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος β'.

Προφῆτα καὶ προῶπτα τῶν μεγαλουργιῶν τοῦ Θεοῦ, Ἡλία μεγαλώνουμε, ὁ τῷ φθέγματί σου στήσας τὰ ὕδατόρρυντα νέφη, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τὸν μόνον φιλόνητον.

✠ 21. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Συμεῶν τοῦ δια Χριστὸν Σαλοῦ, καὶ Ἰωάννου τοῦ συνασκητοῦ αὐτοῦ.

Οὗτοι ἦσαν ἐκ πόλεως Ἐδέσσης τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστίνου τοῦ νέου, ἐν ἔτει 518. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ὁ Συμεὼν, ἀσκήσας πρότερον ἐν ἐρημίᾳ τινὶ 29 ἔτη, ἀπῆλθεν ἐπειτα εἰς Ἐμεσαν τῆς Συρίας· ὅπου τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς τελέσας, προσποιούμενος τὸν Σαλὸν, ἐτελεύτησε τῷ 570 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον· Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Σελ. 283.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν ἐν σαρκὶ ἀναφανέντα ἄσαρκον, καὶ ἀρεταῖς ὑπερκοσμίως λάμψαντα, Συμεῶνα τὸν ἰσάγγελον, καὶ Θεοφόρον εὐφημήσωμεν· σὺν τούτῳ Ἰωάννην τὸν αἰοίδιμον, ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ, ὡς πρεσβεύοντας Κυρίῳ ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 22. Τῆς ἀγίας Μυροφόρου καὶ ἰσαποστόλου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως τινὸς τῆς Γαλιλαίας, κατὰ τὴν θάλασσαν τῆς Τιβεριάδος κεκμένης, ἣτις ἐκαλεῖτο Μαγδαλα, ἀφ' ἧς ἔχει καὶ τὴν ἐπωνυμίαν Μαγδαληνῆ. Ἐκβαλόντος δὲ τοῦ Ἰησοῦ ἀπ' αὐτῆς τὰ ἐπτά δαίμονια, ὑφ' ὧν ἔπασχε πρότερον, ἐγένετο αὐτοῦ μαθητρια πιστῆ καὶ ἀχώριστος, ἀκολουθοῦσα αὐτῷ καὶ διακονοῦσα ἕως ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ καὶ τοῦ τάφου· καὶ τότε ὑποστρέψασα εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ τῶν λοιπῶν Μυροφόρων, ἠτοίμασαν τὰ πρὸς ἄλεμμα τοῦ Κυριακοῦ Σώματος ἀρώματα. Τῇ δὲ Κυριακῇ λίαν πρωτὶ ἔρχονται εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ πρὶν ἔτι φανῶσιν οἱ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου μηνύσαντες Ἄγγελοι, ἰδοῦσα ἡ Μαγδαληνῆ τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου, τρέχει καὶ ἀναγγέλλει τοῦτο εἰς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην. Ἐπανελθοῦσα εὐθὺς εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ κλαίουσα ἕξω, ἠξιώθη πρώτη ἰδεῖν τὸν Κύριον ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· ὅτε καὶ προσπεσοῦσα εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, ἤκουσε τὸ, Μήμου ἄπτου. Μετὰ δὲ τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου, ἀδέβαια πάντα τὰ τῆς Μαγδαληνῆς. Τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐτελεύτησεν ἐν Ἐφέσῳ κηρύττουσα ἐκεῖ τὸν Χριστὸν.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Χριστῷ τῷ δὲ ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντι, σεμνῇ Μαγδαληνῇ, ἠκολούθεισ Μαρία, αὐτοῦ τὰ δικαιώματα, καὶ τοὺς νόμους φυλάττουσα· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζοντες, ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαῖς σου λαμβάνομεν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο ὑπερούσιος Θεὸς ἐν τῷ κόσμῳ, μετὰ σαρκὸς ἐπιφοιτήσας Μαρία, σὲ ἀληθῆ μαθήτριάν προσήκατο, ὅλην σου τὴν ἔφρσιν, πρὸς αὐτὸν κεκτημένην· ὅθεν καὶ ἰάματα, ἐπέτελεσας πλείω· καὶ μετασταῖσα νῦν ἐν οὐρανοῖς, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύεις ἐκείστοτε.

✠ 23. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ· καὶ τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἰεζεκιήλ.

Περὶ μὲν τοῦ Ἱερομάρτυρος, ὄρα Σεπτεμβρίου 22. Ὁ δὲ Προφήτης ἦν υἱὸς Βουζεῖ, ἱερεὺς τὸ ἀξίωμα, αἰχμάλωτος ἀχθεῖς εἰς Βαβυλώνα ἐπὶ Ἰωακὴμ (Ἰεχονίου). Τῷ δὲ πέμπτῳ ἔτει τῆς αἰχμαλωσίας ταύτης, περὶ τὸ 593, ἢ 594 πρὸ Χριστοῦ, ἤρξατο προφητεῦν. Αἱ ὑπὸ Θεοῦ προσταχθεῖσαι εἰς αὐτὸν πολλαὶ συμβολικαὶ πράξεις, ἔδωκαν ἀφορμὴν εἰς τοὺς γλωσσαλγήσαντας κατὰ τῆς ἱεράς θρησκείας ἀτοπωτάτων χλευασμῶν. Προφητεύσας δὲ περίπου 20 ἔτη, ἐφονεύθη, ὡς λέγουσιν, ὑπάτιος ἄρχοντας Ἰουδαίου, διότι ἤλεγχε τὴν εἰδωλολατρείαν αὐτοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 48 κεφάλαια διηρημένη, τάττεται ἢ τρίτῃ τῶν μεζόνων Προφητῶν.

Ἀπολυτίκιον· Καὶ τρόπων μέτοχος. Σελ. 333.

Καὶ τοῦ Προφήτου· Τοῦ Προφήτου σου Ἰεζεκιήλ. Σελ. 309.

✠ 24. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Χριστίνης.

Ἦθλησεν ἐν ἔτει 200, ἐπὶ τῆς Σεβήρου βασιλείας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Η ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ· Σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ .

Ωπτοειδῆς περιστερὰ ἐγνωρίσθης, πτέρυγας ἔχουσα χρυσαῖς, καὶ πρὸς ὕψος, τῶν οὐρανῶν κατέπαυσας Χριστίνα σεμνή. Ὅθεν σου τὴν ἔνδοξον, ἑορτὴν ἐκτελοῦμεν, πίστει προσκυνοῦντές σου, τῶν λειψάνων τὴν θήκην, ἐξ ἧς πηγαῖζεις πᾶσιν ἀληθῶς, ἴαμα θεῖον ψυχῆς τε καὶ σώματος .

* 25. Ἡ Κοίμησις τῆς ἀγίας Ἄννης, Μητρὸς τῆς Θεοτόκου.

Ἡ μὲν Θεοπρομήτωρ Ἄννα, κατὰ τὴν παράδοσιν, ἔζησεν 69 ἔτη, ὁ δὲ σύζυγος αὐτῆς Ἰωακείμ, 80. Τίς δὲ ἐκ τῶν δύο ἀπέθανε πρότερον, οὐδὲν οὐδεὶς ἀναφέρει, εἰ μὴ ὅτι ἡ Θεοτόκος ἀπωφανίσθη ἀμφοτέρων τῶν γονέων, τῷ ἔνδεκάτῳ ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτῆς, ὅτε διέτριβεν ἐτι ἐν τῷ Ναῷ . Ὅρα Νοεμβρ. 21, καὶ Σεπτεμβρ. 8.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε .

Ζωνὴν τὴν κυήσασαν ἐκυοφόρησας, ἀγνήν Θεομήτορα θεόφρον Ἄννα· διὸ πρὸς λῆξιν οὐράνιον, ἔνθα εὐφραينوμένων, κατοικία ἐν δόξῃ, χαίρουσα νῦν μετέστης, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, πταισμάτων αἰτουμένη ἰλασμὸν αἰμακαρίστε .

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν .

Προγόνων Χριστοῦ, τὴν μνήμην ἑορτάσωμεν, τὴν τούτων πιστῶς, αἰτούμενοι βοήθειαν, τοῦ ρύσθῆναι ἅπαντας, ἀπὸ πάσης θλίψεως τοὺς κράζοντας· Ὁ Θεὸς γενοῦ μεθ' ἡμῶν, ὁ τούτους δοξάσας ὡς εὐδόκησας .

* 26. Τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἐρμούλου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἑρμίππου, καὶ Ἑρμοκράτους· καὶ τῆς ἀγίας Ὀσιομάρτυρος Παρασκευῆς .

Ὁ μὲν Ἐρμούλος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἦσαν ἱερεῖς τῆς ἐν Νικομηδείᾳ Ἐκκλησίας· ἤλθον δὲ ἐπὶ Μαξιμιανῷ τῷ 306 ἔτει. — Ἡ δὲ Παρασκευὴ ἦν ἐκ κωμῆς τινὸς τῆς Ρώμης, γονέων εὐσεβῶν, Ἀγαθῶνος, καὶ Πολιτείας, θυγάτηρ· ἠτις γεννηθεῖσα τῇ Παρασκευῇ τῆς ἑβδομάδος ἡμέρα, ἔλαβεν ἐξ αὐτῆς καὶ τὸ ὄνομα. Παιδικῶν δὲ τὰ ἱερά γράμματα διδασκασα, ἐσχόλαζεν εἰς τὴν μελέτην τῶν βιβλίων Γραφῶν, βίον μοναδικὸν διάγουσα, καὶ πολλοὺς ὀδηγοῦσα εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ. Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς, δι' αὐτὸ τοῦτο συλληφθεῖσα, καὶ προτροπομένη εἰς τὴν τῶν εἰδώλων προσκύνησιν, ἀπεκρίθη τὸ τοῦ Ἱερεμίου· Θεοί, οἳ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν οὐκ ἐποίησαν, ἀπολέσθωσαν ἐκ τῆς γῆς (ί. 44). Ἐκ τούτου πολυῶδυνα βάσανα ὑπομείνασα, τελευταῖον ἀπετημήθη τὴν κεφαλὴν τῷ 140 ἔτει.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἑκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τῆς Ἀγίας, Ἦχος α'.

Τὴν σπουδὴν σε τῇ κλήσει κατάλληλον, ἐργασασμένη φερώ-
νυμε, τὴν ὁμώνυμόν σου πίστιν εἰς κατοικίαν κεκλήρω-
σαι, Παρασκευὴ ἀθλοφόρε· ὅθεν προχέεις ἰάματα, καὶ πρεσ-
βεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῇ ἀθλοφόρῳ οἱ πιστοὶ τὸν ὑμνητήριον, Παρασκευῇ δεῦτε
συμφώνως ἀναμελψωμεν· ἀπαστράπτει γὰρ τοῖς θαύ-
μασιν ἐν τῷ κόσμῳ, ἀπελαύνουσα τῆς πλάνης τὴν σκοτόμαι-
ναν, καὶ παρέχουσα πιστοῖς τὴν χάριν ἀφθονον, τοῖς κραυ-
γάζουσι· Χαῖρε Μάρτυς πολυάθλε.

✠ 27. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρ. καὶ ἱαματικῆ Παντελεήμονος.

Οὗτος ἦν Νικομηθεὺς τὴν πατρίδα, Εὐστοργίου καὶ Εὐβούλης υἱός, εἰδωλολά-
τρου μὲν ὄντος τοῦ πατρὸς, χριστιανῆς δὲ τῆς μητρὸς ἐκ προγόνων· ὑφ' ἧς καὶ
εἰς τὴν εὐσέβειαν ὀδηγηθεῖς, καὶ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ παρὰ τοῦ ἀνωτέρω (εἰς
τὰς 26) Ἐρμούλου κατηχηθεῖς, ἐβαπτίσθη. Διδαχθεῖς δὲ τὴν ἱατρικὴν τέχνην,
μετήρξατο αὐτὴν φιλανθρώπως, πάσαν νόσον ἰώμενος τῇ χάριτι μᾶλλον τοῦ Χρι-
στοῦ, ἢ τῇ τέχνῃ, καὶ πᾶσαν ἐπιμέλειαν ψυχῶν καὶ σωμάτων πρὸς πάντας ἐπιδει-
κνύμενος συμπαθῶς, ἀφ' οὗ καὶ Παντελεήμων ἐπαξίως μετωνομάσθη ἀντὶ Παν-
τολέοντος, ὅπερ ἐκαλεῖτο πρότερον. Ἀνοίξας δέ ποτε, διὰ τῆς ἐπικλήσεως τοῦ
θείου ὀνόματος, τυφλοῦ τινος τοὺς ὀφθαλμούς, ἐφώτισεν ἐκ τούτου καὶ τὰ τῆς ψυ-
χῆς αὐτοῦ ὄμματα, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, ὅπερ καὶ τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ
ἐγένετο αἷτιον. Καθότι ἐρωτηθεῖς ὁ πρῶην τυφλός, ὑπό τινος, καὶ πῶς οἱ ὀφ-
θαλμοὶ αὐτοῦ ἠνεψίχθησαν, καὶ ὁμολογήσας παρῆρησά, κατὰ μίμησιν τοῦ Εὐαγγε-
λικοῦ ἐκείνου τυφλοῦ, τὸν τε ἱατρὸν, καὶ τῆς ἱατρείας αὐτοῦ τὸν τρόπον, αὐτὸς
μὲν ἀνακρίεται παρευθύς· ὁ δὲ Παντελήμων συλληφθεῖς, καὶ πολλὰς μαστίγας
ὑπομείνας, τελευταῖον ἀποτέμνεται καὶ τὴν τιμίαν κεφαλὴν, τῷ 305 ἔτει, ἐπὶ τῆς
βασιλείας Μαξιμιανοῦ.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Αθλοφόρε ἅγιε, καὶ ἱαματικὲ Παντελεήμον, πρέσβευε τῷ
ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Αυτόμελον.

Μιμητῆς ὑπάρχων τοῦ ἐλεήμονος, καὶ ἰαμάτων τὴν χάριν παρ' αὐτοῦ κομισάμενος, ἀθλοφόρε καὶ Μάρτυς Χριστῆ τοῦ Θεοῦ, ταῖς εὐχαῖς σου ταῖς ψυχικαῖς ἡμῶν νόσους θεραπευσον, ἀπελαύνων τοῦ αἰεὶ πολεμίου τὰ σκάνδαλα, ἐκ τῶν βωόντων ἀπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε .

✠ 28. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Διακόνων, Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος, καὶ Παρμενᾶ .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Α'πόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα παισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν .

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ .

Διάκονοι σεπτοὶ, καὶ αὐτόπται τοῦ Λόγου, καὶ σκευὴ ἐκλογῆς, ἀνεδείχθητε πίστει, Νικάνορ καὶ Πρόχορε, Παρμενᾶ, Τίμων ἔνδοξε· ὄθεν σήμερον, τὴν ἱεράν ὑμῶν μνήμην, ἑορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, ὑμᾶς μακαρίζοντες .

✠ 29. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Καλλινίκου, καὶ τῆς ἁγίας Μάρτυρος Θεοδότης .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε .

Ο' Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν .

Τῆς Μάρτυρος· Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ . Ὅρα σελ. 340.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν .

Τὰ ἄνω τερπνά, ἀξίως νῦν κεκλήρωσαι· Χριστοῦ γὰρ σφοδρῶς, τῷ πόθῳ πυρακτούμενος, τοῦ πυρὸς Καλλίνικε, δι' αὐτοῦ ἀνδρείως κατετόλμησας· ὧ καὶ νῦν παριστάμενος, μὴ παύση πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν .

✠ 30. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Σίλα, Σιλουανοῦ, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ καὶ Ἀνδρονικοῦ .

Α'πόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

* 31. Τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Εὐδόκιμου· καὶ Προεόρτια τῆς προελεύσεως τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ.

Ὁ μὲν Εὐδόκιμος ἦν υἱὸς εὐσεδῶν καὶ λαμπροτάτων γονέων, Πατρικίων τῷ ἀξίωμα, ἐκ τῆς Καππαδοκίας καταγομένων. Ζήσας δὲ ἐν εὐσεβείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ὁσώτῃ, καὶ εἰς πᾶσαν ἀρετὴν εὐδόκιμος τῶντι φανείς, ἐτελεύτησε περὶ τὰ 840, ἐν τοῖς χρόνοις Θεοφίλου τοῦ Εἰκονομάχου. Περὶ δὲ τῆς προελεύσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ὄρα Αὐγούστου 1.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ε'κ γῆς ὁ καλέσασσε, πρὸς οὐρανίους σιηνάς, τηρεῖ καὶ μετὰ θάνατον ἀδιαλώθητον, τὸ σῶμά σου Ἄγιε· σὺ γὰρ ἐν σωφροσύνῃ, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ, μάκαρ ἐπολιτεύσω, μὴ μολύνας τὴν σάρκα. Διὸ ἐν παρρησίᾳ Χριστῷ, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Τοῦ Σταυροῦ· Σῶσον Κύριε. Ὅρα ἔμπροσθεν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἦ'σεπτῆ σου σήμερον, ἡμᾶς συνήθροισε μνήμη, ἐν τῇ θείᾳ λάρνακι, τῶν ἱερῶν σε λειψάνων· πάντες ἔν οἱ προσιόντες καὶ προσκυνῶντες, ἅπασαν δαιμόνων βλάβην ἀποσοβοῦνται, καὶ ποικίλων νοσημάτων, λυτρῶνται τάχος, μάκαρ Εὐδόκιμε.

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.

Ἐχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13, καὶ ἡ νύξ ὥρας 11.

* 1. Ἡ πρόοδος τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· καὶ μνήμη τῶν ἁγίων Ἑπτὰ Παίδων τῶν Μακκαβαίων, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς, καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν Ἐλεαζάρου.

Διὰ τὰς κατὰ τὸν Αὐγούστον μῆνα, ὡς ἐπιτοπολύ, συμβαινούσας ἀσθενείας, ἐπεκράτει τὸ πάλαι συνήθεια ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἵνα περιφέρηται κατ' αὐτὰς εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτῆς καὶ πλατείας τὸ τιμιον ξύλον τοῦ Σταυροῦ, πρὸς ἀγιασμόν τοῦ τόπου, καὶ νόσων ἀπαλλαγὴν. Καὶ κατὰ μὲν τὴν χθεσινὴν ἡμέραν ἐκφέροντες αὐτὸν ἀπὸ τοῦ βασιλικοῦ θησαυροφυλακίου, ἀπετίθουν ἐπὶ τῆς ἱερᾶς τραπέζης τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας (τῆς ἁγίας Σοφίας)· κατὰ δὲ τὴν σήμερον, καὶ ἐφεξῆς ἕως

τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, λιτανεύοντες μετ' αὐτοῦ κατ' ὅλην τὴν πόλιν, προστίθουν αὐτὸν ἔπειτα τῷ λαῷ εἰς προσκύνησιν. Καὶ αὕτη μένεστιν ἡ πρόοδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Οἱ δὲ ἄγιοι Μακκαβαῖοι, ὧν τὰ ὀνόματα εἰσὶν Ἄβειμ, Ἀντώνιος, Γουρίας, Ἐλεάζαρος, Εὐσεβωνᾶς, Ἀχείμ, καὶ Μάρκελλος οὗτοι, Ἰουδαῖοι ὄντες τὸ γένος καὶ τῶν πατρῶων νόμων φύλακες ἀκριβεῖς, ἦσαν ἐν τοῖς χρόνοις Ἀντιόχου, τοῦ ἐπονομαζομένου Ἐπιφανοῦς, βασιλέως τῆς Συρίας, καὶ τῶν Ἰουδαίων ἀσπόνδου ἐχθροῦ ὃς τις ἅπαν τὸ ἔθνος αὐτῶν καταδουλώσας, καὶ πολλὰ ποιήσας κακὰ, ἕως καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ἱερά τῆς θρησκείας πράγματα, ἠνάγκαζεν αὐτοὺς πρὸς τοὺς ἄλλοις, ἵνα καὶ κρέας φάγωσι χοίρινον, ἀπηγορευμένον ὑπὸ τοῦ Νόμου. Τότε καὶ οἱ εὐσεβεῖς οὗτοι Παῖδες, συλληφθέντες μετὰ τῆς Μητρὸς αὐτῶν καὶ τοῦ Διδασκάλου, καὶ καταδυναστευόμενοι εἰς τὴν ἀθέτησιν τῶν νομίμων, καθυπεδλήθησαν εἰς μύρια κολαστήρια, ὅσα γνώμη τυραννικὴ καὶ ψυχὴ θρηϊώδης δύναται ἐφευρεῖν. Οἱ δὲ, πάντα γενναίως ὑπομείναντες, καὶ δείξαντες διὰ τῶν ἔργων, ὅτι ὁ λογισμὸς ἐστὶν αὐτοκράτωρ τῶν παθῶν, καὶ δύναται νικῆσαι αὐτὰ, εἰάν τις ἐλεῆ, ἐτελεύτησαν ἐνδόξως ἐν ταῖς βασάνοις, προδόντες τὴν ζωὴν διὰ τοῦ θείου Νόμου τὴν τήρησιν, πρῶτον μὲν ὁ γηραιὸς διδάσκαλος Ἐλεάζαρ, εἶτα καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες, κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἡλικίας αὐτῶν. Ἡ δὲ θυμαστή μήτηρ Σολομὴ, γενναίου πεπληρωμένη φρονήματος, καὶ τὸν θῆλυον λογισμὸν ἄρβρενι θυμῷ διεγείρασσα (β. Μακκ. ζ. 21), παρίστατο εἰς τὸν κατὰ τοῦ τυράννου θριάμβον τῶν τέκνων, ἐνισχύουσα ἕκαστον αὐτῶν εἰς τὸν ὑπὲρ πίστεως ἀγῶνα, καὶ ὑποφέρουσα εὐψύχως τὰς ὁδύνας αὐτῶν διὰ τὰς ἐπὶ Κύριον ἐλπίδας. Ἰδοῦσα δὲ καὶ τὸν νεώτατον αὐτῆς υἱὸν τελειωθέντα, ρίπτεται ἐσχάτη καὶ αὐτὴ εἰς τὸ πῦρ, καὶ ἀξιοῦται μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς τοῦ μακαρίου τέλους, τῷ 168 ἔτει πρὸ Χριστοῦ.

Ἀπο ταύτης τῆς ἡμέρας ἀρχοῦμεθα τῆς Νηστείας τῆς Θεοτόκου.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων, Ἦχος α΄.

Παῖς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλόανδρως δεόμεθα.

Τοῦ Σταυροῦ.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Κοντάκιον τῶν Ἀγίων, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Σοφίας Θεοῦ, οἱ στύλοι οἱ ἐπτάριθμοι, καὶ θείου φωτὸς οἱ λύχνοι οἱ ἐπτάφωτοι, Μακκαβαῖοι πάνσοφοι, πρὸ Μαρτύρων μέγιστοι Μάρτυρες, σὺν αὐτοῖς τὸν πάντων Θεὸν αἰτεῖσθε, σωθῆναι τοὺς τιμῶντας ὑμᾶς.

† 2. Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τοῦ ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

Μετὰ τὸν λιθάσμον τοῦ Πρωτομάρτυρος ὑπὸ τῶν Χριστοκτόνων Ἰουδαίων (Δεκεμβ. 27), Γαμαλιὴλ ὁ τούτου διδάσκαλος ἐνεθάρρυνε τινὰς τῶν Χριστιανῶν, ἵνα, ἐλθόντες νυκτὸς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἁγίου ἄραντες, θάψωσιν αὐτὸ εἰς τὸν ἑαυτοῦ ἀγρόν, ἀπέχοντα τῆς Ἱερουσαλὴμ ἕως 20 μίλλια, καὶ καλούμενον ἐκ τοῦ ὀνόμα-

τος αὐτῷ Καφαργαμαλά, ὃ ἐστὶν ἀγρός Γαμαλά, ὅπου καὶ αὐτὸς ὁ Γαμαλιήλ μετὰ ταῦτα ἐτάφη. Κατὰ δὲ τὸ 415 ἔτος, ἀνήρτις εὐσεβῆς, Λευκιανὸς τὴν κλήσιν, ἱερεὺς τὸ ἀξίωμα, ἐφημέριος ἐκκλησίας τινός, πλησίον τοῦ ἀγροῦ ἐκείνου, ἀπεκαλήφθη δι' ὄραματος ἐκ Θεοῦ τὸν τόπον, ἔνθα ἦν θεθαρμένοι οἱ Πρωτομάρτυς, ὅπερ καὶ ἀνήγγειλεν εὐθὺς εἰς Ἰωάννην τὸν τότε Πατριάρχην Ἱεροσολύμων. Ἐπελθόντες δὲ εἰς τὸν ὑποδειχθέντα τόπον, καὶ σκάψαντες, εὗρον λάρανα, Ἑβραϊστὶ ἐπιγεγραμμένην, Στέφανος· καὶ ἀνοίξαντες αὐτήν, καὶ τὸ ἱερώτατον Λείψανον λαβόντες, μετεκόμισαν αὐτὸ εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ μεγάλης δоруφορίας.

Ἐπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Βασίλειον διαδήμα, ἐστέφθη σὴ κορυφή, ἐξ ἄθλων ὧν ὑπέμεινας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ Μαρτύρων Πρωτόαθλε· σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων, ἀπελέγξας μανίαν, εἶδές σου τὸν Σωτήρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. Αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει αἰεὶ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Αυτόμελον.

Πρῶτος ἐσπάρας ἐπὶ γῆς ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ γεωργοῦ Πανεύφημε· πρῶτος τὸ αἷμα ἐπὶ γῆς διὰ Χριστὸν ἐξέχεας μακάριε· πρῶτος ὑπ' αὐτοῦ τὸν τῆς νίκης γέφανον ἀνεδήσω ἐν οὐρανοῖς, ἀθλητῶν προοίμιον, στεφανῖτα τῶν Μαρτύρων ὁ Πρωτάθλος.

✠ 3. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἰσαακίου, Δαλμάτου, καὶ Φαύστου.

Τούτων ὁ μὲν Ἰσαάκιος, ὃς τις καὶ Ἰσαάκιος, καὶ Ἰσαάκης εὐρίσκεται γεγραμμένος, καὶ κατὰ τὴν 30 τοῦ Μαΐου ἰδιαίτερος ἐορτάζεται, ἐγένετο μοναστῆς ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, ἐργάτης πάσης ἀρετῆς, ζηλωτῆς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ προφητικῶ χαρίσματος ἠξιώμενος, οἰκῶν πλησίον τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐν καλύθῃ μικρᾷ. Ὅτε δὲ Οὐάλης ὁ ἀρειανόφρων ἐξεστράτευεν αὐτοπροσώπως κατὰ τῶν Γότθων, τῶν περὶ τὸν Δούναβιν ποταμὸν, ἐξέλθων ὁ Ὅσιος εἰς συνάντησιν αὐτοῦ, εἶπε παρρησίᾳ ὅτι ὁ Θεὸς ἐκίνησε τοὺς βαρβάρους κατ' αὐτοῦ, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς ἐκίνησε κατὰ τοῦ Θεοῦ πολλὰς γλώσσας εἰς βλασφημίαν, καὶ τοὺς ὑμνούντας αὐτὸν ἀπεδιώξεν ἐκ τῶν θείων οἰκῶν· καὶ ὅτι, εἰάν παύσῃ πολεμῶν τῷ Θεῷ διὰ τῆς αἰρέσεως, καὶ ἀποδώσῃ τοὺς ἀρίστους ποιμένας εἰς τὰ ποιμνία τοῦ Χριστοῦ, κερδήσει τὴν νίκην ἀπόνως· εἰάν δὲ, μὴ ποιήσας ταῦτα, μηδὲ ἔχων σύμμαχον τὸν Θεόν, κροτήσῃ τὴν μάχην, ἢ καταστροφῇ αὐτοῦ καὶ τοῦ στρατεύματος ἐστὶ βεβαία· «Μαθήσῃ, εἶπεν, ἐκ τῆς πείρας, ὅσον ἐστὶ σκληρὸν τὸ πρὸς κέντρα λακτιζεῖν· οὔτε γὰρ ἐπανήξεις καὶ προσαπολίσεις τὴν στρατιάν». Ὁ δὲ Βασιλεὺς ὀργισθεὶς, καὶ εἰς φυλακὴν κατακλείσας τὸν Ὅσιον, ἵνα τιμωρήσῃ αὐτὸν καὶ θανατώσῃ ἐν τῇ ἐπιστροφῇ, ἐκίνησε κατὰ τῶν βαρβάρων· ἀλλὰ κατακράτος νικηθεὶς ὑπ' αὐτῶν, κατεκαύθη ζῶν ἐν τινι κώμῃ τῷ 378 ἔτει (Θεοδώρ. Κύρου, Ἱστορ. Ἐκκλ. Λόγ. δ'. 31-32). Ὁ δὲ Ὅσιος ἀπολυθεὶς τῆς φυλακῆς, καὶ θυμασθεὶς διὰ τὴν πρόρρησιν ταύτην, ἐθαυμάσθη ἐτι μᾶλλον διὰ τὸν ζῆλον αὐτῷ, ὃν ἐδείξεν ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας εἰς τὴν ἐν ἔτει 384 συγκροτηθεῖσαν Β' Οἰκουμένην Σύνοδον. Μετὰ ταῦτα, μονῆς ἀνεγερθεῖσης ἐν Κωνσταντινουπόλει χάριν αὐτοῦ, ἐποιήμανεν εὐσεβῶς τοὺς μετ' αὐτοῦ συνασκοῦντας· καὶ δούς αὐτοῖς τύ-

πον μοναδικῷ βίου τὸ ἑαυτοῦ παράδειγμα, ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ περὶ τὰ τέλη τοῦ Δ'. αἰῶνος, καταλιπὼν διάδοχον αὐτοῦ τὸν Δαλμάτον.

Ὁ δὲ Δαλμάτος οὗτος κατ' ἀρχάς μὲν ὑπῆρχε στρατιωτῆς, ἐν τῇ Β'. σχολῇ τῶν καλουμένων Σχολαρίων στρατιωτῶν συνηριθμημένος· ὕστερον δὲ καταλιπὼν πάντα, καὶ παραλαβὼν τὸν υἱὸν αὐτοῦ Φαῦστον, ἀπῆλθεν εἰς τὴν εἰρημένην τοῦ Ἰσαακίου μονήν, ἐν ἣ ἐνδυθεὶς τὸ μοναχικὸν σχῆμα, ἐγένετο διὰ τῆς ἀρετῆς αὐτῆ αἰδέσιμος εἰς πάντας· ἐπαρουσίασεν εἰς τὴν ἐν Ἐφέσῳ, τῷ 431 ἔτει, συγκροτηθεῖσαν Δ'. Οἰκουμενικὴν Σύνοδον· καὶ δεῖξας ἐν αὐτῇ κατὰ τοῦ Νεστορίου τὸν ὀρθόδοξον ζῆλον αὐτοῦ, ἐψηφίσθη ὑπὸ τῶν τῆς Συνόδου Πατέρων Ἀρχιμανδρίτης τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Μοναστηρίων. Ζήσας δὲ ἔτη ὑπὲρ τὰ 80, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ο' Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποσῆσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τοὺς ἐν ἀσκήσει ἐκλάμπαντας ὡς φωστῆρας, καὶ τὰς αἰρέσεις ἀνατρέψαντας τῇ πίστει, ὕμνοις Ἰσαάκιον εὐφημήσωμεν, καὶ σὺν Δαλμάτῳ Φαῦστον, ὡς τοῦ Χριστοῦ θεράποντας, αὐτὸν δυσωποῦντας ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 4. Τῶν ἀγίων Ἐπτά Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ.

Ὅρα τῇ 22 Ὀκτωβρίου.

Ἀπολυτίκιον· Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Ὅρα σελ. 333.

Κοντάκιον, Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ τὰ τοῦ κόσμου ὡς φθαρτὰ παριδόντες, καὶ τὰς ἀφθάρτους δωρεὰς εἰληφότες, διαφθορᾶς διέμειναν θανόντες παρεκτός· ὅθεν ἐξανίστανται, μετὰ πλείονας χρόνους, ἀπασαν ἐνθάψαντες, δισμενῶν ἀπιστίαν. Οὓς ἐν αἰνέσει σήμερον πιστοὶ, ἀνειφημοῦντες Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν.

✠ 5. Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ μνήμη τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Ἐλισσιγίου.

Οὗτος ἦν Ἀντιοχεὺς τὴν πατρίδα, στρατιωτῆς τὴν τάξιν ἀπὸ τῶν χρόνων ἔτι Κωνσταντίνου τοῦ Χλωροῦ, πατρός τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, ἕως Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου. Ἐλέγχων δὲ τὴν ταύτου ἀσέβειαν, καὶ ἐνθυμίζων αὐτὸν, ὅτι ἦν ἀνεψιὸς τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, τοῦ πρώτου βασιλέως τῶν Χριστιανῶν, ὅτι ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων ἀνετραφῆ τῇ γάλακτι τῆς εὐσεβείας, καὶ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ἐδιδάχθη, καὶ συμμαθητῆς ἐχηρήματισε Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, καὶ Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ, καὶ ἀναγνωστῆς ἐγένετο τῆς ἐν Νικομηδείᾳ Ἐκκλησίας· καὶ ὅτι

ἀθετήσας ἤδη τὰ πάντα, καὶ παραβάτης γενόμενος τῶν εἰς τὸ Δεῖον Βάπτισμα ὑποσχέσεων αὐτοῦ, προσέφερεν εἰς τὰ εἶδωλα τὴν εἰς μόνον τὸν Θεὸν ὀφειλομένην προσκύνησιν· ταῦτα, λέγω, ἐνθυμίζων τὸν ἀποστάτην ἐλεγκτικῶς, ἀπειτήθη τὴν κεφαλὴν περὶ τὸ 361 ἔτος, ζήσας τὰ πάντα ἔτη 110, ἐν δὲ τοῖς στρατιωτικοῖς πλεόν τῶν 60.

Ἐπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Χριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν προὔπαντήσωμεν, φαιδρῶς πανηγυρίζοντες τὰ Προεόρτια, πιστοὶ καὶ βοήσωμεν· Ἐ΄φθασεν ἡ ἡμέρα τῆς ἐνθέου εὐφροσύνης· ἀνεισιν εἰς τὸ ὄρος τὸ Θαβῶρ ὁ Δεσπότης, τῆς Θεότητος αὐτοῦ ἀπαστραΐσαι τὴν ὠραιότητα.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τῇ Δεῖα σήμερον Μεταμορφώσῃ, ἡ βροτεία ἅπασα, φύσις προλάμπει θεϊκῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγαῖζουσα· Μεταμορφοῦται Χριστὸς, σώζων ἅπαντας.

Ἡ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ.

✠ 6. Ἡ ἀγία Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐπειδὴ πολλαῖς προεῖπεν ὁ Κύριος εἰς τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ, οὐ μόνον περὶ τοῦ ἰδίου πάθους καὶ τοῦ Σταυροῦ καὶ τοῦ θανάτου, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν μελλόντων διωγμῶν καὶ θλίψεων αὐτῶν τῶν Μαθητῶν· καὶ ἐπειδὴ τὰ μὲν δευρὰ ἦσαν πρόχειρα, ἡ δὲ ἀντὶ τούτων ἀπόλαυσις τῶν ἀγαθῶν, μέλλουσα καὶ ἐλπιζομένη· διὰ τοῦτο, ἵνα πληροφορηθῇ αὐτοὺς ὀφθαλμοφανῶς περὶ τῆς δόξης ἐκείνης, ἣτις ἐστὶν ἡτομασμένη διὰ τοὺς ἕως τέλους ὑπομειναντας, παραλαμβάνει τοὺς τρεῖς προκρίτους αὐτοῦ μαθητὰς, Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ ἀναβιάσας αὐτὰς εἰς τὸ θαβώριον ὄρος καταμόνας, μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτῆ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένοντο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. Ἐξαίφνης, μετὰ τῆς ὑπερφυοῦς καὶ ἐξαισίτου ταύτης φωτοχυσίας, ἐπιφαίνονται

διαμιᾶς τῶν Προφητῶν οἱ ἀκρότατοι, Μωϋσῆς, καὶ Ἡλίας, συλλαλοῦντες μετὰ τῷ Ἰησοῦ περὶ τοῦ μέλλοντος αὐτοῦ σωτηρίου πάθους, καὶ δεικνύοντες ἐνταυτῷ, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Κύριος καὶ ζώντων καὶ νεκρῶν, παραστάντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ δουλοπρεπῶς, ὁ μὲν Μωϋσῆς ἐκ τοῦ Ἄδου, ὡς πρὸ πολλῶν αἰῶνων ἀποθανῶν (Σεπτεμβρίου 4), ὁ δὲ Ἡλίας ὡς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὅπου ἔτι ζῶν ἀνελήφθη (Ἰουλ. 20). Μετ' ὀλίγον ἐπισκιάζει αὐτούς νεφέλη φωτεινὴ, καὶ ἐκ τῆς νεφέλης ἀκούεται πάλιν ἡ αὐτῆ φωνή, ἣτις ἠκούσθη καὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ (Ἰανουαρ. 6), μαρτυροῦσα τοῦ Ἰησοῦ τὴν Θεότητα, καὶ λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε (Ματθ. ιζ'. 1-5). Ταῦτά εἰσι τὰ θεοπρεπῆ καὶ παραδόξα τῆς παρουσίας Ἑορτῆς, ἣτις ἐστὶν εἰκῶν καὶ προτύπωσις τῆς μελλούσης καταστάσεως τῶν Δικαίων, ὧν τὴν λαμπρότητα ἐδήλωσεν ὁ Κύριος εἰπών· Τότε οἱ Δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος (Ματθ. ιγ'. 43). Διὰ τοῦτο καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς ταύτης ψάλλεται καθ' ἐκάστην ἐν ταῖς Ὁραῖς (σελ. 102), εἰς ὑπόμνησιν παντοτεινῆν τῆς δόξης ἐκεῖνης.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος βαρὺς.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ Ὄρει Χριστέ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύναντο. Λάμψον καὶ ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς τὸ φῶς σου τὸ αἰῖδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. Φωτοδότα, δόξα σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ε'πί τοῦ Ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἐθεάσαντο· ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκῆσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

✠ 7. Τοῦ ἀγίου Ὁσιομάρτυρος Διομητίου.

Οὗτος ἦν Πέρσης τὸ γένος, ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, εἰδωλοάτρης πρότερον. Κατηχηθεὶς δὲ ὑπὸ τινος Χριστιανοῦ, Ἀβάρου τὸ ὄνομα, ἀπῆλθεν εἰς Νίσιδιν, πόλιν τῆς Μεσοποταμίας, ὅπου βαπτισθεὶς, ἐνεδύθη τὸ μοναδικὸν σχῆμα ἐν τινι μοναστηρίῳ. Μετὰ ταῦτα ἀναθὰς ἐπὶ τινος ὄρους, διεκαρτέρησεν ἐκεῖ ἐν ἄκρᾳ ἀσκήσει, θαύματα τελῶν εἰς τοὺς προσεχόμενους αὐτῷ, καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπιστρέφων. Ταῦτα δὲ μαθὼν Ἰουλιανὸς ὁ Παραβάτης, ὅτε κατὰ τῶν Περσῶν ἐξεστράτευσεν ἐν ἔτει 363, ἀπέστειλε κατ' ἐπιβολῆσαν αὐτόν τε καὶ δύο μαθητὰς αὐτοῦ, ἠνίκα ἐψαλλον τὴν Τρίτην Ὁραν.

Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως.

✠ 8. Τοῦ ἀγίου Αἰμιλιανοῦ τοῦ Ὁμολογητοῦ, ἐπισκόπου Κυζίκου.

Ἐπῆρχεν ἐν τοῖς χρόνοις Λέοντος τοῦ εἰκονομάχου, ἴσως τοῦ Ἀρμενίου, περὶ τὰ 816, ὑφ' οὗ ἐξορίας καὶ ἑλίψεως πολλὰς ὑπομείνας, διὰ τὴν τῶν ἀγίων Εἰκόπων προσκύνησιν, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως, ὡς ἄνω.

✠ 9. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Μαθθία.

Ἄφ' οὗ ὁ προδότης Ἰουδας ἔλαβεν ἀντάξιον τῆς παρανομίας αὐτοῦ τὸν μισθόν, κρεμασθεὶς ὑπὸ ἀπελπισίας, καὶ τελειώσας τὴν ζωὴν αὐτοῦ διὰ τοῦ ἐλεεινοῦ καὶ κατησχυμμένου ἐκείνου θανάτου (καθότι πεσὼν ἀπὸ τῆς κρεμάστρας ἐπίστομα, ἔσκασε κατὰ τὸ μέσον τῆς κοιλίας, καὶ πάντα τὰ σπλάγγνα αὐτοῦ ἐξεχύθησαν)· τότε, ἵνα μὴ κολοβωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν Δώδεκα, εὐρισκόμενοι πάντες οἱ Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, μετὰ τὴν Ἀνάληψιν αὐτοῦ, εἰς ἓν συνηγμένοι, ἄνδρες ὁμοῦ καὶ γυναῖκες, τὸν ἀριθμὸν ὡς 120, ἐκλέξαντες δύο ἄνδρας ἐξ ἑαυτῶν, Ἰωσήφ τὸν καλούμενον Βαρσαβάν, ὃς ἐπεκλήθη Ἰούστος (ὃ ἐστὶ Δίκαιος), καὶ τὸν Μαθθίαν τοῦτον, ἔστησαν αὐτοὺς εἰς τὸ μέσον· εἶτα εὐξάμενοι πρὸς Θεὸν, ἔβαλον εἰς αὐτοὺς κλήρας (λαχνούς), καὶ ἔπεσεν ὁ κλήρος ἐπὶ Μαθθίαν, καὶ συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἑνδεκα Ἀποστόλων (Ματθ. κζ'. β. Πράξ. 15-26). Καὶ οὕτως ἀναπληρώσας ὁ Μαθθίας τὸν κενὸν τοῦ Ἰουδα τόπον, καὶ τὸ ἔργον τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ, ἐπλήρωσε καὶ τὴν περὶ αὐτοῦ προφητείαν, ἣν προεῖπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ στόματος Δαυὶδ· Γεννηθήτω ἡ ἑπαυλις αὐτοῦ ἡρημωμένη· καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος (Ψαλμ. ξη'. 25, ρή. 8). Μετὰ ταῦτα, ὡς λέγουσι, κηρύξας ὁ Μαθθίας τὸ Εὐαγγέλιον ἐν Λιβυοῖσι, ἐτελεύτησεν ἐκεῖ μαρτυρικῶς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε Μαθθία, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεςιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Φωταυγῆς ὡς ἥλιος, εἰς πάντα κόσμον, ἐξελθὼν ὁ φθόγγος σου, καταφωτίζει τῶν ἐθνῶν, τὴν Ἐκκλησίαν ἐν χάριτι, Δαυματοφόρε Μαθθία Ἀπόστολε.

✠ 10. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος, καὶ Ἀρχιδιακόνου Λαυρεντίου.

Οὗτος ὑπῆρχεν Ἀρχιδιάκονος τῆς ἐν Ῥώμῃ Ἐκκλησίας, τὰ σκευὴ αὐτῆς διοικῶν, καὶ τὰ χρήματα διαμερίζων εἰς τοὺς πένητας. Σκληροτάτου δὲ διωγμοῦ κατὰ τῶν Χριστιανῶν κινήθεντος ὑπὸ τῷ Οὐάλλεριανῷ, καὶ τῷ τότε ἀρχιεπισκόπῳ τῆς Ῥώμης Εὐσεβίῳ, ἢ Σίξτε Β', ἐπὶ σταυροῦ τελειωθέντος, συλληφθεὶς καὶ ὁ Λαυρέντιος οὗτος, ἤχθη πρὸς τὸν ἐπαρχόν· καὶ ἐρωτηθεὶς περὶ τῶν θησαυρῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἐζήτησεν ἄδειαν τριῶν ἡμερῶν πρὸς ἐτοιμασίαν· καὶ ἐν τοσούτῳ συναθροίσας πάντας τοὺς πτωχοὺς, καὶ παραστήσας τῷ ἐπάρχῳ, Ἰδοὺ, εἶπε, τῆς Ἐκκλησίας οἱ θησαυροί. Ἐκ τούτου ὀργισθεὶς ἐκεῖνος, ἐκέλευσεν ἀπλωθῆναι αὐτὸν ἐπὶ ἐσχάρας σιδηρᾶς πεπυρακτωμένης. Ὁ δὲ γενναῖος τοῦ Χριστοῦ ἀθλητῆς, ἀσυνακτι ἐγκαρτερήσας καιόμενος ἐκ τοῦ ἐνός μέρους, Στρέφατέ με, εἶπε, καὶ ἐπὶ τὸ ἕτερον, ἵνα ὄλος καλῶς ὀπτηθῶ. Καὶ τούτου γενομένου, λέγει τότε πρὸς τοὺς τυράννους ὁ Μάρτυς· Γεύσασθε ἤδη καὶ ἴδετε, εἰ αἱ σάρκες τῶν Χριστιανῶν εἰσὶν ἡδύτεραι ὠπτημέναι μᾶλλον, ἢ ὡμαί. Ταῦτα εἰπὼν, καὶ εὐξάμενος χριστομμήτως ὑπὲρ τῶν διωκτῶν καὶ τῶν θημιῶν αὐτοῦ, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα τῇ 10 Ἀγούστου ἐν ἔτει 258.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς σθ Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων

γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πυρὶ θείκῳ, φλεχθεὶς τὴν καρδίαν σε, τὸ πῦρ τῶν παθῶν, εἰς τέλος ἀπετέφρωσας, ἀθλητῶν ἑδραῖωμα, Θεοφόρε Μάρτυς Λαυρέντιε, καὶ ἐν ἄθλοις ἐβόας πιστῶς· Οὐδέν με χωρίσει τῆς ἀγάπης Χριστοῦ.

✠ 11. Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Εὐπλου τοῦ Διακόνου.

Ἐπῆρχεν ἐκ Κατάνης τῆς Σικελίας· ἤθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, δριμυτάτας πρότερον ὑπομείνας βασάνους, εἶτα καὶ τὴν ἀποτομὴν τῆς τιμίας αὐτοῦ κεφαλῆς τῷ 296 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον· Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Τοὺς νόμους τοῦ Χριστοῦ, ἐν χερσὶ περιφέρων, ἐπέστης ἐκβῶν, τοῖς ἐχθροῖς ἐν σταδίῳ· Αὐτόκλητος πάριμι, ἐναθλήσων σερότατα· ὅθεν κλίνας σου, περιχαρῶς τὸν αὐχένα, ὑποδέδεξαι, τὴν ἐκτομὴν τὴν τοῦ ξίφους, τελέσας τὸν δρόμον σου.

✠ 12. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Φωτίου καὶ Ἀνικῆτου.

Ἡθλήσαν ἐν Νικομηδείᾳ τῷ 288 ἔτει, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. Ἦν δὲ ὁ Φώτιος ἀνεψιὸς τοῦ Ἀνικῆτου.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ συμπάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ ἀγίου Μαξίμου, διὰ τὸ ἀποδέσθαι αὐρὸν τὴν Ἑορτήν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οὶ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἔγκαλλώπισμα, Μαξίμε σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σε πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τῆς Ἐκκλησίας ὑπέρμαχε Θεηγόρε, ὀρθοδοξίας ἀσφάλεια καὶ λαμπρότης, λύρα τῆς εὐσεβείας καὶ ὄργανον, καὶ μοναζῶν τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν ἀγλαῖσμα, μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 13. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ. Ὁῖρα Ἰανουαρίου 21.

Σήμερα ἀποδίδεται τῆς Δείας Μεταμορφώσεως ἡ Ἑορτή, καὶ φέλλονται πάντα τὰ αὐτῆς.

✠ 14. Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· καὶ μνήμη τοῦ ἀγίου Προφήτου Μιχαίου.

Οὗτος, κατὰ τὴν ἐπιγραφὴν τῆς ἰδίας αὐτοῦ προφητείας, ὑπῆρχε Μωρασθίτης τὴν πατρίδα, ἐκ γῆς Ἰούδα, προφητεύσας ὑπὲρ τὰ 50 ἔτη, ἐν ἡμέραις Ἰωάθαμ, καὶ Ἀχαζ, καὶ Ἐζεκίου, βασιλέων Ἰούδα, ὧν ὁ μὲν Ἰωάθαμ ἐβασίλευσε περὶ τὰ 758 πρὸ Χριστοῦ, ὁ δὲ Ἐζεκίας ἐτελεύτησε κατὰ τὸ 698 πρὸ Χ. Ἐκ τούτου δῆλον, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ Μιχαίας ἐκεῖνος, ὁ υἱὸς Ἰεμβλαά, ἢ Ἰεμβλά (Γ'. Βασ. κβ'), ὁ ἐλέγξας τὸν Ἀχαάβ, καὶ ὑπὸ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰωράμ φονευθεὶς, κατὰ τὸν Συναξαριστὴν· καθότι ὁ μὲν Ἰωράμ οὗτος ἐβασίλευσε τῷ 896 ἔτει πρὸ Χριστοῦ, ὁ δὲ Μιχαίας προφήτευσεν ἐπι, ὡς εἴρηται, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Ἐζεκίου, ὃς τις ἦν σύγχρονος τοῦ Ὁσηέ, ἐσχάτου βασιλέως τῶν δέκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ἐφ' οὗ καὶ τὸ βασιλεῖον ἐκεῖνο κατεστράφη ὑπὸ Σαλμανασσάρ βασιλέως Ἀσσυρίων (Δ'. Βασ. ιζ'. 1-6, καὶ ιη'. 1). Ἔστι δὲ ὁ Μιχαίας οὗτος ἐκ τῶν Ἐλασσόνων Προφητῶν ἐκτος τῆ τάξει· ἡ δὲ προφητεία αὐτοῦ διαιρεῖται εἰς 7 κεφάλαια.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Λαοὶ προσκιρτήσατε, χεῖρας κροτοῦντες πιστῶς, καὶ πόθῳ ἀθροίσθητε, σήμερον χαίροντες, καὶ φαιδρῶς ἀλαλάζοντες, πάντες ἐν εὐφροσύνῃ· τοῦ Θεοῦ γὰρ ἡ Μήτηρ, μέλλει τῶν ἐπιγεγίων, πρὸς τὰ ἄνω ἀπαίρειν, ἐνδόξως· ἦν ἐν ὕμνοις αἰεὶ, ὡς Θεοτόκον δοξάζομεν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου, ἡ οἰκουμένη, προσκιρτῶσα σήμερον, μετ' εὐφροσύνης μυστικῶς, Θεοκυῆτορ κραυγαῖζει σοι· Χαῖρε Παρθένε Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

⌘ 15. Ἡ Κοίμησις τῆς ὑπεραγίας ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Περὶ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ταῦτα παρέλαβεν ἡ Ἐκκλησία ἐξ ἀρχαίας τῶν Πατέρων παραδόσεως. Ὅτι, πλησιάσας τοῦ καιροῦ, καὶ ὄν ὁ Σωτὴρ ἡμῶν εὐδόκησεν ἵνα παραλάβῃ πρὸς ἑαυτὸν τὴν ἐαυτοῦ Μητέρα, ἐμήνυσεν αὐτῇ δι' Ἀγγέλων, πρὸ τριῶν ἡμερῶν, τὴν ἀπὸ τῆς προσκαίρου ζωῆς μετὰ θάσιν αὐτῆς εἰς τὴν αἰώνιον καὶ μακαρίαν. Ἡ δέ, τοῦτο ἀκούσασα, ἀνέβη μετὰ σπουδῆς εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ὅπου συνεχῶς ἀπερχομένη προσήυχετο· καὶ εὐχαριστήσασα τῷ Θεῷ, ὑπέστρεψεν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ἠτοίμαζε τὰ πρὸς ἐνταφιασμόν. Ἐνῷ ταῦτα ἐγίνοντο, νεφέλαι ἀρπάσασαί τοὺς Ἀποστόλους ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς, ἕνα ἕτερον ἕκαστος κηρύττων, παρίστησαν αὐτοὺς διαμίας εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Θεομήτορος· ἦτις, τὴν αἰτίαν τῆς αἰφνιδίου αὐτῶν συνδρομῆς δηλοποιήσασα, καὶ τὴν ἑλπίσιν αὐτῶν, ὡς εἰκός, μητρικῶς παραμυθησαμένη, ὑψωσεν ἔπειτα τὰς χεῖρας εἰς οὐρανόν, ἰδεθῆθαι ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου εἰρήνης, εὐλόγησε τοὺς Ἀποστόλους, εἶτα ἐπὶ τῆς κλίνης ἀναπεσοῦσα, καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς σχηματίσασα, ὡς αὐτῇ ἠβουλήθη, οὕτω τὴν παναγίαν αὐτῆς ψυχὴν παρέθετο εἰς χεῖρας τοῦ ἑαυτῆς Γίου καὶ Θεοῦ.

Οἱ δὲ Ἀπόστολοι, ἄραντες μετ' εὐλαβείας καὶ λαμπαδοφορίας πολλῆς τῷ Θεοῦ ἐκείνου σώματος τὴν κλίνην, καὶ ὕμνους ἐπιταφίους ψάλλοντες, ἐκόμιζον ἐπὶ τὸ μνήμα, ὅτε καὶ Ἄγγελοι συνέβαλλον οὐρανῶθεν, προπέμποντες τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβὶμ. Εἰς δὲ τῶν Ἰουδαίων, φθόνῳ κινηθεῖς, καὶ ἀθαδῶδες ἐπὶ τὴν κλίνην τὰς χεῖρας ἀπλώσας, ἔλαβεν ἀμέσως τῆς αὐθαδείας αὐτοῦ τὰ ἐπίχειρα παρὰ τῆς Ζείας δίκης, κοπίεις τὰς τολμηρὰς ταύτας χεῖρας ἀοράτῳ πληγῇ. Φθίσαντες δὲ εἰς χωρίον, καλούμενον Γεθσημανῆ, ἔθαψαν ἐκεῖ ἐντίμως τὸ πανάχραντον καὶ ζωαρχικόν τῆς Θεοτόκου Σῶμα. Ἀλλὰ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν ταφὴν, ὅτε, παραμυθίαν ὀμοθυμαδὸν ποιούμενοι, ἀνύψουν, κατὰ τὸ σῆμα, τὸν εἰς ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ κείμενον ἄρτον, ἐπιφαίνεται ἡ Θεοτόκος ἐν τῷ ἀέρι, λέγουσα αὐτοῖς τὸ· Χαίρετε, καὶ ὅσα ἐφεξῆς ἐγράφησαν, σελ. 130, ἄπερ ἀνάγνωθι ἐκεῖ· ἐξ ὧν ἐπίγνωσαν τὴν εἰς οὐρανὸν ἐνσωμῶν μετὰ θάσιν τῆς Θεοτόκου.

Ταῦτα παραλαβοῦσα ἡ Ἐκκλησία ἐκ παραδόσεων πατρικῶν, καὶ πολλὰ ἐξ αὐτῶν ἀσματογραφήσασα, ὡς ὑπόθεσιν εὐλαβείας, ψάλλει κατὰ τὴν σήμερον εἰς δόξαν τῆς Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Εν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε· μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, Μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρομένη ἐκ θανάτου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος β΄.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

✠ 16. Ἡ ἐξ Ἐδέσσης Ἀνακομιδῆ τῆς ἀχειροποιήτου Εἰκόνας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἦτοι τοῦ ἀγίου Μανδηλίου· καὶ μνήμη τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Διομήδους.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β΄.

Τὴν ἀχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθὲ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ νυδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύση οὓς ἐπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαρὰς ἐπλήρωσας τὰ πάντα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς· Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν.

✠ 17. Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Μύρωνος.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

✠ 18. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Φλώρου καὶ Λαύρου.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

✠ 19. Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ Στρατηλάτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ δισχιλίων πεντακοσίων ἐννενήκοντα τριῶν.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

✠ 20. Τοῦ ἀγίου Προφήτου Σαμουὴλ.

Ὁ ἀγιώτατος οὗτος ἀνὴρ, ὁ παιδιόθεν Προφήτης τοῦ Θεοῦ, καὶ Κριτὴς τῶν Ἰσραηλιτῶν ὁ ἔσχατος, ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Ἀρμαθαὶμ, ἐκ φυλῆς Λευὶ, υἱὸς Ἐλκανὰ καὶ Ἄννης τῆς Προφήτιδος, γεννηθεὶς περὶ τὸ 1155 ἔτος πρὸ Χριστοῦ. Ὀνομάσθη ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Σαμουὴλ, ὃ ἔστι μεθερμηνεύμενον, Θεοῦ-

τητος· διότι στείρα ούσα πρότερον, ἤτήσατα τέκνον παρά Θεοῦ δια πολλῶν δεήσεων καὶ δακρύων θερμῶν· τεκούσα δὲ τούτου καὶ ἀπογαλακτίσασα, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν Σηλωμ, ἐν ἣ εὐρίσκετο τότε ἡ Δεῖα Κιβωτός· καὶ νηπιον ἔτι ὄντα ἀφιερῶσασα αὐτὸν, κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν, εἰς λειτουργίαν Θεοῦ, εὐχαρίστησεν αὐτῷ, ψάλλουσα τὴν Γ'. Ὄδῃν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης· Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, κτλ. σελ. 53. Εἶτα αὐτὴ μὲν ὑποστρέψασα εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, ἐγέννησεν ἔπειτα τρεῖς ἐτέρους υἱούς, καὶ δύο θυγατέρας· ὁ δὲ Σαμουὴλ ἔμεινεν εἰς Σηλωμ ὑπὸ τὴν προστασίαν Ἡλὶ, τοῦ τότε ἀρχιερέως τῶν Ἰουδαίων, ὑπηρετῶν εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Θεοῦ, καὶ δια τοῦ σεμνοτάτου αὐτοῦ πολιτεύματος εὐαρεστῶν Θεῷ καὶ ἀνθρώποις, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῆς Δείας Γραφῆς· Καὶ τὸ παιδάριον Σαμουὴλ ἐπορεύετο καὶ ἐμεγαλύνετο, καὶ ἦν ἀγαθὸν μετὰ Κυρίου καὶ μετὰ ἀνθρώπων (Α'. Βασ. β'. 26). Κοιμώμενον δὲ τὸ ἀγαθὸν τοῦτο παιδάριον ἐν τῷ ναῷ, ὅπου ἦν ἡ τοῦ Θεοῦ Κιβωτός, ἀκούει φωνὴν τρεῖς καὶ τετράκις καλοῦσαν αὐτὸ ἐξ ὀνόματος, καὶ λέγουσαν· Σαμουὴλ, Σαμουὴλ. Ἡ φωνὴ αὐτῆ ἦν φωνὴ τοῦ Θεοῦ, ὅς τις ἀνήγγειλεν εἰς τὸν Σαμουὴλ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ περὶ τῆς μελλούσης καταστροφῆς τοῦ Ἡλὶ· διότι οὗτος, ἔχων δύο υἱούς, Ὁφνὶ καὶ Φινεὲς καλουμένους, νέους παρανομητάτους καὶ τοῦ Θεοῦ καταφρονητάς, οὐκ ἐφρόντισε παντοίῳ τρόπῳ τὴν τούτων διόρθωσιν. Καὶ ἡ μὲν Δεῖα ἀπόφασις ἐπληρώθη ἐν καιρῷ, καὶ πᾶσα ἡ οἰκογένεια τοῦ Ἡλὶ ἐξώλωθρευθῆ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ· παράδειγμα φοβερὸν τῶν ἀμελούντων τῶν ἰδίων τέκνων τὴν καλὴν ἀνατροφήν, καὶ τῶν παρανομῶν αὐτῶν τὴν πρέπουσαν παιδευσιν.

Ὁ δὲ Σαμουὴλ, ἐκλεχθεὶς μετὰ ταῦτα εἰς τὴν προστασίαν τοῦ λαοῦ, ἔκρινεν αὐτὸν ἐν σιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, γινόμενος εἰς αὐτὸν τύπος καλῶν ἔργων, καὶ νομιζων μέγα ἀμάρτημα, εἰάν παύσῃ ποτὲ προσευχόμενος ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀφῆσιν τῶν πλημμελημάτων αὐτοῦ παρά Θεῷ ἐξαιτούμενος, ὡς εἶπεν ὁ ἴδιος ἐνώπιον πάντων· Ἐμοὶ μηδαμῶς (γένοιτο) τῷ ἀμαρτεῖν τῷ Κυρίῳ ἀνιέναι τοῦ προσεύχεσθαι περὶ ὑμῶν· καὶ δουλεύσω τῷ Κυρίῳ, καὶ δεῖξω ὑμῖν τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν καὶ τὴν εὐθεῖαν (αὐτ. β'. 23). Τὴν δὲ δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ἀφιλοκέρδειαν, δι' ἧς ἐκυβέρνα τὸν λαόν, καὶ ἐδίκαζε τὰς ὑποθέσεις ἐκάστου, ὡμολόγησαν πάντες, ὅτε ἠρώτησεν αὐτοῦ, ἐπὶ Θεῷ μάρτυρι, ἵνα εἰπωσιν ἐν συνειδήσει, εἰάν ἠδίκησε ποτὲ τινα, ἢ ἔλαβε παρά τινος ἢ κτήμα, ἢ χρῆμα, ἢ δῶρον, μέχρι καὶ ἐνός ὑποδήματος εὐτελοῦς. Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν ὁμοφώνως λέγοντες· Οὐκ ἠδίκησας ἡμᾶς, καὶ οὐ κατεδυναστευσας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐθλιψας ἡμᾶς, καὶ οὐκ εἴληψας ἐκ χειρὸς οὐδενός οὐδὲν (αὐτ. 2-4). Αἰτήσαντος δὲ τοῦ λαοῦ βασιλέα, περὶ τὸ γῆρας αὐτοῦ, ἔχρισεν αὐτοῖς τὸν Σαοὺλ· ἀλλὰ παρακούσαντα μετ' ὀλίγον τοῦ Δείου προστάγματος, ἤλεγξεν αὐτὸν ἐκ προσώπου τοῦ Κυρίου, καὶ ἀπειλῶν ἔχρισε τὸν Δαυῖδ, τοῦ Θεοῦ τούτου κελύσαντος. Ζῆσας δὲ ἀνεπίληπτος κατὰ πάντα ἔτη 98, καὶ γενόμενος τῶς πᾶσι παράδειγμα ζωῆς Δεαρίστου, ἐτελεύτησε περὶ τὰ 1057 πρὸ Χριστοῦ. Εἰς τούτον ἀποδίδοται ὑπὸ τῶν πλειόνων τὸ βιβλίον τῶν Κριτῶν, τῆς Ρουῦ, καὶ τὰ 24 πρῶτα κεφάλαια τοῦ Α'. τῶν Βασιλειῶν βιβλίου.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

✠ 21. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Θαδδαίου· καὶ τῆς ἁγίας Μάρτυρος Βάσσης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς, Θεογνίου, Ἀγαπίου, καὶ Πιστοῦ.

Οἱ μὲν Μάρτυρες ἦσαν ἐκ πόλεως Ἐδέσσης τῆς ἐν Μισσοποταμίᾳ· ἠθλήσαν δὲ ἐπὶ Μαξμιανῷ τῷ 290 ἔτει. Ὁ δὲ Ἀπόστολος, Ἐδεσσηνός ὢν καὶ αὐτὸς τὴν πατρίδα, Ἰουδαῖος δὲ τὸ γένος, ἐλθὼν εἰς Ἱερουσαλήμ, ἐγένετο μαθητῆς τοῦ Χριστοῦ, ᾧ καὶ ἠκουούθησε μέχρι τοῦ πάθους. Μετὰ δὲ τὴν Ἀνάληψιν αὐτοῦ,

περὶ τὸ 36 σωτήριον ἔτος, ἀπελθὼν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, καὶ κατηχήσας καὶ βαπτίσας τὸν τοπάρχην αὐτῆς Ἄβγαρον, ἐθεράπευσεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἀνιάτου πάθους, ὑφ' οὗ ἔπασχε θεινωῶς. Κηρύξας δὲ ἐν Μεσοποταμίᾳ, ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς. Περὶ ταύτου οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι ἐστὶν ἐκ τοῦ χοροῦ τῶν Δαΐδεκα, ὃ ὑπὸ τοῦ Ματθαίου ὀνομαζόμενος Λεβθαῖος, ὃ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος (ἰ. 3). Ὁ δὲ Εὐσέβιος λέγει αὐτὸν ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, ταῦτα ἐπὶ λέξεως γράφων περὶ αὐτοῦ· « Μετὰ γοῦν τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ τὴν εἰς οὐρανοῦς ἀνοδὸν αὐτοῦ (τοῦ Χριστοῦ), Θωμᾶς, τῶν Ἀποστόλων εἰς τῶν Δαΐδεκα, Θαδδαῖον, ἐν ἀριθμῷ καὶ αὐτὸν τῶν Ἑβδομήκοντα τοῦ Χριστοῦ Μαθητῶν κατελεγμένον, κινήσει θειοτέρα ἐπὶ τὴν Ἐδισσαν κήρυκα καὶ Εὐαγγελιστὴν τῆς περὶ τοῦ Χριστοῦ διδασκαλίας ἐκπέμπει (Ἰσορ. Ἐκκλ. α. 13) ». Τὸ δὲ, Ἄβγαρος, γράφεται παρὰ αὐτῷ Ἄβγαρος· ὅπερ ἕτεροι γράφουσιν, Αὐγαρος.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απὸστολε ἅγιε Θαδδαῖε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεςιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

* 22. Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Ἀγαθονίκου.

Σήμερον συμπύλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λούππου, διὰ τὸ ἀποθίθεσθαι ἀήρως τῆς Ἑορτῆς.

Ἄπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, Σελ. 351.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Τὴν κλῆσιν ἀγαθὴν, κερκτημένος θεόφρον, ἀνδρῶν τῶν πανηρῶν, ἀπεστράφησ τὸ σέβας, μὴ πτήξας τὰ βάσανα Ἀγαθόνικε ἐνδοξε· ὅθεν γέγονας, τῶν ἀγαθῶν κληρανόμος, καὶ ἀπειλήσας, σὺν τοῖς συναθλοῖς ἀξίως, τὸν ἀφθαρτον στέφανον.

* 23. Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Λούππου.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποθίθεται ἡ Ἑορτὴ τῆς Θεοτόκου καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς.

* 24. Τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Εὐτυχοῦς, μαθητοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διαδόχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὖρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Εὐτυχές. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

✠ 25. Ἡ ἐπάνοδος τοῦ Λειψάνου τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Βαρθολομαίου· καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Τίτου.

Περὶ μὲν τοῦ Βαρθολομαίου ἔρα Ἰουνίου 11. Ὁ δὲ Τίτος ἦν Ἕλλην τὸ γένος, καὶ τὴν Ἑρησκίαν ἔθνικός. Πιστεύσας δὲ εἰς Χριστὸν διὰ τὸ Ἀποστόλου Παύλου, ἐγένετο μαθητὴς αὐτοῦ καὶ ἀκόλουθος, καὶ μεγαλῶς συνήργησεν εἰς τὸ κήρυγμα τῆς Εὐαγγελίας. Χειροτονήσας δὲ αὐτὸν ὁ Παῦλος τῆς Κρήτης ἐπίσκοπον, ἔγραφεν ἔπειτα καὶ τὴν εἰς ὄνομα αὐτοῦ ἐπιγραφομένην Ἐπιστολήν. Ὁ δὲ, ἀποστολικῶς ποιμάνας τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ ποιμνιον, καὶ γενόμενος πλήρης ἡμερῶν, ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ, ζήσας ἔτη περὶ τὰ 94.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Βαρθολομαίου.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Η καθοδος τῶν σῶν, παναγίων Λειψάνων, ὑπόθεσις ἡμῖν, ἑορτῆς φαιδροτάτης, πανεύφημε γέγονε, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε· ἦν γεραίροντες, εὐσεβοφρόνως τιμῶμεν, σὲ τὸν ἄδυτον, Βαρθολομαῖε λαμπτήρα, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Καὶ τοῦ Τίτου, Ἦχος β'. Τα ἄνω ζητῶν.

Τοῦ Παύλου δειχθεὶς συνόμιλος Ἀπόστολε, σὺν τούτῳ ἡμῖν, τὸν λόγον προκατήγγειλας, τῆς ἐνθέου χάριτος, μυστολέκτα τίτε αἰοῖδιμε· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 26. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας.

Ἀπολυτίκιον· Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε· Σελ. 351.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Γυναϊκός θεόφρονος, τοὺς θείους λόγους, ἐν καρδίᾳ θεέμενος Ἀδριανὲ Μάρτυς Χριστοῦ, ἐν ταῖς βασιάναις προσέδραμες, σὺν τῇ συζύγῳ τὸ στέφος δεξάμενος.

✠ 27. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ποιμένος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρῦν σου ροαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώρησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκάτον τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη λαμπῶν τοῖς θαύμασι, Ποιμὴν Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου, ὅσιε Πάτερ, ἡ ἀγία σήμερον, ἐπέστη μνήμη ταῖς ψυχαῖς, τῶν εὐσεβῶν κατευφραίνουσα, Ποιμὴν θεόφρον, Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε.

* 28. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μωϋσέως τοῦ Αἰθίοπος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Μωϋσῆ· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τῆς νοσούντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρέχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ γεφάνωσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖαν ἔλλαμψιν καταπλουτήσας, σκότος ἔλυσας παθῶν παμμάκαρ, καὶ εὐχαῖς σου ταῖς ἀγρύπνοις ἐμάρανας, τὸ τῆς σαρκὸς ἐπαιρόμενον φρόνημα, καὶ πρὸς τὴν ἄνω ἐπέβης ἀκρόπολιν. Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

* 29. Ἡ Ἀποτομὴ τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ ἀγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ὁ δεῖος οὗτος Βαπτιστής, ὁ ἐκ Προφήτου Προφήτης, καὶ πάντων τῶν Προφητῶν ἡ σφραγίς, καὶ τῶν Ἀποστόλων ἡ ἐναρχίς, ὁ μεσίτης τῆς Παλαιᾶς καὶ τῆς Νέας τοῦ Θεοῦ Διαθήκης, ἡ Φωνὴ τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὁ θεόπεμπτος Ἄγγελος τοῦ σαρκωθέντος Μεσσίου, καὶ τῆς ἐν τῷ κόσμῳ παρουσίας αὐτοῦ Πρόδρομος καὶ προετοιμαστής (Ἦσ. μ'. 3. Μαλαχ. γ'. 4) ὁ διὰ πολλῶν θαυμασιῶν καὶ συλληφθεῖς καὶ γεννηθεῖς, καὶ Πνεύματος ἀγίου πλησθεῖς ἐτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, καὶ προελθὼν ὡς ἄλλος Ἠλίας ζηλωτής, οὐ τινος ἐμμνήση καὶ τὸν ἐρημικὸν βίον, καὶ τὸ ἀσκητικὸν ἐνδυμα, καὶ τὴν δερματίνην ζώνην περὶ τὴν ὀσφύν, καὶ τὸν ἐνθρον ζῆλον ὑπὲρ τῆς τοῦ νόμου φυλακῆς (ὄρα Σεπτεμβρ. 23. Μαρτ. 25. Ἰουλ. 24. Ἰουλ. 20)· οὗτος, λέγω, ἀφ' οὗ ἐκήρυξεν εἰς τὸν λαὸν τὸ βάπτισμα τῆς μετανοίας, κατὰ τὴν δεῖαν ἐπιταγὴν (Ἰαν. 6) ἀφ' οὗ ἐδίδαξε τὰ πρακτέα καὶ ἰδιώτας καὶ ἀξιώματικούς, καὶ ὑπέδειξε παντός ἐπαγγέλματος τὰ χρεῖα· ἀφ' οὗ κατέπληξε τοὺς βαπτιζομένους ὑπ' αὐτοῦ διὰ τοῦ δεῖου φόβου, ὅτι οὐδεὶς δύναται φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς, εἰ μὴ ποιήσῃ καρπὸς ἀξίους τῆς μετανοίας· ἀφ' οὗ διὰ τοῦ τοιοῦτου κηρύγματος ἠτέρησε τὰς καρδίας αὐτῶν εἰς ὑποδοχὴν τῆς εὐαγγελικῆς τοῦ Σωτῆρος διδασκαλίας· ἀφ' οὗ, τέλος πάντων, καὶ αὐτὸν τοῦτον τὸν Σωτῆρα δακτυλοδεικτήσας αὐτοῖς, εἶπεν· Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου (Λουκ. γ'. 2-18. Ἰωάν. α'. 29)· ἐπεσφράγισεν ὕστερον καὶ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὴν ἀλήθειαν τῶν ἑαυτοῦ λόγων, γενόμενος ὑπὲρ τοῦ δεῖου νόμου σφάγιον ἱερὸν πὸ χειρὸς ἀνδρὸς παρανόμου.

Ἡρώδης ἦν οὗτος, ὁ Τετράρχης τῆς Γαλιλαίας, ὁ τοῦ Μ. Ἡρώδου υἱός, ὁ ἐπονομαζόμενος Ἀντίπας· ὃς τις, ἔχων γυναῖκα νόμιμον, τὴν συγατέρα τοῦ βασιλέως τῆς Ἀραβίας Ἀρέτα, ἢ Ἀρέθα, αὐτὴν μὲν ἀναιτίως ἀπέβαλεν, ἤρπασε δὲ, παρὰ πᾶσαν νόμου διαταγὴν, τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἡρωδιάδα, τεκοῦσαν καὶ συγάτριον ἐξ ἐκείνου, Σαλώμην τὸ ὄνομα. Τὴν ἀρπαγὴν ταύτην καὶ μίξιν τὴν ἀθεσμον οὐκ ἐπαύετο ἐλέγχων ὁ κήρυξ τῆς μετανοίας, καὶ τῶν ἀνομούντων εὐπαρβήσιαστος καὶ αὐστηρὸς ἐπιπληκτῶρ, Οὐκ ἔξεστί σοι, λέγων αὐτῷ, ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου (Μάρ. ε'. 18). Ὁ Ἡρώδης, πρὸς τοῖς ἄλλοις αὐτοῦ ἀνοσιουργήμασι, προσέθηκεν ἔτι καὶ τοῦτο, καὶ συλλαβῶν τὸν Ἰωάννην, κατέκλεισεν εἰς δεσμωτήριον· καὶ ἐφόνευεν ἴσως αὐτὸν παρευθὺς, εἰάν ἔλειπε τοῦ τυράννου ἢ συστολή, διὰ τὴν τοῦ ὄχλου πρὸς τὸν Ἰωάννην ἀκραν εὐλάβειαν, καὶ προσέτι διὰ τὸ ὅπωςδὴποτε σέβας, ὅπερ ἐξ ἀρχῆς καὶ αὐτὸς πρὸς τὸν δίκαιον καὶ ἅγιον τοῦτον ἄνδρα ὑπέτρεφεν. Ἀλλὰ τελευταῖον, ὑπὸ τοῦ οἰστρου τῆς θηλυμανίας κεντούμενος, ἐπέβαλε τὰς μισρὰς αὐτοῦ χεῖρας ἐπὶ τὸν τῆς ἀγνείας διδάσκαλον, κατὰ τὴν ἐορτάσιμον τῶν γενεθλίων αὐτοῦ ἡμέραν· ὅτε ἡ μὲν Σαλώμη ὠρχήσατο κατ' ἀρέσκειαν αὐτοῦ, καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συμποσιάζοντων, αὐτὸς δὲ ἐποίησε πρὸς αὐτὴν μεθ' ὄρκου τὴν πάσης ἀφροσύνης ἀφρονεστέραν υπόσχεσιν, ὅτι, κἂν τὸ ἡμισυ τῆς βασιλείας αὐτοῦ αἰτήσῃ, δώσει αὐτῇ εἰς μισθὸν τῆς ὀρχήσεως. Καὶ ἡ μὲν ἀναιδὴς ὀρχήστρια, τὴν μητέρα συμβουλευθεῖσα, αἰτεῖ παράυτα ἐπὶ δίσκου τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Ὁ δὲ παραδάτης τοῦ θείου νόμου, νόμου τήρησιν περὶ τὸν ὄρκον ὑποκρινόμενος, βάλλει εἰς πράξιν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τὴν διάθεσιν, καὶ πληροῖ τὸ ἐναγὲς αὐτοῦ συμπόσιον αἱμάτων προφητικῶν· καὶ ἡ πάντιμος ἐκείνη κεφαλὴ, αἰδέσιμος καὶ εἰς τοὺς Ἀγγέλους, δίδεται βραβεῖον βεδήλου ὀρχήματος, καὶ γίνεται παίγιον ἀκολάστου συγατρὸς, καὶ μητρὸς μοιχαλίδος. Τὸ δὲ πανίερον σῶμα τοῦ θείου Βαπτιστοῦ, ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἤραν καὶ ἔθηκαν ἐν μνημεῖῳ (Μάρ. ε'. 21-29).

Ἀργία, καὶ Νηστεία.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἶροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. α'.

Ἦ τοῦ Προδρόμου ἐνδοξος ἀποτομὴ, οἰκονομία γέγονέ τις θεϊκῆ, ἵνα καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ τοῦ Σωτῆρος κηρύξη τὴν ἔλευσιν. Θρηνεῖτω οὖν Ἡρωδιάς, ἄνομον φόνον αἰτήσασα· οὐ νόμον γὰρ τὸν τοῦ Θεοῦ, οὐ ζῶντα αἰῶνα ἠγάπησεν, ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.

✠ 30. Τῶν ἐν ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν, Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξάνδρου, Ἰωάννου, καὶ Παύλου τοῦ Νέου

Ἄπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου, ὡς ἄνω.

Καὶ τῶν Ἁγίων, Ἦχος δ'.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου, ὡς ἄνω.

✠ 31. Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας Ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Θεοτόκε αἰεπάρθενε, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος, κραταιὰν τῇ Πόλει σου περιβολὴν ἔδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου ἄφθαρτα διαμείναντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος. Διὸ δυσωποῦμέν σε, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὴν Θεοδόχον γαστέρα σου Θεοτόκε, περιλαβοῦσα ἡ Ζώνη σου ἡ τιμία, κράτος τῇ πόλει σου ἀπροσμάχητον, καὶ θησαυρὸς ὑπάρχει τῶν ἀγαθῶν ἀνέκλειπτος, ἡ μόνη τεκοῦσα αἰεπάρθενος.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΥ.

Τ Ρ Ο Π Α Ρ Ι Α

ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΤΡΙΩΔΙΩ ΚΑΙ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΩ
ΚΙΝΗΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ.

Τ Ρ Ι Ω Δ Ι Ο Ν .

* Τῆ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου. *

Αἰρεσις παλαιά καὶ ἐπίσημος μεταξύ τῶν Ἰουδαίων ἦσαν οἱ Φαρισαῖοι, οἱ τινες, πονηροὶ ὄντες καὶ ὑποκριταί, τὰς μὲν κακίας αὐτῶν ἔκρυπτον, πᾶσαν δὲ ὑποκριτικὴν αὐτῶν ἀρετὴν ἐδημοσίεον, ποιοῦντες πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν πρὸς τὸ δεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις (Ματ. κγ'. 5)· διὸ καὶ ἐνομίζοντο ὑπὸ πάντων ἐνάρετοι καὶ δίκαιοι, καὶ, κατὰ τὴν φαινομένην τῆς ζωῆς ἀγιότητα, κευχωρισμένοι τῶν λοιπῶν, ὅπερ δηλοῖ τὸ ὄνομα Φαρισαῖος. Ἐξ ἐναντίας οἱ Τελῶναι, τουτέστιν οἱ ἀγοράζοντες τὰ βασιλικὰ δόσιμα, ἐπειδὴ, συλλέγοντες αὐτὰ, ἐποίουν πολλὰς ἀδικίας καὶ ἀρπαγὰς δι' αἰσχροκέρδιαν, διὰ τοῦτο πάντες ἐστοχάζοντο αὐτοὺς ἀμαρτωλοὺς καὶ ἀδίκους. Κατὰ τὴν τότε οὖν κοινὴν γνώμην, λαβῶν ὁ Ἰησοῦς ἓνα Φαρισαῖον, σημαίνοντα τὸν ἐνάρετον, καὶ ἓνα Τελῶνην, δηλοῦντα τὸν ἀμαρτωλόν, ἐδίδαξε παραβολικῶς τῆς ὑπερηφανείας τὴν βλάβην, καὶ τῆς ταπεινοφροσύνης τὴν ὠφέλειαν.

Ἐπειδὴ δὲ, μετὰ τρεῖς ἑβδομάδας, ἐμβαίνομεν εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀγίας Τεσσαρακοστῆς, καὶ εἰς τοὺς πνευματικούς τῆς ἀρετῆς ἀγῶνας, καὶ ἐπειδὴ πρῶτον ὄπλον πρὸς ἀρετὴν ἐστὶν ἡ ταπεινωσις, καθὼς ἐξ ἐναντίας ἡ ὑπερηφάνεια μέγιστον ἐμπόδιον εἰς αὐτὴν, διὰ τοῦτο οἱ δεῖοι Πατέρες τὰς μὲν ἑβδομάδας ταύτας ἐπενόησαν, ὡς προετοιμασίαν ἡμῶν εἰς τοὺς εἰρημένους ἀγῶνας· δι' ἣν αἰτίαν καὶ τὴν παρῶσαν ἑβδομάδα ἐκάλεσαν Προφωνήσιμον, ὡς προλέγουσαν τρόπον τινα καὶ κηρύττουσαν, ὅτι ἤγγικε τῆς νηστείας ὁ καιρὸς. Τὴν δὲ ἀνάγνωσιν τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου παραβολῆς ἔταξαν σήμερον, διδάσκοντες ἡμᾶς δι' αὐτῆς, ἵνα μὴ ἐπαιρωμέθα, ὅταν πράττωμεν τὸ καλόν, μηδὲ καυχώμεθα δι' αὐτό, ὡς ὁ μεγάλαυχος Φαρισαῖος· ἀλλὰ, μαθόντες ἐκ τοῦ παραδείγματος ἐκείνου, ὅτι ὁ καπνὸς τῆς οἰήσεως, καὶ τῆς καυχήσεως ἡ δυσωδία, διώκει τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, καὶ ἀπογυμνοῦσα τὸν ἄνθρωπον πάσης ἀρετῆς, κρημνίζει αὐτὸν εἰς τοῦ Ἄδου τὰ βάραθρα, δεώμεθα μετὰ συντετριμμένης καρδίας τοῦ Θεοῦ, μμούμενοι τοῦ Τελώνου τὴν ταπεινωσιν, ἥτις, κἂν ἀμαρτωλὸς ὑπάρχη ὁ ἄνθρωπος, κἂν εἰς ἔσχατα περιπέσῃ κακὰ, δικαιοῖ αὐτόν, καὶ εἰς ὕψος ἀναδιθάξει μέγα.

Ἄπολυτ. τὸ Ἀναξάσιμον τοῦ Ἦχου, καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ.

Κοντάκιον τοῦ Τριωδίου, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Φαρισαίου φύγωμεν ὑψηγορίαν, καὶ Τελώνου μάθωμεν, τὸ ταπεινὸν ἐν στεναγμοῖς, πρὸς τὸν Σωτῆρα κραυγαζόντες· Ἰλάσθητι μόνη ἡμῖν εὐδιαλλάκτε.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἰστέον, ὅτι ἐν ὅλῃ τῇ ἐφεξῆς Ἑβδομάδι γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

✠ Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου ✠

Τρία πράγματα παρέστησεν ἡμῖν ὁ Σωτὴρ διὰ τῆς παραβολῆς τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου· Τὴν κατάφασιν τοῦ ἀμαρτωλοῦ, τῆς μετανοίας τὸν κανόνα, καὶ τῆς Ζείας εὐσπλαγγχίας τὸ μέγεθος. Ἐτάχθη δὲ ὑπὸ τῶν Ζείων Πατέρων ἐνταῦθα, μετὰ τὴν τῷ Τελώνου καὶ Φαρισαίου παραβολὴν, πρὸς ἡμετέραν καὶ αὐτὴ διδασκαλίαν· ἵνα, δηλαδὴ, βλέποντες εἰς τοῦ Ἀσώτου τὸ πρόσωπον τὴν ἀθλίαν κατάστασιν ἡμῶν, ἐνόσω κυλιόμεθα εἰς τὴν ἀμαρτίαν, ἐνόσω εὕρισκόμεθα μακρὰν τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν αὐτοῦ μυστηρίων, ἔλθωμεν τέλος πάντων εἰς αἴσθησιν καὶ ἡμεῖς, καὶ ταχύνωμεν τὴν ἐπιστροφὴν ἡμῶν πρὸς αὐτὸν διὰ τῆς μετανοίας, κἄν εἰς τὰς ἀγίας ταύτας ἡμέρας τῶν Νηστειῶν.

Καὶ ἄλλο. Ἐπειδή τινες, πολλὰ καὶ μεγάλα πράξαντες ἀνομήματα, καὶ χρονίσαντες εἰς αὐτὰ, ἔρχονται πολλάκις εἰς ἀπόγνωσιν, νομίζοντες ὅτι οὐκέτι ἐστὶ συγχώρησις δι' αὐτούς· καὶ οὕτως ἀπηλπισμένοι πίπτουσι τὸ λοιπὸν κατ' ἐκάστην εἰς τὰ αὐτὰ, καὶ ἔτι χεῖρονα κακὰ τῶν προτέρων· διὰ τοῦτο οἱ Ζεῖοι Πατέρες, ἵνα ἐκριζώσωσι τῆς ἀπογνωσεως τὸ πάθος ἐκ τῆς καρδίας αὐτῶν, καὶ ἐνθάρρυναντες αὐτούς, διεγείρωσιν εἰς τῆς ἀρετῆς τὰ ἔργα, ἐτάξαν τὴν παροῦσαν παραβολὴν εἰς τῆς νηστείας τὰ πρόθυρα, δεικνύοντες εἰς αὐτούς τὰ φιλόθροπα καὶ ὑπεράγαθα σπλάγγνα τοῦ Θεοῦ, ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ Ἀσώτου· καὶ ὅτι οὐκ ἐστὶν ἀμαρτήμα, ὅσον μέγα καὶ ἂν ὑποτεθῆ, δυνατὸν νὰ νικήσῃ ποτε τὴν φιλόθροπον αὐτοῦ γνῶμην.

Ἀπολυτ. τὸ Ἀνασάσιμον τῷ Ἥχου, καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ.

Κοντάκιον τοῦ Τριωδίου.

Ἥχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῆς πατρῴας δόξης σου, ἀποσκιρτήσας ἀφρόνως, ἐν κακοῖς ἐσκόρπισα, ὄν μοι παρέδωκας πλοῦτον· ὄθεν σοὶ τὴν τοῦ Ἀσώτου φωνὴν κραυγαῶ· Ἥμαρτον, ἐνώπιόν σου Πάτερ οἰκτίρμον· δέξαι με μετανοοῦντα, καὶ ποιήσόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου.

✠ Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀπόκρεω ✠

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων εὐσεβῶν πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ἐξ αὐτῶν τῶν Ἀποστολικῶν Διαταγῶν (Βιβλ. ἡ. 42), ἔλαβεν ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία τὴν συνήθειαν τοῦ ἐπιτελεῖν τὰ λεγόμενα Τρίτα, καὶ Ἐννατα, καὶ Τεσσαρακοστά, καὶ λοιπὰ μνημόσυνα τῶν κεκοιμημένων. Ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ κατὰ καιροὺς ἀπέθανον ἄωρα ἢ εἰς ξενιτείαν, ἢ εἰς θάλασσαν, ἢ εἰς ὄρη καὶ κρημνοὺς· ἴσως δὲ καὶ πένητες ὄντες, οὐκ ἠξιώθησαν τῶν διατεταγμένων μνημοσύνων· διὰ τῆτο, φιλοθρόπως οἱ Ζεῖοι Πατέρες κινούμενοι, ἐθέσπισαν σήμερον μνημόσυνον κοινὸν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος εὐσεβῶς τελευτησάντων ἀνθρώπων, ἵνα, καὶ ὅσοι τῶν μερικῶν μνημοσύνων οὐκ ἔτυχον, δι' ὅποιονδήποτε συμβεδηκῶς, συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸ κοινὸν τοῦτο κἀκείνοι.

Πρὸς τούτοις, ἐπειδὴ αὐριον ποιῶμεν τὴν ἀνάμνησιν τῆς Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐπειδὴ οἱ κεκοιμημένοι οὐδὲ ἐκρίθησαν, οὐδὲ ἔλαβον ἔτι τὴν τελείαν ἀντάμειψιν (Πράξ. ιζ'. 31. Β'. Πέτρ. β'. 9. Ἑβρ. ια'. 39-40), εὐκαίρως μνημονεύει σήμερον τῶν ψυχῶν ἡ Ἐκκλησία, καὶ εἰς τὸ ἄπειρον ἔλεος τοῦ Θεοῦ θαρρόυσα, δέεται ἵνα ἐλεήσει τοὺς ἀμαρτωλοὺς. — Ὅτι δὲ ἀπάντων κοινῶς τῶν τεθνεώτων ἡ μνήμη ἀναμνησθεῖ τὸν κοινὸν θάνατον καὶ εἰς ἡμᾶς ἐν καιρῷ ἀρροδίῳ, καὶ διεγείρει πρὸς μετανοίαν, τοῦτό ἐστι τρίτον αἴτιον τοῦ παρόντος μνημοσύνου, καὶ τῶν ἁγίων Πατέρων ἄλλος ἅγιος σκοπός.

Ἀπολυτίκιον Νεκρώσιμον, Ἦχος πλ. δ'.

Ο βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων μόνη Δημιουργέ, ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Θεοτοκίον, Ἦχος ὁ αὐτός.

Σὲ καὶ τείχος, καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν εὐπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεὸν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

✠ Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω ✠

Αἱ προλαβοῦσαι δύο παραβολαί, καὶ μάλιστα ἡ τοῦ Ἀσώτου, παρέστησαν ἡμῖν τὴν ἄκραν τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπίαν καὶ ἀγαθότητα. Ἄλλ' ἵνα μὴ τινες, εἰς ταύτην μόνην θαρρόυντες, διάγωσιν ἀμελῶς, καὶ τὸν καιρὸν τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας πραγματευόμενοι, ἐπιμένωσιν εἰς τὴν ἀμαρτίαν, καὶ οὕτως ἀρπάσῃ αὐτοὺς αἰφνιδίως ὁ θάνατος· διὰ τοῦτο οἱ θειότατοι Πατέρες ἔταξαν σήμερον τὴν ἑορτὴν καὶ ἀνάμνησιν τῆς ἀδεκάστου Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Χριστοῦ, ἐνθυμίζοντες δι' αὐτῆς τοὺς ποιούτους, ὅτι οὐ μόνον φιλάνθρωπός ἐστιν ὁ Θεός, ἀλλὰ καὶ κριτῆς δικαιοτάτος, καὶ ἀποδίδωσιν ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Σκοπὸς οὖν τῶν ἁγίων Πατέρων ἐστὶν ἵνα, διὰ τῆς ἐνθυμήσεως τῆς φοβερᾶς ἐκείνης ἡμέρας, διεγείρωσιν ἡμᾶς ἐκ τοῦ ὕπνου τῆς ἀμελείας πρὸς ἐργασίαν τῆς ἀρετῆς, καὶ προτρέψωσιν εἰς φιλαδελφίαν καὶ συμπάθειαν. Ἐπειδὴ δὲ, τῇ ἐρχομένῃ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου, ποιῶμεν τὴν ἀνάμνησιν τῆς τοῦ Ἀδάμ ἐξορίας ἐκ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, ἣτις ἐστὶν ἡ ἀρχὴ τοῦ παρόντος βίου, δῆλον ὅτι ἡ σημερινὴ ἑορτὴ λογίζεται ὡς τελευταία πασῶν· διότι εἰς ταύτην ἀληθῶς τελευτῶσι καὶ τὰ ἡμέτερα πάντα, καὶ ὁ κόσμος αὐτός.

Ἀπολυτ. τὸ Ἀναστάσιμον τῆ Ἦχου, καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ.

Κοντάκιον τοῦ Τριωδίου, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Οταν ἔλθῃ ὁ Θεός, ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης, καὶ τρέμωσι τὰ σύμπαντα, ποταμός δὲ τοῦ πυρὸς, πρὸ τοῦ βήματος ἔλκη, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ τὰ κρυπτά δημοσιεύονται.

τότε ῥῦσαι με, ἐκ τοῦ πυρός τοῦ ἀσβέστου, καὶ ἀξιώσον, ἐκ δεξιῶν σου μέ στήναι, Κριτὰ δικαιοῦτάτε.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἰστίον, ὅτι, ἐν τῇ ἐφεξῆς Ἑβδομαδί τῆς Τυροφάγου, καταλύομεν ἐπίσης Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν εἰς τυρόν καὶ ὡά, ὡς καὶ τὰς λοιπὰς τῆς αὐτῆς Ἑβδομάδος ἡμέρας.

✱ Τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου ✱

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν ἀσκήσει λαμψάντων ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν.

Ἀφ' οὗ ἐπαιδαγωγῆσαν ἡμᾶς οἱ Θεοφόροι Πατέρες διὰ τῶν, ὅσα εἶπομεν εἰς τὰς προλαβούσας ἑορτάς, καὶ κατ' ὀλίγον ἠτοιμάσαν εἰς τὸ στάδιον τῶν πνευματικῶν ἀγώνων, ἰδοὺ προβάλλουσιν ἤδη καὶ τοὺς Ξεαρέστως βιώσαντας, ἄνδρας τε καὶ γυναίκας ὁμοῦ ἵνα, διὰ τοῦ παραδείγματος τούτων, ποιήσωσιν ἡμᾶς προθυμότερους εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν ἀρετῶν, καὶ κατὰ τῶν παθῶν ἀνδρειοτέρους. Καὶ καθὼς οἱ ἔμπειροι στρατηγοί, ὅταν τὰ στρατεύματα ἐτοιμάσθωσιν εἰς μάχην, καὶ ἴστανται ἤδη κατὰ πρόσωπον, οὐ μόνον διὰ λόγου προτρέπουσι τοὺς ἑαυτῶν στρατιώτας, ἀλλὰ καὶ ἀνδρῶν ἐρίστων ἀνδραγαθίας ἀναφέρουσιν εἰς αὐτούς, ἐξ ὧν ἐγκαρδιούμενοι ἐκεῖνοι, ὁρμᾶσιν ὀλοψύχως κατὰ τῶν ἐχθρῶν· οὕτω καὶ οἱ Θεόσοφοι Πατέρες ποιῶσι νῦν εἰς ἡμᾶς, διορίσαντες σήμερον κοινὴν μνήμην καὶ ἑορτὴν πάντων τῶν Ἁγίων, ὅσοι, διὰ κόπων πολλῶν νικῆσαντες τὰ πάθη, εὐηρέστησαν τῷ Θεῷ ἵνα καὶ ἡμεῖς, πρὸς τὴν ζωὴν ἐκείνων ἀποβλέποντες, ἀγωνιζώμεθα γενναίως κατὰ τῶν παθῶν, καὶ τὰς διαφόρους ἀρετάς ἐργαζώμεθα, μιμούμενοι αὐτούς, ὅσον τὸ δυνατόν, καὶ ἀναλογιζόμενοι, ὅτι ἄνθρωποι ἦσαν καὶ αὐτοί, καὶ τὴν αὐτὴν ἡμῖν εἶχον φύσιν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἀγία, ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχαῖς τῆς φύσεως.

Ως εὐσεβείας κήρυκας, καὶ ἀσεβείας φίμωτρα, τῶν Θεοφόρων τὸν δῆμον ἐφαίδρυνας, Κύριε, τὴν ὑψηλὴν λαμπροντα. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ τελεία τοὺς σὲ δοξάζοντας, καὶ μεγαλύνοντας, διαφυλάξον ψάλλειν καὶ ᾄδειν σοὶ Ἀλληλοῦια.

✽ Τῆ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου ✽

Τὴν ἀνάμνησιν τῆς τοῦ Ἀδάμ ἐξορίας ἀπὸ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἔταξαν ἐνταῦθα, τῆ παραμονῇ τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς, οἱ Ζειότατοι Πατέρες, δεικνύοντες οὐχὶ διὰ λόγων ἀπλῶν, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων, πόσον ωφέλιμὸν ἔστιν εἰς τὸν ἄνθρωπον τὸ τῆς νηστείας καλόν· καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου πόσον ἐπιβλαβές καὶ ὀλέθριον ἡ ἀκρασία, καὶ τῶν θείων ἐντολῶν ἡ παράβασις· καὶ ὅτι πρώτη ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἔστιν ἡ τῆς νηστείας ἐντολή, ἣν λαβόντες οἱ Πρωτόπλαστοι, καὶ μὴ φυλάξαντες αὐτήν, οὐ μόνον θεοὶ οὐκ ἐγένοντο, ὡς ἐφαντάσθησαν, ἀλλ' ἀπώλεσαν καὶ ἣν εἶχον μακαρίαν ζωὴν· καὶ πεσόντες εἰς φθορὰν καὶ εἰς θάνατον, μετέδωκαν αὐτὰ ταῦτα, καὶ μυρία ἄλλα κακά, ὅσα ἐκείθεν ἐπήγασαν, εἰς ὅλον τὸ ἀνθρώπινον γένος. Ταῦτα πάντα βάλουσι ἐπ' ὅψιν ἡμῶν σήμερον οἱ θεοφόροι Πατέρες· ἵνα, ἐνθυμούμενοι τὸ, Πόθεν ἐξέπεσαμεν, καὶ τί ἐπάθομεν διὰ τὴν τῶν Προτοπλάστων ἀκρασίαν καὶ παρακοήν, σπουδάσωμεν ἐπανελθεῖν πάλιν εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐκείνην μακαριότητα καὶ δόξαν, διὰ νηστείας καὶ ὑπακοῆς εἰς πάντα τὰ θεῖα προστάγματα.

Α' πολυτ. τὸ Ἀνασάσιμον τοῦ Ἦχβ, καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ.

Κοντάκιον τοῦ Τριωδίου αὐτόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Τῆς σοφίας ὁδηγέ, φρονήσεως χορηγέ, τῶν ἀφρόνων παιδευτά, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστά, στήριζον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου, Δέσποτα. Σὺ δίδου μοι λόγον, ὁ τοῦ Πατρὸς Λόγος· ἰδοὺ γὰρ τὰ χεῖλη μου οὐ μὴ κωλύσω ἐν τῷ κρᾶζειν σοι· Ἐλεῆμον ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Τῆ Κυριακῇ ταύτῃ τῆς Τυροφάγου, ὁμοίως καὶ τῇ Β'. καὶ Δ'. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, ψάλλομεν τὸ παρὸν Προκείμενον μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ.

Ἦχος πλ. δ'.

Μὴ ἀποσρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι· ταχὺ ἐπάκουσόν μου, πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν.

Στίχος α'. Ἡ σωτηρία σου ὁ Θεὸς ἀντιλάβοιτό μου.

Στίχος β'. Ἰδέτωσαν πτωχοὶ, καὶ εὐφρανθήτωσαν.

✽ Τῷ Πρώτῳ Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν ✽

Ἀνάμνησιν ποιούμεθα τοῦ διὰ τῶν Κολλύθων γενομένου θαύματος παρὰ τῆ ἁγίᾳ Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρῃ τῇ Τήρωνος.

Ἰουλιανὸς ὁ Παραβάτης, γινώσκων ὅτι οἱ Χριστιανοὶ καθαίρονται μᾶλλον διὰ νηστείας τὴν πρώτην Ἑβδομάδα τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς, ἣν καὶ ἡμεῖς διὰ τοῦτο καθάραν Ἑβδομάδα καλοῦμεν, ἠβουλήθη ἵνα τότε μάλιστα μολύνῃ αὐτούς· διὸ καὶ προσέταξε κρυφίως, ἵνα τεθῶσιν εἰς τὴν ἀγορὰν, κατ' ἐκείνας τὰς

ἡμέρας, βρώματα μεμιασμένα ἐκ τῶν αἱμάτων τῶν εἰδωλικῶν συσσιῶν. Ἄλλὰ νεύσει θεῖα, ἐπιφανεῖς κατ' ὕπνον ὁ Μάρτυς Θεόδωρος εἰς τὸν τότε Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως Εὐδόξιον, καὶ φανερώσας τὸ πρᾶγμα, παρηγγεῖλεν αὐτῷ, ἵνα συγκαλέσῃ τοὺς πιστοὺς εὐθύς τὸ πρωὶ τῆς Δευτέρας, καὶ ἐμποδίσῃ αὐτοῖς τῶν βρωμάτων ἐκείνων τὴν χρῆσιν, τὴν δὲ ἔλλειψιν τῆς ἀναγκαίας τροφῆς ἀναπληρώσῃ ἐκ τοῦ προχείρου διὰ Κολλύθων· καὶ ἐρμηνεύων αὐτὰ, εἶπεν· ὅτι Κόλλυθα ὀνομάζομεν ἡμεῖς εἰς τὰ Εὐχαΐτα (Φεβρ. 17) τὸν βρασμένον σίτον. Τοιοτρόπως ὁ μὲν σκοπὸς τοῦ Τυράννου ἐματαιώθη· ὁ δὲ εὐσεβὴς λαὸς, διαφυλαχθεὶς ἀμόλυτος κατ' ὄλην τὴν καθάρσιμον Ἑβδομάδα, ἀπέδωκεν εἰς τὸν Μάρτυρα τὴν εὐχαριστίαν κατὰ τοῦτο τὸ Σάββατον, ποιήσαντες τὴν μνήμην αὐτοῦ διὰ Κολλύθων. Καὶ ταῦτα μὲν συνέβησαν τῷ 362 ἔτει· ἡ δὲ Ἐκκλησία ἐπιτελεῖ κατ' ἔτος τὴν ἀνάμνησιν εἰς δόξαν Θεοῦ, καὶ τιμὴν τοῦ Μάρτυρος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! Ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ἠγάλλετο· πυρὶ γὰρ ὀλοκαυτωθεὶς, ὡς ἄρτος ἠδὺς τῇ Τριάδι προσήνεκται. Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεὸς, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα τὰ σὰ Θεοτόκε Μυστήρια· τῇ ἀγνεΐᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. Αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, ταῖς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας Πολύαθλε, καὶ σέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης αἰωνίως, ὡς ἀήττητος.

✠ Τῇ Πρώτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ✠

Ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἀγίων καὶ σεπτῶν Εἰκόνων.

Ἐκατὸν ἔτη καὶ ἐπέκεινα κατετάραξε τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ ὁ διωγμὸς τῶν κακοδόξων Εἰκονομάχων, ὧν πρῶτος ὑπῆρξε Λέων ὁ Ἰσαυρος, ἐσχατος δὲ ὁ Θεόφιλος, ὁ ἀνὴρ τῆς ἀγίας Θεοδώρας (Φεβρ. 11), ἥτις μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ, τῷ 842 ἔτει, ἐστερέωσε πάλιν τὴν ὀρθοδοξίαν. Αὕτη οὖν ἡ ἀείμνηστος Βασιλίς, πρῶτον μὲν ἠσπάσθη τὴν εἰκόνα τῆς Θεομήτορος ἐνώπιον Μεθοδίου τοῦ Πατριάρχου (Ἰουν. 14), καὶ πολλῶν ἄλλων Ὁμολογητῶν καὶ Ὁσίων ἀνδρῶν, ἐκοθήσασα παρῆρσιά τὰ ἅγια ταῦτα λόγια· Εἴ τις ταῦτας οὐ προσκυνεῖ καὶ ἀσπάζεται σχετικῶς, οὐ λατρευτικῶς, οὐχ ὡς Θεοῦ, ἀλλ' ὡς εἰκόνας ἀρχετύπων, διὰ τὸν πόθου, εἴη τὸ ἀνάθεμα. Εἶτα ἐζήτησε παρὰ Θεοῦ τοῦ ἀνδρός τὴν συγχώρησιν, διὰ κοινῆς νηστείας καὶ δεήσεως καθ' ὄλην τὴν πρώτην Ἑβδομάδα τῆς Τεσσαρακοστῆς. Μετὰ ταῦτα, κατὰ τὴν πα-

ροῦσαν Κυριακὴν, λιτανεύσαντες καὶ αὐτὴ καὶ ὁ υἱὸς αὐτῆς Μιχαὴλ ὁ Αὐτοκράτωρ, μετὰ παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, ἀνεστήλωσαν τὰς ἀγίας Εἰκόνας, καὶ ἐστόλισαν πάλιν δι' αὐτῶν τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν. Τοῦ ἀγίου τούτου ἔργου τὴν ἀνάμνησιν ἐορτάζομεν σήμερον οἱ Ὀρθόδοξοι πάντες, καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο τὴν λαμπρὰν καὶ σεβάσιμον ταύτην ἡμέραν ὀνομάζομεν Κυριακὴν τῆς Ὀρθοδοξίας.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον· καὶ τὸ ἐπόμενον, Ἦχος β'.

Τὴν ἀχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν Ἀγαθὲ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἠυδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἐπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. Ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔνοιαν, πάντα ὑπερένδοξα τὰ σὰ Θεοτόκε Μυστήρια· τῇ ἀγνεῖα ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. Αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Ο' ἀπερίγραφτος Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐκ σοῦ Θεοτόκε περιεγράφη σαρκούμενος, καὶ τὴν ῥυπωθεῖσαν εἰκόνα εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀναμορφώσας, τῷ θείῳ κάλλει συγκατέμιξεν. Ἀλλ' ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν, ἔργῳ καὶ λόγῳ ταύτην ἀνιστοροῦμεν.

Τῇ Πρώτῃ ταύτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, ὁμοίως καὶ τῇ Γ' καὶ Ε' ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, ψάλλομεν τὸ παρὸν Προκείμενον μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ.

Ἦχος πλ. δ'.

Εἴδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε.

Στίχος α'. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ ἐκέκραξα.

Στίχος β'. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου.

✠ Τῇ Δευτέρᾳ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ✠

Ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ.

Ὁ θείος οὗτος Πατὴρ, ἐξ Ἀσίας καταγόμενος, ἀνετράφη παιδιόθεν ἐν τῇ βασιλικῇ τῆς Κωνσταντινουπόλεως αὐλῇ, ὅπου καὶ τὴν καθ' ἡμᾶς, καὶ τὴν ὑρα-

Den ἐπαιδεύθη σοφίαν. Μετὰ ταῦτα, καταλιπὼν τὰ βασιλεία, ἤσκησεν ἐν νεότη-
 τος ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει τοῦ Ἄθωνος, καὶ ἐν τῇ κατὰ τὴν Βέρροϊαν Σπήτη. Διέτρι-
 φεν ἐν Θεσσαλονίκῃ, πρὸς Θεραπειάν τῶν ἐκ τῆς σκληραγωγίας ἀσθενειῶν αὐτοῦ.
 Παρέστη εἰς τὰς ἐν Κωνσταντινουπόλει συγκροτηθείσας Συνόδους τῷ 1341 ἔτει
 κατὰ Βαρλαάμ τοῦ Καλαβροῦ, καὶ τῷ 1347 κατὰ τοῦ ὁμόφρονος αὐτοῦ Ἀκινδύ-
 νου, ἐν αἷς γενναίως ἠγωνίσαστο ὑπὲρ τῶν ὀρθῶν τῆς Ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ
 Ἐκκλησίας δογμάτων. Κατὰ δὲ τὸ 1349 ἔτος προχειρισθεὶς Θεσσαλονίκης Ἀρ-
 χιεπίσκοπος, καὶ ποιμένας τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἀποστολικῶς 13 ἔτη, καὶ ζήσας
 τὰ πάντα 63, καὶ πολλὰ συγγραψάμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. — Τὸ ἱερὸν
 τοῦτο λείψανον σώζεται ἐν τῇ τῆς Θεσσαλονίκης Μητροπόλει· τὴν δὲ ἀσμα-
 τικὴν αὐτοῦ Ἀκολουθίαν ἐποίησε Φιλόθεος ὁ Πατριάρχης τῷ 1368 ἔτει, ὅτε καὶ
 ἡ ἑορτὴ αὐτοῦ ἐθεσπίσθη κατὰ τὴν σημερινὴν ἡμέραν.

Ἄπολυτίκιον Ἀναστάσιμον· καὶ τοῦ Ἀγίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ο ῥοδοξίας ὁ φωστήρ, Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα καὶ διδά-
 σκαλε, τῶν μοναστῶν ἢ καλλονῇ, τῶν θεολόγων ὑπέρ-
 μαχος ἀπροσμάχητος, Γρηγόριε θαυματουργέ, Θεσσαλονίκης
 τὸ καύχημα, κήρυξ τῆς Χάριτος, ἐκέτευε διαπαντός, σωθῆναι
 τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος ὁ αὐτός. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸ τῆς σοφίας ἱερὸν καὶ θεῖον ὄργανον, θεολογίας τὴν
 λαμπρὰν συμφῶνως σάλπιγγα, ἀνυμνοῦμέν σε Γρηγόριε
 θεορρήμον. Ἄλλ' ὡς νοῦς Νοῖ τῷ πρώτῳ παριστάμενος, πρὸς
 αὐτὸν τὸν νοῦν ἡμῶν Πάτερ ὀδήγησον, ἵνα κράζωμεν· Χαῖρε
 κήρυξ τῆς χάριτος.

✠ Τῇ Τρίτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ✠

Ἐορτάζομεν τὴν προσκύνησιν τῆ τιμῆ καὶ ζωοποιῶ Σταυροῦ.

Παντός ἔργου κοπιαστικοῦ ἢ ἐκτέλεισις ἔχει δυσκολίαν μεγάλην, ἀλλὰ τῆς δυ-
 σκολίας ταύτης τὸ μέγεθος ἀναφαίνεται εἰς τὸ μέσον αὐτοῦ· διότι ὁ ἕως τότε
 καταβληθεὶς κόπος φέρει ἀδυναμίαν, ἢ δὲ ἀδυναμία ποιεῖ δυσκολώτερον τὸ λοιπὸν
 τοῦ ἔργου. Ἐπειδὴ οὖν καὶ ἡμεῖς ἐφθάσαμεν δεῖα χάριτι εἰς αὐτὸ τὸ μέσον σχε-
 δόν τοῦ τῆς νηστείας δρόμου, ὅπου καὶ ἡ ἀδυναμία περιεκύκλωσεν ἡμᾶς, καὶ ἡ
 δυσκολία ἠύξησε· διὰ τοῦτο ἡ ἁγία ἡμῶν μήτηρ, ἢ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία,
 προβάλλει σήμερον εἰς ἡμᾶς, ὡς βοήθημα κραταιώτατον, τὸν πανάγιον Σταυρόν,
 τὴν χαρὰν τοῦ κόσμου, τῶν πιστῶν τὴν δύναμιν, τῶν δικαίων τὸ στήριγμα, καὶ
 τῶν ἀμαρτωλῶν τὴν ἐλπίδα· ἵνα, εὐλαδῶς αὐτὸν κατασπαζόμενοι, λάβωμεν χά-
 ριν καὶ δύναμιν, πρὸς τελειώσιν τοῦ θεοῦ τῆς νηστείας ἀγῶνος.

Ἄπολυτίκιον Ἀναστάσιμον· καὶ τοῦ Σταυροῦ, Ἦχος α'.

Σ ῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν
 σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος,
 καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος βαρὺς.

Οὐκ ἔτι φλογίνη ρομφαία φυλάττει τὴν πύλην τῆς Ἐδέμ· αὐτῇ γὰρ ἐπῆλθε παράδοξος σβέσις, τὸ ξύλον τῆ Σταυροῦ· θανάτου τὸ κέντρον, καὶ Ἄδου τὸ νῆκος ἐλήλαται. Ἐπέστης δὲ Σωτήρ μου βοῶν τοῖς ἐν Ἄδῃ· Εἰσάγεσθε πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον.

✠ Τῇ Τετάρτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ✠

Ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

Ἡ τοῦτου μνήμη τελεῖται κατ' αὐτὸ τῇ τριακοστῇ Μαρτίου, ὅπου ἐτέθη καὶ ὁ βίος αὐτοῦ· ἐορτάζεται δὲ καὶ σήμερον, ἴσως διότι, ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἀγίας Τεσσαρακοστῆς, ἀρχεται συνήθως ἀναγινώσκεισθαι ἐν τοῖς ἱεροῖς Μοναστηρίοις ἡ Κλίμαξ τῶν λόγων αὐτοῦ.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον· καὶ τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρῶν σου ροαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώρησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκάτον τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη λάμπων τοῖς θαύμασι, Ἰωάννη Πατῆρ ἡμῶν ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Καρπούς ἀειθαλεῖς, ἐκ τῆς βίβλου προσφέρων, διδάγματα σοφῆ, καθηδύνεις καρδίας, τῶν τούτοις μετὰ νήψεως, προσεχόντων μακάριε. Κλίμαξ γὰρ ἔστι, ψυχᾶς ἀνάγουσα γῆθεν, πρὸς οὐράνιον, καὶ διαμένουσαν δόξαν, τῶν πίστει τιμώντων σε.

✠ Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ε'. Ἑβδομάδος ✠

Ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Μεγάλου Κανόνα.

Τὸν κατανυκτικώτατον καὶ μέγαν ὄντως τοῦτον Κανόνα, οὐ μόνον διὰ τῶν Τροπαρίων τὴν ποσότητα, ὡς πρὸς πάντας τοὺς λοιπούς, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ πλήθος τῶν τροπολογικῶν ἐννοιῶν καὶ ἐνθυμημάτων, συνέγραψεν ἄριστα Ἀνδρέας ὁ Κρήτης (Ἰουλ. 4). Οὗτος οὖν ὁ Ξεῖος Πατῆρ, ἐρανισάμενος πᾶσαν ἱστορίαν τῆς ἀγίας Γραφῆς Παλαιᾶς τε καὶ Νέας, καὶ εἰς τὸ παρὸν μέλος τεχνηέντως ἀρμολογήσας, προτρέπει διὰ τούτου πᾶσαν ψυχὴν πρὸς μίμησιν μὲν τῶν καλῶν, ἀποφυγὴν δὲ τῶν κακῶν, καὶ εἰς Θεὸν ἐπιστροφὴν διὰ μετανοίας.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου, ἀνάστα, τί καθευδεῖς; τὸ τέλος ἐγγίζει, καὶ μέλλεις θορυβεῖσθαι· ἀνάνηψον οὖν, ἵνα φεί-

σηταί σου Χριστός ὁ Θεός, ὁ πανταχοῦ παρῶν καὶ τὰ πάντα πληρῶν.

✠ Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ε΄ Ἑβδομάδος ✠

Ψάλλομεν τὸν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον Ἀκάθιστον Ὑμνον.

Περὶ τὸ 620 ἔτος, οἱ Πέρσαι ἐξ ἀνατολῶν, καὶ ἐκ δυσμῶν οἱ Ἄδαροι, γένος Σκυθικόν, ἐλθόντες ἀμφότεροι μετὰ στρατοῦ πολυαριθμοῦ, ἐπολιόρησαν τὴν Βασιλεύουσαν, ἀπόντος τότε τοῦ βασιλέως Ἡρακλείου· καὶ τὴν μὲν θάλασσαν, καὶ μάλιστα τὸν Κεράτιον Κόλπον, πλοιαρίων γεμίσαντες, τὴν δὲ ξηρὰν πεζῶν καὶ ἰππέων καὶ μηχανῶν, ἦσαν ἤδη πρὸς ἐφοδὸν ἔτοιμοι. Οἱ δὲ πολῖται, καὶ τοὶ γενναίως ἀνδισάμενοι, ἀλλ' ὀλιγώτατοι ὄντες πρὸς ἀντίκρουσιν τοσαύτης ὀρμῆς, εἰς οὐδὲν ἕτερον ἠλπίζον τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν, εἰμὴ εἰς τὴν προστασίαν τῆς Θεοτόκου. Καὶ τῶντι, ἐξαίφνης ἀνεμοστρόβιλος φοβερὸς τὰ μὲν πλοιαρία πάντα συντρίψας ἐβύθισε, τῶν δὲ ἐν αὐτοῖς βαρβάρων τὰ πτώματα ἐξέβρασεν ἔμπροσθεν τοῦ ἐν Βλαχέρναις ναοῦ τῆς Θεοτόκου (Ἰουλ. 2). Ἐκ τούτου θαρρήσας ὁ λαὸς, ἐξῆλθε τῆς πόλεως, καὶ κατεδίωξε τοὺς λοιποὺς, φευγοντας ὑπὸ τοῦ φόβου. Τὸ δὲ ἑσπέρας, συναχθέντες εἰς τὸν εἰρημένον τῆς Θεοτόκου ναόν, ἀπέδωκαν αὐτῇ τὸν εὐχαριστήριον ὕμνον, μηδὲ ὅλως καθίσαντες δι' ὅλης τῆς νυκτός, ἀφ' οὗ καὶ ὁ ὕμνος ἐκεῖνος ἐπωνομάσθη Ὑμνος Ἀκάθιστος. Τῆς παραδόξου ταύτης σωτηρίας τῶν τότε πιστῶν τὴν ἀνάμνησιν ἐπιτελοῦμεν σήμερον, εἰς δόξαν τῆς Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τοὺς δὲ Οἴκους τῆς Θεοτόκου, οὓς ἀναγινώσκομεν σήμερον κατ' ἐξοχὴν, οἱ μὲν ἀποδίδουσιν εἰς Σέργιον τὸν τότε Πατριάρχην, οἱ δὲ, εἰς Γεώργιον τὸν Πισίδην, σύγχρονον ὄντα καὶ αὐτὸν, καὶ Χαρτοφύλακα τῆς Μ. Ἐκκλησίας, οὗ τινος καὶ ποίημα σώζεται, ἔχον τοιαύτην ἐπιγραφὴν· « Εἰς τὴν γενομένην ἐφοδὸν τῶν βαρβάρων καὶ τὴν αὐτῶν ἀστοχίαν· ἦτοι, Ἐκθεσις τοῦ γενομένου πολέμου εἰς τὸ τεῖχος τῆς Κωνσταντινουπόλεως μεταξύ Ἀδάρων καὶ πολιτῶν ».

Ἀπολυτίκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ σπουδῆ ἐπέστη, ὁ Ἀσώματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ· Ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλως ἐν σοί· ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφήν, ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοί· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοὶ ἡ Πόλις σὺ Θεοτόκε. Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κραζῶ σοί· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

✠ Τῇ Πέμπτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ✠

Ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Τῆς Ὀσίας ταύτης ἡ μνήμη τελεῖται μὲν κατὰ τὴν πρώτην Ἀπριλίου, ἐνθα

ἐγράφη καὶ ὁ βίος αὐτῆς· ἐτάχθη δὲ ἡ αὐτὴ καὶ σήμερον, ἐγγίζοντος ἤδη τοῦ τέλους τῆς ἀγίας Τεσσαρακοστῆς, πρὸς διέγερσιν τῶν βραθύμων, καὶ ἀμαρτωλῶν εἰς μετάνοιαν, ἔχόντων ὑπόδειγμα τὴν ἑορταζομένην Ἀγίαν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον τοῦ Ἦχου.

Καὶ τῆς Ἀγίας, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γὰρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὅσα Μαρία τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς ἀμαρτίας τὴν ἀχλὺν ἐκφυγοῦσα, τῆς μετανοίας τῷ φωτὶ ἀύγασθεῖσα, τὴν σὴν καρδίαν Ἐνδοξε προσῆξας τῷ Χριστῷ, τούτου τὴν πανάμωμον, καὶ ἀγίαν Μητέρα, πρέσβιν συμπαθέστατον, προσενέγκασα· ὄθεν, καὶ τῶν πταισμάτων εὔρες ἀποχὴν, καὶ σὺν Ἀγγέλοις αἰεὶ ἐπαγάλλεσαι.

Η ΕΓΕΡΣΙΣ ΤΟΥ ΛΙΖΑΡΟΥ.

✠ Τῷ Σαββάτῳ τοῦ ἀγίου καὶ δικαίου Λαζάρου ✠

Φίλος ἦν τοῦ Ἰησοῦ ὁ Λαζάρου, καὶ αἱ τούτου ἀδελφαί, Μάρθα καὶ Μαρία, αἱ τινες καὶ ἐφιλοξένησαν αὐτόν, καὶ διηκόνησαν πολλάκις (Λουκ. ι. 38-40. Ἰωάν. ιβ'. 2-3). Ἦσαν δὲ ἐκ κώμης τινὸς τῆς Ἰουδαίας, Βηθανίας τὸ ὄνομα, κατὰ τοὺς πρὸς τὰ ἀνατολικά μέρη πρόποδας τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν κειμένης, ἐγγυθὲς τῆς Ἱερουσαλὴμ ἕως δύο μίλια Ῥωμαϊκᾶ. Τούτου οὖν τοῦ Λαζάρου ἀσθενήσαντος ἡμέρας τινὰς πρὸ τοῦ σωτηρίου πάθους, διαμνηύουσι τὴν ἀσθένειαν αὐτοῦ αἱ ἀδελφίαι εἰς τὸν Ἰησοῦν, διατρίβοντα τότε ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ. Ὁ δὲ, μείνας ἐπίτηδες ἐκεῖ δύο ἡμέρας, ἕως οὗ ἀπέθανεν ὁ Λαζάρου, τότε εἶπε πρὸς τοὺς Μαθητάς αὐτοῦ· Ἀγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἵνα ἐξυπνίσω τὸν φίλον κοιμώμενον, ἐννοῶν δηλαδὴ τὸν βαρὺν τοῦ θανάτου ὕπνον. Φθάσας δὲ εἰς Βηθανίαν, ἐπα-

ραμύθησε τὰς ἀδελφάς του πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν τεθαπμένου ἤδη Λαζάρου· ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι, καὶ ἐτάραξεν ἑαυτὸν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀγαπητοῦ φίλου· ἠρώτησε· Ποῦ ἐναπετέθη τὸ λείψανον; ἐδάκρυσεν ἐπ' αὐτῷ· προσήλθεν εἰς τὸ μνημεῖον· προσέταξεν ἵνα ἄρῳσι τὸν λίθον· ὕψωσεν ἄνω τοὺς ὀφθαλμούς· καὶ εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ· Λάζαρε, δεῦρο ἔξω· καὶ τοῦ τεταρταίου νεκροῦ ἐξεληθόντος εὐθύς, ἐντετυλιγμένον εἰς τὰ σάβανα, εἶπε πρὸς τῆς παρεστῶτας· Λύσατε αὐτὸν, καὶ ἄφετε ὑπάγειν (Ἰωάν. ια'). Τῆτόστι τὸ ὑπερφυῖν τοῦ Σωτῆρος θαῦμα, ὅπερ ἐορτάζομεν σήμερον.

Λέγεται δὲ ἐξ ἀρχαίας παραδόσεως, ὅτι ὁ Λάζαρος ἦν τριακοντούτης, ὅτε ἀνέστησεν αὐτὸν ὁ Κύριος· ὅτι ἐπιζήσας ἄλλα τριάκοντα, ἐτελεύτησεν ἐν Κύπρῳ τὸ 63 ἔτος· καὶ ὅτι ὁ τάφος αὐτοῦ ἐκεῖτο πλησίον τῆς πόλεως Κιτιέων, ἔχων ἐπιγραφήν· « Λάζαρος ὁ τετραήμερος καὶ φίλος Χριστοῦ ». Τῷ δὲ 890 ἔτει μετεκόμισεν εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸ ἱερόν αὐτοῦ λείψανον Λέων ὁ Σοφός, ὅτε ἀναμφιβόλως ἐποίησε καὶ τὰ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν αὐτοῦ Ἰδιόμελα· Κύριε, Λαζάρου θέλων τάφον ἰδεῖν, κτλ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν πρὸ τοῦ σου πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἠγειρας τὸν Λάζαρον, Χριστέ ὁ Θεός· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ Παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ταῦ ἄνω ζητῶν.

Ἡ πάντων χαρὰ, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, τὸ φῶς ἡ ζωὴ, τοῦ κόσμου ἡ ἀνάσασις, τοῖς ἐν γῇ πεφανέρωται, τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι, καὶ γέγονε τύπος τῆς Ἀναστάσεως, τοῖς πᾶσι παρέχων θείαν ἄφεισιν.

Η Β Α Γ Ο Φ Ο Ρ Ο Σ .

✠ Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων ✠

Κατὰ τὴν 18 τοῦ Μαρτίου, ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, πέντε ἡμέρας πρὸ τοῦ νομικοῦ Πάσχα, ἐρχόμενος ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Βηθανίας εἰς Ἱερουσόλυμα, ἀπίστευτε δαίε

τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ ἔφερον πρὸς αὐτὸν ἀνάριον, καὶ καθίσας ἐπ' αὐτοῦ, εἰσ-
ήρχετο εἰς τὴν πόλιν. Τὸ δὲ ἐν αὐτῇ πλήθος τοῦ λαοῦ, ἀκούσαντες, ὅτι ὁ Ἰη-
σοῦς ἔρχεται, λαβόντες εὐθὺς εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν τὰ βαιὰ τῶν φοινίκων, ἐξῆλ-
θον εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ· καὶ ἄλλοι μὲν τὰ ἑαυτῶν ἱμάτια, ἄλλοι δὲ κόπτοντες
κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων, ἐστρώννουν τὴν ὁδὸν, δι' ἧς ὁ Ἰησοῦς ἔμελλε διέρχε-
σθαι· καὶ πάντες ὁμοῦ, καὶ αὐτὰ ἔτι τὰ νήπια, προπορευόμενοι καὶ ἀκολουθοῦντες,
ἔκραζον λέγοντες· Ὁσαυνὰ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυ-
ρίου, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ (Ἰωάν. ἑβ'. 13). Καὶ ταύτην μὲν τὴν λαμ-
πρὰν καὶ ἔνδοξον πανηγυρίαν τῆς εἰς Ἱερουσαλήμ εἰσόδου τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἐορ-
τάζομεν σήμερον.

Ἐσήμεριον δὲ τὰ μὲν Βαῖα, τουτέστιν οἱ ἀπαλοὶ τῶν φοινίκων κλάδοι, τὴν
κατὰ τοῦ διαδόλου καὶ τοῦ θανάτου νίκην τοῦ Χριστοῦ. Τὸ δὲ, Ὁσαυνὰ, ἐρ-
μηνεύεται, σῶσον, παρακαλῶ· ἢ, σῶσον δὴ. Τὸ δὲ πωλάριον τῆς ὄνου,
καὶ τὸ καθίσμα τοῦ Ἰησοῦ ἐπ' αὐτοῦ (ζῶου ἀδαμᾶστου ἔτι, καὶ κατὰ τὸν νόμον
ἀκαθάρτου), ἐσήμαινε τὴν πρῶν ἀκαθαρσίαν καὶ ἀγριότητα τῶν ἐθνῶν, καὶ τὴν
μετὰ ταῦτα ὑποταγὴν αὐτῶν εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Εὐαγγελίου νόμον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τὴν κοινὴν Ἀνάσασιν, ὡς ἀνωτέρω.

Ἔτερον, Ἦχος δ'.

Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ Βαπτίσματος, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡ-
μῶν, τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἠξιώθημεν τῇ Ἀναστάσει σου,
καὶ ἀνυμνοῦντες κρᾶζομεν· Ὁσαυνὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλο-
γημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ἀπὸ γ'. Ὠδῆς, ἢ Ὑπακοῆ, Ἦχος πλ. β'.

Μετὰ κλαδῶν ὑμνήσαντες πρότερον, μετὰ ξύλων συνελα-
βον ὑπερον, οἱ ἀγνώμονες Χριστόν, Ἰουδαῖοι τὸν Θεόν.
Ἡμεῖς δὲ πίστει ἀμεταθέτω αἰεὶ τιμῶντες ὡς εὐεργέτην, δια-
παντὸς βοήσωμεν αὐτῷ· Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος, τὸν
Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ, τῷ πῶλῳ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐποχοῦμενος
Χριστέ ὁ Θεός, τῶν Ἀγγέλων τὴν αἴνεσιν, καὶ τῶν Παί-
δων ἀνύμνησιν, προσεδέξω βωόντων σοι· Εὐλογημένος εἶ ὁ
ἐρχόμενος, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

✠ Τῇ ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ ✠

Ἀπὸ τῆς σήμερον ἄρχονται τὰ ἅγια πάθη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν· καὶ πρῶτον
πάντων λαμβάνεται εἰς τύπον αὐτοῦ Ἰωσήφ ὁ Πάγκαλος. Ἦν δὲ οὗτος υἱὸς τοῦ
Γακῶβ ἐνδέκατος· ὃς τις, φθονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀδελφῶν, καὶ εἰς λάκκον
βληθεὶς, εἶτα πωληθεὶς εἰς ἄλλοφύλους, καὶ ὑπ' ἐκείνων πάλιν εἰς Αἴγυπτον, καὶ
διὰ τὴν σωφροσύνην αὐτοῦ συκοφαντηθεὶς, καὶ εἰς φυλακὴν καταδικασθεὶς, καὶ
τελευταῖον, ἐξάχθεὶς ἐκεῖθεν μετὰ δόξης πολλῆς, καὶ τιμηθεὶς ὡς βασιλεὺς, καὶ
γενόμενος κύριος πάσης γῆς Αἰγύπτου, καὶ σιτοδότης παντὸς τοῦ λαοῦ, διὰ
τούτων πάντων ἐτύπωσεν εἰς ἑαυτὸν τὰ πάθη, καὶ τὴν μετὰ ταῦτα δόξαν τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ (Γέν. λζ'. μά.).

Εἰς τὴν μνήμην ταύτην τοῦ Ἰωσήφ ἐπισυναπτεται καὶ ἡ ἱστορία τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου, κατὰ τὴν σήμερον τὸ πρῶν, 19 Μαρτίου, καταραθείσης καὶ ἑθραυθείσης συκῆς διὰ τὴν ἑαυτῆς ἀκαρπίαν. Εἰκόνιζε δὲ αὐτῆ τῶν Ἰουδαίων τὴν Συναγωγὴν, ἣτις μὴ ἔχουσα τὸν ἀπαιτούμενον καρπὸν τῆς ἀρετῆς καὶ εὐσεβείας, ἐγυμνώθη πάσης χάριτος πνευματικῆς διὰ τῆς θείας καταρας (Ματθ. κ. 18-20).

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ, εἰς τὸ, Ἀλληλουϊα, ψάλλομεν τὸ παρὸν

Τροπάριον, Ἦχος πλ. δ'.

Ιδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός· καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὐρήσει γρηγοροῦντα· ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὐρήσει ῥαθυμῶντα. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῆς· ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχαίς τῆς φύσεως.

Ο Ἰακώβ ᾠδύρετο τοῦ Ἰωσήφ τὴν στέρησιν· καὶ ὁ γενναῖος ἐκάθητο ἄρματι ὡς βασιλεὺς τιμώμενος· τῆς Αἰγυπτίας γὰρ τότε ταῖς ἡδοναῖς μὴ δουλεύσας, ἀντεδοξάζετο παρὰ τοῦ βλέποντος ταῖς τῶν ἀνθρώπων καρδίας, καὶ νέμοντος στέφος ἀφθαρτον.

✠ Τῆ ἀγία καὶ Μεγάλῃ Τρίτῃ ✠

Τῆς τῶν Δέκα Παρθένων παραβολῆς τὴν ἀνάμνησιν ποιούμεθα σήμερον, ἣν ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς μετὰ καὶ ἄλλων τοιοῦτων παραβολῶν, ἐρχόμενος ἐπὶ τὸ πάθος. Διδάσκει δὲ ἡμᾶς τὴν παραβολὴν αὕτη, ἵνα μὴ, τὸ μέγα τῆς παρθενίας ἔργον κατορθοῦντες, ἀμελῶμεν τὰ λοιπὰ, καὶ μάλιστα τὴν ἐλεημοσύνην, δι' ἧς ἡ λαμπρὰ τῆς παρθενίας φαιδρύνεται. Ἐπι δὲ ἵνα, τὸ τέλος τῆς ζωῆς ἡμῶν ἀγνοοῦντες, ὑπάρχωμεν πᾶσαν ὥραν ἑτοιμοὶ πρὸς αὐτὸ, ὡς αἱ φρόνιμοι Παρθένοι, πρὸς τὴν τοῦ Νυμφίου ἀπάντησιν· μῆποτε, αἰφνιδίως ἐλθόντος αὐτοῦ, καὶ κλεισθείσης τῆς θύρας τοῦ οὐρανοῦ νυμφῶνος, ἀκούσωμεν καὶ ἡμεῖς, ὡς αἱ Μωραὶ, τὴν φρικτὴν ἐκείνην ἀπόφασιν. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς (Ματθ. κ. 1-13).

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ, Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὴν ὥραν ψυχὴ, τοῦ τελους ἐννοήσασα, καὶ τὴν ἐκκοπὴν, τῆς συκῆς δειλιάσασα, τὸ δοθέν σοι ταλαντον, φιλοπόνως ἔργασαι ταλαίπωρε, γρηγοροῦσα καὶ κράζουσα· Μὴ μεινωμεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

✠ Τῆ ἀγία καὶ Μεγάλῃ Τετάρτῃ ✠

Δύο γυναῖκες, λέγουσιν οἱ κριτικώτεροι τῶν Εὐαγγελίων ἐρμηνευταί, ἤλεψαν τὸν Κύριον μύρω, ἡ μὲν πολὺν καιρὸν πρὸ τοῦ πάθους αὐτοῦ, ἡ δὲ πρὸ ἐλίγων ἡμερῶν· καὶ ἡ μὲν ὑπῆρχε πόρνη καὶ ἀμαρτωλὸς, ἡ δὲ σώφρων καὶ ἐνάρετος.

Τοῦ εὐλαβοῦς τούτου ἔργου τὴν μνήμην ἐπιτελοῦσα σήμερον ἡ Ἐκκλησία, καὶ εἰς τὸ πρόσωπον τῆς πόρνης αὐτὸ ἀναφέρουσα, συναναφέρει ἐνταυτῷ καὶ τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα, ἅπερ ἀμφοτέρα ἐπράχθησαν, κατὰ τὴν ἱστορικὴν τοῦ Ματθαίου σειράν, δύο ἡμέρας πρὸ τοῦ νομικοῦ Πάσχα, Μαρτίου 21, ἡμέρα δ' τῆς Ἑβδομάδος.

Ἡ γυνὴ λοιπὸν ἐκείνη ἤλειψε διὰ τοῦ μύρου τὴν κεφαλὴν καὶ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ διὰ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἀπεσπόγγισεν αὐτούς. Τὸ πολὺτιμον ἐκείνο μύρον ἐξετιμήθη 300 δηνάρια, ἢ περίπου 15 φλωρία Βενετικά. Οἱ Μαθηταί, καὶ ἐξόχως ὁ φιλάργυρος Ἰούδας σκανδαλίζεται, τάχα διὰ τὴν ἀπώλειαν τσοσούτου μύρου. Ὁ Ἰησοῦς ἐπιπλήττει αὐτόν, ἵνα μὴ ἐνοχλῆ τὴν γυναῖκα· καὶ ὁ Ἰούδας ἀγανακτῶν, πορεύεται πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς, συνηγμένους εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Καϊάφα, καὶ συμβουλευομένους ἤδη κατὰ τοῦ Ἰησοῦ· καὶ συμφωνήσας μετ' αὐτῶν τὴν προδοσίαν τοῦ Διδασκάλου διὰ 30 ἀργύρια, ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν, ἵνα αὐτόν παραδῷ (Ματθ. σκτ'. 2-15). Ἐκ τούτου ἔλαβεν ἀρχὴν, ἀπ' αὐτῶν τῶν ἀποστολικῶν χρόνων, ἡ νηστεία τῆς Τετράδος.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ, Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Υπὲρ τὴν Πόρνην Ἀγαθὴ ἀνομήσας, δακρύων ὄμβρους οὐδαμῶς σοι προσῆξα· ἀλλὰ σιγῇ δεόμενος προσπίπτω σοι, πόθῳ ἀσπάζόμενος, τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ὅπως μοι τὴν ἄφεσιν, ὡς Δεσπότης παράσχης, τῶν ὀφλημάτων, κρᾶζοντι Σωτήρ· Ἐκ τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου ρῦσαί με.

Ο ΔΕΙΗΝΟΣ Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ.

✠ Τῆς ἁγίας καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ ✠

Κατὰ τὸ ἑσπέρας τῆς σήμερον, ἦτις ἦν τότε ἡ πρὸ τῶν Ἀζύμων ἡμέρα, τουτέστιν ἡ τοῦ νομικοῦ Πάσχα παραμονή, Μαρτίου 22, ἡμέρα ἐ. τῆς Ἑβδομάδος, συνεδειπνήσεν ἐν τῇ πόλει ὁ Ἰησοῦς μετὰ τῶν Δώδεκα. Εὐλόγησε τὸν ἄρτον καὶ τὸν οἶνον, καὶ παρέδωκε τὸ Μυστήριον τῆς βίαις Εὐχαριστίας. Ἐνίψε τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, εἰς ὑπόδειγμα ταπεινώσεως. Εἶπε παρρησία, ὅτι εἰς ἐξ αὐτῶν ἐμέλετα τὴν κατ' αὐτοῦ προδοσίαν· καὶ ἔδειξε τὸν προδότην, δούς εἰς τὸν Ἰούδαν ψαμίου κομμάτιον, βεβαμμένον εἰς τοῦ τρυβλίου (πιάτου) τὸν ζυμὸν.

Ἐξελθόντος ἐκείνου εὐθύς, ἐδίδαξε τοὺς Μαθητὰς τὰ ὑπερφυῆ καὶ τελευταία μαθήματα, ὅσα ἐμπεριέχονται εἰς τὸ ἁ. Εὐαγγέλιον τῶν ἀγίων Παθῶν. — Ἐξέρχεται μετὰ ταῦτα ὁ Θεάνθρωπος εἰς τὸ Ὅρος τῶν Ἐλαιῶν, καὶ ἐκεῖ ἄρχεται λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν. Ἀναχωρεῖ κατ'ἰδίαν, καὶ κλίνας τὰ γόνατα προσεύχεται ἐκτενωῶς· καὶ ἐκ τῆς πολλῆς ἀγωνίας γίνεται ὁ ἰδρῶς αὐτοῦ ὡς αἷματος πηκτοῦ κόμβοι, πίπτοντες εἰς τὴν γῆν. Μόλις πληροῖ τὴν ἐναγώνιον ἐκείνην προσευχὴν, καὶ ἰδοὺ φθάνει καὶ ὁ Ἰούδας μετὰ στρατιωτῶν ἐνόπλων καὶ ὄχλου πολλοῦ, καὶ χαιρετήσας, καὶ φιλήσας δολίως τὸν Διδάσκαλον, παραδίδει αὐτόν.

Συλλαμβάνεται τὸ λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς καὶ φέρεται δέσμιος πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς Ἀνναν καὶ Καϊάφαν. Οἱ Μαθηταὶ σκορπιζονται· καὶ ὁ θερμότερος τῶν ἄλλων Πέτρος, ἀκολουθήσας αὐτόν ἕως εἰς τὴν ἀρχιερατικὴν αὐλήν, ἀρνεῖται καὶ αὐτὸς τελευταῖον, ὅτι ἐστὶν αὐτοῦ Μαθητῆς. Ὁ δὲ δεῖος Διδάσκαλος παριστάνεται ἐμπροσθεν τοῦ παρανόμου συνεδρίου, ἐξετάζεται περὶ τῶν μαθητῶν καὶ τῆς διδασχῆς αὐτοῦ, ἐξορκίζεται εἰς τὸν Θεὸν ἵνα εἴπῃ, εἰ ἂν αὐτὸς ὑπάρχη τῶντι ὁ Χριστός· καὶ εἰπὼν τὴν ἀλήθειαν, κρίνεται θανάτου ἐνοχος, τάχα ὡς βλασφημίας. Ἐφεξῆς ἐμπύεται εἰς τὸ πρόσωπον, ραπίζεται, γρονθοκοπεῖται, ἐμπαίζεται παντοιοτρόπως δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ἕως πρωΐας.

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ, εἰς τὸ, Ἀλληλουῖα, ψάλλομεν τὸ παρὸν

Τροπᾶριον, Ἦχος πλ. δ'.

Οἷτε οἱ ἔνδοξοι Μαθηταί, ἐν τῷ νικητῆρι τοῦ Δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβής, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτιζετο· καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σὲ τὸν δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἐραστὰ, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνη χρησάμενον· φεῦγε ἀκόρεσον ψυχὴν, τὴν Διδασκάλῳ τοιαῦτα τολμήσασαν. Ὁ περὶ πάντας ἀγαθός, Κύριε δόξα σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν ἄρτον λαβὼν, εἰς χεῖρας ὁ Προδότης, κρυφίως αὐτὰς, ἐκτείνει καὶ λαμβάνει, τὴν τιμὴν τοῦ πλάσαντος ταῖς οἰκείαις χερσὶ τὸν ἄνθρωπον· καὶ ἀδιόρθωτος ἔμεινεν, Ἰούδας ὁ δούλος καὶ δόλιος.

Η ΣΤΑΥΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

✠ Τῆς αἰγίας καὶ Μεγάλῃ Παρασκευῇ ✠

Ἄφου ἀνέτειλεν ἡ 23 τοῦ Μαρτίου, ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος Παρασκευῆ, ἀποστέλλεται ὁ Ἰησοῦς δέσμιος ἀπὸ τοῦ Καϊάφα πρὸς τὸν τότε ἡγεμόνα τῆς Ἰουδαίας, Πόντιον Πιλάτον τὸ ὄνομα· ὃς τις, πολυτρόπως ἀνακρίνας αὐτὸν, καὶ ἀπαξ καὶ δις ὁμολογήσας ἀθῶον, πρὸς εὐχαρίστησιν ἔπειτα τῶν Ἰουδαίων, ψηφίζει θάνατον κατ' αὐτοῦ· καὶ φραγγελώσας ὡς δούλον φυγάδα τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, παρέδωκεν εἰς τὸ σταυρωθῆναι. — Ἐντεῦθεν ὁ Ἰησοῦς, παραδοθείς εἰς τοὺς στρατιώτας, γυμνοῦται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἐνδύεται χλαμίδα κοκκίνην, στεφανοῦται ἀκάνθας, σκηπτροφορεῖ κάλαμον, προσκυνεῖται χλευαστικῶς, ἐμπτύεται, κρούεται κατὰ τοῦ προσώπου καὶ τῆς κεφαλῆς. Εἶτα, ἐνδυθεὶς πάλιν τὰ ἑαυτοῦ ἱμάτια, καὶ βαστάζων τὸ σταυρὸν, ἔρχεται εἰς τὸν Γολγοθᾶ, τόπον τῆς καταδίκης, καὶ ἐκεῖ, περὶ ὥραν γ'. τῆς ἡμέρας, σταυροῦται μεταξύ δύο ληστών, βλασφημεῖται ὑπὸ τῶν παραπορευομένων, μκκτηρίζεται ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων, ποτιζεται ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ὄξος μεμιγμένον μετὰ χολῆς. Περὶ δὲ τὴν 5. ὥραν κράξας φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἰπὼν, Τετέλεσται, ἐκπνέει ὁ Ἄμνος τοῦ Θεοῦ, ὁ αἵρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου (Ἰωάν. α. 29)· καὶ ἦν ὥραν, πανσελήνου οὔσης τῆς ἡμέρας, ἐσφάζετο κατὰ τὸν νόμον ὁ Πασχάλιος ἀμνός, ὁ εἰς τύπον αὐτοῦ διαταχθεὶς τοῖς Ἰουδαίοις πρὸ 1643 ἐτῶν (Ἐξ. β').

Τὸν δεσποτικὸν τοῦτον θάνατον καὶ ἡ ἀψυχὸς κτίσις πενθοῦσα, τρέμει καὶ ἀλλοιοῦται ἀπὸ τοῦ φόβου· ἀλλ' ὁ Δημιουργὸς τῆς κτίσεως, καὶ νεκρὸς ἤδη ὢν, λογγεύεται προσέτι καὶ τὴν πλευρᾶν, καὶ ρέει ἐξ αὐτῆς αἷμα καὶ ὕδωρ. Τέλος, περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ἔρχεται Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, καὶ Νικόδημος μετ' αὐτοῦ, ἀμφοτέροι μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ κεκρυμμένοι, ἀποκαθηλοῦσιν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ τὸ πανάγιον τοῦ Διδασκάλου σῶμα, ἀρωματίζουσιν αὐτό, ἐντυλίσσουν εἰς σινδόνα καθαρὰν, καὶ θάψαντες αὐτὸ ἐν μνημείῳ καινῷ, προσκυλοῦσιν ἐπὶ τὸ στόμιον αὐτοῦ λίθον μέγαν.

Ταῦτα τὰ φρικτὰ καὶ σωτήρια πάθη τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιτελοῦμεν σήμερον, καὶ εἰς ἀνάμνησιν αὐτῶν παρελάβομεν, ἐξ Ἀποστολικῆς διαταγῆς, τὴν τῆς Παρασκευῆς νηστείαν.

Ἐν τῇ Ἀκολουθίᾳ τῶν αἰγίων Παθῶν, εἰς τὸ Ἀλληλουῖα·
Ὅτε οἱ ἐνδοξα Μαθηταί, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν· αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν· Εἰ καὶ Σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Εἰς τὴν Ἀπόλυσιν τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Εἰσηγήρασας ἡμᾶς, ἐκ τῆς κατάρτας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου αἵματι· τῷ Σταυρῷ προσηλωθεῖς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεῖς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΘΡΗΝΟΣ.

✱ Τῷ ἁγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ ✱

Τῇ ἑπαύριον, μετὰ τὴν Παρασκευὴν, ἡμέρᾳ Σαββάτου, Μαρτίου 24, συναχθέντες οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς τὸν Πιλάτον, παρεκάλεσαν αὐτὸν, ἵνα ἀσφαλίσῃ τὸν τάφον τοῦ Ἰησοῦ ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας· διότι (ἔλεγον οἱ Σαμαῖτοι) ἔχομεν ὑποψίαν, μήπως οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, κλέψαντες διὰ νυκτὸς τὸ ἐνταφιασθὲν αὐτοῦ σῶμα, κηρύξωσιν ἔπειτα εἰς τὸν λαὸν ὡς ἀληθινὴν τὴν Ἀνάστασιν, ἣν προεῖπεν ὁ πλάνος ἐκεῖνος, ἐτι ζῶν· καὶ τότε ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χειρῶν τῆς πρώτης. Ταῦτα εἰπόντες πρὸς τὸν Πιλάτον, καὶ λαβόντες ἄδειαν παρ' αὐτοῦ, ἀπήλθον καὶ ἐσφράγισαν τὸν τάφον, διορίσαντες πρὸς ἀσφάλειαν αὐτοῦ καὶ Κουστωδίαν (Custodiam), τουτέστι φύλακας, ἐκ τῶν φυλασσόντων τὴν πόλιν στρατιωτῶν (Ματθ. κζ'. 62-66).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Ο' εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καιρῷ κηδεύσας ἀπέθετο. Δόξα.

Ο' τε κατῆλθες πρὸς τὸν Θάνατον, ἡ ζωὴ ἢ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε

δὲ καὶ τοὺς τεθνεώτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπερانیων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Καὶ νῦν.

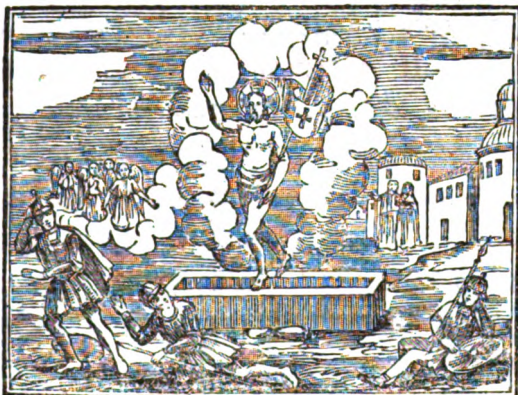
Ταῖς Μυροφόροις γυναίξι, παρὰ τὸ μνήμα ἐπιστάς, ὁ Ἄγγελος ἐβόα· Ταῖ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Χειρόγραφον εἰκόνα.

Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας, νεκρὸς ὁράται· καὶ σμύρνη καὶ σινδόνι ἐνειλημμένος, ἐν μνημείῳ κατατίθεται, ὡς θνητὸς ὁ ἀθάνατος. Γυναῖκες δὲ αὐτὸν ἤλθον μυρίσαι, κλαίειναι πικρῶς καὶ ἐκβοῶσαι· Τοῦτο Σάββατόν ἐστι τὸ ὑπερευλογημένον, ἐν ᾧ Χριστὸς ἀφύπνῳσας, ἀναστήσεται τριήμερος.

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ.

Ἡ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

✠ Τῇ ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ✠

Αἱ εἰς τὸν ἐνταφιασμὸν τοῦ Σωτήρος κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς Παρασκευῆς, παρευρεθεῖσαι γυναῖκες, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ μετὰ τῶν λοιπῶν (Κυριακ. τῶν Μυροφ.), ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ Γολγοθᾶ εἰς τὴν πόλιν, ἠτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα, ἵνα ἐλθοῦσαι μετὰ ταῦτα, ἀλείψωσι τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ τῇ μὲν ἐπαύριον, διὰ τὴν περὶ τῆς ἀργίας τοῦ Σαββάτου ἐντολήν, ἠσύχασαν δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. Κατὰ δὲ τὸν βαθὺν ὄρθρον τῆς ἐφεξῆς Κυριακῆς, ἥτις ὑπὸ τῶν Εὐαγγελιστῶν ὀνομάζεται πρώτη Σαββάτου, καὶ μία Σαββάτων, ἤγουν πρώτη τῆς εβδομάδος ἡμέρα, Μαρτίου τότε 25, μετὰ 36 ὥρας σχεδὸν ἀπὸ τῆς τοῦ Ζωοδότου νεκρώσεως, ἔρχονται μετὰ τῶν νεκρωσίμων ἀρωμάτων εἰς τὸ μνημεῖον. Καὶ ἐνῶ αὐταὶ διαλογίζονται τὴν δυσκολίαν τῆς τοῦ λίθου ἀποκυλίσεως ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου, ἰδοὺ γίνεται σεισμὸς φοβερός· καὶ Ἄγγελος Κυρίου, ἀστρα-

πηφόρος τὴν ὄψιν, χιονόφωτος τὴν στολήν, ἀποκυλίσας τὸν λίθον, καὶ καθίσας ἐπ' αὐτοῦ, ἀπενέκρωσεν ἀπὸ τοῦ φόβου τοὺς φύλακας, καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς φυγὴν. Αἱ δὲ γυναῖκες, εἰσελθούσαι εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ μὴ εὐρούσαι τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, βλέπουσιν ἄλλους δύο Ἀγγέλους λευκοφοροῦντας, ἐν σχήματι ἀνδρικῶ, οἱ, καὶ μνηύσαντες τὴν ἔγερσιν τοῦ Σωτῆρος, ἀποστέλλουσιν αὐτάς ἵνα, δραμοῦσαι ταχέως, ἀπαγγείλωσιν εἰς τοὺς Μαθητάς τὰ φαιδρά Εὐαγγέλια. Ἐν τοσούτῳ φθάνει καὶ ὁ Πέτρος μετὰ τοῦ Ἰωάννου, μαθόντες τὰ γενόμενα παρὰ τῆς Μαγδαληνῆς, ὡς εἴρηται (Ἰουλ. 22)· καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν τάφον, εὐρίσκουσι μόνα τὰ σάβανα. Διὸ ἐπανέρχονται πάντες εἰς τὴν πόλιν μετὰ χαρᾶς, κήρυκες ἤδη τῆς ὑπερφουῦς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ὃν καὶ εἶδον ζῶντα πραγματικῶς πεντάκις κατὰ τὴν σήμερον ἡμέραν.

Ταύτην οὖν τὴν χαρμόσυνον Ἀνάστασιν ἐορτάζοντες σήμερον, ἀσπαζόμεθα ἀλλήλους τὸν ἐν Χριστῷ ἀσπασμὸν, δεικνύοντες διὰ τούτου τὴν κατάλυσιν τῆς πρώην ἐχθρας μεταξύ ἡμῶν καὶ τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν πρὸς ἡμᾶς πάλιν αὐτοῦ διαλλαγὴν διὰ τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος. Καὶ ἡ μὲν ἐορτὴ ὀνομάζεται Πάσχα, ὁμωνύμως τῷ Πάσχα τῶν Ἑβραίων, ὅπερ, κατὰ τὴν γλῶσσαν αὐτῶν, σημαίνει διάβασιν· διότι ὁ παθὼν καὶ ἀναστὰς Ἰησοῦς διεδίδασεν ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ Ἀδάμ, καὶ τῆς δουλείας τοῦ διαβόλου, εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐλευθερίαν καὶ μακαριότητα. Ἡ δὲ παρούσα τῆς ἑβδομάδος ἡμέρα, ἣτις ἐστὶν ἡ πρώτη τῶν λοιπῶν, ἀφιερωθείσα εἰς τιμὴν τοῦ Κυρίου, ἐπωνομάσθη ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, Κυριακὴ, καὶ εἰς αὐτὴν μετετέθη ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων ἡ ἀργία καὶ ἀνάπαυσις τῆς τοῦ Σαββάτου ἐορτῆς τοῦ πλαιοῦ νόμου.

Τροπᾶριον, ᾠχος πλ. α'.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶν ἡμᾶς χαρισάμενος.

Ἡ Ὑπακοή, ᾠχος δ'.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὐρούσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν ἐν φωτὶ αἰδίῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε, καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Κοντάκιον αὐτόμελον, ᾠχος πλ. δ'.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατηλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τῷ Ἄδῃ καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικητὴς, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος, Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσῦσι παρέχων Ἀνάστασιν.

Ε Ι Δ Η Σ Ι Σ.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας τῆς ἀγίας καὶ Μεγάλης Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου, αἱ Ὀραι, τὰ Ἀποδείπνα, καὶ τὸ Μεσονυκτικὸν ψάλλονται οὕτω·

Μετὰ τὸν Εὐλογητόν .

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος. Ἐκ γ'.

Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρὸν σου Χριστέ προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. Διαπαντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. Ἐκ γ'.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν ἐν φωτὶ αἰδίῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε, καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τῆ Ἄδῃ καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητὴς, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος, Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρήμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων Ἀνάστασιν.

Εν τάφῳ σωματικῶς, ἐν Ἄδου δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός, ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ Ληστοῦ, καὶ ἐν Στρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος. Δόξα.

Ὡς ζωηφόρος, ὡς Παραδείσου ὠραιότερος, ὄντως καὶ πασαῖδος πάσης βασιλικῆς, ἀναδέδεικται λαμπρότερος Χριστέ ὁ τάφος σου, ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον δεῖον σκήνωμα, χαῖρε· διασοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις παναίμωμε Δέσποινα.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μί. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμωτέραν τῶν Χερουβίμ. Εἶτα, Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν. Τρισσεύεται δὲ ἡ τοιαύτη Ἀκολουθία ἐντε τῷ Μεσονυκτικῷ, καὶ ταῖς Ὁραῖς, καὶ τῷ Ἀποδειπνῷ· ἐν τούτῳ δὲ λέγομεν καὶ τὴν ἐπομένην

ΕΥΧΗΝ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα παντοκράτορ, ὁ φωτίσας τὴν ἡμέραν τῷ φωτὶ τῷ ἡλιακῷ, καὶ τὴν νύκτα φαιδρύνας ταῖς ἀύγαις τοῦ πυρός· ὁ τὸ μῆκος τῆς ἡμέρας διελθεῖν ἡμᾶς καταξιώσας, καὶ προσεγγίσει ταῖς ἀρχαῖς τῆς νυκτός, ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου· καὶ πᾶσιν ἡμῖν συγχωρήσας τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια ἀμαρτήματα, πρόσδεξαι τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν ἰκεσίας, καὶ κατάπεμψον τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις Ἀγγέλοις σου· ὄπλισον ἡμᾶς ὄπλοις δικαιοσύνης σου· περιχαράκωσον ἡμᾶς τῇ ἀληθείᾳ σου· φρούρησον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου· ῥύσαι ἡμᾶς ἐκ πάσης περιστάσεως, καὶ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου. Παράσχῃ δὲ ἡμῖν καὶ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν, σὺν τῇ ἐπερχομένῃ νυκτὶ, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, ἀναμάρτητον, ἀσκανδαλίστον, ἀφάνταστον, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ἐκ γ'· καὶ ἀπόλυσις.

Ε Ι Δ Η Σ Ι Σ .

Ἐν ὄλῃ ταύτῃ τῇ Διακαινησίμῳ Ἑβδομάδι, ἥτις ὡς μία λαμπροφόρος ἡμέρα λογίζεται, καταλύομεν εἰς πάντα.

✠ Τῇ Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου ✠

Ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

Ἐξω τῆς Κωνσταντινουπόλεως, πρὸς τὰ μέρη τῶν Ἑπτὰ Πύργων, ὑπῆρχε τὸ πάλαι ναὸς μέγιστος καὶ περικαλλής, ἐπ' ὀνόματι τῆς Θεοτόκου, ἀνεγερθεὶς περὶ τὰ μέσα τοῦ Ε' αἰῶνος ὑπὸ Λέοντος τοῦ Θρακῆ, τοῦ καὶ Μακέλλη καλουμένου, πλησίον πηγῆς τινος, ἧς τὸ ὕδωρ πολλὰς ἰάσεις ἐποίησε κατὰ καιροῦς, καὶ παντοίας νόσους ἐθεράπευσε τῇ χάριτι τῆς Θεοτόκου, ἀφ' ἧς καὶ ἐπωνομάσθη Ζωοδόχος, ἢ μᾶλλον Ζωηφόρος Πηγῆ. Τοῦ ναοῦ τούτου τὰ Ἐγκαίνια ἐπιτελεῖ σήμερον ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία· οὗτινος ὁμῶς ναοῦ, μετὰ τὴν

πτῶσιν τοῦ βασιλείου, καταδαφισθέντος δὲ ἀνωτέρας ἐπίταγῆς, καὶ τῆς ἰλης αὐτοῦ μετακομισθείσης εἰς κατασκευὴν τοῦ Σουλτάν Βαγιαζιτίου, οὐδὲν ἕτερον ἔμεινεν ἐκ τῆς ἀρχαίας ἐκείνης καλλονῆς, εἰ μὴ σμικρότατον καὶ εὐτελές παρεκκλησίον, ὅλου σχεδὸν εἰς τὰ εῤεῖπια κηλωσμένον, ἔχον 25 βαθμίδας πρὸς κατάβασιν, καὶ φεγγίτας ἀνωθεν τῆς στέγης, δι' ὧν ἐδέχετο ὀλίγον φῶς. Πρὸς δὲ τὴν δυτικὴν πλευρὰν τοῦ ἐδάφους αὐτοῦ, ἔκειτο ἡ ῥηθείσα τοῦ Ἀγιάσματος πηγή, διὰ κιγκλίδων πεφραγμένη, ἐν ἣ ἐφαίνοντο κολυμβῶντα καὶ ὀψάρια τινά. Τοιαύτη μὲν ἦν ἡ κατάστασις αὐτοῦ μέχρι τοῦ 1821 ἔτους· τότε δὲ καταδαφισθὲν καὶ τὸ μικρὸν ἐκεῖνο λείψανον, συγκατέχωσεν ἐν ἑαυτῷ καὶ τὸ ἱερὸν Ἀγίασμα, καὶ ἐγένετο πάντῃ ἀφανές.

Ἄλλ' ἐπὶ τῶν ἐκλεῶν ἡμερῶν τοῦ Σουλτάν Μαχμούτ, ὅτε οἱ ὑπήκοοι αὐτοῦ ἔχαιρον ἐλευθερίαν εἰς τῶν θρησκευτικῶν αὐτῶν ἐθίμων τὴν ἐκτέλεσιν, ἐζητήθη ἀδεία ὑπὸ τῶν ὁμογενῶν πρὸς ἀνοικοδομὴν τοῦλάχιστον τοῦ εἰρημένου παρεκκλησίου. Καὶ ἤρξατο μὲν τὸ ἔργον τῇ 27 Ἰουλίου τοῦ 1833 ἔτους· ἀνασκαφῆς δὲ γενομένης, καὶ τῶν θεμελίων τοῦ ἀρχαίου ναοῦ εὐρεθέντων, ἀνηγέρθη, διὰ νεωτέρας ἀδείας βασιλικῆς, οὐ μόνον τὸ τοῦ Ἀγιάσματος παρεκκλησίον, λαμπρότερον τοῦ προτέρου, ἀλλὰ καὶ ἕτερος νέος, ἐπὶ τῶν θεμελίων τοῦ παλαιοῦ, μέγιστος, περικαλλέστατος, καὶ μεγαλοπρεπέστατος ναός. Καὶ τὰ μὲν θεμέλια τούτου, κατεβλήθησαν τῇ 14 Σεπτεμβρίου τοῦ 1833 ἔτους· τὸ δὲ ἔργον ἀπληρτίσθη τῇ 30 Δεκεμβρίου τοῦ 1834· κατὰ δὲ τὴν β'. Φεβρουαρίου τοῦ 1835, ὁ παναγιώτατος καὶ οἰκουμενικός Πατριάρχης Κωνσταντίας ὁ β'. ἔχων συλλειτουργούς καὶ δώδεκα τῶν προκρίτων Ἀρχιερέων, μετὰ μεγάλης καὶ ἐκκλησιαστικῆς παρατάξεως, καὶ ἀπείρου πλήθους Χριστιανῶν, ἐξετέλεσε τὰ Ἐγκαίνια τοῦ ἱεροῦ τούτου ναοῦ, εἰς δόξαν τῆς Θεομητορῆς, καὶ καύχημα τοῦ γένους ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ε'ξ ἀικενώτου σου πηγῆς Θεοχαρίτωτε, ἐπιβραβεύοις μοι πηγαίζουσα τὰ νάματα, ἀεννάως τῆς σῆς χάριτος ὑπὲρ λόγον· τὸν γὰρ Λόγον ὡς τεκοῦσαν ὑπὲρ ἔννοιαν, ἱκετεύω σε δροσιζεῖν με σῆ χάριτι, ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε ὕδωρ σωτήριον.

Η ΨΗΛΑΦΗΣΙΣ ΤΟΥ ΘΩΜΑ .

✱ Τῇ Κυριακῇ τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ ✱

Κεκλησμένοι ἦσαν αἱ θύραι τοῦ οἰκήματος, ἐνθα ἦσαν οἱ Μαθηταὶ συνηγμένοι, κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης τοῦ Πάσχα Κυριακῆς, ὅτε, ἐλθὼν πα-

ραδόμενος ὁ Ἰησοῦς, ἔστη ἐν τῷ μέσῳ· καὶ ἀσπασάμενος αὐτοὺς κατὰ τὸ σῆμα, Εἰρήνη ὑμῖν, ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας, καὶ τὴν πλευράν· καὶ προσέτι, λαβὼν παρ' αὐτῶν μέρος ἰχθύος ὀπτοῦ, καὶ κηρόμελι, ἔφαγεν ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ οὕτως ἐπιστοποιήσεν αὐτοῖς τὴν ἑαυτοῦ ἀνάστασιν. Ὁ δὲ Θωμᾶς, μὴ εὐρεθείς τότε μετὰ τῶν λοιπῶν, οὐκ ἐπίστευσεν εἰς τὴν περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ μαρτυρίαν ἐκείνων, ἀλλ' εἶπεν ἀποφασιστικῶς· « Ἐὰν μὴ ἶδω καὶ ψηλαφήσω τὰς τρυπηθείσας αὐτοῦ χεῖρας καὶ τὴν λοχχευθεῖσαν πλευράν, οὐ μὴ πιστεύσω ». Ὅθεν μετ' ἡμέρας ὀκτώ, τουτέστι κατὰ τὴν σήμερον, ὅταν πάλιν τῶν Μαθητῶν συνηγμένων, ὁμοῦ καὶ τοῦ Θωμᾶ, ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, δὴν θυρῶν πάλιν κεκλεισμένων, ὡς καὶ πρότερον· καὶ στὰς εἰς τὸ μέσον, καὶ εἰπὼν τὸ, Εἰρήνη ὑμῖν, λέγει ἔπειτα πρὸς τὸν Θωμᾶν· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε, καὶ ἶδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός.

Ὁ δὲ Θωμᾶς, ἰδὼν καὶ ψηλαφήσας ἀκριβῶς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευράν τοῦ Δεσπότου, ἀνεδόθη μετὰ πίστεως· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου· καὶ οὕτως ἐκήρυξε τρανῶς τοῦ Θεανθρώπου τὰς δύο φύσεις, τὴν ἀνθρώπινον καὶ τὴν θεϊαν (Λουκ. κδ. 36-43 Ἰωάν. κ'. 19-28).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος βαρῦς.

Ε'σφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας, Χριστέ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης ἡ πάντων Ἀνάστασις, Πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῆ φιλοπράγμονι δεξιᾷ, τὴν ζωοπάροχόν σου πλευράν, ὁ Θωμᾶς ἐξηρεύνησε, Χριστέ ὁ Θεός· συγκεκλεισμένων γὰρ τῶν θυρῶν ὡς εἰσηλθες, σὺν τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις ἐβόα σοι· Κύριος ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

✠ Τῆ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων ✠

Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 32 ἔτους, ὅτε ὁ Ἰησοῦς περιήρχετο τὴν Γαλιλαίαν κηρύττων καὶ θαυματουργῶν, πολλαὶ γυναῖκες, εὐεργετηθεῖσαι παρ' αὐτοῦ, κατέλιπον τὴν οἰκίαν πατρίδα· καὶ ἀκολουθοῦσαι εἰς τὸ ἐξῆς κατόπι, διηκόνουν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς, ἕως ἐπὶ τοῦ σταυροῦ καὶ τοῦ τάφου, ὅπου καὶ ἦλθον ἔπειτα φέρουσαι τὰ πρὸς ἄλειψιν τοῦ δεσποτικοῦ σώματος ἐτοιμασθέντα μύρα (Κυρ. τοῦ Πάσχα). Ἐκ τούτων οὖν τῶν μύρων, ἅπερ ἔφερον αἱ θεοφιλεῖς αὐταὶ γυναῖκες ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ Ἰησοῦ, ἐπωνομάσθησαν Μυροφόροι· καὶ αἱ μὲν ἐξ ὀνόματος γνωσταὶ εἰσὶ, Μαρία ἡ Μαγδαληνῆ (Ἰουλ. 22), Μαρία, ἡ τοῦ Γακώδου καὶ Ἰωσή μητῆρ, ἣτις καὶ Μαρία τοῦ Κλωπᾶ λέγεται (Ὀκτωβρ. 23), Γωάννα γυνὴ Κουζᾶ ἐπιτρόπου Ἡρώδου τοῦ Ἀντίπα, Σαλώμη ἡ μητῆρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαῖν, καὶ Σωσάννα· τῶν δὲ λοιπῶν τὰ ὀνόματα ἀπεσιωπήθησαν ὑπὸ τῶν Εὐαγγελιστῶν (Ματθ. κζ'. 56. Λουκ. κ'. 3. Ἰωάν. ιδ'. 25). Καὶ αὐταὶ μὲν αἱ Μυροφόροι.

Συνεορτάζονται δὲ μετ' αὐτῶν καὶ οἱ πρῶην κεκρυμμένοι τοῦ Σωτήρος μαθηταὶ Ἰωσήφ, καὶ Νικόδημος· ὧν ὁ μὲν Νικόδημος ἦν πιθανῶς Ἱεροσολυμίτης τὴν πατρίδα, ἀρχὸν τῶν Ἰουδαίων κατὰ τὸ ἀξίωμα, Φαρισαῖος τὸ τάγμα, νομομαθῆς καὶ πεπαιδευμένος τὰς ἀγίας Γραφάς, πιστεύσας εἰς τὸν Χριστὸν, ὅτε, ἐν ἀρχῇ τοῦ σωτηρίου κηρύγματος, ὑπήγε πρὸς αὐτὸν τὴν νύκτα (Ἰωάν. γ'. 1-21). Εἰς δὲ τὸν ἐνταφιασμὸν αὐτοῦ ἤλθε φέρων σμύρνης καὶ ἀλόης μίγμα ἀρωματι-

στικόν ἄμου καὶ βαλσαμωτικόν, ἕως 100 λίτρας, δεῖγμα εὐλαδείας καὶ ἀγάπης πρὸς τὸν δεῖον Διδάσκαλον. Ὁ δὲ Ἰωσήφ ἦν ἐκ πόλεως Ἀρριμαθαίας ἀνὴρ πλούσιος καὶ εὐγενής, καὶ εἰς τῶν Βουλευτῶν τῶν ἐν Ἱερουσολύμοις. Οὗτος τολμήσας εἰσήλθε πρὸς Ηἰλάτον, καὶ αἰτήσας τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, ἐκίδευσεν αὐτὸ μετὰ τοῦ Νικοδήμου. — Λέγουσι θεῖ τινες, ὅτι ὁ ἐν Γολγοθᾶ κήπος, ὅπου ἐτάφη ὁ Ἰησοῦς, ἦν τοῦ Ἰωσήφ τούτου κτήμα, ἐν ᾧ εἶχε καὶ τὸν ἑαυτοῦ τάφον ἐτοιμοεσκευασμένον εἰς πέτραν (βράχον)· μὴ συγχωροῦντες δὲ τοῦ καιροῦ πρὸς ἐτοιμασίαν ἑτέρου τάφου, ἔθηκεν ἐκεῖ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Τοῦτο φαίνεται ὅτι ἐννοεῖ καὶ ὁ Εὐαγγελιστὴς, λέγων· Καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημεῖον, ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ (Ματθ. κζ'. 60).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Οτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἢ ζωὴ ἢ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀσραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Δόξα.

Ο εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν, τὸ ἄχραντὸν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο· ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης Κύριε, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν.

Ταῖς Μυροφόροις γυναίξι, παρατὸ μνήμα ἐπιστάς, ὁ Ἄγγελος ἐβόα· Ταῖς μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος· ἀλλὰ κραυγάσατε· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος β'.

Τὸ Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις φθεγξάμενος, τὸν θρῆνον τῆς προμήτορος Εὐᾶς κατέπαυσας, τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ ὁ Θεός· τοῖς Ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κηρύττειν ἐπέταξας· Ὁ Σωτὴρ ἑξανέστη τοῦ μνήματος.

✠ Τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου ✠

Πλησίον μιᾶς τῶν πυλῶν τῆς Ἱερουσαλήμ, Προβατικῆς καλουμένης (Νοεμ. γ'. 1), ὑπῆρχε ποτὲ κολυμβήθρα, ἢ ὡς ἡμεῖς κοινότερον λέγομεν, Στέρνα (ἐκ τῆς Λατινικοῦ Κιστέρνα, Cisterna), Προβατικῆς καλουμένη καὶ αὕτη· διότι εἰς αὐτὴν φέροντες ἐπλυνον τὰ ἐντόσθια τῶν θυσιαζομένων ζώων· ἢ δὲ πύλη ἔλαβεν ἴσως τὴν αὐτὴν ἐπωνυμίαν ἐκ τῆς κολυμβήθρας αὐτῆς· ἢ, ὡς τινες λέγουσιν, ὅτι δι' αὐτῆς εἰσήγοντο εἰς τὴν πόλιν τὰ πρόβατα, καὶ τὰ λοιπὰ πρὸς θυσίαν ζῶα. Ἡ κολυμβήθρα ἐκείνη πεντάγωνος οὔσα τὸ σχῆμα, κατὰ τὸ φαινόμενον, εἶχε κύκλῳ αὐτῆς β στοάς, δέσφι β σειρὰς στύλων παραλλήλων βασταζόντων στέγην καμαρωτὴν· ὑπὸ δὲ τὴν στέγην αὐτὴν κατέκειντο διαφόρων ἀρρώστημάτων πάμπολλοι ἀσθενεῖς, ἀναμένοντες τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν· διότι Ἄγγελος Κυρίου, καταβαίνων εἰς τὴν κολυμβήθραν κατὰ καιρὸν, ἐτάραττεν αὐτῆς

τὸ ὕδωρ· ὁ δὲ πρῶτος ἐμβὰς εἰς αὐτὸ μετὰ τὴν παραχὴν, ἰατρῆετο πάραυτα, ὅποιονδήποτε πάθος καὶ ἂν εἶχεν.

Ἐκεῖ οὖν κατέκειτο καὶ ὁ Παράλυτος τῆς σημερινῆς τοῦ Εὐαγγελίου ἱστορίας, βασανιζόμενος ὑπὸ τῆς ἀσθενείας αὐτοῦ 38 ἔτη. Τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς, ἠρώτησε λέγων· Θέλεις ὑγιῆς γενέσθαι; Ὁ δὲ, πτωχὸς ὦν ἀναμφιβόλως καὶ ἄπορος, ἴσως δὲ καὶ ξένος, ἀπεκρίνατο μετὰ πραιίας καὶ ἡσύχου φωνῆς· Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα, ὅταν παραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν. Τότε λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἐγείραι, ἄρον τὸν κράββατόν σου, καὶ περιπάτει. Καὶ εὐθύς, ὑγιῆς γενόμενος ὁ ἄνθρωπος, ἤρετόν κράββατον αὐτοῦ, καὶ περιπατῶν ἐνώπιον πάντων, ἀπήλθε χαίρων εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. — Ἐθεράπευσε δὲ τὸν Παράλυτον τοῦτον ὁ Ἰησοῦς, κατὰ τοὺς ἀρμονιογράφους, τῷ 32 ἔτει, ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Πάσχα, ὅτε, ἀναβάς ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱερουσόλυμα διὰ τὴν ἑορτὴν, διέτριβεν ἐκεῖ θαυματουργῶν καὶ διδασκῶν· πάντως δὲ ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου, κατὰ τὸν Εὐαγγελιστὴν (Ἰωάν. ἐ. 4-9).

Ἄπολυτίκιον Ἀναστασίμων, Ἦχος γ'.

Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο, ἐκ κοιλίας Ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σου προσληφθείση, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεχόμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς, ὡς φιλάθρωπος.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν ψυχὴν μου Κύριε, ἐν ἁμαρτίαις παντοίαις, καὶ ἀτόποις πράξεσι, δεινῶς παραλελυμένην, ἔγειρον τῇ θεικῇ σου ἐπιστασίᾳ, ὥσπερ καὶ τὸν Παράλυτον ἠγειρας παλαι, ἵνα κράζω σεσωσμένος· Οἰκτίρμον δόξα, Χριστέ, τῷ κράτει σου.

Η ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ.

✱ Τῆ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ✱

Μετὰ τὴν εἰς τὸν Παράλυτον θαυματουργίαν τοῦ Ἰησοῦ, φθόνῳ κινούμενοι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἐξαιρέτως οἱ Φαρισαῖοι καὶ Γραμματεῖς, ἐδίωκον αὐτόν, καὶ ἐζήτησαν ἀποκτεῖναι ἐπὶ προφασί, ὅτι οὐκ ἐτήρει τὸ Σάββατον, θαυματουργῶν ἐν αὐτῷ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, τότε μὲν ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας· περὶ δὲ τὰ μέσα τῆς ἑορτῆς, τῆς λεγομένης Σκηνοπηγίας, ἀνέβη πάλιν εἰς τὸ Γερόν καὶ ἐδίδασκεν· ὅτε, καὶ θαυμάζοντες οἱ Ἰουδαῖοι τὴν σοφίαν τῶν λόγων αὐτοῦ, ἔλεγον· Πῶς οὗτος γράμματα οἶδε, μὴ μεραθηκώς; Ὁ δὲ, ἐλέγξας πρότερον τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ παρανομίαν, ἀπέδειξεν ἔπειτα διὰ τοῦ νόμου, ὅτι ἀδίκως ζητοῦσιν αὐτόν ἀποκτεῖναι, τάχα ὡς τοῦ νόμου καταφρονητὴν, διότι ἐθεράπευσε τὸν Παράλυτον ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου.

Ἐπειδὴ οὖν τὰ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἑορτῆς ἐκείνης λαληθέντα ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ σχέσις ἔχουσι πρὸς τὰ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου, καὶ ἐπειδὴ ἐφθάσαμεν ἤδη εἰς τὸ μέσον τοῦ ἀπὸ τοῦ Πάσχα μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς πεντηκονθημέρου διαστήματος, διὰ τοῦτο ἡ Ἐκκλησία, μετὰ τὴν τοῦ Παραλύτου ἱστορίαν, ἐτάξεν ἐνταῦθα τὴν παρούσαν ἑορτὴν, ὡσπερ σύνδεσμον τῶν εἰρημῶν δύο μεγάλων ἑορτῶν, καὶ τρόπον τινα ἔνωσιν ἀμφοτέρων εἰς μίαν. Ὅθεν καὶ Μεσοπεντηκοστὴν ἐκάλεσε τὴν σημερινὴν ἑορτὴν, καὶ τὴν περικοπὴν ἐκείνην τοῦ Εὐαγγελίου, τῆς ἑορτῆς μεσοσύσης, κτλ. ἐφήρμοσεν εἰς αὐτὴν κατὰ τὸ γράμμα, ἐνῷ ταῦτα ἱστοροῦνται κατ' αὐτὸ περὶ τῆς Σκηνοπηγίας (Ἰωάν. ζ').

Σημειωτέον δὲ, ὅτι τρεῖς ἦσαν αἱ μέγιστα τῶν Ἰουδαίων ἑορταί· τὸ Πάσχα, ἡ Πεντηκοστὴ, καὶ ἡ Σκηνοπηγία. Καὶ τὸ μὲν Πάσχα ἐποιοῦν τῇ 15 τοῦ παρ' αὐτοῖς πρώτου μηνός, συμπίπτοντος τῷ παρ' ἡμῖν Μαρτίῳ, εἰς ἀνάμνησιν, ὅτι κατ' αὐτὴν διστάθησαν ἵνα φάγωσιν ἀφ' ἐσπέρας τὸν ἀμνόν, καὶ ἀλείψωσιν ἐκ τοῦ αἵματος αὐτοῦ τῶν οἰκῶν αὐτῶν τὰς θύρας· καὶ οὕτω, διαφυγόντες τῶν Αἰγυπτίων τὸν θάνατον καὶ τὴν δουλείαν, διέδησαν τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, διὰ τὴν γῆν τῆς Ἐπαγγελίας. Ἐλέγετο δὲ ἡ αὕτη καὶ Ἑορτὴ τῶν Ἀζύμων, διότι ἄρτον ἀζυμον ἔτρωγον εἰς αὐτὴν 7 ἡμέρας. — Ἡ δὲ Πεντηκοστὴ ἐτελεῖτο μετὰ 50 ἡμέρας ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὸ μὲν, ὅτι τότε φθάσαντες ἐκ τῆς Αἰγύπτου εἰς τὸ ὄρος Σινᾶ, ἔλαβον ἐκ Θεοῦ τὸν Νόμον· τὸ δὲ, καὶ εἰς ἀνάμνησιν τῆς εἰσόδου αὐτῶν εἰς τὴν γῆν τῆς Ἐπαγγελίας, ὅτε καὶ ἄρτον ἔφαγον, τραπέζης πρότερον ἐν τῇ ἐρήμῳ διὰ τοῦ Μάννα ἔτη 40· διὸ καὶ προσέφερον κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν θυσίαν τῷ Θεῷ, ἄρτους ἐκ νέου σίτου κατασκευασμένους. — Τὴν δὲ Σκηνοπηγίαν ἐώρταζον ἀπὸ τῆς 15 ἕως τῆς 22 τοῦ Σεπτεμβρίου, κα-

ἤμενοι ὑπὸ καλύβας καὶ σκηνάς, ἐκ διαφόρων κλάδων κατεσκευασμένας, πρὸς ἐνθύμησιν, ὅτι τὰ εἰρημένα 40 ἔτη διέτριψαν εἰς τὴν ἔρημον, κατοικοῦντες ἐν σκηναῖς (Ἐξ. β'. ε'. Δευτ. κγ').

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Μεσαύσης τῆς Ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν, εὐσεβείας πότισοννάματα· ὅτι πᾶσι Σωτὴρ ἐβόησας· Ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω· Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ,

Τῆς Ἑορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ τῶν ἀπάντων ποιητῆς καὶ Δεσπότης, πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστέ ὁ Θεός· Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ ἀθανασίας. Ὅθεν σοὶ προσπίπτομεν, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· Τοὺς αἰκτιρμούς σου δώρησαι ἡμῖν· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

✠ Τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος ✠

Μία τῶν ἀρχαιοτάτων πόλεων τῆς γῆς τῆς Ἑπαγγελίας ὑπῆρχεν ἡ Συχέμ, ἣ τις καὶ Σίκιμα ἐκαλεῖτο, κεμένη εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ κατὰ τὰ ἀνατολικὰ μέρη τῆς Ἱερικῆ ὄρους Γαριζίν, ἅπου ποτὲ ἀνέγνωσαν οἱ Ἰσραηλίται τὰς Εὐλογίας (Δευτ. ιβ'. 29). Πλησίον τῆς πόλεως ταύτης, ἐπαυσερχόμενος ὁ Ἰακωβ ἀπὸ τῆς Μεσοποταμίας, πρὸ Χριστοῦ περίπου 1887 ἔτη, ἠγόρασεν ὑποστατικόν, ἐν ᾧ ὑπῆρχε καὶ φρέαρ, σωζόμενον ἕως ἐπὶ Χριστοῦ, καὶ καλούμενον Πηγὴ τοῦ Ἰακωβ. Ὑστερον δέ, ἀποθνήσκων ἐν Αἰγύπτῳ, κατέλιπε τὸ ὑποστατικόν ἐκεῖνο εἰς κληρονομίαν ἐξαιρέτου τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰωσήφ (Γέν. μγ'. 19, λη'. 29). Ἡ πόλις αὕτη, πρὶν κτισθῆ ἡ Σαμάρεια, ἐρημάτισε καὶ μητρόπολις τοῦ βασιλείου τῶν δέκα φυλῶν· καὶ ἐπειδὴ ὁ λαὸς τούτων, καταλιπόντες τὴν λατρείαν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, ἐδόθησαν μανικῶς εἰς τὴν εἰδωλολατρείαν, ἐμπαίζοντες αὐτοὺς οἱ εἰς τὴν εὐσεβείαν ἐμμείναντες Ἰουδαῖοι, εἰς τινες λέγουσι, μετωνόμασαν τὴν πόλιν αὐτῶν Σιχάρ, ὅπερ σημαίνει μέθην· ὡς καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ παραγόμενον Σίκερα, πᾶν εἶδος μεθυστικοῦ ποτοῦ.

Εἰς ταύτην οὖν τὴν πόλιν ἔλθων ὁ Ἰησοῦς ἐν ὥρᾳ μεσημβρίας, καὶ ἐκ τῆς ὁδοπορίας καὶ τῆς καύσεως κεκοπιακῶς, ἐκάθισεν ἐπὶ τῆς εἰρημένης πηγῆς εἰς τὸν τυχόντα τόπον. Μετ' ὀλίγον ἦλθεν ἐκεῖ καὶ ἡ σήμερον ἱστορουμένη Σαμαρείτις γυνὴ, ἀντλήσασα ὕδωρ, καὶ συνομιλήσασα μετὰ τοῦ Ἰησοῦ διεξοδικῶς, καὶ ἀκούσασα παρ' αὐτοῦ τὰ ἑαυτῆς ἀπόκρυφα, ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν· δι' αὐτῆς δὲ καὶ πολλοὶ ἄλλοι συμπολιταὶ αὐτῆς Σαμαρείται (Ἰωάν. δ'. 5-42).

Περὶ δὲ τῶν Σαμαρειτῶν τούτων ἰστίον ὅτι, τὸ 721 ἔτος πρὸ Χριστοῦ, Σαλμανάσαρ, ὁ τῶν Ἀσσυρίων βασιλεὺς, αἰχμαλωτίσας τὰς ἀνωτέρω δέκα φυλάς τῶν Ἰσραηλιτῶν, μετώκισεν ἅπαντα τὸν λαόν εἰς τὴν Βαβυλωνίαν καὶ Μηδίαν· ἐκεῖθεν δὲ συναγαγῶν διάφορα ἔθνη, ἀπέστειλεν αὐτὰ εἰς τὴν Σαμαρείαν. Τὰ ἔθνη ταῦτα ἦσαν εἰδωλολάτραι ἐξ ἀρχῆς· διδαχθέντες δὲ ὕστερον καὶ τὴν Ἰουδαϊκὴν πίστιν, ἐπίστευσον μὲν εἰς τὸν ἀληθινόν Θεόν, ἐλάτρευον ὅμως καὶ τὰ εἰδωλα· καὶ δεχόμενοι τὴν Πεντάτευχον μόνον τοῦ Μωϋσεῶς, ἀποστρεφόμενοι δὲ τὰ λοιπὰ βιβλία τῆς ἀγίας Γραφῆς, ἐνόμιζον ἑαυτοὺς τοῦ Ἀβραάμ καὶ τοῦ Ἰακωβ ἀπογόνους. — Τούτους οὖν τοὺς Ἰουδαίζοντας, καὶ εἰδωλολατροῦντας ἐν ταυτῷ, ὠνόμαζον οἱ εὐσεβεῖς Ἰουδαῖοι Σαμαρείτας, ὡς κατοικοῦντας τὴν

Σαμαρείαν τὴν πρῶν μητρόπολιν τῶν Ἰσραηλιτῶν, καὶ τὰς λοιπὰς αὐτῶν πόλεις· ἀπεστρέφοντο δὲ αὐτούς, ὡς ἐθνικούς καὶ ἄλλοφύλους, καὶ οὐδεμίαν κοινωνίαν εἶχον πρὸς αὐτούς, κατὰ τὸ, Οὐ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρείταις (Ἰωάν. δ. 9). Ἐντεῦθεν τὸ ὄνομα Σαμαρείτης ἀναφέρεται καταφρονητικῶς πολλαχού τῆς εὐαγγελικῆς ἱστορίας.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, Ἦχος δ'.

Τὸ παιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριάι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι, ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Μεσοῦσης τῆς Ἑορτῆς, ὡς ἄνω.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Πίστιν Χριστοῦ.

Πίστει ἔλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι, ἡ Σαμαρείτις ἐθεάσατο, τὸ τῆς σοφίας ὕδωρ σε, ᾧ ποτισθεῖσα δαψιλῶς, βασιλείαν τὴν ἄνωθεν ἐκλήρωσατο, αἰώνιως ἢ αἰοίδιμος.

✠ Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ ✠

Ἐκ τοῦ Ἱεροῦ ἐξήρχετο ὁ Ἰησοῦς ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου, ὅτε, διαβαίνων διὰ τῆς ὁδοῦ, εἶδε τὸν Τυφλὸν τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου, νέον, οὕτω γεννηθέντα ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτῆ, καὶ ἡλικίαν ἱκανὴν ἤδη ἔχοντα, καὶ ἐπομένως ἀνεπίδίκτον Ἰατρικῆς τινὸς ἐξ ἀνθρωπίνης τέχνης. Τοῦτον ἰδὼν ὁ Θεάνθρωπος, ἔπτυσε χαμαὶ καὶ ἐκ τοῦ πτύσματος ἐποίησε πηλόν, καὶ χρίσας αὐτὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς τοῦ Τυφλοῦ, εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἔπαγε, νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ. Ἦν δὲ ὁ Σιλωάμ (ὁ ἐρμηνεύεται ἀπεσταλμένος) πηγὴ ἐν Ἱερουσαλὴμ περιφήμος, διὰ τὴν εἰς τοὺς ἐγκατοίκους μεγάλην χρῆσιν τῶν ὑδάτων αὐτῆς, ἀπερ, περιχέομενα εἰς τὰ πρὸς ἀνατολὰς τεῖχη τῆς πόλεως, ὑπέδεχτο εὐρυχωροτάτη κολυμβήθρα, ὀνομαζομένη Κολυμβήθρα τοῦ Σιλωάμ.

Εἰς ταύτην οὖν ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Τυφλόν, ἵνα νίψῃ τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ, τοὺς ἐκ τοῦ πηλοῦ κεχρισμένους· οὐχ ὅτι τὸ ὕδωρ αὐτῆς εἶχε τοιαύτην δύναμιν ὥστε ἀνοίγειν τυφλῶν ὀφθαλμούς, ἀλλ' ἵνα καὶ τοῦ ἀποσταλέντου ἢ πίστις καὶ ἡ ὑπακοὴ δοκιμασθῇ, καὶ τὸ θαῦμα κατασταθῇ ἐπισημότερον, γνωστόν εἰς πάντας, καὶ ἀναμφίβολον. Ἐπίστευσε λοιπὸν ὁ Τυφλός εἰς τοῦ Ἰησοῦ τοὺς λόγους, ὑπήκουσεν εἰς τὸ πρόσταγμα αὐτοῦ, ὑπῆγεν, ἐνίψθη, καὶ ὑπέστρεψεν οὐκέτι τυφλός, ἀλλ' ὑγιής καὶ βλέπων. — Πόσον δὲ φιλαλήθως ἀπεκρίθη ἔπειτα εἰς τοὺς ἐρωτῶντας αὐτόν τῆς ἰατρικῆς αὐτοῦ τὸν τρόπον, μετὰ πόσης παρρησίας ὡμολόγησε τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ἰατροῦ, καὶ ἐκήρυξεν αὐτὸν ἐνώπιον τῶν Φαρισαίων, καὶ πῶς τελευταῖον, μαρτυρῶν τὴν ἀλήθειαν, ἐδιώχθη μετὰ ὕδρων ὑπὸ τῶν τῆς ἀληθείας ἐχθρῶν, ταῦτα πάντα διηγεῖται λεπτομερῶς ἡ σημερινὴ τοῦ Εὐαγγελίου ἱστορία (Ἰωάν. 5. 1-38).

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι ηὐδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ

Σταυρωῖ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγείραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ. Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος. Χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προσρεχόντων εἰς σέ. Χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν, καὶ ἀπειρόγαμε. Ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν ποιητὴν σε καὶ Θεὸν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνοῦντων τὸν τόκον σου.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα, πεπηρωμένος, σοὶ Χριστέ προσέρχομαι, ὡς ὁ τυφλὸς ἐκ γενετῆς, ἐν μετανοίᾳ κραυγαζῶν σοι· Σὺ τῶν ἐν σκότει, τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον.

✠ Τῇ Τετάρτῃ πρὸ τῆς Ἀναλήψεως ✠

Γίνεται ἡ Ἀπόδοσις τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ.

Ἀπολυτίκιον· Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Καὶ τὸ Θεοτοκίον· Χαῖρε πύλη Κυρίου.

Κοντάκιον· Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα.

Καὶ τοῦ Πάσχα· Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες. Σελ. 380.

} ὡς ἀνωτέρω.

Ἡ ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

✠ Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως. ✠

Τεσσαράκοντα ἡμέρας διέτριψεν ἐπὶ τῆς γῆς ὁ Ἰησοῦς μετὰ τὴν ἐκ νεκρῶν αὐτοῦ Ἀνάστασιν, ἐμφανιζόμενος συνεχῶς, ἐν διαφόροις τόποις, εἰς τοὺς ἑαυτοῦ Μαθητάς, μετ' ὧν καὶ συνωμίλησε, καὶ συνέφαγε, καὶ συνέπιε, παριστάνων διὰ πάντων βεβαιωτέραν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Κατὰ δὲ τὴν σήμερον, ἣτις ἐστὶν ἡ τεσσαρακοστὴ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, καὶ τρίτη τότε τοῦ Μαΐου, ἐμφανισθεὶς πάλιν εἰς αὐτοὺς ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ πολλὰ πρότερον πρὸς αὐτοὺς διαλεχθεὶς, ἔδωκεν αὐτοῖς ἔπειτα τὴν τελευταίαν ἐντολήν, ἵνα ἀπελθόντες κηρύξωσιν αὐτοῦ τὸ ὄνομα.

μα εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλήμ· ἐν τοσοῦτῳ ὅμως παρήγγειλεν αὐτοὺς, ἵνα μὴ ἀναχωρήσωσιν ἀπ' αὐτῆς, ἀλλ' ἐκεῖ περιμένωσι συνηνωμένοι, ἕως ἂν λαθῶσιν ἐντός ὀλίγου τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν, ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπ' αὐτοὺς.

Ταῦτα εἰπὼν, ἐξήγαγεν αὐτοὺς εἰς τῶν Ἐλαιῶν τὸ ὄρος, καὶ ὑψώσας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτοὺς· καὶ λέγων ἐτι τῆς πατρικῆς αὐτοῦ εὐλογίας τὰ ῥήματα, ἀπεχωρίσθη ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἐπήρθη εἰς τὰ ἄνω. Ἀμέσως νεφέλη φωτεινὴ, δεῖγμα τῆς δόξης αὐτοῦ μεγαλειότητος, ὑπεδέξατο αὐτόν, ἐφ' ἧς καὶ καθήμενος, ὡς ἐπ' ὀχήματος βασιλικοῦ, ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ κατ' ὀλίγον ἀπεκρύπτετο ἀπ' ἐμπροσθεν τῶν Μαθητῶν, οἱ τινες ἔμενον προσηλωμένοι τὰ ὄμματα ἐπ' αὐτόν. Ἐν τούτῳ, ἐπιφανέντες δύο Ἄγγελοι λευκοφοροῦντες ἐν σχήματι ἀνδρικοῦ, εἶπον πρὸς αὐτοὺς· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν ἔρανον; Οὗτος ὁ Ἰησοῦς, ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, ἐλεύσεται πάλιν ὁ αὐτὸς τοιοῦτοτρόπως, καθὼς εἶδετε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν. Λόγος, οἱ τινες συμπληροῦσι καὶ ἀπαρτίζουσι τὰ περὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ δογματιζόμενα ἐν τῷ τῆς πίστεως Συμβόλῳ. — Οὕτω λοιπὸν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, πληρῶσας πᾶσαν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν οἰκονομίαν, ἀνῆλθε μετὰ δόξης εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς. Οἱ δὲ ἱεροὶ αὐτοῦ Μαθηταὶ ὑπέστρεψαν ἀπὸ τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν εἰς Ἱερουσαλήμ, χαίροντες διὰ τὴν τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπαγγελίαν (Λουκ. κδ. 46-52. Πράξ. α. 1-12).

Ἰστέον δέ, ὅτι τῶν Ἐλαιῶν τὸ ὄρος ἀπέιχε τῆς Ἱερουσαλήμ τοσοῦτον διάστημα, ὅσον ἦν ὠρισμένον εἰς τοὺς Ἰουδαίους βαδίζειν τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου διὰ καὶ Σαββάτου ὁδὸς ἐλέγετο τὸ διάστημα ἐκεῖνο. Περὶ δὲ τοῦ μήκους αὐτοῦ οὕτω γράφει ὁ Οἰκουμένιος. « Μίλιον ἓν, ἢ τοῦ Σαββάτου ὁδὸς, ὡς φησιν Ἐριγένης ἐν τῷ πέμπτῳ στρωματεῖ, δισχιλίων πηχῶν ὑπῆρχεν » (Ἑρμην. εἰς τὰς Πράξεις). Αἰτιολογοῦσι δὲ τὸν προσδιορισμὸν τούτον, ὅτι καὶ τῶν πάλαι Ἰσραηλιτῶν τὰ σκηνώματα ἐν τῇ ἐρήμῳ τοσοῦτον ἀπέιχον τῆς ἁγίας Σκηνῆς, ὅπου καὶ τὴν ἡμέραν τῶ Σαββάτου βαδίζοντες, ἀπῆρχοντο εἰς προσκύνησιν τῷ Θεῷ.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ανελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς Μαθηταῖς, τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρῶσας οἰκονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἐνώσας τοῖς οὐρανόις, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐδαμόθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος, καὶ βῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε· Ἐγὼ εἶμι ὑμῶν, καὶ ἕδεις καθ' ἡμῶν.

✠ Τῇ Ζ'. Κυριακῇ ἀπὸ τοῦ Πάσχα ✠

Ἐλλάσσεται ἡ Ἀκολουθία τῶν ἁγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ Θεοφόρων Πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Α'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

Ἄρειος, ὁ τοῖς πᾶσι γνωστὸς αἰρεσιάρχης, ὁ Αἰδύς μὲν τὸ γένος, πρωτοπρεσβύτερος δὲ τῆς τῶν Ἀλεξανδρείων Ἐκκλησίας, ἤρξατο, περὶ τὸ 315 ἔτος, βλα-

σφηνεῖν εἰς τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ λέγειν, ὅτι οὐκ ἔστι Θεὸς ἀληθινὸς ὁμοούσιος τῷ Πατρὶ, ἀλλὰ κτίσμα καὶ ποίημα, καὶ ξένος τῆς οὐσίας καὶ δόξης τοῦ Πατρὸς. Ἡ φρικτὴ αὕτη βλασφημία ἐτάραξε τῆς Ἀλεξανδρείας τοὺς πιστοὺς· καὶ ὁ τότε Ἀρχιεπίσκοπος αὐτῆς Ἀλέξανδρος, ἀφ' οὗ ματαίως ἐδοκίμασε τὴν διόρθωσιν αὐτοῦ διὰ νοουεσίας, ἀφώρισεν αὐτόν, καὶ διὰ τοπικῆς Συνόδου ἐκάθηρε, κατὰ τὸ 321 ἔτος. Ἄλλ' ὁ βλάσφημος οὐδὲ οὕτως ἠθουλήθη σωφρονισθῆναι, ἐδὲ ἐπαύετο σπειρῶν τῶν αἰρετικῶν αὐτοῦ δογμάτων τὰ θανατηφόρα ζιζάνια· καὶ τῆς αἰρέσεως ταύτης ἡ πλάνη ἐφαπλουμένη πολλαχοῦ, καὶ καθ' ἐκάστην αὐξανομένη, ἐσπάραττε δεινῶς τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν.

Διὰ τοῦτο, δεῖψ ζήλω κινήμενος ὁ πρῶτος τῶν Χριστιανῶν βασιλεὺς, Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας καὶ Ἰσαπόστολος, συνεκάλεσε τὴν περίφημον Α'. Οἰκουμένην Σύνοδον εἰς Νίκαιαν πόλιν τῆς Βιθυνίας· ἐκεῖ συναχθέντες πανταχόθεν τῷ 325 ἔτει οἱ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, ἅπαντες, ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ φωνῇ, τὸν μὲν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ ἀνεκήρυξαν ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, καὶ Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, συγγράψαντες καὶ τὸ ἅγιον τῆς πίστεως Σύμβολον μέχρι τοῦ, Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον (ἐπειδὴ τὰ λοιπὰ ἕως τέλους ἀνεπλήρωσεν ἡ Β'. Οἰκουμένη Σύνοδος)· τὸν δὲ δυσσεβῆ καὶ κακόδοξον Ἀρειον, καὶ τοὺς ὁμόφρονάς αὐτοῦ, ἀνεθεμάτισαν, καὶ ὡς μέλη σεσηπότα ἀπέκοψαν τοῦ ὄλου σώματος τῶν πιστῶν.

Τούτους οὖν τοὺς θεῖους Πατέρας γνωρίζουσα ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία κήρυκας τῆς πίστεως, μετὰ τοὺς θεηγόρους Ἀποστόλους, ὥρισε, κατὰ τὴν παρούσαν Κυριακὴν, ἐτήσιον αὐτῶν μνήμην, εἰς δόξαν καὶ εὐχαριστίαν τοῦ Θεοῦ, εἰς ἐπικρινὸν καὶ τιμὴν αὐτῶν, καὶ εἰς στερῆσιν τῆς ἀληθινῆς πίστεως.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, Ἦχος πλ. β'.

Α'γγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμά σε, καὶ οἱ φυλάισσοντες ἀπένεκ ρώθησαν· καὶ ἴσατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητῶσα τὸ ἄχραντόν σε Σῶμα· ἐσκύλευσας τὸν Ἄδην, μὴ πειρασθεῖς ὑπ' αὐτοῦ· υπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν. Ὁ ἀνάστατός ἐκ τῶν νεκρῶν Κύριε, δόξα σοι.

Τῶν Πατέρων, Ἦχος πλ. δ'.

Υ'περδεδοξασμένος εἶ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν πάντας ἡμᾶς ὀδηγήσας. Πολυεύσπλαγγνε δόξα σοι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς· Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ὡς ὀπισθεν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐσφράγισαν· ἡ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντόν ἐκ τῆς ἄνω Θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς· Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας ὡς ὀπισθεν.

✠ Τῆ Παρασκευῆ πρό τῆς Πεντηκοστῆς ✠

Ἀποδοῦναι ἡ Ῥουτὴ τῆς Ἀναλήψεως, καὶ φάλλονται πάντα τὰ αὐτῆ· ἴντε τῷ Ἰωαννῶνι, καὶ τῷ Ὁρθρῶ καὶ τῇ Λειτουργίᾳ.

✠ Τῷ Σαββάτῳ τῆς Πεντηκοστῆς ✠

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ο βάρη σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων, μόνη Δημιουργέ, ἀνάπαυσον Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σ ἐ καὶ τείχος, καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν εὐπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεὸν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστὲ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ἡ ΑΓΙΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ.

✠ Τῆ Κυριακῆ τῆς ἀγίας Πεντηκοστῆς ✠

Μετὰ τὴν εἰς οὐρανοὺς τοῦ Σωτῆρος Ἀνάληψιν, οἱ ἑνδεκα Ἀπόστολοι καὶ λοιποὶ αὐτοῦ Μαθηταί, αἱ ἀπ' ἀρχῆς ἀκολουθήσασαι αὐτῷ θεοφιλεῖς γυναῖκες, ἡ ἀγνωστὴ Παρθένος Μαρία ἡ Μήτηρ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, πάντες ὁμοῦ ψυχαὶ ὡς 120, υπέστρεψαν ἀπὸ τοῦ Ὄρους τοῦ Ἐλαιῶνος εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκον, ἐν ᾧ ἔμενον, ἀνέβησαν εἰς τὸ ὑπερῶνον, ὃ ἐστὶ τὸ ἀνώγειον αὐτοῦ, καὶ ἐκεῖ, προσκαρτεροῦντες τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει, περιέμενον

τὴν τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπέλευσιν, κατὰ τὴν τοῦ Ξείου Διδασκάλου ἐπαγγελίαν. Ἐκεῖ, ἐκλεχθεῖς καὶ ὁ Ματθίας ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ, συγκαταεψηφίσθη μετὰ τῶν ἑνδεκα Ἀποστόλων (Αὐγούσ. 9).

Κατὰ δὲ τὴν σήμερον, ἡμέραν τῆς Ἑβδομάδος Κυριακῆν, καὶ δεκάτην μὲν ἀπὸ τῆς Ἀναλήψεως, πεντηκοστὴν δὲ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, 13 δὲ τότε τοῦ Μαΐου, περὶ ὥραν γ'. τῆς ἡμέρας ἀπὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς, ἐξαίφνης ἐγένετο τοιοῦτος ἤχος, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατερχόμενος, ὡς ὅταν πνεὶ ἄνεμος σφοδρὸς, καὶ ἐγένεμυεν ὅλον τὸν οἶκον, ἐν ᾧ ἐκάθηοντο οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς. Εὐθύς μετὰ τὸν ἤχον ἐφάνησαν γλώσσαι πυροειδεῖς, αἱ τινες διαμερισθεῖσαι, ἐκάθισαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐνός ἐκάστου· καὶ πάντες οἱ ἐκεῖ, πνευματέμφοροι γενόμενοι, ἤρξαντο λαλεῖν, οὐχὶ διὰ τῆς πατρικῆς αὐτῶν γλώσσης, ἀλλὰ δι' ἐτέρων γλωσσῶν καὶ διαλέκτων, ὅπως καὶ ὁ, τι ὑπηγόρευεν εἰς αὐτοὺς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Τὰ ἀπὸ διαφόρων τόπων συρρέυσαντα τότε πλήθη διὰ τὴν ἑορτὴν, Πάρθοι, καὶ Μῆδοι, καὶ Ἑλαμίται, κτλ., Ἰουδαῖοι μὲν πάντες τὸ γένος καὶ τὴν θρησκείαν, οὗτω δὲ καλούμενοι ἐκ τοῦ τόπου, ἐν ᾧ, διεσκορπισμένοι ὄντες πρὸ πολλοῦ, ἐγεννήθη καὶ ἀνετράφη ἕκαστος· οὗτοι, λέγω, οἱ 18 σχεδὸν διαλέκτων ἐτερόγλωσσοι Ἰουδαῖοι, εὐρεθέντες τότε κατὰ Ξεῖαν οἰκονομίαν ἐν Ἱερουσαλήμ, ἀκούσαντες τὸν ἤχον ἐκεῖνον, τὸν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατερχόμενον, ἐνθα ἦσαν οἱ Μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ, συνέδραμον πάντες ἐκεῖ, ἵνα μάθωσι, τί ἄρα συνέβη. Ἄλλ' ἔμειναν ἐκστατικοί, ὅτε ἦλθον, καὶ ἤκουσεν ἕκαστος τοὺς Ἀποστόλους λαλοῦντας τὴν πατρικὴν αὐτοῦ διάλεκτον· καὶ θαυμάζοντες, ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· Οὐκ ἴδου πάντες οὗτοι εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῆ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν, ἐν ἧ ἐγεννήθημεν; Ἔτεροι δὲ, διὰ μωρίας καὶ κακίας ὑπερβολὴν (καὶ ἴσως πάλιν οἱ τυφλοὶ Γραμματεῖς, καὶ Φαρισαῖοι), χλευάζοντες τὸ θαῦμα, ἔλεγον τοὺς Ἀποστόλους μεθύοντας.

Τότε, σταθεῖς ὁ Πέτρος μετὰ τῶν ἑνδεκα, καὶ ὑψώσας τὴν φωνὴν αὐτοῦ, ἐδημηγόρησεν ἐνώπιον πάντων ἀποδεικτικῶς, ὅτι τὸ πρᾶγμα οὐκ ἦν μέθης ἀποτελεσμα, ἀλλ' ἦν ἡ ἐκπλήρωσις τῆς ἐπαγγελίας τοῦ Θεοῦ, τῆς διὰ τοῦ προφήτου Ἰωὴλ εἰρημένης· Καί ἐσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, ἐκχεῖω ἀπὸ τοῦ Πνευμάτός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προσετεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν, καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, κτλ. (β'. 28). Ἐπομένως κηρύττει τὸν Ναζωραῖον Ἰησοῦν, καὶ διὰ πολλῶν ἀποδεικνύει, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Κύριος ὁ Χριστός, ὃν οἱ μὲν Ἰουδαῖοι ἐσταύρωσαν, ὁ δὲ Θεὸς ἠγειρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐκ τούτου καταναυγέτες πολλοί, καὶ τὸν λόγον ἀποδεξάμενοι, ἐβαπτίσθησαν, καὶ προσετέθησαν τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ψυχαὶ ὡς 3000 (Πράξ. α'. 12. — β'. 41).

Ἰδου πᾶσα ἡ ὑπόθεσις τῆς παρουσίας ἑορτῆς· Τὴν ἐν κόσμῳ δηλαδὴ ἐπιδημίαν τοῦ παναγίου Πνεύματος, τὴν τελείωσιν τῆς υποσχέσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἐλπίδος τῶν ἱερῶν αὐτοῦ Μαθητῶν ἑορτάζομεν σήμερον. Αὕτη ἐστὶν ἡ μεθεορτός καὶ τελευταία ἑορτὴ τοῦ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ Θεοῦ μεγάλου μυστηρίου. Ἐν ταύτῃ τῇ ἐσχάτῃ, καὶ μεγάλῃ, καὶ σωτηρίῳ ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς, οἱ Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος, οἱ πρῶν ἰδιώται καὶ ἀγράμματοι ἀλιεῖς, σοφισθέντες διαμιᾶς ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἐθεολόγησαν τραυῶς τὰ οὐράνια δόγματα, καὶ ἐγένοντο οἱ κήρυκες τῆς ἀληθείας, καὶ τοῦ κόσμου παντός οἱ διδάσκαλοι. Ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας ἤρξαντο τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν τὸ ἔργον, οὐ δ' ὠραῖος καὶ θαυμάσιος πρῶτος καρπός· ὑπῆρξεν αὐθημερὸν τρισχιλίων ψυχῶν ἡ σωτηρία.

Σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅτι τὸ εἰρημένον ὑπερῶν, ὅπερ οἱ Ἑβραῖοι συνήθως εἶχον διωρισμένον εἰς τόπον Εὐκτήριον, τινὲς μὲν νομίζουσιν, ὅτι ἦν ἐκεῖνο αὐτὸ τὸ ὑπερῶν, ἐνθα ὁ Σωτὴρ παρέδωκε τὸ μυστήριον τῆς Ξεῖας Εὐχαριστίας· καὶ τοῦτο πάλιν, οἱ μὲν Ξέλουσιν ἐν τῷ οἴκῳ Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, οἱ δὲ ἐν τῷ τῆς Μαρίας τῆς μητρὸς Ἰωάννου τοῦ ἐπονομαζομένου Μάρκου (Πράξ. ιβ'. 12)· ὅς τις οἶκος, γενόμενος Ἐκκλησία μετέπειτα, ἐλέγετο Ἀνωτέρα τῶν Ἀποστόλων Ἐκκλησία (Κύριλλ. Ἱεροσολ. Κατηχ. ιε'). Ἄλλοι τελευταῖον λέγου-

σιν, ὅτι ἦν ἐν τῶν ὑπερῶν, τῶν ἐπὶ τῆς ἐξωτέρας αὐλῆς τοῦ Ναοῦ, ἔνθα ἦσαν ὑπερῶα διάφορα, ἀνεωγμένα εἰς ὑποδοχὴν τῶν εἰς τὸ Ἱερὸν συντρεχόντων, καὶ ἔτοιμα παντὶ τῷ βουλομένῳ εἰσερχεσθαι. Οἱ τῆς γνώμης ταύτης ἐπιφέρουσι καὶ λόγον, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· Καὶ ἦσαν διαπαντός ἐν τῷ Ἱερῷ, αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν (Λουκ. κδ. 53). — Σημειωτέον προσέτι ὅτι ἐνταῦθα τελευταῖον ἀναφέρεται, ἐν τῇ Καινῇ Διαθήκῃ, τῆς Θεοτόκου Μαρίας τὸ ὄνομα, καὶ πλέον οὐ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τῆς αἰεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας. Φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Οτε καταβάς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὑψιστος· ὅτε τοῦ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσε· καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ παν-
ἅγιον Πνεῦμα.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἰστίον, ὅτι καθ' ὅλην τὴν Ἑβδομάδα ταύτην τῆς Πεντηκοστῆς καταλύομεν εἰς πάντα.

✠ Τῷ Σαββάτῳ τῆς Πεντηκοστῆς ✠

Ἀποθίθεται ἡ Ἐορτὴ τῆς σεβασμίου ταύτης ἡμέρας, καὶ φαλλονται πάντα τὰ αὐτῆ· ἔστι τῷ Ἐσπερινῷ, καὶ τῷ Ὄρθῳ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ.

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΠΑΝΤΕΣ.

✠ Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πάντων ✠

Ὁ μὲν προφητὰναξ Δαυὶδ, μετὰ πολλῆς εὐλαβείας τιμῶν τοὺς φίλους τοῦ Θεοῦ, ἔλεγεν· Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου ὁ Θεός (Ψαλμ. ρλγ. 17). Ὁ δὲ θεὸς Ἀπόστολος, ἀπαριθμήσας τὰ κατορθώματα τῶν Ἀγίων, καὶ τὴν μνήμην αὐτῶν προβάλλων ἡμῖν ὡς παράδειγμα, πρὸς ἀποστροφὴν μὲν τῶν γηϊνῶν πραγμάτων καὶ τῆς ἁμαρτίας, μίμησιν δὲ τῆς ὑπομονῆς αὐτῶν καὶ ἀνδρείας

εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς ἀρετῆς, οὕτω λέγει· Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς τοσοῦτον ἔχοντες περιχειόμενοι ἡμῖν νέφος Μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα, καὶ τὴν εὐπερίστατον ἀμαρτίαν, δι' ὑπόμονης τρέχωμεν τὸν προκειμένον ἡμῖν ἀγῶνα (Ἑβρ. ιβ'. 1).

Ἐκ τῆς διδασκαλίας οὖν τῶν θείων Γραφῶν, καὶ τῆς ἀποστολικῆς παραδόσεως, ὀδηγηθέντες ἡμεῖς οἱ εὐσεβεῖς, τιμῶμεν ἅπαντας τοὺς φίλους τοῦ Θεοῦ, τοὺς Ἁγίους, ὡς φύλακας τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, ὡς ἀρετῆς λαμπρὰ παρδειγμάτα, ὡς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως εὐεργετας. Καὶ ἕκαστον μὲν τῶν γνωρίμων Ἁγίων τιμῶμεν ἰδικῶς εἰς μίαν τιμὰ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἡμέραν, ὡς φαίνεται εἰς τὸ Μηνολόγιον· ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ εἰσὶν ἡμῖν ἀγνωστοί, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἐποπλασιάζεται κατὰ καιροῦς, καὶ ἐτι πολλαπλασιάζεται, καὶ οὐ παύσεται πληθυνόμενος ἕως τῆς συντελείας, διὰ τοῦτο ἡ Ἐκκλησία ἔταξεν, ἀπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ, πάντων τῶν Ἁγίων κοινὴν μνήμην, ἣτις ἐστὶν ἡ παρούσα ἑορτὴ.

Ταύτην οὖν ἐπιτελοῦντες σήμερον, τιμῶμεν εὐλαβῶς καὶ μακαρίζομεν πάντας, Δικαίους, Προφήτας, Ἀποστόλους, Μάρτυρας, Ὁμολογητάς, Ποιμένας, Διδασκάλους, Ὅσιους, ἄνδρας καὶ γυναῖκας ὁμοῦ, γνωστούς καὶ ἀγνώστους, τοὺς προστεθέντας καὶ τοὺς προστιθεμένους, ὅσοι ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τοῦ νῦν ἐτελειώθησαν ἐν εὐσεβείᾳ, καὶ διὰ τῶν καλῶν ἔργων ἐδόξασαν τὸν Θεόν. Τούτους πάντας, καὶ αὐτὰ προσέτι τῶν Ἀγγέλων τὰ τάγματα, πρὸ πάντων δὲ καὶ μετὰ πάντων, τὴν ὑπεραγίαν Δέσποιναν καὶ Κυρίαν ἡμῶν Θεοτόκον, Μαρῖαν τὴν ἀειπαρθένον τιμῶμεν σήμερον διὰ τῆς παρουσίας ἑορτῆς, προτιθέμενοι τὸν βίον αὐτῶν ἀρετῆς παρδειγμα, καὶ παρακαλοῦντες αὐτούς, ἵνα πρεσβεύωσιν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Θεόν. Οὐ ἡ χάρις καὶ τὸ ἀπείρον ἔλεος εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, Ἦχος πλ. δ'.

Εξ ὕψους κατηλθες ὁ εὐσπλαγχνός, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ Ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι. Τῶν Ἁγίων, Ἦχος δ'.

Τῶν ἐν ὄλω τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στόλισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι, Χριστέ ὁ Θεός· Ἐγὼ λαῶ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἀγνώσθον Μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκβσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον πολυέλεε.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ

ΤΩΝ ΟΚΤΩ ΗΧΩΝ

ΣΤΗΝ ΤΟΙΣ ΘΕΟΤΟΚΙΟΙΣ ΚΑΙ ΤΑΙΣ ΤΗΑΚΟΑΙΣ ΑΥΤΩΝ

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Τῷ λίθῳ σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτὴρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυναμίεις τῶν οὐρανῶν, ἐβῶν σοι ζωοδότα· Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθηγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκούτο ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυὶδ, Ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου· Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ· δόξα τῷ προσελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἦ Ὑπακοή.

Ἦ τοῦ Ἀηστοῦ μετάνοια τὸν Παραδεισον ἐσύλησεν· ὁ δὲ Ἄρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν, ὅτι ἀνέστης Χριστέ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος β΄.

Οὔτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἢ ζωὴ ἢ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀσραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυναμίεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σα Θεοτόκε
Μυστήρια· τῇ ἀγνεΐᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενία φυ-
λαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθι-
νόν. Αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Ὑπακοή.

Μετὰ τὸ πάθος πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μυ-
ρίσαι τὸ σῶμά σου αἱ Γυναῖκες, Χριστέ ὁ Θεός, εἶδον
Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ, καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον
ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Εὐφραίνεσθω τὰ ἑράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίη-
σε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτῆ ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θά-
νατῷ τὸν θάνατον, πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο, ἐκ κοιτίας
Ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυ-
μνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σου
προσληφθεῖση, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ
καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ὡς φι-
λάνθρωπος.

Ἡ Ὑπακοή.

Εκπλήττων τῇ ὁράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστρά-
πτων Ἄγγελος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί
ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη, κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθο-
ρᾶς ἀλλοιωτὴν γνῶτε τὸν ἀναλλοιώτον· εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς
φοβερά τὰ ἔργα σου, ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου
μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριάι, καὶ τὴν προγονικὴν
ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλε-
γον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρού-
μενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον Μυ-
στήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται·

Θεός ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Ὑπακοή.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμαῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ· ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α΄.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι ἠυδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγειραὶ τοὺς τεθνεώτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐταῦ. Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος· Χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· Χαῖρε ἀχείμαστε λιμῆν, καὶ Ἀπειρόγαμε· Ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν ποιητὴν σε καὶ Θεόν, πρεσβεύησα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου. Ἡ Ὑπακοή.

Αγγελικῇ ὁράσει τὸν νῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ δεῖκῃ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο· Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργούντος ταῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. β΄.

Αγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμά σε, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἴσατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητῶσα τὸ ἀχραντὸν σε Σῶμα· Ἐσκύλευσας τὸν Ἄδην, μὴ πειρασθεῖς ὑπ' αὐτοῦ· ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν· Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Ο τὴν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα, ἦλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκουσίᾳ βουλῇ, λάμπσας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητηῖσαι θέλων τὸν Ἄδαιμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις· Συγχαρήτέ μοι, ὅτι εὐρέθη ἡ ἀπαλυμένη δραχμὴ· Ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, δόξα σοι.

Ἡ Ὑπακοή.

Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ, πύλας τοῦ Ἄδου συντρίψας ὡς Θεός, ἠνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παραδείσον· καὶ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος βαρὺς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σε τὸν θάνατον· ἠνέφξας τῷ Ἀηστῇ τὸν Παραδείσον· τῶν Μυροφόρων τὸν θρήνον μετέβαλες· καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας· Ὅτι ἀνέστης Χριστέ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Ως τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας Πανύμνητε, ἐκ λαΐκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε. Σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἀμαρτίᾳ ἔσωσας, τεκούσα τὴν σωτηρίαν, ἢ πρὸ τέκου Παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον πάλιν οὔσα Παρθένος.

Ἡ Ὑπακοή.

Ο ἡμέτεραν μορφήν ἀναλαβὼν, καὶ ὑπομείνας Σταυρὸν σωματικῶς, σῶσόν με τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εξ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαγγνος, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ Ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθὲ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἐπλασας τῇ χειρὶ σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκούσαν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν· καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Ἡ Ὑπακοή.

Αἱ Μυροφόροι τοῦ ζωοδότης ἐπιστάσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια ἐκ τῆ Ἀγγελῆ δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

ΕΝ ΤΑΙΣ ΛΟΙΠΑΙΣ

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΗΜΕΡΑΙΣ ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ,

ΟΤΕ ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΕΟΡΤΗ.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωί.

Ἦχος δ'.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι, δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι τειχίσητε ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερυγῶν τῆς αὐλοῦ ὑμῶν δόξης, φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχαι τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Θεοτοκίον.

Τῇ ἀνατραφείσῃ ἐν τῷ ναῷ εἰς τὰ Ἁγία τῶν Ἀγίων, τῇ περιβεβλημένῃ τὴν πίστιν καὶ τὴν σοφίαν, καὶ τὴν ἄμετρον παρθενίαν ὁ Ἀρχιστράτηγος Γαβριὴλ, προσέφερεν οὐρανόθεν τὸν ἀσπασμὸν, καὶ τὸ Χαῖρε· Χαῖρε εὐλογημένη· Χαῖρε δεδοξασμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωί.

Ἦχος β'.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομο· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσεια κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὁθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σοῦ Θεοτόκε ἀει-
πάρθενε· Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον τέτοκας· διὸ
κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωτῆ.

Ἦχος α΄.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν
σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος,
καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Σταυροθεοτοκίον.

Οὐκ εἶπες τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἄχραντε, καὶ ταῖς
σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ
τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες,
εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωτῆ.

Ἦχος γ΄.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πται-
σμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἔτερον, Ἦχος δ΄.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδά-
σκαλον, ἀνεδειξέ σε τῇ ποιίμῃ σου, ἢ τῶν πραγμάτων
ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτίσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ
πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχαῖς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Τὸν Λόγον τοῦ Πατρὸς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκ σοῦ
σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη ἀγνή, μόνη
εὐλογημένη· διὸ ἀπαύστως σε ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωτῆ.

Ἦχος α΄.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν
σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος,
καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Σταυροθεοτοκίον.

Οὐκ εἶπες τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἄχραντε, καὶ ταῖς
σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ

τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντί φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββαίτῳ πρωτῷ.

Ἦχος β'.

Απόστολοι, Μάρτυρες, καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι, Ὅσοι, καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν πίσιν τηρήσαντες, παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ἕσα ἐν βίῳ ἡμαρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰμὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταξῆσι δῆναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἀγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Θ Ε Ο Τ Ο Κ Ι Α

ΕΙΣ ΕΚΑΣΤΟΝ ΗΧΟΝ,

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΝ Ο Α Ω Τ Ω Ε Ν Ι Α Τ Τ Ω,

ΜΕΤΑ ΤΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΤΩΝ ΜΗ ΒΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ Α' ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωτῆ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α'.

Θαῦμα θαυμαίων κεχαριτωμένη, ἐν σοὶ θεωροῦσα ἡ κτίσις ἀγαλλεται· συνέλαβες γὰρ ἀσπόρως, καὶ ἔτεκες ἀφράστως, ὃν ταξιαρχίαι Ἀγγέλων ὄραῖν οὐ δεδύνηται. Αὐτὸν ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος α'.

Αῆραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογούμενη, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωτῆ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α'.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ τεκοῦσα ἀσπόρως πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περίσωζε τοὺς σέ μεγαλύνοντας.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος α'.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοήν, ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες. Αὐτὸν Θεοτόκε, ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α΄.

Οὐκ εἶπὲν σὴν προστασίαν κεκτημένοι ἄχραντε, καὶ ταῖς
σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ
τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες,
εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος α΄.

Αἄχραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς
δοξολογουμένη, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α΄.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ τεκοῦσα
ἀσπόρως πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε,
περίσωζε τοὺς σέ μεγαλύνοντας.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος α΄.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοήν, ἐπὶ γῆς
ἀπάτορα ἔτεκες. Αὐτὸν Θεοτόκε, ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α΄.

Οὐκ εἶπὲν σὴν προστασίαν κεκτημένοι ἄχραντε, καὶ ταῖς
σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ
τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες,
εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος α΄.

Αἄχραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς
δοξολογουμένη, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α΄.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ
φωνῇ ἑσαρκούτο ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγία
κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυὶδ. Ἐδείχθη πλατυτέρα τῶν
οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαν-
τι ἐν σοὶ· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαν-
τι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α΄.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοήν, ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες. Αὐτὸν Θεοτόκε, ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς ΤΟΝ Β΄ ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β΄.

Εὐσπλαγγίας ὑπάρχουσα πηγή, συμπαθείας ἀξιώσον ἡμᾶς Θεοτόκε· βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἀμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς αἰεὶ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σέ γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ Χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτὲ ὁ Γαβριήλ, ὁ τῶν ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος β΄.

Μήτηρ ἀγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β΄.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σοῦ Θεοτόκε αἰεπαίρθενε· Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον τέτοκας· διὸ κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος β΄.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἀδύτη φωτὸς νεφέλη, αὐτὸν βασιάσασα ἐν κόλποις τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β΄.

Υπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, ὕμνουμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ Ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν· τὸν Παραδείσον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπέλαυσιν. Διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταῖον Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος β΄.

Σὲ μεγαλύναμεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἡ ράβδος, ἐξ ἧς ἀσπάρως Θεὸς βλαστήσας, ἀνείλεν ἐν ξύλῳ τὸν θάνατον.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β'.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σοῦ Θεοτόκε ἀει-
πάρθενε· Θεὸν γὰρ ἡμῖν σσαρκωμένον τέτοκας· διὸ
κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος β'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἀδύτη φωτὸς νεφέ-
λη, αὐτὸν βασιάσασα ἐν κόλποις τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β'.

Υπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθέने, ὑμνοῦμέν
σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ
Ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθνηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ
ζωῆς ἠξιώθημεν· τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀ-
πόλαυσιν. Διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταιὸν
Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος β'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἡ ῥάβδος, ἐξ ἧς
ἀσπόρως Θεὸς βλαστήσας, ἀνεΐλεν ἐν ξύλῳ τὸν θάνατον.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β'.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σα Θεοτόκε
Μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενία φυ-
λαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθι-
νόν. Αὐτὸν ἐκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος β'.

Μήτηρ ἀγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτὸς, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις
τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰάν δὲ τύχη, Ἀλληλεΐα, ἐν οἰωδήποτε Ἦχῳ, λέγονται ταῦτα.

Ἦχος β'.

Α'πόστολοι, Μάρτυρες, καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι, Ὅσιοι,
καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν
πίστιν τηρήσαντες, παρρήσιαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα,
ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἐκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα . Νεκρώσιμον .

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἤμαρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστᾶσι δῆναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν . Θεοτοκίον .

Μήτηρ ἀγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτὸς, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν .

ΕΙΣ ΤΟΝ Γ'. ΗΧΟΝ .

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ'.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεῖς, ἐβόᾳ σοι Θεοτόκε· Ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάγην βῶῶ σοι· Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ'.

Εἵνα ὅπου σῴζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγὴ, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ'.

Καταφυγὴ καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταῖα βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ'.

Εἵνα ὅπου σῴζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγὴ, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ'.

Ράβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυαγματα, οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες .

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ'.

Καταφυγή καὶ δύναμις, ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταῖα βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ'.

Προφήται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὠμολόγησαν, καὶ ἡμεῖς ἐπίστεύσαμεν, Θεοτόκον σε κυρίως ὑπάρχουσαν· διὸ καὶ μεγαλύνομεν, τὸν τόκον σου τὸν ἄφραστον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ'.

Εἵνα σὺ ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποῖα ἄλλη τοιαύτη καταφυγή ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ'.

Ράβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυαγματα, οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ'.

Καταφυγή καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταῖα βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σε σκέπε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ'.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ'.

Προφήται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὠμολόγησαν, καὶ ἡμεῖς ἐπίστεύσαμεν, Θεοτόκον σε κυρίως ὑπάρχουσαν· διὸ καὶ μεγαλύνομεν, τὸν τόκον σου τὸν ἄφραστον.

ΕΙΣ ΤΟΝ Δ΄ ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ΄.

Τῇ ἀνατραφείσῃ ἐν τῷ ναῶ, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, τῇ περιβεβλημένῃ τὴν πίστιν καὶ τὴν σοφίαν, καὶ τὴν ἄμεμπτον παρθενίαν, ὁ Ἀρχιστράτηγος Γαβριήλ, προσέφερεν οὐρανόθεν, τὸν ἀσπασμὸν καὶ τὸ Χαῖρε· Χαῖρε εὐλογημένη· χαῖρε δεδοξασμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος δ΄.

Οτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως μὴ εὐποροῦντες Θεοτόκε, δωρεὰν αἰτοῦμέν σε· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ΄.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενωῶς νῦν προσδράμωμεν, ἀμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ, καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ, κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτῆμεθα.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος δ΄.

Σὲ μεγαλύνωμεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ἣ ἀφλέκτως Μωσῆς κατεῖδεν ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ΄.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διηθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἠνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος δ΄.

Σὲ μεγαλύνωμεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ τὸ ὄρος, ἐξ οὗ ἀρρήτως ἐτήθη λίθος, καὶ πύλας τοῦ Ἄδου συέτριψεν.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Τὸν Λόγον τῷ Πατρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκ σῆ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη· διὸ ἀπαύστως σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος δ'.

Οτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως μὴ εὐποροῦντες Θεοτόκε, δωρεὰν αἰτοῦμέν σε· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ρομφαία διηθέσου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἠνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύση, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βρωῶντες· Σὺ εἶ τὸ ὄρος, ἐξ οὗ ἀρρήτως ἐτμήθη λίθος, καὶ πύλας τοῦ Ἄδου συνέτριψεν.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον Μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεχόμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βρωῶντες· Σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ἣ ἀφλέκτως Μωσῆς κατεῖδεν ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΗΛ. Α'. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. α'.

Μετὰ Ἀγγέλων τὰ οὐράνια, μετὰ ἀνθρώπων τὰ ἐπίγεια, ἐν φωτὶ ἀγαλλιάσεως, Θεοτόκε βρωῶμέν σοι· Χαῖρε πύλη

τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα· χαῖρε μόνη τῶν γηγενῶν σωτηρία·
χαῖρε σεμνὴ Κεχαριτωμένη, ἡ τεκοῦσα Θεὸν σεσαρκωμένον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθροῦ, Ἦχος πλ. α΄.

Οἱ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστέ ὁ Θεός, υἱὸς
φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωτῇ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. α΄.

Τὴν ταχεϊάν σου σκέπην καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος
δείξον ἐπὶ τοὺς δούλους σου· καὶ τὰ κύματα ἀγνῆ κα-
ταπραῦνον, τῶν ματαίων λογισμῶν· καὶ τὴν πεσοῦσάν μου
ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθέने, ὅτι
ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. α΄.

Μήτηρ Θεοῦ παναγία, τὸ τεῖχος τῶν Χριστιανῶν, ῥῦσαι
λαόν σου συνήθως, κραυγάζοντά σοι ἐκτενωῶς· Ἀντιτά-
χῃτι αἰσχροῖς, καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς, ἵνα βοῶμέν σοι· Χαῖ-
ρε ἀειπαρθενε.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωτῇ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. α΄.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτωτε, τῶν εἰδώλων ἢ
πλάνῃ πᾶσα κατήρηται, καὶ τῶν δαιμόνων ἢ ἰσχύς
καταπεπάτηται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ, κατὰ χρέος σε αἰεὶ,
ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως ὁμολογοῦν-
τες, σὲ μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. α΄.

Οἱ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστέ ὁ Θεός, υἱὸς
φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωτῇ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. α΄.

Τὸ ξένον τῆς Παρθένου Μυστήριον, τῷ κόσμῳ ἀνεδείχθη
σωτήριον· ἐξ αὐτῆς γὰρ ἐτέχθησιν ἄνευ σποράς, καὶ σαρκὶ
ἀνεδείχθησιν δίχα φθοράς, ἢ πάντων χαρά· Κύριε δόξα σοι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. α΄.

Μήτηρ Θεοῦ παναγία, τὸ τεῖχος τῶν Χριστιανῶν, ῥῦσαι
λαόν σου συνήθως, κραυγάζοντά σοι ἐκτενωῶς· Ἀντιτά-

χθῆτι αἰσχροῖς, καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς, ἵνα βρωμέν σοι· Χαῖρε αἰσιπάρθενε .

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωτῇ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. α'.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτωτε, τῶν εἰδῶλων ἢ πλάνῃ πᾶσα κατήργηται, καὶ τῶν δαιμόνων ἢ ἰσχύς καταπεπάτῃται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ, κατὰ χρέος σε αἰεὶ, ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως ὁμολογῶντες, σὲ μεγαλύνομεν .

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος πλ. α'.

Οἱ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστέ ὁ Θεός, υἱοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς .

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωτῇ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. α'.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος· χαῖρε τειχὸς καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· χαῖρε ἀχειμάστε λιμῆν, καὶ Ἀπειρόγαμε· ἢ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου .

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος πλ. α'.

Οἱ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστέ ὁ Θεός, υἱοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς .

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑ. Β'. ΗΧΟΝ .

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωτῇ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.

Αρχὴ σωτηρίας, ἢ τῆ Γαβριὴλ προσηγορία, πρὸς τὴν Παρθένον γέγονεν· ἤκασε γὰρ τὸ Χαῖρε, καὶ ἐκ ἀπέφυγε τὸν ἀσπασμόν· ἐκ ἐδίξασεν, ὡς ἡ Σάρρα ἐν τῇ σκηνῇ, ἀλλ' ἔτως ἔλεγεν· Ἴδου ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου .

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος πλ. β'.

Αρχαγγελικὸν λόγον ὑπεδέξω, καὶ χερουβικὸς θρόνος ἀνεδείχθη, καὶ ἐν ἀγκαλῆς σου ἐβάστασας, Θεοτόκε, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν .

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.

Ελπίς τοῦ κόσμου ἀγαθῆ, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν σὴν καὶ μόνην κραταιὰν προστασίαν αἰτοῦμεν· Σπλαγγίσθητι εἰς ἀπροστάτευτον λαόν, δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα Θεόν, ῥυθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνῃ εὐλογημένῃ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος πλ. β'.

Οὐδεὶς προσρέχων ἐπὶ σοὶ, κατησχυμμένος ἀπὸ σῆ ἐμπορεύεται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.

Θεοτόκε Παρθένε, ἰκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἐκουσίως προσταγέντα ἐν Σταυρῷ, καὶ τὸν κόσμον ἐκ πλάνης ἐλευθερώσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τῷ ἐλεῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος πλ. β'.

Τὸν πρό αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἄνευ Μητρὸς γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τῷ Θεῷ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκύησας σεσαρκωμένον, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, Θεοκυῆτορ ἄνευ ἀνδρός· ὃν αἴτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν, ἀμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τῷ τέλει.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.

Αγία Δέσποινα ἀγνή, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, ἢ τὸν ἀπάντων ποιητὴν, ἀπορρήτως τεκοῦσα, ἰκέτευε σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς, ἐκάστοτε τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ, παθῶν ἡμᾶς λυτρώσασθαι, καὶ ἄφεσιν ἡμῖν δοῦναι ἀμαρτημάτων.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος πλ. β'.

Μεγάλων χαρισμάτων ἀγνή, Παρθένε Θεομήτορ σὺ ἠξιώθης, ὅτι ἔτεκες σαρκὶ τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.

Θεοτόκε Παρθένε, ἰκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἐκουσίως προσταγέντα ἐν Σταυρῷ, καὶ τὸν κόσμον ἐκ πλάνης ἐλευθερώσαντα Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἐλεῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. β'.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἄνευ Μητρὸς γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τῆ Θεῆ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκύησας σεσαρκωμένον, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σε, Θεοκυῆτορ ἄνευ ἀνδρός· ὃν αἴτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν, ἀμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωτῆ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.

Προϊστορεῖ ὁ Γεδεὼν τὴν σύλληψιν, καὶ ἐρμηνεύει ὁ Δαυῖδ τὸν τόκον σε Θεοτόκε· κατέβη γὰρ ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, ὁ Λόγος ἐν τῇ γαστρὶ σου, καὶ ἐβλάστησας ἄνευ σποράς, γῆ ἁγία, τοῦ κόσμου τὴν σωτηρίαν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἡ Κεχαριτωμένη.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. β'.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἄνευ Μητρὸς γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τῆ Θεοῦ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκύησας σεσαρκωμένον, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, Θεοκυῆτορ ἄνευ ἀνδρός· ὃν αἴτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν ἀμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΑΡΥΝ ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωτῆ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρῦς.

Θεοτόκε Παρθένη ἀμίαντε, τὸν Υἱὸν σου δυσώπει, σὺν ταῖς ἄνω Δυναμίεσι, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν πρὸ τοῦ τέλους δωρήσασθαι, ταῖς πιστῶς σε δοξάζουσι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος βαρῦς.

Υ'περέβης τὰς Δυναμίεις τῶν οὐρανῶν, ὅτι ναὸς ἐδείχθης Δεῖκός, εὐλογημένη Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσα Χριστὸν, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωτῆ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρῦς.

Τὸ Χαῖρέ σοι προσάγομεν Θεοτόκε· τῶν Ἀγγέλων γὰρ ἀνωτέρα ἐδείχθης, Θεὸν κηύσασα.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος βαρῦς.

Εἰρήνευσον πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, τὴν ζωὴν ἡμῶν τῶν βωόντων σοι· Ἐλεῆμον Κύριε, δόξα σοι.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωί.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρὺς.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύστως ἰκέτευσ, Θεοτόκε Παρθένε, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος βαρὺς.

Λύτρωσαι Θεοτόκε, τῶν συνεχουσῶν ἡμᾶς ἀμαρτιῶν, ὅτι ἄλλην ἐλπίδα οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σέ, καὶ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεόν.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωί.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρὺς.

Ο καρπὸς τῆς καλίας σου Ἀχραντε, τῶν Προφητῶν ὑπάρχει, καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· διὸ σε Θεοτόκον ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος βαρὺς.

Ο καρπὸς τῆς γαστρὸς σου Θεόνυμφε, τοῖς ἀνθρώποις ἐδείχθη σωτηρίας πρόξενος· διὸ σε Θεοτόκον, γνώμη καὶ γλώσση δοξάζοντες, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωί.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρὺς.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύστως ἰκέτευσ, Θεοτόκε Παρθένε, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος βαρὺς.

Λύτρωσαι Θεοτόκε, τῶν συνεχουσῶν ἡμᾶς ἀμαρτιῶν, ὅτι ἄλλην ἐλπίδα οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σέ, καὶ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεόν.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωί.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρὺς.

Ως τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας Πανύμνητε, ἐκ λαΐκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε· σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἀμαρτίᾳ ἔσωσας, τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν· ἢ πρὸ τόκου Παρθένης, καὶ ἐν τόκῳ Παρθένης, καὶ μετὰ τόκον παλιν οὔσα Παρθένης.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος βαρὺς.

Χαῖρε ἢ τὸν ἀχώρητον ἐν οὐρανοῖς, χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου· χαῖρε Παρθένε, τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, δι' ἧς ἔλαμψεν ὁ Ἐμμανουὴλ· χαῖρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Εἰς τὸν ΠΑ. Δ'. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωί.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Χαῖρε ἢ δι' Ἀγγέλου τὴν χαρὰν τοῦ κόσμου δεξαμένη· χαῖρε ἢ τεκοῦσα τὸν Ποιητὴν σου καὶ Κύριον· χαῖρε ἢ ἀξιωθεῖσα γενέσθαι Μήτηρ Θεοῦ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Χαῖρε ἢ πύλη τοῦ Βασιλείως τῆς δόξης, ἣν ὁ Ὑψιστος μόνος διώδευσε, καὶ μόνην ἐσφραγισμένην ἐφύλαξεν, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωί.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα τὸ τῆς πίστεως, καὶ σεβάσιμον δῶρημα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν πιστοί. Χαῖρε, ἢ τὴν πέτραν τῆς ζωῆς ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα· χαῖρε τῶν περάτων ἢ ἐλπίς, θλιβομένων ἀντίληψις· χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Παρθένε ἀχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κινῆσα σπλάγχνα μητρικά, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωί.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ Σταυρῷ θεωροῦσα ἢ τεκοῦσα, ἔλεγε δακρύνουσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Ο' καρπὸς τῆς κοιλίας σου· ἀχραντε, τῶν Προφητῶν ὑπάρχει καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· διό σε Θεοτόκον ἐν ἐπιγνώσει δοξαζόντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Η' νοητὴ πύλη τῆς ζωῆς, ἄχραντε Θεοτόκε, τὲς προστρέχοντάς σοι πισῶς, λύτρωσαι τῶν κινδύνων, ἵνα δοξάζωμεν τὸν πανάγιον τόκον σου, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Παρθένε ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κινῆσα σπλάγχνα μητρικά, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ Σταυρῷ θρωύσα ἢ τεκοῦσα, ἔλεγε δακρύουσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Ο' καρπὸς τῆς καλίας σε Ἄχραντε, τῶν Προφητῶν ὑπάρχει καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· διὸ σε Θεοτόκον ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Ο' δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθὲ, ὁ θάνατον τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς ἕς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σε ἐλεῆμον, δεῖξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτῆρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Παρθένε ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κινῆσα σπλάγχνα μητρικά, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΤΡΑΟΣ ΤΩΝ ΕΝ Τῷ ΔΕΥΤΕΡῳ ΜΕΡΕΙ ΤΟΥ ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Ν

Τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Τὴν Ἀκολουθίαν τῶν δύο Παρακλητικῶν Κανόνων εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Δείας Μεταλήψεως.

Κανόνα ἱκετήριον εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

Κανόνα ἱκετήριον εἰς τὸν Ἄγγελον, τὸν φύλακα τῆς τοῦ ἀνθρώπου ζωῆς.

Κανόνα ἱκετήριον εἰς τὰς ἐπουρανίους Δυνάμεις, καὶ πάντας τοὺς Ἁγίους.

Καὶ τοὺς εἰκοσιτέσσαρας Οἴκους εἰς τὴν νοσητὴν Κλίμακα, τὸν τίμιον Σταυρόν.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ·
εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί.

Λουκ. Α'. 38.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Τ Ο Υ Α Κ Α Θ Ι Σ Τ Ο Υ Υ Μ Ν Ο Υ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ .

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι .

Βουλήν προαιώνιον, ἀποκαλύπτων σοι Κόρη, Γαβριήλ ἐφέστηκε, σὲ κατασπαζόμενος καὶ φθεγγόμενος· Χαῖρε γῆ ἄσπορε· χαῖρε βάτε ἀφλεκτε· χαῖρε βάθος δυσθεώρητον· χαῖρε ἢ γέφυρα, πρὸς τοὺς οὐρανοὺς ἢ μετάγουσα· καὶ κλίμαξ ἢ μετάρσιος, ἣν ὁ Ἰακώβ ἐθεάσατο· χαῖρε Δεῖα στάμνε τοῦ Μάιννα· χαῖρε λύσις τῆς ἀραῆς· χαῖρε Ἀδαμ ἢ ἀνάκλησις, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος .

Φαίνη μοι ὡς ἄνθρωπος, φησὶν ἢ ἀφθορος Κόρη, πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον, καὶ πῶς φθέγγῃ ῥήματα ὑπὲρ ἀνθρώπων; μετ' ἐμοῦ ἔφησ γάρ, τὸν Θεὸν ἔσεσθαι, καὶ σκηνώσειν ἐν τῇ μήτρᾳ μου· καὶ πῶς γενήσομαι, λέγε μοι, χωρίον εὐρύχωρον, καὶ τόπος ἀγιάσματος, τοῦ τοῖς Χερουβὶμ ἐπιβαίνοντος; Μὴ με δελεάσης ἀπάτη· οὐ γὰρ ἔγνων ἠδονὴν· γάμου ὑπάρχω ἀμύητος, πῶς οὖν παῖδα τέξομαι;

Θεὸς ὅπου βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξεις, φησὶν ὁ Ἀσώματος, καὶ τὰ ὑπὲρ ἀνθρώπων διαπράττεται· τοῖς ἐμοῖς πίστευε, ἀληθεῖσι ῥήμασι, Παναγία ὑπεράμωμε· Ἡ δὲ ἐβόησ· Γένοιτό μοι νῦν ὡς τὸ ῥήμά σε, καὶ τέξομαι τὸν ἄσαρκον, σάρκα ἐξ ἐμοῦ δανεισάμενον, ὅπως ἀναγάγῃ, τὸν ἀνθρώπον, ὡς μόνος δυνατὸς, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα, διὰ τῆς συγκράσεως .

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος Μυστήριον, ἀνακαλύπτεται σήμερον, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται, ἵνα τοῦ χειρόνος μεταλαβῶν, μεταδῶ μοι τῆ βελτίονος· ἐψεύσθη πάλαι Ἀδὰμ, καὶ Θεὸς ἐπιθυμήσας ἐ γέγονεν· ἄνθρωπος γίνεται Θεός, ἵνα Θεὸν τὸν Ἀδὰμ ἀπεργάσῃται. Εὐφρανέσθω ἡ κτίσις, χορευέτω ἡ φύσις, ὅτι Ἀρχάγγελος Παρθένω, μετὰ δέους παρίσταται, καὶ τὸ Χαῖρε κομίζει, τῆς λύπης ἀντίθετον. Ὁ διασπλάγγνα ἐλέους ἐνανθρωπήσας, Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀποστιχὰ προσόμοια, Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων ἀψίδων ὁ Γαβριὴλ καταπτάς, εἰς Ναζαρέτ ἐπέστη, πρὸς Παρθένον Μαρίαν, βοῶν αὐτῇ τὸ Χαῖρε· συλλήψη Υἱόν, τοῦ Ἀδὰμ ἀρχαιότερον, τὸν ποιητὴν τῶν αἰῶνων καὶ λυτρωτὴν, τῶν βοῶντων σοι τὸ Χαῖρε Ἀγνή.

Στίχ. Ἀκουσον Θύγατερ, καὶ ἴδε.

Ο Ἐκ Πατρὸς ἀνεβόα τὸ Χαῖρε· συλλήψη ἐν γαστρί σου, τὸν σοὶ χωρητὸν, καὶ τοῖς πᾶσιν ἀχώρητον· καὶ κυοφόρος ὀφθήσῃ τοῦ ἐκ Πατρὸς, πρὸ ἐωσφόρου ἀνατείλαντος.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Ο συναΐδιος Λόγος τοῦ προανάρχου Πατρὸς, μὴ χωρισθεὶς τῶν ἄνω, νῦν ἐπέστη τοῖς κάτω, δι' ἄκραν εὐσπλαγγίαν, οἴκτον λαβῶν, τοῦ κατ' ἡμᾶς ὀλισθήματος· καὶ τοῦ Ἀδὰμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβῶν, ἐμορφώθη τὸ ἀλλοτρίον.

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι.

Ο Ἐκ Πατρὸς αἰδίως, καὶ ἐκ Μητρὸς χρονικῶς, φανερωθεὶς ἐν τῷ κόσμῳ, ὑπερούσιος Λόγος, μορφὴν δούλου λαμβάνει, καὶ γίνεται σὰρξ, μὴ ἐκστάς τῆς Θεότητος· καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀναπλάττει ἐν τῇ γαστρὶ, τῆς ἀσπόρουσιν συλλαβούσης αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, τῇ Κεχαριτωμένῃ σήμερον· Χαῖρε ἀνύμφευτε Κόρη καὶ ἀπειρόγαμε· μὴ καταπλαγῆς τῇ ξένη μου μορφῇ, μηδὲ δειλιάσης· Ἀρχάγγελός εἰμι· ὅφισ ἐξηπάτησεν Εὐάν ποτέ, νῦν εὐαγγελίζομαί σοι τὴν χαρὰν, καὶ μενεῖς ἄφθορος, καὶ τέξεις τὸν Κύριον Ἀχραντε.

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος,

Ἀπολυτίκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ σπουδῇ ἐπέση, ὁ Ἄσωματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ· Ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί· ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφήν, ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τοῦτο λέγεται ἐκ τρίτου, ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους.

Μετὰ δὲ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Α'. Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου, λέγομεν εὐθύς, ἀργῶς πάλιν καὶ μετὰ μέλους.

Κοντάκιον δίχορον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
Ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,

Ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε.

Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,

Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον,

Ἰνα κράζω σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἰδ' οὕτω τοὺς ἐπομένους ἔξ Οἴκου.

Ἄγγελος πρωτοστάτης οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ, Χαῖρε· καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν Κύριε, ἐξίστατο, καὶ ἴστατο κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα·

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει· χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.

Χαῖρε, τοῦ πσιόντος Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις· χαῖρε, τῶν δακρύων τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς· χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀσῆρ ἐμφαίνων τὸν Ἥλιον· χαῖρε, γαστήρ ἐνθεῖ σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Βλέπουσα ἡ Ἁγία ἑαυτὴν ἐν ἀγνείᾳ, φησὶ τῷ Γαβριὴλ
 θαρασαλέως· Τὸ παράδοξόν σου τῆς φωνῆς, δυσπαραδε-
 κτόν μου τῆ ψυχῇ φαίνεται· ἀσπόρου γὰρ συλλήψεως τὴν
 κύησιν πῶς λέγεις; κράζων·

Ἄλληλουῖα.

Γνώσιν ἀγνωστον γνῶναι ἡ Παρθένος ζητοῦσα, ἐβόησε πρὸς
 τὸν λειτουργοῦντα· Ἐκ λαγόνων ἀγνῶν Υἱὸν πῶς ἐστι
 τεχθῆναι δυνατόν; λέξον μοι. Πρὸς ἣν ἐκεῖνος ἔφησεν ἐν φό-
 βῳ, πλὴν κραυγαῶν οὕτω·

Χαῖρε, βουλῆς ἀπορρήτου μύστις· χαῖρε, σιγῆς δεομένων
 πίστις.

Χαῖρε, τῶν θαυμαίων Χριστοῦ τὸ προαίμιον· χαῖρε, τῶν
 δογματίων αὐτοῦ τὸ κεφάλαιον.

Χαῖρε, κλίμαξ ἐπεράνιε, δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός· χαῖρε, γέφυρα
 μετάγουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν.

Χαῖρε, τὸ τῶν Ἀγγέλων πολυθρύλλητον θαῦμα· χαῖρε, τὸ
 τῶν δαιμόνων πολυθρήνητον τραῦμα.

Χαῖρε, τὸ φῶς ἀρρήτως γεννήσασα· χαῖρε, τὸ πῶς μηδένα
 διδάξασα.

Χαῖρε, σοφῶν ὑπερβαίνουσα γνῶσιν· χαῖρε, πιστῶν καταυγα-
 ζουσα φρένας.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Δύναμις τοῦ Ὑψίστου ἐπεσκίασε τότε πρὸς σύλληψιν τῆ
 Ἀπειρογάμῳ, καὶ τὴν εὐκαρπον ταύτης νηδύν, ὡς ἀγρόν
 ὑπέδειξεν ἡδὺν ἅπασιν τοῖς θείουσι θεριζέειν σωτηρίαν, ἐν τῷ
 ψάλλειν οὕτως·

Ἄλληλουῖα.

Εχουσα θεοδόχον ἡ Παρθένος τὴν μήτραν, ἀνέδραμε πρὸς
 τὴν Ἐλισάβετ· τὸ δὲ βρέφος ἐκείνης εὐθύς, ἐπιγνοῦν
 τὸν ταύτης ἀσπασμόν, ἔχαιρε· καὶ ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν
 ἐβόα πρὸς τὴν Θεοτόκον·

Χαῖρε, βλαστοῦ ἀμαράντου κλῆμα· χαῖρε, καρποῦ ἀκηρά-
 του κτήμα.

Χαῖρε, γεωργὸν γεωργοῦσα φιλάνθρωπον· χαῖρε, φυτουργὸν
 τῆς ζωῆς ἡρώων φύουσα.

Χαῖρε, ἄρουρα βλασταίνουσα εὐφορίαν οἰκτιρῶν· χαῖρε, τράπεζα βαστάζουσα εὐθηνίαν ἰλασμῶν.

Χαῖρε, ὅτι λιμῶνα τῆς τρυφῆς ἀναθάλλεις· χαῖρε, ὅτι λιμένα τῶν ψυχῶν ἐτοιμάζεις.

Χαῖρε, δεκτὸν πρεσβείας θυμίαμα· χαῖρε, παντὸς τοῦ κόσμου ἐξίλασμα.

Χαῖρε, Θεοῦ πρὸς θνητοὺς εὐδοκία· χαῖρε, θνητῶν πρὸς Θεὸν παρρησία.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ζάλην ἐνδοθεν ἔχων λογισμῶν ἀμφιβόλων, ὁ σῶφρων Ἰωσήφ ἐταράχθη, πρὸς τὴν ἄγαμόν σε θεωρῶν, καὶ κλεψίγαμον ὑπονοῶν Ἄμεμπτε· μαθὼν δέ σου τὴν σύλληψιν ἐκ Πνεύματος ἁγίου, ἔφη· Ἄλληλουῖα.

Εἶδ' οὕτω τὸ εἰρημένον Κοντάκιον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια.

Μετὰ ταῦτα στιχολογοῦμεν τὸν Ἄμωμον· μεθ' ὃν λέγομεν πάλιν, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἑτέροισ ἐξ Οἴκου.

Π"κουσαν οἱ Ποιμένες τῶν Ἀγγέλων ὑμνοῦντων τὴν ἕνσαρκον Χριστοῦ παρουσίαν· καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ποιμένα, θεωροῦσι τοῦτον ὡς ἄμνον ἄμωμον ἐν τῇ γαστρὶ Μαρίας βοσκηθέντα, ἦν ὑμνοῦντες εἶπον·

Χαῖρε, ἄμνου καὶ ποιμένος Μήτηρ· χαῖρε, αὐτῆ λογικῶν προβάτων.

Χαῖρε, ἀοράτων ἐχθρῶν ἀμυντήριον· χαῖρε, Παραδείσου θυρῶν ἀνοικτήριον.

Χαῖρε, ὅτι τὰ οὐράνια συναγάλλεται τῇ γῆ· χαῖρε, ὅτι τὰ ἐπίγεια συγχορεύει οὐρανοῖς.

Χαῖρε, τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον στόμα· χαῖρε, τῶν ἀθλοφόρων τὸ ἀνίκητον θάρσος.

Χαῖρε, στέρρόν τῆς πίστεως ἔρεισμα· χαῖρε, λαμπρὸν τῆς χάριτος γνώρισμα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐγυμνώθη ὁ Ἄδης· χαῖρε δι' ἧς ἐνεδύθημεν δόξαν.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Θεοδρόμον Ἀστέρα θεωρήσαντες Μάγοι, τῇ τούτου ἠκολούθησαν αἴγλη· καὶ ὡς λύχνον κρατοῦντες αὐτὸν, δι

αὐτοῦ ἠρεῦνων κραταῖν ἄνακτα· καὶ φθάσαντες τὸν ἄφθαστον, ἐχάρησαν, αὐτῷ βοῶντες· Ἄλληλουῖα.

Ιᾶδον παῖδες Χαλδαίων ἐν χερσὶ τῆς Παρθένου, τὸν πλάσαντα χειρὶ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ Δεσπότην νοοῦντες αὐτὸν, εἰ καὶ δούλου ἔλαβε μορφήν, ἔσπευσαν τοῖς δώροις θεραπεῦσαι, καὶ βοῆσαι τῇ Εὐλογημένῃ·

Χαῖρε, ἀστέρος ἀδύτου Μητῆρ· χαῖρε, αὐγὴ μουσικῆς ἡμέρας·
Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν κάμινον σβέσασα· χαῖρε, τῆς Τριάδος τοὺς μύστας φωτίζουσα·

Χαῖρε, τύραννον ἀπάνθρωπον ἐκβαλοῦσα τῆς ἀρχῆς· χαῖρε, Κύριον φιλάνθρωπον ἐπιδείξασα Χριστόν·

Χαῖρε, ἡ τῆς βαρβάρου λυτρομένη Δρησκείας· χαῖρε, ἡ τοῦ βορβόρου ῥυομένη τῶν ἔργων·

Χαῖρε, πυρὸς προσκύνησιν παύσασα· χαῖρε, φλογὸς παθῶν ἀπαλλάττουσα·

Χαῖρε, πιστῶν ὁδηγὴ σωφροσύνης· χαῖρε, πασῶν γενεῶν εὐφροσύνη· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε·

Κήρυκες θεοφόροι γεγονότες οἱ Μάγοι, ὑπέσρεψαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα· ἐκτελέσαντές σου τὸν χρησμὸν, καὶ κηρύξαντές σε τὸν Χριστὸν ἅπασιν, ἀφέντες τὸν Ἡρώδη ὡς ληρῶδη, μὴ εἰδότα ψάλλειν· Ἄλληλουῖα·

Λάμπσας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ, φωτισμὸν ἀληθείας, ἐδίωξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος· τὰ γὰρ εἰδῶλα ταύτης Σωτῆρ, μὴ ἐνέγκαντά σου τὴν ἰσχύν, πέπτωκεν· οἱ τούτων δὲ ῥυσθέντες ἐβόων πρὸς τὴν Θεοτόκον·

Χαῖρε, ἀνόρθωσις τῶν ἀνθρώπων· χαῖρε, κατάπτωσις τῶν δαιμόνων·

Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν πλάνην πατήσασα· χαῖρε, τῶν εἰδῶλων τὸν δόλον ἐλέγξασα·

Χαῖρε, θάλασσα ποντίσασα Φαραῶ τὸν νοητόν· χαῖρε, πέτρα ἡ ποτίσασα τοὺς διψῶντας τὴν ζωὴν·

Χαῖρε, πύρινε στύλε, ὁδηγῶν τοὺς ἐν σκότει· χαῖρε, σκέπη τοῦ κόσμου, πλατυτέρα νεφέλης·

Χαῖρε, τροφὴ τοῦ Μάννα διαδόχε· χαῖρε, τρυφῆς ἀγίας διάκονε·

Χαῖρε, ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας· χαῖρε, ἐξ ἧς ῥέει μέλι καὶ γάλα.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μέλλοντος Συμεῶνος τοῦ παρόντος αἰῶνος μεθίσασθαι τοῦ ἀπατεῶνος, ἐπεδόθης ὡς βρέφος αὐτῷ, ἀλλ' ἐγνώσθης τούτῳ καὶ Θεὸς τέλειος· διό περ ἐξεπλάγη σου τὴν ἄρρητον σοφίαν, κρίζων· Ἀλληλουῖα.

Καὶ πάλιν τὸ Κοντ. Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια.

Εἶτα τὸν Ν. καὶ εὐθύς τὸν Κανόνα, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς·

Χαρᾶς δοχεῖον, σοὶ πρέπει χαίρειν μόνη. Ἰωσήφ.

Ποίημα Ἰωσήφ τῷ Ὑμνογράφῳ. Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**'νοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος,
» καὶ λόγον ἐρεῦξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρί· καὶ ὄφθῃ-
» σομαι, παιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης
» τὰ θαύματα. Τροπάρια.

Χριστοῦ βίβλον ἔμψυχον, ἐσφραγισμένην σε Πνεύματι, ὁ μέ-
γας Ἀρχάγγελος, Ἄγνη θρώμενος, ἐπεφώνει σοι· Χαῖρε
χαρᾶς δοχεῖον, δι' ἧς τῆς Προμήτορος ἀρά λυθήσεται.

Ἄδαμ ἐπανόρθωσις, χαῖρε Παρθένε Θεόνυμφε, τοῦ Ἄδου
ἡ νέκρωσις· χαῖρε Πανάμωμε, τὸ παλάτιον τοῦ μόνου Βασι-
λέως· χαῖρε θρόνε πύρνε, τοῦ Παντοκράτορος.

Ῥόδον τὸ ἀμάραντον, χαῖρε ἡ μόνη βλαστήσασα· τὸ μῆ-
λον τὸ εὖοσμον, χαῖρε ἡ τέξασα· τὸ ὄσφραδιον, τοῦ πάντων
Βασιλέως· χαῖρε ἀπειρόγαμε, κόσμου διάσωσμα.

Ἄγνειας θησαύρισμα, χαῖρε, δι' ἧς ἐκ τοῦ πτώματος, ἡ-
μῶν ἐξανέστημεν· χαῖρε ἠδύπνοον, κρίνον Δέσποινα, πιστοὺς
εὐωδιάζον· θυμίαμα εὖοσμον, μύρον πολύτιμον.

Καταβασία· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος
» πηγὴ, διάσον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέω-
» σον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Τροπάρια.

Σταῖχυν ἡ βλαστήσασα τὸν θείον, ὡς χώρα ἀνήροτος σαφῶς,
χαῖρε ἔμψυχε τράπεζα, ἄρτον ζωῆς χωρήσασα· χαῖρε
τοῦ ζῶντος ὕδατος, πηγὴ ἀκένωτος Δέσποινα.

Δάμαλις τὸν μόσχον ἢ τεκοῦσα, τὸν ἄμωμον, χαῖρε τοῖς πιστοῖς· χαῖρε ἀμνάς κηῖσασα, Θεοῦ ἀμνὸν τὸν αἶροντα, κόσμου παντὸς τὰ πταιίσματα· χαῖρε θερμὸν ἰλαστήριον·

Ὁρθρος φαεινὸς χαῖρε ἢ μόνη, τὸν Ἥλιον φέρουσα Χριστὸν, φωτὸς κατοικητήριον· χαῖρε τὸ σκότος λύσασα, καὶ τοὺς ζοφώδεις δαίμονας ὀλοτελῶς ἐκμειώσασα.

Χαῖρε πύλη μόνη, ἣν ὁ Λόγος, διώδευσε μόνος ἢ μοχλοῦς, καὶ πύλας Ἄδου Δέσποινα, τῷ τόκῳ σου συντρίψασα· χαῖρε ἢ θεία εἴσοδος, τῶν σωζομένων πανύμνητε.

Καταβασία· Τοὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον. Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια.

Καὶ πάλιν ἄλλους ἐξ Οἴκους.

Νέαν ἔδειξε κτίσιν, ἐμφανίσας ὁ Κτίστης, ἡμῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ γενομένοις, ἐξ ἀσπόρου βλαστήσας γαστρός, καὶ φυλάξας ταύτην, ὥσπερ ἦν, ἀφθορον· ἵνα τὸ θαῦμα βλέποντες, ὑμνήσωμεν αὐτὴν βοῶντες·

Χαῖρε, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας· χαῖρε τὸ στέφος τῆς ἐγκρατείας.

Χαῖρε, ἀναστάσεως τύπον ἐκλάμπησα· χαῖρε, τῶν Ἀγγέλων τὸν βίον ἐμφαίνουσα.

Χαῖρε, δένδρον ἀγλαόκαρπον, ἐξ οὗ τρέφονται πισταί· χαῖρε, ξύλον εὐσκιόφυλλον, ὑφ' οὗ σκέπονται πολλοί·

Χαῖρε, κυφοροῦσα ὁδηγὸν πλανωμένοις· χαῖρε, ἀπογεννώσα λυτρωτὴν αἰχμαλώτοις.

Χαῖρε, Κριτοῦ δικαίου δυσώπησις· χαῖρε, πολλῶν πταιόντων συγχώρησις.

Χαῖρε, στολὴ τῶν γυμνῶν παρρήσιας· χαῖρε, στοργὴ πάντα πόθον νικῶσα.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἦ ἔνον τόκον ἰδόντες, ξενωθῶμεν τοῦ κόσμου, τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν μεταθέντες· διὰ τοῦτο γὰρ ὁ ὑψηλὸς Θεὸς ἐπὶ γῆς ἐφάνη ταπεινὸς ἄνθρωπος, βουλόμενος ἐλκύσαι πρὸς τὸ ὑψος τοὺς αὐτῷ βωῶντας· Ἀλληλουῖα.

Οἷλος ἦν ἐν τοῖς κάτω, καὶ τῶν ἄνω οὐδὲ ὅπως ἀπῆν ὁ ἀπερίγραφτος Λόγος· συγκατάβασις γὰρ Θεϊκὴ, οὐ μετα-

βασίς δὲ τοπικὴ γέγονε· καὶ τόκος ἐκ Παρθένου θεολήπτου,
ἀκουούσης ταῦτα·

Χαῖρε, Θεῆ ἀχωρήτου χώρα· χαῖρε, σεπτοῦ μυστηρίου θύρα.
Χαῖρε, τῶν ἀπίστων ἀμφίβολον ἄκουσμα· χαῖρε, τῶν πιστῶν
ἀναμφίβολον καύχημα.

Χαῖρε, ὄχημα πανάγιον τοῦ ἐπὶ τῶν Χερουβίμ· χαῖρε, οἴκη-
μα πανάριστον τοῦ ἐπὶ τῶν Σεράφίμ.

Χαῖρε, ἡ τάναντία εἰς ταῦτὸ ἀγαγοῦσα· χαῖρε, ἡ παρθενίαν
καὶ λοχείαν ζευγνῦσα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐλύθη παραβάσις· χαῖρε, δι' ἧς ἠνοιχθη Παρα-
δεισος.

Χαῖρε, ἡ κλεῖς τῆς Χριστοῦ βασιλείας· χαῖρε, ἐλπίς ἀγαθῶν
αἰώνιων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Πᾶσα φύσις Ἀγγέλων κατεπλάγη τὸ μέγα τῆς σῆς ἐναν-
θρωπήσεως ἔργον· τὸν ἀπρόσιτον γὰρ ὡς Θεόν, ἐθεώρει
πᾶσι προσιτὸν ἄνθρωπον, ἡμῖν μὲν συνδιαίγοντα, ἀκούοντα
δὲ παρα πάντων οὕτως· Ἀλληλουῖα.

Ρήτορας πολυφθόγγους, ὡς ἰχθύας ἀφώνους, ὀρῶμεν ἐπὶ
σοὶ Θεοτόκε· ἀποροῦσι γὰρ λέγειν τὸ, Πῶς καὶ Παρθέ-
νος μένεις, καὶ τεκεῖν ἴσχυσας· ἡμεῖς δὲ τὸ Μυστήριον θαυ-
μάζοντες, πιστῶς βοῶμεν·

Χαῖρε, σοφίας Θεοῦ δοχεῖον· χαῖρε, προνοίας αὐτοῦ ταμεῖον,
Χαῖρε, φιλοσόφους ἀσόφους δεικνύουσα· χαῖρε, τεχνολόγους
ἀλόγους ἐλέγχουσα.

Χαῖρε, ὅτι ἐμωράνθησαν οἱ δεινοὶ συζητηταί· χαῖρε, ὅτι ἐμα-
ράνθησαν οἱ τῶν μύθων ποιηταί.

Χαῖρε, τῶν Ἀθηναίων τὰς πλοκαῖς διασπῶσα· χαῖρε, τῶν
Ἀλιέων τὰς σαγήνας πληροῦσα.

Χαῖρε, βυθοῦ ἀγνοίας ἐξέλκουσα· χαῖρε, πολλοὺς ἐν γνώσει
φωτίζουσα.

Χαῖρε, ὀλκαῖς τῶν θελόντων σωθῆναι· χαῖρε, λιμὴν τῶν τοῦ
βίου πλωτήρων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Σῶσαι θέλων τὸν κόσμον ὁ τῶν ὅλων κοσμήτωρ, πρὸς τοῦ-
τον αὐτεπάγγελτος ἦλθε· καὶ ποιμὴν ὑπάρχων ὡς Θεός,

δι' ἡμᾶς ἐφάνη κατ' ἡμᾶς ἄνθρωπος· ὁμοίω γὰρ τὸ ὄμοιον καλέσας, ὡς Θεὸς ἀκούει· Ἀλληλοῦϊα.

Καὶ πάλιν τὸ Κοντ. Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια·
Εἶτα ἐξακολουθοῦμεν ψάλλοντες τὸν Κανόνα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νεφέλῃ
» κούφη ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ πα-
» λάμῃ, καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγαζοντας· Δόξα Χριστὲ τῇ
» δυνάμει σου. Τροπάρια.

Εἴ γ' φωναῖς ἀσμάτων πίσει, σοὶ βοῶμεν Πανύμνητε· Χαῖρε
πῖον ὄρος, καὶ τετυρωμένον ἐν Πνεύματι· χαῖρε λυχνία
καὶ στάμνε, Μάννα φέρουσα, τὸ γλυκαῖνον, τὰ τῶν εὐσεβῶν
αἰσθητήρια.

Ἰλαστήριον τοῦ κόσμου, χαῖρε ἀχραντε Δέσπονα· χαῖρε
κλίμαξ γῆθεν, πάντας ἀνεψώσασα χάριτι· χαῖρε ἢ γέφυρα
ὄντως ἢ μετάγουσα, ἐκ θανάτου πάντας, πρὸς ζωὴν τοὺς
ὑμνοῦντάς σε.

Οὐρανῶν ὑψηλότερα, χαῖρε γῆς τὸ θεμέλιον, ἐν τῇ σῆ νη-
δυϊ, Ἀχραντε ἀκόπως βασιάσασα· χαῖρε κογχύλη πορφύραν
θεῖαν βάψασα, ἐξ αἱμάτων σου, τῷ βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων.

Νομοθέτην ἢ τεκοῦσα, ἀληθῶς χαῖρε Δέσπονα, τὸν ταῖς
ἀνομίας πάντων δωρεὰν ἐξαλείφοντα· ἀκατανόητον βάθος
ὑψος ἀρρήτον, ἀπειρόγαμε, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεωθημεν.

Σὲ τὴν πλέξασαν τῷ κόσμῳ, ἀχειρόπλοκον στέφανον, ἀ-
νυμνολογοῦμεν, Χαῖρέ σοι Παρθένε κραυγαζοντες, τὸ φυλα-
κτήριον πάντων καὶ χαράκιωμα, καὶ κραταίωμα, καὶ ἱερὸν
καταφύγιον.

Καταβασία· Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θεῖα δόξῃ σου· σὺ γὰρ
» ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων
» Θεόν, καὶ τέτοκας ἀχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε,
» σωτηρίαν βραβεύοντα. Τροπάρια.

Οδὸν ἢ κυήσασα, ζωῆς χαῖρε Πανάμωμε, ἢ κατακλυσμοῦ
τῆς ἀμαρτίας, σώσασα κόσμον· χαῖρε Θεόγυμφε, ἀκου-

σμα καὶ λάλημα φρικτόν· χαῖρε ἐνδικαίτημα, τοῦ Δεσπότη τῆς κτίσεως.

Ἰσχύς καὶ ὀχύρωμα, ἀνθρώπων χαῖρε Ἀχραντε, τότε ἀγάσματος τῆς δάξης· κέρωσις Ἄδθ, νυμφῶν ὀλόφωτε· χαῖρε τῶν Ἀγγέλων χαρμονή· χαῖρε ἡ βοήθεια, τῶν πιστῶς δεομένων σε.

Πυρίμορφον ὄχημα, τοῦ Λόγου χαῖρε Δέσπονα, ἔμψυχε Παραδείσει τὸ ξύλον, ἐν μέσῳ ἔχων ζωῆς τὸν Κύριον· οὐ ὁ γλυκασμὸς ζωοποιεῖ, πίστει τοὺς μετέχοντας, καὶ φθορᾶ ὑποκύψαντας.

Ῥωννύμενοι σθένει σου, πιστῶς ἀναβοῶμέν σοι· Χαῖρε πόλις τῆ παμβασιλείας, δεδοξασμένα καὶ ἀξιάκιστα, περὶ ἧς λελάληνται σαφῶς· ὄρος ἀλατόμητον, χαῖρε βάθος ἀμέτρητον.

Εὐρύχωρον σκήνωμα, τοῦ Λόγου χαῖρε Ἀχραντε· κόχλος ἡ τὸν θεῖον μαργαρίτην, προαγαγοῦσα χαῖρε πανθαύμαστε· πάντων πρὸς Θεὸν καταλλαγῆ, τῶν μακαριζόντων σε, Θεοτόκε ἐκάστατε.

Καταβασία· Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελούντες ἑορτὴν οἱ
• **Τ**εόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε ταῖς χεῖρας κροτή-
• σωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Τροπάρια.

Παστὰς τοῦ Λόγου ἀμόλυντε, αἰτία τῆς τῶν πάντων θεώσεως, χαῖρε Πανάχραντε, τῶν Προφητῶν περὶ ἧμα· χαῖρε τῶν Ἀποστόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Ἐκ σοῦ ἡ δρόσος ἀπέσταξε, φλογμὸν πολυθείας ἡ λύσσα· ὄθεν βοῶμέν σοι· Χαῖρε ὁ πόκος ὁ ἔνδροςος, ὃν Γεδεῶν Περθένε προεθεάσατα.

Ἴδου σοι Χαῖρε κραυγάζομεν, λιμὴν ἡμῖν γενῆ θαλαττεύουσι καὶ ὀρμητήριον, ἐν τῷ πελάγει τῶν θλίψεων, καὶ τῶν σκανδαλῶν πάντων τοῦ πολεμήτορος.

Χαρᾶς αἰτία χαρίτῶσαν, ἡμῶν τὸν λογισμὸν τοῦ κραυγάζειν σοι· Χαῖρε ἡ ἀφλεκτος, βᾶτος νεφέλη ὀλόφωτε, ἡ τοὺς πιστοὺς ἀπαύστως ἐπισκιάζουσα.

Καταβασία· Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον· Τῇ ὑπερμάχῳ ραβττηγῶ τὰ νικητήρια.

Καὶ τοὺς λοιποὺς ἐξ Οἴκου.

Τεῖχος εἰ τῶν Παρθένων, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ πάντων τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· ὁ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, κατεσκευάσέ σε Ποιητὴς ἄχραντῆ, οἰκίσαις ἐν τῇ μήτρᾳ σου, καὶ πάντας σοι προσφωνεῖν διδάξας·

Χαῖρε, ἡ ἀτλήη τῆς παρθενίας· χαῖρε, ἡ πύλη τῆς σωτηρίας.
Χαῖρε, ἀρχηγέ νοπτῆς ἀναπλασεως· χαῖρε, χάριτῆς θεϊκῆς ἀγαθότητος.

Χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνεγέννησας τὴν σωτηρίαν αἰσχροῦς· χαῖρε, σὺ γὰρ ἐνουθέτησας τοὺς συληθέντας τὸν νοῦν.

Χαῖρε, ἡ τὸν φθορέα τῶν φρενῶν καταργοῦσα· χαῖρε, ἡ τὸν σπορέα τῆς ἀγνείας τεκοῦσα.

Χαῖρε, πιστὰς ἀσπόρου νυμφεύσεως· χαῖρε, πιστοὺς Κυρίῳ ἀρμάζουσα.

Χαῖρε, καλὴ κουροτρόφε Παρθένων· χαῖρε, ψυχῶν κυμοφοστὸλε Ἁγίων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Υμνος ἅπας ἠττάται, συνεκτείνεσθαι σπεύδων, τῷ πλήθει τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν σου· ἰσαριθμούς γὰρ τῇ ψάμμῳ ὠδαῖς ἂν προσφέρωμέν σοι, Βασιλεῦ ἅγιε, οὐδὲν τελοῦμεν ἄξιον, ὧν δέδωκας ἡμῖν ταῖς σοὶ βοῶσιν· Ἀλληλουῖα.

Φωτοδόχον λαμπαδα, τοῖς ἐν σκότει φανείσαν, ὁρῶμεν τὴν ἁγίαν Παρθένον· τὸ γὰρ αὔλον ἄπτουσα φῶς, ὀδηγεῖ πρὸς γνῶσιν θεϊκὴν ἅπαντας, αὐγῇ τὸν νοῦν φωτίζουσα, κραυγῇ δὲ τιμωμένη ταῦτα·

Χαῖρε, ἀκτίς νοπτῆ Ἡλίου· χαῖρε, βολίς τῆ ἀδύτου φέγγους.

Χαῖρε, ἀσραπὴ τὰς ψυχὰς καταλάμπουσα· χαῖρε, ὡς βροντὴ τοὺς ἐχθροὺς καταπλήττουσα.

Χαῖρε, ὅτι τὸν πολύφωτον ἀνατέλλεις φωτισμόν· χαῖρε, ὅτι τὸν πολύρρυτον ἀναβλύζεις ποταμόν.

Χαῖρε, τῆς κολυμβήθρας ζωγραφοῦσα τὸν τύπον· χαῖρε, τῆς ἀμαρτίας ἀναιρουῦσα τὸν ρύπον.

Χαῖρε, λουτήρ ἐκπλύνων συνείδησιν· χαῖρε, κρατὴρ κερκῶν ἀγαλλίασω.

Χαῖρε, ὁσμή τῆς Χρισῆ εὐωδίας· χαῖρε, ζωὴ μουσικῆς εὐωχίας.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Χάριν δοῦναι θελήσας ὀφλημάτων ἀρχαίων, ὁ πάντων χρεωλύτης ἀνθρώπων, ἐπεδήμησε δι' ἑαυτοῦ πρὸς τοὺς ἀποδήμους τῆς αὐτοῦ χάριτος· καὶ σχίσας τὸ χειρόγραφον, ἀκούει παρὰ πάντων οὕτως· Ἄλληλουῖα.

Ψᾶλλοντές σου τὸν τόκον, ἀνυμνοῦμέν σε πάντες ὡς ἔμψυχον ναὸν Θεοτόκε· ἐν τῇ σῇ γὰρ οἰκίῃσας γαστρὶ ὁ συνέχων πάντα τῇ χειρὶ Κύριος, ἠγίασεν, ἐδόξασεν, ἐδίδαξε βοᾶν σοὶ πάντα·

Χαῖρε, σκηνὴ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου· χαῖρε, Ἁγία Ἁγίων μεϊζων.

Χαῖρε, κιβωτὴ χρυσοθεῖσα τῷ Πνεύματι· χαῖρε, θησαυρὸς τῆς ζωῆς ἀδαπάνητε.

Χαῖρε, τίμιον διάδημα βασιλέων εὐσεβῶν· χαῖρε, καύχημα σεβάσμιον ἱερέων εὐλαβῶν.

Χαῖρε, τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἀσάλευτος πύργος· χαῖρε, τῆς βασιλείας τὸ ἀπόρθητον τεῖχος.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐγείρονται τρόπαια· χαῖρε, δι' ἧς ἐχθροὶ καταπίπτουσι.

Χαῖρε, χρωτὸς τοῦ ἐμοῦ θραπέα· χαῖρε, ψυχῆς τῆς ἐμῆς σωτηρία.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ω πανύμνητε Μήτηρ, ἡ τεκοῦσα τὸν πάντων Ἁγίων ἀγιώτατον Λόγον, δεξαμένη τὴν νῦν προσφοράν, ἀπὸ πάσης ῥῦσαι συμφορᾶς ἅπαντας· καὶ τῆς μελλούσης λύτρωσαι κολαίσεως τοὺς συμβαῶντας· Ἄλληλουῖα.

Καὶ πάλιν τὸν πρῶτον Οἶκον·

Αγγελος πρωτοστάτης οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ, Χαῖρε· καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν Κύριε, ἐξίστατο, καὶ ἴστατο κραυγαῶν πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα·

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει· χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις· χαῖρε, τῶν δακρῦων τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς· χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστήρ ἐμφαίνων τὸν ἥλιον· χαῖρε, γαστήρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Καὶ πάλιν τὸ εἰρημένον Κοντάκιον.

Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
Ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,
Ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε.
Ἄλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον.
Ἰνα κράζω σοι· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἶτα ἀποπληροῦμεν τὰ λοιπὰ τῆς Ἀκολουθίας.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ο**ὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες,
- χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος,
- καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Τροπάρια.

Αὐμνοῦμέν σε, βοῶντες· Χαῖρε ὄχημα, Ἡλίου τοῦ νοητοῦ· ἄμπελος ἀληθινή, τὸν βότρυν τὸν πέπειρον, ἡ γεωργήσασα, αἶνον σταῖζοντα, τὸν ταῖς ψυχαῖς εὐφραίνοντα, τῶν πιστῶς σε δοξαζόντων.

Ἰατῆρα, τῶν ἀνθρώπων ἡ κηῖσασα, χαῖρε Θεόνυμφε· ἡ ράβδος ἡ μουσική, ἀνθος τὸ ἀμάραντον, ἡ ἐξανθήσασα· χαῖρε Δέσποινα, δι' ἧς χαρᾶς πληρῆμεθα, καὶ ζωὴν κληρονομοῦμεν.

Ῥητορεύουσα, οὐ σθένει γλῶσσα Δέσποινα, ὑμνολογῆσαι σε· ὑπὲρ γὰρ τὰ Σεραφίμ, ὑψώθης κηῖσασα, τὸν Βασιλέα Χριστὸν· ὃν ἰκέτευε, πάσης νῦν βλάβης ρύσασθαι, τοὺς πιστῶς σε προσκυνοῦντας.

Εὐφημεῖ σε, μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ ἀνακράζει σοι· Χαῖρε ὁ τόμος ἐν ᾧ, δακτύλῳ ἐγγέγραπται, Πατὴρ ὁ Λόγος

Ἄγνη· ὃν ἰκέτευε, βίβλω ζωῆς τοὺς δούλους σου, καταγράψαι Θεοτόκε.

Ἰκετεύομεν, οἱ δούλοι σου καὶ κλίνομεν, γόνυ καρδίας ἡμῶν· Κλῖνον τὸ οὖς σου ἄγνη, καὶ σῶσον τοὺς θλίψεσι βυθιζομένους ἡμᾶς, καὶ συντήρησον, πάσης ἐχθρῶν ἀλώσεως, τὴν σὴν Πόλιν Θεοτόκε.

Καταβασία· Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διε-
 » σώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος,
 » τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον
 » ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Νηδυῖ τὸν Λόγον ὑπεδέξω, τὸν πάντα βασταζόντα ἐβά-
 στασας· γάλακτι ἐξέθρεψας, νεύματι τὸν τρέφοντα, τὴν
 οἰκουμένην ἅπασαν, Ἄγνη, ᾧ ψάλλομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε
 τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μωσῆς κατενόησεν ἐν βιάτῳ, τὸ μέγα Μυστήριον τοῦ τόκου
 σου· Παῖδες προεικόνισαν, τοῦτο ἐμφανέστατα, μέσον πυρὸς
 ἰσαίμενοι, καὶ μὴ φλεγόμενοι, ἀκήρατε ἅγια Παρθένε· ὅθεν σε
 ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ πρῶν ἀπάτη γυμνωθέντες, σολὴν ἀφθαρσίας ἐνεδύθη-
 μεν, τῇ κυφορίᾳ σου· καὶ οἱ καθεζόμενοι, ἐν σκότει παρα-
 πτώσεων, φῶς κατωπτεύσαμεν, φωτὸς κατοικητήριον Κόρη·
 ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεκροὶ διὰ σοῦ ζωοποιοῦνται· ζῶν γὰρ τὴν ἐνυπόστατον
 ἐκύησας· εὐλάλοι οἱ ἄλαλοι, πρῶν χρηματίζοντες· λεπροὶ
 ἀποκαθαίρονται· νόσοι διώκονται· πνευμάτων ἀερίων τὰ
 πλήθη, ἤττηνται Παρθένε, βροτῶν ἢ σωτηρία.

Ἡ κόσμῳ τεκοῦσα σωτηρίαν, δι' ἧς ἀπὸ γῆς εἰς ὕψος ἤρ-
 θημεν, χαίροις παντευλόγητε, σκέπη καὶ κραταίωμα, τεῖχος
 καὶ ὀχύρωμα, τῶν μελωδούντων Ἄγνη· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε
 τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία· Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**"πας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμε-
 » νος· πανηγυρίζετω δέ, αὐτῶν Νόων φύσις γεραίρουσα,
 » τὴν ἱεράν πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βραύτω· Χαίροις
 » παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε. · Τροπάρια.

Ι"να σοι πιστοὶ, τὸ Χαῖρε κραυγάζωμεν, οἱ διὰ σοῦ τῆς χα-
 ρᾶς, μέτοχοι γενόμενοι, τῆς αἰδίου, ρύσαι ἡμᾶς πειρασμοῦ,
 βαρβαρικῆς ἀλώσεως, καὶ πάσης ἄλλης πληγῆς, διὰ πλῆθος,
 Κόρη παραπτώσεων, ἐπιούσης βροτοῖς ἀμαρτάνουσιν.

Ῥφθης φωτισμός, ἡμῶν καὶ βεβαίωσις· ὅθεν βοῶμέν σοι·
 Χαῖρε ἄστρον ἄδυτον, εἰσάγον κόσμῳ τὸν μέγαν Ἥλιον· χαῖρε
 Ἐδέμ ἀνοίξασα, τὴν κεκλεισμένην Ἀγνή· χαῖρε στυλε, πύρινε
 εἰσάγουσα, εἰς τὴν ἄνω ζωὴν τὸ ἀνθρώπινον.

Στῶμεν εὐλαδῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἐκβοήσωμεν·
 Χαῖρε κόσμου Δέσποινα· χαῖρε Μαρία Κυρία πάντων ἡμῶν·
 χαῖρε ἡ μόνη ἄμωμος, ἐν γυναιξὶ καὶ καλή· χαῖρε σκευῶς,
 μύρον τὸ ἀκένωτον, ἐπὶ σέ κενωθὲν εἰσδεξάμενον.

Ἢ περιστέρα, ἡ τὸν ἐλεήμονα, ἀποκυήσασα, χαῖρε Ἀει-
 πάρθενε· Ὅσιων πάντων χαῖρε τὸ καύχημα, τῶν Ἀθλητῶν
 σεφάνωμα· χαῖρε ἀπάντων τε, τῶν Δικαίων, θείον ἐγκαλλώ-
 πισμα, καὶ ἡμῶν τῶν πιστῶν τὸ διάσωσμα.

Φεῖσαι ὁ Θεός, τῆς κληρονομίας σου, ταῖς ἀμαρτίας ἡμῶν,
 πάσας παραβλέπων νῦν, εἰς τοῦτο ἔχων ἐκδυσωποῦσάν σε,
 τὴν ἐπὶ γῆς ἀσπόρως σε κυφορήσασαν, διὰ μέγα ἔλεος
 θελήσαντα, μορφωθῆναι Χριστέ τὸ ἀλλότριον.

Καταβασία· Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον, Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σκιρτήσατε, χορεύσατε, μετ' εὐφροσύνης ἄσατε· ὁ Γαβριὴλ
 τῇ Παρθένῳ, χαρὰν κομίζων ἐπέστη, εἰς Ναζαρέτ νῦν
 τὴν πόλιν, χαρᾶς τὰ εὐαγγέλια. Χαῖρε Ἀγνή πανάμωμε, τοῦ
 κόσμου ἡ προστασία· χαῖρε οὐράνιε θρόνε.

Εἰς τοὺς Λῆνους, Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Κεκρυμμένον Μυστήριον, καὶ Ἀγγέλοις ἀγνώριστον, Γα-
 βριὴλ πιστεύεται ὁ Ἀρχάγγελος· καὶ ἐπὶ σέ νῦν ἐλευ-

σεται, τὴν μόνην ἀκήρατον, καὶ καλὴν περιστεράν, καὶ τοῦ γένους ἀνάπλασιν, καὶ βοήσει σοι, Παναγία τὸ, Χαῖρε· ἐτοιμάζε, διὰ λόγου Θεὸν Λόγον, σοῦ ταῖς λαγόνιν εἰσδέξασθαι.

Δίς.

Φωτοφόρον παλάτιον, ἠτοιμάσθη σοι Δέσποτα, ἡ νιδὺς ἡ ἄχραντος τῆς Θεοπαίδος· Δεῦρο πρὸς τοῦτο κατάβηθι, οἰκτεῖρας τὸ πλάσμα σου, φθονερῶς πολεμηθὲν, καὶ δουλείᾳ κρατούμενον, τοῦ ἀλάστορος, καὶ τὸ κάλλος τὸ πρῶν ἀπολέσαν, καὶ τὴν σὴν σωτηριῶδη, προσαναμένον κατάβασιν.

Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, ἐπὶ σέ παναμώμητε, ἐμφανῶς ἐλεύσεται, καὶ βοήσει σοι· Χαῖρε κατάραις λυτήριον, πεσόντων ἀνόρθωσις· χαῖρε μόνη ἐκλεκτῇ, τῷ Θεῷ χρηματίσασα· χαῖρε ἔμψυχε, τοῦ Ἡλίου νεφέλη· ὑποδέχου, τὸν ἀχώρητον ἐν μήτρᾳ, τῇ σῇ οἰκῆσαι θελήσαντα.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω, ἤκουσεν ἡ Θεοτόκος· ἐλάλει γὰρ πρὸς αὐτὴν ὁ Ἀρχάγγελος, τοῦ εὐαγγελισμοῦ τὰ ῥήματα· ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεόν. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἀγαλλόμενοι, βοῶμέν σοι· Ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθείς ἀτρέπτως Θεός, εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Πολλά ισχύει δήσεις Μητρός, πρὸς εὐμένειαν
Δεσπότης.

Ἡ Ἐκκλησ. Σελ. 94.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ψαλλομένου ἐν πάσῃ περιστάσει, καὶ θλίψει ψυχῆς.
Ποίημα Θεοσηρίκτη μοναχῆ· οἱ δὲ, Θεοφάνους.

Εὐλογησαντος τοῦ Ἱερέως, λέγομεν τὸν παρόντα Ψαλμόν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ΄. 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιώθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουσὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶτ' ἡλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντάς, τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλός σου εἰμί.

Καὶ εὐθύς τὸ, Θεὸς Κύριος, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ ἐξ ἑκατέρων τῶν Χορῶν.

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια, Ἦχος δ'.

Τῇ Θεοτόκῃ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ, κρίζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποσρέψης σοὺς δούλους σου· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ ἐξῆς.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, ταῖς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. Εἰμὴ γὰρ σὺ προϊστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ἦν Ν'. Ψαλμὸν, σελ. 175. Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὑγράν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μο-
 » χθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ λυτρωτῇ
 » καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν. Τροπάρια.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν. ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου, καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλώσαί μου τὴν ψυχὴν. Εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου πανάμωμε.

Σωτήρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρω-
θῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ
τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ
προνοίας τῆς παρα σου, ἀξίωσον μόνη Θεομήτορ, ὡς ἀγαθὴ
ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας
» δομήτορ, σύ με σερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφε-
» τῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλόφιλωπε.

Τροπάρια.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σέ Θεογεννητορ
Παρθένε· σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν
ἀγαθῶν ἢ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Ἰκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας
τὴν ζάλην διασκεδάσαι μου· σύ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγόν
τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας
τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυ-
νατὸν ἐν ἰσχυρί, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Χαλεπαῖς ἀρρώστιάις, καὶ νοσηροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ
Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γὰρ, ἀνελλιπῆ σε
γινώσκω, θησαυρὸν πανάμωμε τὸν ἀδαπάνητον.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι
πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τεῖχος
καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν
χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ
ἄλγος.

Εἶτα μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς, δι' οὗς ἡ Παράκλησις γίνεται·
καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὸ, Κύριε ἐλέησον, ἰε. Μετὰ δὲ τὴν Ἐκ-
φώνησιν, τὸ ἐπόμενον·

Κάθισμα, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πρεσβεία θερμῆ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγὴ,
τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενωῶς βοῶμέν σοι· Θεοτόκε

Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον· κα-
» **Τ**ενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.
Τροπάρια.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἢ τὸν κυβερνήτην τεκούσα Κύριον, καὶ τὸν κλυδωνά κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Θεοσύμφευτε.

Εὐσπλαγχνίᾳς τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἢ τὸν εὐσπλαγχνον κυήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων τῶν ὑμνούντων σε.

Ἀπολαύοντες Πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων εὐχαριστήριον, ἀναμείλομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τείχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε Πανύμνητε, δυσχερείας πάσης ἐκλυτρώμεθα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Φ**ώτισον ἡμᾶς, τοῖς προσταγμασί σου Κύριε, καὶ τῷ
» **Β**ραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην παράσχου
» ἡμῖν φιλόανθρωπε.

Τροπάρια.

Εμπλησον Ἀγνή, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαρὰν, τῆς εὐφροσύνης ἢ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Θεοτόκε ἀγνή, ἢ αἰώνιαν τεκῆσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην τὴν πάντα νῦν ὑπερέχουσαν.

Λύσον τὴν ἀγλύν, τῶν πταισμάτων μου Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἢ Φῶς τεκούσα τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Ἰασαί Ἀγνή, τῶν παθῶν με τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σε ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγίαν τῆ πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου
» **Τ**ὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἢ ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ

• ζωή μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ
 • φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε. Τροπαίρια.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὅς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκῶς
 τῷ θανάτῳ, τὴν τῆ φθορᾶ, καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κα-
 τασχεθεῖσαν Παρθένε δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν,
 τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ρύσασθαι.

Προσάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστά-
 την Παρθένε, τῶν πειρασμῶν, διαλύσασαν ὄχλον, καὶ ἐπηρείας
 δαιμόνων ἐλάυνσασαν· καὶ δέομαι διαπαντός· Ἐκ φθορᾶς τῶν
 παθῶν μου ρύσθηναί με.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ
 σωτηρίαν, καὶ πλατυσμόν, ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη, καὶ τῷ
 φωτί σου αἰεὶ ἀγαλλόμεθα. Ὡ Δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν
 παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῆ
 σαρκί μου· ἀλλ' ἢ Θεόν, καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν
 λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς· Ἐκ
 φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι
 πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τεῖχος
 καὶ προστασίαν.

Ἄχραντε, ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχά-
 των τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν
 παρρησίαν.

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει, ὡς δεδηλωται.

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Προσασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν
 Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων
 φωναῖς· ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν,
 τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ
 σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἢ προστατεύουσα αἰεὶ, Θεοτόκε τῶν
 τιμώντων σε.

Εἶτα, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ'. Ἦχος.

Ε'κ νεότητός μου, πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀν-
 τιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου. Δις.

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. Δίς.

Δόξα.

Αἴγιω Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει, ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ Τριαδικῇ Μονάδι, ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Αἴγιω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον·

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Στίχ. "Ακουσον, Θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάβου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. Α'. 39.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰουδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου με πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιευσάσα, ὅτι ἔσαι τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρί μου· ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτῆς. Ἴδου γάρ, ἀπὸ τῆ νῦν μακαρισί με πᾶσαι αἱ γενεαί· ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμείνε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ, ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα, Ἦχος β'.

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα, Τριάς ἢ ἐν Μοναδί, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων. Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Εἶτα, Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σε ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά με.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Μὴ καταπιστεύσης με, ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ, Παναγία Δέσποινα, ἀλλὰ δέξαι δέησιν τοῦ οἰκέτου σου· θλίψις γὰρ ἔχει με, φέρειν οὐ δύναμαι, τῶν δαιμόνων τὰ τοξεύματα· σκέπην οὐ κέκτημαι, οὐδὲ ποῦ προσφύγω ὁ ἄθλιος, πάντοθεν πολεμούμενος, καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλὴν σου. Δέσποινα τοῦ κόσμου, ἐλπίς καὶ προστασία τῶν πιστῶν, μή μου παρίδῃς τὴν δέησιν, τὸ συμφέρον ποιήσον.

Οὐδεὶς προσρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμμένος ἀπὸ σῆ ἐκπορεύεται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε, πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἢ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἢ γαλήνη, ἢ μόνῃ προστασίᾳ τῶν πιστῶν.

Ο ΙΕΡΕΥΣ.

Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπυρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἀγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων· τῶν ἐν ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Ἱεραρχῶν, καὶ οἰκουμενικῶν

Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολαίου, ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τῆς Θαυματουργοῦ· τῶν ἀγίων, ἐνδόξων, καὶ καλλιπικῶν Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἀγίου (τῆς ἡμέρας), καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων. Ἰκετεύομέν σε, πολυέλεε Κύριε· Ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν δεομένων σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Μετὰ δὲ τὸ, Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, ἀποπληροῦμεν τὰς λοιπὰς Ὁδοὺς τοῦ Κανόνου.

Ὁδὸς ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ο**ἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶ-
- » νι ποτέ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμί-
- » νου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν
- » Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ἰτροπάρια.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατώκησας τῷ κόσμῳ, ἣν προσάτιν ἀνέδειξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας Μῆτερ ἀγνή, δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τὴν σὲ κησασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, ταῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρώστιας Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπη σου τῇ θείᾳ, θεραπεύειν ἀξίωσον, ἢ τὸν σωτῆρα Χριστὸν, ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Ὁδὸς η'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Τ**ὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν
- » Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
- » αἰῶνας.

Τροπάρια.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρά σου δεομένου, μὴ παρίδης Παρθένε ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε Κόρη εἰς αἰῶνας.

Ἰῶν ἰαμάτων τὸ δαψιλές ἐπιχέεις, τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσι τὸν ἄφραστόν σου τόκον.

Ταῖς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς ταῖς ὀδύνας Παρθένε, ἵνα σε δοξάζω τὴν κεχαριτωμένην.

Τῶν πειρασμῶν σὺ ταῖς προσβολαῖς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν ταῖς ἐφόδους Παρθένε· ὅθεν σε ὑμᾶμεν εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

ᾠδὴ 9'. Ὁ Εἰρμός.

- **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σου σεσωσμέ-
- **Ν**οι Παρθένε ἀγνή, σὺν ἀσωμάτοις χορείαις σὲ μεγα-
- **λύνοντες.**

Τροπάρια.

Ροήν μου τῶν δακρῦνῶν, μὴ ἀποποιήσης, ἢ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφηρηκότα Παρθένε Χριστὸν κηύσασα.

Χαρᾶς με τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθένε, ἢ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἀμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα.

Λιμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ προσφευγόντων, γενεὴ Παρθένε καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγὴ τε καὶ σκέπη καὶ ἀγαλλίαμα.

Φωτὸς σε ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον Παρθένε, τὸ ζοφερόν τῆς ἀγνοίας διώκῃσα, τὴς εὐσεβῶς Θεοτόκον σὲ καταγγέλλοντας.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας ταπεινωθέντα Παρθένε θειράπευσον, ἐξ ἀρρώστιας εἰς ῥῶσιν μετασκευάζουσα.

Καὶ εὐθύς τό, "Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς.

Καὶ θυμῷ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιασῆριον, καὶ τὸν λαόν, ἢ τὸν οἶκον, ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις· καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια·

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν, καὶ καθαρωτέραν, λαμπηδόκων ἡλιακῶν, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας, τὴν Δέσποιναν τοῦ κόσμου, ὑμνοῖς τιμήσωμεν.

Ἀπὸ τῶν πολλῶν μου ἀμαρτιῶν, ἀσθενεῖ τὸ σῶμα, ἀσθενεῖ μου καὶ ἡ ψυχὴ· πρὸς σὲ καταφεύγω τὴν Κεχαριτωμένην· ἐλπίς ἀπηλπισμένων, σὺ μοι βοήθησον.

Δέσποινα καὶ Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δεῖξαι παρακλήσεις, ἀναξίων σῶν οἰκετῶν, ἵνα μεσιτεύσης πρὸς τὸν ἐκ σῆ τεχθέντα. Ὡ Δέσποινα τοῦ κόσμου, γενοῦ μεσίτρια.

Ψάλλομεν προθύμως σοὶ τὴν ᾠδὴν, νῦν τῇ πανυμνήτῳ, Θεοτόκῳ χαρμονικῶς. Μετὰ τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, δυσώπει Θεοτόκε, τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Ἄλλα τὰ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν, τῶν μὴ προσκυνούντων, τὴν Εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν, τὴν ἱστορηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου, Δουκᾶ ἱερωτάτου, τὴν Ὀδηγήτριαν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἶτα Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σὺ εἶσι. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ἦχος πλ. β'.

Ελέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοὶ τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἀμαρτωλοὶ προσφέρομεν. Ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς σε· πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπιτεκλήμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην, ἀνοιξον ἡμῖν εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσαιμεν· ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κτλ.

Καὶ μνημονεύσας πάλιν, ὑπὲρ ὧν ἡ Παρακλήσις γίνεται, ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν.

Μετ' αὐτὴν δέ, ἐν ὅσῳ οἱ ἀδελφοὶ ἀσπάζονται τὴν Εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ψάλλονται τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Πάντων προσατεύεις ἀγαθῇ, τῶν καταφευγόντων ἐν πίσει, τῇ κραταιᾷ σε χειρὶ· ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ

πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, αἰεὶ μεσττεῖαν, οἱ κατακαμπτόμενοι, ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν. Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὅθεν σοι προσπίπτομεν· Ῥῦσαι, πάσης περιεσσεως τοὺς δούλους σου.

Ὅμοιον.

Πάντων θλιβομένων ἢ χαρᾶ, καὶ ἀδικουμένων προστάτις, καὶ πενομένων τροφή, ξένων τε παράκλησις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονημένων σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ ὀρφανῶν βοηθός, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σὺ ὑπάρχεις. Ἄχραντε σπεῦσον, δυσωποῦμεν, ρύσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ἦχος πλ. δ'.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἦχος β'.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σε ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Μετὰ τὸν Εὐλόγητόν, καὶ τὰ λοιπὰ, ὅσα προεγράφησαν,
σελ. 439-440 ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.

Ποίημα τῆ βασιλέως Θεοδώρη Δέκα τῆ Λασκαίρειως.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄρματῆλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατηργῆσα ποτὲ, Μω-
 » σαϊκὴ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα
 » θάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσ-
 » μα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα. Τροπαίρια.

Τῶν λυπηρῶν ἐπαγωγαὶ χειμάζουσι, τὴν ταπεινὴν μου ψυ-
χὴν, καὶ συμφορῶν νέφη, τὴν ἐμὴν καλύπτουσι, καρδίαν
Θεοσύμφευτε· ἀλλ' ἡ Φῶς τετοκυῖα, τὸ θεῖον καὶ προαιώ-
νιον, λάμψον μοι τὸ φῶς τὸ χαρμόσυνον.

Ἐξ ἀμετρήτων ἀναγκῶν καὶ θλίψεων, καὶ ἐξ ἐχθρῶν δυσ-
μενῶν, καὶ συμφορῶν βίου, λυτρωθεὶς Πανάχραντε, τῇ κρα-
ταιᾷ δυνάμει σου, ἀνυμνῶ μεγαλύνω, τὴν ἀμετρόν σου συμ-
πάθειαν, καὶ τὴν εἰς ἐμέ σου παράκλησιν.

Νῦν πεποιθῶς ἐπὶ τὴν σὴν κατέφυγον, ἀντίληψιν κραταιάν,
καὶ πρὸς τὴν σὴν σκέπην, ὀλοψύχως ἔδραμον, καὶ γόνυ κλίνω
Δέσποινα, καὶ θρηνῶ καὶ ξενάζω, μή με παρίδῃς τὸν ἄθλιον,
τῶν Χριστιανῶν καταφύγιον.

Οὐ σιωπήσω τῆ βοᾶν τρανότατα, τὰ μεγαλεῖα τὰ σά· εἰμὴ
γὰρ σὺ Κόρη, πάντοτε προΐστασο, ὑπὲρ ἐμοῦ πρεσβεύουσα

τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ σου, τίς ἐκ τοσούτου με κλύδωνος, καὶ δεινῶν κινδύνων ἐρρύσατο;

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεπον, ἐν εὐμενείᾳ πακύνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ἦδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας
- » Δομητορ, σύ με σερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφε-
- » τῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιζῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Α ἄπορήσας ἐκ πάντων, ὀδυνηρῶς κραίζω σοι· Πρόφθασον θερμὴ προστασία, καὶ σὴν βοήθειαν, δός μοι τῷ δούλω σου, τῷ ταπεινῷ καὶ ἀθλίῳ, τῷ τὴν σὴν ἀντίληψιν ἐπιζητοῦντι θερμῶς.

Ἐθαυμάστωσας ὄντως, νῦν ἐπ' ἐμοὶ Δέσποινα, τὰς εὐεργεσίας σου Κόρη, καὶ τὰ ἐλέη σε· ὅθεν δοξάζω σε, καὶ ἀνυμνῶ καὶ γεραίρω, τὴν πολλὴν καὶ ἄμετρον, κηδεμονίαν σου.

Καταιγίς με χειμάζει, τῶν συμφορῶν Δέσποινα, καὶ τῶν λυπηρῶν τρικυμῖαι καταποντίζουσιν· ἀλλὰ προφθάσασα, χεῖρά μοι δός βοηθείας, ἢ θερμὴ ἀντίληψις, καὶ προστασία μου.

Ἀληθῆ Θεοτόκον, ὁμολογῶ Δέσποινα, σὲ τὴν τοῦ θανάτου τὸ κράτος ἐξαφανίσασαν· ὡς γὰρ φυσίζωος, ἐκ τῶν δεσμῶν τῶν τοῦ Ἄδου, πρὸς ζῶν ἠνήγαγες, εἰς γῆν με ρεύσαντα.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεπον, ἐν εὐμενείᾳ πακύνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τῆ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πρεσβεία θερμὴ καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγὴ, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι· Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἢ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε, σὺ με καὶ δύναμις, σὺ Θεός μου, σὺ
- » με ἀγαλλίαμα, ὁ πατρικὸς κόλπος μὴ λιπῶν, καὶ τὴν
- » ἡμετέραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ Προφήτῃ,
- » Ἀββακὺμ σοὶ κραυγάζω· Τῇ δυνάμει σε δόξα φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Καὶ ποῦ λοιπὸν, ἄλλην εὐρήσω ἀντίληψιν; πῆ προσφύγω;
 ποῦ δὲ καὶ σωθήσομαι; τίνα θερμὴν ἔξω βοηθόν, θλί-
 ψει τοῦ βίου, καὶ ζάλαις οἴμοι! κλονούμενος; Εἰς σέ μόνῃ
 ἐλπίζω, καὶ θαρρῶ καὶ καυχῶμαι, καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ
 σου, σῶσόν με.

Τὸν ποταμὸν, τὸν γλυκερὸν τοῦ ἐλέους σου, τὸν πλουσίαις,
 δωρεαῖς δροσίσαντα, τὴν παναθλίαν καὶ ταπεινὴν, Πάναγνε
 ψυχὴν μου, τῶν συμφορῶν καὶ τῶν θλίψεων, καμίνῳ φλογι-
 σθεῖσαν, μεγαλύνω, κηρύττω, καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ σου,
 σῶσόν με.

Σὲ τὴν ἀγνὴν, σὲ τὴν Παρθένον καὶ ἄσπιλον, μόνῃ φέρω,
 τεῖχος ἀπροσμάχητον, καταφυγὴν, σκέπην κραταιάν, ὄπλον
 σωτηρίας. Μὴ με παρίδῃς τὸν ἄσωτον, ἐλπίς ἀπηλπισμένων,
 ἀσθενῶν συμμαχία, θλιβομένων χαρὰ καὶ ἀντίληψις.

Πῶς ἐξείπειν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσομαι, τοὺς ἀμέτρους,
 οἰκτιρμούς ὡς Δέσποινα, τοὺς τὴν ἐμὴν πάντοτε ψυχὴν, δεινῶς
 πυρηνένην, ὡς ὕδωρ περιδροσίσαντας; Ἄλλ' ὡς τῆς σῆς προ-
 νοίας, καὶ τῆς εὐεργεσίας, ἧς ἀφθόνως αὐτὸς παραπήλαυσα!

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι
 πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος
 καὶ προστασίαν.

Ἐπίθλεψον, ἐν εὐμενεῖα πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν
 χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ
 ἄλγος.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἴνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τῆ προσώπῃ σου, τὸ Φῶς τὸ ἄδυ-
- » τον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δαίλαιον;
- » ἀλλ' ἐπίσρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, ταῖς
- » ὁδοῦς μου κατεύθυνον δέομαι.

Τροπάρια .

Εὐχαρίσως βοῶ σοι· Χαῖρε Μητροπάρθενε· χαῖρε Θεόνυμφε· χαῖρε Δεία σκέπη· χαῖρε ὄπλον καὶ τείχος ἀπόρρητον· χαῖρε προστασία, καὶ βοηθὲ καὶ σωτηρία, τῶν εἰς σὲ προστρέχόντων ἐκ πίστεως .

Οἱ μισοῦντές με μάτην, βελεμνα καὶ ξίφη, καὶ λαίικον ἠντρέπισαν, καὶ ἐπιζητοῦσι, τὸ πανάθλιον σῶμα σπαράξαι με, καὶ καταβιάσασαι πρὸς γῆν Ἀγνή ἐπιζητοῦσιν· ἀλλ' ἐκ τούτων προφθάσασα σῶσόν με .

Ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, θλίψεως καὶ νόσου, καὶ βλάβης με λύτρωσαι· καὶ τῇ σῇ δυνάμει, ἐν τῇ σκέπῃ σου φύλαξον ἄτρωτον, ἐκ παντὸς κινδύνου, καὶ ἐξ ἐχθρῶν τῶν πολεμούντων, καὶ μισούντων με Κόρη πανύμνητε .

Τί σοι δῶρον προσάξω, τῆς εὐχαριστίας, ἀνθ' ὧν περ ἀπήλαυσα, τῶν σῶν δωρημάτων, καὶ τῆς σῆς ἀμετρήτου χρηστότητος; Τοιγαροῦν δοξάζω, ὑμνολογῶ καὶ μεγαλύνω, σοῦ τὴν ἄφατον πρὸς με συμπάθειαν .

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τείχος καὶ προστασίαν .

Ἐπίθλεψον, ἐν εὐμνεΐᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος καίκωσιν, καὶ ἴασαι, τῆς ψυχῆς με τὸ ἄλγος .

ᾠδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός .

• Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ με
• τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ με ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ
• με τῷ Ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωάνης· Ἐκ φθορᾶς
• ὁ Θεός με ἀνάγαγε .

Τροπάρια .

Τὰ νέφη τῶν λυπηρῶν ἐκαλύψαν, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν καὶ καρδίαν, καὶ σκοτασμὸν ἐμποιοῦσί μοι Κόρη· ἀλλ' ἡ γεννήσασα Φῶς τὸ ἀπρόσιτον, ἀπέλασον ταῦτα μακρὰν, τῇ ἐμπνεύσει τῆς Δείας πρεσβείας σου .

Παράκλησιν ἐν ταῖς θλίψεσιν οἶδα, καὶ τῶν νόσων ἰατρὸν σε γινώσκω, καὶ παντελεῖ, συντριμμὸν τοῦ θανάτου, καὶ ποταμὸν τῆς ζωῆς ἀνεξάντητον, καὶ πάντων τῶν ἐν συμφοραῖς, ταχινὴν καὶ ὀξεῖαν ἀντίληψιν .

Οὐ κρύπτω σου τὸν βυθὸν τοῦ ἐλέους, καὶ τὴν βρύσιν τῶν ἀπείρων θαυματίων, καὶ τὴν πηγὴν, τὴν ἀένναον ὄντως, τῆς πρὸς ἐμὲ συμπαθείας σου Δέσποινα· ἀλλ' ἅπασιν ὁμολογῶ, καὶ βῶ καὶ κηρύττω καὶ φθέγγομαι.

Ἐκύκλωσαν αἱ τοῦ βίου μεζάλαι, ὡς περ μελισσαι κηρίον Παρθένε, καὶ τὴν ἐμήν, κατασχοῦσαι καρδίαν, κατατιτρώσκουσι βέλει τῶν θλίψεων· ἀλλ' εὐροίμι σε βοηθόν, καὶ δαίκτην καὶ ρύστην πανάχραντε.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τείχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμήν χαλεπὴν τῆ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Προσασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιζῶς κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἢ προσατεύουσα αἰεὶ, Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. ι'. 38, καὶ ια'. 27.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινα· γυνὴ δέ τις, ὀνόματι Μάρθα, ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῆδε ἦν ἀδελφὴ, καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τῶν λόγων αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περισπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστάσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπέ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἐνὸς δέ ἐστι χρεία· Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ, ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασαί τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία

ἡ κοιλία ἢ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Μετὰ ταῦτα λέγε ὅσα προεγράφησαν, σελ. 445-446.

Εἶτα τὰς λοιπὰς ᾠδαὶς τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- Παιῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα
- Παρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ, μετέβαλον βροῶν-
- τες· Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Φὼς ἡ τεκοῦσα Θεοτόκε, σκοτισθέντα με νυκτὶ ἀμαρτημάτων, φωταγώγησον σὺ, φωτὸς οὖσα δοχεῖον, τὸ καθαρὸν καὶ ἄμωμον, ἵνα πόθῳ σε δοξάζω.

Σκέπη γενοῦ καὶ προστασία, καὶ ἀντίληψις, καὶ καύχημα Παρθένε, γυμνωθέντι μοι νῦν, ἀπάσης βοηθείας, ἀβοηθήτων δύναμις, καὶ ἐλπίς ἀπηλπισμένων.

Ὅλη ψυχῇ καὶ διανοίᾳ, καὶ καρδίᾳ σε καὶ χεῖλεσι δοξάζω, ἀπολαύσας τῶν σῶν, μεγάλων χαρισμάτων. Ἄλλ' ὦ τῆς σῆς χρηστότητος, καὶ ἀπειρῶν σου θαυμάτων!

Βλέψον ἰλέῳ ὄμματί σου, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν κἀκώσιν, ἣν ἔχω· καὶ δεινῶν συμφορῶν, καὶ βλάβης καὶ κινδύνων, καὶ πειρασμῶν με λύτρωσαι, ἀμετρήτῳ σου ἑλέει.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κἀκώσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

- Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ, πυρὶ τὸ τῆς
- Παιπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύ-
- ριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Διὰ σπλάγγνα ἐλέους σου Παρθένε, μὴ παρίδης σεμνή, ποντούμενόν με σάλῳ, βωτικῶν κυμάτων· ἀλλὰ δίδου μοι, χεῖρα βοηθείας, καταπονουμένῳ κακώσεσι τοῦ βίου.

Περιστάσεις, καὶ θλίψεις, καὶ ἀνάγκαι, εἵροσάν με Ἀγνή, καὶ συμφοραὶ τοῦ βίου, καὶ πειρασμοὶ με πάντοθεν ἐκύκλωσαν· ἀλλὰ πρόστηθί μοι, καὶ ἀντιλαβοῦ μου τῆ κραταιᾶ σου σκέπη.

Ἐν ταῖς ζάλαις, ἐφευρόν σε λιμένα· ἐν ταῖς λύπαις, χαρὰν καὶ εὐφροσύνην· καὶ ἐν ταῖς νόσοις ταχινὴν βοήθειαν· καὶ ἐν τοῖς κινδύνοις ῥύστην· καὶ προστατίν ἐν τοῖς πειρατηρίοις.

Χαῖρε θρόνε, πυρίμορφε Κυρίου· χαῖρε θεία, καὶ μανναδόχε στάμνε· χαῖρε χρυσῆ λυχνία, λαμπὰς ἄσβεστε· χαῖρε τῶν παρθένων δόξα, καὶ μητέρων ὠραῖσμα καὶ κλέος.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεπον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ὠδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη
 » τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς, ὠφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματι-
 » κῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρα-
 » νῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχαὶ
 » μεγαλύνουσιν.

Τροπάρια.

Πρὸς τίνα καταφύγω ἄλλην Ἀγνή; ποῦ προσδράμω λοιπὸν καὶ σωθήσομαι; ποῦ πορευθῶ; ποίαν δὲ ἐφεύρω καταφυγὴν; ποίαν θερμὴν ἀντίληψιν; ποίαν ἐν ταῖς θλίψεσι βοηθόν; Εἰς σέ μόνην ἐλπίζω, εἰς σέ μόνην καυχῶμαι, καὶ ἐπὶ σέ θάρρῶν κατέφυγον.

Οὐκ ἔστιν ἀριθμήσασθαι δυνατὸν, μεγαλεῖα τὰ σὰ Θεονύμφευτε, καὶ τὸν βυθόν, τὸν ἀνεξερεύνητον ἔξειπειν, τῶν ὑπὲρ νῶν θαυμάτων σου, τῶν τετελεσμένων διηνεκῶς, τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, καὶ πίστει προσκυνοῦσιν, ὡς ἀληθῆ Θεοῦ λοχεύτριαν.

Ἐν ὕμνοις εὐχαρίστοις δοξολογῶ, καὶ γεραίρω τὸ ἄμυστρον ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν, δυνάμιν σου πᾶσιν ὁμολογῶ· καὶ τὰς εὐεργεσίας σου, ἃς ὑπερεκένωσας εἰς ἐμέ, κηρύττω, μεγαλύνω, ψυχῇ τε καὶ καρδίᾳ, καὶ λογισμῶ καὶ γλώσσει πάντοτε.

Τὴν δέησίν μου δέξαι τὴν πενιχράν, καὶ κλαυθμὸν μὴ παρίδῃς καὶ δάκρυα, καὶ στεναγμὸν· ἀλλ' ἀντιλαβοῦ μου ὡς ἀγαθὴ, καὶ τὰς αἰτήσεις πλήρωσον· δύνασαι γὰρ πάντα, ὡς πανσθενοῦς, Δεσπότης Θεοῦ Μήτηρ, εἰ νεύσεις ἔτι μόνον, πρὸς τὴν ἐμὴν οἰκτρὰν ταπεινῶσιν.

Δάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενσίᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Καὶ τὰ ἑξῆς, ὅσα προεγράφησαν, σελ. 447-448.

Μετὰ δὲ τὸ Τρισάγιον, ψάλλομεν ἀργότερον, καὶ γεγωνοτέρα τῇ φωνῇ, τὰ παρόντα Ἐξαποστειλάρια.

Ἦχος γ'.

Απόστολοι ἐκ περάτων, συνάθροισθέντες ἐνθαῦδε, Γεθσημανῇ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα· καὶ σὺ Υἱὲ καὶ Θεέ μου, παράλαβέ μου τὸ πνεῦμα.

Ο γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν ἑλιβομένων ἢ χαρὰ, Χριστιανῶν ἢ προσάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰώνιων βασάνων.

Καὶ σέ μεσίτριαν ἔχω, πρὸς τὸν φιλόθρωπον Θεόν· μὴ μου ἐλέγξῃ τὰς πράξεις, ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων. Παρακαλῶ σε Παρθένε, βοήθησόν μοι ἐν τάχει.

Χρυσοπλοκάτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην.

Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ αἷμα,
ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ.

Ἰωάν. 6'. 56.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ

Μ Ε Τ Α Λ Η Ψ Ε Ω Σ .

Μέλλων προσελθεῖν τοῖς ἀχράντοις Μυστηρίοις, μετὰ τὴν ἀφ' ἑσπέρας εἰθισμένην Ἀκολουθίαν τῆ Ἀποδείπνου, σελ. 175, ἕως τέλους τοῦ, Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, λέγε μετὰ κατανύξεως τὸν παρόντα Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς κατὰ Ἀλφάβητον.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Α ἄρτος ζωῆς, αἰωνίζουσης γενέσθω μοι, τὸ Σῶμά σου τὸ ἅγιον, εὐσπλαγγνε Κύριε, καὶ τὸ τίμιον Αἷμα, καὶ νόσων πολυτρόπων ἀλεξητήριον.

Β εβηλωθεῖς, ἔργοις ἀτόποις ὁ δειλαιοσ, τοῦ σου ἀχράντου Σώματος, καὶ Δεῖου Αἵματος, ἀνάξιος ὑπάρχω, Χριστέ τῆς μετουσίας, ἧς με ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Γ ἡ ἀγαθὴ, εὐλογημένη Θεόνυμφε, τὸν σάχυν ἢ βλαστήσασα τὸν ἀγεώργητον, καὶ σωτήριον κόσμῳ, ἀξίωσόν με τοῦτον τρώγοντα σώζεσθαι.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε** ἕν πέτρα με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ
» στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά
» μου ἐν τῷ ψάλλειν· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
» καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Ἰσοπάρια.

Δ ακρύων μοι παράσχου Χριστέ ρανίδας, τὸν ρύπον τῆς καρδίας μου καθαιρούσας, ὡς ἂν εὐσυνειδότης κεκαθα-

μένος, πίστει προσέρχωμαι, καὶ φόβῳ Δέσποτα, ἐν τῇ μεταλήψει τῶν θείων Δώρων σου.

Εἰς ἄφεσιν γενέσθω μοι τῶν πταισμάτων, τὸ ἀχραντὸν σου Σῶμα καὶ θεῖον Αἷμα, εἰς Πνεύματος ἀγίου τε κοινωνίαν, καὶ εἰς αἰώνιον ζωὴν Φιλάνθρωπε, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων ἀλλοτρίωσιν.

Θεοτοκίον.

Ζωῆς τοῦ Ἄρτου τράπεζα Παναγία, τοῦ ἄνωθεν δι' ἔλεον καταβάντος, καὶ κόσμῳ καινότεραν ζωὴν διδόντος, καμὲ ἀξίωσον νῦν τὸν ἀνάξιον, μετὰ φόβου γεύσασθαι τούτου καὶ ζήσεσθαι.

ᾠδὴ δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Η'θέλησας, δι' ἡμᾶς σαρκωθείς Πολυέλεε, τυθῆναι ὡς πρόβατον, διὰ βροτῶν ἀμαρτήματα· ὄθεν ἰκετεύω σε, καὶ τὰ ἐμὰ ἐξαλεῖψαι πλημμελήματα.

Θεράπευσον, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα Κύριε, καὶ ὄλον ἀγίασον, καὶ καταξίωσον Δέσποτα, ὅπως κοινωνήσω σου, τοῦ μυστικοῦ θείου δεῖπνου ὁ ταλαίπωρος.

Θεοτοκίον.

Ιλέωσαι, καὶ ἐμοὶ τὸν ἐκ σπλάγχχνων σου Δέσποινα, καὶ τήρει με ἄρρύπτον, τὸν σὸν ἰκέτην, καὶ ἀμεμπτον, ὅπως εἰσδεχόμενος, τὸν νοητὸν μαργαρίτην ἀγιαζῶμαι.

ᾠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Καθὼς προέφησ Χριστέ, γενέσθω δὴ τῷ εὐτελεῖ δούλῳ σου· καὶ ἐν ἐμοί, μείνον ὡς ὑπέσχου· ἰδοὺ γὰρ τὸ Σῶμα, τρώγω σου τὸ θεῖον, καὶ πίνω τὸ Αἷμά σου.

Λόγε Θεοῦ καὶ Θεέ, ὁ ἄνθραξ γένοιτο τοῦ σοῦ Σώματος, εἰς φωτισμὸν τῷ ἐσκοτισμένῳ ἐμοί, καὶ καθαρισμόν, τῆς βεβηλωθείσης ψυχῆς μου τὸ Αἷμά σου. Θεοτοκίον.

Μαρία Μήτηρ Θεοῦ, τῆς εὐδίας τὸ σεπτὸν σκῆνωμα, ταῖς σαῖς εὐχαῖς, σκευὸς ἐκλογῆς με ἀπέργασαι, ὅπως τῶν ἀγιασμάτων μετέχω τοῦ τόκου σου.

ᾠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Νῦν ψυχὴν καὶ καρδίαν ἀγίασον, Σῶτερ, καὶ τὸ σῶμά μου, καὶ καταξίωσον, ἀκατακρίτως Δέσποτα, τοῖς φρικταῖς μυστηρίοις προσέρχεσθαι.

Ενωθείην παθῶν, καὶ τῆς χάριτος, σχοίην τε προσθήκην, ζῶῆς τε ἀσφάλειαν, διὰ τῆς μεταλήψεως, τῶν ἀγίων Χριστέ Μυστηρίων σου.

Θεοτοκίον.

Ο Θεῆ Θεός Λόγος ὁ ἅγιος, ὅλον με ἀγίασον, νῦν προσερχόμενον, τοῖς θείαις Μυστηρίοις σου, τῆς ἀγίας Μητρός σου δεήσεσιν,

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν Ἄρτον Χριστέ, λαβεῖν μὴ ὑπερίδης με, τὸ Σῶμα τὸ σὸν, καὶ τὸ θείον νῦν Αἷμά σου· τῶν ἀχράντων Δέσποτα, καὶ φρικτῶν Μυστηρίων σου, μετασχεῖν τῷ ἀθλίῳ, μὴ εἰς κρίμα μοι γένοιτο· γένοιτο δέ μοι εἰς ζωὴν αἰώνιον καὶ ἀθάνατον.

ᾠδὴ ζ'. Εἰκόνες χρυσῆς.

Πηγὴ ἀγαθῶν, ἢ μεταλήψις Χριστέ τῶν ἀθανάτων σου, νῦν Μυστηρίων γεννηθήτω μοι, φῶς καὶ ζωὴ καὶ ἀπάθεια, καὶ πρὸς ἀρετῆς θειοτέρας, προκοπὴν καὶ ἐπίδοσιν, πρόξενος μόνη ἀγαθῆ, ὅπως δοξάζω σε.

Ρῦσθείην παθῶν, καὶ ἐχθρῶν, καὶ ἀναγκῶν, καὶ πάσης θλίψεως, τρόμῳ καὶ πόθῳ προσιῶν τανῦν, μετ' εὐλαβείας Φιλάνθρωπε, σοῦ ταῖς ἀθανάτοις, καὶ θείαις Μυστηρίοις, καὶ ψάλλων σοι· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα Χριστόν, ἢ τεκοῦσα ὑπὲρ νοῦν, Θεοχαρίτωτε, ἐκδυσωπῶ σε νῦν ὁ δοῦλός σου, τὴν καθαρὰν ὁ ἀκάθαρτος· Μέλλοντά με νῦν τοῖς ἀχράντοις Μυστηρίοις προσέρχεσθαι, καθαρον ὅλον μολυσμοῦ, σαρκὸς καὶ πνεύματος.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Τῶν οὐρανίων καὶ φρικτῶν, καὶ ἀγίων σου Χριστέ νῦν Μυστηρίων, καὶ τοῦ θείου σου δείπνου καὶ μυστικοῦ, κοινωνιὸν γενέσθαι καὶ με καταξίωσον, τὸν ἀπεγνωσμένον ὁ Θεός ὁ Σωτὴρ μου.

Υπό τὴν σὴν καταφυγῶν, εὐσπλαγγνίαν ἀγαθῆ, κραίζω σοι φόβῳ· Ἐν ἐμοὶ μείνον Σῶτερ, καὶ γὰρ ὡς ἔφησ ἐν σοί·

ἰδοὺ γὰρ, Σαρρόων τῷ ἐλέει σου, τρώγω σου τὸ Σῶμα, καὶ πίνω σου τὸ Αἷμα.

Θεοτοκίον.

Φρίττω δεχόμενος τὸ πῦρ, μὴ φλεχθῶ ὡσεὶ κηρός καὶ ὡσεὶ χόρτος. Ὡ φρικτοῦ Μυστηρίου! ὦ εὐσπλαγχνίας Θεοῦ! Πῶς Θεοῦ Σώματος καὶ Αἵματος, ὁ πηλὸς μετέχω, καὶ ἀφθαρτοποιοῦμαι;

ᾠδὴ δ΄. Ἀναρχοῦ γεννήτορος.

Χρησός ἐσι γεύσασθε, καὶ ἴδετε ὁ Κύριος· δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς γὰρ παλαι γενόμενος, ἀπαξ ἑαυτὸν τε προσάξας, ὡς προσφορὰν, Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, αἰεὶ σφαγιαίζεται, ἀγιαζῶν τοὺς μετέχοντας.

Ψυχὴν σὺν τῷ σώματι, ἀγιασθεῖν Δέσποτα, φωτισθεῖν, σωθεῖν, γενοίμην οἶκός σου, τῇ τῶν Μυστηρίων μεθέξει τῶν ἱερῶν, ἔνοικόν σε ἔχων, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, εὐεργέτα πολυέλεε.

Ως πῦρ γενηθήτω μοι, καὶ ὡσεὶ φῶς τὸ Σῶμά σου, καὶ τὸ Αἷμα Σωτήρ μου τὸ τιμιώτατον, φλέγον ἁμαρτίας τὴν ὕλην, καὶ ἐμπιπρῶν παθῶν τὰς ἀκάνθας, καὶ ὅλον φωτίζον με, προσκυνεῖν σου τὴν Θεότητα.

Θεοτοκίον.

Θεὸς σεσωμάτῳται, ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων σου· ὅθεν πᾶσα ὑμνεῖ σε γενεὰ Δέσποινα, Νόων τε τὰ πλήθη δοξάζει, ὡς διὰ σοῦ σαφῶς κατιδόντα, τὸν πάντων δεσπόζοντα, οὐσιωθέντα τὸ ἀνθρώπινον.

Καὶ εὐθύς τὸ, Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἀποδείπνου, καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΔΕ ΕΠΑΥΡΙΟΝ,

Μετὰ τὴν συνήθη Ἑωθινὴν προσευχὴν, λέγε· Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Κύριε ἐλέησον β'. Δόξα, καὶ νῦν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. καὶ τοὺς ἐπομένους ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ κβ'. 22.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με· τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν.

ᾠδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ.

Ἡ ῥάβδος σου, καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταῖ με παρεκάλεσαν.

Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξ ἐναντίας τῶν ἡλιβόντων με.

Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου· καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὡσεὶ κρᾶτιστον.

Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΨΑΛΜΟΣ κγ'. 23.

Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς· ἡ οἰκουμένη, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

Αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτήν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἠτοίμασεν αὐτήν.

Τίς ἀναθήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου; ἢ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἀγίῳ αὐτοῦ;

Ἄθως χερσὶ, καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαιῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ὤμωσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ.

Ὁ ὕτος λήφεται εὐλογίαν παρὰ Κυρίου, καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.

Ἄυτη ἡ γενεὰ, ζητούντων τὸν Κύριον, ζητούντων τὰ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἄρατε πύλαις οἱ ἄρχοντες ὑμῶν· καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος κραταιὸς καὶ δυνατός, Κύριος δυνατός ἐν πολέμῳ.

Ἄρατε πύλαις οἱ ἄρχοντες ὑμῶν· καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος τῶν δυνάμεων, αὐτός ἐστιν ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

ΨΑΛΜΟΣ ριέ. 115.

Επίστευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου· Πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης.

Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Τίς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντός τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

ὦ Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σός καὶ υἱὸς τῆς παιδείκης σου· διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου.

Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Τίς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντός τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου, ἐν μέσῳ σου Ἱερουσαλήμ. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα γ'. Κύριε ἐλέησον γ'. Καὶ τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος πλ. β΄.

Ταῖς ἀνομίαις με πάριδε Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεῖς, καὶ τὴν καρδίαν με καθάρισον, ναὸν αὐτὴν ποιῶν τῷ ἀχράντου σου Σώματος καὶ Αἵματος· μή με ἐξουδενώσης ἀπὸ τοῦ σου προσώπου, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Εἰς τὴν μετάληψιν τῶν ἀγιασμάτων σου, πῶς ἀναιδεσθῶ ὁ ἀνάξιος; εἰάν γὰρ τολμήσω σοι προσελθεῖν σὺν τοῖς ἀξίοις, ὁ χιτῶν με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ Δείπνου, καὶ κατάκρισιν προξενήσω τῇ πολυαμαρτητῷ με ψυχῇ. Καθάρισον Κύριε, τὸν ρύπον τῆς ψυχῆς μου, καὶ σῶσόν με ὡς φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν Θεοτόκε πταισμάτων· πρὸς σέ κατέφυγον ἀγνή, σωτηρίας δεόμενος. Ἐπίσκεψαι τὴν ἀσθενουῦσάν μου ψυχὴν, καὶ πρέσβευε τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, δοθῆναί μοι τὴν ἀφεσιν, ὧν ἔπραξα δεινῶν, μόνη εὐλογημένη.

Τῇ δὲ ἀγία καὶ μεγάλη Πέμπτη, τὸ παρόν.

Οτε οἱ ἔνδοξοι Μαθηταί, ἐν τῷ νιπτῆρι τοῦ Δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰουδας ὁ δυσσεβὴς, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο, καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σὲ τὸν δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἐραστά, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνῃ χρησάμενον· φεῦγε ἀκόρετον ψυχὴν, τὴν Διδασκαλῶν τοιαῦτα τολμήσασαν. Ὁ περὶ πάντας ἀγαθός, Κύριε δόξα σοι.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον μί. Μετανοίας ὅσας βούλει· καὶ εὐθύς ταῖς ἐπορίαις ἰκετηρίους Εὐχάς.

ΣΤΙΧΟΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΙ

Περὶ τοῦ, πῶς δεῖ προσέρχεσθαι τοῖς ἀχράντοις
Μυστηρίοις.

Μέλλων φαγεῖν, ἄνθρωπε, σῶμα Δεσπότη, φόβῳ πρόσελθε, μὴ φλεγῆς· πῦρ τυγχάνει.
Θεῖον δὲ πίνων Αἷμα πρὸς μετουσίαν,
πρῶτον καταλλάγηθι τοῖς σὲ λυποῦσιν,
ἔπειτα Ναρρῶν, μυστικὴν βρωῶσιν φάγε.

Orologio.

Ἴτεροι ὁμοιοί.

Ἰπὸ τοῦ μετασχεῖν τῆς φρικώδους θυσίας,
 τοῦ ζωοποιῦ σώματος τοῦ Δεσπότη, .
 τῷ δε πρόσευξαι τῷ τρόπῳ μετὰ τρόμου .

ΕΥΧΗ Α΄ ΤΟΥ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ πηγὴ τῆς
 ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, ὁ πάσης ὁρατῆς καὶ ἀοράτου
 κτίσεως δημιουργὸς, ὁ τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς συναϊδίου Υἱὸς
 καὶ συνάναρχος, ὁ δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητος, ἐπ' ἐσχάτων
 τῶν ἡμερῶν, σάρκα φορέσας, καὶ σταυρωθεὶς, καὶ τυθεὶς
 ὑπὲρ τῶν ἀχαρίστων καὶ ἀγνωμόνων ἡμῶν, καὶ τῷ οἰκίῳ
 σου Αἵματι ἀναπλάσας τὴν φθαρεῖσαν ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας
 φύσιν ἡμῶν· αὐτὸς, ἀθάνατε Βασιλεῦ, πρόσδεξαι καί μου τοῦ
 ἀμαρτωλοῦ τὴν μετάνοιαν, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοί, καὶ
 εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου· ἤμαρτον γὰρ Κύριε, ἤμαρ-
 τον εἰς τὸν ἕρανόν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ ἕκ εἰμι
 ἄξιός ἀτενίσαι εἰς τὸ ὕψος τῆς δόξης σου· παρῶργισα γὰρ
 σου τὴν ἀγαθότητα, ταῖς σαῖς ἐντολαῖς παραβάς, καὶ μὴ ὑπα-
 κούσας τοῖς σοῖς προσταύμασιν. Ἀλλὰ σὺ, Κύριε, ἀνεξίκα-
 κος ὢν, μακρόθυμός τε καὶ πολυέλεος, οὐ παρεδωκάς με συν-
 ἀπολέσθαι ταῖς ἀνομίαις μου, τὴν ἐμὴν πάντως ἀναμένων ἐπι-
 στροφήν. Σὺ γὰρ εἶπας, φιλόνηρωπε, διὰ τῆ Προφήτου σου, ὅτι
 ἕ θελήσει θέλω τὸν θάνατον τῆ ἀμαρτωλοῦ, ὡς
 τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· ἕ γὰρ βίλει, Δέσποτα,
 τὸ πλάσμα τῶν σῶν ἀπολέσθαι χειρῶν, οὐδὲ εὐδοκεῖς ἐπ' ἀ-
 πωλείᾳ ἀνθρώπων, ἀλλὰ θέλεις πάντας σωθῆναι,
 καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. Διὸ καί γω, εἰ
 καὶ ἀνάξιός εἰμι τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, καὶ αὐτῆς τῆς
 προσκαίρου ζωῆς, ὅλον ἑμαυτὸν ὑποτάξας τῇ ἀμαρτίᾳ, καὶ
 ταῖς ἡδοναῖς θηλώσας, καὶ τὴν σὴν ἀχρειώσας εἰκόνα, ἀλλὰ
 ποίημα καὶ πλάσμα σὸν γεγονώς, οὐκ ἀπογινώσκω τὴν ἑμαυ-
 τοῦ σωτηρίαν ὁ ἄθλιος· τῇ δὲ σῇ ἀμετρήτῳ εὐσπλαγχνίᾳ
 θάρρῆσας προσέρχομαι. Δέξαι οὖν καί με, φιλόνηρωπε Χρι-

στὲ, ὡς τὴν Πόρνην, ὡς τὸν Ληστὴν, ὡς τὸν Τελώνην, καὶ ὡς τὸν Ἄσωτον· καὶ ἄρόν μου τὸ βαρὺ φορτίον τῶν ἀμαρτιῶν, ὃ τὴν ἀμαρτίαν αἴρων τῆ κόσμη, καὶ ταῖς ἀσθενείας τῶν ἀνθρώπων ἰώμενος· ὃ τοὺς κοπιῶντας καὶ πεφορτισμένους πρὸς σεαυτὸν καλῶν καὶ ἀναπαύων· ὃ μὴ ἔλθῶν καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἀμαρτωλὸς εἰς μετάνοιαν· καὶ καθάρισόν με ἀπὸ παντὸς μολυσμῆ σαρκὸς καὶ πνεύματος· διδάξόν με ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου· ἵνα, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεώς μου, τῶν ἀγιασμάτων σου τὴν μερίδα ὑποδεχόμενος, ἐνωθῶ τῷ ἁγίῳ Σώματί σου καὶ Αἵματι, καὶ ἔξω σε ἐν ἐμοὶ κατοικοῦντα καὶ μένοντα, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι. Ναί, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὃ Θεός μου· καὶ μὴ εἰς κρίμα μοι γένοιτο ἢ μεταλήψις τῶν ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων σου, μηδὲ ἀσθενῆς γενοίμην ψυχῇ τε καὶ σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν μεταλαμβάνειν· ἀλλὰ δός μοι, μέχρι τελευταίας μου ἀναπνοῆς, ἀκατακρίτως ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν ἀγιασμάτων σου, εἰς Πνεύματος ἁγίου κοινωνίαν, εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, καὶ εἰς εὐπρόσδεκτον ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματός σου· ὅπως ἂν κἀγὼ, σὺν πᾶσι τοῖς ἐκλεκτοῖς σου, μέτοχος γένωμαι τῶν ἀκηράτων σου ἀγαθῶν, ὧν ἠτοίμασας τοῖς ἀγαπῶσί σε, Κύριε· ἐν οἷς δεδοξασμένος ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οἶδα, Κύριε, ὅτι ἀναξίως μεταλαμβάνω τοῦ ἀχράντου σου Σώματος, καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος, καὶ ἐνοχός εἰμι, καὶ κρίμα ἐμαυτῷ ἐσθίω καὶ πίνω, μὴ διακρίνων τὸ Σῶμα καὶ Αἷμα σου τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ με· ἀλλὰ τοῖς οἰκτιρμοῖς σου θάρρῶν, προσέρχομαί σοι τῷ εἰπόντι· Ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ πίνων με τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει κἀγὼ ἐν αὐτῷ. Σπλαγχνίσθητι οὖν, Κύριε, καὶ μὴ παραδειγματίσης με τὸν ἀμαρτωλόν, ἀλλὰ ποιήσον μετ' ἐμοῦ κατὰ τὸ ἔλεός σου· καὶ γενέσθω μοι τὰ ἅγια ταῦτα εἰς ἴασιν, καὶ

κάθαρσιν, καὶ φωτισμὸν, καὶ φυλακτήριον, καὶ σωτηρίαν, καὶ ἁγιασμὸν ψυχῆς καὶ σώματος· εἰς ἀποτροπὴν πάσης φαντασίας, καὶ πονηρᾶς πράξεως, καὶ ἐνεργείας διαβολικῆς, κατὰ διάνοιαν τῆς ἐν τοῖς μέλεσί μου ἐνεργουμένης· εἰς παρρησίαν καὶ ἀγάπην τὴν πρὸς σέ· εἰς διόρθωσιν βίου καὶ ἀσφαλείαν· εἰς αὐξήσιν ἀρετῆς καὶ τελειότητος· εἰς πλήρωσιν ἐντολῶν· εἰς Πνεύματος ἁγίου κοινωνίαν· εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, καὶ εἰς ἀπολογία ἐμπρόσδεκτον τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματός σου· μὴ εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα .

ΕΥΧΗ Γ'. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Κύριε ὁ Θεός μου, οἶδα, ὅτι ἐκ εἰμὶ ἄξιος, ἡδὲ ἰκανός, ἵνα με ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς τῆ οἴκου τῆς ψυχῆς, διότι ὅλη ἔρημος καὶ καταπεσοῦσά ἐστι, καὶ οὐκ ἔχει παρ' ἐμοὶ τόπον ἄξιον τοῦ κλῖναι τὴν κεφαλὴν . Ἄλλ' ὡς ἐξ ὑψους δὲ ἡμᾶς ἐταπεινώσας σεαυτὸν, συμμετρίασον καὶ νῦν τῇ ταπεινώσει μου . Καὶ ὡς κατεδέξω ἐν σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ ἀλόγων ἀνακλιθῆναι, οὕτω κατάδεξαι καὶ ἐν τῇ φάτνῃ τῆς ἀλόγου μου ψυχῆς, καὶ ἐν τῷ ἐσπιλωμένῳ μου σώματι εἰσελθεῖν . Καὶ ὡς οὐκ ἀπηξίωσας εἰσελθεῖν, καὶ συνδειπνήσαι ἀμαρτωλοῖς, ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, οὕτω κατάδεξαι εἰσελθεῖν καὶ εἰς τὸν οἶκον τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, τοῦ λεπροῦ καὶ ἀμαρτωλοῦ . Καὶ ὡς οὐκ ἀπώσω τὴν ὁμοίαν μοι Πόρνην καὶ ἀμαρτωλὸν, προσερχομένην καὶ ἀπτομένην σου, οὕτω σπλαγχνίσθητι καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ, προσερχομένῳ καὶ ἀπτομένῳ σου . Καὶ ὡς οὐκ ἐβδελύξω τὸ ρύπαρὸν ἐκείνης στόμα καὶ ἐναγὲς καταφιλοῦν σε, μηδὲ ἐμοῦ βδελύξῃ τὸ ρύπαρῶτερον ἐκείνης στόμα καὶ ἐναγέστερον, μηδὲ τὰ ἔμμυσα καὶ ἀκάθαρτα μου χεῖλη καὶ βέβηλα, καὶ τὴν ἀκαθαρτοτέραν μου γλῶσσαν . Ἄλλὰ γενέσθω μοι ὁ ἄνθραξ τοῦ παναγίου σου Σώματος καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος εἰς ἁγιασμὸν, καὶ φωτισμὸν, καὶ ῥῶσιν τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος· εἰς κουφισμὸν τοῦ βάρους τῶν πολλῶν μου πλημμελημάτων· εἰς φυλακτήριον πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας· εἰς

ἀποτροπὴν καὶ ἐμπόδιον τῆς φαύλης μου καὶ πονηρᾶς συνηθείας· εἰς ἀπονέκρωσιν τῶν παθῶν· εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου· εἰς προσθήκην τῆς Δείας σου χάριτος, καὶ τῆς σῆς βασιλείας οἰκείωσιν. Οὐ γὰρ ὡς καταφρονῶν προσέρχομαι σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἀλλ' ὡς θαρρῶν τῇ ἀφάιτῳ σου ἀγαθότητι· καὶ ἵνα μὴ, ἐπιπολὺ ἀφιστάμενος τῆς κοινωνίας σου, θηριάλωτος ὑπὸ τοῦ νοητοῦ λύκου γένωμαι. Διὸ δέομαί σε, ὡς ὁ μόνος ὢν ἅγιος, Δέσποτα, ἀγίασόν με τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, τὸν νῦν καὶ τὴν καρδίαν, τῆς νεφρῆς καὶ τὰ σπλάγχνα, καὶ ὅλον με ἀνακαίνισον, καὶ ρίζωσον τὸν φόβον σου ἐν τοῖς μέλεσί μου, καὶ τὸν ἀγίασμόν σε ἀνεξάλειπτον ἀπ' ἐμῆ ποιήσον. Καὶ γενοῦ μοι βοηθός, καὶ ἀντιλήπτωρ, κυβερνῶν ἐνειρήνη τὴν ζωὴν μου, καταξιών με καὶ τῆς ἐκ δεξιῶν σου παραστάσεως μετὰ τῶν Ἀγίων σου· εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, τῶν ἀϋλῶν σου λειτουργῶν καὶ ἀχράντων Δυνάμεων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων. Ἀμήν.

Ἐκτὴ ἐπιπένη τῆς Μητρός σου ἁγίας καὶ
 εὐχῆς ἁγίας τοῦ ἀγίου πνεύματος καὶ τῶν ἁγίων

ΕΥΧΗ Δ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὐκ εἰμί ἱκανός, Δέσποτα Κύριε, ἵνα εἰσέλθῃς ὑπὸ τὴν στέγην τῆς ψυχῆς μου· ἀλλ' ἐπειδὴ βούλει σύ, ὡς φιλάνθρωπος, οἰκεῖν ἐν ἐμοί, θαρρῶν προσέρχομαι. Κελεύεις, ἀναπετάσω τὰς πύλας, ἅς σύ μόνος ἐδημιούργησας, καὶ εἰσέρχῃ μετὰ φιλανθρωπίας, ὡς πέφυκας· εἰσέρχῃ, καὶ φωτίζεις τὸν ἐσκοτισμένον μου λογισμόν. Πιστεύω, ὡς τοῦτο ποιήσεις· οὐ γὰρ Πόρνην προσελθοῦσάν σοι μετὰ δακρῶν ἀπέφυγες, οὐδὲ Τελώνην ἀπεθάλου μετανοήσαντα, οὐδὲ Δηστήν ἐπιγνόντα τὴν βασιλείαν σου ἀπεδίωξας, οὐδὲ Διώκτην μετανοήσαντα κατέλιπες, ὃ ἦν· ἀλλὰ τοὺς ὑπὸ τῆς μετανοίας σοι προσαχθέντας, ἅπαντας ἐν τῷ χορῷ τῶν σῶν φίλων κατέταξας, ὁ μόνος ὑπάρχων εὐλογημένος πάντοτε, νῦν, καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Ε΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου, ἄνες, ἄφες, ἱλάσθητι, καὶ συγχώρησόν μοι τῷ ἀμαρτωλῷ καὶ ἀχρείῳ, καὶ ἀναξίῳ δούλῳ σου τὰ πταισμάτα, καὶ πλημμελήματα, καὶ παραπτώματά μου, ὅσα σοι ἐκ νεότητός μου μέχρι τῆς παρούσης ἡμέρας καὶ ὥρας ἤμαρτον, εἴτε ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, εἴτε ἐν λόγοις, ἢ ἔργοις, ἢ ἐκθυμήμασιν ἢ διανοήμασι καὶ ἐπιτηδεύμασι, καὶ πάσαις μου ταῖς αἰσθήσεσι. Καὶ τῇ πρεσβείᾳ τῆς ἀσπόρους κησάσης σε παναχράντης καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Μητρός σου, τῆς μόνης ἀκαταισχύντου ἐλπίδος, καὶ προστασίας, καὶ σωτηρίας μου, καταξιώσόν με ἀκατακρίτως μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων, καὶ ἀθανάτων, καὶ ζωοποιῶν καὶ φρικτῶν Μυστηρίων σου, εἰς ἄφεςιν ἀμαρτιῶν, καὶ εἰς ζῶν ἀιώνιον· εἰς ἀγιασμόν, καὶ φωτισμόν, καὶ ῥώμην, καὶ ἴασιν, καὶ ὑγείαν ψυχῆς τε καὶ σώματος· καὶ εἰς ἐξάλειψιν καὶ παντελῆ ἀφανισμόν τῶν πονηρῶν μου λογισμῶν, καὶ ἐνδυμήσεων, καὶ προλήψεων, καὶ νυκτερινῶν φαντασιῶν τῶν σκοτεινῶν καὶ πονηρῶν πνευμάτων. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ προσκύνησις, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. †

ΕΥΧΗ Σ΄, ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος ἔχων ἐξουσίαν ἀνθρώποις ἀφιέναι ἀμαρτίας, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, πάριδέ μου πάντα τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ πταισμάτα, καὶ ἀξιώσόν με ἀκατακρίτως μεταλαβεῖν τῶν θείων, καὶ ἐνδόξων, καὶ ἀχράντων, καὶ ζωοποιῶν σε Μυστηρίων, μὴ εἰς κόλασιν, μὴ εἰς προσθήκην ἀμαρτιῶν, ἀλλ' εἰς καθαρισμόν, καὶ ἀγιασμόν, καὶ ἀρράβωνα τῆς μελλούσης ζωῆς καὶ βασιλείας· εἰς τεῖχος καὶ βοήθειαν, καὶ ἀνατροπὴν τῶν ἐναντίων, καὶ εἰς ἐξάλειψιν τῶν πολλῶν μου πλημ-

μελημάτων . Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἐλέους, καὶ οἰκτιρμῶν, καὶ φι-
λανθρωπίας, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Πατρὶ,
καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰῶνων . Ἀμήν .

ΕΥΧΗ Ζ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ, Η ΜΑΛΛΟΝ

ΣΥΜΕΩΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ (*).

Απὸ ρυπαρῶν χειλέων,
ἀπὸ βδελυρᾶς καρδίας,
ἀπὸ ἀκαθάρτου γλώττης,
ἐκ ψυχῆς ἐρρύπωμένης,
δέξαι δέησιν, Χριστέ μου·
καὶ μὴ παρωσάμενός μου,
μὴ τοὺς λόγους, μὴ τοὺς τρόπους,
μηδὲ τὴν ἀναισχυντίαν,

δός μοι παρρησίᾳ λέγειν,
ἃ βεβούλευμαι, Χριστέ μου·
μᾶλλον δὲ καὶ δίδαξόν με,
τί με δεῖ ποιεῖν καὶ λέγειν.
Ἡμαρτον ὑπὲρ τὴν Πόρνην,
ἢ, μαθῶσα ποῦ κατάγεις,
μύρον ἐξωνησαμένη,
ἤλθε τολμηρῶς ἀλεῖψαι,

(*) Ἡ Εὐχή αὕτη, ἐν μὲν ταῖς ἀρχαιότεραις τοῦ Ὁρολογίου ἐκδόσεσιν ἐπεγρά-
φετο τῷ ὀνόματι Συμεῶν τοῦ Νέου Θεολόγου· ἐν τισὶ δὲ τῶν νεωτέρων, ἔφερε τὸ
ὄνομα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. Καὶ ὅτι μὲν εὐρίσκεται τῶντι συντετυπωμένη
τοῖς τούτου συγγράμμασι, σελ. 691 τοῦ Α'. Τόμ. τῆς ἐν Παρασ. ἐκδόσ. 1712,
ἐδηλώθη τοῦτο εἰς τὴν ἐτεῖ 1832 γενομένην παρὰ Φ. Ἀνδρεῶλα ἐκδοσὶν τοῦ
Ὁρολογίου, κατ' ὃν χρόνον ἐγένετο καὶ ἡ τούτου μεταρρύθμισις· ὅτε καὶ αἱ μικραὶ
ἐκείνης διαφοραὶ πρὸς τὴν ἐν τῷ Ὁρολογίῳ καὶ παλαι καὶ νῦν συνήθως ἀναγι-
νωσκομένην, ὑπεσημειώθησαν, χάριν περιεργείας, αἱ τινες οὐκ ἔπαυσαν ἀνατυπού-
μεναι καὶ εἰς τὰς ἐφεξῆς αὐτοῦ γενομένας ἐκδόσεις μέχρι τοῦ νῦν, παρὰ τῷ ἡμετέ-
ρῳ Φοίνικι. Φαίνεται ὁμως, ὅτι συγγραφεὺς τῆς Εὐχῆς ταύτης ἐστὶν ὁ Συμεῶν.
Α'. διότι αὕτη εὐρίσκεται ἐν τῷ τέλει τῶν δια στίχων θεολογικῶν αὐτοῦ συγγραμ-
μάτων, τῶν ἐν Βενετία τῷ 1790 ἔτει ὑπὸ Διονυσίου τοῦ Ζαγοραίου ἐκδοθέντων,
ἀπαράλλακτος, ὡς ἐτυποῦτο ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἰσέτι τυποῦται ἐν τῷ Ὁρολογίῳ,
Β'. διότι εἰς τὴν εἰρημένην ἐκδοσὶν τῶν συγγραμμάτων Ἰ. τοῦ Δαμασκηνοῦ ὑπο-
σημειοῦται, ὅτι οἱ στίχοι οὗτοι εἰσὶν Ἀνακρεόντειοι, ὅπερ οὐκ ἀληθεύει. Καθότι
οἱ μὲν Ἀνακρεόντειοι, κατὰ τοὺς Μετρικοὺς, συνίστανται ἐκ τριῶν Ἰσμβων καὶ
μιάς συλλαβῆς, ἢ ἐξ ἑνὸς τῶν τρισυλλαβῶν ποδῶν, ἀντὶ τοῦ πρώτου Ἰσμβου·
ὥστε γίνεσθαι τὰς πάσας τοῦ στίχου συλλαβὰς 7 ἢ 8, π. χ. ὡς τὸ Νόμον
Θεοῦ φύλαττε· ἢ τὸ τοῦ Ἀνακρέοντος αὐτοῦ· Μακκρίζομέν σε τέττιξ.
Οἱ δὲ παρόντες στίχοι, ὀκτασύλλαβοι ὄντες ἐκ τῶν λεγομένων Πολιτικῶν, οὐδὲν
ἄλλο μέτρον ἔχουσιν, εἰμὴ αὐτὸ τοῦτο τὸ ὀκτασύλλαβον μόνον, καὶ ἐπὶ τέλους
τὸ παροξύτονον. Ἀλλ' οὐδὲ ἀρμόζει ἴσως εἰς τὸν κάλαμον τοῦ Νεῖου Δαμασκη-
νοῦ τοιοῦτον μέτρον. Ταῦτα οὖν, καὶ προσέτι ἡ ἀρχαίχ ἐπιγραφή τῆς Εὐχῆς
ταύτης, πιθανολογοῦσι μᾶλλον, ὅτι πατήρ αὐτῆς γνήσιος ἐστὶν οὐχ ὁ Δαμασκη-
νός, ἀλλὰ Συμεῶν ὁ Νεὸς Θεολόγος.

Πηκασε δὲ ὁ Συμεῶν οὗτος περὶ τὰ 1030, ἐπ' ἀρετῇ καὶ ἀγιότητι διαβεδοη-
μένος, Ἠγούμενος ὦν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει τοῦ Ἁγίου Μάμαντος Μονῆς,

σοῦ τοὺς πόδας τοῦ Χριστοῦ μου,
 τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ μου.
 Ὡς ἐκείνην οὐκ ἀπόσω,
 προσελθοῦσαν ἐκ καρδίας,
 μηδ' ἐμέ βδελύξῃ, Λόγε·
 σοὺς δὲ πάρασχέ μοι πόδας,
 καὶ κρατῆσαι, καὶ φιλῆσαι,
 καὶ τῷ ρείθρῳ τῶν δακρῦων,
 ὡς πολυτιμῆτῳ μύρῳ,
 τούτους τολμηρῶς ἀλείψαι.
 Πλυνόν με τοῖς δάκρυσί μου,
 καθαρὸν αὐτοῖς με, Λόγε·
 ἄφες καὶ τὰ πταίσματά μου,
 καὶ συγγνώμην πάρασχέ μοι.
 Οἶδας τῶν κακῶν τὸ πλῆθος,
 οἶδας καὶ τὰ τραύματά μου,
 καὶ τοὺς μώλωπας ὄραξ μου·
 ἀλλὰ καὶ τὴν πίστιν οἶδας,
 καὶ τὴν προθυμίαν βλέπεις,
 καὶ τοὺς στεναγμοὺς ἀκούεις.
 Οὐ λανθάνει σε, Θεέ μου,
 ποιητά μου, λυτρωτά μου,
 οὐδὲ σταλαγμὸς δακρῦων,
 οὐδὲ σταλαγμοῦ τι μέρος.
 Τὸ μὲν ἀκατέργαστόν μου
 ἔγνωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ σου·
 ἐπὶ τὸ βιβλίον δέ σου,
 καὶ τὰ μήπω πεπραγμένα,
 γεγραμμένα σοι τυγχάνει.
 Ἴδε τὴν ταπεινώσιν μου,
 ἴδε μου τὸν κόπον, ὅσος!
 καὶ τὰς ἀμαρτίας πάσας
 ἄφες μοι, Θεέ τῶν ὄλων·
 ἵνα καθαρᾶ καρδίᾳ,

περιτρόμῳ διανοία,
 καὶ ψυχῇ συντετριμμένη,
 τῶν ἀχράντων σου μετάσχῳ,
 καὶ πανάγνων Μυστηρίων,
 οἷς ζωοῦται καὶ θεοῦται
 πᾶς ὁ τρώγων σε καὶ πίνων
 ἐξ εἰλικρινοῦς καρδίας.
 Σὺ γὰρ εἶπας, Δέσποτά μου·
 Πᾶς ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα,
 πίνων δέ μου καὶ τὸ Αἷμα,
 ἐν ἐμοὶ μὲν οὗτος μένει,
 ἐν αὐτῷ δ' ἐγὼ τυγχάνω.
 Ἀληθῆς ὁ λόγος παντὸς
 τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ μου.
 Τῶν γὰρ θεῶν ὁ μετέχων
 καὶ θεοποιῶν χαρίτων,
 οὐ μόνον, οὐκ ἔστι μόνος,
 ἀλλὰ μετὰ σοῦ, Χριστέ μου,
 τοῦ φωτὸς τοῦ τρισηλίου,
 τοῦ φωτίζοντος τὸν κόσμον.
 Ἵνα γοῦν μὴ μόνος μένω,
 δίχα σοῦ τοῦ Ζωοδότου,
 τῆς πνοῆς μου, τῆς ζωῆς μου,
 τοῦ ἀγαλλιάματός μου,
 τῆς τοῦ κόσμου σωτηρίας,
 διὰ τοῦτό σοι προσῆλθον,
 ὡς ὄραξ, μετὰ δακρῦων,
 καὶ ψυχῆς συντετριμμένης·
 λύτρον τῶν ἐμῶν παισιμάτων
 ἐκετεύων τοῦ λαβεῖν με,
 καὶ τῶν σῶν ζωοπαρόχων
 καὶ ἀμέμπτων Μυστηρίων
 μετασχεῖν ἀκατακρίτως·
 ἵνα μένης, καθὼς εἶπας,

τῆς ἐπικαλουμένης Ξυλοκέρκου. Συνέγραψεν Ἐκκλησιαστικὰ, Θεολογικὰ, καὶ Ἀσκητικὰ πολλὰ ἄπερ, ἀνανεωθέντα ἐπειτα ὑπὸ Γρηγορίου τοῦ Παλαμά, ἐξεδόθησαν Ἑλληνιστὶ ἐν Ἰγγολοσταδίῳ, τῷ 1603 ἔτει. Ἐξ ἐκείνων δὲ μεταφράσας ὕστερον εἰς τὸ ἀπλοῦν, τὰ λογογραφικὰ μόνον, ὁ προρρήθεις Διονύσιος, συνεξέδωκε μετὰ καὶ τῶν ποιητικῶν αὐτοῦ. Τοῦτου τὸν βίον συγγραψάμενος Νικητῆς ὁ Στήθατος, λέγει περὶ αὐτοῦ· « Οὐκ εἶχεν αὐτὸς ἑαυτὸν, ἀλλ' ἡ τοῦ Θεοῦ » χάρις ὅλον αὐτὸν πρὸς ἑαυτὴν ἐπεσπάσατο· καὶ τὴν μὲν γλωτταν αὐτοῦ κάλαμον ὀξύγράφου, τὴν δὲ διάνοιαν πηγὴν σοφίας Θεοῦ ἀπειργάσατο. Διὰ τῆς » καὶ ἀμαθῆς ὧν πάντη τῶν ὑράθεν μαθημάτων, ὡς ὁ Ἅγαπημένος (Ἰωάννης » δηλ.) ἐθεολόγει, καὶ τὰ τῆς θεολογίας ὄλαις νυξὶν ἀνετάττετο ». (Μελετ. Ἐκκλ. Ἰστορ. Βιβλ. Γ'. κεφ. η'. 3).

ματ' ἐμὸς τοῦ τρισαθλίου·
 ἵνα μὴ, χωρὶς εὐρῶν με
 τῆς σῆς χάριτος ὁ πλάνος,
 ἀφαρπάσῃ με δολίως,
 καὶ πλανήσῃς ἀπαγάγῃ
 τῶν θεοποιῶν σου λόγων.
 Διὰ τοῦτό σοι προσπίπτω,
 καὶ θερμῶς ἀναβοῶ σοι·
 Ὡς τὸν Ἄσωτον ἐδέξω,
 καὶ τὴν Πόρνην προσελθοῦσαν,
 οὕτω δέξαι με τὸν πόρνον,
 καὶ τὸν ἄσωτον, οἰκτίρμων,
 ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ,
 νῦν με προσερχόμενόν σοι.
 Οἶδα, Σῶτερ, ὅτι ἄλλος,
 ὡς ἐγὼ, οὐκ ἔπταισέ σοι,
 οὐδὲ ἐπραξέ τὰς πράξεις,
 ἄς ἐγὼ κατειργασαμην.
 Ἀλλὰ τοῦτο πάλιν οἶδα,
 ὡς οὐ μέγθος πταισμάτων,
 οὐχ ἁμαρτημάτων πλήθος,
 ὑπερβαίνει τοῦ Θεοῦ μου
 τὴν πολλὴν μακροθυμίαν,
 καὶ φιλανθρωπίαν ἄκραν·
 ἀλλ' ἐλαίω συμπαθείας,
 τοὺς θερμῶς με ανουῦντας,

καὶ καθαίρεις, καὶ λαμπρύνεις,
 καὶ φωτὸς ποιεῖς μετόχους,
 κοινωνοὺς Θεότητός σου
 ἐργαζόμενος ἀφθόνως·
 καὶ, τὸ ξένον καὶ Ἄγγελος
 καὶ ἀνθρώπων διανοίαις,
 ὁμιλεῖς αὐτοῖς πολλάκις,
 ὥσπερ φίλοις σου γνησίοις.
 Ταῦτα τολμηρὸν ποιεῖ με,
 ταῦτά με πτεροῖ, Χριστέ μου·
 καὶ θαρρῶν ταῖς σαῖς πλουσίαις
 πρὸς ἡμᾶς εὐεργεσίαις,
 χαίρων τε καὶ τρέμων ἅμα,
 τοῦ πυρὸς μεταλαμβάνω,
 χόρτος ὢν, καὶ, ξένον θαῦμα!
 ὄροσιζόμενος ἀφράστως,
 ὥσπεροῦν ἢ βᾶτος πάλαι,
 ἢ ἀφλέκτως καιριμένη.
 Ταῖνον εὐχαρίστῳ γνώμῃ,
 εὐχαρίστῳ δὲ καρδίᾳ,
 εὐχαρίστοις μέλεσί μου,
 τῆς ψυχῆς καὶ τῆς σαρκός μου,
 προσκυνῶ, καὶ μεγαλύνω,
 καὶ δοξάζω σε, Θεέ μου,
 ὡς εὐλογημένον ὄντα,
 νῦν τε καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΕΥΧΗ Η'. ΣΥΜΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΟΥ.

Ο μόνος καθαρὸς καὶ ἀκήρατος Κύριος, ὁ δὲ οἶκτον φι-
 λανθρωπίας ἀνεκδιήγητον τὸ ἡμέτερον ὄλον προσλαβό-
 μενος φύραμα, ἐκ τῶν ἀγνῶν καὶ παρθενικῶν αἱμάτων τῆς
 ὑπερφυῶς κυησάσης σε, Πνεύματος Θεοῦ ἐπελεύσει, καὶ εὐ-
 δοκίᾳ Πατρὸς αἰδίου, Χριστέ Ἰησοῦ, σοφία Θεοῦ, καὶ εἰρήνη,
 καὶ δύναμις· ὁ τῷ προσλήμματί σου τὰ ζωοποιὰ καὶ σω-
 τήρια πάθη καταδεξάμενος, τὸν Σταυρὸν, τοὺς Ἴηλους, τὴν
 Λόγχην, τὸν Θάνατον, νέκρωσόν μου τὰ ψυχοφθόρα πάθη
 τοῦ σώματος. Ὁ τῇ ταφῇ σου τὰ τοῦ Ἄδου σκυλεύσας βα-
 σίλεια, θάψον με διὰ τῶν ἀγαθῶν λογισμῶν τὰ πονηρὰ δια-
 βούλια, καὶ τὰ τῆς πονηρίας πνεύματα διασκέδασον. Ὁ τῇ
 τριημέρῳ σου καὶ ζωηφόρῳ Ἀναστάσει τὸν πεπτωκότα Προ-

πάτορα ἀναστήσας, ἀνάστησόν με τῇ ἀμαρτίᾳ κατολισθήσαντα, τρόπους μοι μετανοίας ὑποτιθέμενος. Ὁ τῇ ἐνδόξῳ σου Ἀναλήψει τῆς σαρκὸς θεώσας τὸ πρόσλημμα, καὶ τοῦτο τῇ δεξιᾷ καθέδρᾳ τιμήσας τοῦ Πατρὸς, ἀξιώσόν με, διὰ τῆς τῶν ἀγίων σου Μυστηρίων μεταλήψεως, τῆς δεξιᾶς μερίδος τῶν σωζομένων τυχεῖν. Ὁ τῇ ἐπίδημίᾳ τοῦ παρακλητοῦ Πνεύματος σκευὴ τίμια τοὺς ἱερούς σου Μαθητὰς ἐργασάμενος, δοχεῖον καὶ μετὰ τῆς αὐτοῦ ἀνάδειξον ἐπελεύσεως. Ὁ μέλλων πάλιν ἔρχεσθαι κρῖναι τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, εὐδόκησον καὶ μετὰ προὔπαντῆσαί σοι ἐν νεφέλαις τῷ ποιητῇ καὶ πλάσῃ μου σὺν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις σου ἵνα ἀτελευτήτως δοξολογῶ καὶ ἀνυμνῶ σε, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Θ'. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ.

Πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ ναοῦ σου παρέστηκα, καὶ τῶν δεινῶν λογισμῶν οὐκ ἀφίσταμαι· ἀλλὰ σὺ, Χριστέ, ὁ Θεός, ὁ Τελώνην δικαιοώσας, καὶ Χαναναίαν ἐλέησας, καὶ τῷ Ληστῇ Παραδείσου πύλας ἀνοίξας, ἀνοιξόν μοι τὰ σπλάγχνα τῆς φιλανθρωπίας σου, καὶ δέξαι με προσερχόμενον καὶ ἀπτόμενόν σου, ὡς τὴν Πόρνην καὶ τὴν Αἰμόρρουν· ἡ μὲν γὰρ τοῦ κρασπέδου σου ἀψαμένη, εὐχερῶς τὴν ἴασιν ἔλαβεν· ἡ δὲ τοὺς σου ἀχράντους πόδας κρατήσασα, τὴν λύσιν τῶν ἀμαρτημάτων ἐκομίσατο. Ἐγὼ δὲ ὁ ἐλεεινός, ὅλον σου τὸ Σῶμα τολμῶν δέξασθαι, μὴ καταφλεχθεῖν· ἀλλὰ δέξαι με, ὡσπερ ἐκείνας, καὶ φώτισόν μου τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, καταφλέγων μου τὰ τῆς ἀμαρτίας ἐγκλήματα· πρεσβείαις τῆς ἀσπόρως τεκούσης σε, καὶ τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων. Ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Ι'. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Πιστεύω, Κύριε, καὶ ὁμολογῶ, ὅτι σὺ εἶ ἀληθῶς ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐλθὼν εἰς

τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτος εἰμὶ ἐγώ. Ἔτι πιστεύω, ὅτι τοῦτο αὐτό ἐστι τὸ ἄχραντον Σῶμα σου, καὶ τοῦτο αὐτό ἐστι τὸ τίμιον Αἷμά σου. Δέομαι ἕν σου· Ἐλέησόν με, καὶ συγχώρησόν μοι τὰ παραπτώματά μου, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν λόγῳ τὰ ἐν ἔργῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ· καὶ ἀξιώσόν με ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου Μυστηρίων, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ἀπερχόμενος δὲ μεταλαβεῖν, λέγε τοὺς παρόντας

Στίχους τοῦ Μεταφραστοῦ·

Γ'δοῦ βαδίζω πρὸς θείαν Κοινωνίαν·

Πλαστουργέ, μὴ φλέξης με τῇ μετουσίᾳ·

πῦρ γὰρ ὑπάρχεις τοὺς ἀναξίους φλέγον·

ἀλλ' οὖν κάθαρὸν ἐκ πάσης με κηλίδος.

Εἶτα·

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον, Υἱέ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ Μυστήριον εἶπω· οὐ φιλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ Ἀηστὴς ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ τοὺς Στίχους τούτους·

Θεουργὸν Αἷμα φρίξον, ἄνθρωπε, βλέπων·

ἄνθραξ γὰρ ἐστι τοὺς ἀναξίους φλέγων.

Θεοῦ τὸ Σῶμα, καὶ θεοῖ με, καὶ τρέφει·

θεοῖ τὸ πνεῦμα, τὸν δὲ νοῦν τρέφει ξένως.

Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα·

Ἐθέλξας πόθῳ με, Χριστέ, καὶ ἠλλοίωσας τῷ θείῳ σου ἔρωτι· ἀλλὰ κατάφλεξον πυρὶ αὐτῷ τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν σοὶ τρυφῆς καταξιώσον, ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν, μεγαλύνω ἀγαθῆ παρουσίας σου.

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἀγίων σου, πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος; εἰάν γὰρ τολμήσω συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτῶν με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γάμου, καὶ δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων. Καθάρισον Κύριε τὸν ρύπον τῆς ψυχῆς μου, καὶ σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ τὴν παροῦσαν Εὐχὴν·

Δέσποτα φιλόνηρωπε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου, μὴ εἰς κρίμα μοι γένοιτο τὰ ἅγια ταῦτα, διὰ τὸ ἀνάξιον εἶναί με, ἀλλ' εἰς κάθαρσιν καὶ ἁγιασμόν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς ἀρράβωνα τῆς μελλούσης ζωῆς καὶ βασιλείας. Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστι, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν· Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, κτλ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

μετὰ τὴν Δείαν Μετάληψιν.

Στίχοι εἰς τὴν Εὐχαριστίαν ταύτην προτρεπτικοί.

Ἐπὶ δὲ τύχης τῆς καλῆς μετουσίας
τῶν ζωοποιῶν μυστικῶν δωρημάτων,
ὑμνησον εὐθύς, εὐχαρίστησον μέγα,
καὶ τὰδε θερμῶς ἐκ ψυχῆς Θεῷ λέγε·

Δόξα σοι, ὁ Θεός. Δόξα σοι, ὁ Θεός. Δόξα σοι, ὁ Θεός.
Καὶ εὐθύς τὰς ἐπομένας εὐχαριστηρίου Εὐχάς.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

Εὐχαριστῶ σοι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὅτι οὐκ ἀπώσω με τὸν ἀμαρτωλὸν, ἀλλὰ κοινωνόν με γενέσθαι τῶν ἁγιασμάτων σου κατηξίωσας. Εὐχαριστῶ σοι, ὅτι με τὸν ἀνάξιον μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων σου καὶ ἐπουρανίων δωρεῶν κατηξίωσας. Ἀλλὰ, Δέσποτα φιλόνηρωπε, ὁ ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανών τε καὶ ἀναστάς, καὶ χαρισάμενος ἡμῖν τὰ φρικτὰ ταῦτα καὶ ζωοποιὰ σου Μυστήρια, ἐπ' εὐεργεσία καὶ ἁγιασμῷ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, δός γενέσθαι ταῦτα καὶ μοὶ εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου, εἰς φωτισμὸν τῶν ὀφθαλμῶν τῆς καρδίας μου, εἰς εἰρή-

νην τῶν ψυχικῶν μου δυνάμεων, εἰς πίστιν ἀκαταίσχυντον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εἰς πλησμονὴν σοφίας, εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου, εἰς προσθήκην τῆς Δείας σου χάριτος, καὶ τῆς σῆς βασιλείας οἰκείωσιν· ἵνα ἐν τῷ ἁγιασμῷ σου δι' αὐτῶν φυλαττόμενος, τῆς σῆς χάριτος μνημονεύω διαπαντός, καὶ μηκέτι ἐμαυτῷ ζῶ, ἀλλὰ σοὶ τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ εὐεργέτῃ. Καὶ οὕτω τοῦ τῆ δε βίου ἀπάρας ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰώνιου, εἰς τὴν αἰδίου καταντήσω ἀνάπαυσιν, ἔνθα ὁ τῶν ἑορταζόντων ἡχος ὁ ἀκατάπαυστος, καὶ ἡ ἀπέραντος ἡδονὴ τῶν καθορώντων τοῦ σοῦ προσώπου τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον. Σὺ γὰρ εἶ τὸ ὄντως ἑφετόν, καὶ ἡ ἀνέκφραστος εὐφροσύνη τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ κτίσις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

Δέσποτα Χριστέ, ὁ Θεὸς, Βασιλεῦ τῶν αἰώνων, καὶ δημιουργὸς τῶν ἀπάντων, εὐχαριστῶ σοὶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς παρέσχου μοι ἀγαθοῖς, καὶ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τῶν ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν σου Μυστηρίων. Δέομαι οὖν σου, ἀγαθέ, καὶ φιλάνθρωπε· Φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου, καὶ ἐν τῇ τῶν πτερυγῶν σου σκιᾷ· καὶ δώρησαί μοι ἐν καθαρῷ συνειδότη, μέχρις ἐσχάτης μου ἀναπνοῆς, ἐπαξίως μετέχειν τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς, ἡ πηγὴ τοῦ ἁγιασμοῦ, ὁ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΟΥ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΟΥ.

Ο' δούς τροφήν μοι σάρκα σὴν ἐκουσίως, ὁ πῦρ ὑπάρχων, καὶ φλέγων ἀναξίους, μὴ δὴ καταφλέξης με, μὴ πλαστοργέ μου· μάλλον διέλθε πρὸς μελῶν μου συνθέσεις,

εἰς πάντα ἄρμους, εἰς νεφρούς, εἰς καρδίαν.
 Φλέξον δ' ἀκάνθας τῶν ὄλων μου πταισμάτων·
 ψυχὴν κάθαρον, ἀγίασον τὰς φρένας·
 τὰς ἰγνύας στήριξον ὀστέοις ἅμα·
 αἰσθήσεων φώτισον ἀπλὴν πεντάδα·
 ὄλον με τῷ σῶ συγκαθηλώσον φόβῳ.
 Ἀεὶ σκέπε φρούρει τε, καὶ φύλαττέ με,
 ἐκ παντὸς ἔργου, καὶ λόγου ψυχοφθόρου.
 Ἀγνίζε, καὶ κάθαρε, καὶ ρύθμιζέ με·
 κάλλυνε, συνέτιζε, καὶ φώτιζέ με·
 δεῖξόν με σὸν σκῆνωμα Πνεύματος μόνου,
 καὶ μηκέτι σκῆνωμα τῆς ἀμαρτίας·
 ἵν' ὡς σὸν οἶκον εἰσὸδῶ κοινωνίας,
 ὡς πῦρ με φεύγη πᾶς κακοῦργος, πᾶν πάθος.
 Πρέσβεις φέρω σοι πάντας ἡγιασμένους,
 τὰς ταξιαρχίας τε τῶν Ἀσωμάτων,
 τὸν Πρόδρομόν σου, τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους,
 πρὸς τοῖς δε, σὴν ἄχραντον ἀγνὴν Μητέρα·
 ὧν τὰς λιτὰς εὐσπλαγχνε, δέξαι, Χριστέ μου,
 καὶ φωτὸς παῖδα τὸν σὸν ἔργασαι λάτριν.
 Σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἀγιασμὸς καὶ μόνος,
 ἡμῶν ἀγαθὲ τῶν ψυχῶν, καὶ λαμπρότης·
 καὶ σοὶ πρεπόντως, ὡς Θεῷ καὶ Δεσπότη,
 δόξαν ἀπαντες πέμπομεν καθ' ἡμέραν.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

Τὸ Σῶμά σου τὸ ἅγιον, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 γένοιτό μοι εἰς ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ Αἷμά σου τὸ τίμιον
 εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. Γένοιτο δέ μοι ἡ εὐχαριστία αὕτη εἰς
 χαρὰν, ὑγείαν, καὶ εὐφροσύνην· καὶ ἐν τῇ φοβεραῖ καὶ δευ-
 τέρα εἰλεύσει σου, ἀξιώσόν με τὸν ἀμαρτωλὸν στήναι ἐκ δε-
 ξιῶν τῆς σῆς δόξης· πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς
 καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

Εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, τὸ φῶς τῆς ἐσκοτισμένης μου ψυχῆς, ἡ ἐλπίς, ἡ σκέπη, ἡ καταφυγή, ἡ παραθυμία, τὸ ἀγαλλιάμαί μου, εὐχαρισῶ σοι, ὅτι ἠξίωσάς με τὸν ἀνάξιον κοινωνὸν γενέσθαι τοῦ ἀχράντου Σώματος, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος τοῦ Υἱοῦ σου. Ἄλλ' ἡ τεκοῦσα τὸ ἀληθινὸν φῶς, φωτισόν μου τὰς νοητοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας· ἢ τὴν πηγὴν τῆς ἀθανασίας κυήσασα, ζωοποίησόν με τὸν τεθνατωμένον τῇ ἀμαρτίᾳ· ἢ τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ φιλεῦσπλαγγνος Μήτηρ, ἐλέησόν με, καὶ δὸς κατάνυξιν καὶ συντριβὴν ἐν τῇ καρδίᾳ μου, καὶ ταπείνωσιν ἐν τοῖς διανοήμασί μου, καὶ ἀνάκλησιν ἐν ταῖς αἰχμαλωσίαις τῶν λογισμῶν μου. Καὶ ἀξίωσόν με, μέχρι τελευταίας μου ἀναπνοῆς, ἀκατακρίτως ὑποδέχεσθαι τῶν ἀχράντων Μυστηρίων τὸν ἀγιασμόν, εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος· καὶ παράσχου μοι δάκρυα μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Ὅτι εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κειπῶντες καὶ πεφορτισμένοι,
καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς.

Ματθ. ΙΑ'. 28.

ΚΑΝΩΝ ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ

Ι Η Σ Ο Υ Ν Χ Ρ Ι Σ Τ Ο Ν.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε .

Ιησοῦ γλυκύτατε Χριστέ, Ἰησοῦ μακρόθυμε, τὰ τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον τραύματα, Ἰησοῦ καὶ γλύκανον, τὴν καρδίαν μου πολυέλεε δέομαι, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, ἵνα μεγαλύνω σε σωζόμενός .

Ἰησοῦ γλυκύτατε Χριστέ, Ἰησοῦ διάνοιξον, τῆς μετανοίας μοι πύλας φιλόνηπε, Ἰησοῦ καὶ δέξαι με, σοὶ προσπίπτοντα καὶ θερμῶς ἐξαιτούμενον, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν .

Ἰησοῦ γλυκύτατε Χριστέ, Ἰησοῦ ἐξάρπασον, ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ δολίου Βελίαρ με, Ἰησοῦ καὶ ποιήσον, δεξιὸν παραστάτην τῆς δόξης σου, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, μοίρας εὐωνύμου λυτρωσάμενος .

Θεοτοκίον .

Ἰησοῦν γεννήσασα Θεόν, Δέσποινα δυσώπησον, ὑπὲρ ἀχρειῶν οἰκετῶν πανάχραντε, ὅπως τῆς κολάσεως, ταῖς πρεσβείαις σου λυτρωθῶμεν ἀμόλυντε, οἱ μεμολυσμένοι, δόξης αἰδίου ἀπολαύσαντες .

ᾠδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας .

Εἰσακούσον φιλόνηπε Ἰησοῦ μου, τοῦ δούλου σου βοῶντος ἐν κατανύξει· καὶ ρῦσαι Ἰησοῦ με τῆς καταδίκης,

καὶ τῆς κολάσεως, μόνε μακρόθυμε, Ἰησοῦ γλυκύτατε πολυέλεε.

Ἵπόδεξαι τὸν δοῦλόν σου Ἰησοῦ μου, προσπίπτοντα σὺν δάκρυσιν Ἰησοῦ μου, καὶ σῶσον Ἰησοῦ μου μετανοοῦντα, καὶ τῆς γενένης, Δέσποτα λύτρωσαι, Ἰησοῦ γλυκύτατε πολυέλεε.

Τὸν χρόνον Ἰησοῦ μου, ὃν δέδωκάς μοι, εἰς πάθη ἐδαπάνησα Ἰησοῦ μου· διό με Ἰησοῦ μου μὴ ἀπορρίψης, ἀλλ' ἀνακάλεσαι, δέομαι Δέσποτα, Ἰησοῦ γλυκύτατε, καὶ διάσωσον.

Θεοτοκίον.

Παρθένε ἡ τεκοῦσα τὸν Ἰησοῦν μου, ἰκέτευε ῥυσθῆναί με τῆς γενένης, ἡ μόνη προδασία τῶν θλιβομένων, Θεοχαρίτωτε, καὶ καταξιώτον, τῆς ζωῆς Πανάμωμε τῆς ἀγήρω με.

Κάθισμα, Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Σωτήρ μου Ἰησοῦ, ὁ τὸν Ἄσωτον σώσας, Σωτήρ μου Ἰησοῦ, ὁ δεξιόμενος Πόρνην, καὶ με νῦν ἐλέησον, Ἰησοῦ πολυέλεε· σῶσον οἴκτειρον, ὧ Ἰησοῦ εὐεργέτα, ὥσπερ ὧκτειρας, τὸν Μανασσῆν Ἰησοῦ μου, ὡς μόνος φιλόθρωπος.

ᾠδὴ δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Θεράπευσον, Ἰησοῦ μου ψυχῆς μου τὰ τραύματα, Ἰησοῦ μου δέομαι, καὶ τῆς χειρός με ἐξάρπασον, Ἰησοῦ μου εὐσπλαγχνε, τοῦ ψυχοφθόρου Βελίαρ, καὶ διάσωσον.

Ἠμάρτηκα, Ἰησοῦ μου γλυκύτατε εὐσπλαγχνε, Ἰησοῦ μου σῶσόν με, τὸν προσφυγόντα τῇ σκέπη σου, Ἰησοῦ μακρόθυμε, καὶ βασιλείας τῆς σῆς με καταξιώσον.

Οὐχ ἠμαρτεν, Ἰησοῦ μου οὐδεὶς ὥσπερ ἠμαρτον, ἐγὼ ὁ ταλαίπωρος· νῦν δὲ προσπίπτω δεόμενος· Ἰησοῦ μου σῶσόν με, καὶ τὴν ζωὴν Ἰησοῦ μου κληροδότησον.

Θεοτοκίον.

Πανύμνητε, Ἰησοῦν ἡ γεννήσασα Κύριον, αὐτὸν καθεκέντευε, τοῦ λυτρωθῆναι κολάσεως, πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ Θεοτόκον κυρίως ὀνομαζόντας.

ᾠδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Σὺ φωτισμός, Ἰησοῦ μου νοός μου, σὺ σωτηρία, τῆς ἀπεγνωσμένης ψυχῆς μου Σῶτερ, σὺ Ἰησοῦ μου, τῆς κολά-

σεως ῥῦσαι, καὶ γεέννης, ἐμὲ κραυγάζοντα· Σῶσον Ἰησοῦ μου, Χριστέ με τὸν ἄθλιον.

Ὁλοσχερῶς Ἰησῦ μου πρὸς πάθη τῆς ἀτιμίας, καταβεβλημένος, ἤδη κραυγάζω· Σὺ Ἰησοῦ μου, βοηθείας μοι χεῖρα, καταπέμψας ἔκσπασον κρᾶζοντα· Σῶσον Ἰησοῦ μου, Χριστέ με τὸν ἄθλιον.

Βέβηλον νοῦν, Ἰησοῦ περιφέρων ἀναβῶ σοι· Κάθαρον τοῦ ρύπου με τῶν πταισμάτων, καὶ λύτρωσαί με τὸν εἰς βλάβη κακίας, ἐξ ἀγνοίας κατολισθήσαντα, Σῶτερ Ἰησοῦ μου, καὶ σῶσόν με δέομαι.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ἰησοῦν, ἡ γεννήσασα Κόρη Θεογεννητορ, τοῦτον ἐκδυσῶπει σωθῆναι πάντας τοὺς ὀρθοδόξους, μονασταῖς καὶ μιγάδας, καὶ γεέννης ῥυσθῆναι, κρᾶζοντας· Πλήν σου προστασίαν, βεβαίαν οὐκ ἔγνωμεν.

Ὡδὴ 5'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ιησοῦ μου Χριστέ πολυέλεε, ἐξομολογούμενον δέξαι με Δέσποτα, ὃ Ἰησοῦ καὶ σῶσόν με, καὶ φθορᾶς Ἰησοῦ με ἐξάρπασον.

Ἰησοῦ μου οὐ γέγονεν ἕτερος, ἄσωτος ἕδεις, ὡς ἐγὼ ὁ ταλαίπωρος, ὃ Ἰησοῦ φιλάνθρωπε· ἀλλὰ σὺ Ἰησοῦ με διάσωσον.

Ἰησοῦ μου καὶ Πόρνην καὶ Ἄσωτον, καὶ τὸν Μανασσῆν καὶ Τελώνην νενίκηκα, ὃ Ἰησοῦ μου πάθῃσι, καὶ Ληστὴν, Ἰησοῦ, Νινευίτας τε.

Θεοτοκίον.

Ἰησοῦν τὸν Χριστόν μου κηῖσασα, ἄχραντὲ Παρθένε, ἡ μόνη ἀμόλυντος, μεμολυσμένον ὄντα με, πρεσβειῶν σου ὑσσωπῶ νῦν κάθαρον.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ιησοῦ γλυκύτατε, τὸ φῶς τοῦ κόσμου, τῆς ψυχῆς μου φωτίσον, τοὺς ὀφθαλμούς, Υἱέ Θεοῦ, τῆ θραυγεί σου λαμπρότητι, ἵνα ὑμνῶ σε, τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον.

Ὡδὴ 7'. Εἰκόνοσ χρυσῆς.

Χριστέ Ἰησοῦ, οὐδεὶς ἡμαρτεν ἐν γῆ ἐκ τοῦ αἰῶνος, ὃ Ἰησοῦ μου, ὡσπερ ἡμαρτον, ἐγὼ ὁ ταλας καὶ ἄσωτος·

ὄθεν Ἰησοῦ μου βοῶ σοι· Μελωδούντά με οἴκτειρον, Εὐλογη-
τὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χριστέ Ἰησοῦ, ἐν τῷ φόβῳ σου βοῶ καθήλωσόν με, ὡ Ἰη-
σοῦ μου, καὶ κυβέρνησον, νῦν πρὸς λιμένα τὸν εὐδίων· ὅπως
Ἰησοῦ μου οἰκτίρμον, μελωδῶ σοι σωζόμενος· Εὐλογητὸς εἶ
ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χριστέ Ἰησοῦ, μυριάκις ὑπεσχέθην σοι ὁ ταλας, ὡ Ἰησοῦ
μου, τὴν μετάνοιαν, ἀλλ' ἐψευσάμην ὁ ἄθλιος· ὄθεν Ἰησοῦ μου
βοῶ σοι· Τὴν ἀναίσθητον μένουσαν, ψυχὴν μου φώτισον Χρι-
στέ, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Χριστὸν Ἰησοῦν, ἡ γεννήσασα φρικτῶς καὶ ὑπὲρ φύσιν,
αὐτὸν δυσώπει παναμώμητε, τὰ παρὰ φύσιν με πταιίσματα,
πάντα συγχωρῆσαί μοι Κόρη, ἵνα κράζω σωζόμενος· Εὐλο-
γημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὡδὴ ἡ. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Σ ἐ Ἰησοῦ μου δυσωπῶ· Ὡς τὴν Πόρνην Ἰησοῦ μου ἐλυ-
τρώσω, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων, οὕτω καὶ με Ἰησοῦ,
Χριστέ μου λύτρωσαι καὶ κάθαραι, τὴν ῥερυπωμένην ψυχὴν
μου Ἰησοῦ μου.

Καθυποκύψας Ἰησοῦ, ταῖς ἀλόγοις ἡδοναῖς ἀλογος ὠφθην,
καὶ τοῖς κτήνεσιν ὄντως, ὡ Ἰησοῦ μου οἰκτρῶς, ὁ ταλας Σῶ-
τερ ἀφωμοίωμαι· ὄθεν Ἰησοῦ με τῆς ἀλογίας ῥῦσαι.

Περιπεσὼν ὡ Ἰησοῦ, ψυχοφθόροις ἐν λησταῖς ἀπεγυμνω-
θην, τὴν στολὴν Ἰησοῦ μου, τὴν Θεοῦφαντον νῦν, καὶ κεί-
μαι μῶλωφι κατάστικτος· ἔλαιον Χριστέ μου ἐπίχρε καὶ
οἶνον.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ἰησοῦν μου καὶ Θεόν, ἡ βαστάσασα Χριστὸν ἀνερ-
μνεύτως, Θεοτόκε Μαρία, τοῦτον δυσώπει αἰεὶ, κινδύνων
σώζεσθαι τοὺς δούλους σου, καὶ τοὺς ὑμνητάς σου ἀπείρα-
θρε Παρθένε.

Ὡδὴ Σ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Τὸν Μανασσὴν Ἰησοῦ μου, τὸν Τελώνην, τὴν Πάρνην, τὸν
"Ἄσωτον, οἰκτίρμον Ἰησοῦ, καὶ τὸν Ληστὴν ὑπερβέβηκα,

Ἰησοῦ μου ἐν ἔργοις, αἰσχίστοις καὶ ἀτόποις Ἰησοῦ· ἀλλὰ σὺ Ἰησοῦ μου, προφθάσας με διάσωσον .

Τοὺς ἐξ Ἀδάμ Ἰησοῦ μου, ἀμαρτήσαντας πάντας πρὸ νόμου καὶ ἐν νόμῳ Ἰησοῦ, καὶ μετὰ νόμον ὁ ἄθλιος, Ἰησοῦ μου καὶ χάριν, νενίκηκα τοῖς πάθεσιν οἰκτρῶς· ἀλλὰ σὺ Ἰησοῦ μου, τοῖς κρίμασί σου σῶσόν με .

Μὴ χωρισθῶ Ἰησοῦ μου, τῆς ἀφράστου σου δόξης, μὴ τύχω τῆς μερίδος Ἰησοῦ, τῆς εὐωνύμου γλυκύτατε, Ἰησοῦ· ἀλλὰ σὺ με, τοῖς δεξιῶις προβάτοις σου Χριστέ, Ἰησοῦ μου συντάξας, ἀνάπαυσον ὡς εὐσπλαγχνος .

Θεοτόκιον .

Τὸν Ἰησοῦν Θεοτόκε, ὃν ἐβάστασας μόνη, ἀπείρανδρε Παρθένε Μαριάμ, τοῦτον ἀγνή ἐξιλέωσαι, ὡς Υἱόν σου καὶ Κτίσιν, ῥυσθῆναι τοὺς προσρέχοντας εἰς σέ, πειρασμῶν καὶ κινδύνων, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ μέλλοντος .

Στιχηρὰ προσόμοια .

Ἰηχος πλ. β'. "Ὀλην ἀποθέμενοι .

Ἰησοῦ γλυκύτατε, ψυχῆς ἐμῆς θυμηδία, Ἰησοῦ ἡ καθαρῆ σις, τοῦ νοός μου, Δέσποτα πολυέλεε, Ἰησοῦ σῶσόν με, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, Ἰησοῦ μου παντοδύναμε, μὴ καταλίπης με, Σῶτερ Ἰησοῦ με ἐλέησον, καὶ λύτρωσαι κολάσεως, πάσης Ἰησοῦ καὶ ἀξιώσον, τῆς τῶν σωζομένων, μερίδος Ἰησοῦ μου τῷ χορῷ, τῶν ἐκλεκτῶν σου με σύνταξον, Ἰησοῦ φιλαίνθρωπε .

"Ὀμοιον .

Ἰησοῦ γλυκύτατε, τῶν Ἀποστόλων ἡ δόξα, Ἰησοῦ μου καύχημα, τῶν Μαρτύρων, Δέσποτα παντοδύναμε· Ἰησοῦ σῶσόν με, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, Ἰησοῦ μου ὠραιότατε, τὸν σοὶ προσρέχοντα, Σῶτερ Ἰησοῦ με ἐλέησον, πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε, πάντων Ἰησοῦ τῶν Ἀγίων σου, Προφητῶν τε πάντων, Σωτήρ μου Ἰησοῦ, καὶ τῆς τρυφῆς, τοῦ Παραδείσου ἀξιώσον, Ἰησοῦ φιλαίνθρωπε .

Δόξα.

Ιησοῦ γλυκύτατε, τῶν μοναζόντων τὸ κλέος, Ἰησοῦ μακρόθυμε, ἀσκητῶν ἐντρύφημα καὶ καλλώπισμα, Ἰησοῦ σῶσόν με, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, Ἰησοῦ μου ὑπεράγαθε, χειρὸς ἐξάρπασον, Σῶτερ Ἰησοῦ μου τοῦ δράκοντος, καὶ τούτου τῶν παγίδων νῦν, Σῶτερ Ἰησοῦ ἐλευθέρωσον, λάκκου κατωτάτου, Σωτήρ μου Ἰησοῦ ἀναγαγών, καὶ δεξιοῖς συναρίθμησον, Ἰησοῦ προβάτοισ με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μὴ καταπιστεύσης με, ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ, Παναγία, Δέσποινα, ἀλλὰ δέξαι δέησιν τοῦ ἱκέτου σου· θλίψις γὰρ ἔχει με, φέρειν οὐ δύναμαι, τῶν δαιμόνων τὰ τοξεύματα· σκέπην οὐ κέκτημαι, οὐδὲ ποῦ προσφύγω ὁ ἄθλιος, πάντοθεν πολεμούμενος, καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλὴν σου. Δέσποινα τοῦ κόσμου, ἐλπίς καὶ προστασία τῶν πιστῶν, μή μου παρίδῃς τὴν δέησιν, τὸ συμφέρον ποιήσον.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ
ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ.

 ἔσποτα Χριστέ, ὁ Θεός, ὁ τοῖς πάθεσί σου τὰ πάθη μου θεραπεύσας, καὶ τοῖς τραύμασί σου τὰ τραύματά μου ἰατρεύσας, χάρισαί μοι τῷ πολλὰ σοι πταίσαντι δάκρυα κατανύξεως· συγκέρασόν μου τὸ σῶμα, ἀπὸ ὁσμῆς τοῦ ζωοποιοῦ σώματός σου, καὶ γλύκανόν μου τὴν ψυχὴν, τῷ σῶ τιμίῳ αἵματι, ἀπὸ τῆς πικρίας, ἣν με ὁ ἀντίδικος ἐπότισεν. Ὑψώσόν μου τὸν νοῦν πρὸς σέ, κάτω ἐλκυσθέντα, καὶ ἀνάγαγέ με ἀπὸ τοῦ χάσματος τῆς ἀπωλείας· ὅτι οὐκ ἔχω μετάνοιαν, ἐκ ἔχω κατανύξιν, οὐκ ἔχω δάκρυον παρακλητικόν, τὰ ἐπανάγοντά με τέκνα πρὸς τὴν ἰδίαν κληρονομίαν. Ἐσκότισμαι τὸν νοῦν ἐν τοῖς βιωτικοῖς πάθεσι, καὶ οὐκ ἰσχύω ἀτενίσαι πρὸς σέ ἐν ὀδύνῃ, οὐ δύναμαι θερμανθῆναι τοῖς δάκρυσι τῆς πρὸς σέ ἀγάπης. Ἀλλὰ, Δέσποτα Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, δώρησαί μοι μετάνοιαν ὁλο-

κληρον, καὶ καρδίαν ἐπίπονον εἰς ἀναζήτησίν σου· χάρισαί μοι τὴν χάριν σου, καὶ ἀνακαίνισον ἐν ἐμοὶ ταῖς μορφαῖς τῆς σῆς εἰκόνας. Κατέλιπόν σε, μή με ἐγκαταλίπῃς· ἔξελθε εἰς ἀναζήτησίν μου, ἐπανάγαγέ με πρὸς τὴν νομήν σου, συναρίθμησόν με τοῖς προβάτοις τῆς ἐκλεκτῆς σου ποιμένης, καὶ διαθρέψόν με σὺν αὐτοῖς ἐκ τῆς γλώσσης τῶν θείων σου Μυστηρίων· πρεσβείαις τῆς πανάγνου Μητρός σου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου. Ἀμήν.

Τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν
πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου, μήποτε προσκίψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σε.

Ψαλμ ᾠ: 11. 12.

ΚΑΝΩΝ ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΓΕΛΟΝ

ΤΟΝ ΦΥΛΑΚΑ ΤΗΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΖΩΗΣ.

Ψάσμα Ἰωάννου Μοναχοῦ τοῦ Μαυρόποδος. Οὐ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν Ἄγγελον μέλω σε τὸν φύλακά μου.
Ὡδὴ Μοναχοῦ Ἰωάννου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγράν διοδεύσας ὡσεὶ Ξηράν.

Τὸν ἄγρυπνον φύλακα τῆς ἐμῆς, ψυχῆς καὶ προσάτην, τῆς ζωῆς μου καὶ ὁδηγόν, θεόθεν ὄν ἔλαχον ὑμνωῶ σε, Ἄγγελε θεῶ Θεοῦ παντοκράτορος.

Ὁ θεῶν σωθῆναι πάντας βροτῆς, ἀγίου Ἄγγελου, ὁδηγούς καὶ φωταγωγούς, ἐπέστησας λόγε τοῖς ἀνθρώποις, χειραγωγούντας ἡμᾶς πρὸς τὸν φόβον σου.

Νυκτὶ συνεχόμενον ζοφερά, καὶ μέλανι γνόφῳ, καλυπτόμενον τῶν παθῶν, φωτὶ μετανοίας αὐγασόν με, ὁ ὁδηγὸς καὶ προστάτης καὶ φύλαξ μου.

Αἰσχροῦ ἐνθυμήσεων ἐν ἐμοί, πηγάζει πλημμύρα, βορβωρῶδης καὶ ζοφερά, τοῦ Θεοῦ χωρίζουσα τὸν νοῦν μου· ἦν ἀποξήρανον, ὃ ἀντιλήπτό μου.

Θεοτοκίον.

Γαλήνη σὺ Δέσποινα καὶ λιμὴν, τῶν χειμαζομένων, ἐν πελάγει ἁμαρτιῶν· διό σου προστρέχω τῷ λιμένι, κλυδωνιζόμενος σάλῳ ποικίλων παθῶν.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Τεπεροῦ καὶ πηλίνου, καὶ χοῖκου κράματος, ἐσχηκῶς τὴν ὑπαρξιν, τῇ γῆ προσήλωμαι· ἀλλ' ὃ προστάτα μου, καὶ ὁδηγέ μου καὶ ῥῦστα, τρέψον με τὴν ἔφεσιν, πρὸς τὰ οὐράνια.

Ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, τοῖς πονηροῖς ἔργοις μου, καὶ παραπικραίνω καὶ θλίβω, καὶ παροξύνω σε, καὶ οὐκ ἐθέλοντα, ἀπὸ μακρόθεν ἐξάιναι, τὸν ἐμὸν ὑπέρμαχον, καταναγκάζω σε.

Λύπης καὶ ἀθυμίας, παρεκτικὸς γίνομαι, ὡς ἀμετανόητος μένων, καὶ ἀδιόρθωτος· διό μοι δώρησαι, μετανοῆσαι γνησίως, καὶ χαροποιῆσαι σε, τὸν ἐμὸν φύλακα.

Ὁ ὄρων ἀοράτως, τὸ τοῦ Θεοῦ πρόσωπον, τοῦ ἐν οὐρανοῖς καθημένου, καὶ ἐπιβλέποντος, ἐπὶ τὴν γῆν νοερῶς, καὶ τρέμειν ταύτην ποιούντος, αἴτησαι σωθῆναι με, ἅγιε Ἄγγελε.

Θεοτοκίον.

Νοῦν καὶ φρένα καὶ λόγον, δῶρον Θεοῦ εἴληφα, ὅπως ἐπιγνῆς τὸν Δεσπότην, ἔργοις τιμήσω καλοῖς· ἐγὼ δὲ πάθει, τὴν δωρεὰν ἀτιμάσας, τὸν δοτῆρα ὕβρισα. Δέσποινα σῶσόν με.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο τῆς ψυχῆς μου φυλακτήρ καὶ τοῦ σώματος, ἀφορισθεῖς μοι ἐκ Θεοῦ, θεῖε Ἄγγελε, θεομιμήτως πάριδε πανάγιε, ἅπαντα τὰ πταίσματα, τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου· ρύσαι τοῦ δόλιθ με, τῶν ποικίλων παγίδων, καὶ τὸν κοινὸν ἰλέωσαι Θεόν, ἵνα ἐν κρίσει παράσχη μοι ἄφεσιν.

Ὤδη δ'. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Μὴ ἐννοῶν, τὸ φοβερὸν δικαστήριον, ἐν ᾧ μέλλω, Σῶτερ παραστήσεται, καὶ δοῦναι λόγον περὶ παντός, ἔργου τε καὶ λόγου, μηδὲ θανάτου τὸ ἄδηλον, εἰς νοῦν λαμβάνων ὄλως, ἀδιόρθωτος μένω. Ὁδηγέ μου μὴ ἐγκαταλίπησέ με.

Ἐπιμελῶς πᾶσαν κακίαν ἐτέλεσα, νηπιόθεν, καὶ οὐκ ἐπαυσάμην σε, τὸν ἀντιλήπτορα τὸν ἐμὸν, τοῦ παραπικραίνειν, ἀθέσμοις λόγοις καὶ πράξεσιν· ἀλλ' ἔν μὴ ἐκκακίσης, ἀλλ' ἐπίμεινον ἔτι, συνετίζων φωτίζων στηρίζων με.

Λόγου Θεοῦ, μακροθυμίαν μιμούμενος, τοῦ ἐλθόντος, ὅπως εἰς μετάνοιαν, καλέσῃ πάντας ἁμαρτωλοὺς, καὶ ἐκδεχομένη, αὐθαίρετον τὴν διόρθωσιν, καὶ μὴ βιαζομένου, καὶ αὐτὸς ὀδηγέ μου, ἐπ' ἐμοὶ μακροθύμως παράμεινον.

Πιόρρω Θεοῦ, ἡ ἁμαρτία με ἔβαλε, τὸν ἀχρεῖον, δοῦλον καὶ ἀνάξιον· ἀλλ' ὁ Δεσπότης μου Ἰησοῦς, προσελάβετό με, εὐσπλαγγῆως καὶ ὠκειώσατο· ἐγὼ δὲ τὴν τοσαύτην, ἀθετῶν αὐτοῦ χάριν, ἔτι θλίβω καὶ σέ, θεῖε Ἄγγελε.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἀληθῶς, ὁ Κύριος ἐβασίλευσε, βασιλείαν, τὴν μὴ διαπίπτουσαν· καὶ ἐνεδύσατο ψαλμικῶς, ἐκ σοῦ Θεομήτορ, ὡραιότητα ἐυπρέπειαν, τὴν σάρκα τὴν ἀγίαν, δι' ἧς θάνατον εἶλε, καὶ καθεῖλεν αὐτοῦ τὰ βασίλεια.

Ὡδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Σὲ φρουρὸν κεκτημένος, σύνοικον, συνόμιλον, ἄγιε Ἄγγελε, συμπαραμαρτοῦντα, συνοδεύοντα, συμπαραμένοντα, τὰ σωτηριώδη, ὑποτιθέμενον αἰεῖ μοι, ποίαν ἔξω συγγνώμην ἀσύνητος ὢν.

Ἐν πολλῇ παρρησίᾳ, θρόνῳ παριστάμενος τοῦ Παντοκράτορος, καὶ περιχορευῶν, περὶ τὸν Βασιλέα τῆς κτίσεως, τῶν πολλῶν κακῶν μου, παρασχεθῆναί μοι συγγνώμην, ὃ ὑπερασπιστής μου δεήθητι.

Τὰς βασάνους προβλέπων, καὶ τὰς τιμωρίας τὰς ἀναμενέσας με, καὶ τὴν πώρωσίν μου, καὶ τὴν ἀναληθσίαν καὶ τυφλωσιν, ἐλεῶν στενάξεις, καὶ σκυθροπαΐξεις, καὶ στυγναΐξεις, κατηφείας πληρούμενος, ῥῦστά μου.

Ὑδραμίαν πρὸς ὥραν, ἀλλ' οὐδὲ σιγμὴν, ἣ καὶ ταύτης βραχυτέρον, συνεχώρησά σοι, τῷ ἐμῷ εὐεργέτῃ καὶ φύλακι, ἐπ' ἐμοὶ χαρῆσαι, καὶ εὐφρανθῆναι, καὶ σκιρτῆσαι, ἀμαρτίαις αἰεὶ συμφθειρόμενος.

Θεοτοκίον.

Νέον βρέφος ὠράθη, ὃ ἀπερινόητος ἐκ σοῦ Πανάμωμε· ὃ σταθμῷ τὰς νάπας, καὶ τὰ ὄρη ζυγῷ σήσας γνώσεως· ὃ χόρον ἀστέρων διαριθμῶν, καὶ βῶλον δρόσου, καὶ ἀνέμων πνοὴν μεταθέμενος.

Ὡδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Φυλάσσων καὶ παρεμβάλλων κύκλω μου, καὶ ὄρμας ἀναχαιτίζων δαιμόνων, καὶ τὰς αὐτῶν θηριώδεις ἐφόδους, τὰς κατ' ἐμοῦ ἀναστελλῶν ἐκάστοτε, μὴ λίπης ὁ φύλαξ ὁ εἰμός· σὲ γὰρ ἔχω θερμὸν ἀντιλήπτορα.

Ἵπέρτιμον καὶ εὐῶδες ὢν μύρον, μὴ βδελύξη τὴν ἐμὴν δυσωδίαν, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ μέχρι τέλους, ἀλλ' ἀδιάστατος ἔσο μοι φύλαξ αἰεὶ· καὶ ἥλιος τόπους ῥύπαρους, διερχόμενος γὰρ οὐ μολύνεται.

Διβάδας δακρυομβρύτης ὀμβρίζει, τὸν στεγαζόντα ἐν ὑδάσι λόγῳ, τὰ ἑαυτοῦ ὑψηλὰ ὑπερῶα, χάριν μοι δοῦναι δυσώπει προστάτα μου· ὡς ἂν δι' ἐκείνων καθαρῆ ἢ καρδία μου, καὶ καθορᾶ τὸν Θεόν.

Ἄ ὕλως ὡς καθαρὸς καὶ ἄῦλος, παρεστῶς τῷ καθαρῷ καὶ αὔλῳ, καὶ πρὸς αὐτὸν κекτημένος πλουσίαν, τὴν παρρήσιαν καὶ τὴν οἰκειότητα, δυσώπησον τοῦτον ἐκτενῶς, τὴν ψυχὴν μου σωθεῖσαν χαρίσαι μοι.

Καλύψειεν ἐντροπὴ καὶ αἰσχύνη, ταῖς αἰσχροῖς καὶ δυσειδεῖς καὶ ζοφώδεις, ὄψεις ἐχθρῶν, ὀπνηϊκά τοῦ σκήνους, ἢ ταπεινῆ μου ψυχὴ διαζεύγνυται· αὐτὴν δὲ σκεπάσῃς, ὀδηγῆ, σαῖς λαμπραῖς πανέροις τε πτέρυξι. Θεοτοκίον.

Ἄ γίων ἀγιωτέρα Ἀγγέλων, Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ ὑπερτέρα, τὸν χαμερπῆ καὶ χαμαίζηλον νοῦν μου, τῆς γεηρᾶς καὶ προσύλου ἐφέσεως, ὑπέρτερον δεῖξον ἀπὸ γῆς, πρὸς οὐράνιον πτόθον ὑψώσασα.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Θεοῦ λειτουργέ, καὶ φύλαξ μου πανάριστε, τῷ ἁμαρτωλῷ, αἰεὶ μοι συμπαράμενε, κακουργίας πάσης με τῶν δαιμόνων ἐκλυτρούμενος, καὶ πρὸς Θείας τρίβους ὀδηγῶν, ζῶν προξενούσας τὴν ἀκήρατον.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μυριάδας τῶν κύκλω, συνεπιτιθεμένων ἐμοὶ ληστῶν ἀφανῶν, ζητηντῶν τὴν ψυχὴν με, ἀρπάσαι καὶ σπαράξαι, τῆ πυρίνη ῥομφαία σε, ἀποσοβῶν κραταιῶς, μὴ λίπης βοηθέ μου.

Ὅταν μέλλῃ με κρῖναι, ὁ Κριτῆς καὶ Θεὸς με καὶ κατακρῖναί με, τὸν κατακεκριμένον, ὑπὸ τοῦ συνειδότος, πρὸ ἐκείνης τῆς κρίσεως, μὴ ἐπιλάθῃ τοῦ σοῦ, δούλου χειραγωγέ μου.

Ἦλην σχῶν τὴν μητέρα, καὶ πλητὸν τὸν πατέρα, καὶ τὸν προπάτορα χοῦν, τῆ τούτων συγγενεία, εἰς γῆν διόλου βλέπω· ἀδεῶς δὸς προστάτα μου, καὶ ἄνω βλέψαι ποτε, πρὸς οὐρανοῦ τὸ κάλλος.

Ὡς ὠραῖος τῷ κάλλει, καὶ γλυκὺς καὶ χαρίεις, ὁ ἠλιόμορφος νῆς, φαιδρῶς παράστηθί μοι, προσώπῳ μειδιῶντι, ἰλαρῶ τε προσβλέμματι, ἠνίκα μέλλω τῆς γῆς, ἀπαίρειν ὀδηγέ μου.

Διὰ σπλάγγνα ἐλέης, διὰ φιλανθρωπίας περισσίαν πολλήν, τῶν σῶν πτερύγων σκέπη, φρυγέ με σκέπασόν με, ἐκδημῶντα τοῦ σώματος, ὡς μὴ ἰδεῖν δυσειδῆ, πρόσωπα τῶν δαιμόνων.

Θεοτοκίον.

Ἡ οὐράνιος πύλη, ἡ σωτήριος θύρα, ἡ κλίμαξ ἡ νοπη, δι' ἧς Θεὸς κατέβη, καὶ ἄνθρωπος ἀνέβη, οὐρανῶν βασιλείας με, ταῖς οἰκτιρμοῖς σου Σεμνή, ἀξίωσον σὸν δοῦλον.

Ὡδὴ ἡ Ἑπταπλασίως κάμινον.

Μετὰ Θεὸν σὲ ἔλαβον, ἐκ Θεῦ ἀντιλήπτορα, καὶ χειραγωγόν, καὶ βοηθὸν καὶ πρόμαχον, πανάγιε Ἄγγελε· διὸ μὴ παύση δέομαι, καὶ παιδαγωγῶν, καὶ νοητῶν, καὶ διδασκῶν, τὰ δέοντά με πράττειν, καὶ φωτίζων τὸν νοῦν μου, ἕως με παραστήσης, τῷ Χριστῷ σεσωσμένον.

Ὅταν οἱ θρόνοι τίθωνται, καὶ αἱ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν καθέζηται, καὶ κρίνωνται ἄνθρωποι, καὶ Ἄγγελοι παρίστανται, καὶ κλονῆται γῆ, καὶ πάντα φρίσση καὶ τρέμη, τὴν σὴν φιλανθρωπίαν, ἐπ' ἐμοὶ δεῖξον τότε, καὶ ῥῦσαί με γεέννης, Χριστὸν καθικετεύων.

Ἰὼν ὡς κηρίον μέλισσαι, ἀοράτως κυκλοῦσί με, οἱ Θεοστυγεῖς καὶ λυμεῶνες δαίμονες, ὡς ἄρπαγες ὄρνιθες, ὡς δολεραὶ ἀλώπεκες, καὶ ὡς αἰμοφάγα, πετεινὰ σαρκοβόρα, κυκλόθεν ἵπτανταί μου. Σκέπασόν με φρουρέ μου, ὡς ἀετὸς σκεπάζει τὰ ἑαυτοῦ νοσσία.

Ἄπο βλεφάρων δάκρυα, ἀστακτὶ καταρρέοντα, μετὰ δαψιλοῦς τῆς προχοῆς παράσχου μοι, δι' ὅλου με πλύνοντα, ἐκ κορυφῆς μέχρι ποδῶν, ὡς ὑπὲρ χιόνα, λευκανθέντα χιτῶνα, φορέσας μετανοίας, εἰς νυμφῶνα τὸν θεῖον, εἰσέλθω σε γεραίων τὸν ὑπερασπιστὴν μου.

Χριστοῦ ναὸν ὑπάρχουσαν, τὴν καρδίαν μου πάθεισι, χοίρων νοητῶν, διατριβὴν ἐτέλεσα· ἀλλὰ με δυνάμωσον, ὃ τῆς ἐμῆς ψυχῆς βοηθός, ταύτην καθάρισαι, θυμιάσαι, ραντίσαι, ἀρώμασι καὶ μύροις, προσευχῶν καὶ ἀγνεύσεως, ὡς ἂν ὑπάρξῃ πάλιν, ναὸς Χριστοῦ εὐώδης.

(1) ὄδηγός καὶ φύλαξ μου, καὶ προστατὴς καὶ ῥύστης μου, τῆς ἀπεγνωσμένης μου ψυχῆς ὁ ἔφορος, ἡνίκα τῆς σάλπιγγος,

τὸ φοβερόν ἀπήχημα, μέλλῃ με τῆς γῆς, ἐξανασηῆσαι εἰς κρίσιν, ἐγγύς μου στῆθι τότε, ἰλαρὸς καὶ χαρίεις, ἐλπίδι σωτηρίας, ἐξαίρων μου τὸν φόβον. Θεοτοκίον.

Ἐπερβολῇ χρηστότητος, δωρεάν με ἐλέησον, ἢ τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πηγὴν κυήσασα· ἐλέους γὰρ ἄξιον, οὐκ ἔχω τί προσάξω σοι· τῶν γὰρ ἀγαθῶν μου, οὐδαμῶς χρεῖαν ἔχεις, ὡς τὸν ἀγαθοδότην, καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἀρρήτως συλλαβοῦσα, ἢ Κεχαριτωμένη.

Ὠδὴ Δ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ιδομί σε ἐκ δεξιῶν, τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς παριστάμενον, φαιδρὸν καὶ ἡμερον, τὸν ἀντιλήπτορα καὶ προστάτην μου, ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ, βιαίως τὸ πνεῦμά μου, καὶ τοὺς ζητοῦντάς με, συλλαβεῖν πικροὺς ἐχθροὺς φυγαδεύοντα.

Ὡς Θεῷ Δεῖος λειτουργός, ποιῶν αὐτοῦ τὰ Δεῖα Δελήματα, πολλὴν πλουτεῖς πρὸς αὐτόν, τὴν παρρήσιαν, ἄγιε Ἄγγελε· διὸ Φερμῶς ὑπὲρ ἐμοῦ, αὐτόν παρακάλεσον, ὡς ἂν σωθεῖς διὰ σοῦ, ἀνυμνῶ τὴν προστασίαν καὶ σκέπην σου.

Ἄπασαν τὴν ἐμὴν ζωὴν, ἐν πολλῇ διαδραμῶν ματαιότητι, τῷ τέλει ἤγγισα, καὶ δυσωπῶ σε τὸν ἐμὸν φύλακα· Γενοῦ μοι ὑπερασπιστής, καὶ πρόμαχος ἄμαχος, ὅταν διέρχωμαι τοὺς τελώνας τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος.

Νοός με τὰς παρεκτροπὰς, ῥεμβασμὸς, αἰχμαλωσίας, φαυλότητας, καὶ τὴν αἰσχρονοίαν, τῶν ἀκαθάρτων καὶ ῥυπαρῶν λογισμῶν, τρέπειν ἐννοίας εἰς καλὰς, μὴ λίπης προσάτα μου, καὶ ἀγαθοὺς λογισμοὺς, κατανύξεως ἐμπύρου γεννήτορας.

Νίκησον τῶν ἐμῶν κακῶν, Ἰησοῦ μονογενὲς ὑπεράγαθε, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, τὴν ἀμετρίαν καὶ πολυπλήθειαν, τοῦ σοῦ αὔλου λειτουργοῦ, Δείαις παρακλήσεσιν, ὃν μοι ἐπέστησας, νηπιόθεν, ὡς φιλάνθρωπος φύλακα.

Ὅλην με σοὶ μετὰ Θεόν, σωτηρίας τὴν ἐλπίδα ἀνέθηκα, τῷ ἐμῷ φύλακι, καὶ κηδεμόνι καὶ ἀντιλήπτορι· κοινὴν πρεσβείαν πρὸς Θεόν, ὑπὲρ ἐμοῦ ποίησον, συμπρεσβευταὶς προσλαβῶν, τῶν Ἀγγέλων τοὺς χοροὺς καὶ συλλήπτορας. Θεοτοκίον.

Ἐψωσον κέρας εὐσεβῶν, καὶ κατάβαλε βαρβάρων φρυάγματα, Θεογεννήτρια, ἀπολιόρκητον διασωζούσα ταύτην τὴν

ποίμνην σου, ἐν ἧ τὸ μέγα σου ὄνομα, καὶ πολυδόξαστον, μεγαλύνεται πιστῶς καὶ δοξάζεται.

Στιχηρά προσόμοια.

Ίηχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαΐ.

Ω' Ἀγγελε Θεοῦ ὁ παρεστῶς ἀμέσως, τῇ ἀγίᾳ Τριάδι, μὴ παύση ἱκετεῶν, ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ δούλου σου.

Ω' ἔλαβες ἰσχὺν, φυλάττειν τὴν ψυχὴν μου, παρὰ Θεοῦ μὴ παύση, σκέπη τῶν σῶν πτερύγων, αὐτὴν σκέπων ἐκάστοτε.

Χάρις τῷ Ἰησοῦ, τῷ δόντι μοί σε μέγαν, φύλακα τῆς ψυχῆς μου, καὶ ὄπλον κατ' ἐχθρῶν μου, Ἀγγελε Θεοτίμητε.

Α'ξίωσον καί με, τυχεῖν τῆς βασιλείας, τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ἵνα σὺν σοὶ κραυγαίω, τὸν ὕμνον τὸν Τρισάγιον.

Φῶς δευτέρον σὺ εἶ, μετὰ Θεὸν φηρέ με· μὴ παύση προσαιτουῶν, ἰδεῖν καί με τὸ σέλας, τῆς τριλαμποῦς Θεότητος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Α'γγέλων καὶ βροτῶν, Δέσποινα Θεοτόκε, μὴ παύση ἱκετεύειν, Παρθένε τὸν Υἱόν σου, ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ δούλου σου.

Ε Υ Χ Η

Εἰς τὸν αὐτὸν Φύλακα τῆς τοῦ ἀνθρώπου ζωῆς.

Α'γιε Ἀγγελε, ὁ ἐφεσῶς τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς, καὶ ταλαιπώρου μου ζωῆς, μὴ ἐγκαταλίπῃς με τὸν ἀμαρτωλόν, μηδὲ ἀποστῆς ἀπ' ἐμῆ δια τὴν ἀκρασίαν μου· μὴ δῶῃς χώραν τῷ πονηρῷ δαίμονι, κατακυριεῦσαι με τῇ καταδυναστείᾳ τῆς θνητοῦ τούτου σώματος· κράτησον τῆς ἀθλίας καὶ παρειμένης χειρός μου, καὶ ὁδήγησόν με εἰς ὁδὸν σωτηρίας. Ναί, ἄγιε Ἀγγελε τοῦ Θεοῦ, ὁ φύλαξ καὶ σκεπαστὴς τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, πάντα μοι συγχώρησον, ὅσα σοι ἔθλιψα πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, καὶ εἶτι ἡμαρτον τὴν σήμερον ἡμέραν· σκέπασόν με ἐν τῇ παρούσῃ νυκτὶ καὶ διαφυλάξόν με ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τοῦ ἀντικειμένου, ἵνα μὴ ἐν τινὶ ἀμαρτήματι παροργίσω τὸν Θεόν· καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Κύριον, τοῦ ἐπιστηρίξαι με ἐν τῷ φόβῳ αὐτοῦ, καὶ ἄξιον ἀναδειξαί με δούλον τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος. Ἀμήν.

Πολύ ἰσχύει δέησις Δικαίου ἐνεργουμένη .

Ἰάκ. β. 16.

ΚΑΝΩΝ ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ

ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΟΥΡΑΝΙΟΥΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΠΑΝΤΑΣ
ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ .

ΠΟΙΗΜΑ ΙΩΣΗΦ ΤΟΥ ΥΜΝΟΓΡΑΦΟΥ .

Ὁδὴ ἡ Ἀχροστιχίς, κατ' Ἀλφάβητον . Ὡδὴ Ἰωσήφ .

Ὡδὴ αἰ . Ἦχος πλ. δ' . Ἀρματηλάτην Φαραώ .

Αναρχε Λόγε, ἱεραῖς δεήτεσι, τῶν Χερουβὶμ Σεραφίμ, Ἐξουσιῶν Θρόνων, καὶ Δεῖων Δυναμειῶν, Ἀγγέλων Ἀρχαγγέλων τε, Ἀρχῶν Κυριοτήτων, τὰ σὰ ἐλέη τὰ πλούσια, δώρησαι ἡμῖν ὡς φιλόανθρωπος .

Βοήθησόν μοι τοῦ Κυρίου Πρόδρομε, Χριστοῦ δεόμενος· τῶν Προφητῶν δῆμος, Ἀποστόλων σύλλογος, Μαρτύρων τὰ στρατεύματα, τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην, ἐκδυσωπεῖτε σωθῆναί με, πταίσμασι πολλοῖς συνεχόμενον .

Γυναῖκες Δεῖαι, αἱ καλῶς ἀθλήσασαι, καὶ ἐξασκήσασαι, Ἱεραρχῶν δῆμος, Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, σεπτοὶ Ἱερομάρτυρες, ἀγαθῶν αἰωνίων, ἐπιτυχεῖν ἱκετεύσατε, πίστει τοὺς ὑμᾶς μακαρίζοντας .
Θεοτοκίον .

Δεδουλωμένον ἠδοναῖς τοῦ σώματος, τὸν νοῦν μου Δέσποινα, καὶ ἀγαθὴ μόνη, ὄλον ἐλευθέρωσον, καὶ δούλον γνησιώτατον, ἀγαθῶν ἐργασίαις, τοῦ σοῦ Υἱοῦ με ἀνάδειξον, ὅπως κατὰ χρέος δοξάζω σε .

Ὡδὴ γ' . Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχαῖς .

Εκ τῶν σκανδαλίων τοῦ ἐχθροῦ, ὧς Σεραφίμ ρύσασθαί με, Ἐξουσίαι Χερουβὶμ ἱκετεύω, Κυριότητες Ἄρχαι, καὶ

Θρόνοι, καὶ Ἀρχάγγελοι, σὺν ταῖς Ἀγγέλοις πᾶσι, τὸν Λυτρωτὴν ἱκετεύσατε.

Ζωῆς ἀρίστης με τυχεῖν, Πρόδρομε ἐκδυσώπει, σὺν Προφήταις καὶ Μαρτύρων χορείαις, Ἀποστόλων ἱερῶν, Ἱεραρχῶν Ὀσίων τε, καὶ Ἱερομαρτύρων, τελειωθέντων δι' αἵματος.

Ἦς ἠξιώθητε τρυφῆς καὶ δόξης ἀδιαδόχου, αἱ ἀθλήσασαι Γυναῖκες ἀνδρείως, καὶ ἀσκήσασαι παιδρῶς, καὶ τὸν ἐχθρὸν νικήσασαι, ταύτης ἡμᾶς γενέσθαι, ἐν μετοχῇ ἱκετεύσατε.

Θεοτοκίον.

Θεοχαρίτωτε Ἄγνη, μετὰ τῶν ἄνω ταγμαίων, μετὰ πάντων τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων ἱερῶν, καὶ Προφητῶν ἱκέτευσέ, ὅπως τελείαν λύσιν, ἀμαρτημάτων ληψώμεθα.

ᾠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ι"δε Χριστέ, καὶ μὴ παρίδῃς με δέομαι, ἀμαρτίαις πάσαις συνεχόμενον, ἀλλ' ἱκεσίαις τῶν ἱερῶν, πάντων σου Ἀγγέλων, Μαρτύρων καὶ Ἀποστόλων σε, οἰκτείρησόν με σῶσον, καὶ τῆς σῆς βασιλείας, κληρονόμον με δεῖξον ὡς εὐσπλαγχνος.

Κήρυξ Χριστοῦ, Πρόδρομε τὸν ἐσβεσμένον με, τῆς καρδίας λύχνον νῦν ἐπάναψον, λύχνος Ἡλίου τοῦ νοητοῦ, ἥδη χρηματίσας, καὶ σὺν Προφήταις ἱκέτευσέ, καὶ πᾶσι ταῖς Ἀγίοις, ἐν Δερμῇ μετανοία, τὴν ζωὴν μετελθεῖν με τὴν πρόσκαιρον.

Δάμψον μοι φῶς, τῆς μετανοίας φιλόνητο, μεσιτείας, τῶν ἐν ὁσιότητι, Θεραπευσάντων σε Ἰησοῦ, ἱερῶν Γυναίων, Ἱεραρχῶν καὶ Μαρτύρων σου, Κηρύκων Ἀποστόλων, καὶ Ἱερομαρτύρων, καὶ τυχεῖν σωτηρίας ἀξιώσον.

Θεοτοκίον.

Μόνη Θεὸν, σωματωθέντα κυήσασα, Παναγία, τῶτον καθικέτευσέ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ, πάντας ἡμᾶς σῶσαι, καὶ τῆς κολάσεως ῥύσασθαι, ζωῆς αἰωνιζέσεως, καὶ φωτὸς ἀξιώσαι, καὶ σὺν τούτοις καλῶς Θεραπεύσασαι.

ᾠδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Νοεραὶ σε Δυναμίεις, νῦν καθικετεύουσιν εὐσπλαγχνε Κύριε, Ἐξουσίαι Θρόνοι, Σεραφίμ Κυριότητες Ἀγγελοι, σὺν τοῖς Ἀρχαγγέλοις, καὶ ταῖς Ἀρχαῖς Ἰλεως ἔσο, τῷ λαῷ σου, καὶ σῶσον ὡς εὐσπλαγχνος.

Ξενοτρόπως βιώσας, Πρόδρομε μακάριε, ξένον με ποίησον, πάσης τιμωρίας, Ἰησοῦν δυσωπῶν τὸν φιλόανθρωπον, σὺν Προφήταις θείοις, καὶ Ἀποστόλοις Ἱεράρχαις, καὶ Μαρτύρων ἀγίοις στρατεύμασιν.

Ὁ τὸς σὺς Ἱεράρχας, καὶ Ἱερομάρτυρας λαμπρύνας Κύριε, καὶ σεπτῶν Γυναίων, ἀθλησάντων τὸν θεῖον κατάλογον, μεγαλύνας τούτων, ταῖς προσευχαῖς οἰκτείρησόν με, ὁ εἰδῶς μου τὰ ἄμετρα πταίσματα. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, Λόγον τὸν πανάγιον ἀποκουήσασα, τῆς ψυχῆς μου πᾶσαν, ἀθυμίαν καὶ λύπην ἀπέλασον, καὶ εὐδωσόν μου, τὸν λογισμὸν τὰ θεῖα πράττειν, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ δοξάζω σε.

Ὡδὴ ε'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ῥύσθηναί με τῆς ἐκεῖ, ἀποκειμένης κολάσεως, δεήθητε Χερουβιμ, Θρόνοι Κυριότητες, Ἄγγελοι Ἀρχάγγελοι, Ἀρχαὶ καὶ Δυναμίεις, τὸν Δεσπότην πάσης κτίσεως.

Σὺν Ἀποστόλων χοροῖς, καὶ τῶν Μαρτύρων στρατεύμασι, Πρόδρομε κήρυξ Χριστοῦ, εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος, ἐν ᾧρα τῆς κρίσεως, Ἰησοῦν δυσώπει, τὸν φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν.

Τῶν ἀθλησάντων σερρώως, Γυναίων Θέκλα ἐξάρχουσα, ἐκέτευε σὺν αὐταῖς, τὸν εὐσπλαγχνον Κύριον, παθῶν ἀμαυρώσεως, καὶ πειρατηρίων, πολυτρόπων λυτρωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ἦμνουμέν σε οἱ πισοὶ, Θεοχαρίτωτε Δέσποινα, τὸν ὑπερῦμνητον γάρ, Θεὸν ἀπεκύησας ὃν δυσώπει ἄχραντε, πόλιν καὶ λαόν σου, ἐν εἰρήνῃ διασώζεσθαι.

Ὡδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Φωτὸς φῶτα δευτέρα, τοῦ πρώτου ὄντες, ἅγιοι Ἄγγελοι, ἐν μεθέξει αὐλῶ, καὶ πανολβίῳ καταφαιδρύνεσθε· ὅθεν κραυγάζω· Τὸν νοῦν μου φωτίσατε, ἐσκοτισμένον αἰεὶ βίου τοῖς πάθεσιν.

Χορὸς ὁ μακάριος, τῶν Ἀποστόλων καθικετεύει σε, σὺν τῷ θεῷ Προδρόμῳ, τῶν Ἀθλοφόρων καὶ ἱερῶν Προφητῶν, Ἱεραρχῶν τε Ὀσίων φιλόανθρωπε· πάριδε πάντων ἡμῶν τὰ πλημμελήματα.

Ψυχῆς μου κατάβαλε, Χριστέ τὸν πόνον, καὶ ταύτην ἄκτειρον, τῶν Ἱερομαρτύρων, Ἱεραρχῶν τε καὶ τῶν Ὁσίων σου, ταῖς μεσιτεῖαις μὴ καταισχύνης με, ἥνικα μέλλω τῷ σῶ, θρόνῳ παρίστασθαι.

Θεοτοκίον.

Ὡς θρόνος πυρίμορφος, τὸν Βασιλέα φέρεις τῆς κτίσεως, ὃν δυσώπει Παρθένε, σὺν μακαρίαις καὶ ἱεραῖς Γυναίξι, τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀξιῶσαί με, ὑμνολογοῦντα πιστῶς τὴν προστασίαν σου.

Ὡδὴ ἡ. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὡς Χερουβὶμ πυρίμορφα, Σεραφὶμ πολυόμματα, Θρόνοι Ἐξουσία, καὶ Ἀρχαὶ καὶ Ἄγγελοι, καὶ πάντες Ἀρχάγγελοι, καὶ Κυριότητες ἱεραὶ, σὺν τῷ μακαρίῳ, δυσωπεῖτε Προδρόμῳ, Προφήταις Ἀποστόλοις, Ἱεράρχαις Ὁσίοις, καὶ πᾶσι τοῖς Δικαίοις ἡμᾶς ἐλεηθῆναι.

Δότε ἡμῖν βοήθειαν, Πέτρε, Παῦλε, Ἰάκωβε, καὶ Βαρθολομαῖε, καὶ Θωμᾶ, καὶ Φίλιππε, Ἀνδρέα, Μάρκε, Λουκᾶ, καὶ Ἰωάννη φίλε Χριστοῦ, Σίμων καὶ Ἰουδα, παμμακάριστοι Θεῖα, καὶ μέγιστε Μαθθία, ἐπηρεῖαις τοῦ πλάνου, καταπεπονημένοις καὶ ἐξηπορημένοις.

Ἡλιακῶν λαμπρότερος, χρηματίσας ἐλλάμψεως, Στέφανε ὁ πρῶτος, Ἀθλητῶν γενόμενος, σὺν τούτοις ἰκέτευε, καταναγασθῆναι πάντας ἡμᾶς, καὶ τῆς ἀμαρτίας ἐκφυγεῖν πάντα ζόφον, βῶντας τῷ Δεσπότη Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἰχνηλατεῖν με Πάναγνε, τοὺς ὀσίως βιώσαντας, διὰ πολιτείας ἐναρέτου ποίησον, ἐχθροὺς καταρράσσησα, τοὺς ἀφειδῶς με θλίβοντας, καὶ πρὸς τῆς σαρκὸς κατολισθαίνειν τὰ πάθη, ἀπαύστως ἐνοχλοῦντας, ἵνα χαίρων κραυγάζω Ἄαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ὡς Θεῖαι Ἐξουσία καὶ Χερουβὶμ, Σεραφὶμ Κυριότητες Ἄγγελοι, Θρόνοι, Ἀρχαὶ, πᾶσαι καὶ Δυνάμεις πανευκλεεῖς, καὶ ἱεροὶ Ἀρχάγγελοι, δέησιν ποιεῖτε πρὸς τὸν Θεόν,

καλῶς ἡμᾶς βιώσαι, τυχεῖν τε σωτηρίας, καὶ τῶν δεινῶν ἀπολυτρώσασθαι.

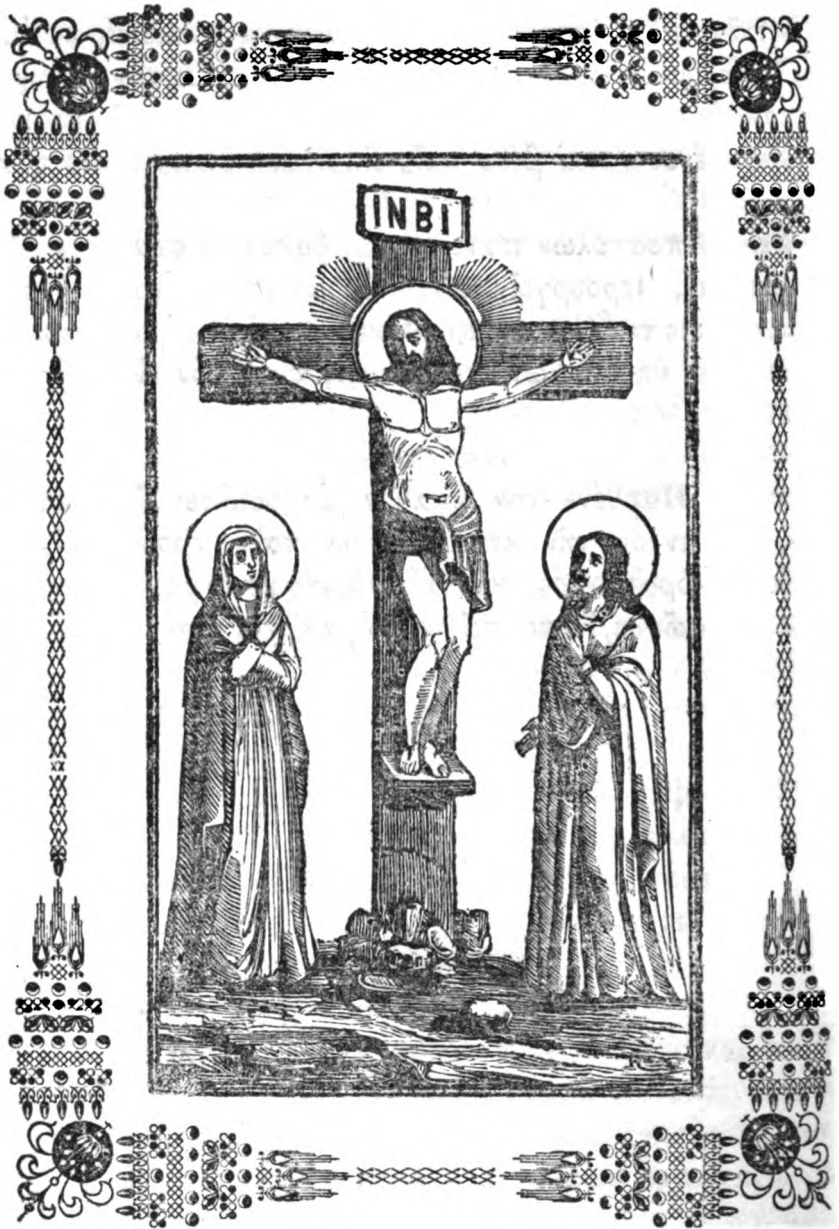
Σὺν πᾶσι τοῖς Προφήταις ὡς Προφητῶν, χρηματίσας ὑπέροχος Πρόδρομε, τῶν ἀγαθῶν, πάντων καταξίωσον καὶ ἡμᾶς, τοὺς κακωθέντας πάθει, καὶ ταῖς ἐπηρεαίαις τοῦ πονηροῦ, αἰεὶ συνεχομένους, καὶ βίου ταῖς ἀπάταις, ὅπως ὑμᾶς πίστει γεραίρωμεν.

Ἡ Δεῖα Ἀποστόλων πανευκλεῆς, δωδεκάς σὺν τοῖς Μάρτυσιν ἅπασιν, Ἱεουργοῖς, καὶ Ἱερομάρτυσιν ἱεροῖς, Προφήταις μακαρίοις τε, Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, αἱ στερρόως, ἀθλήσασαι Γυναῖκες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβείαν, πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον ποιήσατε.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε τὸν ἀγαθόν, ἐκδυσώπει Υἱόν σου καὶ Κύριον, διαπαντός, τὴν κεκακωμένην ταῖς προσβολαῖς, τοῦ ψυχοφθόρου δράκοντος, καὶ ἐξασθενήσασάν μου ψυχὴν, ἰάσασθαι καὶ σώσαι, καὶ πάσαις ἀγαθῦναι, ταῖς φωτοφόροις ἀναβάσεσιν.

Ἐμοὶ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι, εἰ μὴ ἐν τῷ Σταυρῷ
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Υαλ. ς. 14.

ΟΙ ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΕΣ ΟΙΚΟΙ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΟΥΤΗΝ ΚΑΙΜΑΚΑ

Τ Ο Ν Τ Ι Μ Ι Ο Ν Σ Τ Α Υ Ρ Ο Ν .

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ .

Ω τρισμακάρισε Σταυρὲ καὶ πανσεβάσμιε, σὲ προσκυνοῦμεν οἱ πισοὶ καὶ μεγαλύνομεν, ἀγαλλόμενοι τῇ θείᾳ σου ἀνυψώσει. Ἄλλ' ὡς τρόπαιον καὶ ὄπλον ἀπροσμάχητον, περιφρούρει τε καὶ σκέπε τῆ σῆ χάριτι, τοὺς σοὶ κράζοντας· Χαῖρε, Ξύλον μακάριον .

ΟΙ ΟΙΚΟΙ .

Α ἄγγελοι οὐρανόθεν ἀοράτως κυκλοῦσι Σταυρόν τὸν ζωηφόρον ἐν φόβῳ· καὶ φωτοπάροχον χάριν λαμπρῶς παρεχόμενον νῦν τοῖς πιστοῖς βλέποντες, ἐξίστανται, καὶ ἴσονται βοῶντες πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα·

Χαῖρε, Σταυρὲ οἰκουμένης φύλαξ· χαῖρε, ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας .

Χαῖρε, ὁ πηγάζων ἀφθόνως ἰάματα· χαῖρε, ὁ φωτίζων τοῦ κόσμου τὰ πέρατα .

Χαῖρε, Ξύλον ζωομύριστον, καὶ θαυμαίων θησαυρὲ· χαῖρε, συνθετοτρισόλβιε, καὶ χαρίτων παροχεῦ .

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις ὑποπόδιον θειῶν· χαῖρε, ὅτι ἐτέθης εἰς προσκύνησιν πάντων .

Χαῖρε, κρατῆρ τοῦ νέκταρος ἔμπλεως· χαῖρε, λαμπτήρ τῆς ἀνω λαμπρότητος .

Χαῖρε, δι' οὗ εὐλογεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε, δι' οὗ προσκυνεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Βλέπουσα ἡ Ἐλένη ἑαυτὴν ἐν ἐφέσει, φησὶ τῷ Βασιλεῖ Θαρσαλέως· Τὸ παμπόθητόν σου τῆς ψυχῆς εὐχερίστατόν μου τῆ σπουδῇ φαίνεται· ζητοῦσα γοῦν τὸ κράτιστόν σου τρόπαιον, ὡς λέγεις, κράζω· Ἄλληλουῖα.

Γνωσιν ἄγνωστον πρῶην ἡ Βασίλισσα γνοῦσα, ἐβόησε πρὸς τοὺς ὑπουργοῦντας· Ἐκ λαγόνων τῆς γῆς εὐρεῖν ἐν τάχει, καὶ δοῦναι τὸν Σταυρὸν σπεύσατε· πρὸς ὃν ἰδοῦσα ἔφησεν ἐν φόβῳ, πλὴν κράζουσα οὕτω·

Χαῖρε, χαρᾶς τῆς ὄντως σημεῖον· χαῖρε, ἀρᾶς τῆς ἀρχαίας λύτρον.

Χαῖρε, θησαυρὸς ἐν τῇ γῇ φθόνῳ κρυπτόμενος· χαῖρε, ὁ φανεῖς ἐν τοῖς ἄστροις τυπούμενος.

Χαῖρε, τετρακτινοπύρσευτε καὶ πυρίμορφε Σταυρέ· χαῖρε, κλίμαξ ὑψοστήρικτε, προοραθεῖσα ποτέ.

Χαῖρε, τὸ τῶν Ἀγγέλων γαληνόμορφον θαῦμα· χαῖρε, τὸ τῶν δαιμόνων πολυστένακτον τραῦμα.

Χαῖρε, τερπνὸν τοῦ Λόγου κειμήλιον· χαῖρε, πυρὸς τῆς πλάνης σθεστήριον.

Χαῖρε, Σταυρέ, ἀπορούντων προστάτα· χαῖρε, στερρόν εὐδρομούντων ἀλείπτα.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Δύναμις ἡ τοῦ Ξύλου, ἐπιδέδεικται τότε, πρὸς πίστωσιν ἀληθῆ τοῖς πᾶσι· καὶ τὴν ἄφωνόν τε καὶ νεκράν πρὸς ζωὴν ἀνέστησε, φρικτὸν θέαμα τοῖς μέλλουσι καρποῦσθαι σωτηρίαν, ἐν τῷ μέλπειν οὕτως·

Ἄλληλουῖα.

Εῆχουσα ἡ Ἐλένη τὰ ἀήττηταν ὄπλον, ἀνέδραμε πρὸς τὸν ταύτης γόνον· ὁ δὲ, μέγα σκιρτήσας εὐθύς, ἐπιγνοὺς τὸν μέγιστον Σταυρὸν, ἔχαιρε, καὶ ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν, ἐβόα πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα·

Χαῖρε, Σταυρέ, τοῦ φωτὸς δοχεῖον· χαῖρε, Σταυρέ, τῆς ζωῆς ταμεῖον.

Χαῖρε, ὁ δοτὴρ χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος· χαῖρε, ὁ λιμὴν ποντοπόρων ἀχέιμαστος.

Χαῖρε, τράπεζα βασταίχουσα ὡσπερ θυμὰ τὸν Χριστόν· χαῖρε, κλῆμα, βότρυν στάζοντα φέρον οἶνον μυστικόν.

Χαῖρε, ὅτι τὰ σκῆπτρα τῶν ἀνάκτων φυλάττεται· χαῖρε, ὅτι τὰς κάραις τῶν δρακόντων συνθλάττεται.

Χαῖρε, λαμπρὸν τῆς πίστεως γνώρισμα· χαῖρε, παντὸς τοῦ κόσμου διάσωσμα.

Χαῖρε, Θεοῦ πρὸς θνητοὺς εὐλογία· χαῖρε, θνητῶν πρὸς Θεὸν μεσιτεία.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Ζῆλον ἔνδοθεν δεῖον, ἡ Ἑλένη λαβοῦσα, ἐζήτησε καὶ εὔρε σπουδαίως τὸν ἐν γῆ κρυπτόμενον Σταυρόν, καὶ δεικνύμενον ἐν οὐρανῷ Ἄνακτι· ὃν ὑψωσε· καὶ βλέπον τὸ πολίτευμα, ἐν πίστει ἔφη· Ἀλληλοῦϊα.

Ηλιόμορφος ὡφθη ὁ Σταυρὸς ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ πάντες φωτισμοῦ ἐμπλησθέντες, καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ἀζέρα, θεωροῦσι τοῦτον ὡς καλῶν αἴτιον, ἐν ταῖς χερσὶ ταῖς θείαις ὑψωθέντα· ὃν ὑμνοῦντες εἶπον·

Χαῖρε, ἀυγὴ νοητοῦ Ἥλιου· χαῖρε, πηγὴ ἀκενώτου μύρου.

Χαῖρε, τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Εὐας ἀνάκλησις· χαῖρε, τῶν ἀρχόντων τοῦ Ἄδου ἡ νέκρωσις.

Χαῖρε, ὅτι ἀνυψούμενος, συνανυψοῖς νῦν ἡμᾶς· χαῖρε, ὅτι προσκυνούμενος, καθαγιάζεις τὰς ψυχάς.

Χαῖρε, τῶν Ἀποστόλων κοσμοκέρυκτον κλέος· χαῖρε, τῶν ἀθλοφόρων εὐμενέστατον σθένος.

Χαῖρε, Σταυρὲ, Ἑβραίων ὁ ἔλεγχος· χαῖρε, Πιστῶν ἀνθρώπων ὁ ἔπαινος.

Χαῖρε, δι' οὗ κατεβλήθη ὁ Ἄδης· χαῖρε, δι' οὗ ἀνατέταλκε χάρις.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Θεοβράβευτον Ξύλον θεωρήσαντες πάντες, τῆ τούτου νῦν προσέλθωμεν σκέπη· καὶ ὡς ὄπλον κρατοῦντες αὐτὸ, δι' αὐτοῦ τροπῆμεν τῶν ἐχθρῶν φάλαγγας, καὶ ψαύοντες τὸν ἄψαυστον, τοῖς χεῖλεσιν αὐτῷ βοῶμεν· Ἀλληλοῦϊα.

Ι "δε φῶς ἕρανόθεν Κωνσταντῖνος ὁ μέγας, δεικνύμενον Σταυροῦ τὸ σημεῖον δι' ἀσέρων, ἐν ᾧ καὶ νικᾶν πολεμίων πληθύν, ἔσπευσε τὸ Ξύλον φανερώσαι, καὶ βοῆσαι πρὸς αὐτὸ τοιαῦτα·

Χαῖρε, βουλῆς τῆς ἀρρήτου πέρας· χαῖρε, λαοῦ εὐσεβοῦντος κέρας.

Χαῖρε, πολεμίων ὁ τρέπων τὰς φαλαγγας· χαῖρε, φλόξ κασιδάπερ ὁ φλέγων τοὺς δαίμονας.

Χαῖρε, σκῆπτρον ἐπιθράνιον τοῦ Βασιλέως τοῦ πιστοῦ· χαῖρε, τρόπαιον ἀήττητον τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ.

Χαῖρε, ὁ τῶν βαρβάρων τὴν ὄφρυν καταβάλλων· χαῖρε, ὁ τῶν ἀνθρώπων τὰς ψυχὰς περιέπων.

Χαῖρε, κακῶν πολλῶν ἀμυντήριον· χαῖρε, καλῶν πολλῶν βραβευτήριον.

Χαῖρε, δι' οὗ χριστοφόροι σκιρτῶσι· χαῖρε, δι' οὗ Ἰουδαῖα θρηνοῦσι.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Κ λίμαξ οὐρανομήκης, ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου, ἐγένετο, τοὺς πάντας ἀνάγων, ἀπὸ γῆς πρὸς ὕψος οὐρανοῦ, τοῦ χοροῖς Ἀγγέλων συνοικεῖν πάντοτε, ἀφέντας τὰ νῦν ὄντα ὡς μὴ ὄντα, καὶ εἰδότας ψάλλειν· Ἀλληλουῖα.

Λ άμψας φῶς ἐπὶ πᾶσιν ὁ Σωτὴρ τοῖς ἐν Ἄδῃ, ἐφώτισας τοὺς κάτω κειμένους· πυλωροὶ δὲ Ἄδου τὴν αὐγὴν μὴ ἐνέγκαντές σου, ὡς νεκροὶ πεπτώκασιν· οἱ τούτων δὲ ῥυσθέντες, νῦν ὀρώντες τὸν Σταυρὸν βοῶσι·

Χαῖρε, ἀνάστασις τεθνεώτων· χαῖρε, παράκλησις τῶν πενθούντων.

Χαῖρε, τῶν ταμείων τοῦ Ἄδου ἡ κένωσις· χαῖρε, Παραδείσου τρυφῆς ἡ ἀπόλαυσις.

Χαῖρε, ράβδος ἡ ποντίσασα τὸν Αἰγύπτιον στρατὸν· χαῖρε, αὐθις ἡ ποτίσασα Ἰσραηλίτην λαόν.

Χαῖρε, ἔμψυχον Ξύλον, τοῦ Ληστοῦ σωτηρία· χαῖρε, εὐοσμον ῥόδον, εὐσεβῶν εὐωδία.

Χαῖρε, τροφή πεινῶντων ἐν πνεύματι· χαῖρε, σφραγίς, ἣν ἔλαβον ἄνθρωποι.

Χαῖρε, Σταυρέ, μυστηρίων ἡ θύρα· χαῖρε, ἐξ οὗ ρεῖθρα χέον-
ται θεία. Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Μέλλοντος Μωϋσέως τὸ πολύμοχθον γένος λυτρώσασθαι
ἐκ τῆ λυμεῶνος, ἐπεδόθης ὡς ῥάβδος αὐτῷ, ἀλλ' ἐγνώ-
σθης τούτῳ καὶ Θεοῦ σύμβολον· διόπερ κατεπλάγη σου,
Σταυρέ, τὴν δυναστείαν, κράζων· Ἀλληλουῖα.

Τὸ Κοντάκιον· Ὡ τρισμακάριστε Σταυρέ. Σελ. 503.

Τὸν Ν'. ψαλμὸν, καὶ τὸν Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Χαράς δοχεῖον, σοὶ πρέπει χαίρειν μόνῳ. Ἰησοῦς.

Ποίημα Κωνσταντίνου Δαπόντε.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Α**'νοιξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος,
- » καὶ λόγον ἐρευξομαι, τῷ ζωηφόρῳ Σταυρῷ, καὶ ὀφθί-
» σομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, τούτου
- » τὰ θαύματα. Τροπάρια.

Χριστῆ σκηπτρον ἅγιον, ἐμψυχωμένον σε Πνεύματι, Σταυρέ
πανσεβάσμιε, Ἐλένη βλέπουσα, προσεφώνει σοι· Χαῖρε
Χριστοῦ ἡ δόξα, δι' οὗ δόξαν ἅπαντες, προσενεδύθημεν.

Ἀήττητος δύναμις, Χαῖρε Σταυρέ τρισμακάριστε, πιστῶν
δεομένων σου· χαῖρε ἡ μάχαιρα, ἡ ἐκκόπτουσα, τὰ κέρατα
δαιμόνων· χαῖρε ἀγλαόκαρπον, δένδρον πανάγιον.

Ῥάβδος ἡ βλαστήσασα, χαῖρε Χριστὸν τὸν ζωήρρυτον,
καρπὸν ἐξ οὗ τρώγοντες, ζωὴν καρπούμεθα· Χαῖρε ἐνδοξον,
σημεῖον τῆ Δεσπότης, ἀφ' οὗ σαλευθήσονται, γῆ καὶ οὐράνια.

Ἀγγέλων ἀγλαΐσμα, Χαῖρε βροτῶν τὸ διάσωσμα, δαιμό-
νων πολύστονον, τραῦμα πανύμνητε, ζωοπάροχε, Σταυρέ ἡ
σωτηρία, καταπονουμένων τε, καὶ ἡ ἀντίληψις.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Τ**οὺς σοὺς ὑμολόγους ζωοδότα, ἰάσεων ἄφθοнос πηγῆ,
- » Δίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον, καὶ
- » ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Τροπάρια.

Σταυρέ ἡ ἀρχὴ τῆς σωτηρίας, Σταυρέ τῶν Μαρτύρων ἡ
χαρὰ, κήρυγμα Ἀποστόλων τε, Ἐκκλησιῶν ὁμόνοια, σκέ-
πε φρούρει καὶ φύλαττε, τοὺς καυχωμένους τῷ κράτει σου.

Διώκονται φάλαγγες δαιμόνων, τῇ σῇ σημειώσει δυνατέ· ὄθεν βοῶμεν· Χαῖρέ σοι· χαῖρε δι' οὗ ἠνώθησαν, ἡ γῆ καὶ τὰ οὐράνια, καὶ ἐθεώθη ὁ ἄνθρωπος.

Ὁδὸς πρὸς μονὰς τὰς οὐρανοῦς, ἀπάγουσα, χαῖρε τὸ λαμπρὸν, τοῦ Ἰησοῦ μου τρόποιον· χαῖρε ἀνάκτων στέφανος· χαῖρε σωτὴρ παγκόσμιος· χαῖρε ἡ ῥάβδος εὐθύτητος.

Χαῖρε σὺ ἡ ῥάβδος βασιλείας, δυνάμεως· χαῖρε τοῦ Χριστοῦ, ἡ ῥάβδος ἣν ἀπέστειλεν, ἐκ τῆς Σιών ὁ Κύριος· χαῖρε φυτὸν ἀθάνατον, ὑφ' οὗπερ σκέπονται ἅπαντες.

Τὸ Κοντάκιον· Ὡ τρισμακάριστε Σταυρέ.

Εἶτα ἐτέρους ἐξ Οἴκους.

Νόμον ὁ ἐν Σιναίῳ τῷ Θεόπτῃ δούς πάλαι, Σταυρῷ ἐθελοντι προσηλοῦται, ὑπὲρ ἀνόμων ἀνόμως ἀνδρῶν, καὶ κατάραν νόμου παλαιᾶν ἔλυσε, ἵνα Σταυροῦ τὴν δύναμιν ὀρῶντες ἅπαντες νῦν βοῶμεν·

Χαῖρε, ἀνόρθωσις πεπτωκότων· χαῖρε, κατάπτωσις κοσμολάτρων.

Χαῖρε, ἀναστάσεως Χριστοῦ τὸ ἐγκαίνισμα· χαῖρε, μοναζόντων τὸ θεῖον ἐντρύφημα.

Χαῖρε, δένδρον εὐσκιόφυλλον, ὑφ' οὗ σκέπονται πιστοί· χαῖρε, ξύλον προφητόφθεγκτον, πεφυτευμένον ἐν γῇ.

Χαῖρε, τῆς βασιλείας κατ' ἐχθρῶν συμμαχία· Χαῖρε, τῆς πολιτείας κραταιὰ προστασία.

Χαῖρε, Κριτοῦ δικαίου φανέρωσις· χαῖρε, βροτῶν πταιόντων κατάκρισις.

Χαῖρε, Σταυρὲ ὀρφανῶν ἀντιληπτορ· χαῖρε, Σταυρὲ πλουτιστὰ τῶν πενήτων.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Ἦ ἐνον θαῦμα ἰδόντες, ξένον βίον βιωμεν, τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν ἀνυψοῦντες· διὰ τοῦτο γὰρ ἐν τῷ Σταυρῷ ὁ Χριστὸς ἐπάγη, καὶ σαρκὶ πέπονθε, βουλόμενος ἐλκυσαι πρὸς τὸ ὕψος τοὺς αὐτῷ βοῶντας·

Ἄλληλουῖα.

Οἷος ἦλθεν ἐξ ὕψους, τὴν Θεότητα ἔχων, ὁ μόνος προαιετός· Λόγος· καὶ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου Μητρός, καὶ φα-

νεῖς τῷ κόσμῳ ταπεινὸς ἄνθρωπος, Σταυρὸν καταδεξάμενος, ἐζώωσε τοὺς αὐτῷ βρωῶντας·

Χαῖρε, Σταυρὲ τῆς εἰρήνης ὄπλον· χαῖρε, βαλθῖς τῶν ὁδοιπορούντων.

Χαῖρε, σωζομένων σοφία καὶ στήριγμα· χαῖρε, ἀπολλυμένων μωρία καὶ σύντριμμα.

Χαῖρε, εὐκαρπον, ἀθάνατον καὶ ζωηφόρον φυτόν· χαῖρε, ἄνθος, ὅπερ ἤνθησε τὴν σωτηρίαν ἡμῶν.

Χαῖρε, ὅτι συνάπτεις τὰ ἐν γῆ σὺν τοῖς ἄνω· χαῖρε, ὅτι φωτίζεις τὰς καρδίας τῶν κάτω.

Χαῖρε, δι' οὗ φθορὰ ἐξωστράκισται· χαῖρε, δι' οὗ ἡ λύπη ἠφάνισται.

Χαῖρε, καλῶν μυριάριθμος ὄλθος· χαῖρε, πιστῶν μυριώνυμον εὐχος.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Πέπτωκε τῶν δαιμόνων ἡ παμβέβηλος φάλαγξ, καὶ γένος τῶν Ἑβραίων ἡσχύνθη, προσκυνούμενον τὸν Σταυρὸν παρὰ πάντων, μετὰ πόθου βλέποντες, αἰεὶ δὲ ἀναβλύζοντα· ἰάματα τοῖς ἐκβοῶσιν· Ἀλληλοῦϊα.

Ρεύματα συνεστάλη λογισμῶν κακοδόξων, παγέντος σου Χριστέ ἐπὶ ξύλου· ἀποροῦσι γὰρ ὄντως τὸ, Πῶς καὶ Σταυρὸν ὑπέστης, καὶ φθορὰν πέφευγας· ἡμεῖς δὲ τὴν Ἀνάστασιν δοξάζοντες, ἀναβοῶμεν·

Χαῖρε, σοφίας Θεοῦ τὸ ὕψος· χαῖρε, προνοίας αὐτοῦ τὸ βάθος.

Χαῖρε, μωρολόγων ἀλόγων ἡ ἄγνοια· χαῖρε, μαντιπόλων ἀφρόνων ἀπώλεια.

Χαῖρε, ὅτι τὴν Ἀνάστασιν ἐμφανίζεις τοῦ Χριστοῦ· χαῖρε, ὅτι τὰ παθήματα ἀνακαινίζεις αὐτοῦ.

Χαῖρε, τῶν πρωτοπλάστων τὴν παράβασιν λύσας· χαῖρε, τοῦ Παραδείσου τὰς εἰσόδους ἀνοίξας.

Χαῖρε, Σταυρὲ τοῖς πᾶσι σεβάσμιε· χαῖρε, ἐθνῶν ἀπίστων ἀντίπαλε.

Χαῖρε, Σταυρὲ ἰατρὲ τῶν νοσούντων· χαῖρε, αἰεὶ βοηθὲ τῶν βρωῶντων·

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Σῶσαι θείων τὸν κόσμον ὃ τῷ κόσμῳ κοσμήτωρ, κατήλθε πρὸς αὐτὸν ἀπορρήτως· καὶ Σταυρὸν ὑπέστη, Θεὸς ὢν, δι' ἡμᾶς, τὰ πάντα κατ' ἡμᾶς δέχεται· διὸ καὶ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, ἀκούει παρὰ πάντων· Ἄλληλουϊα.

Τὸ Κοντάκιον· Ὡ τρισμακάριστε Σταυρέ.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ο** καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν Σταυροῦ
- » τῷ ξύλῳ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηρατῷ πα-
- » λάμῃ, καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστέ τῇ
- » δυνάμει σου.

Τροπάρια.

Εὐφημοῦμέν σε προθύμως, ὑποπόδιον λέγοντες, τῶν ποδῶν Κυρίου, ἐν ᾧ προσκυνοῦμεν πανάγιε, Χαῖρε Σταυρέ· καὶ ὑψοῦμεν τὸν ὑψώσαντα, τὴν πεσοῦσαν φύσιν παραβάσει Προπάτορος.

Ἰορδάνης μαρτυρεῖ σου, τὴν φρικτὴν θείαν δύναμιν, Σταυρὸ τοῦ Κυρίου, ἀναχαιτισθεὶς ὑπὲρ λόγον τε, καὶ τόπον δούς Πατριάρχῃ διαβαίνοντι, καὶ ἀνάξας τῷ Ἐλισσεὶ τὸ σιδήριον.

Ὅφεις χαῖρε ὁ κτιννύων, ἐν ἐρήμῳ βλεπόμενος· χαῖρε φῶς Κυρίου, τὸ φωτίζον πάντα τὰ πέρατα· χαῖρε ὁ σκόλοψ βαρβάρων, ἡ κατάλυσις, τῶν ξοάνων τε, καὶ Ἰουδαίων ἀπώλεια.

Νῆσοι, ἡπειρος ἡ πᾶσα, σῶ τιμῷ κλειζονται, κλέος οἰκουμένης, Σταυρὸ ζωηφόρε ὀνόματι· ὑψωσον κέρας ἀπάντων, χριστωνύμων τε, καὶ κατάβαλε τῶν ἐναντίων τὸ φρύαγμα.

Σοὶ βοῶμεν ὡς ἐμψύχῳ· Χαῖρε Ξύλον τρισόλβιον· χαῖρε ζωῆς Ξύλον· χαῖρε προσκυνούμενον πάντοτε, ὑπὸ Ἀγγέλων, ἀνθρώπων· χαῖρε καύχημα, οὐρανοῦ καὶ γῆς, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ
- » τρισμακάριστον ᾧ Ξύλον, ἔσχες εἰς ὑψος τὸν ἐπὶ πάν-
- » των Θεόν, καὶ ἔδειξας ἄχρονον ἡμῖν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί
- » σε, σωτηρίαν δωρούμενος.

Τροπάρια.

Οπλον θειοχάλκευτον, ὁ θυρεὸς τῆς πίστεως, κράτος τὸ ἀκράδαντον ἐν μάχαις, Σταυρὸ Κυρίου, χαῖρε ἡ δίστο-

μος, σπάθη τῶν πιστῶν· χαῖρε δι' ἧς, "Ἄγαρ κατασφάττεται, καὶ ἐγείρονται τρόπαια.

Ἰσχύς καὶ ὀχύρωμα, ἀνθρώπων Σταυρὲ τίμιε, κλίμαξ τὸν Θεὸν ἐστηριγμένον, ἐπὶ σὲ ἔχουσα, χαῖρε κήρυγμα, πάντων Προφητῶν· χαῖρε δι' οὗ, ὁ κόσμος ἠγίασται, καὶ Σαταῖν καταβέβληται.

Πάθος τὸ κεφάλαιον, παθῶν Κυρίου ἔνδοξε, χαῖρε τῷ παθόντος ἐκουσίως, ἐξ οὗ τὸ θεῖον πόμα ἀνέβλυσε, πᾶσι τὸ πανάχραντον αὐτοῦ, Αἷμα καὶ ἐπίομεν, ἐκτακέντες οἱ ἄνθρωποι.

Ῥεῖθροις θεοῦ Αἵματος, ἐπαρδευθεῖς πανάγιε, Σταυρὲ θεοτίμητε τοὺς πίστει, σῶζε κινδύνων, καὶ τοῦ λοιμοῦ καὶ λιμοῦ, βοῶντάς σοι· Χαῖρε ἡ πηγὴ, ἄρδουσα τὰ σύμπαντα, τὰ σωτήρια νάματα.

Εὐλόγησον Κύριε, τοῦ σου Σταυροῦ τῇ χάριτι, τὸν ἐνιαυτὸν χρηστότητός σου, τοὺς ἱερέας, τοὺς βασιλεῖς, τὸν στρατὸν, πάντα περιούσιον λαὸν, πιστῶς προσκυνοῦντάς σου, τὸν Σταυρὸν τὸν φωτόμορφον.

ᾠδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

• Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ
• θεόφρονες, τοῦ θεοδέγμονος, Σταυροῦ, τὰς χεῖρας κρο-
• τήσωμεν, τὸν ἐπ' αὐτῷ τεθέντα Θεὸν δοξαζόντες.

Τροπάρια.

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνοῦμέν σε, καὶ ψάλλομεν τῷ θεῷ ὀνόματι, σου Σταυρὲ ὑψιστε, σεπτῷ Ἀγγέλοις ὑπάρχοντι, καὶ φοβερωῶ κἀντοῖς τοῖς δαιμόνων ἄρχουσι.

Ἐλένη γῆθεν τὸ Λάβαρον, ἐκλάμψαν βασιλείας τούπισημον, Χριστιανῶν ἡμῶν, γνοῦσα τὸ, Χαῖρέ σοι ἔκραζε, χαῖρε ἡμῶν ἡ δόξα καὶ τὸ κραταίωμα.

Ἴδου κἀντοί σοι κραυγάζομεν· Χαῖρε Σταυρὲ Κυρίου πανένδοξε· χαῖρε ἐλπίς ἡμῶν· χαῖρε ὑψῶν ἡμᾶς ἅπαντας, τῇ παγκοσμίῳ ἤδη θεῖα ὑψώσει σου.

Χαρᾶς αἰτίου ὑπάρξαντος, πιστοὶ νῦν τῇ δυνάμει σου χαίρομεν, καὶ προσκυνοῦμέν σε· Χαῖρε λαμπτήρ παμφαέστατε· χαῖρε νηπίων φύλαξ, καὶ πολυῦμνητε.

Τὸ Κοντάκιον· Ὡ τρισμακάριστε Σταυρέ.

Εἶτα τοὺς λοιποὺς ἐξ Οἴκους.

Τεῖχος τῆς οἰκουμένης, ὦ Σταυρέ ζωφόρε, ἀπόρθητον καὶ
θεῖον νοοῦμεν· ὁ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς κατα-
σκευάσας σε Ποιητής, τάννυσι τὰς χεῖρας, ξένον ἄκουσμα!
καὶ ἅπαντας ἐκφωνεῖν διδάσκει·

Χαῖρε, ἡ βάσις τῆς εὐσεβείας· χαῖρε, τὸ νῆκος τῆς κλη-
ρουχίας.

Χαῖρε, Ἀμαλήκ νοητὸν ὁ τροπύμενος· χαῖρε, Ἰακώβ ταῖς
χερσὶ προτυπούμενος.

Χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνεμόρφωσας τὰς παλαιτάτας σκιάς· χαῖρε,
σὺ γὰρ ἀνεπλήρωσας προφητοφθέγγκτους φωνάς.

Χαῖρε, ὁ τὸν Σωτῆρα τῶν ἀπάντων βαστάσας· χαῖρε, ὁ τὸν
φθορέα τῶν ψυχῶν καταργήσας.

Χαῖρε, δι' οὗ Ἀγγέλοις ἠνώθημεν· χαῖρε, δι' οὗ φωτὶ κατη-
γίσθημεν.

Χαῖρε, σὲ γὰρ προσκυνοῦμεν τιμῶντες· χαῖρε, σοὶ γὰρ προσ-
φωνοῦμεν, βοῶντες·

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Υμνος ἅπας μειοῦται, συνακολουθεῖν θεῶν, τῷ πλήθει
τῶν πολλῶν σου θαυματίων· ἐγκωμίων πληθύνει γὰρ
ἂν προσάξωμέν σοι, ὦ Σταυρέ τίμιε, οὐδὲν τελοῦμεν ἄξιον, ὧν
δέδωκας ἡμῖν· ἀλλ' οὖν βοῶμεν· Ἀλληλουῖα.

Φωτοπάροχον αἴγλην, τοῖς ἐν σκότει δωρεῖται, Σταυρὸς ὁ
ζωοδώρητος οὗτος· τὸ γὰρ αὐτὸν δέδεκται φῶς, καὶ
πρὸς γνώσιν θεῖαν δαδουχεῖ ἅπαντας· ὑψοὶ δὲ νῦν ὑψούμε-
νος τὸν νοῦν ἡμῶν, ἀναμέλπειν ταῦτα·

Χαῖρε, φωστήρ τοῖς ἐν σκότει φαίνων· χαῖρε, ἀστήρ τὸν κό-
σμον ἀυγάζων.

Χαῖρε, ἀστραπὴ χριστοκτόνους ἀμβλύνοῦσα· χαῖρε, ἡ βροντὴ
τοῦς ἀπίστους ἐκπλήττουσα.

Χαῖρε, ὅτι κατελάμπρυνας ὀρθοδόξων τοὺς χορούς· χαῖρε,
ὅτι κατηδάφισας τῶν εἰδώλων τοὺς βωμούς.

Χαῖρε, ἕπερ ὁ τύπος οὐρανόθεν ἐφάνη· χαῖρε, οὐπερ ἡ χάρις
πονηρίας ἐλαύνει.

Χαῖρε, σαρκὸς σημαίνων τὴν νέκρωσιν· χαῖρε, παθῶν ὁ κτεί-
νων ἐπέγερσιν.

Χαῖρε, ἐν ᾧ ὁ Χριστὸς ἐσταυρώθη· χαῖρε, δι' οὗ πᾶς ὁ κό-
σμος ἐσώθη.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Χάρην δοῦναι θελήσας ὁ Χριστὸς ταῖς ἀνθρώποις, τὰς χει-
ρας ἐπὶ ξύλου ἐκτείνει, καὶ τὰ ἔθνη πάντα συγκαλεῖ,
καὶ βασιλείαν πᾶσιν οὐρανῶν δίδωσι, τοῖς μέλπουσι τὸν ὕ-
μνον ἐπαξίως, καὶ πιστῶς βοῶσιν· Ἄλληλουῖα.

Ψάλλοντές σου τὸν ὕμνον, εὐφημοῦμεν ἐκ πόθου, ὡς ἔμψυ-
χον Κυρίου σε Ξύλον· ἐπὶ σοὶ γὰρ παγεῖς ἐν σαρκὶ ὁ
δεσπόζων τῶν ἄνω δυναμέων, ἡγίασεν, ἐδόξασεν, ἐδίδαξε
βοᾶν σοὶ ταῦτα·

Χαῖρε, Σταυρέ, νοητὴ ῥομφαία· χαῖρε, Ἁγίων ἅγιον βλέμμα.

Χαῖρε, Προφητῶν καὶ Δικαίων προκήρυγμα· χαῖρε, τοῦ Χρι-
στοῦ λαμπροφόρον στρατήγημα.

Χαῖρε, κάλλος καὶ διάδημα βασιλέων εὐσεβῶν· χαῖρε, κρά-
τος καὶ ὀχύρωμα ἱερέων εὐλαβῶν.

Χαῖρε, τῆς ἀληθείας εὐκλεέστατος κόσμος· χαῖρε, τῆς σω-
τηρίας εὐτυχέστατος ὄρμος.

Χαῖρε, φαιδρὸν ἀπάντων ἀγλαῖσμα· χαῖρε, υἱῶν τῆς Ἁγαρ
φυγάδευμα.

Χαῖρε, φωτὸς ἀκηράτου λυχνία· χαῖρε, ψυχῆς τῆς ἐμῆς θυ-
μηδία.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Ω πανύμνητον Ξύλον, τὸ βαστάσαν τὸν πάντων Ἁγίων
ἀγιώτατον Λόγον· δεδεγμένον ἡμῶν τὰς λιτὰς, ἀπὸ
πάσης ῥῦσαι συμφορᾶς, ἅπαντας, καὶ αἰωνίου λύτρωσαι κο-
λάσειως τοὺς σοὶ βοῶντας·

Ἄλληλουῖα.

Καὶ πάλιν· Ἄγγελοι οὐρανόθεν. Καὶ τό· Ω τρισμακάριστε
Σταυρέ. Σελ. 503.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

► **Ο**ὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτί-
► σαντα· ἀλλὰ πρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες,

- χαίροντες ἔφαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος
- καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Α'ναφέρουσα, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια, χαῖρε ἡ γέφυρα· χαῖρε· σημεῖον ἐν ᾧ, φλογίνη ῥομφαία μὲν ὑποκεχώρηκε· Ληστής ἦλθε δέ, χαίρων εἰς τὸν Παραδείσον· Ἄνυμνὸν τὴν δυνάμιν σου.

Ἱερέων, ἡ εὐπρέπεια ζωήρῃτε, χαῖρε Σεμέλιον, τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, γαλήνη τοῦ σύμπαντος· χαῖρε ἀνάκλησις, μετανοίας τε, καὶ παρθενίας τήρησις· χαῖρε Ξυλον ἀφθαρσίας.

Ῥόδον εὖοσμον, ἄνθος χαῖρε ἀμάραντον, ῥάβδος βλαστήσασα, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν· Ζωῆς χαῖρε τράπεζα, παρατιθέμενον, ἄρτον ἔχουσα· χαῖρε τροφή πεινῶντων τε, καὶ λιμὴν χειμαζομένων.

Εὐφημεῖ σε, μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ ἀνακραῖζει σα· Χαῖρε τὸ ἄρμα Θεῶ, ἐν ᾧ περιεδραμεν ἀγαλλιῶμενος, ὡσπερ γίγας τις, τὸν οὐρανόν, τὴν ἄβυσσον, ἕως ἄκρων οὐρανίων.

Ἰλαστήριον, ἀπάντων χαῖρε τίμιε· χαῖρε ἡ σύστασις, παντὸς τοῦ κόσμου Σταυρέ, δι' οὗ ὑψουμένου τε συνανυψούμεθα, καὶ διάβολος, πίπτει εἰς Ἄδου πέταυρον, τὸ αὐτῆ ἡτοιμασμένον.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

- **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ ἀβύσσῳ, ὁ τύπος τοῦ Θεοδόχου
- **Π**διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμε
- **ν**ος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύ
- **ρ**ιον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τὰς
- **αἰ**ῶνας.

Τροπάρια.

Ναμάτων πηγῆς ἐκ σωτηρίου, τοῦ Θείου Σταυροῦ, πλοσίως ἀρυσώμεθα, Θεορῥύτων ἅπαντες, τῆς πλευραῖς τοῦ πλάσαντος, ἡμᾶς προθύμως κράζοντες, καὶ πίστει ψάλλοντες· Τὸν τίμιον ὑμνοῦμεν Κυρίου, καὶ ὑπερυψοῦμεν Σταυροῦ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μέσον οὐρανοῦ καὶ γῆς ἰδρύθης, ὡς κλίμαξ Σταυρὸς Κυρίου ὠραιότατε, ἵνα ἀνατρέχωμεν, πρὸς τὰ ἐπουράνια, δι

τῆς σῆς οἱ ἄνθρωποι ἀνόδου, ψάλλοντες· Τὸν τίμιον Σταυρὸν ἀνυμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ τόπος Κυρίου, οὗ οἱ πόδες, οἱ ἅγιοι σὺ πρὸς σωτηρίαν ἔστησαν· ὅθεν προσκυνοῦμέν σε, Σταυρὲ ἠλιόμορφε, τῶν ἀσκητῶν ἐντρύφημα, τοῦ Παντοκράτορος, ἡ ἔκλαμπρος σημαία τῆς νίκης, κατὰ τοῦ Βελίαρ, ἡ Θεοδόχος κλίνη.

Νεκροὶ διὰ σοῦ ζωοποιοῦνται· θανάτου καὶ γὰρ τὸν νεκρωτὴν ἐβάστασας· τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν, ὥτα διανοίγονται, δαίμονες διώκονται, πάθη ἀφίστανται, μυριῶν ἀγαθῶν ταμειοῦχε, Σταυρὲ τοῦ Σωτῆρος, ἡ κλεῖς τοῦ Παραδείσου.

Ὁσφθης Κωνσταντίνῳ τῷ μεγάλῳ, τῷ κράτορι εὐσεβείας, ὃ πανσέβαστε, Σταυρὲ Θεοδώρητε, καὶ πανυπερθαύμαστε, ἠλιακῶν λαμπρότερος βολίδων· ὅθεν σε, τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν τὸν δόντα, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**πας γηγενῆς, σικρτάτῳ τῷ πνεύματι λαμπαδουχοῦμε-
 » νος, πανηγυρίζετῳ δὲ, αὐλῶν Νόων φύσις γεραίρουσα,
 » τὰ ἱερά θαυμάσια τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτῳ· Χαίροις
 » παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε.

Τροπάρια.

Ιθυνον ἡμῶν, Σταυρὲ παμμακάριστε, τῶν προσκυνούντων σε, πρὸς τὰς ἐντολαὶς Χριστοῦ, τὴν ζωὴν, ἵνα σοι Χαῖρε κράζωμεν· χαῖρε κατάραις λύτρωσις, ὡς τανυσθέντος σοι, τοῦ Κυρίου, καὶ κατάραιν λύσαντος, εὐλογίαν ἡμῖν ἀντεισάξαντος.

Ἦρθη ἐπὶ γῆς, ἀπάσης ἡ δόξα σου, Σταυρὲ καὶ ἔπλησε, καὶ τὰ ἐπουράνια· διό σοι, Χαῖρε αἰεὶ κραυγαζόμεν· χαῖρε δι' οὗ ἐσώθημεν, τὰ ἔθνη ἅπαντα, προσκυνοῦντες, Τριαδὰ ἀχώριστον, τὸν Πατέρα Υἱὸν σὺν τῷ Πνεύματι.

Σὺ εἶ ὁ Σταυρός, δι' οὗ παλαι ἔσχισε, Μωσῆς τὴν θάλασσαν· σὺ εἶ ἡ ἐκφύσασα, Ἀαρωνίτις ράβδος τὰ κάρυα· σὺ τὸ γλυκᾶναν ξύλον Μερρᾶς τὰ νάματα. Σοὶ βοῶμεν· Χαίροις προφητόφθεγкте, αὐτουργεὶ τεραστίων ἐκείστοτε.

Ὡς ἐκ ψυχῆς, τὸ Χαῖρέ σοι κράζομεν, Σταυρὲ πανάγιε, καὶ κατασφραγίζομεν, αὐτῆς, καὶ πόλεις πλοῖά τε, καὶ ἱερά,

καὶ ἅπαντα τὰ ἐγχειρήματα, σοῦ τὸ θεῖον, ὄνομα χαράττοντες, πεπειθότες ἐν σοὶ καὶ τροπούμενοι.

Ὑψωσον Χριστέ, ἡμῶν λατρευάντων σοι, καὶ προσκυνούντων σου, τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν, καὶ τὰ φρικτά σου θεῖα παθήματα, τὴν πολιτείαν· θραῦσον δέ, τοὺς ἀντιλέγαντας, ἵνα γνῶσι, πάντες τὴν ἀήττητον, ταῦ τιμίου Σταυροῦ σου τὴν δύναμιν.

Σῶσόν με Μητρός, τῇ χάριτι δέομαι τῆς παναχράντου σου, καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, θεῖα δύναμι, ὃν καὶ ὑπέμεινας, ὡς Ἰησοῦ μακρόθυμε, καὶ πολυέλεε, ἵνα σώσης, ῥεῦσαν τὰ εἰκόνα σὴν, καὶ ὁμοίωσιν φέρον πλαστούργημα.

**ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΕΝ Τῷ ΤΡΙΤῳ ΜΕΡΕΙ ΤΟΥ ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ,
ΚΑΙ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΠΟΙΟΥΝΤΩΝ ΜΕΡΟΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ.**

ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ

Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα.

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου.

Σύνοψιν μικρῶν ἱερῶν Κανόνων.

Ἀλφαβητικὸν Πίνακα πάντων τῶν ἐν τῇ ἱερᾷ ταύτῃ Βίβλῳ ὀνομαστί ἀναφερομένων Ἀγίων.

Κανόνιον τῆ εὐρίσκειν ἐν ποίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑβδομάδος ἀρχεται ἕκαστος μῆν.

Ἑρμηνείαν τοῦ αὐτοῦ Κανονίου.

Σεληνοδρόμιον παντοτεινόν.

Ἑρμηνείαν τοῦ αὐτοῦ Σεληνοδρομίου.

Καὶ Πασχάλια 68 ἐτῶν.

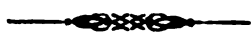

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ Α'. 1.

Εν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ
 Λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ
 χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν, ὃ γέγονεν. Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ
 ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία
 αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπισταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα
 αὐτῷ Ἰωάννης. Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φω-
 τὸς, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ. Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα
 μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα τὸν
 ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος οὐκ
 αὐτὸν ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ
 ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν
 τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Οἱ οὐκ ἐκ
 σαρκῶν, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ
 ἐγεννήθησαν. Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν (καὶ
 ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός)· πλήρης
 χάριτος καὶ ἀληθείας. Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ, καὶ κέκραγε λέγων·
 Οὗτος ἦν ὃν εἶπον· Ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὁ
 πρῶτός μου ἦν. Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ
 χάριν ἀντὶ χάριτος. Ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωσέως ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλή-
 θεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ.

Ος τις βούλεται σωθῆναι, πρό πάντων χρηῶν αὐτῷ τὴν Καθολικὴν κρατῆσαι Πίστιν, ἣν εἰ μή τις σώαν καὶ ἁμωμον τηρήσειεν, ἀνευ δισταγμοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα ἀπολείται. Πίστις δὲ Καθολικὴ αὕτη ἐστίν, ἵνα ἓνα Θεὸν ἐν Τριάδι, καὶ Τριάδα ἐν Μονάδι σεβώμεθα, μήτε συγχέοντες τὰς ὑποστάσεις, μήτε τὴν οὐσίαν μερίζοντες· ἄλλη γάρ ἐστιν ἡ τοῦ Πατρὸς ὑπόστασις, ἄλλη τοῦ Υἱοῦ, καὶ ἄλλη τοῦ ἁγίου Πνεύματος· ἀλλὰ Πατὴρ καὶ Υἱὸς καὶ ἁγίου Πνεύματος μία ἐστὶ Θεότης, ἴση δόξα, συναίδιος ἡ μεγαλειότης. Οἶος ὁ Πατὴρ, τοιοῦτος καὶ ὁ Υἱός, τοιοῦτο καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Ἄκτιστος ὁ Πατὴρ, ἄκτιστος ὁ Υἱός, ἄκτιστον καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα. Ἀκατάληπτος ὁ Πατὴρ, ἀκατάληπτος ὁ Υἱός, ἀκατάληπτον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Αἰώνιος ὁ Πατὴρ, αἰώνιος ὁ Υἱός, αἰώνιον καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα· πλὴν οὐ τρεῖς αἰώνιοι, ἀλλ' εἰς αἰώνιος· ὥπερ οὐδὲ τρεῖς ἄκτιστοι, οὐδὲ τρεῖς ἀκατάληπτοι, ἀλλ' εἰς ἄκτιστος, καὶ εἰς ἀκατάληπτος. Ὁμοίως, παντοκράτωρ ὁ Πατὴρ, παντοκράτωρ ὁ Υἱός, παντοκράτωρ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· πλὴν οὐ τρεῖς παντοκράτορες, ἀλλ' εἰς παντοκράτωρ. Οὕτω, Θεὸς ὁ Πατὴρ, Θεὸς ὁ Υἱός, Θεὸς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· πλὴν οὐ τρεῖς Θεοί, ἀλλ' εἰς Θεός. Ὁσαύτως, Κύριος ὁ Πατὴρ, Κύριος ὁ Υἱός, Κύριον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· πλὴν οὐ τρεῖς Κύριοι, ἀλλ' εἰς ἐστὶ Κύριος· ὅτι ὥπερ μοναδικῶς ἑκάστην ὑπόστασιν Θεὸν καὶ Κύριον ὁμολογεῖν Χριστιανικὴ ἀληθεῖα ἀναγκαζόμεθα, οὕτω τρεῖς Θεούς, ἢ τρεῖς Κυρίους λέγειν, Καθολικὴ εὐσεβεία κωλυόμεθα. Ὁ Πατὴρ ἀπ' οὐδενός ἐστι πεποιημένος, οὔτε δεδημιουργημένος, οὔτε γεγεννημένος· ὁ Υἱός ἀπὸ μόνου τοῦ Πατρὸς ἐστίν, οὐ πεποιημένος, οὐδὲ δεδημιουργημένος, ἀλλὰ γεγεννημένος· τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀπὸ τοῦ Πατρὸς, οὐ πεποιημένον, οὔτε δεδημιουργημένον, οὔτε γεγεννημένον, ἀλλ' ἐκπορευτόν. Εἰς οὖν ἐστὶ Πατὴρ, οὐ τρεῖς Πατέρες· εἰς

Υἱός, οὐ τρεῖς Υἱοί· ἐν Πνεῦμα ἅγιον, οὐ τρία Πνεύματα ἅγια· καὶ ἐν ταύτῃ τῇ Τριάδι, οὐδὲν πρῶτον, ἢ ὕστερον· οὐδὲν μείζον, ἢ ἕλαττον· ἀλλ' ὅλαι αἱ τρεῖς ὑποστάσεις συνδιαιωνίζουσαι ἑαυταῖς εἶσι καὶ ἴσαι· ὡσεὶ κατὰ πάντα, ὡς εἴρηται, καὶ Τριάς ἐν Μονάδι, καὶ Μονάς ἐν Τριάδι λατρεύεται. Ὁ Δέλων οὖν σωθῆναι, οὕτω περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος φρονεῖτω· πλὴν ἀναγκαῖον ἔτι· ἐστὶ, πρὸς αἰώνιαν σωτηρίαν, ὅπως καὶ τὴν ἐνανδρώπησιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὀρθῶς πιστεύῃ. Ἔστιν ὡς Πίστις ὀρθή ἵνα πιστεύωμεν καὶ ὁμολογῶμεν, ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ τοῦ Θεοῦ Υἱός, καὶ Θεὸς καὶ Ἄνθρωπός ἐστι. Θεὸς ἐστὶν ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ Πατρὸς, πρὸ αἰώνων γεννηθείς· καὶ Ἄνθρωπός ἐστιν ἐκ τῆς οὐσίας τῆς Μητρὸς, ἐν χρόνῳ γεννηθείς. Τέλειος Θεός, καὶ τέλειος Ἄνθρωπος, ἐκ ψυχῆς λογικῆς, καὶ ἀνθρωπίνης σαρκὸς ὑποστάς· ἴσος τῷ Πατρὶ, κατὰ τὴν Θεότητα· ἕλαττων τοῦ Πατρὸς, κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα· ὅς, καὶ Θεὸς ὑπάρχει καὶ Ἄνθρωπος, ὁμῶς οὐ δύο, ἀλλ' εἷς ἐστὶ Χριστός· εἷς δὲ, οὐ τροπῇ Θεότητος εἰς σάρκα, ἀλλὰ προσλήψει ἀνθρωπότητος εἰς Θεότητα· εἷς πάντως, οὐ συγχύσει φύσεων, ἀλλὰ ἐνώσει ὑποστάσεων· ὡσεὶ γὰρ ψυχὴ λογικὴ καὶ σὰρξ, εἷς ἐστὶν ἄνθρωπος, οὕτω Θεὸς καὶ Ἄνθρωπος, εἷς ἐστὶ Χριστός· ὁ παθὼν διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, καὶ κατελθὼν εἰς τὴν Ἀθῆν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἀνελθὼν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθήμενος ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς τοῦ παντοκράτορος· ὅθεν ἐλευσεται κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὐ τῇ παρουσίᾳ πάντες ἄνθρωποι ἀναστήσονται σὺν τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν, ἀποδώσοντας περὶ τῶν ἰδίων ἔργων λόγον· οἱ μὲν τὰ ἀγαθὰ πράξαντες, πορεύσονται εἰς ζωὴν αἰώνιον· οἱ δὲ τὰ φαῦλα, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. Αὕτη ἐστὶν ἡ Καθολικὴ Πίστις, ἣν εἰ μή τις πιστῶς τε καὶ βεβαίως πιστεύσῃ, σωθῆναι οὐ δύνησεται.

Σημείωσαι, ὅτι τὸ ἄνωθεν Σύμβολον τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου, συγκριθέν τις ἀρχαιοτάταις χειρογράφοις τοῖς σωζομένοις ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Μάρκου Βιβλιοθήκῃ, καὶ σύμφωνον εὐρεθὲν γνήσιόν τε καὶ ὁμοφωνοῦν τῇ γνώμῃ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἔδοξε τοῦτο τυπωθῆναι· τὰ γὰρ τυπωθέντα ἐν Παρισίοις καὶ ἄλλοις διαφέρουσι κατὰ τε τὴν φράσιν καὶ τὴν ἔννοιαν· τοῦτο δὲ, ἀπαράλλακτον καὶ τοῦ ἐν Μοσχολίᾳ τυπωθέντος, εὐσεβεῖ γνώμῃ ἐνταυθα προσετέθη.

ΣΤΥΝΟΥΣΙΣ ΚΑΝΟΝΩΝ ΙΕΡΩΝ

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ, ΤΩΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΝΟΔΩΝ, ΚΑΙ ΤΙΝΩΝ ΑΓΙΩΝ
ΠΑΤΕΡΩΝ ΜΕΡΙΚΩΝ, ΠΕΡΙ ΚΗΣΤΕΙΩΝ, ΚΑΙ ΕΤΕΡΩΝ ΠΡΟΘΕΣΕΩΝ, ΚΑΤ' ΕΚΛΟΓΗΝ ΣΤΑ-
ΔΕΧΘΕΝΤΩΝ ΕΝΤΑΤΘΑ, ΕΙΣ ΠΡΟΧΕΙΡΩΝ ΧΡΗΣΙΝ ΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΝ ΠΑΝΤΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ,
ΕΞΑΙΡΕΤΟΣ ΔΕ ΤΩΝ ΙΕΡΩΜΕΝΩΝ.

Κανὼν ξγ'. τῶν Ἀποστόλων.

Εἴ τις Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος, ἢ ὅλως τοῦ καταλόγου τοῦ
ἱερατικοῦ, φάγη κρέας ἐν αἵματι ψυχῆς αὐτοῦ, ἢ Σηριάλωτον, ἢ Σησι-
μαῖον, καθαιρείσθω· εἰδὲ λαϊκὸς εἴη, ἀφοριζέσθω.

Κανὼν ξδ'. τῶν αὐτῶν.

Εἴ τις Κληρικός εὐρεθῆ τὴν Κυριακὴν ἡμέραν νηστεύων, ἢ τὸ Σάββα-
τον, πλὴν τοῦ ἐνὸς καὶ μόνου, καθαιρείσθω· εἰδὲ λαϊκὸς, ἀφοριζέσθω.

Κανὼν ξε'. τῶν αὐτῶν.

Εἴ τις Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος, ἢ Ὑποδιάκονος, ἢ Ἀνα-
γνώστης, ἢ Ψάλτης, τὴν ἁγίαν Τεσσαρακοστὴν οὐ νηστεύει, ἢ Τετράδα,
ἢ Παρασκευὴν, καθαιρείσθω· ἐκτός εἰμὴ δι' ἀσθένειαν σωματικὴν ἐμποδί-
ζοιτο· εἰάν δὲ λαϊκὸς ἢ, ἀφοριζέσθω.

Κανὼν ν'. τῆς ἐν Λαοδικείᾳ.

Ὅτι οὐ δεῖ ἐν Τεσσαρακοστῇ, τῇ ὑστέρᾳ Ἑβδομάδι τὴν Πέμπτην λύειν,
καὶ ὅλην τὴν Τεσσαρακοστὴν ἀτιμάζειν· ἀλλὰ δεῖ πᾶσαν τὴν Τεσσαρα-
κοστὴν νηστεύειν, ξηροφαγοῦντας.

Κανὼν ιε'. Πέτρου Ἀλεξανδρείας.

Οὐκ ἐγκαλέσει τις ἡμῖν παρατηρουμένοις Τετράδα καὶ Παρασκευὴν, ἐν
αἷς καὶ νηστεύειν ἡμῖν κατὰ παράδοσιν εὐλόγως προστέτακται· τὴν μὲν
γὰρ Τετράδα, διὰ τὸ γενόμενον συμβούλιον ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων ἐπὶ τῇ προ-
δοσίᾳ τοῦ Κυρίου· τὴν δὲ Παρασκευὴν, διὰ τὸ πεπονθέναι αὐτὸν ὑπὲρ ἡ-
μῶν· τὴν δὲ Κυριακὴν, χαρμωσύνης ἡμέραν ἄγομεν, διὰ τὸν ἀνασταύσαντα
ἐν αὐτῇ· ἐν ἣ οὐδὲ γόνατα κλίνειν παρελήφμεν.

Ἐρώτησις ιβ'. τοῦ ἀγιωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας,
κυρίου Μάρκου· καὶ Ἀπόκρισις τοῦ ἀγιωτάτου Πατριάρχου
Ἀντιοχείας, κυρίου Θεοδώρου τοῦ Βαλσαμῶνος.

Ὁ καταλύων τὰς Τετράδας καὶ Παρασκευὰς ὅλου τοῦ χρόνου, ἀνευ σω-
ματικῆς ἀσθενείας, κολάζεται, κατὰ τὸν Κανόνα τῶν ἁγίων Ἀποστόλων·

υπέξελέ μοι τὰς Τετράδας καὶ τὰς Παρασκευὰς τῆς Ἀπόκριω, τῆς Τυροφάγου, τῆς Διακαινησίμου, καὶ τοῦ Δωδεκαημέρου· ἐν ταύταις γὰρ καὶ διὰ κρέατος ἀκινδύνως καταλύομεν.

Κανὼν ιδ'. τῆς ἐν Γάγγρα Συνόδου.

Εἴ τις, χωρὶς σωματικῆς ἀνάγκης, ὑπερηφανεύοιτο, καὶ τὰς παραδεδομένας νηστείας εἰς τὸ κοινόν, καὶ φυλασσομένας ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, παραλύοι, ἀποκυροῦντος ἐν αὐτῷ οἰκείου λογισμοῦ, ἀνάθεμα ἴστω.

Ἐκ τοῦ Τόμου τῆς ἐνώσεως ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ῥωμανοῦ τῶν Βασιλέων, εἰς τὰ 910 ἔτη ἀπὸ Χριστοῦ.

Τρεῖς τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνον ἀξιωθήσεται ὁ Τρίγαμος τῆς μεταλήψεως τῶν Μυστηρίων· ἅπαξ μὲν, ἐν τῇ σωτηρίῳ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν Ἀναστάσει· δεύτερον δέ, ἐν τῇ Κοιμῆσει τῆς ἀγράντου Δειπούντης ἡμῶν Θετόκου· καὶ τρίτον, ἐν τῇ Γενεθλίῳ ἡμέρᾳ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· διὰ τὸ καὶ ἐν ταύταις προηγεῖσθαι νηστείαν καὶ τὸ ἐκ ταύτης ὄφελος.

Κανὼν νδ'. τῆς ἐν Λαοδικείᾳ.

Ὅτι οὐ δεῖ ἰδιωτικὸς ψαλμοὺς λέγεσθαι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, οὐδὲ ἀκρόνιστα βιβλία, ἀλλὰ μόνον τὰ κανονικὰ τῆς Καινῆς καὶ Παλαιᾶς Διαθήκης.

Κανὼν λγ'. τῆς ε'. Συνόδου, ἥτις καὶ ἐν Τρούλλῳ λέγεται.

Τὰ δεῖτα λόγια ἐπ' ἄμβωνος μὴ ἀναγινωσκέτω ὁ μὴ κεκαρμένος, καὶ μὴ τυχὼν εὐλογίας· ὁ δὲ παρὰ ταῦτα ποιῶν ἀφοριζέσθω.

Κανὼν ιδ'. τῆς ζ'.

Καὶ ὁ μὴ χειροθεσίας τυχὼν, εἰ καὶ Μοναχὸς εἴη, τὰς ἱεράς ἐπ' ἄμβωνος βίβλους μὴ ἀναγινωσκέτω. Χειροθετεῖτω δὲ Ἀναγνώστας καὶ ὁ Ἠγάμενος ἐν τῷ ἰδίῳ Μοναστηρίῳ, εἰ ἱερωμένος εἴη, καὶ παρ' Ἐπισκόπου χειροθεσίαν ἔχοι· καὶ Χωρεπισκόπος, κατ' ἐπιτροπὴν Ἐπισκόπου.

Κανὼν οε'. τῆς ἐν Τρούλλῳ.

Οἱ ψάλλοντες, μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ κατανύξεως, ψαλλέτωσαν, βοαῖς ἀτάκτοις καὶ ἀναρμόστοις μὴ χρώμενοι.

Κανὼν δ'. τῆς ζ'.

Ὁ χρυσίον, ἢ ἀργύριον, ἢ ἕτερον εἶδος τοῦς ὑπ' αὐτὸν ἀπαιτῶν, καὶ διὰ τι τούτων τῆς Λειτουργίας ἀπείργων τινὰ, ἢ ἀφορίζων, ἢ σκεπτόν κλείων ναόν, μὴ γίνεσθαι ἐν αὐτῷ τὰς Λειτουργίας, ὑποκείσθω ταυτοπαθείᾳ.

Κανὼν λβ'. τῶν Ἀποστόλων.

Εἴ τις Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος ὑπὸ Ἐπισκόπου γίνηται ἐν ἀφορισμῷ, τοῦτον μὴ ἐξεῖναι παρ' ἑτέρου δεχθῆναι, ἀλλ' ἢ παρὰ τοῦ ἀφορίσαντος αὐτόν· εἰ μὴ ἂν κατὰ συγκυρίαν τελευτήσῃ ὁ ἀφορίσας αὐτόν Ἐπίσκοπος.

Κανὼν δ'. τοῦ Πατριάρχου Νικολάου.

Ὁ ἄλογος δισμός, ἀνίσχυρος, καὶ παρ' Ἀρχιερέως λύεται.

Ἐκ τῶν Διαταγῶν τῶν Ἀποστόλων, Βιβλ. ἡ. Κεφ. 42.

Ἐπιτίθεισθω δὲ Τρίτα τῶν κεκοιμημένων ἐν ψαλμοῖς, καὶ ἀναγνώσει, καὶ προσευχαῖς, διὰ τὸν Τριήμερον ἐγερθέντα· καὶ Ἐυνατα, εἰς ὑπόμνη-

σιν τῶν περιόντων καὶ τῶν κεκοιμημένων· καὶ Τεσσαρακοστά, κατὰ τὸν παλαιὸν τύπον· Μωσῆν γὰρ οὕτως ὁ λαὸς ἐπέβησεν· καὶ Ἐνιούσια ὑπὲρ μνείας αὐτῶν· καὶ διδόσθω ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν πέννησιν, εἰς ἀνάμνησιν αὐτῶν.

Κανὼν θ'. τῶν Ἀποστόλων.

Πάντας τοὺς εἰσιόντας πιστοὺς, καὶ τῶν Γραφῶν ἀκούοντας, μὴ παραμένοντας δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ ἀγίᾳ μεταλήψει, ὡς ἀταξίαν ἐμποιοῦντας τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀφορίζεσθαι χρή.

Κανὼν ι'. τῆς ἐν Τρούλλῳ.

Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος, τόκους ἢ τὰς λεγομένας ἐκατοστάς λαμβάνων, ἢ παυσάσθω, ἢ καθαιρείσθω.

Κανὼν ιδ'. καὶ ιε'. τῆς αὐτῆς.

Πρεσβύτερος, πρὸ τῶν τριάκοντα ἐτῶν, μὴ χειροτονείσθω, κἂν πάνυ ἢ ὁ ἄνθρωπος ἄξιος· ὁμοίως καὶ Διάκονος μὴ χειροτονείσθω, πρὸ τῶν εἰκοσιπέντε ἐτῶν· καὶ Ὑποδιάκονος, μὴ ἦττον τῶν εἰκοσι ἐτῶν· ὁ δὲ παρὰ τοὺς ὀρισθέντας χρόνους χειροτονηθεὶς, καθαιρείσθω.

Κανὼν κβ'. τῆς αὐτῆς.

Ὁ χειροτονηθεὶς ἐπὶ χρήμασι, συγκαθαίρεισθω τῷ χειροτονήσαντι.

Κανὼν κγ'. τῆς αὐτῆς.

Ὁ τῆς ἀχράντου μεταδίδου Κοινωνίας, καὶ ὄβολόν, ἢ εἶδος τι οἰουοῦν ἀπαιτῶν, καθαιρείσθω· ἢ γὰρ χάρις οὐ πιπράσκειται.

Κανὼν β'. τῆς ζ'. Συνόδου.

Ὁ γενησόμενος Ἐπίσκοπος, γινωσκέτω τὸ Ψαλτήριον, διαγινωσκέτω ὁ, τι ἀναγινώσκει, οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ' ἐρευνητικῶς· ὁμοίως τοὺς ἱερούς Κανόνας, τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, τὴν τοῦ Ἀποστόλου βίβλον, καὶ πᾶσαν τὴν θείαν Γραφήν· εἰδὲ μὴ, μὴ χειροτονείσθω.

Τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου.

Μηδεὶς δύο πόλεων Ναοὺς κληρούσθω.

Κανὼν μβ'. καὶ μγ'. τῶν Ἀποστόλων.

Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος κύβοις σχολάζων καὶ μέθαις, ἢ παυσάσθω, ἢ καθαιρείσθω. Εἰ δὲ Ὑποδιάκονος, ἢ Ἀναγνώστης, ἢ Ψάλτης, ἀφορίζεσθω.

Κανὼν μδ'. τῶν αὐτῶν.

Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος τόκους ἀπαιτῶν τοὺς δανειζομένους, ἢ παυσάσθω, ἢ καθαιρείσθω.

Κανὼν ιη'. τῶν αὐτῶν.

Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος ἀμελῶν τοῦ Κλήρου, ἢ τοῦ λαοῦ, καὶ μὴ παιδεύων αὐτοὺς τὴν εὐσείβειαν, ἀφορίζεσθω.

Ἐκ τοῦ οδ'. καὶ πδ'. Κανόνος τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ὁ δεσμεῖν καὶ λύειν ἔξουσίαν λαβὼν οὐτινοσοῦν τῶν ἡμαρτηκότων, μεγάλην ὀρῶν συντριβὴν, ἐλαττώσει τὸν χρόνον τῶν ἐπιτιμιῶν. Μὴ χρόνῳ κρινε, ἀλλὰ τρόπῳ τὰ ἐπιτίμια.

Τοῦ αὐτοῦ παράγγελμα πρὸς Ἱερέα.

Σπούδασον, ὦ Ἱερεῦ, σαυτὸν παραστήσαι ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομῶντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. Μηδέποτε στήῃ εἰς σύναξιν, ἐχθραν ἔχων κατὰ τινος, ἵνα μὴ φυγαδεύσῃς τὸν Παράκλητον. Ἐν ἡμέρᾳ συνάξεως μὴ δικάζου, μὴ φιλονείκει, ἀλλ' ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μένων, προσεύχου καὶ ἀναγιγνώσκῃς μέχρι τῆς ὥρας, ἐν ἧ ἡμερᾷ δεῖ τελέσαι τὴν θείαν Μυσταγωγίαν· καὶ οὕτω παραστήθῃ ἐν κατανύξει, καὶ καθαρᾷ καρδίᾳ τῷ ἁγίῳ Θυσιαστηρίῳ, μὴ περιβλέπων ἔνθεν κἀκεῖθεν, ἀλλὰ φρίκη καὶ φόβῳ παριστάμενος τῷ ἐπουρανίῳ Βασιλεῖ. Μὴ, διὰ θεραπείαν ἀνθρωπίνην, ἐπισπεύσῃς τὰς εὐχὰς, ἢ συντίμησ· μηδὲ λάθῃς πρόσωπον, ἀλλ' ὄρα πρὸς μένον τὸν προκείμενον Βασιλέα, καὶ τὰς περιεστῶσας κύκλῳ Δυνάμεις. Ἄξιον σαυτὸν ποιήσῃς τῶν ἱερῶν Κανόνων. Μὴ συλλειτουργεῖς, ὡς ἀπαγορεύουσι. Βλέπε τίνοι παρίστηκας, πῶς ἱερουργεῖς, καὶ τίσι μεταδίδως. Μὴ ἐπιλάβῃς τῆς δεσποτικῆς ἐντολῆς, καὶ τῆς τῶν ἁγίων Ἀποστόλων. Μὴ δότε, γὰρ φησι, τὰ ἅγια τοῖς κούρῃς, καὶ τοὺς μαργαρίτας μὴ βάλετε ἔμπροσθεν τῶν χοίρων. Ὅρα, μὴ παραδῶς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ εἰς χεῖρας ἀναξίων. Μὴ ἐντραπῆς τοὺς ἐνδόξους τῆς γῆς, μηδ' αὐτὸν τὸν τὸ διάδημα περικείμενον ἐν τῇ ὄρᾳ ἐκείνῃ. Τὰς δὲ τῆς Μεταλήψεως ἀξίους μεταδίδου δωρεάν, ὡς καὶ αὐτὸς ἔλαβες. Οἷς οἱ θεῖοι Κανόνες οὐκ ἐπιτρέπουσι, μὴ μεταδίδου. Ὅρα μὴ, ἐξ ἀμελείας, σὺς, μῦς, ἢ ἄλλο τι, ἄφηται τῶς θείων Μυστηρίων, μηδὲ νοτισθῶσιν, ἢ καπνισθῶσιν, ἢ χρισθῶσιν ὑπὸ ἀνιέρων καὶ ἀναξίων. Ταῦτα, καὶ τὰ τοιαῦτα φυλάσσω, σεαυτὸν σώσεις, καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου.

Π Ι Ν Α Ε

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ

ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΙΕΡΑ ΤΑΥΤΗ ΒΙΒΛΩ ΟΝΟΜΑΣΤΙ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ,
ΠΡΟΣ ΕΥΚΟΛΩΤΕΡΑΝ ΕΥΡΕΣΙΝ ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ ΕΝΟΣ ΕΚΑΣΤΟΥ ΑΥΤΩΝ.

Α

- Α**΄βααζμ Προφήτης — Δεκεμβρίσ 2.
Α΄δδιού Προφήτης — Νοεμβρ. 15.
Α΄δσιμ, εκ τῶν 7 Μακκαβαίων —
 Αὐγούστου 1.
Α΄δερκιος Ἱεραπέλειος — Ὀκτωβρίου
 22.
Α΄δισος Μάρτυς — Νοεμβρ. 15.
Α΄δραάμ Πατριάρχης — Κυρ. τῶν
 Προπατόρων.
Α΄δράμιος Ὅσιος — Ὀκτωβρ. 29.
Α΄γαβος, εκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Ἀπριλ. 8.
Α΄γαθάγγελος Μάρτυς — Ἰανουαρίου
 23.
Α΄γάθη Μάρτυς — Φεβρουαρίου 5.
Α΄γαθόδωρος Μάρτυς — Ὀκτωβρίου
 13.
Α΄γαθόδωρος Ἱερομάρτυς — Μαρ-
 τίου 7.
Α΄γαθονίκη Μάρτυς — Ὀκτωβ. 13.
Α΄γαθόνικος Μάρτυς — Αὐγ. 22.
Α΄γαθόπους, εκ τῶν ἐν Κρήτῃ 10 Μαρ-
 τύρων — Δεκεμβρ. 23.
Α΄γάπη Μάρτυς — Σεπτεμβρ. 17.
Α΄γάπιος Μάρτυς — Σεπτεμβ. 20.
Α΄γάπιος Μάρτυς ἕτερος — Μαρτίου
 15.
Α΄γάπιος Μάρτυς ἕτερος — Αὐγού-
 στου 21.
Α΄γαλαῖος Προφήτης — Δεκεμβρ. 16.
Α΄γγίας, εκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτίου 9.
Α΄γλαῖος, εκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτίου 9.
Α΄γριππίνα Μάρτυς — Ἰουν. 23.
Α΄δριανὸς Μάρτυς — Αὐγούστ. 26.
Α΄ειθαλᾶς Μάρτυς — Σεπτεμβρ. 1.
Α΄ειθαλᾶς Μάρτυς ἕτερος — Νοεμ-
 βρίου 3.
Α΄ζαρίας, εκ τῶν 3 Παίδων — Δε-
 κεμβρίου 17.
Α΄έτιος, εκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρ-
 τίου 9.
Α΄θανάσιος ὁ Μάγας — Ἰαν. 18, καὶ
 Μαΐου 2.
Α΄θανάσιος ὁ ἐν τῷ Ἄθῳ — Ἰουλίς 5.
Α΄θανάσιος, εκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτίου 9.
Α΄θνηογένης Ἱερομάρτυς — Ἰουλίου
 16.
Α΄θέριος Ἱερομάρτυς — Μαρτ. 7.
Α΄ικατερίνα Παρθενομάρτ. — Νοεμ-
 βρίου 25.
Α΄ίμιλιανὸς Μάρτυς — Ἰουλίου 18.
Α΄ίμιλιανὸς Ὁμολογητῆς — Αὐγού-
 στου 8.
Α΄κάκιος, εκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτίου 9.
Α΄κάκιος Μάρτυς — Μαΐου 19.
Α΄κεψιμᾶς Μάρτυς — Νοεμβ. 3.
Α΄κίνδυνος Μάρτυς — Νοεμβρ. 2.
Α΄κύλας, εκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Ἰουλίου 14.
Α΄κυλίνα Μάρτυς — Ἰουν. 13.

- Ἀλέξανδρος Κωνσταντινουπολ.** — Ἀυγούστου 30.
Ἀλέξανδρος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
Ἀλέξιος ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ — Μαρτίου 17.
Ἀλύπιος ὁ Κιουίτης — Νοεμβρ. 26.
Ἀμβρόσιος Μεδιολάνων — Δεκεμ. 7.
Ἀμμούν Διάκονος Μάρτυς — Σεπτεμβρίου 1.
Ἀμπλίας, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ὀκτωβρίου 31.
Ἀμφιλόγιος Ἰκονίου — Νοεμβρ. 23.
Ἀμῶς Προφήτης — Ἰουν. 15.
Ἀνανίας, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ὀκτωβρίου 1.
Ἀνανίας, ἐκ τῶν 3 Παίδων — Δεκεμβρίου 17.
Ἀναστασία Ὁσιομάρτυς — Ὀκτωβρίου 29.
Ἀναστασία Φαρμακολύτρια — Δεκεμβρίου 22.
Ἀναστάσιος Ὁσιομάρ. — Ἰανουαρ. 22.
Ἀνατόλιος Κωνσταντινουπόλεως — Ἰουλίου 3.
Ἀνδρέας ὁ Πρωτόκλητος — Νοεμ. 30.
Ἀνδρέας Ὁσιομάρτυς, ὁ ἐν τῇ Κρίσει — Ὀκτωβρ. 17.
Ἀνδρέας Μάρτυς — Μαΐου 18.
Ἀνδρέας Κρήτης — Ἰουλίου 4.
Ἀνδρέας Μάρτυς ὁ Στρατηλάτης — Αὐγούστου 19.
Ἀνδρόνικος Ὁσιος — Ὀκτωβρ. 9.
Ἀνδρόνικος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 12.
Ἀνδρόνικος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Μαΐου 17, καὶ Ἰουλ. 30.
Ἀνεμόπιστος Μάρτυς — Νοεμβρ. 2.
Ἀνθιμος Ἱερομάρτυς — Σεπτεμβ. 3.
Ἀνίκητος Μάρτυς — Αὐγ. 12.
Ἄννα Θεομήτωρ — Σεπτεμβρ. 9, καὶ Ἰουλίου 25.
Ἄννα Προφήτις — Φεβρ. 3.
Ἀντίπας Ἱερομάρτυς — Ἀπριλίου 11.
Ἀντωνίνα Μάρτυς — Ἰουν. 10.
Ἀντώνιος, ἐκ τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 Παίδων — Ὀκτωβρ. 22.
Ἀντώνιος ὁ Μέγας — Ἰανουαρ. 17.
Ἀντώνιος, ἐκ τῶν 7 Μακκαβαίων — Αὐγούστου 1.
Ἄνυσια Ὁσιομάρτυς — Δεκεμ. 30.
Ἀπαλλῆς, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ὀκτωβρίου 31.
Ἀπολλώνιος Μάρτυς — Δεκεμ. 14.
Ἀπρία, ἐκ τῶν Ἀποστόλων — Νοεμβρίου 22.
Ἀρίθας Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 24.
Ἀρίσταρχος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ἀπριλ. 14.
Ἀριστόβουλος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ὀκτωβρ. 31.
Ἀρκάδιος Ὁσιος, ὁ τοῦ Ξενοφάντος — Ἰανουαρ. 26.
Ἀρριανὸς Μάρτυς — Δεκεμβρ. 14.
Ἀρσένιος ὁ Μέγας — Μαΐου 8.
Ἀρσένιος Κερκύρας — Ἰανουαρ. 19.
Ἀρτέμιος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 20.
Ἀρχιππος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Νοεμβρ. 22, καὶ Φεβρουαρίου 19.
Ἀσύγκριτος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ἀπριλ. 8.
Ἀυξέντιος Μάρτυς — Δεκεμβρ. 13.
Ἀυξέντιος Ὁσιος — Φεβρ. 14.
Αὐτόνομος Ἱερομάρτυς — Σεπτεμβρίου 12.
Ἀφθόνιος Μάρτυς — Νοεμβ. 2.
Ἀχειμ, ἐκ τῶν 7 Μακκαβαίων — Αὐγούστου 1.
Ἀχιλλίος Λαρίσσης — Μαΐου 15.

B

- Βαβύλας Ἱερομάρτυς** — Σεπτεμ. 4.
Βάιχος Μάρτυς — Ὀκτωβ. 7.
Βαλλεριανὸς Μάρτυς — Νοεμβρ. 22. | **Βαρβάρα Μάρτυς** — Δεκεμβρ. 4.
Βαρθολομαῖος Ἀπόστολος — Ἰουνίου 11.

Βαρλαάμ Μάρτυς — Νοεμβρ. 19.
 Βαρνάβας, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Ἰουνίου 11.
 Βαροῦχ Προφήτης — Σεπτεμβρ. 28.
 Βασιλείδης, ἐκ τῶν 10 τῶν ἐν Κρήτῃ
 — Δεκεμβρ. 23.
 Βασίλειος ὁ Μέγας — Ἰανουαρ. 1,
 καὶ 30.
 Βασίλειος Ὅσιος — Φεβρουαρ. 28.
 Βασίλειος Ἱερομάρτυς — Μαρτ. 22.
 Βασίλειος Ὁμολογητῆς, ὁ Παρίου —
 Ἀπριλίου 12.
 Βασιλεὺς Ἱερομάρτυς — Μαρτ. 7.
 Βασιλεὺς Ἱερομάρτυς, ὁ Ἀμασίας —
 Ἀπριλίου 26.

Βασιλίσκος Μάρτυς — Μαρτ. 3.
 Βασιλίσκος ἕτερος Μάρτυς — Μαΐου
 22.
 Βάσσα Μάρτυς — Αὐγ. 21.
 Βενέδικτος Ὅσιος — Μαρτ. 14.
 Βενέδιμος Μάρτυς — Μαΐου 18.
 Βηλα Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 28.
 Βιβιανός, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτίου 9.
 Βικέντιος Μάρτυς — Νοεμβρ. 11.
 Βίκτωρ Μάρτυς — Νοεμβρ. 11.
 Βλάσιος Ἱερομάρτυς — Φεβρ. 11.
 Βονιφάτιος Μάρτυς — Δεκεμ. 19.
 Βουκόλος Σμύρνης — Φεβρ. 6.

Γ

Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγος — Νοεμβρ.
 8. Μαρτ. 26. Ἰουλ. 13.
 Γαίος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρ-
 τίου 9.
 Γαλακτίων Μάρτυς — Νοεμβρ. 5.
 Γελάσιος, ἐκ τῶν 10 τῶν ἐν Κρήτῃ
 — Δεκεμβρ. 23.
 Γεράσιμος Ὅσιος, ὁ ἐν Κεφαλληνίᾳ
 — Ὀκτωβρ. 20.
 Γεράσιμος Ὅσιος, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ —
 Μαρτ. 4.
 Γερβάσιος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 14.
 Γερμανός Κωνσταντινουπόλεως —
 Μαΐου 12.
 Γεώργιος ὁ Χοζεβίτης — Ἰανουαρ. 8.
 Γεώργιος Ὅσιος, ὁ ἐν τῷ Μαλιῶν —
 Ἀπριλ. 4.
 Γεώργιος Μιτυλήνης — Ἀπριλ. 7.
 Γεώργιος ὁ Τροπαιοφόρος — Ἀπρ. 23.

Γλυκερία Μάρτυς — Μαΐου 13.
 Γοργόνιοι δύο, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων
 — Μαρ. 9.
 Γόρδιος Μάρτυς — Ἰανουαρ. 3.
 Γουρίας Μάρτυς — Νοεμβρ. 15.
 Γουρίας ἐκ τῶν 7 Μακκαδαίων —
 Αὐγ. 1.
 Γρηγόριος ὁ Μεγάλης Ἀρμενίας —
 Σεπτεμβρ. 30.
 Γρηγόριος ὁ Θαυματ. — Νοεμ. 17.
 Γρηγόριος ὁ Δεκαπολίτης — Νοεμ-
 βρίου 20.
 Γρηγόριος Ἀκραγαντίνων — Νοεμ-
 βρίου 23.
 Γρηγόριος ὁ Νύσσης — Ἰανουαρ. 10.
 Γρηγόριος ὁ Θεολόγος — Ἰανουαρ. 25,
 καὶ 30.
 Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς — Κυρ. Β'. τῶν
 Νηστειῶν.

Δ

Δαλμάτος Ὅσιος — Αὐγ. 3.
 Δαμιανός Ἀνάργυρος — Νοεμβρ. 1,
 καὶ Ἰουλ. 1.
 Δανιὴλ Στυλῆτης — Δεκεμβρ. 11.
 Δανιὴλ ὁ Προφήτης — Δεκεμ. 17.
 Δανιὴλ Μάρτυς — Φεβρουαρ. 16.
 Δαριὰ Μάρτυς — Μαρτ. 19.

Δαυὶδ, ὁ Προφητάναξ — Κυρ. μετὰ
 τὴν Χ. Γέννησιν.
 Δαυὶδ Ὅσιος, ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ —
 Ἰουν. 26.
 Δημήτριος Μάρτυς, ὁ Μυροβλύτης —
 Ὀκτωβρ. 26.
 Διόδωρος Μάρτυς — Ἀπριλ. 5.

Διομήδης Μάρτυς — Αύγ. 16.
 Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης — Ὀκτωβρίου 3.
 Διονύσιος, ἐκ τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 Παίδων — Ὀκτωβρ. 22.
 Διονύσιος Ὅσιος, ὁ ἐκ Ζακύνθου — Δεκεμβρίου 17.
 Διονύσιος Μάρτυς — Μαΐου 18.
 Δῖζες Ὅσιος — Ἰουλ. 19.

Δομετιανὸς Μελιτινῆς — Ἰαν. 10.
 Δομετιανὸς, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
 Δομετιανὸς Ὀσιομάρτυς — Αύγ. 7.
 Δομνίκη Ὅσια — Ἰανουαρ. 8.
 Δόμνος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
 Δορυμέδων Μάρτυς — Σεπτ. 19.
 Δωρόθεος Ἱερομάρτυς — Ἰουν. 5.

Ε

Εἰρήναρχος Μάρτυς — Νοεμ. 28.
 Εἰρήνη Μάρτυς — Ἀπρὶλ. 16.
 Εἰρήνη Μάρτυς ἑτέρα, ἡ Λικινίου — Μαΐου 5.
 Ἐχθίκιος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
 Ἐλεάζαρος, ἐκ τῶν 7 Μακκαθαίων — Αὐγούστου 1.
 Ἐλεάζαρος, ὁ διδάσκαλος τούτων — Αὐγούστου 1.
 Ἐλένη, μήτηρ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου — Μαΐου 21.
 Ἐλευθέριος Ἱερομάρτυς — Δεκεμβρίου 15.
 Ἐλισάβητ, ἡ τοῦ Προδρόμου Μήτηρ — Σεπτ. 5, καὶ Ἰουν. 24.
 Ἐλισάβητ Ὅσια, ἡ Θαυματουργὸς — Ἀπριλίου 24.
 Ἐλισσαῖος ὁ Προφήτης — Ἰουν. 14.
 Ἐλλάδιος Ἱερομάρτυς — Μαΐου 27.
 Ἐλπιδοφόρος Μάρτυς — Νοεμβρ. 2.
 Ἐλπίδιος Ἱερομάρτυς — Μαρτ. 7.
 Ἐλπίς Μάρτυς — Σεπτ. 17.
 Ἐξακωσωδιανός, ἐκ τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 Παίδων — Ὀκτωβρ. 22.
 Ἐπαινετός, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ἰουλ. 30.
 Ἐπίμαχος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 31.
 Ἐπιστήμη Μάρτυς — Νοεμβρ. 5.
 Ἐπιφάνιος Κύπρου — Μαΐου 12.
 Ἐραστος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Νοεμβρίου 10.
 Ἐρμαῖος Ἱερομάρτυς — Νοεμβρ. 4.

Ἐρμῆς, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ἀπριλίου 8.
 Ἐρμείας Μάρτυς — Μαΐου 30.
 Ἐρμιππος Μάρτυς — Ἰουλ. 26.
 Ἐρμογένης Μάρτυς — Σεπτ. βρίου 1.
 Ἐρμογένης Μάρτυς ἕτερος — Δεκεμβρίου 10.
 Ἐρμοκράτης Μάρτυς — Ἰουλ. 26.
 Ἐρμόλαος Ἱερομάρτυς — Ἰουλ. 26.
 Ἐρμούλος Μάρτυς — Ἰανουαρ. 13.
 Εὐάρεστος, ἐκ τῶν 10 Μαρτύρων τῶν ἐν Κρήτῃ — Δεκεμβρ. 23.
 Εὐγενία Ὀσιομάρτυς — Δεκεμβρίου 24.
 Εὐγένιος Μάρτυς — Δεκεμβρ. 13.
 Εὐγένιος Ἱερομάρτυς — Μαρτ. 7.
 Εὐγραφος Μάρτυς — Δεκεμβρ. 10.
 Εὐδοκία Ὀσιομάρτυς — Μαρτ. 4.
 Εὐδόκιμος Δίκαιος — Ἰουλ. 31.
 Εὐθύμιος Ὁμολογητῆς, ὁ Σάρδεων — Δεκεμβρ. 26.
 Εὐθύμιος ὁ Μέγας — Ἰανουαρ. 20.
 Εὐλαμπία Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 10.
 Εὐλάμπιος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 10.
 Εὐμένιος Ἐπίσκοπος Γορτύνης — Σεπτ. 18.
 Εὐνίκη Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 28.
 Εὐνικιανός, ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ 10 Μαρτύρων — Δεκεμβρίου 23.
 Εὐνοϊκός, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
 Εὐσδοξος Μάρτυς — Σεπτ. 1.

Εὐπλους Διάκονος Μάρτυς — Αὐγούστου 11.	Εὐτυχής, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
Εὐπορος, ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ 10 Μαρτύρων — Δεκεμβρ. 23.	Εὐτυχής Ἱερομάρτυς — Μαΐου 28.
Εὐσείδιος Σαμωσάτων Ἱερομάρτυς — Ἰουνίου 22.	Εὐτυχής ἕτερος Ἱερομάρτυς — Αὐγούστου 24.
Εὐσεβωνᾶς, ἐκ τῶν 7 Μακκαδαίων — Αὐγούστου 1.	Εὐτύχιος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
Εὐσίγιος Μάρτυς — Αὐγ. 5.	Εὐτύχιος Κωνσταντινουπόλεως — Ἀπριλίου 9.
Εὐστάθιος Μάρτυς, ὁ Πλακίδας — Σεπτεμβρίου 20.	Εὐφημία Παρθενομάρτυς — Σεπτεμβρίου 16, καὶ Ἰουλ. 11.
Εὐστάθιος Ἀντιοχείας — Φεβρουαρίου 21.	Εὐφροσύνη Ὁσία — Σεπτεμβρ. 25.
Εὐστράτιος Μάρτυς — Δεκεμβ. 13.	Εὐψυχίος Μάρτυς — Ἀπριλ. 9.
Εὐτρόπιος Μάρτυς — Μαρτίου 3.	Ἐφραίμ ὁ Σύρος — Ἰανουαρ. 28.
	Ἐφραίμ Ἱερομάρτυς — Μαρτ. 7.

Z

Ζαχαρίας, ὁ Πατὴρ τοῦ Προδρόμου — Σεπτ. 5, 23, καὶ Ἰουν. 24.	Ζηνοβίος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 30.
Ζαχαρίας Προφήτης — Φεβρ. 8.	Ζωὴ Μάρτυς — Δεκεμβρ. 18.
Ζηνοβία Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 30.	Ζωτικὸς, ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ 10 Μαρτύρων — Δεκεμβρ. 23.

H

Ἡλιανὸς, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.	Ἡράκλειος Μάρτυς — Μαΐου 18.
Ἡλίας ἐκ τῶν αὐτῶν — Μαρτ. 9.	Ἡρωδίων, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ἀπριλίου 8.
Ἡλίας Μάρτυς — Φεβρουαρ. 16.	Ἡσαΐας Μάρτυς — Φεβρουαρ. 16.
Ἡλίας, ἡ Ἡλιοῦ ὁ Προφήτης — Ἰουλίου 20.	Ἡσαΐας ὁ Προφήτης — Μαΐου 9.
Ἡράκλειος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.	Ἡσύχιος Μάρτυς — Μαρτίου 3.
	Ἡσύχιος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.

Θ

Θαδδαῖος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Αὐγούστου 21.	Θεόδοτος Ἱερομάρτυς — Ἰουν. 7.
Θαλλέλαιος Μάρτυς — Μαΐου 20.	Θεόδουλος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 28.
Θέκλα ἡ Πρωτομάρτυς — Σεπτ. 24.	Θεόδουλος, ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ 10 Μαρτύρων — Δεκεμβρ. 23.
Θεόγχιος Μάρτυς — Αὐγ. 21.	Θεόδουλος Μάρτυς ἕτερος — Φεβρουαρίου 16.
Θεοδοσία Μάρτυς — Μαΐου 29.	Θεόδουλος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
Θεοδόσιος ὁ Κενοβιάρχης — Ἰανουαρίου 11.	

- Θεοδώρα Ὁσία, ἢ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ — Σεπτεμβρ. 11.
 Θεοδώρα ἢ Λυγούστα — Φεβρ. 11.
 Θεόδωρος ὁ Στουδίτης — Νοεμβρίου 11.
 Θεόδωρος ὁ Γραπτός — Δεκεμβρίου 27.
 Θεόδωρος ὁ Στρατηλάτης — Φεβρουαρ. 8, καὶ Μαΐου 8.
 Θεόδωρος ὁ Τήρων — Φεβρ. 17, καὶ Σαββ. Α΄ τῶν Νηστειῶν.
 Θεόδωρος ὁ Τριχινᾶς — Ἀπριλ. 20.
 Θεόδωρος ὁ Συκεώτης — Ἀπριλ. 22.
 Θεόδωρος ὁ Ἁγιασμένος — Μαΐου 16.
 Θεόκτιστος Ὁσιος — Σεπτεμβρ. 3.
 Θεόκτιστος Ὁσιος ἕτερος — Ἰανουαρίου 4.
 Θεόπεμπος Μάρτυς — Ἰανουαρ. 5.
 Θεοπίστη Μάρτυς — Σεπτεμ. 20.
 Θεόπιστος Μάρτυς — Σεπτεμ. 20.
 Θεοφάνης ὁ Γραπτός — Ὀκτωβ. 11.
 Θεοφάνης Ὁμολογητῆς — Μαρτ. 12.
 Θεόφιλος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτ. 9.
 Θεοφυλακτος Ὁμολογητῆς — Μαρ. 8.
 Θεωνᾶς Μάρτυς — Ἰανουαρ. 5.
 Θύρσος Μάρτυς — Δεκεμβρ. 14.
 Θωμᾶς Ἀπίστολος ἐκ τῶν 12 — Ὀκτωβρ. 6.
 Θωμᾶς Ὁσιος — Ἰουλίου 7.

I

- Γάκωβος Ἀπόστολος ἐκ τῶν 12, ὁ τοῦ Ἀλφαίου — Ὀκτωβρ. 9.
 Γάκωβος ὁ Ἀδελφότης — Ὀκτωβρίου 23.
 Γάκωβος Ὁμολογητῆς — Μαρ. 21.
 Γάκωβος Ἀπόστολος ἐκ τῶν 12, ὁ τοῦ Ζεβεδαίου — Ἀπριλ. 30.
 Γάμπλιχος, ἐκ τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 Παίδων — Ὀκτωβρ. 22.
 Γάσων, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ἀπριλ. 29.
 Γιγνάτιος ὁ Θεφόρος — Δεκεμ. 20.
 Γεζεκιήλ ὁ Προφήτης — Ἰουλ. 23.
 Γέραξ Μάρτυς — Ὀκτωβρίου 28.
 Γερεμίας Μάρτυς — Φεβρουαρ. 16.
 Γερεμίας ὁ Προφήτης — Μαΐου 1.
 Γερθεός Ἀθηνῶν — Ὀκτωβρ. 4.
 Γησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ — Σεπτεμ. 1.
 Γλάριος Μάρτυς — Ἰουλ. 12.
 Γλαρίων ὁ Μέγας — Ὀκτωβρ. 21.
 Γλαρίων ὁ Νέος — Μαρτ. 28.
 Γλαρίων ὁ τῶν Δαλμάτων — Ἰου-νίου 6.
 Γούδας Ἀπόστολος ἐκ τῶν 12 — Ἰου-νίου 19.
 Γουλιανή Μάρτυς — Δεκεμβρ. 21.
 Γουλιανὸς Μάρτυς — Φεβρ. 16.
 Γουλιανὸς Μάρτυς ὁ Ταρσεὺς — Ἰου-νίου 24.
 Γουλίττα Μάρτυς — Ἰουλ. 15.
 Γουνία, ἐκ τῶν Ἀποστόλων — Μαΐου 17.
 Γουστίνα Παρθενομάρτυς — Ὀκτωβρίου 2.
 Γουστίνος Μάρτυς, ὁ Φιλόσοφος — Ἰουν. 1.
 Γυσαῖκ Πατριάρχης — Κυρ. τῶν Πατέρων.
 Γυσαίκιος Ὁσιος — Μαΐου 30, καὶ Αὐγ. 3.
 Γυσαυρος Μάρτυς — Ἰουνίου 17.
 Γυσίδωρος ὁ Πηλουσιώτης — Φεβρουαρίου 4.
 Γυσίδωρος Μάρτυς, ὁ ἐν Χίῳ — Μαΐου 14.
 Γωμαὴλ Μάρτυς — Ἰουν. 17.
 Γωακείμ ὁ Θεοπάτωρ. — Σεπτεμ. 9.
 Γωάννης ὁ Νηστευτῆς — Σεπτεμ. 2.
 Γωάννου τοῦ Σύλληψις — Σεπτεμ. 23.
 Προδρόμου } Συναξίς — Ἰανουαρ. 7.
 καὶ Βαπτιστοῦ } Γέννησις — Ἰουν. 24.
 Α΄ ποτομῆ — Αὐγ. 29.
 Γωάννης ὁ Εὐαγγελιστῆς καὶ Θεολόγος — Σεπτεμ. 26, καὶ Μαΐου 8.

Γωάννης ὁ Ἐλεήμων — Νοεμ. 12.
 Γωάννης ὁ Χρυσόστομος — Νοεμ. 13,
 καὶ Ἰανουαρ. 27, 30.
 Γωάννης ὁ Δαμασκηνός — Δεκ. 4.
 Γωάννης ὁ Καλυβίτης — Ἰαν. 15.
 Γωάννης ὁ τοῦ Ξενοφῶντος υἱός —
 Ἰανουαρ. 26.
 Γωάννης ὁ Ἀνάργυρος — Ἰαν. 31.
 Γωάννης, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτίου 9.
 Γωάννης ὁ τῆς Κλίμακος — Μαρ. 30.
 Γωάννης Ἀσκητής — Ἰουλ. 21.
 Γωάννης Κωνσταντινῆπ. — Αὐγ. 30.

Γωαννίκιος ὁ Μέγας — Νοεμβρ. 4.
 Γωβ ὁ Πολύαθλος — Μαΐου 6.
 Γωηλ ὁ Προφήτης — Ὀκτωβρ. 19.
 Γωῆς ὁ Προφήτης — Σεπτεμβρ. 21.
 Γωσήφ Μάρτυς — Νοεμβρ. 3.
 Γωσήφ ὁ Μνήστωρ — Κυρ. μετὰ τὴν
 Χ. Γέννησιν.
 Γωσήφ, ὁ Ὑμνογράφος — Ἀπριλ. 8.
 Γωσήφ Θεσσαλονίκης — Ἰουλ. 14.
 Γωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας — Κυρ. τῶν
 Μυροφόρων.
 Γωσήφ ὁ πάγκαλος — τῆ ἀγ. καὶ μεγ.
 Δευτέρα

K

Καλλίνικος Μάρτυς — Δεκεμ. 14.
 Καλλίνικος Μάρτυς ἕτερος — Ιου-
 λίου 29.
 Καλλιόπιος Μάρτυς — Ἀπριλ. 7.
 Καλλίστη Μάρτυς — Σεπτεμβρ. 1.
 Καλλίστρατος Μάρτυς — Σεπτ. 27.
 Καπίτων Ἱερομάρτυς — Μαρτ. 7.
 Κάρπος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 13.
 Κάρπος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Μαΐου 26.
 Κασσιανός Ὅσιος — Φεβρουαρ. 29.
 Κάστουλος Μάρτυς — Δεκεμ. 18.
 Κάστωρ Μάρτυς — Δεκεμβ. 18.
 Κέλσιος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 14.
 Κήρυκος Μάρτυς — Ἰουλ. 15.
 Κικιλία Μάρτυς — Νοεμβρ. 22.
 Κλαύδιος Μάρτυς — Δεκεμβρ. 18.
 Κλαύδιος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτίου 9.
 Κλαύδιος Μάρτυς ἕτερος — Ἀπρι-
 λίου 5.
 Κλεόνικος Μάρτυς — Μαρτ. 3.
 Κλήμης Ῥώμης Ἱερομάρτυς — Νοεμ-
 βρίου 24.
 Κλήμης Ἀγκύρας Ἱερομάρτυς — Ἰα-
 νουαρ. 23.
 Κοδράτος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Σεπτεμβρίου 21.
 Κοδράτος Μάρτυς — Μαρτ. 10.

Κόνων Μάρτυς — Μαρτ. 5.
 Κορνήλιος ὁ Ἐκατόνταρχος — Σε-
 πτεμβρ. 13.
 Κοσμάς ὁ Ποιητής — Ὀκτωβρ. 14.
 Κοσμάς Ἀνάργυρος — Νοεμβρ. 1,
 καὶ Ἰουλ. 1.
 Κούαρτος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Νοεμβρ. 10.
 Κρήσκης Μάρτυς — Ἀπριλ. 15.
 Κρήσκης, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Ἰουλίου 30.
 Κυπριανός Ἱερομάρτυς — Ὀκτω-
 βρίου 2.
 Κυριακὴ Μάρτυς — Ἰουλίου 7.
 Κυριακός Ἀναχωρητής — Σεπτεμ-
 βρίου 29.
 Κύριλλος Ἀλεξανδρείας — Ἰαν. 18,
 καὶ Ἰουν. 9.
 Κύριλλος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτίου 9.
 Κύριλλος Ἱεροσολύμων — Μαρτ. 18.
 Κύριλλος Διάκονος — Μαρ. 29.
 Κυρίων, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρ. 9.
 Κῦρος Ἀνάργυρος — Ἰανουαρ. 31.
 Κωνσταντῖνος, ἐκ τῶν ἐν Ἐφίῳ 7
 Παίδων — Ὀκτωβρ. 22.
 Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας — Μαΐου 21.

Λ

- Λάζαρος Ὁσίου, ὁ ἐν τῷ Γαλιλαίῳ —
Νοεμβρίου 7.
Λάζαρος ὁ Τετραήμερος — Σαββάτῳ
τοῦ Λαζάρου.
Λαμπαδὸς Ὁσίου — Ἰουλίου 5.
Λαυρέντιος Ἀρχιδ. — Αὐγούστου 10.
Λαῦρος Μάρτυς — Αὐγ. 18.
Λεύκιος Μάρτυς — Δεκεμβρ. 14.
Λεόντιος Μάρτυς — Ἰουν. 18.
Λέων Πάπας Ῥώμης — Φεβρ. 18
Λέων Κατάνης — Φεβρουαρ. 20.
- Λογγίνος ὁ Ἐκατένταρχος — Ὀκτω-
βρίου 16.
Λουκᾶς ὁ Εὐαγγελ. — Ὀκτωβρίου 18
Λουκᾶς Ὁσίου, ὁ ἐν τῷ Στερίῳ —
Φεβρουαρίου 7.
Λουκία Μάρτυς — Δεκεμβρ. 13.
Λουκιανὸς Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 15.
Λουκιλιανὸς Μάρτυς — Ἰουν. 3.
Λούππος Μάρτυς — Αὐγ. 23.
Λυσίμαχος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
Μαρτίου 9.

Μ

- Μακάριος Ὁσίου, ὁ Αἰγύπτιος — Ἰα-
νουαρίου 19.
Μακρίνα Ὁσία — Ἰουλ. 19.
Μαλαχίας ὁ Προφήτης — Ἰαν. 3.
Μάμας Μάρτυς — Σεπτεμ. 2.
Μανουὴλ Μάρτυς — Ἰουνίου 17.
Μαξιμιλιανὸς, ἐκ τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7
Παίδων — Ὀκτωβρίου 22.
Μάξιμος ὁ Ὁμολογητῆς — Ἰανουα-
ρίου 21, καὶ Αὐγούστου 13.
Μαρδάριος Μάρτυς — Δεκεμ. 13.
(Γέννησις αὐτῆς — Σεπ. 8.
Μαρία ἡ Εἰσόδια αὐτῆς — Νοεμ. 21.
Θεοτόκος) Εὐαγγελισμὸς αὐτῆς — Μαρ-
τίου 25.
(Κοίμησις αὐτῆς — Αὐγ. 15.
Μαρία Ὁσία, ἡ τοῦ Ξενοφῶντος γυνὴ
— Ἰανουαρίου 26.
Μαρία Ὁσία, ἡ Αἰγυπτία — Ἀπριλ. 1.
Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ — Ἰουλ. 22.
Μαρίνα Μάρτυς — Ἰουλίου 17.
Μαρκελλῖνος Μάρτυς — Δεκεμ. 18.
Μάρκελλος Μονῆς τῶν Ἀκοιμητῶν —
Δεκεμβρίου 29.
Μάρκελλος, ἐκ τῶν 7 Μακκαβαίων —
Αὐγούστου 1.
Μαρξία Μάρτυς — Δεκεμβρ. 18.
Μαρκιανὸς Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 25.
Μάρκος Μάρτυς — Δεκεμβ. 18.
- Μάρκος Ὁσίου — Μαρτ. 29.
Μάρκος ὁ Εὐαγγελ. — Ἀπρ. 25.
Μάρκος Μητροπολίτης Ἐφέσου καὶ
Εὐγενικοῦ — Ἰανουαρ. 19.
Μαρτινιανὸς Ὁσίου — Φεβρ. 13.
Μαρτινιανὸς, ἐκ τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 Παι-
δῶν — Ὀκτωβρ. 22.
Μαρτίνος Πάπας Ῥώμης — Ἀπ. 11.
Μαρτύριος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 25.
Ματθαῖος ὁ Εὐαγγελιστ. — Νοεμ-
βρίου 16.
Ματθίας Ἀπόστολος, ἐκ τῶν 12 —
Αὐγ. 9.
Ματρώνα Ὁσία — Νοεμβ. 9.
Ματρώνα Ὁσία, ἡ ἐν Θεσσαλονικί-
ᾳ — Μαρτίου 27.
Μαύρα Μάρτυς — Μαΐου 3.
Μεθόδιος Ὁμολογητῆς — Ἰουν. 14
Μεθόδιος Πατάρων Ἱερομάρτυς — Ἰου-
νίου 20.
Μελάνη Ὁσία ἡ Ῥωμαία — Δεκεμ-
βρίου 31.
Μελίτιος Ἀντιοχείας — Φεβρουαρ. 19
Μελίτων, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
Μαρτίου 9.
Μίνανδρος Μάρτυς — Μαΐου 19.
Μερκούριος Μάρτυς — Νοεμβ. 25.
Μηνᾶς Μάρτυς, ὁ Αἰγύπτιος — Νοεμ-
βρίου 11.

Μηνᾶς ὁ Καλλικίλαδος — Δεκεμ- βρίου 10.	Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγος — Σεπτεμ- βρίου 6, καὶ Νοεμβρ. 8.
Μηνοδώρα Μάρτυς — Σεπτεμ. 10.	Μιχαὴλ Συννάδων — Μαΐου 23.
Μητροδώρα Μάρτυς — Σεπτεμβρίου 10.	Μιχαίλας ὁ Προφήτης — Αὐγ. 14.
Μητροφάνης Κωνσταντινσπόλ. — Ἰου- νίου 4.	Μύρων Μάρτυς — Αὐγούστ. 17.
Μισαὴλ, ἐκ τῶν 3 Παίδων — Δεκεμ- βρίου 17.	Μώκιος Ἱερομάρτυς — Μαΐου 11.
	Μωϋσῆς ὁ Θεόπτης — Σεπτεμ. 4.
	Μωϋσῆς Ὁσίου ὁ Αἰθίοψ — Αὐγού- στου 28.

N

Ναζάριος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 14.	Νικηφόρος Μάρτυς — Φεβρ. 9.
Ναούμ Προφήτης — Δεκεμβρ. 1.	Νικηφόρος Κωνσταντινουπόλεως — Μαρτίου 13, καὶ Ἰουνίου 2.
Νάρκισσος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ὀκτωβρίου 31.	Νικόδημος, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων — Κυρ. τῶν Μυροφόρων.
Ναταλία Μάρτυς — Αὐγ. 26.	Νικόλαος ὁ ἐν Μύροις — Δεκεμ. 6.
Νεῖλος Ὁσίου — Νοεμβρ. 12.	Νικόλαος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
Νεονίλα Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 28.	Νικόστρατος Μάρτυς — Δεκεμ. 18.
Νεόφυτος Μάρτυς — Ἰανουαρ. 21.	Νίκων Ὁσίου, ὁ Μετανοεῖται — Νοεμ- βρίου 26.
Νέστωρ Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 27.	Νίκων Ὁσιομάρτυς — Μαρτίου 23.
Νικάνδρος Ἱερομάρτυς — Νοεμ. 4.	Νιτᾶς Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 28.
Νικάνωρ, ἐκ τῶν 7 Διακόνων — Ἰου- λίου 28.	Νυμφοδώρα Μάρτυς — Σεπτεμ. 10.
Νικήτας Μάρτυς — Σεπτεμ. 15.	
Νικήτας Ὁσίου — Ἀπριλίω 3.	

Ξ

Ξαυθίας, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 6.	Ξένη Ὁσία — Ἰανουαρ. 24.
	Ξενοφῶν Ὁσίου — Ἰανουαρ. 26.

O

Ὀλυμπᾶς, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Νοεμβρίου 10.	Ὀυαλέριος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
Ὀνήσιμος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Νοεμβ. 22, καὶ Φεβρουαρ. 15.	Ὀυάλης, ἐκ τῶν αὐτῶν — Μαρτ. 9.
Ὀνησιφόρος Μάρτυς — Νοεμβρ. 9.	Ὀυάλης Μάρτυς ἕτερος — Φεβρουα- ρίου 16.
Ὀνούφριος Ὁσίου — Ἰουνίου 12.	Ὀυάρος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 19.
Ὀρίστης Μάρτυς — Νοεμβρ. 10.	Ὀυρβανός, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ὀκτωβρίου 31.
Ὀρίστης Μάρτυς ἕτερος — Δεκεμ. 13.	

Π

- Παγκράτιος Ἱερομάρτυς — Ἰουλ. 9.
 Πάμφιλος Μάρτυς — Φεβρ. 16.
 Παντελεήμων ὁ Ἱαματικός — Ἰου-
 λίου 27.
 Πάπυλος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 13.
 Παράμονος Μάρτυς — Νοεμ. 29.
 Παρασκευὴ Ὅσιομάρτυς — Ἰουλ. 26.
 Παρθένιος Λαμψάκου — Φεβρ. 7.
 Παρμενᾶς, ἐκ τῶν 7 Διακόνων —
 Ἰουλ. 28.
 Πατάπιος Ὅσιος — Δεκεμβρ. 8.
 Πατρίκιος Ἱερομάρτυς — Μαΐου 19.
 Παυλῖνος Μάρτυς — Μαΐου 18.
 Παῦλος Κωνσταντινουπόλεως Ὁμολο-
 γητῆς — Νοεμβ. 6.
 Παῦλος Ὅσιος, ὁ Θησαῖος — Ἰα-
 νουαρ. 15.
 Παῦλος Μάρτυς — Φεβρουαρ. 16.
 Παῦλος Μάρτυς ἕτερος — Μαΐου 18.
 Παῦλος ὁ Ἀπόστολος, τὸ Σκεῦος τῆς
 ἐκλογῆς — Ἰουνίου 29.
 Παῦλος Κωνσταντινουπόλεως, ὁ Νέος
 — Αὐγ. 30.
 Παφνούτιος Ἱερομάρτυς — Ἀπρ. 19.
 Παχώμιος ὁ Μέγας — Μαΐου 15.
 Πελαγία Ὅσια — Ὀκτωβρίου 8.
 Πελαγία Μάρτυς — Μαΐου 4.
 Πέτρος Ἀλεξανδρείας Ἱερομάρ. —
 Νοεμβ. 24.
 Πέτρος Μάρτυς — Μαΐου 18.
 Πέτρος Ὅσιος, ὁ ἐν τῷ Ἄθῳ — Ἰου-
 νίου 12.
- Πέτρος Ἀπόστολος, ὁ Πρωτοκορυφαίος
 — Ἰουν. 29.
 Πηγάσιος Μάρτυς — Νοεμβρ. 3.
 Πίστις Μάρτυς — Σεπτεμβρ. 17.
 Πιστὸς Μάρτυς — Αὐγ. 21.
 Πλάτων Μάρτυς — Νοεμβρ. 18.
 Ποιμὴν Ὅσιος — Αὐγ. 27.
 Πολύαινος Μάρτυς — Μαΐου 19.
 Πολυευκτος Μάρτυς — Ἰανουαρ. 9.
 Πολύκαρπος Σμύρνης — Φεβρ. 23.
 Πομπήσιος Μάρτυς — Ἀπριλ. 10.
 Πρόμπιος, ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ 10 Μα-
 τύρων — Δεκεμβρ. 23.
 Πορφύριος Μάρτυς — Νοεμβρ. 9.
 Πορφύριος Μάρτυς ἕτερος — Φεβρουα-
 ρίου 16.
 Πορφύριος Γάζης — Φεβρ. 26.
 Πούδης, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Αὐγ. 14.
 Πρίσκος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτ. 9.
 Πρόξος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 12.
 Πρόκλος Κωνσταντινουπόλεως — Νοεμ-
 βρίου 20.
 Πρόκλος Μάρτυς — Ἰουλ. 12.
 Προκόπιος Ὅσιος, ὁ Δεκαπολίτης —
 Φεβρ. 27.
 Προκόπιος ὁ Μεγαλομάρτυς — Ἰου-
 λίου 28.
 Προτάσιος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 14.
 Πρόχυρος, ἐκ τῶν 7 Διακόνων — Ἰου-
 λίου 28.

Ρ

- Ρ'οδίω, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Νοεμβρίου 10.
- Ρ'ωμανὸς ὁ Μελωδὸς — Ὀκτω-
 βρίου 1.
- Ρ'ωμανὸς Μάρτυς — Νοεμβρ. 18.

Σ

- Σάββας ὁ Ἁγιασμένος — Δεκεμ. 5.
 Σαββάτιος Μάρτυς — Σεπτεμβρ. 9.
 Σαβὴλ Μάρτυς — Ἰουν. 17.
 Σαβῖνος Μάρτυς — Μαρτ. 16.
 Σακερδῶν, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτ. 9.
 Σαμουὴλ ὁ Προφήτης — Αὐγ. 20.
 Σαμφῶν ὁ Ξενοδοχος — Ἰουν. 27.
 Σαμωνᾶς Μάρτυς — Νοεμβρ. 15.
 Σάρβηλος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 28.
 Σάρρα ἡ τοῦ Ἀβραὰμ — Κυρ. τῶν
 Προπατόρων.
 Σατορνῖνος, ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ 10
 Μαρτύρων — Δεκεμβρ. 23.
 Σεβαστιανὸς Μάρτυς — Δεκεμ. 18.
 Σεβηριανὸς Μάρτυς — Σεπτεμ. 9.
 Σεβηριανός, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτ. 9.
 Σέλευκος Μάρτυς — Φεβρουαρ. 16.
 Σέργιος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 7.
 Σίλας, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Ἰουλ. 30.
 Σίλβεστρος Πάπας Ῥώμης — Ἰαν. 2.
 Σιλουανός, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Ἰουλ. 30.
 Σίμων Ἀπόστολος ἐκ τῶν 12, ὁ Ζη-
 λωτῆς — Μαΐου 10.
 Σισίνιος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτ. 9.
 Σισώης ὁ Μίγας — Ἰουλ. 6.
 Σμάραγδος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων
 — Μαρτ. 9.
- Σολομονή, ἡ μήτηρ τῶν Μακκαδαίων
 — Αὐγ. 1.
 Σοφία Μάρτυς — Σεπτεμ. 17.
 Σοφονίας Προφήτης — Δεκεμ. 3.
 Σπυρίδων ὁ Θαυματουργός — Δεκεμ-
 βρίου 12.
 Στάχυς, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Ὀκτωβρ. 31.
 Στεφανὶς Μάρτυς — Νοεμβρ. 11.
 Στέφανος ὁ Σαββαΐτης — Ὀκτ. 28,
 καὶ Ἰουλ. 13.
 Στέφανος ὁ Νέος, Ὁσιομάρτυς —
 Νοεμβρ. 18.
 Στέφανος ὁ Πρωτομάρτυς — Δεκεμ-
 βρίου 27.
 Στρατόνικος Μάρτυς — Ἰανουαρίου
 13.
 Συγκλητικὴ Ὀσία — Ἰανουαρ. 5.
 Συμεὼν ὁ Στυλίτης — Σεπτεμ. 1.
 Συμεὼν ὁ Θεοδόχος — Φεβρ. 2.
 Συμεὼν Ἱερομάρτυς ὁ ἐν Περσίδι —
 Ἀπριλ. 17.
 Συμεὼν ὁ συγγενὴς τοῦ Κυρίου —
 Ἀπριλ. 27.
 Συμεὼν ὁ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὄρει —
 Μαΐου 24.
 Συμεὼν ὁ διὰ Χριστὸν Σαλός —
 Ἰουν. 21.
 Σώζων Μάρτυς — Σεπτεμβ. 7.
 Σωσίπατρος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστ. —
 Νοεμβ. 10, καὶ Ἀπριλ. 29.
 Σωφρόνιος Ἱεροσολύμων — Μαρτ. 11.

Τ

- Ταράσιος Κωνσταντινουπόλεως — Φε-
 βρουαρ. 16.
 Τάραχος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 12.
 Τατιανὴ Μάρτυς — Ἰανουαρ. 12.
 Τερέντιος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 28.
 Τερέντιος Μάρτυς ἕτερος — Ἀπρι-
 λίου 10.
 Τιβούρτιος Μάρτυς — Νοεμβρ. 22.
 Τιβούρτιος Μάρτυς ἕτερος — Δεκεμ-
 βρίου 12.
 Τιμόθεος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Ἰανουαρ. 22.
 Τιμόθεος Ὁσιος — Φεβρουαρ. 21.
 Τιμόθεος Μάρτυς — Μαΐου 3.

Τίμων, ἐκ τῶν 7 Διακόνων — Ἰου- λίου 28.	Τρόφιμος Μάρτυς — Σεπτ. 19.
Τίτος Ὁσίος — Ἀπριλίου 2.	Τρόφιμος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ἀπριλίου 14.
Τίτος Ἀπόστολος — Αὐγούστου 25.	Τρύφων Μάρτυς — Φεβρουαρ. 1.
Τραγκυλίνος Μάρτυς — Δεκεμ. 18.	Τύχων ὁ Ἀμαθοῦντος — Ἰουν. 16.

Υ

Υάκινθος Μάρτυς — Ἰουλίου 3.	Υπάτιος Παγγρῶν Ἱερομάρτυς — Μαρτίου 31.
------------------------------	---

Φ

Φαῦστος Ὁσίος — Αὐγούστου 8.	Φλάβιος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
Φεδρωνία Ὁσιομάρτυς — Ἰουν. 25.	Φλέγων, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ἀπριλίου 8.
Φιλήμων, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Νοεμβρίου 22.	Φλώρος Μάρτυς — Αὐγούστου 18.
Φιλήμων Μάρτυς — Δεκεμβρ. 14.	Φωκᾶς Ἱερομάρτυς — Σεπτ. 22, καὶ Ἰουλίου 23.
Φίλιππος, ἐκ τῶν 7 Διακόνων — Ὀ- κτωβρίου 11.	Φώτιος Πατριάρχης Κωνσταντινου- λεως — Φεβρουαρίου 6.
Φίλιππος Ἀπόστολος ἐκ τῶν 12 — Νοεμβρίου 14.	Φώτιος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 28.
Φιλοκτήμων, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.	Φώτιος Μάρτυς ἕτερος — Αὐγούστου 12.
Φιλούμενος Μάρτυς — Νοεμβρ. 29.	

Χ

Χαλαάμπης Ἱερομάρτυς — Φεβρουα- ρίου 10.	Χριστίνα Μάρτυς — Μαΐου 18.
Χαριτίνη Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 5.	Χριστίνα Μεγαλομάρτυς — Ἰουλίου 24.
Χαρίτων Ὁμολογητῆς — Σεπτ. — βρίου 28.	Χριστόδουλος Ὁσίος, ὁ ἐν Πάμφω — Μαρτίου 16.
Χουδίων, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.	Χριστοφόρος Μάρτυς — Μαΐου 9.
	Χρῦσανθος Μάρτυς — Μαρτ. 19.

Ω

Ὡσπεὶ ὁ Προφήτης — Ὀκτωβρ. 17. |

ΠΑΣΧΑΛΙΑ

ΕΤΟΝ

ΕΞΗΚΟΝΤΑ ΟΚΤΩ,

Ἄρχόμενα ἀπὸ τοῦ 1870, καὶ καταλήγοντα εἰς τὸ 1937.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1870. αωό., ζτωβ̄.

Ἰνδικτιῶνος ιγ'.
Ἡ'λίου Κύκλοι ιδ.
Σελήνης Κύκλοι ε'.
Σελήνης Θεμέλιον ς.
Κρεωφαγία, ἡμέραι νγ'.
Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου α.
Ἐ'ωθινὸν α. Ἦχος α.
Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιε.
Ο' Εὐαγγ. τῆ Τετ. τῆς ε. Ἑβδομ.
Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου δ.
Λατίνων Πάσκα, Ἀπριλίου ε.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιβ'.
Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου κα.
Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου λα.
Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ζ.
Ἡ' νηστεία τῶν αγ. Ἀποστ. ἡμ κα.
Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμπ.

Orologio.

35 *

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1871. αωα., ζτωβ̄.

Ἰνδικτιῶνος ιδ.
Ἡ'λίου Κύκλοι ιε.
Σελήνης Κύκλοι ζ.
Σελήνης Θεμέλιον κ'.
Κρεωφαγία, ἡμέραι λη.
Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ιζ.
Ἐ'ωθινὸν ια. Ἦχος πλ. δ.
Ἡ' Ἀπόκρεω, Ἰανουαρίου λα.
Ο' Εὐαγγ. τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης Πέμ.
Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κε.
Λατίνων Πάσκα, Μαρτίου κη.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κη.
Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ε'.
Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου ιε'.
Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κγ'.
Ἡ' νηστεία τῶν αγίων Ἀποστ. ἡμ. λε'.
Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτη.
Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.

1872. αωσβ'. ζτπ'. Βίσεικτος.

Ινδικτιώνος ιε.
 Ηλίου Κύκλοι ιε'.
 Ζελήνης Κύκλοι η.
 Ζελήνης Θεμέλιος α.
 Κρεωφαγία, ημέραι νη.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ε'.
 Ἐωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῷ Σαββ. τῆς δ'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ια'.
 Λατίγων Πάσχα, Μαρτίου ιγ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιε'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κέ.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου δ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ια'.
 Η' νηστεία τῶν αγ. Ἄποσ. ἡμ. ιζ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέ. ἡμ. Κυρ.

1873. αωσγ'. ζτπα'.

Ινδικτιώνος α.
 Ηλίου Κύκλοι ιζ'.
 Ζελήνης Κύκλοι ε'.
 Ζελήνης Θεμέλιος ιβ'.
 Κρεωφαγία, ημέραι μζ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κη'.
 Ἐωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ια'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Κυρ. τῆς ε'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου λα'.
 Λατίγων Πάσχα, Ἀπριλίου α'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου η'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου ιζ'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου κζ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου γ'.
 Η' νηστεία τῶν αγ. Ἄποσ. ἡμ. κέ.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρασ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέ. ἡμ. Δευτ.

1874. αωσδ'. ζτπβ'.

Ινδικτιώνος β'.
 Ηλίου Κύκλοι ιη'.
 Ζελήνης Κύκλοι ι.
 Ζελήνης Θεμέλιος κγ'.
 Κρεωφαγία, ημέραι μα'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κ'.
 Ἐωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου γ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ αγ. καὶ μεγάλη Δευτ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κα'.
 Λατίγων Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου λα'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου ε'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου ιγ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κε'.
 Η' νηστεία τῶν αγίων Ἄποσ. ἡμ. λγ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέ. ἡμ. Τρίτη.

1875. αωεί. ζτπη'.

Ινδικτιώνος γ'.
 Ηλίου Κύκλοι ιδ'.
 Ζελήνης Κύκλοι ια'.
 Ζελήνης Θεμέλιος δ'.
 Κρεωφαγία, ημέραι νδ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου β'.
 Ἐωθινὸν δ'. Ἦχος δ'.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιε'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τρίτ. τῆς ε'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου η'.
 Λατίγων Πάσχα, Μαρτίου ιε'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κβ'.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου α'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου η'.
 Η' νηστεία τῶν αγ. Ἄποστ. ἡμ. κ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέ. ἡμ. Τετ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1876. αωσ'. ζτπδ'. Βίσεκτος.

Ἰνδικτιῶνος δ'.
 Ἡλίου Κύκλοι κ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιβ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιε'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μ ε'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίῳ κ ε'.
 Ἐωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου η'.
 Ὁ Εὐαγγ. τῆ Πέμπ. τῆς ε'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κ η'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου δ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου δ'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου ι γ'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου κ γ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου λ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποσ. ἡμ. κ γ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1877. αωσζ'. ζτπέ.

Ἰνδικτιῶνος ε'.
 Ἡλίου Κύκλοι κ α'.
 Σελήνης Κύκλοι ι γ'.
 Σελήνης Θεμέλιον κ ε'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λ ζ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ι ε'.
 Ἐωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Ἰανουαρίου λ'.
 Ὁ Εὐαγγ. τῆ ἀγ. καὶ μεγάλη Παρ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου ι ζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κ ζ'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου ε'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου ι ε'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κ β'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποσ. ἡμ. λ ζ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1878. αωσθ'. ζτπς'.

Ἰνδικτιῶνος ε'.
 Ἡλίου Κύκλοι κ β'.
 Σελήνης Κύκλοι ι δ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ζ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ν ζ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ε'.
 Ἐωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ι γ'.
 Ὁ Εὐαγγ. τῷ Σαββ. τῆς δ'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ε'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου γ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ι ε'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου κ ε'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου δ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ι α'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστ. ἡμ. ι ζ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1879. αωσθ'. ζτπς'.

Ἰνδικτιῶνος ζ'.
 Ἡλίου Κύκλοι κ γ'.
 Σελήνης Κύκλοι ι ε'.
 Σελήνης Θεμέλιον ι η'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μ β'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κ α'.
 Ἐωθινὸν α'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου δ'.
 Ὁ Εὐαγγ. τῆ Κυρ. τῶν Βαίων.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κ ζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου α'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου α'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου ε'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου κ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κ ζ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστ. ἡμ. λ β'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

1880. αωπ'. ζτπθ. Βίσεκτος.

Ινδικτιώνος η.
 Η'λίου Κύκλοι κδ.
 Σελήνης Κύκλοι ες'.
 Σελήνης Θεμέλιον κδ'.
 Κρεωφαγία, ημέραι εβ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ι.
 Ἐωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κδ.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ Τρίτ. τῆς δ'. Ἔβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου ιε'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ες'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου κ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κδ'.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου η'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιε'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγίων Ἄπος. ἡμ. ιγ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετάρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

1881. αωπα. ζτπθ'.

Ινδικτιώνος θ'.
 Η'λίου Κύκλοι κε'.
 Σελήνης Κύκλοι ιζ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ι.
 Κρεωφαγία, ημέραι νγ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου α'.
 Ἐωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιε'.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ Τετ. τῆς ε'. Ἔβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου β'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιβ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κα'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου λα'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ζ'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγ. Ἄπος. ἡμ. κα'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμ.

1882. αωπβ'. ζτυ.

Ινδικτιώνος ι.
 Η'λίου Κύκλοι κς'.
 Σελήνης Κύκλοι ιη'.
 Σελήνης Θεμέλιον κα'.
 Κρεωφαγία, ημέραι λη'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ιζ'.
 Ἐωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Η' Ἀπόκρεω, Ἰανουαρίου λα'.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ ἀγ. καὶ μεγάλη Πέμπ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κγ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κη'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κη'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου ε'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου ες'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κγ'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγίων Ἄπος. ἡμ. λς'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτη.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

1883. αωπγ'. ζτυα'.

Ινδικτιώνος ια'.
 Η'λίου Κύκλοι κζ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιδ'.
 Σελήνης Θεμέλιον β'.
 Κρεωφαγία, ημέραι νη'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ες'.
 Ἐωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ Παρ. τῆς δ'. Ἔβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ι.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιγ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιζ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κς'.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ε'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιβ'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγ. Ἄπος. ἡμ. ες'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1884. α. π. δ'. ζ. τ. β'. Βίσεκτος.

Ἰνδικτιῶνος ββ'.
 Ἡλίου Κύκλοι κή.
 Σελήνης Κύκλοι α.
 Σελήνης Θεμέλιον ιδ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ν'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κδ'.
 Ἐ'ωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ββ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Κυρ. τῆς ε'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κδ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου α'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου η'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ιζ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κζ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου γ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. κέ.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρασ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1885. α. π. ε'. ζ. τ. γ'.

Ἰνδικτιῶνος ιγ'.
 Ἡλίου Κύκλοι α.
 Σελήνης Κύκλοι β'.
 Σελήνης Θεμέλιον κέ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λδ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ιγ'.
 Ἐ'ωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Ἰανουαρίου κζ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Δευτ. τῆς Διακαιησθ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου ιδ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου β'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου ββ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου ιδ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. μ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1886. α. π. ε'. ζ. τ. δ'.

Ἰνδικτιῶνος ιδ'.
 Ἡλίου Κύκλοι β'.
 Σελήνης Κύκλοι γ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ε'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νδ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου β'.
 Ἐ'ωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου εε'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τρίτῃ τῆς ε'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου η'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ιγ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιγ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου κβ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου α'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου η'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποσ. ἡμ. κ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1887. α. π. ε'. ζ. τ. ε'.

Ἰνδικτιῶνος ιε'.
 Ἡλίου Κύκλοι γ'.
 Σελήνης Κύκλοι δ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιζ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι με'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κέ.
 Ἐ'ωθινὸν ια'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου η'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τετάρτ. τῆς ε'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κή.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ιδ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κδ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου λα'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποσ. ἡμ. κή.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμπ.

1888. αωπή. ζτυϛ'. Βίσεκτος.

Ἰνδικτιῶνος α'.
 Ἡλίου Κύκλοι δ.
 Σελήνης Κύκλοι ε'.
 Σελήνης Θεμέλιον κή.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ξϛ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ιδ'.
 Ἐωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κή.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ Παρ. τῆς γ'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου ιε'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου κδ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Ἰουνίου β'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ιβ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιϛ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποσ. ἡμ. ϛ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1889. αωπϛ'. ζτυζ'.

Ἰνδικτιῶνος β'.
 Ἡλίου Κύκλοι ε'.
 Σελήνης Κύκλοι ϛ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ϛ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ν'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κϛ'.
 Ἐωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιβ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῷ Σαββ. τῆς ε'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου δ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ϛ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου Ϝ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ιή.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κή.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου δ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστ. ἡμ. κδ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

1890. αωψ. ζτυή.

Ἰνδικτιῶνος γ'.
 Ἡλίου Κύκλοι ϛ'.
 Σελήνης Κύκλοι ζ'.
 Σελήνης Θεμέλιον κ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μβ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κα'.
 Ἐωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου δ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ Κυρ. τῶν Βαίων.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κδ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κε'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου α'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ι.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κζ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποσ. ἡμ. λβ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρασ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1891. αωψα. ζτυϛ'.

Ἰνδικτιῶνος δ'.
 Ἡλίου Κύκλοι ζ'.
 Σελήνης Κύκλοι η'.
 Σελήνης Θεμέλιον α'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ξβ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ι.
 Ἐωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κδ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ Δευτ. τῆς δ'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ια'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιζ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου κα'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου λ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ϛ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιε.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. ιβ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1892. αωυβ'. ζυ. Βίσεκτος.

Ἰνδικτιῶνος ε.
 Ἡλίου Κύκλοι η.
 Σελήνης Κύκλοι ζ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιβ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μζ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κς'.
 Ἐωθινὸν ιά. Ἦχος πλ. δ.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ζ'.
 Ὁ Εὐαγγ. τῆ Τεταρ. τῆς ε'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου λα.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ε.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ε.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου ιδ'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου κδ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου λα.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. κη.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμπ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1893. αωυγ'. ζυα.

Ἰνδικτιῶνος ε'.
 Ἡλίου Κύκλοι ζ'.
 Σελήνης Κύκλοι ι.
 Σελήνης Θεμέλιον κγ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λη.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ιζ'.
 Ἐωθινὸν α. Ἦχος δ.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Ἰανουαρίου λα.
 Ὁ Εὐαγγ. τῆ ἀγ. καὶ μεγάλη Πέμπ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κα.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κη.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου ε'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου ιε'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κγ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. λς'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1894. αωυδ'. ζυβ'.

Ἰνδικτιῶνος ζ.
 Ἡλίου Κύκλοι ι.
 Σελήνης Κύκλοι ιά.
 Σελήνης Θεμέλιον δ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νη.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ε'.
 Ἐωθινὸν ε. Ἦχος πλ. α.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κ'.
 Ὁ Εὐαγγ. τῆ Παρ. τῆς δ. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιγ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιζ'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου κς'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου ε.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιβ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. ις'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετάρτ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαβδ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1895. αωυε'. ζυγ'.

Ἰνδικτιῶνος η.
 Ἡλίου Κύκλοι ια.
 Σελήνης Κύκλοι ιβ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ε.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μγ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κβ'.
 Ἐωθινὸν ιά. Ἦχος πλ. δ.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ε.
 Ὁ Εὐαγγ. τῷ Σαβδ. τοῦ Λαζάρου.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κη.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου β'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου β'.
 Ἡ Ἀνάληψις Μαΐου ιά.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου κα.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κη.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. λα.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

1896. αωψ'. ζυδ'. Βίαικτος.

Ινδικτιώνος γ'.
 Η' λίου Κύκλοι ιβ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιγ'.
 Σελήνης Θεμέλιον κς'.
 Κρεωφαγία, ημέραι λε.
 Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Ἰανουαρίῳ ιδ'.
 Ε'ωθινὸν ιά. Ἦχος πλ. δ'.
 Η' Ἀπόκρεω, Ἰανουαρίου κή.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ Δευτ. τῆς Διακαινησ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου ιζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου β'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου ιβ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου ις'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγίων Ἄπος. ἡμ. μ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1897. αωψ'. ζυε.

Ινδικτιώνος ε'.
 Η' λίου Κύκλοι ιγ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιδ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ζ'.
 Κρεωφαγία, ημέραι νδ'.
 Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου β'.
 Ε'ωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ες'.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ Τρίτῃ τῆς ε'. Ἔβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ε'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιγ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κβ'.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου α'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου η'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγ. Ἄπος. ἡμ. κ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

1898. αωψ'. ζυς'.

Ινδικτιώνος ιά.
 Η' λίου Κύκλοι ιδ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιε'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιη'.
 Κρεωφαγία, ημέραι μς'.
 Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κέ.
 Ε'ωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου η'.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ Τετ. τῆς ε'. Ἔβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κς'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κς'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου ιδ'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου κδ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου λα'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγίων Ἄπος. ἡμ. κη'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμπ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1899. αωψ'. ζυζ'.

Ινδικτιώνος ιβ'.
 Η' λίου Κύκλοι ιε'.
 Σελήνης Κύκλοι ις'.
 Σελήνης Θεμέλιον κς'.
 Κρεωφαγία, ημέραι νς'.
 Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ζ'.
 Ε'ωθινὸν δ'. Ἦχος δ'.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κα'.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ Πέμπ. τῆς δ'. Ἔβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιδ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κα'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιε'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κς'.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ε'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου εγ'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγίων Ἄπος. ἡμ. ιε'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτῃ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1900. φθβ. ζυθ. Βίσεκτος.

Ινδικτιώνος ιγ.
 Η'λίου Κύκλοι ιε'.
 Σελήνης Κύκλοι ιζ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ι.
 Κρεωφαγία, ημέραι να.
 Τό Τριψίδιον αρχεται Ιανουαρίου λ.
 Ε'ωθινόν α. Ήχος α.
 Η' Απόκρεω, Φεβρουαρίου ιγ.
 Ο' Εύαγγ. τῷ Σαββ. τῆς ε. Ἐβδομ.
 Νομικόν Φάσκα, Ἀπριλίου α.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου β'.
 Τό Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου β'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου ιη.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου κη.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου δ'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποσ. ἡμ. κδ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1901. φθβ. ζυθ.

Ινδικτιώνος ιδ.
 Η'λίου Κύκλοι ιζ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιη.
 Σελήνης Θεμέλιον κα.
 Κρεωφαγία, ημέραι μβ'.
 Τό Τριψίδιον αρχεται Ιανουαρίου κα.
 Ε'ωθινόν α. Ήχος α.
 Η' Απόκρεω, Φεβρουαρίου δ.
 Ο' Εύαγγ. τῇ Κυρ. τῶν Βαίων.
 Νομικόν Φάσκα, Μαρτίου κβ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κέ.
 Τό Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου α.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου ε.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου κ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κζ'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. λβ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

Ορολόιο

36 *

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1902. φθβ. ζυθ.

Ινδικτιώνος ιε.
 Η'λίου Κύκλοι ιη.
 Σελήνης Κύκλοι ις'.
 Σελήνης Θεμέλιον β'.
 Κρεωφαγία, ημέραι νε.
 Τό Τριψίδιον αρχεται Φεβρουαρίου γ.
 Ε'ωθινόν δ. Ήχος δ.
 Η' Απόκρεω, Φεβρουαρίου ιζ.
 Ο' Εύαγγ. τῇ Δευτ. τῆς ε. Ἐβδομ.
 Νομικόν Φάσκα, Ἀπριλίου ζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιζ'.
 Τό Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιδ.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κγ'.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου β'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ζ'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. ις'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτη.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1903. φθβ. ζυθ.

Ινδικτιώνος α.
 Η'λίου Κύκλοι ις'.
 Σελήνης Κύκλοι α.
 Σελήνης Θεμέλιον ιδ.
 Κρεωφαγία, ημέραι μζ'.
 Τό Τριψίδιον αρχεται Ιανουαρίου κς'.
 Ε'ωθινόν α. Ήχος α.
 Η' Απόκρεω, Φεβρουαρίου ζ.
 Ο' Εύαγγ. τῇ Τρίτῃ τῆς ε. Ἐβδομ.
 Νομικόν Φάσκα, Μαρτίου λ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου λ'.
 Τό Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ε.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου εε.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου κε.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου α.
 Η' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποσ. ἡμ. κς'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

1904. α73δ'. ζυβ'. Βίσικτος.

Ἰνδικτιῶνος β'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι κ'.
 Σελήνης Κύκλοι β'.
 Σελήνης Θεμέλιον κέ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λδ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ιη.
 Ἐ'ωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου α'.
 Ὁ' Εὐαγγ. τῆ ἀγία καὶ μεγάλη Πέμ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου ιη.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κά.
 Τὸ Ἄγιον Πάσχα, Μαρτίου κη.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ε'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου ιε'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κγ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγ. Ἄποσ. ἡμ. λς'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτη.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1905. α73ε'. ζυγ'.

Ἰνδικτιῶνος γ'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι κά.
 Σελήνης Κύκλοι γ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ε'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νη'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ε'.
 Ἐ'ωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κ'.
 Ὁ' Εὐαγγ. τῆ Παρασ. τῆς δ'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ι'.
 Τὸ Ἄγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιζ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου κς'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ε'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιβ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγ. Ἄποσ. ἡμ. ιε'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββ.

1906. α73ς'. ζυδ'.

Ἰνδικτιῶνος δ'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι κβ'.
 Σελήνης Κύκλοι δ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιζ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μγ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κβ'.
 Ἐ'ωθινὸν ιά. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ε'.
 Ὁ' Εὐαγγ. τῷ Σαββ. τοῦ Λαζάρου.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κη.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου β'.
 Τὸ Ἄγιον Πάσχα, Ἀπριλίου β'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ιά.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κά.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κη.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγίων Ἄποσ. ἡμ. λά.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Περπ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1907. α73ζ'. ζυι'.

Ἰνδικτιῶνος ε'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι κγ'.
 Σελήνης Κύκλοι ε'.
 Σελήνης Θεμέλιον κη'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ξγ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ιά.
 Ἐ'ωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κί.
 Ὁ' Εὐαγγ. τῆ Κυρ. τῆς γ'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου ιζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιη.
 Τὸ Ἄγιον Πάσχα, Ἀπριλίου κθ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου λά.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ι'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιζ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγ. Ἄποσ. ἡμ. ιά.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1908. αἰθ. ζουτ'. Βίσικτος.

Ἰνδικτιῶνος ε'.

Ἡλίου Κύκλοι κδ.

Σελήνης Κύκλοι ε'.

Σελήνης Θεμέλιον γ'.

Κρεωφαγία, ἡμέραι νέ.

Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου γ'.

Ἐωθινὸν α'. Ἦχος α'.

Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιζ'.

Ο' Εὐαγγ. τῆ Τρίτ. τῆς ε'. Ἔβδομ.

Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου γ'.

Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιγ'.

Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου κβ'.

Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου α'.

Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ἡ.

Ἡ' νηστεία τῶν ἁγίων Ἄποσ. ἡμ. κ'.

Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.

Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1909. αἰθ. ζουτ'.

Ἰνδικτιῶνος ζ'.

Ἡλίου Κύκλοι κέ.

Σελήνης Κύκλοι ζ'.

Σελήνης Θεμέλιον κ'.

Κρεωφαγία, ἡμέραι λδ'.

Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ιη'.

Ἐωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου α'.

Ο' Εὐαγγ. τῆ αγ. καὶ μεγάλη Τετ.

Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κδ'.

Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κδ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κδ'.

Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ζ'.

Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου ιζ'.

Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κδ'.

Ἡ' νηστεία τῶν ἁγίων Ἄποσ. ἡμ. λε'.

Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.

Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμπ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1910. αἰθ. ζουτ'.

Ἰνδικτιῶνος η'.

Ἡλίου Κύκλοι κς'.

Σελήνης Κύκλοι η'.

Σελήνης Θεμέλιον α'.

Κρεωφαγία, ἡμέραι νδ'.

Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ζ'.

Ἐωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.

Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κα'.

Ο' Εὐαγγ. τῆ Πέμ. τῆς δ'. Ἔβδομ.

Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ια'.

Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιδ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ια'.

Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου κζ'.

Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ε'.

Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιγ'.

Ἡ' νηστεία τῶν αγ. Ἄποστ. ἡμ. ιε'.

Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτ.

Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1911. αἰθ. ζουτ'.

Ἰνδικτιῶνος θ'.

Ἡλίου Κύκλοι κςζ'.

Σελήνης Κύκλοι θ'.

Σελήνης Θεμέλιον ιβ'.

Κρεωφαγία, ἡμέραι νδ'.

Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου λ'.

Ἐωθινὸν α'. Ἦχος α'.

Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιγ'.

Ο' Εὐαγγ. τῆ Παρ. τῆς ε'. Ἔβδομ.

Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου λα'.

Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου γ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ι'.

Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ιδ'.

Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κδ'.

Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ε'.

Ἡ' νηστεία τῶν αγ. Ἄποστ. ἡμ. κγ'.

Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετ.

Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββ.

1912. αἰ. β'. ζυκ'. Βίσεκτος.

Ἰνδικτιῶνος ι.
 Ἡλίου Κύκλοι κη.
 Σελήνης Κύκλοι ι.
 Σελήνης Θεμέλιον κγ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λς'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ιε'.
 Ἑωθινὸν ιά. Ἦχος πλ. δ.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Ἰανουαρίου κδ'.
 Ὁ Εὐαγγ. τῆ ἀγ. καὶ μεγάλη Κυρ. τῆ Πασ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κέ.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κέ.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου γ'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου ιγ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποσ. ἡμ. λδ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

1913. αἰ. γ'. ζυκιά.

Ἰνδικτιῶνος ια.
 Ἡλίου Κύκλοι α.
 Σελήνης Κύκλοι ια.
 Σελήνης Θεμέλιον δ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νε'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου γ'.
 Ἑωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιζ'.
 Ὁ Εὐαγγ. τῆ Δευτ. τῆς δ. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου δ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ι.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιδ'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου κγ'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου β'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου δ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποσ. ἡμ. ιδ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτη.

1914. αἰ. δ'. ζυκβ'.

Ἰνδικτιῶνος ιβ'.
 Ἡλίου Κύκλοι β'.
 Σελήνης Κύκλοι ιβ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιε'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μζ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κς'.
 Ἑωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου δ'.
 Ὁ Εὐαγγ. τῆ Τρίτ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κδ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου λ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου ιε'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου κέ.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου α'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποσ. ἡμ. κζ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

1915. αἰ. ε'. ζυκγ'.

Ἰνδικτιῶνος ιγ'.
 Ἡλίου Κύκλοι γ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιγ'.
 Σελήνης Θεμέλιον κς'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λβ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ια'.
 Ἑωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Ἰανουαρίου κέ.
 Ὁ Εὐαγγ. τῆ Τετ. τῆς Διακαινησίμ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου ις'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κβ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κβ'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Ἀπριλίου λ'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου ι.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου ιζ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποσ. ἡμ. κζ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμπ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1916. α᾽ 15. Σοκδ'. Βίαικτος.

Ἰνδικτιώνος ἰδ.
 Ἡλίου Κύκλοι δ.
 Σελήνης Κύκλοι ἰδ.
 Σελήνης Θεμέλιον ζ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νά.
 Τὸ Τριῶδον ἀρχεται Ἰανουαρίου λ'.
 Εἰωθινὸν δ. Ἦχος δ.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιγ'.
 Ὁ Εὐαγγ. τῆ Παρ. τῆς ε. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ε.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ι.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ι.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου ε'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου κδ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ε.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. κγ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετάρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1917. α᾽ 15. Σοκδ'.

Ἰνδικτιώνος ιε.
 Ἡλίου Κύκλοι ε.
 Σελήνης Κύκλοι ιε.
 Σελήνης Θεμέλιον η.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μγ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κβ'.
 Εἰωθινὸν α. Ἦχος α.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ε.
 Ὁ Εὐαγγ. τῷ Σαββ. τοῦ Λαζάρου.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κε.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κς'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου β.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου ια.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου κα.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κη.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. λα.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1918. α᾽ 16. Σοκδ'.

Ἰνδικτιώνος α.
 Ἡλίου Κύκλοι ς.
 Σελήνης Κύκλοι ις'.
 Σελήνης Θεμέλιον κδ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ξγ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ια.
 Εἰωθινὸν ε. Ἦχος πλ. α.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κε.
 Ὁ Εὐαγγ. τῆ Κυρ. τῆς γ. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου ιε.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιη.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου κβ.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου λα.
 Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου ι.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιζ.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποσ. ἡμ. ια.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1919. α᾽ 15. Σοκδ'.

Ἰνδικτιώνος β.
 Ἡλίου Κύκλοι ζ.
 Σελήνης Κύκλοι ιζ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ι.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μη.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κζ'.
 Εἰωθινὸν ια. Ἦχος πλ. δ.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ι.
 Ὁ Εὐαγγ. τῆ Δευτ. τῆς ς. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου β.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ζ.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ζ.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου ις'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου κς'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου β.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποσ. ἡμ. κς'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτη.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1920. α73κ'. ζυκή. Βίαικτος.

Ἰνδικτιῶνος γ'.
 Ἡλίου Κύκλοι η'.
 Σελήνης Κύκλοι ιη'.
 Σελήνης Θεμέλιον κα'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λδ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ιη'.
 Ἐωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου α'.
 Ὁ Εὐαγγ. τῆ ἀγ. καὶ μεγάλη Τετάρτ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κα'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κβ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου ζ'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου ιζ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κδ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἄποσ. ἡμ. λεί.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμπ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1921. α73κα'. ζυκδ'.

Ἰνδικτιῶνος δ'.
 Ἡλίου Κύκλοι θ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιδ'.
 Σελήνης Θεμέλιον β'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νδ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ζ'.
 Ἐωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κα'.
 Ὁ Εὐαγγ. τῆ Πέμπ. τῆς δ. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ι'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιδ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου εη'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου κζ'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου ε'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιγ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἄποστ. ἡμ. ιεί.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρασ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1922. α73κβ'. ζυλ'.

Ἰνδικτιῶνος ε'.
 Ἡλίου Κύκλοι ι'.
 Σελήνης Κύκλοι α'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιδ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μδ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κη'.
 Ἐωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ε'.
 Ὁ Εὐαγγ. τῆ Παρ. τῆς ε. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου λα'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου γ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου γ'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου ιβ'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου κβ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κδ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἄποσ. ἡμ. λ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1923. α73κγ'. ζυλε'.

Ἰνδικτιῶνος ε'.
 Ἡλίου Κύκλοι ια'.
 Σελήνης Κύκλοι β'.
 Σελήνης Θεμέλιον κεί.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λς'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ιι'.
 Ἐωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Ἰανουαρίου κδ'.
 Ὁ Εὐαγγ. τῆ ἀγ. καὶ μεγάλη Σαββ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου ιδ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιδ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κς'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου δ'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου ιδ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κα'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἄποστ. ἡμ. λη'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1924. αἰχμδ'. ζυλβ'. Βίσεκτος.

Ἰνδικτιώνος ζ.
 Ἡ' λίου Κύκλοι ιβ'.
 Σελήνης Κύκλοι γ.
 Σελήνης Θεμέλιον ε'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νέ.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου γ'.
 Ἐ'ωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιζ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ Δευτ. τῆς ε'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ε'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ζ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιδ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου κγ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου β'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου δ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. ιδ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1925. αἰχμ. ζυλγ'.

Ἰνδικτιώνος η'.
 Ἡ' λίου Κύκλοι ιγ'.
 Σελήνης Κύκλοι δ.
 Σελήνης Θεμέλιον ιζ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μζ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κε'.
 Ἐ'ωθινὸν α'. Ἦχος α.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου δ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ Τρίτ. τῆς ε'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου λ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ιε'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κε'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου α'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστ. ἡμ. κζ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

554

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1926. αἰχμδ'. ζυλδ'.

Ἰνδικτιώνος δ'.
 Ἡ' λίου Κύκλοι ιδ'.
 Σελήνης Κύκλοι ε'.
 Σελήνης Θεμέλιον κη'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ε'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου η'.
 Ἐ'ωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κβ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ Τετ. τῆς δ'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου ιζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κβ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιδ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου κη'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ζ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιδ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστ. ἡμ. ιδ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμπ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1927. αἰχμζ'. ζυλε'.

Ἰνδικτιώνος ι.
 Ἡ' λίου Κύκλοι ιε'.
 Σελήνης Κύκλοι ε'.
 Σελήνης Θεμέλιον δ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νβ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου λα'.
 Ἐ'ωθινὸν α'. Ἦχος α.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιδ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ Πέμπ. τῆς ε'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου δ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου δ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ια'.
 Ἡ' Ἀνάληψις Μαΐου κ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου λ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ε'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστ. ἡμ. κβ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτη.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρασ.

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1928. α73κγ. ζυλς. Βίσεκτες.

Ἰνδικτιώνος ια.
 Ἡλίου Κύκλοι ιε'.
 Σελήνης Κύκλοι ζ'.
 Σελήνης Θεμέλιον κ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μγ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κβ'.
 Ἐΰθινόν α. Ἦχος α.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ε.
 Ο' Εὐάγγ. τῷ Σαββ. τοῦ Λαζάρου.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κγ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κς'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου β'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ια.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κα.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κη.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγίων Ἄποσ. ἡμ. λα.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1929. α73κδ. ζυλζ.

Ἰνδικτιώνος ιβ'.
 Ἡλίου Κύκλοι ιεζ'.
 Σελήνης Κύκλοι η.
 Σελήνης Θεμέλιον α.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ξγ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ια.
 Ἐΰθινόν ε. Ἦχος πλ. α.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κέ.
 Ο' Εὐάγγ. τῇ Κυρ. τῆς γ'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιβ'.
 Λατίνων Πάσχα Μαρτίου ιη.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου κβ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου λα.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ι.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιζ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγ. Ἄποσ. ἡμ. ια.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1930. α73λ. ζυλη.

Ἰνδικτιώνος ιγ'.
 Ἡλίου Κύκλοι ιη.
 Σελήνης Κύκλοι θ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιβ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μη.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κζ'.
 Ἐΰθινόν α. Ἦχος α.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ι.
 Ο' Εὐάγγ. τῇ Δευτ. τῆς ε'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου λα.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ζ.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ζ.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ιε'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κς'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου β'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγίων Ἄποσ. ἡμ. κς'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτη.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1931. α73λα. ζυλξ.

Ἰνδικτιώνος ιδ'.
 Ἡλίου Κύκλοι ιεθ'.
 Σελήνης Κύκλοι ι.
 Σελήνης Θεμέλιον κγ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μ.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου εθ'.
 Ἐΰθινόν α. Ἦχος α.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου β'.
 Ο' Εὐάγγ. τῇ ἀγ. καὶ μεγ. Τρίτη.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κγ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου λ.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου η.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου ιη.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κε.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγίων Ἄποσ. ἡμ. λδ.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τεταρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1932. αἰθλβ'. ζυμ'. Βίσεκτος.

Γυνδικτιῶνος εἰ.
 Ἡ'λίου Κύκλοι κ'.
 Σελήνης Κύκλοι ια'.
 Σελήνης Θεμέλιον δ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νδ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ζ'.
 Ἐ'ωθινὸν εἰ. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κα'.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ Πέμπ. τῆς δ'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου η'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου εδ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιη'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου κζ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ς'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιγ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγ. Ἄπος. ἡμ. εἰ.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγίν. ἡμ. Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1933. αἰθλγ'. ζυμά.

Γυνδικτιῶνος α'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι κα'.
 Σελήνης Κύκλοι ιβ'.
 Σελήνης Θεμέλιον εἰ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μδ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κγ'.
 Ἐ'ωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ς'.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ Παρ. τῆς ς'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κδ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου γ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου γ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ιβ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κβ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κδ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγ. Ἄποστ. ἡμ. λ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγίν. ἡμ. Σαββ.

Οροlogio.

37 *

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1934. αἰθλδ'. ζυμβ'.

Γυνδικτιῶνος β'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι κβ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιγ'.
 Σελήνης Θεμέλιον κς'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λς'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου εἰ.
 Ἐ'ωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Ἰανουαρίου κδ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῷ ἀγ. καὶ μεγάλῳ Σαββ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου ιη'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου εδ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κς'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου δ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου ιδ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κα'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγ. Ἄποστ. ἡμ. λη'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγίν. ἡμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1935. αἰθλε'. ζυμγ'.

Γυνδικτιῶνος γ'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι κγ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιδ'.
 Σελήνης Θεμέλιον γ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νς'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου δ'.
 Ἐ'ωθινὸν εἰ. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιη'.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ Κυρ. τῆς δ'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου εἰ.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου η'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου εἰ.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου κδ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου γ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ι.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγίων Ἄποστ. ἡμ. ιη'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρασ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγίν. ἡμ. Δευτ.

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1936. α78λδ'. ζυμδ'. Βίσικτος.

Ινδικτιώνος δ.
 Ηλίου Κύκλοι κδ.
 Σελήνης Κύκλοι ιε.
 Σελήνης Θεμέλιον ιη.
 Κρεωφαγία, ημέραι μ'.
 Τό Τριψίδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου ιγ'.
 Ἐωθινόν ια. Ἦχος πλ. δ.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου β'.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ ἀγία καὶ μεγάλη Τρίτη.
 Νομικόν Φάσκα, Μαρτίου κέ.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου λ'.
 Τό Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου λ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου η'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου ιη.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κέ.
 Η' νηστεία τῶν ἀγ. Ἄποσ. ἡμ. λδ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1937. α78λζ'. ζυμί.

Ινδικτιώνος ε'.
 Ηλίου Κύκλοι κέ.
 Σελήνης Κύκλοι ιε'.
 Σελήνης Θεμέλιον κδ'.
 Κρεωφαγία, ημέραι ξ'.
 Τό Τριψίδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου η'.
 Ἐωθινόν ε. Ἦχος πλ. α.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κβ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ Τετ. τῆς δ. Ἐδοσ.
 Νομικόν Φάσκα, Μαρτίου ιδ.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιε.
 Τό Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιγ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κη'.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ζ.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιδ.
 Η' νηστεία τῶν ἀγ. Ἄποσ. ἡμ. ιδ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμπ.

Κ Α Ν Ο Ν Ι Ο Ν

ΤΟΥ ΕΤΡΙΣΚΕΙΝ

ΕΝ ΠΟΙΑ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΑΡΧΕΤΑΙ ΕΚΑΣΤΟΣ ΜΗΝ.

Οἱ δώδεκα Μῆνες, καὶ αἱ ἡμέραι αὐτῶν.		Οἱ εἰκοσιοκτὼ Κύκλοι τοῦ Ἡλίου.						
Μῆνες.	Ἡμέραι.	1	2	3	9	10	5	6
		7	13	14	15	21	11	17
		18	19	25	26	27	22	23
		12	24	8	20	4	16	28
Μάρτιος.	31	ς'	ζ'	α'	β'	γ'	δ'	ε'
Ἀπρίλιος.	30	β'	γ'	δ'	ε'	ς'	ζ'	α'
Μάιος.	31	δ'	ε'	ς'	ζ'	α'	β'	γ'
Ἰούνιος.	30	ζ'	α'	β'	γ'	δ'	ε'	ς'
Ἰούλιος.	31	β'	γ'	δ'	ε'	ς'	ζ'	α'
Αὐγουστος.	31	ε'	ς'	ζ'	α'	β'	γ'	δ'
Σεπτέμβριος.	30	α'	β'	γ'	δ'	ε'	ς'	ζ'
Ὀκτώβριος.	31	γ'	δ'	ε'	ς'	ζ'	α'	β'
Νοέμβριος.	30	ς'	ζ'	α'	β'	γ'	δ'	ε'
Δεκέμβριος.	31	α'	β'	γ'	δ'	ε'	ς'	ζ'
Ἰανουάριος.	31	δ'	ε'	ς'	ζ'	α'	β'	γ'
Φεβρουάριος.	28 ἢ 29	ζ'	α'	β'	γ'	δ'	ε'	ς'

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

ΤΟΥ ΕΤΡΙΣΚΕΙΝ ΤΗΝ ΑΡΧΗΝ ΕΚΑΣΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΟΠΙΣΘΕΝ ΚΑΝΟΝΙΟΝ.

Εάν θέλῃς νὰ εἶρῃς εἰς ποίαν ἡμέραν τῆς Ἑβδομάδος ἀρχεῖται ὁ Μῆς ἀπὸ πρῶτον εἰς τὸ Πασχάλιον τοῦ τρέχοντος ἔτους τὸν τυχόντα εἰς αὐτὸν Κύκλον τοῦ Ἡλίου· εἶτα, στραφαίς εἰς τὸ παρὸν Κανόνιον, ἀνωθεν τὰ ὁποῖου εἶναι γεγραμμένοι ὅλοι ὁμοῦ τοῦ Ἡλίου οἱ Κύκλοι, ἰδὲ εἰς αὐτὸν τετράγωνον διασταυρόνεται ὁ εὐρεθείς αὐτὸς Κύκλος μετὰ τὸν ζητούμενον Μῆνα, καὶ ἐκεῖ βλέπεις τὴν ἡμέραν σημειωμένην διὰ τῶν γραμμάτων Α΄. Β΄. Γ΄. Δ΄. κτλ. δηλοῦσι δὲ τὸ μὲν Α΄. πρώτην ἡμέραν, ἤγουσαν Κριακήν· τὸ δὲ Β΄. Δευτέρα· τὸ Γ΄. Τρίτην· τὸ Δ΄. Τετάρτην· τὸ Ε΄. Πέμπτην· τὸ ΣΤ΄. ἕκτην, ἤγουσαν Παρασκευήν· καὶ τὸ Ζ΄. ἑβδόμην, εἶναι Σάββατον.

Παραδείγματος χάριν, κατὰ τὸ 1852 Ἔτος ἔχομεν Κύκλον τοῦ Ἡλίου 24 θέλοντες δὲ, ἐξ ὑποθέσεως, νὰ εὕρωμεν τὴν ἡμέραν, κατ' ἣν ἀρχεῖται ὁ Σεπτέμβριος Μῆς, βλέπομεν ὅτι αὐτὸς διασταυρόνεται καὶ συμπέπτει ἐκεῖνο τὸ τετράγωνον, ὅπου εἶναι γεγραμμένον Β΄. ἐκ τούτου μανθάνομεν ὅτι ὁ Σεπτέμβριος ἀρχεῖται ἡμέρα Δευτέρα.

Ἐάν δὲ ὁ ζητούμενος Μῆς ᾗναι ὁ Ἰανουάριος, ἢ ὁ Φεβρουάριος, τότε πρέπει νὰ κρατῆς τὸν Κύκλον τοῦ Ἡλίου τοῦ παλαιοῦ Ἔτους. Οὕτως εἰς τὸ 1853 Ἔτος, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι Κύκλος τοῦ Ἡλίου 25, ἡμερομηνία τοῦ Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου μηνὸς εὐρίσκειται μετὰ τὸν 24ον Κύκλον τοῦ Ἡλίου, καὶ οὐχὶ μετὰ τὸν 25ον.

ΣΕΛΗΝΟΔΡΟΜΙΟΝ ΠΑΝΤΟΤΕΙΝΟΝ

Οἱ δώδεκα Μῆνες τοῦ ἔνιαυτοῦ.													
Οἱ 19 Κύκλοι τῆς Σελήνης.	Μάρτιος.	Ἀπρίλιος.	Μάιος.	Ἰούνιος.	Ἰούλιος.	Αὐγούστος.	Σεπτέμβριος.	Ὀκτώβριος.	Νοέμβριος.	Δεκέμβριος.	Ἰανουάριος.	Φεβρουάριος.	
	1	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4
	2	4	3	2	1/30	30	29	28	27	26	25	24	23
	3	23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12
	4	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1
	5	1/31	30	29	28	27	26	25	24	23	22	21	20
	6	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9
	7	9	8	7	6	5	4	3	2	1/30	30	29	28
	8	28	27	26	25	24	23	22	21	20	19	18	17
	9	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6
	10	6	5	4	3	2	1/31	30	29	28	27	26	25
	11	25	24	23	22	21	20	19	18	17	16	15	14
	12	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3
13	3	2	1/31	30	29	28	27	26	25	24	23	22	
14	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	
15	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1/31	30	
16	30	29	28	27	26	25	24	23	22	21	20	19	
17	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	
18	8	7	6	5	4	3	2	1/31	30	29	28	27	
19	27	26	25	24	23	22	21	20	19	18	17	16	

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

ΤΟΥ ΕΥΡΙΣΚΕΙΝ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ,

ΚΑΘ' ΗΝ ΓΙΝΕΤΑΙ ΝΕΑ ΣΕΛΗΝΗ.

Εάν θέλης να εῖρῃς εἰς ποίαν ἡμέραν τοῦ Μηνὸς γίνεται νέα Σελήνη, ζήτησον τὸν κύκλον αὐτῆς εἰς τὸ Πασχάλιον τοῦ τρέχοντος ἔτους· ἐὰν στραφῆς εἰς τὸ ὀπισθεν Κανόνιον, εἰς τὰ ἀριστερὰ τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ τῆς Σελήνης οἱ κύκλοι γεγραμμένοι, καὶ κρατήσας τὸν εὐρεθίτα κύκλον αὐτῆς, ἰδὲ εἰς ποῖον τετράγωνον συναπαντᾷται αὐτὰς μὲ τὸν ζητούμενον Μῆνα, καὶ ἐκεῖ εὐρίσκεις σημειωμένην τὴν ἡμέραν αὐτοῦ, καθ' ἣν γίνεται ἡ νέα Σελήνη.

Παραδείγματος χάριν, κατὰ τὸ 1852 Ἔτος, ἔχοντες κύκλον τῆς Σελήνης 7, βλέπομεν εἰς τὸ Κανόνιον, ὅτι ὁ κύκλος οὗτος συναπαντᾷται μὲ τὸν Αὐγούστον, φέρεται εἰς τὸ τετράγωνον ἐκεῖνο ὅπου εἶναι ἀριθμὸς 1 ἐκ τούτου μαθαίνομεν, ὅτι εἰς τὴν τετάρτην τοῦ Αὐγούστου Μηνὸς ἔχεται νέα Σελήνη.

Ἐάν δὲ ζητῆς αὐτὴν εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Ἰανουαρίου, ἢ τοῦ Φεβρουαρίου Μηνός, τότε πρέπει νὰ κρατῆς τὸν κύκλον τῆς Σελήνης τοῦ παλαιῦ ἔτους. Οὕτω, π. χ. κατὰ τὸ 1853 Ἔτος, εἰς τὸ ὁποῖον κύκλος τῆς Σελήνης εἶναι 8, ἡ νέα Σελήνη γίνεται τὸν μὲν Ἰανουάριον, κατὰ τὴν εἰκοστὴν ἐνάτην αὐτοῦ· τὸν δὲ Φεβρουάριον, κατὰ τὴν εἰκοστὴν ὀγδόην· τὰς ποίας εὐρίσκεις, ἐὰν κρατήσῃς κύκλον τῆς Σελήνης οὐχὶ τὸν 8, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν πάλιν 7.

Σημείωσαι δὲ, ὅτι εἰς τετράγωνα τινα εὐρίσκονται ὁμοῦ δύο ἀριθμοὶ 1, καὶ 30, ἢ 1, καὶ 31, τὸ ὁποῖον δηλοῖ, ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν Μῆνα γίνεται νέα Σελήνη δὶς· τὴν πρώτην δηλαδή, καὶ τὴν τελευταίαν αὐτῆς ἡμέραν.

Τέλος τοῦ Παραρτήματος, καὶ τῆς ὅλης Βίβλου.

ΠΙΝΑΞ ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΠΑΡΟΥΣΗ ΒΙΒΛῶ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

	Σελ.	γ.
Πρὸς τοὺς Ἀναγνώστας		
Προσευχή Προοιμιακή	»	1
Τὸ κατ' ἡμέραν Μεσονυκτικόν	»	3
Τὸ τοῦ Σαββάτου Μεσονυκτικόν	»	22
Τὸ τῆς Κυριακῆς Μεσονυκτικόν	»	32
Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου	»	33
Ὕμνοι Τριαδικοί	»	42
Εὐλογητάρια Ἀναστάσιμα	»	46
Εὐλογητάρια Νεκρώσιμα	»	47
Αἱ ἐννεία ὠδαί	»	48
Φωταγωγικά κατ' Ἦχον	»	65
Ἐξαποστειλάρια τῆς ὅλης Ἑβδομάδος	»	66
(Πρώτη, μετὰ τοῦ Μεσωρίου αὐτῆς	»	74
Ἦρα } Τρίτη, μετὰ τοῦ Μεσωρίου αὐτῆς	»	83
(Ἑκτη, μετὰ τοῦ Μεσωρίου αὐτῆς	»	90
Τὰ Τυπικά	»	98
Τὰ Ἀντίφωνα	»	106
Εὐχή πρὸ τοῦ Ἀρίστου, καὶ ἡ μετ' αὐτὸ Εὐχαριστία	»	128
Ἦρα Ἑνάτη, μετὰ τοῦ Μεσωρίου αὐτῆς	»	132
Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ	»	140
Εὐχή πρὸ τοῦ Δείπνου, καὶ ἡ μετ' αὐτὸ Εὐχαριστία	»	149
Τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον	»	—
Τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον	»	175
Ἀπολυτίκια καὶ Κοντάκια τοῦ ὅλου Μηνολογίου	»	185
Ἀπολυτίκια καὶ Κοντάκια τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου	»	361
Ἀπολυτίκια Ἀναστάσιμα, μετὰ τῶν Θεοδοκιῶν καὶ Ὑπακοῶν	»	398
Ἀπολυτίκια ὅλης τῆς Ἑβδομάδος	»	401
Θεοδοκία Ἀπολυτίκια εἰς ἕκαστον Ἦχον	»	404
(Εἰς τὸν Ἀκάθιστον Ὑμνον	»	421
Ἀκολουθία } Εἰς τοὺς δύο Παρακλητικούς Κανόνας	»	439
(Τῆς Δείας Μεταλήψεως	»	459

Κανὼν ἑκα-	}	Εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν	Σελ. 48
τήριος.		Εἰς τὸν Ἄγγελον τὸν φύλακα τῆς τῆ ἀνθρώπου ζωῆς	» 48
		Εἰς τοὺς Ἄγγελους, καὶ πάντας τοὺς Ἁγίους	» 49
Οἱ εἰς τὸν τίμιον Σταυρὸν εἰκοσιτέσσαρες Οἰκοί			» 50
Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα			» 51
Σύμβολον τῆς πίστεως τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου			» 51
Σύνοψις Κανόνων τινῶν ἱερῶν			» 52
Πίναξ ἀλφαβητικὸς πάντων τῶν περιεχομένων Ἁγίων ἐν τῇ ἱερᾷ ταύτῃ Βίβλῳ			» 53
Πασχαλῖα 68 ἐτῶν			» 55
Κανόνιον τοῦ εὐρίσκειν ἐν ποίᾳ ἡμέρᾳ ἄρχεται ἕκαστος μῆν μετὰ τῆς Ἑρμηνείας αὐτοῦ			» 55
Σεληνοδρόμιον παντοτεινὸν μετὰ τῆς Ἑρμηνείας αὐτοῦ			» 55

46 467 A1629

